KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
M200
Call No... KAH.-P. Acc. No... 11712
Author കീഞ്ഞരംബാവ മുൽലിയർ ചിഞ്ച.
Title ശ്രീവാചകശ്രേഷ്ഠമുഹമ്മദ് നബി ചരിത്ര.
വാരം

866

പ്രവാചകപ്രഭവും
നാലു്
ഖലീഫമാരും.

(സ്കൂൾ ലൈബ്രറികളിലേക്കു കേരളഗവർമ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചതു്.)

By

പി. കെ. കുഞ്ഞുബാവമുസ്ലിയാർ.

വില അഞ്ചുരൂപ.

പ്രസാധകർ:—

ആമിനാ ബുക്കു് സ്റ്റാൾ,

തൃശ്ശൂർ—1.

NATIONAL BOOK STALL
SPCS
LTD.
SR. KOTTAYAM

ഒന്നാംപതിപ്പ്:

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അമ്പത്തഞ്ച് മേയ് പത്ത്.

ആയിരംപ്രതികൾ.

രണ്ടാംപതിപ്പ്:

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അറുപത് മേയ്.

★

M200
Kun-P

ഒന്നാംപതിപ്പ്:

(ഹിജറ ആയിരത്തിമുന്നൂറ്റി എഴുപത്തിനാലു് റമളാൻ പതിനേഴ്.)

രണ്ടാംപതിപ്പ്:

(ഹിജറ ആയിരത്തിമുന്നൂറ്റി എഴുപത്തൊമ്പത് ദുൽഖഅദ്.)

★

(സർവ്വാവകാശങ്ങളും ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാളിനും.)

ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സ്, തൃശ്ശൂർ.

വിഷയവിവരം.

		പേജ്
1	പ്രസ്താവന	
2	പ്രാരംഭം	
3	അബ്ദുൽമുത്തലിബിന്റെ ജനനം	30
4	ആനയുമായി വന്നവർ	33
5	സംസംകിണർ	35
6	അബ്ദുല്ലയുടെ സ്വപ്നം	37
7	അബ്ദുല്ലയുടെ ധീരത	38
8	അബ്ദുല്ലയുടെ വിയോഗം	39
9	വിശുദ്ധനബിയുടെ ജനനം	39
10	ഹലിമബീവിയുടെ വളർത്തൽ	41
11	മാതാവിന്റെ വിയോഗം	44
12	പ്രലോഭനങ്ങൾ	46
13	ആട്ടിടയന്മാർ	50
14	ഹറബുൽഫുജ്ജാർ യുദ്ധം	51
15	ഹൽഫുൽഫുളൂൽ	51
16	വീണ്ടും കച്ചവടയാത്ര	53
17	വിവാഹം	55
18	കഅബാ പുനരുദ്ധാരണം	57
19	യഹൂദരുടെ മനോഭാവം	58
20	നേതാക്കന്മാരുടെ വ്യാപാരയാത്ര	59
21	സൽമാനൽഫാരിസി	60
22	കഅബുൽഅഖ്ബാർ	62
23	സവാദ് ഇബ്നുഖാരിബ്	63
24	പ്രവാചകലക്ഷ്യം	64
25	വറക്കത്തു ബ്നുനൌഫൽ	67
26	ജിബ്രീലിന്റെ ആഗമനം	68
27	ഖദീജയുടെ മഹത്വം	69
28	അടുത്ത വിശ്വാസി	70
29	രഹസ്യാരാധനയും ഹസ്രത്ത് അലിയും	71
30	ഹസ്രത്ത് സൈദ് ബ്നുഹാരിസത്ത്	72
31	ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ	72
32	ഹസ്രത്ത് ഉമ്മുൽഫളൽ	73
33	പ്രഥമമുസ്ലിമീങ്ങൾ	73

പേജ്

34	ഹസ്രത്ത് സുബൈർ....	74
35	ഹസ്രത്ത് സഅദ്ബ്നഅബീഒഖാസ്	75
36	ഹസ്റത്ത് തൽഹത്ത്	76
37	ഹസ്റത്ത് സഈദ്ബ്നസൈദ്	76
38	ഹസ്റത്ത് അസ്മാഅബിന്ത്അബൂബക്കർ	76
39	ഹസ്റത്ത് ഉബൈദത്ത്	77
40	ഹസ്രത്ത് അബൂഉൽഗഫാരി	78
41	ഹസ്രത്ത് ഖാലിദ്ബ്നസഈദ്	79
42	ഹ: സുബൈറുബ്നസിനാൻ	80
43	ഹ: ഉസൈൻ	80
44	ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ആദ്യത്തെ രക്തധാര	82
45	ഉമ്മുജമീലിന്റെ ധിക്കാരം	84
46	അബൂലഹബും പുത്രന്മാരും	84
47	ഉഖ്ബത്തിന്റെ ഹീനകൃത്യം	85
48	ഹ: ഹംസയുടെ മതപരിവർത്തനം	86
49	മർദ്ദനമനുഭവിച്ച മുസ്ലിമീങ്ങൾ	88
50	ആദ്യത്തെ അഭയാർത്ഥികൾ	92
51	ഉമറിന്റെ ഇസ്ലാംമതപ്രവേശനം	92
52	നബി (സ)യെ കല്ലെറിഞ്ഞു	96
53	ഹ: തുഫൈൽബ്നഅംറ്	98
54	നബിയുടെ ആകാശയാത്ര	98
55	നബിയുടെ പ്രബോധനം	99
56	രണ്ടു പുതിയ വിശ്വാസികൾ	102
57	ഹ: ഉമർ മദീനയിലേക്ക്	104
58	മാതാവിന്നുവേണ്ടി	105
59	അടിമയായ സാലിം	106
60	ഹ: സുഹൈൽ	106
61	രഹസ്യയോഗം	107
62	അന്വേഷണം തുടരുന്നു	112
63	ഒരത്ഭുത സംഭവം	113
64	ദുഃഖിതഭവനം	114
65	സുറാഖത്തിന്റെ അനുധാവനം	116
66	ഒരു പ്രവചനം	116
67	മദീനാപ്രവേശനം	119
68	അലി മദീനയിലേക്ക്	121

പേജ്

69	കഅ്ബാപള്ളി	....	122
70	പ്രവാചകരുടെ പള്ളി (മസ്ജിദുന്നബവിയ്യ്)	....	122
71	ഹസ്രത്ത് ആയിശ	....	125
72	മദീനയിലെ യഹൂദികൾ	....	125
73	യുദ്ധാരംഭം	....	126
74	ഹസ്രത്ത് ഹംസയും ശത്രുക്കളും	....	128
75	ഒട്ടാൻയുദ്ധം	....	129
76	ബവാത്ത്യുദ്ധം	....	129
77	ഉശൈറത്ത്യുദ്ധം	....	130
78	ആദ്യത്തെ ബദർയുദ്ധം	....	130
79	ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജഹശ്	....	131
80	രണ്ടാം ബദർയുദ്ധം	....	133
81	ഉഖ്ബത്തിന്റെ വിഡ്ഢിത്തം	....	134
82	ബന്ധുസലിം ഗോത്രക്കാർ	....	145
83	അബീഅഫക്കിന്റെ വധം	....	147
84	അബൂസുഫ്യാന്റെ സത്യം	....	147
85	കഅ്ബിബിന അശ്റഫിന്റെ വധം	....	148
86	ഒത്ത്ഫാൻയുദ്ധം	....	150
87	ബഹ്റാൻ യുദ്ധം	....	151
88	ഉഹദ് യുദ്ധം	....	153
89	അംറാഉൽഅസദ് യുദ്ധം	....	169
90	സുഫ്യാന്റെ വധം	....	172
91	ശത്രുക്കളുടെ വഞ്ചന	....	173
92	നജ്ദിലേക്ക് സൈന്യം	....	177
93	യഹൂദരോട് സമരം	....	179
94	നജ്ദിലേക്ക് വീണ്ടുംസൈന്യം	....	184
95	ബദറിലെ അന്ത്യസമരം	....	185
96	മുറൈസീഅ്യുദ്ധം	....	186
97	ഖന്ദഖ്യുദ്ധം	....	190
98	ഖുറൈളാഅ് ഗോത്രക്കാരുടെ നേരെ	....	207
99	ബന്ധുലഹിയാൻകാരുടെ നേരെ	....	209
100	ദീഖറദ് യുദ്ധം	....	209
101	സഹാബിമാരുടെ സമരങ്ങൾ	....	210
102	അബ്രാഹിഇന്റെ നേരെ	....	215
103	നബിയുടെ മക്കയിലേക്കുള്ള പുറപ്പാട്	....	220
104	ഹുദൈഹിയാസന്ധി	....	222

പേജ്

105	ഖൈബർയുദ്ധം	230
106	നബിക്ക് വിഷം കൊടുക്കുന്ന	234
107	വീണ്ടും മക്കയിലേക്ക്	237
108	ചില ധീരന്മാർ ഇസ്ലാമിലേക്ക്	240
109	മൂത്തത്തു് യുദ്ധം	244
110	മക്കയും കീഴടങ്ങുന്നു	252
111	ഒരു രഹസ്യക്കത്തു്	255
112	വധശിക്ഷ വിധിപ്പെട്ടവർ	265
113	ഹുനൈൻ യുദ്ധം	272
114	തായിഫ് സമരം	278
115	തബൂക്ക് യുദ്ധം	286
116	ഉസാമയുടെ കീഴിൽ സൈന്യം	293
117	ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഅ്	300
118	ഇസ്ലാമിന്റെ സമഹിഷ്ണുത	300
119	ഹാത്തിമിന്റെ പുത്രി	306
120	നബിതിരുമേനി രാജാക്കൻമാർക്കയച്ച സന്ദേശങ്ങൾ	311
121	നബിതിരുമേനി (സ)യുടെ ചില അത്ഭുതപ്രവർത്തികൾ	321
122	തിരുമേനിയുടെ വിയോഗം	322
123	അൻസാരികളുടെ വിലാപവും നബിയുടെ അന്ത്യ പ്രസംഗവും	324
124	അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ	326
125	ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ ഖലീഫാരോഹണം	329
126	ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ പ്രസംഗം	329
127	ഉസാമത്തിന്റെ പട്ടാളം	330
128	ജനങ്ങൾ വ്യതിചലിക്കുന്നു	331
129	അസ്വദിന്റെ നബിത്വം	332
130	അസ്വദിന്റെ അന്ത്യം	334
131	തുലൈഹത്തിന്റെ നബിത്വവാദം	335
132	പതിനൊന്നു സൈന്യാധിപന്മാർ	337
133	സ്ത്രീയും പ്രവാചകത്വം വാദിക്കുന്നു	339
134	യമാമത്തു് യുദ്ധവും മുസൈലിമയുടെ അന്ത്യവും	342
135	ദാരീൻയുദ്ധം	344
136	ഇറാക്ക് യുദ്ധം	346
137	സിറിയാവിജയം	349
138	യറ്മൂക്ക് യുദ്ധം	352

139	ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ വിയോഗം	....	355
140	ഖലീഫയുടെ മന്ത്രിമാരും മറ്റും	....	357
141	ഖലീഫയുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ	....	357
142	ഖലീഫയെ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ	....	360
143	ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ പ്രസംഗം	....	361
144	ദിംഷിക്കു് വിജയം	....	362
145	ഇസ്ക്കന്ദ്രിയ വിജയം	....	363
146	നൈൽനദിക്കു് ഖലീഫയുടെ കത്തു്	....	366
147	ഹ: ഖാലിദിന്റെ അന്ത്യം	....	367
148	ഹ: ഉമറിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ	....	367
149	ഹ: ഉമറിന്റെ വിയോഗം	....	368
150	ഹ: ഉമറിന്റെ ശരീരപ്രകൃതികം	....	372
151	ഹ: ഉമറിന്റെ കുടുംബങ്ങൾ	....	373
152	ഖലീഫയുടെ സ്വഭാവം	....	273
153	ഹ: ഉമറിന്റെ സഞ്ചാരം	....	374
154	മൂന്നാമത്തെ ഖലീഫക്കുവേണ്ടിയുള്ള കൂടി ആലോചനകൾ		376
155	ഹ: ഉമറിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ	....	381
156	ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഭരണം	....	382
157	ആഫ്രിക്കായുദ്ധം	....	384
158	മറ്റുയുദ്ധങ്ങൾ	....	386
159	സുവാറായുദ്ധം	....	388
160	അബ്ദുറഹമാനുബ്നുറബീഅത്തിന്റെ വധം	....	390
161	അബൂദറിന്റെ വിയോഗം	....	391
162	വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭം	....	392
163	വീണ്ടും ചില വിപ്ലവകാരികൾ	....	397
164	ഭവനം വളഞ്ഞവർ	....	400
165	ഖലീഫ വധിക്കപ്പെട്ടു	....	402
166	ഖലീഫയുടെ കുടുംബങ്ങളും പ്രകൃതിയും	....	410
167	ഹ: അലിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണം	....	412
168	ഹ: അലിയുടെ പ്രത്യാപനം	....	414
169	ഹ: അലിയുടെ കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ	....	415
170	ജമൽ യുദ്ധാരംഭം	....	417
171	ഹ: അലി ബസറയിലേക്കു്	....	427
172	മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബീഹുദൈഫയുടെ വധം	....	444

പേജ്

173	ഈജിപ്തിലെ ഗവണ്ണർ	....	446
174	അംറ്ബ്നുആസി മആവിയാ കൂട്ടുകെട്ട്	....	447
175	സിഫീൻ യുദ്ധാരംഭം	....	448
176	വിധി പ്രഖ്യാപിക്കൽ	....	473
177	വിധിക്ക് ശേഷം ഖാരിജുകളുടെ അനീതി	....	476
178	ഖാരിജികളുടെ നിഷ്ഠൂരക്രിയകൾ	....	478
179	ഹ: അലി കൂഫയിലേക്ക്	....	483
180	ഹാരിജി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ	.. ....	484
181	ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ പ്രതിനിധികൾ	....	485
182	മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബൂബക്കറിന്റെ വധം	....	486
183	സഹോദരിയുടെ അനുശോചനം	....	491
184	ഇബ്നുഹളറമീ ബസറയിലേക്ക്	....	493
185	ബിയ്അ്തിന്റെ പ്രകടനം	....	495
186	സിറിയൻ പട്ടാളം അലിയുടെ നേർക്ക്	....	500
187	മുസ്ലിമ്ബ്നുഉഖ്ബത്തു ദൗമത്തിലേക്ക്	....	501
188	ബിസർ യമനിലേക്ക്	....	502
189	ഇബ്നുഅബ്ബാസ് ബസറയിൽനിന്നു	....	504
190	വിധിയുടെ ഗതി	....	505
191	നികൃഷ്ടനായ ഇബ്നുമുൽജം	....	507
192	പ്രേമസ്മരണം	....	509
193	ഹസ്രത്ത് അലി (റ) വധിക്കപ്പെട്ടു	....	520
194	ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ ഭരണകാലവും മറവും	....	526
195	ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ സ്വഭാവം	....	528
196	ഖവാബിയാ ചരിത്രം	....	531
197	ഖവ്വാബിയത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ	....	531
198	ഖവ്വാബികളുടെ അഭിവൃദ്ധി	....	536
199	മുഹമ്മദ്ബ്നുസുഉൗദ്	....	537
200	അമീർ അബ്ദുൽഅസീസ്	....	537
201	അമീർ സുഉൗദ്	....	542
202	ഖവ്വാബികളുടെ അധഃപതനം	....	544
203	അമീർ അബ്ദുള്ള	....	546
204	അബ്ദുൽഅസീസ് ദ്വിതീയൻ	....	550
205	ഇന്ത്യയിലെ വഹ്ഹാബികൾ	....	552
206	ഹംബലി ഇമാമും ഹംബലി മദ്ഹബും	....	565

പ്രസ്താവന.

പരമകാരുണികനും കാരുണ്യത്തിന്റെ ഉറവിടവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽനാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ഇരുലോകങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹമായി നിയോഗിതരായ റസൂൽകരീം (സ) അവർകളിലും, അവിടുത്തെ സഹചരന്മാർ, കുടുംബങ്ങൾ, അനുയായികൾ എല്ലാവരിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും കൃപാകടാക്ഷങ്ങളും സദാ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!

ആധുനികലോകം പുതിയ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലും ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനത്തിലും പൌരാണികലോകത്തെ കവച്ചുവെക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ധീരത, ഭക്തി, വിശ്വാസം എന്നീ മഹൽഗുണങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ അകന്നകന്നു വരികയാണെന്നതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാവുകയില്ല. ഈ ഗുണങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ ലോകത്തിൽ സമാധാനമില്ലാതായിവരികയാണ്. ഭക്തി, വിശ്വാസം, ധീരത എന്നീ മൂന്നു ഗുണങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചവനും ഈ വിശ്വത്തിൽ ഒരു ശക്തിയേയും ഭയപ്പെടേണ്ടതായി വരികയില്ല. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്താലാണ് അറേബ്യയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു ബീജാവാപംചെയ്ത ആ ചെറിയ പ്രസ്ഥാനം ധരണിയിലാകെ വ്യാപിച്ചത് എന്നുമാത്രമല്ല, അന്നത്തെ വിശ്വത്തെ വിറപ്പിച്ചിരുന്ന വൻശക്തികൾ മുഴുവനുംതന്നെ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിനു തല താഴ്ത്തേണ്ടതായും വന്നു. ഉപരിസൂചിതമായ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾക്ക് ക്ഷീണം ബാധിച്ചതുമുതൽ മുസ്ലിംകളിൽ അസമാധാനവും, ആഭ്യന്തര കലഹങ്ങളും, അടിമത്വവും കെട്ടിയേല്പിക്കപ്പെട്ടു. നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട ആ സുശോഭനമായ ഭാവിയെ വീണ്ടെടുക്കേണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ ജന്മമെടുക്കുകതന്നെവേണം. അത്തരം ഒരു നിലപാട് നമ്മിൽ സുദൃഢമായാൽ മാത്രമെ നല്ലൊരുഭാവി നമുക്ക് കൈവരികയുള്ളൂ. ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളും നമ്മുടെ പൂർവ്വീകരുടെ അനന്തരാവകാശമാണ്. അതു നമ്മിൽ നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തൊന്നും നമുക്ക് ശത്രുക്കളുടെ ആറാമിക—ഹൈഡ്രജൻ മുതലായ നശീകരണ ശക്തികളെപ്പോലും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

മഹാത്മാക്കളായിരുന്ന പൂർവ്വീകമുസ്ലിംകളെ കണ്ടുപാർക്കുവാനോ, അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ നേരിൽ ശ്രവിക്കുവാനോ ഉള്ള സൌഭാഗ്യം നമുക്കുണ്ടായില്ല. ആ ഭാഗ്യമിനി കൈവരികയുമില്ല. പക്ഷെ, അവരുടെ പാവനങ്ങളായ ചരിത്രപരമ്പരകൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കെടാവിളക്കെന്നോണം അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ചരിത്രങ്ങൾ നാം വായിച്ചു പാർക്കുകയാണെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭ്യമാകാതിരിക്കയില്ല.

കേരളീയർ പുസ്തകപാരായണത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. വളരെ കെട്ടുകഥകളും, നോവലുകളും വായിച്ച് സമയം കളയുന്നവർക്ക് നമ്മുടെ പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠന്റെയും, ഖലീഫമാരുടേയും പുണ്യചരിത്രങ്ങളും കഥകളും അടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ വിലയേറിയ സമയം ഒരിക്കലും പാഴാകുകയില്ല. തന്നെയല്ല നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനു ശക്തിയുണ്ടാവുകയും ധീരന്മാരും ഭക്തന്മാരും ആയി ജീവിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രേരണലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികവും അറബിഭാഷയിലായതിനാൽ മലയാളികളുടെ സൌകര്യത്തിന്നായി പലരും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന സംഗതി ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ, അവയിൽ മിക്കതുംതന്നെ പരിപൂർണ്ണമല്ലായ്മയാലും, രചനാശൈഷ്യംമൂലവും, ഭാഷാവൈകല്യങ്ങളാലും വായനക്കാർക്ക് രുചിക്കാതെ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കാനും ചരിത്രങ്ങൾ കൂടുതൽ വിപുലവും വിശദവും ആക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് ഈ എളിയവൻ "പ്രവാചകപ്രഭുവും നാലു ഖലീഫമാരും" എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥരചനക്ക് മുതിർന്നത്. ഈ പുസ്തകം ആദ്യം എഴുതിയ നിലയിൽ ആയിരത്തോളംപേജുകൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. അപ്രധാനങ്ങളായ ചില ഭാഗങ്ങൾ നീക്കംചെയ്തിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ഇങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുന്നത്.

ഇത്തരം ഒരു പുസ്തകം എഴുതുവാനായി ഭാഷാപരമായ കഴിവുകേട് എന്നെ വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ആ വിഷയത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുവാനായി യുവസാഹിത്യകാരനായ ജനാബ് കെ. ബി. അബൂബക്കർസാഹിബ് (ഏനാമാക്കൽ) മുന്നോട്ടുവരികയും ആ വിഷയത്തിൽ എന്നെ അതിരറ്റ് സഹായിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ വിധത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അതിന്ന് ഞാനദ്ദേഹത്തോട് എന്നെന്നും കടപ്പെട്ടവനാണ്.

ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്നേറെടുത്ത് എന്നെ സഹായിച്ച ആമിനാ ബുക്സ് സ്റ്റാൾകാർക്കും എനിക്ക് സീമാതീതമായ കൃതജ്ഞതയുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകരചനക്ക് താഴെ പറയുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെയാണ് ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളത്. 1) "സീറത്തുൽഹലബി" 2) "താരീഖുൽ കാമിൽ" 3) "തർജ്ജുമാനെവഹ്ഹാബിയ്യ" 4) "മതാഹിബുൽഇസ്ലാം" 5) "താരീഖ്നജ്ദിയ്യ". മറ്റു പല പ്രധാന അറബിഗ്രന്ഥങ്ങളും എനിക്ക് സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

അഖിലലോകത്തിന്ന് അനുഗ്രമായി അവതരിക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകരുടേയും അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹീതശിഷ്യന്മാരായ ആദ്യഖലീഫമാരുടേയും ചരിത്രങ്ങളടങ്ങിയ ഈ പുസ്തകം കേരളീയർക്ക്, വിശിഷ്യ മുസ്ലിംസഹോദരങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുവാനും, ഈ പുസ്തകരചന ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു അമലായി (ആരാധനയായി) സ്വീകരിക്കുവാനും അഖിലലോകപരിപാലകനായ അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകം കേരളീയ സഹൃദയ ഹസ്തങ്ങളിൽ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്,

വിനീത സഹോദരൻ,

പി. കെ. കുഞ്ഞുബാവ മുസ്ലിയാർ.

പാടൂർ,
10-5-1955

No. 11712

THE KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

പ്രവാചകപ്രഭുവും നാല് ഖലീഫമാരും

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ

പ്രാരംഭം

സർവ്വ ചരാചരങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതരും, മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ വന്ദ്യനേതാവുമായ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ)യെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അനുഗ്രഹിച്ച അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. "ഞാൻ മണ്ണുകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ സർവ്വസൃഷ്ടികളുടേയും നേതാവാക്കുകയും അന്ത്യദിനത്തിൽ എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കുംവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തെയും, നരകത്തെയും ഞാൻ സൃഷ്ടിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്റെ നേക്കുള്ള ഭക്തിയെ മുൻനിറുത്തി നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും, നിങ്ങളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനായി കരുതുകയും ചെയ്യുക" സർവ്വ ശക്തനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കല്പനക്ക് മറുപടിയായ മലക്കുകൾ ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "ഞങ്ങളുടെ നാഥ! നിന്റെ ദാസന്മാരായ ഞങ്ങൾ നിന്റെ കല്പന നിരസിക്കുക നിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ നേക്കുണ്ടാകാവുന്ന അതൃപ്തിയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. നിന്റെ ആജ്ഞയെ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണ്."

അനന്തരം അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം നബി (സ) യുടെ വിശുദ്ധ ശരീര സ്ഥാനത്തുനിന്നു അല്പം മണ്ണ് എടുത്തു ഹസ്രത്ത് ജിബ്രീൽ (അ) ഉപരിലോകത്തേക്കുയർന്നു. ആ മണ്ണ് അവിടെയുള്ള "സൽസബീൽ" എന്ന നദിയിൽ മുക്കി എടുത്തപ്പോൾ അതു വെളുത്ത മുത്തായി രൂപംപ്രാപിച്ചു. അതിനെ മറ്റു പല നദികളിലും മുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് അവിടെയുള്ള ഒരു പുണ്യസ്ഥലത്തു അതിനെ സ്ഥാപിച്ചു. ജിബ്രീൽ (അ) ഉൾപ്പെടെ അനേകം മലക്കുകൾ പ്രശോഭിതമായ ആ മുത്തിനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു കണ്ട് മലക്കുകൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുപോയി. "ഞങ്ങളുടെ നാഥ! നീ കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഈ പ്രകാശത്തിനുമുമ്പിൽ ശിരസ്സു നമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം." ഹസ്രത്ത് ആദം നബി (അ) യെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു രണ്ടായിരം വർഷം മുമ്പുതന്നെ മുഹമ്മദ് നബി

(സ) യുടെ മഹത്വത്തെ മലക്കുകൾ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആദംനബി (അ)യെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂക്കിൽനിന്നും പക്ഷിയുടെ സ്വരം പോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദം അദ്ദേഹം ശ്രവിച്ചു. ആ ശബ്ദം ലോകൈകനേതാവായ അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ സ്തോത്രമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരും, അല്ലാത്തവർ നിർഭാഗ്യവാന്മാരും അണെന്നും അല്ലാഹു മലക്കുവഴി ആദമിനെ അറിയിച്ചു. സൌന്ദര്യവും സൌശീല്യവും ഒത്തിണങ്ങിയവരിലേ നിങ്ങൾ ഈ പ്രകാശത്തെ നിക്ഷേപിക്കാവൂ എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ആദമിനെ ഉണർത്തിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം ആദം തന്റെ പ്രേയസി ഹവ്വയെ ഈ വിവരം അറിയിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോടിപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഈ പ്രവാചകന്റെ മഹത്വത്താൽ ഞങ്ങൾക്കു നിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ മഹത്വം നല്കേണമേ." ആ ദിവ്യപ്രഭ ആദമിന്റെ ദേഹകാന്തിക്ക് മറവ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഹവ്വ (റ) പുത്രനായ ശീസ്നബിയെ ഗർഭംധരിച്ചപ്പോൾ ആ പ്രകാശം ആദമിൽനിന്നു പുത്രനായ ശീസ്നബി (അ)യിൽ ആയിത്തിന്നു. അതു കണ്ടറിഞ്ഞ പിതാവ് പുത്രനെ ഉപദേശിച്ചു "ഞാൻ നീയുമായി പിരിയേണ്ടസമയം ആസന്നമായി. അതിനാൽ നിന്റെ പിതാവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ഏറ്റുവാങ്ങിയ വഗ്ദത്തം ഇന്നു ഞാൻ നിന്നിൽ ഏല്പിക്കുന്നു." തുടർന്നുകൊണ്ടദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു "ലോകനാഥ,! നീ എന്നിൽ ഭാരമേല്പിച്ച ആ പ്രകാശം ഞാനിതാ എന്റെ മകൻ ശീസിനും നിന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി ഭാരമേല്പിക്കുന്നു." ഉടനെ ജിബ്രീൽ (അ) ആഗതനാവുകയും ആ കരാർ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ ആദമിന്റെ മുദ്രകുത്തുകയും, ശീസിനെ ഏല്പിക്കുകയുംചെയ്തു. അതിനുശേഷം ആ പ്രകാശം ശീസിന്റെ പുത്രനായ യഅ്നൂസിൽ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശീസ്നബി (അ)യുടെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ആദം പ്രവർത്തിച്ചപോല ശീസും തന്റെ പുത്രനിൽനിന്നു ഒരു പ്രതിജ്ഞാപത്രംഎഴുതിവാങ്ങി പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ ഖബ്ഖാനിൽ ആ പ്രകാശംവന്നുചേർന്നു. ഖബ്ഖാനിൽനിന്നും മഹ്ലാഇൽലേക്കും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഉദൂവിലേക്കും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഉഖ്ന്ദഖ് അഥവാ ഇദ്രീസിലേക്കും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു മുത്തവശലക്ലേക്കും, പിന്നീട് ലമക്കിലേക്കും, അനന്തരം നൂഹിലേക്കും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും സാമ്ലേക്കും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും അർഫഖശദ്ലേക്കും, പിന്നീട് യഥാക്രമം ആബിർ, ഫാലിഹ്, ഒവാശിൻ, ശാഖ്ഹ്, നാഹൂർ, താരിഖ്, ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈൽ, ഖയ്മഹ്, യഖ്ശബ്, ഉദൻ, അദ്നാൻ, മുഅദ്, സിസാർ, മുളർ, ഇൽയാസ്, മുദ്രിക്കത്തു്, ഖുസൈമത്തു്, കിനാനത്ത്, ഖുസയ്യ്, ലുഅയ്, ഗാലിബ്, ഫിഹ്റ്, അബ്ദുമനാഫ്, ഹാശിം, എന്നിവർവരെ ആപ്രകാശം പകർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹാശിം, തന്റെ ജനതയ്ക്ക് അപ്പം കണ്ടെത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണത്ര അദ്ദേഹത്തിനു ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഹാശിം നടന്നുപോകുമ്പോൾ സമീപമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും കല്ലുകളും അദ്ദേഹത്തോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ "ഹാശിമേ! അങ്ങയുടെ സന്താനങ്ങളിൽ സൃഷ്ടികളിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠൻ ജനിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്." മക്കയിലെ ജനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതായിരിക്കാം. കഅബത്തിന്റെ ഉയരാളമുത്തവല്ലി-സ്ഥാനവും ഇദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ദുൽഹജ്ജ് ഒന്നിന്നു എല്ലാ ജനങ്ങളും

കഅ്ബത്തിൽ സമ്മേളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച് ഹാശിം പ്രസംഗിക്കാറ് പതിവുണ്ട്. ആ പ്രസംഗം ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം "അല്ലയൊ മനുഷ്യ സമുദായമെ! നാം എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളും അവന്റെ ഈ പുണ്യവനത്തിന്റെ അവകാശികളുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിഥികളായി ഈ ദിനത്തിൽ ഈ ഭവനത്തിൽ വരുന്നവരെ സ്വീകരിക്കേണ്ട കർത്തവ്യം നമ്മുടേതാണ്. ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്ന് സമുദ്രസഞ്ചാരം ചെയ്ത ഈ ദേവാലയത്തെലക്ഷ്യമാക്കിവരുന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അതിനു പകരമായി നമ്മെയും സൽക്കരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും."

ഒരിക്കൽ കഅ്ബത്തിനു സമീപമായി നിദ്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഹാശിമിനോട് സ്വപ്നത്തിൽ ആരോ ഇപ്രകാരം മന്ത്രിച്ചു. "ഹാശിമെ! വളരെ സുന്ദരിയും സുശീലയുമായ അംറിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ നീ ശ്രമിക്കുന്നില്ലേ?" ഈ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച തരുണീമണിയെ അന്വേഷിച്ചു ഹാശിം മദീനയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഭാവിവരന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടെന്നോണം സൽമ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി നിന്നിരുന്നു. സൌന്ദര്യ സൌഭാഗ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്താണ് ഞാനെന്നു നടിച്ചിരുന്ന സൽമ ഹാശിമിന്റെ മുഖകമലത്തിൽ പരിലസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രകാശത്തിനു തലകുനിച്ചുപോയി. സൌന്ദര്യറാണിയായ സൽമയെ വേണ്ടുവാനാണ് ഹാശിം മദീനയിൽ ആഗതനായതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇബ്‌ലീസ് മുതൽ സർവ്വരും ഹാശിമിന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. ഈ ലോകത്തെ പരിവർത്തനവിധേയമാക്കി പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രവാചകന്റെ ആഗമനം ഈ ഹാശിം സന്താനങ്ങളിൽ നിന്നാകുമെന്നു ധരിച്ച യഹൂദന്മാർ ഹാശിമിനെ വധിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി അന്നുമുതൽ ഈ ശത്രുത്വം യഹൂദരുടെ രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നതായികാണാം.

അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ ജനനം

അംറ് ബ്നു അയ്സീന്നജ്ജാരിയുടെ പുത്രി സൽമനബി തിരുമേനി(സ)യുടെ പിതാമഹനായ അബ്ദുൽ മുത്തലിബിനെ ഗർഭണിയായി. ഹാശിമിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ആശോഭ അന്നുമുതൽ സൽമയിലേക്ക് പകർന്നു. ഒരു ദിവസം ഹാശിം തന്റെ പത്നിയോട് പറഞ്ഞു "പ്രിയപത്നി! ആദ്യംവഴിയായി എനിക്കു സിദ്ധിച്ച ഒരു വാഗ്ദത്തത്തെഇന്നുഞാൻ നിന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. നീ പ്രസവിക്കുന്ന ശിശുവിനെ നല്ലവണ്ണം പരിപാലിക്കണം നമുക്ക് ധാരാളം ശത്രുക്കളുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലൊ. ജീവികൾക്കെല്ലാംമരണമുണ്ടെന്നും നിനക്കറിയാമല്ലൊ. മരണം എന്നെയും സമീപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു" അടുത്തദിവസംതന്നെ ഹാശിം വ്യാപാരത്തിനായി സിറിയായിലേക്കുപോയി. അവിടെവെച്ചദ്ദേഹം പരലോകംപൂകി. വിശ്വവിശ്രുതനായ ഹാശിമിന്റെ വിയോഗത്തിൽ ലോകർ കണ്ണീർ കണങ്ങൾ ഒഴിക്കിയെന്നു ചരിത്രം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

പ്രസവാവസരത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകാറുള്ള മലിനതകളൊന്നും സൽമയ്ക്കു ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രസവിച്ച ഉടനെ ശിശു മാതാവിന്റെ മുഖത്തു നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സൽമ അത്ഭുതപ്പെട്ട് കുട്ടിയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ശിശുവിന്റെ ചില തലമുടികൾ

നരച്ചിരുന്നതായി കാണപ്പെട്ടകയാൽ ശൈബത്തുൽ ഹംദ് എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു. യഹ്ദന്മാരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് സൽമ ശിശുവിനെ നോക്കിയിരുന്നത്. ഹാരിസിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ എന്തോ ആവശ്യാർത്ഥം മദീനായിൽവന്ന, കുട്ടികളോടൊപ്പം കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതിശ്രുപലാവണ്യമുള്ള ഒരു ബാലന്റെ ചരിത്രം അന്വേഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധിതനായി. കുട്ടിയുടെ മറുപടിയിൽനിന്ന ഹാശിമിന്റെ പുത്രനാണെന്നും മാതാവിന്റെ രക്ഷയിൽ ജീവിക്കുകയാണെന്നും പാന്ഥൻ മനസ്സിലാക്കി. കുട്ടി അദ്ദേഹത്തോടിപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു "അങ്ങ് മക്കാനിവാസിയാണെന്നറിഞ്ഞതിൽ ഞാൻ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. അങ്ങ് മക്കയിലെത്തിയാൽ എന്റെ പിതൃസഹോദരന്മാക്ക് എന്റെ വിനീതസലാം പറയുകയും എന്റെ ഒരു സന്ദേശം അവരെ ഏല്പിക്കുകയും വേണം എനിക്കങ്ങയോട് അയിറ്ററ കൃതജ്ഞതയുണ്ട്." കുട്ടിയുടെ ആകാരസൗഷ്ഠവവും, വിനയവും, സംഭാഷണ ചാതുര്യവും കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ട അദ്ദേഹം അല്പനേരം ഒന്നും ശബ്ദിച്ചില്ല. അല്പം കഴിഞ്ഞദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "പ്രിയകുട്ടി! നീ വ്യസനിക്കേണ്ട നിന്റെ ആവശ്യം നിവ്വഹിച്ചേ ഞാൻ വിശ്രമിക്കുകയുള്ളു." അനന്തരം അദ്ദേഹം കുട്ടിയുടെ കത്തുവാങ്ങി സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചു. മക്കയിലെത്തിയ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി അബ്ദുമനാഫിന്റെ പുത്രന്മാരിലേക്കാണ് പോയത്. കുട്ടി പറഞ്ഞവരെ കാണുകയും, സന്ദേശം ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു എഴുത്തുവായിച്ച മുത്തലിബ് ബ്ന അബ്ദുമനാഫിന്റെ ആദ്യപരിപാടി മദീനയാത്രയായിരുന്നു. മദീനയിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടൻ അദ്ദേഹം സുമുഖനായ ആകുട്ടിയെ കണ്ടെത്തി കൂട്ടിയെ അരികെ വിളിച്ചു ചേർത്തുപിടിച്ചതിൽ ഹാശിമിന്റെ പുത്രനാണെന്ന മനസ്സിലാവുകയും അദ്ദേഹം തന്നെ കൂട്ടിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കുട്ടിയെ മക്കയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും, അവർ മക്കയിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ യാത്ര കണ്ടറിഞ്ഞ ലത്തിയ്യത്തു് ബ്ന ബഹിയ്യത്തു് എന്ന യഹൂദിയും ഒരു സംഘം അശ്വഭടന്മാരുംകൂടി മുത്തലിബിനെ പിന്തുടരുകയും, വഴിമദ്ധ്യവെച്ചു രണ്ടു കൂട്ടരുംകൂടി സംഘട്ടനമുണ്ടാവുകയും അതിനെത്തുടർന്ന ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ ക്ഷീണിതനായ മുത്തലിബ് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു "അല്ലാഹുവേ! നിസ്സഹായനായ എനിക്ക് നിന്റെ സഹായം മാത്രമെ ആലംബമുള്ളു. നിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നവൻ പരാജയപ്പെടുകയില്ല. ഈ കുട്ടിയുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടിയെങ്കിലും നീ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമെ" ഉടനെ മുന്നൂറിലധികം വരുന്ന ഒരു കതിരപ്പട്ടാളം അവിടെ വന്നെത്തുകയും, യുദ്ധംചെയ്തു ലാത്തയെവധിക്കുകയും ചെയ്തു. മകനെ ആരോ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയെന്നറിഞ്ഞ സൽമയും കൂട്ടരുമായിരുന്ന ആവന്നെത്തിയപ്പോൾ. സൽമ ഒടുവിൽ മകന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനു വഴങ്ങി അവരെ മക്കയിലേക്കയക്കുകയാണുണ്ടായതു്. മക്കാനിവാസികളിൽ ക്ഷാമമോ, രോഗമോ, നേരിട്ടന്ന അവസരങ്ങളിൽ ശൈബത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി അവക്ക് മുക്തി കൈവന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ ശൈബത്തു് മക്കാനേതാവായിത്തീർന്നു. അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ശൈബത്ത് പല അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അതിലെ ഒന്നാകുന്ന ആനക്കാരന്റെ കഥ.

ആനയുമായി വന്നവർ

യമനിൽ ആധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന നജ്ജാശിയുടെ മന്ത്രിയായിരുന്ന അബ്രഹത്താ യിരുന്നു അത്. മക്കക്കാരോട് യുദ്ധംചെയ്യു യിക്കുകയോ കീഴടക്കുകയോ ചെയ്യുകയോ ആയിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. ഈ സംഭവമുണ്ടായത് നബിയെ പ്രസവിച്ച വർഷത്തിലായിരുന്നു. ആദിമകാലത്തെ എല്ലാ ജനങ്ങളും കഅബയെ വന്ദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് യമൻകാർക്ക് കഅബത്തോടസൂയയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുകൂട്ടം അറബി വ്യാപാരികളുടെ ആഗമനത്തോൽ യമനിലെ ഒരു കൃസ്തീയ ദേവാലയം (അത് കഅബത്തിനു എതിരായി പണികഴിപ്പിച്ചതാണ്) അഗ്നിക്കിരയായി. യമൻകാരുടെ ശത്രുത്വത്തെ ഈ സംഭവം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഉടനെ അവർ മക്കയെ ആക്രമിച്ച കഅബയെ നശിപ്പിക്കുവാനായി അബ്രഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ നിയോഗിച്ചു. ഈ സൈന്യത്തിൽ അനവധി ആനകളും കുതിരകളുമുണ്ടായിരുന്നു. വിവരം ധരിച്ച മക്കക്കാർ ആത്മരക്ഷാർത്ഥം മലകളിലും മറ്റും ഓടി ഒളിച്ചു. ഇതുകണ്ട അബ്ദുത്താലിബ് തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞു. "ജനങ്ങളെ! നിങ്ങൾ എന്തിനും ഭയപ്പെടുന്നു. ഈ ഭവനത്തിനു ഒരു രക്ഷകർത്താവുണ്ട്. അവൻ അതിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഭീരുവായിത്തീരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെവിധിനടക്കട്ടെ" ജനങ്ങളെല്ലാം ഒളിച്ച മക്ക വിജനമായിത്തീർന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ അബ്ദുൽമുത്തലിബ് പ്രാർത്ഥിച്ചു. "സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവേ! ഇത് നിന്റെ ഭവനമാകുന്നു. ഞങ്ങൾ അതിന്റെ അയൽവാസികളാണ്. ഈ ഭവനത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻവന്ന ശത്രുക്കളെ നീ കാണുന്നില്ലേ? അവരെത്തടയുവാൻ ഞങ്ങൾ അശക്തരാണ്! പക്ഷേ നിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് നീ അവരെ തടുത്താലും!"

അബ്രഹത്തും പട്ടാളവും മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ച കവർച്ച നടത്തി. അബ്ദുൽമുത്തലിബിന്റെ 80 ഒട്ടകങ്ങളേയും കൂട്ടത്തിൽ കൊള്ളചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ വിവരം ധരിച്ച അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഒട്ടകങ്ങളെ മടക്കിവാങ്ങുവാനായി അബ്രഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അബ്ദുൽ മുത്തലിബിനെ കണ്ട അബ്രഹത്ത് പെട്ടെന്നു് എഴുനേൽക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സമനിലയിൽ ഇരുത്തി ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അബ്രഹത്ത് ചോദിച്ചു "താങ്കളാണോ നിങ്ങളുടെ കഅബത്തിന്റെ അധിപൻ? ഞങ്ങളുടെ അഗമനോദ്ദേശം അതു പൊളിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ പറയാതെതന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലൊ? ഞങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിയെ വിഘ്നപ്പെടുത്തുന്നതെന്തെങ്കിലുംനങ്ങൾ ചെയ്താൽ നിങ്ങളിലാരും ശേഷിക്കുകയില്ല" അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ എന്തു പരിപാടി നടത്തുന്നതിനും ഞാൻ എതിരല്ല. എന്റെ അപേക്ഷ നിങ്ങളുടെ പട്ടാളക്കാർ കൊള്ളചെയ്ത എന്റെ ഒട്ടകങ്ങളെ മടക്കിത്തരുവാനാണ്." അബ്രഹത്ത് ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞു "ഇതു നിസ്സാരസംഗതിക്കാണോ താങ്കൾ വന്നത്? നിങ്ങളുടെ ആരാധനാലയം നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ താങ്കൾക്കു വ്യസനമില്ലെ?" അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് പറഞ്ഞു. "ഒട്ടും വ്യസനമില്ല. കാരണം അതെന്റെതല്ല ഞാൻ സൂക്ഷിപ്പുകാരനാണ്. അതിനെ [illegible] ചുമതല അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണ്. അവൻ അതു സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ഒട്ടകങ്ങൾ എന്റെതാകയാൽ അതു വാങ്ങേണ്ട ചുമതലയും എനിക്കാണ്" ഇതു കേട്ട അബ്രഹത്ത് ഒട്ടകങ്ങളെവിട്ടുകൊടുപ്പിച്ച അനന്തരം അബ്രഹത്തും പട്ടാളവും കഅബത്തോടടുത്തു. ആനകളെമുന്നിൽ

വിൽ നടന്നിരുന്ന കലഹത്തിന്റെ സൂചന 10 അടി അകലെ ആനകൾ എത്തിയ സ്ഥലം അവർ മണത്തറിഞ്ഞു. ആനകൾ പിന്നീട് ഒരടിയും മുന്നോട്ട് വെച്ചില്ല. ഇതിനുപരമായ ഒരു പ്രത്യേകതരം പക്ഷികൾ പറന്നുവന്നു അവർ കല്ലുകൾകൊണ്ട് സൈന്യങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. തൽഫലമായി അവർക്ക് വസൂരി ബാധിക്കുകയും എല്ലാം ചത്തൊടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ പലരും കൂടി ഓടിയെങ്കിലും അവരും രക്ഷപ്പെട്ടില്ല. ഈ സംഭവത്തെയാണ് "ആമുൽഫീൽ" ഗജവർഷം എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. സൂറത്തുൽഫീലിൽ ഈ കഥയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

സംസംകിണർ

പ്രവാചകൻ ഇബ്രാഹീം നബി (അ)തന്റെ ദ്വിതീയ പത്നി ഹാജറയെയും, പുത്രൻ ഇസ്മായീലി (അ)നെയും വിജനവും ബക്കാ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ മക്കയിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയ കഥ സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. ശിശുവായ ഇസ്മാഈൽ വിശന്നു പൊരിയുകയും, ഹാജറ ജലമന്വേഷിച്ചു പായുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയാൽ ആ പുണ്യ ശിശുവിന്റെ പാദമുരച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ജലം പ്രവഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഹാജറ അവരുടെ ഭാഷയിൽ സംസം (നിൽക്കൂട്ടെ) എന്നു പറയുകയും കല്ലുകൾവെച്ചു അതിനെ തടുത്തു നിറുത്തുകയും ചെയ്തു. സംസം എന്ന പേരിലാണ് ആ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കിണർ അന്നുമുതലിന്നോളം അറിയപ്പെടുന്നത്. ആ കിണർ പിന്നീട് മൂടപ്പെടുകയും, അതിന്റെ അടയാളംപോലും കാണാതായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ കിണറിനെ വീണ്ടും അന്വേഷിച്ചു കുഴിക്കുകയും, ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത് അബ്ദുൽമുത്തലിബാണ്.

അബ്ദുൽ മുത്തലിബിനു ആറു ഭാര്യമാരും പത്തു സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽഏറ്റവും ഇളയതു അബ്ദുല്ലയായിരുന്നു. പിന്നീട് മറ്റൊരുവിവാഹത്തിൽനിന്നു ഹാരിസ് എന്ന നാമത്തിൽ ഒരുപുത്രനുംകൂടി ജനിച്ചു. പതിനൊന്നു പുത്രന്മാരുണ്ടായാൽ ഒരാളെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ബലികൊടുക്കാമെന്നു അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുവാനായി അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് തന്റെ പുത്രന്മാരെയെല്ലാം വിളിച്ചു അവരോടീകഥ പറഞ്ഞു. അവരിൽനിന്നു ആദ്യമായി സമ്മതിച്ചതു അബ്ദുല്ലയായിരുന്നു. അബ്ദുല്ല സുന്ദരനും, ജനങ്ങളാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നു. എല്ലാ പുത്രന്മാരുടേയും പേരെഴുതി "അസ്ലാം" കണക്കു നോക്കുവാൻ തിച്ചപ്പെടുത്തി. അമ്പ് പോലുള്ള ഒരു സാധനം തിരച്ചേനോക്കുന്നതാണീകണക്ക്. അമ്പിന്റെ കൂർത്തമുന ആരുടെ പേരിന്നുനേരെ നില്ക്കുന്നു അയാളെ വിധിക്കു വിധേയനായിത്തീരും. അസ്ലാം കണക്കും അബ്ദുല്ലയുടെപേരാണ് കാണിച്ചതു. അപ്രകാരം അബ്ദുല്ല ബലിയർഹനായിത്തീർന്നു. പക്ഷെ അന്നത്തെ പ്രധാനികളും പുരോഹിതന്മാരുംചേർന്നു ഈ ബലി നടത്തേണ്ടെന്നും, അങ്ങിനെ ബലിനടത്തിയാൽ അന്ത്യകാലംവരെ ഇങ്ങിനെ നരബലി ആവശ്യമായി വന്നേക്കുമെന്നും, അതിനാൽ അബ്ദുല്ലയ്ക്കുപകരം ഒട്ടകങ്ങളെ ബലികഴിക്കാമെന്നും, ബലിമൃഗത്തെ അസ്ലാം കാണിക്കുന്നതു ആക്കാമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അബ്ദുല്ലയുടെ പേരും, ഒട്ടകങ്ങളുടെ പേരും എഴുതി അസ്ലാം തിരിച്ചു വീണ്ടും ഒട്ടകത്തിന്റെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ

ഒട്ടകത്തിന്റെ എണ്ണം നൂറാക്കിയപ്പോൾ അ സംഘം ഒട്ടകത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു. അ പ്രകാരം അവർക്കു പകരം 100 ഒട്ടകങ്ങളെ ബലികൊടുക്കയുംചെയ്തു. ഈ സംഭവംകൊണ്ടാ ണു് നബി തിരുമേനിക്കു് "ഇബ്നുബിഹൈനി" എന്നകൂടി പേരുണ്ടാകുവാൻ കാര ണം. ഹസ്രത്തു് ഇസ്മായീൽ നബിയും ഇപ്ര കാരം ബലിയിൽനിന്നു വിമുക്തനായിട്ടുണ്ട ല്ലൊ. ബലിയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട അബ്ദു ല്ലയെ മാതാപിതാക്കൾ ആലിംഗനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കെ കഅബയുടെ ഉള്ളിൽ നി ന്നൊരു അശരീരികേട്ടു "അല്ലയോ അബ്ദുൽ മുത്തലിബ്! നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക. അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ആഗമനം സമീപിച്ചി രിക്കുന്നു."

അബ്ദുള്ളയുടെ സ്വപ്നം

ഒരു ദിവസം അബ്ദുല്ല നിദ്രയിൽനിന്നെ ഴുന്നേറ്റു വന്നു് പിതാവിനോടുപറഞ്ഞു "പ്രി യപ്പെട്ട പിതാവെ! ഞാൻ ഭയങ്കരമായ സ്വ പ്നംകണ്ടു. കുരങ്ങിന്റെആകൃതിയിലുള്ള ഒരുകൂ ട്ടംആളുകൾവാളുമേന്തി എന്നെ വധിക്കുവാൻ വന്നു ഞാൻ പരിഭ്രമിച്ചു ഉടൻ ഒരു പ്രകാശം ഇറങ്ങിവന്നു അവരെ വധിച്ചു." അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "മകനെ! നി ന്റെ വ്യസനിക്കേണ്ട ആ പ്രകാശം പരമ്പരയായ നമ്മിൽ വന്നുചേർന്നതാണു്. യഹൂദികൾക്കെ ന്നല്ല ലോകത്തിൽ ഒരു ശക്തിക്കും നമ്മെ ഒ നിഷ്കളയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല." മറെറാരവസ രത്തിൽ അബ്ദുല്ല വേട്ടയ്ക്കുപോയപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം യഹൂദികൾ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തി. തന്നെവധിക്കുവാനാണു് യഹൂദികൾ ഒരുങ്ങുന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ദുല്ല ത ന്റെ അസ്ത്രം അവരുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ചു അതോടു രണ്ടു യഹൂദന്മാർ മരിയടഞ്ഞു. അബ്ദുല്ലയുടെസ്ഥിതി കണ്ടറിഞ്ഞ ഒഹബ് ന്റെ അബ്ദുമനാഫ് അല്ലയുടെ പിതാവി നെയും മറ്റും വിവരം അറിയിച്ചു. അവർ അ വിടെ എത്തി അബ്ദുല്ലയെരക്ഷപ്പെടുത്തി.

അബ്ദുല്ലയുടെ ധീരത.

രാത്രിയുടെ അന്ത്യഭാഗം: ഒഹബ്ന്റെ അബ്ദുമനാഫ് തന്റെ ഗൃഹത്തിൽഇരിക്കുക യാണു്. അയാളുടെ പത്നി ബറത്തു് സമീപ ത്തിരിപ്പുണ്ടു്. നക്ഷത്രങ്ങൾ നഭോമണ്ഡലത്തി ൽ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയെ നോ ക്കി ഒഹബ് തന്റെ ഭാര്യയോടു് പറഞ്ഞു "പ്രിയേ! ഞാൻ ഇന്നലെ ഒരത്ഭുതം കണ്ടു. അ ബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ പുത്രനായ അബ്ദു ല്ലയുടെ പരാക്രമമായിരുന്നു അതു്. ആ യുവാ വു ഏകനായി ഒരു സംഘം യഹൂദരോടു പൊ രുതി. അയാൾ അവരിൽ പലരെയും വധി ച്ചു അനന്തരം യഹൂദർ പരാജയപ്പെട്ടുകയും, അബ്ദുല്ല ധീരതയോടെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നമുക്കു് ജാമാതാവായി അബ്ദുല്ലയെ ലഭിച്ചാൽ അതൊരു ഭാഗ്യമാ യിരിക്കും. നിന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണെ ന്നറിഞ്ഞാൽഞാൻഇതുസംബന്ധിച്ചു അബ് ദുൽ മുത്തലിബുമായി സംസാരിക്കാം." അവ ൾ പറഞ്ഞു "പ്രാണനാഥ! അബ്ദുല്ലയുടെ അഭി ലാഷം സാധിക്കുവാനായി ഞാൻ അല്ലാഹുവി നോടു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു." അടുത്തുതന്നെ ഒഹ ബ് അബ്ദുൽ മുത്തലിബിനോടു് സംസാരി ച്ചു. അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് തന്റെ പത്നി ഫാത്തിമയോടു് ഇതിനെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചു. ഫാത്തിമ ആമിനയുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെയും, സൌന്ദര്യത്തെയും കുറിച്ചു അഭ്യർത്ഥന കേട്ടിരു ന്നു. ആമിന അബ്ദുല്ലയുടെ പത്നി പദത്തി നർഹയാണെന്നു ഫാത്തിമ അഭിപ്രായപ്പെ ട്ടു. ആമിനയുടെ ഗൃഹത്തിലേക്കു ദൂതനെഅയ

അബ്ദുൽ മുത്തലിബും ഫാത്തിമയും വിരുന്നു പോയി. ഫാത്തിമയെകണ്ടഉടനെ ആമിന ബഹുമാനാർത്ഥം എഴുന്നേല്ക്കുകയും അലങ്കാരപീഠത്തിൽ ആസനസ്ഥയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആമിനയുടെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യം ആഗതരെ സംതൃപ്തരാക്കി. കൽഹലമായി അബ്ദുല്ലയുടെയും ആമിനയുടെയും വിവാഹം ആഡംബരപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു.

അബ്ദുല്ലയുടെ വിയോഗം

നബി തിരുമേനി(സ)യെ ആമിനാബീവി ഗർഭം ധരിച്ച കാലത്തു് ഹ: അബ്ദുല്ലയോടു അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "മകനെ! ആമിനായുടെ ഗർഭം നമുക്കു വലിയൊരു സന്തോഷത്തെ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനുകൃതജ്ഞതപ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെകർത്തവ്യമാണല്ലൊ? അതിനാൽഒരു സദ്യ നടത്തേണമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. നീ പോയി അതിനുകൂറെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിവരണം." സാധനങ്ങൾ സംഭരിക്കുവാനായി അബ്ദുല്ല മദീനയിലേക്കുപോയി. അവിടെ എത്തിയ ശേഷം അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനാവുകയും താമസിയാതെ ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു അതിനെതുടർന്നു അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് വളരെ ദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു.

വി: നബിയുടെ ജനനം.

ഗർഭം ഒമ്പതു മാസമായപ്പോൾ ആമിനബീവിയുടെ അടുക്കൽ ചില സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകൾവന്നു ബോധിപ്പിച്ചു "ആമിനാ! അഖില ജനതകളുടെയും നേതാവായ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ)യെ പ്രസവിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നില്ലേ?" പലഅവസരത്തിലും സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകളും ഹൂറീങ്ങളും മറ്റും ആമിനയെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു പട്ടുവസ്ത്രം നിവർത്തിപ്പിടിച്ച സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകൾ അല്പം മാറിനിന്നു. ഒരു നേരിയ പ്രകാശരൂപം മുകളിൽനിന്നും ഇറങ്ങുന്നതായി ആമിനയ്ക്കു തോന്നി. അതിനിടയിൽ പല സ്തോത്ര വചനങ്ങളും അവർ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരം നിരവധി അത്ഭുത സംഭവങ്ങൾക്കിടയിൽ പരിശുദ്ധ പ്രവാചകരെ അമിനാബീവി പ്രസവിച്ചു. പ്രസവിക്കപ്പെട്ട ആ ശിശു നയനങ്ങൾ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കുതിരിച്ചു. വലതുകൈയുടെ ചൂണ്ടാണിവിരൽ മാത്രം നിവർത്തിപ്പിടിച്ചതും സുജൂദിന്റെ നിലയിൽ കിടന്നതും എല്ലാവരും കാണാനിടയായിരുന്നു. ആമിനാബീവിപറയുന്നു "അല്പനേരം ശിശു എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടിരുന്നില്ല. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ലായിരുന്നു വിശ്വസത്തെ ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള ആശിശുവിനെ ലോകത്തിൽ പലഭാഗത്തും മലക്കുകൾ സഞ്ചരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു." ഒരശരീരി ഞാൻ കേട്ടു "ഈ ശിശു ഈസാനബി (അ)യെപ്പോലെ ഉരന്തരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനും, സകരിയ്യ നബി(അ)യെപ്പോലെ ലോകസഞ്ചാരം ചെയ്തു തന്റെ പ്രബോധനം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അയ്യൂബ്നബി(അ)യെപ്പോലെഭയനീയമായ വിഷമതകൾ അനുഭവിച്ചു മൂന്നുവർഷക്കാലം മലയിടുക്കിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനും, നൂഹ് നബി(അ)യെപ്പോലെ സത്യപ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും ഇബ്രാഹിം നബി(അ)യെപ്പോലെ അനുകൂലപ്രതികൂലസ്ഥിതി ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, ദാവൂദ് നബി(അ)യെപോലെ ശത്രുക്കളെ തോല്പിക്കുവാനും, മൂന്നുദിവസം മത്സ്യത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ തടവനുഭവിച്ച യൂനുസ്നബി(അ)യെപോലെ മൂന്നു ദിവസം ഗുഹയിൽ താമസിക്കുവാനും, മൂസാനബി(അ)യെപോലെ മദീനയിൽ മനോഹരദേവാലയം പണിയിക്കുവാനും, മറ്റു പ്ര

വാചകരിൽ കാണപ്പെട്ട എല്ലാ ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഈ പ്രവാചകനിൽ വിളങ്ങിശോഭിക്കുവാനും ഇടവരുന്നതാണ്.'' അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് പറയുകയാണ് ''ആമിന പ്രസവിച്ച സമയത്ത് ഞാൻ കഅ്ബാലയം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു, അവിടത്തെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് നിലംപതിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഇതുകണ്ടമ്പരന്നുപോയി അമിതമായ ഭയം എനിക്കുണ്ടായി സംസാരിക്കുവാൻ പോലും സാധിക്കാത്തവിധം ഞാൻ ആമിനയുടെ ഗൃഹത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു. വീടിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഒരു സുഗന്ധപരിമളം എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഉടൻ ആമിനയെ സമീപിച്ചു. ആദ്യം എന്റെ ദൃഷ്ടിപതിഞ്ഞത് പൂർണ്ണചന്ദ്രനെപോലും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന വിധമുള്ള മനോഹരമായ ഒരു കൊച്ചു വദനത്തിലായിരുന്നു. ആ പൂന്തിങ്കളെ ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു ''നിന്നെ എനിക്കു പ്രദാനംചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ടകുഞ്ഞേ! എന്റെ എല്ലാ ദുഃഖത്തിനും നീ പരിഹാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നിന്നിൽനിന്ന് ലോകത്തിനു മഹത്തായ ഒരു പദ്ധതി സിദ്ധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.''

പ്രസവിച്ചതിന്റെ ഏഴാംദിവസം അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് മക്കാനിവാസികളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു സല്ക്കാരം നടത്തി.

ഹലീമാബീവിയുടെ വളർത്തൽ

അന്നു മക്കയിൽ ഉയർന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ ശിശുക്കളെ മുലകൊടുത്തു വളർത്തുവാനായി വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു ബനൂസഅദ് വംശത്തിൽപെട്ട ഹലീമയും മറ്റും ശിശുക്കളെ വാങ്ങുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. അവർക്ക് എല്ലാവർക്കും ഓരോ ശിശുക്കൾ ലഭിച്ചു. ദാരിദ്ര്യം ബാധിച്ചു വളരെ ശോഷിച്ചിരുന്ന ഹലീമയ്ക്ക് ആരും ശിശുക്കളെ നല്കിയില്ല. കുട്ടികളുടെ രക്ഷിതാക്കളിൽ നിന്നു ലഭിക്കാവുന്ന പ്രതിഫലത്തെ മോഹിച്ചാണ് ഇവരെല്ലാം ശിശുക്കളെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അനാഥനായ ആമിനയുടെ പുത്രനെ ആരും സ്വീകരിച്ചില്ല: ഹലീമ തന്റെ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞു ''ആമിനാബീവിയും, അബ്ദുൽ മുത്തലിബും നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ അശ്രദ്ധകാണിക്കുകയില്ല. ആ കുട്ടിയെ നാം ഏറ്റുവാങ്ങുക'' അതനുസരിച്ചു അവർ അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്കുചെന്നു. ബനൂസഅദ് ഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവളാണ് ഹലീമ എന്നറിഞ്ഞു അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ''ക്ഷമ, വിജയം എന്നീ രണ്ടുഗുണങ്ങൾ നിന്റെ ഗോത്രപ്പേരിൽനിന്നും നിന്റെ നാമത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നതിനാൽ നീ അല്ലാതെ ഈ കുട്ടിയെ പരിപാലിക്കുവാൻ അർഹയേറെയില്ല. അതിനാൽ ഈ അനാഥ ശിശുവിനെ പരിപാലിക്കുവാൻ നിനക്കു സമ്മതമാണെങ്കിൽ നീ ഭാഗ്യവതിയായേക്കാം.'' ഉടൻ ഹലീമ കുട്ടിയെ ഏറ്റുവാങ്ങി വലത്തെ മുലകൊടുത്തു. ഇടത്തെ മുല നബി(സ)ഒരിക്കലും കുടിച്ചിട്ടില്ല. നബിയുടെ പ്രായമുള്ള ഒരു ശിശു ഹലീമക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നബി(സ)ഇടത്തെമുല കുടിക്കാതിരുന്നത്. ഒരു ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ നീതിയും, മര്യാദയും ഇപ്രകാരം പ്രകടമായിരുന്നു! ആമിനയുടെ വീട്ടിൽ ഉദയം ചെയ്ത ആ ചന്ദ്രൻ ഹലീമായുടെ ഗൃഹത്തിൽ പരിലസിച്ചപ്പോൾ ഹലീമക്കതൊരു കെടാവിളക്കായിത്തീർന്നു ഹലീമായുടെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന മെലിഞ്ഞ അവിടൊട്ടിയ ആട്ടു പോലും അവർക്കു സമൃദ്ധിയായി പാൽ കൊടുത്തുതുടങ്ങി. ഹലീമയും ഭർത്താവും യാത്രചെയ്തിരുന്ന ഒട്ടകം മെലിഞ്ഞു ക്ഷീണി

ച്ചതായിരുന്നതിനാൽ വളരെ മന്ദഗതിയായിരുന്നു. നബിയുംകൂടി കയറിയപ്പോൾ വളരെ വേഗത്തിൽ നടന്നുതുടങ്ങി അവരുടെമുമ്പിൽ നടന്നിരുന്നവരെ ആ ഒട്ടകം പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞു. മറ്റുയാത്രക്കാർ അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു "ഹലീമ! ഈ ഒട്ടകം ആദ്യത്തേതല്ലെ? ഇതുവളരെ വേഗം നടന്നുതുടങ്ങിയല്ലൊ?" ഹലീമപറഞ്ഞു: ഒട്ടകം അതുതന്നെയാണ്. പക്ഷെ അതിന്നിപ്പോൾ വളരെ ഉത്സാഹം കാണുന്നുണ്ട്. അതെങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ." അതിന്റെ കാരണംമറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെ ആട്ടിയോടിക്കുവാൻ അവതരിച്ച പ്രവാചക ശിശു ആ ഒട്ടകപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്നു. നബിയുടെ പ്രസവവാർത്ത അറിയിച്ച സുവൈബത്തുൽ അസ്‌ലമിയ്യ എന്ന സ്ത്രീയെ ആഹ്ളാദപൂർവ്വം അടിമത്വത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളുടെ പരമശത്രുവും നരകശിക്ഷാർഹനുമായ അബൂലഹബിന്നുപോലും നബിയെ പ്രസവിച്ച ദിവസത്തിൽ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അല്പം ശാന്തതയും വിരലുകൾക്കിടയിൽനിന്ന് അല്പം ജലവും ലഭിക്കുമെങ്കിൽ, അവിടത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി പിന്തുടരുന്നവർക്കു വിജയം കൈവരാതിരിക്കുമോ? നബിക്ക് ആദ്യമായി മുലകൊടുത്തത് സ്വന്തമാതാവും, സുവൈബ എന്ന അടിമസ്ത്രീയും തുടർന്ന് ഈ സ്ത്രീയുമാണ്. നബി ഹലീമായുടെ അടുക്കൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരസാധാരണ സംഭവമുണ്ടായി. അത് ഹലീമയെ വളരെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. വീടിന്നുപിന്നിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ രണ്ടാളുകൾ വന്നു ബാലനെ മലർത്തിക്കിടത്തി വയർ കീറുകയും, അവരുടെ കൈകടത്തി ഉദരത്തിൽനിന്ന് എന്തോ ചിലതുപുറത്തെടുക്കുകയുകയും ചെയ്തുവെന്നു പുത്രൻ ഭ്രമത്തോടെ ഹലീമയെ അറിയിച്ചു. ഹലീമയും ഭർത്താവും ഓടിച്ചെന്ന് നോക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ മേല്പോട്ടുയർത്തി വിവർണ്ണനായി നില്ക്കുന്ന കുട്ടിയെ കാണുകയും, ഹലീമ കുട്ടിയെ വാരി എടുത്തുമാറോടണച്ചു സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ പലതും കണ്ടിരുന്ന ഹലീമ മേലിൽ വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചാലോ എന്നു ഭയന്നു കുട്ടിയെ ആമിനാബീവിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ആമിനാബീവിയുടെ നിബ്ബന്ധപൂർവ്വമുള്ള ആവശ്യമനുസരിച്ചു കുറച്ചു കാലത്തേക്കുകൂടി ഹലീമതന്നെ ഏറ്റുവാങ്ങി. പിന്നീട് ഹലീമ കുട്ടിയെ തിരിച്ചേല്പിച്ചു അന്നു നബിക്ക് നാലു വയസ്സായിരുന്നു. ഹലീമയും, ഭർത്താവും, മക്കളും ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. നബി (സ) ഒരിക്കൽ ജബ്‌റാനത്തിൽ വെച്ചു മാംസം ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു സ്ത്രീ നബിയെ സമീപിച്ചു. നബി (അ) വേഗം എഴുന്നേറ്റ് അവിടത്തെ വസ്ത്രം വിരിച്ച് ആസ്ത്രീയെ ആസനസ്ഥനാക്കി. നബിതിരുമേനി (സ)യെ മുലകൊടുത്തു വളർത്തിയ വളർത്തമ്മയായിരുന്നു അത്.

മാതാവിന്റെ വിയോഗം

നബി (സ) അനാഥനായി വളരേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്താലായിരിക്കാം ആറാമത്തെ വയസ്സിൽ മാതാവും പിതാവിനെ അനുഗമിച്ചതു്. മാതാപിതാക്കളുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ വളർന്നുകുട്ടികളിൽ കാണാവുന്ന പല വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളും നബിയിൽ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ കണ്ടിരുന്നു സത്യസന്ധത, അനുസരണം, വിനയം, അച്ചടക്കം എന്നീ മഹൽഗുണങ്ങളാൽ നബി (സ) മക്കാ ജനതക്കിടയിൽ അൽ അമീൻ (വിശ്വസ്ഥൻ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ഒരു വിശ്വസ്ഥനെന്ന നിലയിൽ പലരും പല സാധനങ്ങളും നബിയെ അനാമ

ത്തായി ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ആറുവയസ്സ് തികഞ്ഞ കാലത്ത് ഉമ്മയും, മകനും ദാസിയായ ഉമ്മു ഐമനുംകൂടി പിതാമഹന്റെ വഴിയിലുള്ള ബന്ധുജനങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുവാനും മറ്റുമായി മദീനയിലേക്കുപോയി ഒരു മാസം അവിടെ താമസിച്ചശേഷം നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. മക്കയുടേയും മദീനയുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള "അബവാഅ്" എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ആമിനബീവി രോഗബാധിതയായി. അവർ അവിടെവെച്ച് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. അവിടെതന്നെയാണ് അവരെ സംസ്കരിച്ചതു്. അവക്കന്നു് ഇരുപതു വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. മരണസമയത്തു് അരികെ ഇരുന്ന കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്ന ഓമനപുത്രനെ നോക്കി ആ ധീരമാതാവു് പറഞ്ഞു "നൂറൊട്ടകങ്ങളെ ബലികൊടുത്തു മരണത്തിൽനിന്നൊഴിവായ വ്യക്തിയുടെ പുത്രാ! അല്ലാഹു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! ഞാൻ സപ്തംകണ്ട സംഗതി യാഥാർത്ഥ്യമായി പരിണമിക്കയാണെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ നേതൃത്വം നിന്നിൽ വന്നുചേരും. വിഗ്രഹാരാധനയിൽനിന്നു് അല്ലാഹു നിന്നെ രക്ഷിക്കട്ടെ." ഇതുയും പറഞ്ഞു് ആ മഹതി അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. പ്രവാചകപ്രഭ ഈ ലോകത്തിൽ ഏകനായിത്തീരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ലോകംപോലും വിലപിച്ചു കാണും. നബിതിരുമേനി (സ) ഉമ്മുഐമൻ (ബർക്കത്തുൽ ഹബ്ശിയ്യ) എന്ന സ്ത്രീയുടെ പരിലാളനത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഉമ്മുഐമനോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു "ഭാവിയിൽ പ്രവാചകനാകാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും ഈ കുട്ടിയിൽ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു." എന്നു ചില യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ യഹൂദികളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസരം ലഭ്യമായാൽ അവർ വധിച്ചുകളയുമെന്നുകൂടി ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ കുട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ നാം വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കണം." അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് കുട്ടിയെ തന്റെ ജീവനിലുപരിയായി സ്നേഹിച്ചു. മിക്കവാറും തന്റെ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു നബിതിരുമേനി ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നതു്. അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ മരണവേളയിൽ അരികെയിരുന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ഓമനബാലൻ ഭാവിലോകത്തിൽ നവീനമായ ഒരദ്ധ്യായം സൃഷ്ടിക്കുമെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കാം ലോകം ആദ്യദുഃഖത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതു്. മാതാപിതാക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ അതിരറ്റ സ്നേഹാദരവുകളോടെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് നബി (സ) യ്ക്ക് എട്ടുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു. അന്നു് അബ്ദുൽ മുത്തലിബിനു 140 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. ഹജ്ജൂനിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ അരികെത്തന്നെ ഖബറടക്കംചെയ്തു. മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് തന്റെ പുത്രനും, അബ്ദുല്ലയുടെ സഹോദരനുമായ അബൂത്താലിബിനെ അരികെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു "പ്രിയ മകനെ! എന്നെ ഈ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയുണ്ടു്. ആ സംഗതി ഞാൻ നിന്നെയാണു് ഏല്പിക്കുന്നതു്. ഞാൻ എന്റെ ജീവനതുല്യം സ്നേഹിച്ചു പരിലാളിച്ചുവരുന്ന മുഹമ്മദിന്റെ കാര്യമാണിതു്."

പ്രലോഭനങ്ങൾ

അബൂത്താലിബ് ആദ്യംമുതൽക്കെ നബി (സ) യുടെ നേരെ അതിവസ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ നബി (സ)യുടെ രക്ഷകർത്താവായി തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. അബൂത്താലിബ് നബിയെ തന്റെ പുത്രന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. നബിയോടു

കൂടിയല്ലാതെ അദ്ദേഹം ഭക്ഷണംപോലും കഴിച്ചിരുന്നില്ല. നബി (സ) ഭാവിയിൽ ഒരുന്നത വ്യക്തി ആയിത്തീരുമെന്ന് അബൂത്താലിബ് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കവിതകളിൽനിന്ന മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അബൂത്താലിബ് മുസ്‌ലിം ആയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ല. അബൂത്താലിബിന്റെ മരണഘട്ടത്തിൽ നബി തിരുമേനി (സ) അടുത്തിരുന്ന് അല്ലാഹു ഏകനാണെന്ന വിശ്വസിക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചുവെന്നും ഖുറൈശികളുടെ പരിഹാസത്തെ ഭയന്ന് അദ്ദേഹം അത് പറയാതിരുന്നുവെന്നും ബുഖാരി (റ) നിവേദനംചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽനിന്ന മനസ്സിലാകുന്ന അബൂത്താലിബിന്റെ മരണാനന്തരം പുത്രനായ അലിനബിയുടെ സമീപത്തുവന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അങ്ങയുടെ ആ വഴിപിഴച്ച മൂത്താപ്പ ഇതാ മരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." "നിങ്ങൾ പോയി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുക." എന്നു നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞു. ഖുറൈശി പ്രമുഖന്മാരായ അബൂജഹൽ, ഉത്ത്ബത്ത്, ശൈബത്ത്, ഉമ്മയ്യിബ്നു ഖലഫ്, അബൂസുഫ്യാൻ മുതലായവർ ഒരിക്കൽ അബൂത്താലിബിനോട് ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "അല്ലയൊ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരപുത്രാ! നിങ്ങളുടെ ജനത ഇതാ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അവരുടെ ആഗ്രഹം ബോധിപ്പിക്കുവാനായി ആഗതരായിരിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവരെ നിരാശരാക്കി അയക്കുകയില്ലെന്ന ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു. അവരുടെ ദൈവങ്ങളേയും, മതത്തേയും അങ്ങയുടെ സഹോദരപുത്രൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നതുമൂലം അങ്ങയുടെ അഭാവത്തിൽ മുഹമ്മദിന് അത് ആപൽക്കരമാണ്. അങ്ങയുടെ ജീവിതകാലത്ത് ആർക്കും അയാളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങയുടെ മരണശേഷം അതിന്നവസരം കിട്ടും. അതിനാൽ ഇപ്പോൾതന്നെ മുഹമ്മദിനെ സൽപാന്ഥാവിലേക്ക തിരിച്ചുവിടുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ഉചിതം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം മുഹമ്മദിനെ ഇന്നുതന്നെ ഞങ്ങളെ ഏല്പിക്കുക. അതിനുപകരമായി താങ്കൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരാളെ അവിടുത്തെ മകന്റെ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഞങ്ങളിൽനിന്നു തന്നേക്കാം." അവരുടെ സംഭാഷണാനന്തരം നബി (സ) അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു "അല്ലയൊ മക്കാനിവാസികളെ! ഒരേ ഒരു വാചകം മാത്രം പറയുവാനെ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നുള്ള. അത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറേബ്യയും അയൽരാജ്യങ്ങളും അടക്കി ഭരിക്കാവുന്നതാണ്. അത് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ഞാനും സമ്മതിച്ചേക്കാം." ഇതുകേട്ട ഉടനെ അബൂജഹൽ പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദേ! ഒരു വാചകം എന്നുവേണ്ട അതോടുകൂടി പത്തു വാചകങ്ങളുംതന്നെ പറയുവാൻ ഞങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണ്. എന്നാൽ എന്താണാവചനം?" നബി (സ) പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹു ഒഴികെ മറ്റൊരു ഇലാഹുമില്ല എന്ന വചനമാണത്."

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ എല്ലാം കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു. "അല്ലയൊ മുഹമ്മദേ നീ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാംകൂടി ഒന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണൊ? നിന്റെ ഈ പരിശ്രമം വളരെ അത്ഭുതാവഹംതന്നെ." അബൂത്താലിബ് പറഞ്ഞു. "പ്രിയ മകനെ ഈ വചനം ഖുറൈശികൾ വല്ലാതെ വെറുക്കുന്നവല്ലൊ. ഇതല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും പറയുവാനുണ്ടൊ?" നബികരീം (സ) ആവേശഭരിതനായി ഉദ്ധസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. "അവർ എന്റെ വലതു കയ്യിൽ സൂര്യനേയും ഇടതു കയ്യിൽ ചന്ദ്രനേയുംവെച്ച് തന്നുകൊണ്ട്

അപേക്ഷിച്ചാലും ഇതിൽനിന്ന വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വാക്ക് എന്റെ നാവിൽനിന്ന നിഗ്ഗളിക്കുകയില്ല." മുഹമ്മദിനെ ഏതു വിധത്തിലെങ്കിലും നമുക്ക വശപ്പെടുത്താമെന്ന പറഞ്ഞ് അവരെല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയി. അവരുടെ വാക്കുകൾകേട്ട് അബൂത്താലിബ് പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹുവാണെ, അവരുടെ സമ്പൂർണ്ണ ശക്തികളും നിന്റെ നേരെ പ്രയോഗിക്കുകയാണെങ്കിലും ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേടത്തോളം അവക്ക് നിന്റെ നേരെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല." ആ ഉറപ്പിൽ നബി തിരുമേനി (സ) ആശ്വസിച്ച് അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർവ്വോപരി മുന്നോട്ട കൊണ്ടുപോകാൻ നബിയെ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു.

അബൂത്താലിബിന്റെ വിയോഗത്തോടുകൂടി ഖുറൈശികളുടെ ഉപദ്രവം നബിയെ അലട്ടിതുടങ്ങി. ആ വിവേകശൂന്യർ നബിയുടെ ശിരസ്സിൽ മണ്ണുവാരിയിട്ടു. വീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ അവിടുത്തെ ഓമനമകൾ ഫാത്തിമ്മ മണ്ണും പൊടിയും തുടച്ചുകളഞ്ഞുകൊണ്ട് കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവിടുന്ന് പ്രിയപുത്രിയെ ഇങ്ങിനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. "മകളെ നീ ദുഃഖിക്കേണ്ട ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അല്ലാഹു എന്നോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അബൂത്താലിബിന്റെ ജീവിതകാലത്തു് അനിഷ്ടകരമായ ഒരു വാക്കുപോലും പറയുവാൻ അധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നവരാണല്ലൊ ഇന്നെന്നെ നിർദ്ദയം മർദ്ദിക്കുന്നതു്."

ഒരിക്കൽ അബൂത്താലിബ് വ്യാപാരാവശ്യാർത്ഥം സിറിയായിലേക്ക പോകുമ്പോൾ കമ്പതു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള നബി (സ) കതിരയുടെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചുകൊണ്ട ചോദിച്ചു "മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വിയോഗത്താൽ അനാഥനായ എന്നെ ആരെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അങ്ങ് കച്ചവടത്തിന്ന പോകുന്നതു്?" മറുപടി തൃപ്തികരമല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട നബി (സ) സമ്മതിച്ചില്ല. അബൂത്താലിബ് നബി (സ)യെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. യാത്രാമദ്ധ്യേ നബി (സ)യെ പറ്റി ആരാഞ്ഞ ചിലരോട് അബൂത്താലിബ് പറഞ്ഞതു് "എന്റെ പുത്രനാണ്" എന്നായിരുന്ന. ചിലരതു് വിശ്വസിച്ചില്ല. ഈ കുട്ടിയിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടെന്നും, പ്രസവത്തിന്ന മുമ്പ്, പിതാവും, കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് മാതാവും ഈ ബാലനെ വേർപിരിഞ്ഞു കാണുമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ബസ്രയിൽവെച്ച "ബുഹൈർ" എന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതനുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ അയാൾ അബൂത്താലിബിനോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഈ കുട്ടിയിൽ ഒരു പ്രവാചകന്റെ അഖില ലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. യഹൂദന്മാരിൽനിന്ന ഈ കുട്ടിയെ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." ആ മതപുരോഹിതൻ അവരെ തന്റെ ആരാധനാലയത്തിലേക്ക ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും യഥോചിതം സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആടുമേക്കൽ

മൂസാനബി (അ) ദാവൂദ്നബി (അ) തുടങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ നമ്മുടെ നബി (സ)യും ബാല്യത്തിൽ ആടുമേക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അനുസരണമില്ലാത്തൊരു മൃഗമാണല്ലൊ ആടു്. ഇത്തരം മൃഗത്തെ മേയ്ക്കുകവഴി അജ്ഞാനികളും, അവിവേകികളുമായ മനുഷ്യർക്ക് അല്പം ബുദ്ധിയും സഹനവും ലഭ്യമാക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്. ആടുമേയ്ക്കുക എന്നതു് അറബികളിൽ സാധാരണമായ ഒരു തൊഴിലായിരുന്ന. അപ്രകാരം, നമ്മുടെ പ്രവാച

ശ്രേഷ്ഠനും ഒരു ഭരണപാലനായി കുറച്ചുനാൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഹറബുൽ ഫുജ്ജാർയുദ്ധം

നബി (സ) തന്റെ പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ അബൂത്താലിബുമൊന്നിച്ച് ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ കാരണമിതാണ്. ബദറുബ്നുമഹ്ശറൽ ഗഫാർ, ഒരു ദിവസം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ എല്ലാവരുടേയും നേതാവാണ്. എന്റെ നേതൃത്വത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നവർ മരണത്തിനു വിധേയരായിത്തീരും!" ഇതുകേട്ട ഉടൻ ഒരു യോദ്ധാവ് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പറഞ്ഞു. "അറബികൾക്കൊരു നേതാവുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഞാനാണ്." അവൻ ഉടനെ വാളിന്നിരയായി അതിനെത്തുടർന്ന് ഹവാസിൻ, കിനാനത്ത് എന്നീ ഗോത്രക്കാരുമായി യുദ്ധമുണ്ടായി. നബി (സ) പങ്കെടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ കിനാനത്ത് വിജയികളാവുകയാണുണ്ടായത്. അവസാനം യുദ്ധം നിർത്തി സന്ധിയായി.

ഹൽഫുൽഫുളൂൽ

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജദ്ആന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രബലരായ ഖുറൈശികൾ ചേർന്ന് ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയുണ്ടായി. അക്കൂട്ടത്തിൽ നബി(സ)യും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്നാണ് "ഹൽഫുൽഫുളൂൽ" എന്ന് പറയുന്നത്. മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കുകയും, അപഹരിക്കപ്പെട്ടധനം മടക്കിക്കൊടുപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു ആ നിയമത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം. 'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജദ്ആൻ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കവിഞ്ഞ ദുസ്വഭാവമായിരുന്നതിനാൽ മാതാപിതാക്കൾ അയാളെ വെറുക്കുകയും, വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. നിസ്സഹായനായ അയാൾ ഒരാലംബവുമില്ലാതെ മലയോരങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു മലയുടെ ഗുഹാമുഖത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഭയങ്കരമായ ഒരു പാമ്പിന്റെ രണ്ടു മിഴികൾ കണ്ടു. ഭയചകിതനായ അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതു ജീവനില്ലാത്തതാണെന്ന് അയാൾക്കു മനസ്സിലായി അതിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതിന്റെ കണ്ണുകൾരണ്ടും മാണിക്യവും, മറ്റുള്ളതു മുഴുവൻ സ്വർണ്ണവുമായിരുന്നു. അയാൾ ഗുഹാന്തർഭാഗത്തു ഒരു പരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ വാതിൽ കണ്ടെത്തി. അവിടെ കുറെ മനുഷ്യപ്രതിമകളെയാണ് കണ്ടെത്തിയതു്. നിരവധി സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അവിടെ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കല്ലിന്മേൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയതായി കാണപ്പെട്ടു. "ഞാൻ ഹൂദ്നബിയുടെ പുത്രനായ ഖഹ്ത്താന്റെ മകനായ ഉജയിറിന്റെ പുത്രൻ തുഫൈലാകുന്നു. ഞാൻ 500 വർഷം ജീവിച്ചിരിക്കുകയും, രാജ്യം ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗംഭീരങ്ങളായ കോട്ടകൾ നിർമ്മിച്ചു. അതൊന്നുംതന്നെ മരണത്തിൽ നിന്നെന്നെ രക്ഷിച്ചില്ല."

അബ്ദുല്ല ധാരാളം ധനം ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു തന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ബന്ധുക്കളേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി സുഖമായി ജീവിച്ചുവന്നു. മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം എന്നിവകളിൽനിന്നദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. അദ്ദേഹം ധാരാളം പണം ചിലവഴിച്ചു ഒരു വലിയ സദ്യ നടത്തി. എല്ലാവരും സദ്യയിൽ പങ്കെടുക്കേണമെന്ന് വിളംബരപ്പെടുത്തി. അവിടെവെച്ചാണ് ആദ്യമായി "ഹൽഫുൽഫുളൂൽ" എന്ന ഉടമ്പടി വിളംബരപ്പെടുത്തിയതു്. നീതിമാനും ധർമ്മിഷ്ഠനുമായ അബ്ദുല്ല

യെ സംബന്ധിച്ചു ഹ: ആയിശ (റ) നബി (സ)യോടു് "അബ്ദുല്ലാ ഹിബ്നുജദ്ആന്റെ ദാനധർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു വല്ലതും അദ്ദേഹത്തിനു് പരലോകത്തുപകരിക്കുമോ?" എന്നു് ചോദിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു "അബ്ദുല്ല തന്റെ കുറ്റങ്ങൾക്കു മാപ്പു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അബ്ദുല്ലയുടെ ദാനധർമ്മങ്ങൾ പരലോകത്തയാൾക്കു് ഒരിക്കലും ഉപകരിക്കുകയില്ല."

വീണ്ടും കച്ചവടയാത്ര

നബി (സ) കച്ചവടത്തിനായി ഹ: ഖദീജ(റ) യുടെ അടിമയായ മൈസറയോടുകൂടി സിറിയായിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ നബി (സ)യ്ക്കു് 25 വയസ്സു് പ്രായമാണു്. ധനസംബന്ധമായ വിഷമങ്ങളിൽനിന്നു് മുക്തി നേടുവാനായി ഖദീജയുടെ പക്കൽനിന്നു് പണം വാങ്ങി കച്ചവടം ചെയ്യാനുള്ള അബുത്താലിബിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചാണു് നബി (സ) ഇതിനു തുനിഞ്ഞതു്. അക്കാലത്തു് മക്കക്കാർ അധികപേരും സിറിയ, ഈജിപ്തു്, റോം, ഗ്രീക്കു് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നു. ഒട്ടകങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ വാഹനങ്ങൾ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലധികം ഒട്ടകങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. വ്യാപാരികളല്ലാത്തവർക്കു് അറബികളുടെയിടയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഖദീജ അനവധി ആളുകൾക്കു് കച്ചവടത്തിനു പണം കൊടുത്തിരുന്നു. അവർ വലിയ ധനികയായിരുന്നു. നബിയുടെ സ്വഭാവശുദ്ധിയും, സത്യസന്ധതയും കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്ന ഖദീജ നബിയെ തന്റെ ഏജന്റായി സിറിയായിലേക്കയച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാശിച്ചു. പക്ഷെ നബി അതു് നിരസിച്ചെങ്കിലൊ എന്ന കരുതി അവരതു് പുറത്തുവിട്ടില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണു് അബുത്താലിബിന്റെ അഭിപ്രായം ഖദീജ അറിഞ്ഞതു്. ഉടനെ ഖദീജ നബിയെ കച്ചവടത്തിനയച്ചു പുറപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ ഖദീജ തന്റെ ഭൃത്യനായ മൈസറയോടു് നബി പറയുന്നതെല്ലാം അനുസരിക്കേണമെന്നും, നബിയുടെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ കച്ചവടസംഘം യാത്ര പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യാത്രാമദ്ധ്യേ ബസറയിൽ വിശ്രമിക്കുവാനായി ഒരു വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലിരുന്നു. അതിനു സമീപം നസ്തൂറ എന്നൊരു കൃസ്തീയ പുരോഹിതന്റെ ആരാധനാമന്ദിരമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നബിയേയും മൈസറയെയും കാണുകയും മൈസറയോടു കൂടെയുള്ള വ്യക്തി ആരാണെന്നന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മൈസറ പറഞ്ഞു "അത് മക്കയിലെ ഖുറൈശികളിൽപെട്ട ഒരാളാണ്." നസ്തൂറ പറഞ്ഞു. "ഈ മരച്ചുവട്ടിൽ ഈസാനബി (അ) മാത്രമെ ഇരുന്നിട്ടുള്ളു. ഇനി ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് അന്ത്യ പ്രവാചകൻ ആവാനെ തരമുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ വല്ല അടയാളങ്ങളുമുണ്ടോ?"

മൈസറ: "അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ ഒരു ചുകപ്പു നിറമുണ്ടു്. അതു് വിട്ടുപോകാറില്ല."

ഉടനെ ആ പുരോഹിതൻ "അതു അന്ത്യപ്രവാചകൻതന്നെയാണു്" "എന്നു പറഞ്ഞു നബി തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അങ്ങു് അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്നതിനു സർവ്വ ലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈസാനബി (അ) പ്രവചിച്ച ലക്ഷണങ്ങളും അങ്ങയിൽ കാണുന്നു. എങ്കിലും ഒരടയാളംകൂടി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പുമൽ ഒന്നു തുറന്നുകാണിച്ചാൽ അതുകൂടി അറിയാമായിരുന്നു" നബി(സ) പുമൽ വസ്ത്രം നീക്കികാണിച്ചു കൊടുത്തു. നബുവ്വത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ മുദ്ര പ്രത്യക്ഷമായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. ആ പുരോഹിതൻ നബിയെ ആശ്ലേഷി

ച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും പറഞ്ഞു. "അങ്ങ് അന്ത്യ പ്രവാചകനാണെന്ന ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു" മൈസറ ഇതെല്ലാം കണ്ട മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നബി നടക്കുന്നതോടൊപ്പം ഒരു മേഘം നബിക്ക തണലിട്ട് കൊടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ നബി (സ)യും മൈസറയും മക്കയിൽ തിരിച്ചെത്തി. ഖദീജ തന്റെ വീട്ടിന്റെ വരാന്തയിൽ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് നബി (സ) യുടെ വരവ് കണ്ടത്.

വിവാഹം

ഖദീജ നബിയെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. അങ്ങിനെ നോക്കിനില്ക്കുവാൻ കാരണം നബിക്ക തണലേകിക്കൊണ്ട് ഒരു മേഘം നബിയെ അനുഗമിക്കുന്നതു കാണുകയാലാണ്. നബിയിൽ പല വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളും ഖദീജ ആദ്യമേ കണ്ടിരുന്നു. മേഘം നബിക്ക തണൽ നല്കുന്നതു കണ്ട് ഖദീജ അത്ഭുതപരതന്ത്രയായിത്തീർന്നു. അവരുടെ കച്ചവടത്തിൽ ധാരാളം ലാഭമുണ്ടായിരുന്നു. യാത്രാമദ്ധ്യേ ഉണ്ടായ എല്ലാ അത്ഭുത സംഭവങ്ങളും, തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവ മഹത്വങ്ങളും മൈസറ ഖദീജയെ ധരിപ്പിച്ചു. ഖദീജയുടെ ആവശ്യത്തിനു വീണ്ടും നബി (സ) യമനിൽപ്പെട്ട ജറശിലേക്ക് കച്ചവടത്തിനു പോയി. പിന്നീട് രണ്ടുമാസവും പത്തു ദിവസവും കഴിഞ്ഞശേഷം ഖദീജ നബിയെ തന്റെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിച്ചു. ഖദീജയുടെ ധനസ്ഥിതിയും, പരിശുദ്ധതയും കണ്ട് പല പ്രമുഖന്മാരും ഖദീജയെ വേൾക്കാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. നബ്ബാശ്, ഉതൈഖ് ബ്നു അബ്ദുൽ മഖ്സൂമി എന്നീ രണ്ട ഭർത്താക്കളാൽ വിധവയായിരുന്ന ഖദീജ. നബ്ബാശിൽനിന്നു ജനിച്ച പുത്രന്റെ പേർ ഹിന്ദ് എന്നായിരുന്നു. ജാഹിയ്യത്തിൽ ഹ: അലിയൊരുമിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്തദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടു. ഉതൈഖിൽനിന്നു ഖദീജയ്ക്ക് ഒരു പെൺകുട്ടിയും ജനിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്ത്രീ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നബി (സ)യുടെ പത്നിയാകുന്ന കാലത്തു ഖദീജയ്ക്ക് 40 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു.

വ്യാപാരാവശ്യത്തിന്നായി ഒരു ദിവസം നബി (സ) ഖദീജയുടെ വസതിയിൽ ആഗതനായി. അന്നു ഖദീജ നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അങ്ങയുടെ ഗോത്രം സ്വഭാവശുദ്ധി, സത്യസന്ധത എന്നീ ഗുണങ്ങളെ കണ്ട് എത്ര മഹതികളാണ് അങ്ങയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു?" പിന്നീട് അബൂത്താലിബ്, ഹംസ മുതലായവർ ഖദീജായുടെ പിതാവായ ഖുവൈലിദിനെ സമീപിച്ചു, (ഖദീജായുടെ പിതൃസഹോദരൻ അംറുബ്നു അസദിനെയാണ് സമീപിച്ചതു എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്) ഖദീജയുടെ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും ഇരുകക്ഷികൾക്കും സമ്മതമായിരുന്നതുകൊണ്ടു വിവാഹം നടത്തുകയും ചെയ്തു. വിവാഹാനന്തരം ഒരു ദിവസം നബി ഖദീജയുടെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അതിരുകവിഞ്ഞ പ്രേമവും ആഗ്രഹവും ആ മഹതിയിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുകയും നബിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു കൈപിടിച്ചു നെഞ്ചിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു. "അല്ലയൊ ഭാഗ്യവാൻ? മഹത്വമേറിയൊരു ഭാവി അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതാണെന്നെ ഈ സാഹസത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതു. അല്ലാഹു അങ്ങയെ പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചാൽ ഈ എളിയവളെ അങ്ങു വിസ്മരിക്കരുതു" അവിടുന്നു പ്രതിവചിച്ചു. "അനുഗ്രഹത്താൽ ആ മഹാഭാഗ്യത്തിനു ഞാൻ അർഹനായിത്തീർന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയംതന്നെ ഞാൻ ഭവതിയെ മറ

ക്കുകയില്ലെന്നു് ഉറപ്പുനൽകുന്നു. മറിച്ചു് ആ ഭാഗ്യം മറ്റാർക്കെങ്കിലുമാണു് ലഭ്യമാകുന്നതെങ്കിൽ അല്ലാഹു ഭവതിയെ ഭാഗ്യഹീനയാക്കുകയില്ലെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു."

കഅബാ പുനരുദ്ധാരണം

നബി തിരുമേനിക്കു് 35 വയസ്സു് പ്രായമുള്ള കാലത്താണു് ഖുറൈശികൾ കഅബാ പൊളിച്ചു പണിയുകയുണ്ടായതു്. പണികൾ അവസാനിച്ചു മഹത്വമേറിയ 'ഹജറുൽ അസ്വദു്" എന്ന കറുത്ത കല്ലു് യഥാസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ട സമയമായപ്പോൾ ഒരു വടംവലി നടന്നു. പുരാതനമായ ആ ദിവ്യശില ആർ യഥാസ്ഥാനത്തു വെക്കണം എന്നതായിരുന്നു വിവാദവിഷയങ്ങൾ. വാശിയും വാക്കുതർക്കവും മൂഴുത്തു് ഒരു കലഹത്തിനുതന്നെ അവർ തയ്യാറായി. അവസാനം ഒരു തീരുമാനമെടുത്തതു നാളെ രാവിലെ ആരാണു് കഅബത്തിൽ ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുക. ആ ആളുടെ തീരുമാനത്തിനു് എല്ലാവരും വഴങ്ങുക എന്നായിരുന്നു അതു്. പിറേദിവസം രാവിലെ ആരാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നു് ജനങ്ങൾ ഉൽകണ്ഠാകുലരായി വീക്ഷിച്ചു. അതാ! അൽ അമീൻതന്നെ അങ്ങോട്ടു കടന്നുചെല്ലുന്നു. അതുകണ്ടു് ജനങ്ങൾ സന്തോഷഭരിതരായി തീർന്നു. അവിടുന്നു് തന്റെ പുതപ്പു് താഴെ വിരിച്ചു. അതിൽ ആ കല്ലെടുത്തു വെക്കുകയും എല്ലാ ഗോത്രതലവന്മാരെക്കൊണ്ടും പുതപ്പിന്റെ തല പിടിപ്പിച്ചു് തൽസ്ഥാനത്തേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും അവിടുന്നുതന്നെ അതു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ വലിയൊരു യുദ്ധംതന്നെ കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈറിന്റെ ഭരണകാലത്തു് അദ്ദേഹം കഅബയെ ഹസ്രുത്തു് ഇബ്രാഹിം നബി (അ) എടുപ്പിച്ചതുപോലെ പണിയിച്ചുവെങ്കിലും ഹജ്ജാജു് ഇബ്നു് യൂസ്ഫ് ഇതു് രൈശികൾ പണിയിച്ച രൂപത്തിൽതന്നെ ആക്കിത്തീർത്തു. ഹജ്ജാജു് പണിയിച്ച സ്ഥിതിയിലാണു് കഅബം ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

യഹൂദരുടെ മനോഭാവം

യഹൂദരിലും ക്രൈസ്തവാനികളിലുമുള്ള പുരോഹിതന്മാരും ജ്യോതിഷക്കാരും പ്രവാചകന്റെ ആഗമനത്തെ കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നബിയുടെ ആകൃതിയും മറ്റും വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അതു് മനസ്സിലാക്കിയ യഹൂദന്മാർ നബിയുടെ ആഗമനത്തെ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ ആ നബിയെകൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിനോടു് സഹായമഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ പ്രതീക്ഷക്കു വിപരീതമായി ഖുറൈശി ഗോത്രത്തിൽ നബി അവതരിച്ചപ്പോൾ അവർ അസൂയാലുക്കളായി മാറുകയും നബിയുടെ ദൌത്യത്തെ നിഷേധിച്ചു ശത്രുതാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ച സൽമത്തിബ്നു് സുലാമത്തി (റ) ന്റെ അയൽപക്കത്തു് ഒരു യഹൂദൻ താമസിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഒരിക്കൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ ഒരു സമൂഹത്തോടു പറഞ്ഞു: "നാം ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ ചെയ്യുന്ന നന്മതിന്മകളെ പരിഗണിച്ചു് സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങൾ ലഭിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ടു്." അതുകേട്ടു് ആ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ ഈ പറയുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യമെന്താണു്?" യഹൂദൻ പ്രതിവചിച്ചു. "ഇതിലേക്കുള്ള ലക്ഷ്യം മുഹമ്മദു് എന്ന നാമത്തിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ജനിക്കലാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ ആഗമനം ആസന്നമായിരിക്കണം. ഈ ഈരിക്കുന്നവനും (സൽമത്ത) ഒരു പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തെ കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരാം." എന്നുപറഞ്ഞു് സൽമത്തിന്റെ നേരെ യഹൂദൻ വിരൽ ചൂണ്ടി. സൽമത്തു് പറയുകയാണു്. "അതുമുതൽ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബി മക്കത്തു് ഭ്രജാതനായപ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും പ്രസ്തുത യഹൂദൻ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു." ഒരിക്കൽ ഞാൻ ആ യഹൂദനോടു് "എന്താണു് പ്രവാചകരിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ "ആ നബി ഇതുവരെയും ഭ്രജാതനായിട്ടില്ലെന്നാണു് അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞതു്."

നേതാക്കന്മാരുടെ വ്യാപാരയാത്ര

ഹസ്രത്തു് അബ്ബാസ്, ഹസ്രത്തു് അബൂസുഫ്യാൻ എന്നിവർ വ്യാപാരാർത്ഥം യമനിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്തു് നബിയുടെ വർത്തമാനങ്ങൾ യമനിൽ പ്രചരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു യഹൂദൻ കച്ചവടക്കാരെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. നിങ്ങളിൽ മക്കക്കാരുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ നബിയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ആളുടെ കുടുംബക്കാർ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഹസ്രത്തു് അബ്ബാസു് പറഞ്ഞു. "ഉണ്ടു്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃസഹോദരനാണു്." യഹൂദൻ നബിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അബ്ബാസിനോടു് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "എന്റെ അറിവിൽ അയാൾ കളവുപറയുകയോ വഞ്ചന പ്രവൃത്തിക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടില്ല. അൽ അമീൻ (വിശ്വസ്തൻ) എന്ന പേരിലാണു് ഞങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നതു്. അദ്ദേഹം അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഉടനെ ആ യഹൂദൻ പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "യഹൂദരുടെ കഷ്ടകാലം! അവരെ വധിക്കപ്പെടുന്ന കാലം സമീപിച്ചുപോയി." യഹൂദന്റെ സംസാരമദ്ധ്യേ അബൂസുഫ്യാൻ അബ്ബാസിനോടു് ചോദിച്ചു. "താങ്കളുടെ സഹോദരനെ ഈ യഹൂദൻ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലൊ?" അപ്പോൾ അബ്ബാസ് ചോദിച്ചു. "അബൂസുഫ്യാൻ! താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിക്കുന്നുണ്ടോ?" അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ കട്ടായിൽ മുഹമ്മദിന്റെ കുതിരകൾ വരുന്നതുവരെ അനുകരിക്കുകയില്ല." മക്കാ വിജയവത്സരത്തിൽ കട്ടായിൽ മുഹമ്മദിന്റെ കുതിരകൾ അണിനിരന്നപ്പോൾ അബൂസുഫ്യാനോടു് "യമനിൽവെച്ചു പറഞ്ഞ വർത്തമാനം ഓർക്കുന്നുണ്ടോ?" എന്നു് അബ്ബാസ് ചോദിക്കുകയും അബൂസുഫ്യാൻ ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

സൽമാനുൽ ഫാരിസി

സൽമാനുൽ ഫാരിസിയുടെ കഥ നബിയുടെ പ്രവാചക ഔന്നത്യത്തിലേക്കു ലക്ഷ്യമാണു്. അഗ്നി ആരാധകനായ സൽമാനു് ഒരിക്കൽ ക്രൈസ്തവന്മാരുടെ ദേവാലയവും അവരുടെ ആരാധനയും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ സൽമാൻ തന്റെ പൂർവ്വികാചാരം വെടിഞ്ഞു. ഒരു ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതനുമായി കൂടി അയാളുടെ പരിചാരകനായി കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനുശേഷം മൊസലിൽ ഒരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞു് അയാളോടുകൂടെ ചേർന്നു. അയാളുടെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ സൽമാനോടു് പറഞ്ഞപ്രകാരം നസീബീനിൽ ഉള്ള ഒരു പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നുകൂടി അയാളുടെ വിയോഗവേളയിൽ സൽമാനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "സൽമാൻ! എന്റെ അറിവിൽ പൊട്ടേടത്തോളം

ഇനി ശരിയായ ഇഞ്ചീൽ വേദപ്രകാരം നടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇഞ്ചീലിലെ നിയമങ്ങൾ മാറിമറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റൂമിൽ ഒരാളുണ്ട്. അയാളുടെ കൂടെ ജീവിക്കുകയാണിനി നല്ലത്.” അതുപ്രകാരം സൽമാൻ റോമിൽചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കാലം കഴിച്ചു. ആ പുരോഹിതൻ തന്റെ മരണാവസരം ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിച്ചു. സൽമാൻ! ഇനി ആരുടെ കൂടെയും കാലംകളയരുത്. അന്ത്യപ്രവാചകരുടെ കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു. അറേബിയയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷണത്തിൽപെട്ടതാണ് സംഭാവന സ്വീകരിക്കുക, ദാനം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക, ചുമലിൽ പ്രവാചക മുദ്രതെളിഞ്ഞുകാണുക എന്നിവ. ഈ ത്തപ്പഴം സമൃദ്ധി ആയി വളരുന്ന സ്ഥലത്തായിരിക്കും അയാളുടെ താമസം.” കൽബ്വം ശക്കാരായ ഒരു കൂട്ടം വ്യാപാരികളോടുകൂടി സൽമാൻ മദീനയിൽ വന്നു. ആ വ്യാപാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു യഹൂദിക്കുവിറ്റു. ഈത്തപ്പനവൃക്ഷം സമൃദ്ധിയായി കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കായി ആ യഹൂദന്റെ അടിമയായി ജീവിച്ചുപോന്നു. ഒരു ദിവസം സൽമാൻ ഈത്തപ്പഴം പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരാൾ പറയുന്നതുകേട്ടു. നബിയാണെന്നു വാദിച്ചു മക്കയിലെ ഒരാൾ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതു കേട്ടപ്പോൾ സൽമാൻ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങി കൂടുതൽ വിവരങ്ങളറിയുവാനായി അയാളെ സമീപിച്ചു. പക്ഷെ ആ യഹൂദിയിൽനിന്നും ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കുപിതനായ അവനിൽനിന്ന് ഒരു പ്രഹരമാണ് ലഭിച്ചതു. അടുത്ത ദിവസം സൽമാൻ നബിയെ കാണുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. മദീനായിൽവെച്ചു നബിയെ കണ്ടു. കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന കാരക്ക ദാനമാണെന്നു പറഞ്ഞു മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. നബി അതിൽനിന്നു കഴിക്കാതെ അനുയായികൾക്കു കൊടുത്തു. അതു മനസ്സിലാക്കിയ സൽമാൻ കുറച്ചു കാരക്ക സംഭാവനയാണെന്നു പറഞ്ഞു നബിക്കു കൊടുത്തു. നബി അതിൽനിന്നു കുറച്ചു ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ബാക്കിയുള്ളതു സഹാബികളോടു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. ഇതു തന്റെ ഗുരു ഉപദേശിച്ച ഒരു അടയാളമായി കണക്കാക്കി സൽമാൻ മടങ്ങിപ്പോന്നു. മറെറാരവസരത്തിൽ ഒരു മയ്യിത്തിന്റെ കൂടെ “ബഖീ ഉൽഗർക്കത്” എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു നബിയെ വീണ്ടും കാണുവാൻ സൽമാനു സാധിച്ചു. ചുമലിൽനിന്നു വസ്ത്രം നീങ്ങിയപ്പോൾ പ്രവാചകമുദ്ര സൽമാൻ വ്യക്തമായി കണ്ടു. അനന്തരം സൽമാൻ നബിയെ സമീപിച്ചു തന്റെ ജീവിതകഥ മുഴുവനും നബിയെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അതുകേട്ടു നബി (സ) അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. മുന്നൂറിൽപരംഈത്തപ്പനമരങ്ങളുള്ള ഒരുതോട്ടവും നാല്പതു ഊഖിയസ്വർണ്ണവും കൊടുത്തതിനുശേഷമെ സൽമാനു അടിമത്വത്തിൽനിന്നു മുക്തനാകുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു. ഇതിനുശേഷമാണ് ഖന്ദഖ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തതു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരി ആയിരുന്നിട്ടുപോലും സ്വന്തം അദ്ധ്വാനഫലംകൊണ്ടാണ് സൽമാൻ ജീവിച്ചുപോന്നതു. ഇദ്ദേഹം 250 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.

കഅബുൽ അഖ്ബാർ

യഹൂദപുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരാളും മുൻകഴിഞ്ഞ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വ്യുല്പത്തിയുണ്ടായിരുന്ന ദേഹവും ആയിരുന്ന ഹസ്രത്തു കഅബുൽ അഖ്ബാർ(റ). നബിയുടെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചു ഉൽഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഹസ്രത്തു ഉമറി (റ) നോടു ഇപ്രകാ

രം പറഞ്ഞു. "ഫാറാൻ പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടന്ന ആ അന്ത്യപ്രവാചകൻ ഏകദൈവവിശ്വാസത്തേയും സത്യത്തേയും നട പ്പിൽ വരുത്തുന്നതാണു്." ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ കാലത്തു് ഇദ്ദേഹം ഇസ്ലാം മതം വിശ്വസിക്കുകയും ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാന്റെ കാലത്തു് ചരമഗതി അടയുകയും ചെയ്തു.

സവാദ് ഇബ്നുഖാരിബ്

അജ്ഞാനകാലത്തു് ഭൂതത്തിന്റെ സഹായംമൂലം പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഒരു ഗണിതക്കാരനാണു് ഈ ഖാരിബ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രവും നബിയുടെ ദൌത്യത്തിലേക്കുള്ള ലക്ഷ്യമാണു്. ഒരിക്കൽ ഹ: ഉമർ കുറെ ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഖാരിബുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ആരും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അടുത്തകൊല്ലവും ഉമർ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു. ഉടനെ ഒരാൾ ഉമറിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു ചെന്നു. നിങ്ങളാണൊ സവാദ് എന്നു ചോദിച്ചതിനു് അതെ എന്നു് ആഗതൻ പറഞ്ഞു. "സവാദേ! താങ്കളുടെ ജിന്നു് നബിയുടെ ആഗമനത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നോ" എന്നു ഉമർ ചോദിച്ചപ്പോൾ "ഉണ്ടു്" എന്നാണു് സവാദ് പറഞ്ഞതു്. "നിങ്ങളുടെ പഴയ പ്രവൃത്തി ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ? എന്നാണു് ഉമർ പിന്നീടു ചോദിച്ചതു്. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സവാദിനു് കോപമാണുണ്ടായതു്. സവാദ് പറഞ്ഞു "ഞാനും നിങ്ങളും വിഗ്രഹാരാധകന്മാരായിരുന്നു. ശവം ഭക്ഷിച്ചിരുന്ന എന്നിട്ടാണോ ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു് എന്നെ ലജ്ജിതനാക്കുന്നതു്." ഇതു കേട്ടു് ഭയപ്പെട്ട ഉമർ "അല്ലാഹുവെ! ഉമറിനു് മാപ്പു നൽകേണമെ." എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തുടർന്നു ഉമർ സവാദിന്റെ ഇസ്ലാമികചരിത്രം ആരാഞ്ഞു. സവാദ് പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. "ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഉറക്കത്തിന്റേയും ഉണർച്ചയുടേയും മദ്ധ്യേ ആയിരിക്കുമ്പോൾ പതിവുപ്രകാരം ഭൂതംവന്നു് എന്റെ കാലിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. "ഹേ! സവാദ് എഴുന്നേല്ലു! ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കു! ഗാലിബിന്റെ മകനായ ലുഅയ്യിന്റെ പുത്രനിൽനിന്നു് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്റെ ആഗമനം നീ അറിഞ്ഞില്ലെ?" അടുത്ത ദിവസവും ആ ജിന്നു് എന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് മുൻ വാക്കുകൾ ആവർത്തിച്ചു. മൂന്നാംദിവസവും അതുതന്നെ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഉടനെത്തന്നെ ഒട്ടകത്തിന്മേൽ കയറി മക്കയിൽ വന്നു. നബി തിരുമേനി (സ) എന്നെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചിരുത്തി. എന്റെ ആഗമനത്തിൽ നബിക്കും അനുയായികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം അവരുടെ വദനങ്ങൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു കവികൂടിയായിരുന്ന സവാദ് നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ചൊല്ലിയ പദ്യങ്ങളിലൊന്നിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

"ഒക്കുല്ലിശൈഅൻ യെയ്മ ലാതു ശഫാ
അത്തി സിവാക്കബി മെയ്തിൻ, അൻ
സവാദുബ്നുഖാരിബി?"

ഇതുകേട്ട സന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്ന നബി (സ)യുടെ മുൻ പല്ലുകൾ പ്രത്യക്ഷമായിത്തീർന്നു. "ഇന്നു ആ ജിന്നു് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരാറുണ്ടോ?" എന്നു് ഉമർ ചോദിച്ചതിനു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഞാൻ എന്നു് ഖുർആൻ പാരായണം തുടങ്ങിയോ അന്നുമുതൽ ആ ഭൂതം എന്നെ സമീപിച്ചിട്ടില്ല."

പ്രവാചകലക്ഷ്യം

വിശുദ്ധ നബി (സ)യ്ക്കു് അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ദൌത്യം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് മനസ്സിലാ

ക്കാവുന്ന പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ജനങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിലൊന്നാണ് അബൂസഈദുൽഖിദ്രിയോട് ചെന്നായ സംസാരിച്ചത്. ചെന്നായ ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു "അല്ലയോ സഈദ്! താങ്കൾ എന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടുവോ?. നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഇതിലും അത്ഭുതമാണ്, മദീനായിലെ ഒരു പുരുഷൻ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നകാര്യങ്ങൾ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അത് ആശ്ചര്യകരമാണ്!"

പ്രവാചകപ്രഭവിനു് നാല്പതു് വയസ്സു് പൂർത്തിയായപ്പോൾ അല്ലാഹു അവിടുത്തേയ്ക്ക് പ്രവാചകപട്ടം കൊടുത്തു. ദിവ്യബോധനം ആദ്യം തുടങ്ങിയതു് സ്വപ്നരൂപത്തിലാണ്. സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സംഗതികൾ നബിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. സന്മാർഗ്ഗിയായ ഒരു പുരുഷന്റെ സ്വപ്നം പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ നാല്പത്താറു ഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണ്." അക്കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അധികവും ഏകാന്തനായിട്ടാണ് നബി(സ) കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതു്. ഏകാന്തതയ്ക്കായി ഹിറ എന്ന ഗുഹയിൽപോയി പല രാത്രികളും കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും, ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഖദീജ(റ)യുടെ വീട്ടിൽനിന്നു് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭക്ഷണം തീർന്നാൽ വീണ്ടുംവന്നു് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോകുകയും പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവിടുത്തേക്ക് മലക്കിന്റെ (ദൈവദൂതൻ) ദർശനമുണ്ടായി. അതു് റമളാൻ മാസത്തിലെ "ലൈലത്തുൽ കദർ" രാത്രിയിലായിരുന്നു. റമളാൻ മാസത്തിലെ 21, 23, 25, 27, 29 എന്നീ ദിവസങ്ങളിലൊന്നിലാണ് ആ രാത്രിയെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. "വായിക്കുക" എന്നാണ് മലക്ക് ആദ്യമായി നബിയോട് പറഞ്ഞതു്. "എനിക്ക് വായിക്കുവാൻ അറിയുകയില്ല" എന്നാണ് നബി (സ) അതിനു് മറുപടി പറഞ്ഞതു്. അനന്തരം നബി(സ)യെ അസഹ്യമായ വിധത്തിൽ പരിരംഭണം ചെയ്തുവിട്ടശേഷം വീണ്ടും പറഞ്ഞു "വായിക്കുക" എന്നു. നബി (സ) എനിക്കു വായിക്കുവാനറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണ് അപ്പോഴും പറഞ്ഞതു്. മലക്ക് വീണ്ടും പരിരംഭണം ചെയ്തുകൊണ്ട് വായിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും, വായിക്കുവാൻ അറിയുകയില്ലെന്ന മറുപടി ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. പരിരംഭണം മൂന്നാമതും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് മലക്ക് പറഞ്ഞു "വായിയ്ക്കുക! നിന്റെ സൃഷ്ടാവിന്റെ നാമത്തിൽ നീ വായിക്കുക! അവൻ മനുഷ്യനെ രക്തക്കട്ടയിൽനിന്നു് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. വായിക്കുക! നിന്റെരക്ഷിതാവ് ഏറ്റവും ബഹുമാന്യനാകുന്നു"

അനന്തരം നബി (സ) അതിയായ ഭീതിയോടുകൂടി ഖദീജയുടെ ഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങി. നബി തിരുമേനി(സ) സ്വപതിയോടു് "എന്നെ പുതപ്പിക്കുക, എന്നെ പുതച്ചുമൂടുക" എന്നു പറഞ്ഞു. ഖദീജ (റ) നബിയെ ഭയം നീങ്ങത്തക്കവിധം നല്ലവണ്ണം പുതപ്പിച്ചു. നബി (സ) പറഞ്ഞു "ഞാൻ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു." അതു കേട്ട ഖദീജ പറഞ്ഞു. "ഇല്ല! അല്ലാഹുവാണെ! അവൻ അങ്ങയെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങു് കുടുംബങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുന്നവരും, അശക്തരെ സഹായിക്കുന്നവരും, ദരിദ്രരെ സംരക്ഷിക്കുന്നവരും, അതിഥികളെ സല്കരിക്കുന്നവരും, ദുഃഖിതരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്നവരും ആകകൊണ്ടു് അവിടുന്നു് അശേഷവും ഭയപ്പെടേണ്ട" ഖദീജയുടെ ശാ

ന്തവും സന്ദർഭോചിതവുമായ വാക്കുകൾ നബിയെ അല്പം ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

വറക്കത്തു ബ്നുനൌഫൽ

പിന്നീടു ഖദീജ (റ) നബിയെ തന്റെ മാതുലപുത്രനായ വറക്കത്തു ബ്നുനൌഫലിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അജ്ഞാനകാലത്തെ ഒരു പണ്ഡിതനും, ക്രിസ്തുമതത്തിനും ബൈബളിൽനിന്നു പലതും അബ്രാനി (ഹിബ്രു) ഭാഷയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ആളുമായ വറക്കത്തു് വാൽക്യംമൂലം അന്ധനും കൂടിയായിരുന്നു. ഖദീജ അദ്ദേഹത്തോടു് "എന്റെ മാതുലപുത്രാ! അങ്ങയുടെ സഹോദരപുത്രൻ പറയുന്നതു് ഒന്നു കേൾക്കുക!" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വറക്കത്തു് നബിയോടു ചോദിച്ചു "എന്റെ സഹോദരപുത്രാ! അങ്ങു് എന്താണു് കണ്ടതു്?" നബി(സ) ഹിറ്റ്രാഗുഹയിൽവെച്ചു് ജിബ്രീൽ (അ) ആഗതനായതും അനന്തരസംഗതികളും വിശദീകരിച്ചു. വറക്കത്തു് നബിയോടു് പറഞ്ഞു "ഇതു മൂസാനബിക്കു് അല്ലാഹു ഇറക്കിയ നാമൂസ് അഥവാ ജിബ്രീൽ എന്ന ദൈവദൂതനാണു്. അങ്ങു് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനുമാണു്. അങ്ങയെ അങ്ങയുടെ ജനങ്ങൾ പുറത്താക്കുന്നകാലത്തു് ഞാൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ.....നബി ചോദിച്ചു "എന്നെ അവർ പുറത്താക്കുമോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "അവിടുന്നു് കൊണ്ടു് വന്നപോലെയുള്ള ദിവ്യസന്ദേശം (ഒഹ്യു) ആരെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ അവരോടെല്ലാം ജനങ്ങൾ ശത്രുതകാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങയുടെപ്രായനകാലത്തു് ഞാൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ സർവ്വ കഴിവുകളുമുപയോഗിച്ചു് ഞാനങ്ങയെ സഹായിക്കുമായിരുന്നു" ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞു അധികം താമസിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ വറക്കത്തു് കാലഗതിയടഞ്ഞു. ഇതിൽ പിന്നെ കുറച്ചു് മാസത്തേക്കു് ഒഹ്യുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ കാലം സുമാർ ആറു് മാസമാണെന്നു് കരുതപ്പെടുന്നു.

ജിബ്രീലിന്റെ ആഗമനം.

നബിതിരുമേനി (സ) ജിബ്രീൽഎന്ന മലക്കിനെബാഹ്യരൂപത്തിൽ രണ്ടു് പ്രാവശ്യം മാത്രമെ കണ്ടിട്ടുള്ള. വളരെ കോമളനായ ദഹിയ്യത്തുൽ കൽബിയുടെ രൂപത്തിലാണു് അധികവും ജിബ്രീലിന്റെ ആഗമനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ദഹിയ്യത്തു് ഈജിപ്തിൽ വ്യാപാരത്തിനു ചെന്നാൽ അവിടത്തെ സ്ത്രീകൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനായി തടിച്ചുകൂടുക പതിവായിരുന്നു. കൊടമണിയുടെ ശബ്ദത്തിലാണു് ഒഹ്യു് അധികവും നബിക്കു് ലഭിച്ചിരുന്നതു്. നുബൂവ്വത്തിന്റെ ആദ്യദശയിൽ ജിബ്രീൽ ഒരിക്കൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു അല്ലാഹു അങ്ങയ്ക്കു് സലാം പറയുകയും ജിന്നു്: മനുഷ്യൻ എന്നീവംശങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രവാചകനായി അങ്ങയെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആരാധനയ്ക്കർഹൻ അല്ലാഹു മാത്രമെയുള്ളവെന്നും മുഹമ്മത് അവന്റെ പ്രവാചകനാണെന്നും അവിടുന്നു ലോകത്തോടു ആഹ്വാനം ചെയ്യുക?" അനന്തരം ജിബ്രീൽ (അ) കാൽ നിലത്തു അടിക്കുകയും അവിടെ നിന്നു് വെള്ളം ഉറവ്പൊട്ടി പുറപ്പെടുകയും ആ വെള്ളംകൊണ്ടു് ജിബ്രീൽ (അ) അംഗസ്നാനം (വുളൂ) ചെയ്യുകയും അപ്രകാരം നബി (സ) യെ കൊണ്ടു് ചെയ്യിക്കുകയും കഅബയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നിന്നുകൊണ്ടു് രണ്ടു് റക്അത്തു് ജിബ്രീൽ നമസ്കരിക്കുകയും, അപ്രകാരം നബിയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മലക്കു് അപ്രത്യക്ഷനായി.

ഖദീജയുടെ മഹത്വം.

ഈ വിവരം ബീവിഖദീജ(റ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മഹതി അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു നബി (സ) പതിനെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് പോയി അംഗസ്നാനം ചെയ്യ കാണിക്കയും അതുപ്രകാരം ഖദീജ ചെയ്കയും, തുടർന്നുകൊണ്ടു് നബി (സ) രണ്ടു്റക്ക അത്തു് നമസ്കരിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും അതുപ്രകാരം ആ മഹതി നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിംകളിൽ ആദ്യമായി നമസ്കരിച്ചതു്ഹസ്രത്തു് ഖദീജ (റ) യാണു്. ആ മഹതി തന്നെയാണു് ഇസ്ലാമിക തേജസ്സിനെ ആദ്യമായി പുണർന്നതും. ഏതാപൽഘട്ടങ്ങളെയും നബി (സ) യ്ക്കു് ഖദീജയുടെ ഉപദേശസഹായസഹകരണങ്ങളാൽ വളരെ നിസ്സാരമായ വിധത്തിൽ തരണം ചെയ്യാൻകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഹ: ഖദീജ ലോകവാസം വെടിഞ്ഞകാലത്തിനു "ആമുൽഹുസ്നു" (ദു:ഖവർഷം) എന്നാണു് നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഒരിക്കൽ ജിബ്രീൽ ആഗതനായി നബിയോടു് പറഞ്ഞു "അല്ലയോ നബിയേ! അങ്ങയുടെ പത്നി ഖദീജയ്ക്കു് അല്ലാഹു ആശംസ പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം എൻറെസലാമും ബീവിയെ അറിയിക്കണം. എന്നു മാത്രമല്ല സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു പ്രത്യേക മന്ദിരവും കൂടി ബീവിക്കു തയ്യാറാക്കീട്ടുള്ള സന്തോഷവാർത്തയേയും കൂടി അറിയിക്കുക!" ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ബീവിക്കു് ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ അല്ലാഹു തോന്നിപ്പിച്ചു "അല്ലാഹുവേ! നീ രക്ഷയുടെ ഉടമസ്ഥനും, ഭയയുടെ ഉറവിടവുമാണു്. ജിബ്രീലിൻറെ മേലും, നബിയുടെ മേലും നിൻറെ രക്ഷയെ നീ വർഷിപ്പിക്കേണമേ!"

വി: നബിയുടെ മറ്റു പത്നിമാരാരും അനുഭവിക്കാത്ത ഒരു മഹാ സുഖമാണു് ബീവി ഖദീജ നബിയിൽ നിന്നു കവർന്നെടുത്തതു്. ബീവിയുടെ ജീവിതകാലത്തു് മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ നബി സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. നബിയിൽനിന്നു രണ്ടു് പുത്രന്മാരുടേയും നാലു് പുത്രിമാരുടേയും മാതാവാകുവാൻ ബീവിക്കു ഭാഗ്യംസിദ്ധിച്ചു.

അടുത്ത വിശ്വാസി.

ഹ: അലിയ്യിബ്നു അബീത്താലിബാണു് ബീവിക്കുശേഷം ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചതു്.

അലി അന്നു് എട്ടുവയസ്സു് മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബാലനായിരുന്നു. പിതാവായ അബൂത്താലിബിനു ധനസ്ഥിതി കുറവായിരുന്നതിനാൽ അലിയെ നബിയായിരുന്നു സംരക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. അതിനാൽ അലിയെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ നബിയുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ പിൻ പറവാൻ കഴിഞ്ഞു. നബിയുടെ മാതാവായ ഫാത്തിമ ബിന്തു് അസദ് അജ്ഞാനകാലത്തു് 'ഹുബുൽ' എന്നവിഗ്രഹത്തിനു മുമ്പിൽ കുമ്പിടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ വയറ്റിൽ കിടന്നിരുന്ന ശിശു മാതാവിനെ ആ നീചകൃത്യത്തിൽ നിന്നു വിരോധിക്കുകയുണ്ടായി, ഫാത്തിമയുടെ നാലു് പുത്രന്മാരിൽ നിന്നു ഏറ്റവും പ്രായംകുറവു് അലിയ്ക്കായിരുന്നു. ജഅഫർ, ത്വാലിബു്, ഉഖൈൽ, അലി എന്നീ നാലു പേരിൽ നിന്നു് ത്വാലിബു് ഇസ്ലാമായിട്ടുള്ള വിവരം അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ കുട്ടിയെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഒരു ഭൂതം എടുത്തുകൊണ്ടു് പോയി എന്നാണു് ഐതിഹ്യം. ഹ: അലിയുടെ ഭരണകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിൻറെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരു ഭാഗം സഹോദരനായ ഉഖൈൽ അലിയോടാവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ തൃപ്തികരമായ മറുപടി ലഭിയ്ക്കായ്കയാൽ ഉഖൈൽ മുആവിയായുടെ അടുക്കലേക്കു് പോകുക

യും മുആവിയാ ഒരു ലക്ഷം വെള്ളി ഉബൈലിന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ മുആവിയാ ജനങ്ങളോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! ഇതു അലിയുടെ സഹോദരനായ ഉബൈൽ ആണെന്നറിയാമല്ലൊ.? അലി എന്നെക്കാൾ ഉത്തമനാണെങ്കിൽ ഉബൈൽ ഇവിടെ താമസിക്കുമോ." അതുകേട്ട ഉബൈൽ പറഞ്ഞു "എന്റെ" മതത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ അലിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവിതസുഖത്തിന്നായി ഞാൻ മുആവിയായെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു."

രഹസ്യാരാധനയും ഹസ്രത്തു് അലിയും.

ഒരു ദിവസം നബി (സ) പത്നിയുമായി നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഹസ്രത്തു് അലി അവിടെ ആഗതനായി. ആശ്ചര്യവാനായി അലിചോദിച്ചു

"എന്താണു് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്?" നബി പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു അവനുവേണ്ടി ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കർമ്മമൊ, മതമൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഇതുമാത്രമാണു്. ഈ മതത്തെ ഉദ്ധരിക്കുവാനായിട്ടാണു് പ്രവാചകന്മാർ ഈ ലോകത്തു് അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. നിനക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഇതു് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക!" അലി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. "എന്റെ പിതാവിനോടാലോചിക്കാതെ ഞാനൊന്നിന്നും പ്രാപ്തനല്ല" അതുകേട്ടു നബി (സ) പറഞ്ഞു "അലി! നീ ഈ രഹസ്യമാക്കിവെക്കണം കാരണം ഈ അവസരത്തിൽ ഇതു പരസ്യമാക്കുന്നതിനെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല"

അലി അന്നവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി പ്രഭാതത്തിൽ ഇസ്ലാം മതമവലംബിച്ചു. അലിയും നബിയും കൂടി നമസ്കരിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു് ചെന്ന അബൂത്താലിബ് തന്റെ പുത്രൻ ജഅഫറിനോടു് നബിയുടെ ഇടത്തുഭാഗത്തു നിന്നു് നമസ്കരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തബൂക്ക് യുദ്ധമൊഴികെയുള്ള സമരങ്ങളിലെല്ലാം പങ്കെടുത്ത ഹ: അലിഹിജറ 34-ൽ ഖലീഫയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും കൂഫാ പള്ളിയിൽ വെച്ചു നിർഭാഗ്യവാനായ ഒരു ഖാരിജിയുടെ കയ്യാൽ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നദ്ദേഹത്തിന്നു 65 വയസ്സായിരുന്നു. (വിശദചരിത്രം വഴിയെ)

ഹ: സൈദ്ബ്നു ഹാരിസത്തു്

അലിക്കുശേഷമായി ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്കു വന്നതു് സൈദാണു്. അടിമയായിരുന്ന ഹ: സൈദിനെ സ്വതന്ത്രനാക്കിയതു് നബി (സ) യാണു്. സൈദിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ സൈദിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ വന്നപ്പോൾ സൈദ് പോകാതിരിക്കുകയും, നബിയോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതാണിഷ്ടമെന്നു് പറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുകയുമാണു് ചെയ്തതു്. മുഅ്തത്തു് യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിം പടനായകനായി ഇദ്ദേഹത്തെയാണു് നബി (സ) നിയോഗിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമമല്ലാതെ മറ്റൊരു സഹാബിയുടെ നാമവും ഖുർ ആനിൽ അവതരിച്ചിട്ടില്ല.

ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ.

പിന്നീടു് ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരിയായ പേർ അബ്ദുള്ളയെന്നാണു്. ആദ്യമായി ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച പുരുഷൻ ഇദ്ദേഹമാണു് (ഹ: അലിബാലനും, ഹ: സൈദ് അടിമയുമായിരുന്നുവല്ലൊ) ഹ: അബൂബക്ക

ർ ധനം കൊണ്ടും, ശരീരംകൊണ്ടും നബിയെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല. ഗജസ്വത്സരത്തിനു രണ്ടു് വർഷം മുമ്പാണു് ഇദ്ദേഹം ഭൂജാതനായതു്. അബ്ദുൽകഅബു് എന്ന പേരിലാണു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും ഇസ്ലാമിനു ശേഷം അബൂബക്കർ എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെടുന്നതു്. ഹ: അബൂബക്കർ നബിക്ഷണിച്ച ഉടൻ ഇസ്ലാംമതമവലംബിച്ച ആളാണു്. നബിക്ഷണിച്ച മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ആദ്യം വിസമ്മതിക്കുകയും പിന്നീടു് സ്വീകരിക്കുകയുമാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ഹസ്രത്തു് ഉമ്മുൽ ഫള്ൽ

അടുത്തതായി ഇസ്ലാംമിലേക്കു വന്നതു് ഈമഹതിയാണു്. ഈ വനിത പിന്നീടു് നബിയുടെ ഭാര്യയായിത്തീർന്ന ഉമ്മുസൽമ ബീവിയുടെ സഹോദരിയും ഹ: അബ്ബാസിന്റെ ഭാര്യയുമാണു്. സ്ത്രീകളിൽ ദ്വിതീയസ്ഥാനം ഈ മഹതിക്കാണു്.

പ്രഥമ മുസ്ലിമീങ്ങൾ

തുടർന്ന അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖിന്റെ പുത്രി അസ്മാഅു് ഹ: ഉമറിന്റെസഹോദരി ഉമ്മുൽ ജമീൽ ഉമ്മുഅയിമൻ എന്നീ മഹതികൾ ഇസ്ലാമിലേക്കുവന്നു. ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ പ്രേരണമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ ഹ: ഉസ്മാനുബ്നു അഫ്ഫാൻ, സുബൈറുബ്നു അവാം, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ഔഫ് എന്നിവർ ഇസ്ലാമിനെ ആശ്ലേഷിച്ചു. ഉസ്മാനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃസഹോദരനായ ഹകമുബ്നു അബുൽ ആസി തിളച്ചമണലിൽ ചട്ടമലത്തികെട്ടി ഇടുകയും പുതിയമതം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ശാസിക്കുകയുംചെയ്തു. "നീഎപ്പോൾ ഇസ്ലാംമതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മാത്രമെനിനക്കീ ശിക്ഷയിൽ നിന്നുമോചനമുള്ളൂ" എന്നാണു് ഹ: ഉസ്മാനോടു പറഞ്ഞതു്. ഈ ഹക്കമാണു് മറുവാന്റെ പിതാവു്. എല്ലാവക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടു്; അവിടെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഉസ്മാനാണു്; എന്നാണു് നബി അരുളിയിട്ടുള്ളതു്. ശത്രുക്കളുടെ ശല്യം സഹിക്കാതെ ഉസ്മാൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം അബ്സീനായിലഭയം തേടിയിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ ഭാര്യയും നബിയുടെ പുത്രിയുമായ റുക്കിയ്യ ബീവിക്കു് രോഗമായിരുന്നതിനാൽ ബദർ യുദ്ധത്തിലും, ഖൈബർശികളുമായി സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനു് മക്കയിലേക്കുപോയിരുന്നതിനാൽ ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ ഉസ്മാനുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നബിയുടെ ദ്വിതീയപുത്രി ഉമ്മുകൽസൂമിനെയും വിവാഹം ചെയ്തതുമൂലം "ദുന്നൂറൈനി" എന്ന പേരും ഉസ്മാനുണ്ടായിരുന്നു. ഹി: 24-ൽ ഭരണാധികാരം, (ഖിലാഫത്തു്) കയ്യേല്ക്കുകയും 12 വർഷം ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്ത ഇദ്ദേഹം ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ സ്വഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടു. അന്നു് 83 വയസ്സായിരുന്നു. "ജന്നത്തുൽ ബക്കീഇൽ മറവു ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഹ: സുബൈർ

നബിയുടെ പിതൃസഹോദരി സഫിയ്യ എന്നവരുടെ പുത്രൻ ഹ:സുബൈറുബ്നു അവാം 8-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇസ്ലാമതം സ്വീകരിച്ചു. പല സമരങ്ങളിലും പങ്കെടുത്ത ഈ സഹാബി സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു് അനുമോദനമറിയിക്കപ്പെട്ട പത്തു പേരിൽ ഒരാൾകൂടിയാണു്. ബൈറിനു 64 വയസ്സു് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ ഹി: 39-ൽ നടന്ന ജമൽ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ബസറയിൽ മറവുചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഹ: സഅദ്ബ്ന അബീഖാസ്

ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ പ്രേരണമൂലം ഇസ്ലാമതവലംബിച്ച വ്യക്തിയാണ് സഅദ്ബ്ന അബീഖാസു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന 9 വയസ്സു പ്രായമായിരുന്ന. മാതാവിന്നുവേണ്ടി എന്തുത്യാഗം ചെയ്യാനും തയ്യാറായിരുന്ന സഅദിനോട് മാതാവിപ്രകാരം പറഞ്ഞു "പ്രിയമകനെ! നീ എന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ പുതിയമതം ഇപ്പോൾതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാനിന്നുമുതൽ നിരാഹാരവ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നതാണ്" സഅദ് വഴിപ്പെടാതിരുന്നപ്പോൾ മാതാവ് നിരാഹാരവ്രതം ആരംഭിച്ചു. നിരാഹാരത്തിന്റെ മൂന്നാംദിവസം സഅദ് മാതാവിനെ സമീപിച്ചുപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു "പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവെ! ഞാൻ നിങ്ങളെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ നിങ്ങൾക്ക് 100 വീർപ്പുകൾ മാത്രം ശേഷിക്കുകയും അതു ഓരോന്നായി വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ മതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ല" പുത്രന്റെ ദൃഢവും അചഞ്ചലവുമായ വിശ്വാസത്തിന്നു മുമ്പിൽ ആ മാതാവ് തലകുനിക്കുകയും നിരാഹാരവ്രതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാർത്ഥംകൊണ്ട് അന്നുമോഹനമറിയിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരംഗമായ സഅദ് പേർഷ്യ കീഴടക്കുകയും, കൂഫയിലെ ഗവർണ്ണരായി ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഹി: 55-ൽമദീനയിൽ വെച്ചു ഇദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. സ്വാർത്ഥം വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത പത്തുപേരിൽ ഒടുവിൽ മരണപ്പെട്ടതു ഇദ്ദേഹമാണ്.

ഹ: തൽഹത്തു

വീണ്ടും ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ ഉത്സാഹത്താൽ ഇസ്ലാംമതംസ്വീകരിച്ച ആളാണ് ഹ: തൽഹത്തു ബ്നുഉബൈദുള്ള. ഒരിക്കൽ നൗഫലുബ്നുഅദ്വിയ്യ എന്ന ശത്രു ഇദ്ദേഹത്തെ വരിഞ്ഞുകെട്ടി മർദ്ദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവന്റെ ഉപദ്രവകാഠിന്യംകൊണ്ട് നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. "അല്ലാഹുവേ! ഇബ്ന അദ്വിയ്യയുടെ നാശത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷിക്കേണമേ" ഇദ്ദേഹം പലയുദ്ധങ്ങളിലും ധീരതയോടെ പൊരുതീട്ടുണ്ട്. ഉഹദ് യുദ്ധത്തിലെ കഠിനമായ യുദ്ധവേളയിൽ നബിതിരുമേനിയെരക്ഷിക്കുവാനായി ഇദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെ പരുക്കേല്ക്കുകയുണ്ടായി. 64-ാംമത്തെ വയസ്സിൽ ജമൽ യുദ്ധരംഗത്തിൽ ഒരമ്പുതറച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കാലഗതിയടഞ്ഞു.

ഹ: സഈദ്ബ്ന സൈദ്

സ്വാർത്ഥം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടവരിലൊരാളായ ഹ: സഈദ്ബ്ന സൈദ് പ്രഥമ മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ ഒരാളാണ്. ഹ: ഉമറിന്റെ സഹോദരിയും സഈദിന്റെ പത്നിയുമായ ഫാത്തിമവഴിയാണ് ഇദ്ദേഹം ഇസ്ലാമായതു്. ഹി: 51-ൽ തന്റെ 71-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇദ്ദേഹം നിര്യാതനാവുകയും ജന്നത്തുൽ ബഖീഇൽ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹ: അസ്മാഅ്ബിന്തു അബൂബക്കർ

ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ പുത്രിയും, ഹ: സുബൈറ്ബ്ന അവ്വാമിന്റെ പത്നിയുമായ അസ്മാഅ്ആദ്യമുസ്ലിം വനിതകളിൽ

ന്നാം സ്ഥാനമർഹിക്കുന്ന മഹതിയാണു്. നബിതിരുമേനി ഹിജറ പോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ജലം എടുക്കുവാനും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പൊതിയുവാനുമായി തന്റെ അരമുറുക്കുന്ന കച്ച സംശയമെന്യെ സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൌരവം മനസ്സിലാക്കി പകുതിചീന്തിക്കൊടുത്തതിനാൽ "ദാത്തുന്നതാഖയിൻ" എന്നു് നബി(സ) പേർ വിളിച്ചു. ഈ മഹതി തന്റെ പുത്രനായ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു സുബൈറിന്റെ വധംമൂലമുണ്ടായ ദുഃഖഭാരവശ്യത്താൽ വധിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പത്താംദിവസം നിര്യാതയായി.

ഹ: ഉബൈദത്തു്

ഹ: ഉബൈദത്തു് ബ്നുഹാരിസു് എന്ന മഹാൻ ബദർയുദ്ധത്തിൽ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ ബദർ യുദ്ധവിവരത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാണു്.

ഹ: അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു മസ്ഊദു് ഹ: ഉമ്മുസൽമത്തു് ബീവി, അവരുടെ ഭർത്താവു് ഹ: അബൂസൽമത്തു് എന്നിവർ പ്രഥമമുസ്ലിംകളിലെ മറ്റു പ്രമുഖരാണു് "ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദ് എന്തുഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ അതു ഞാനെന്റെ ജനതക്കു ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അദ്ദേഹം എന്തെല്ലാം വെറുക്കുന്നുവോ അതു ഞാൻ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്നൊരിക്കൽ നബി (സ) അരുളുകയുണ്ടായി. തീരെ പ്രസവിക്കാത്തതും, അവുട്ടു് ഒട്ടിച്ചുളിഞ്ഞതുമായ ഒരാടിനെ നബി (സ) കറന്നു ആ പാൽ നബിയും ഹ: അബൂബക്കറും കുടിച്ചതിനുശേഷം അബ്ദുള്ളക്കു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അത്ഭുത കൃത്യം കണ്ടാണു് അദ്ദേഹം ഇസ്ലാം വരിച്ചതു്. നബി (സ) യുടെ യാത്രകളിൽകൂടെപ്പോകുക, ഒളുവിനു് വെള്ളം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുക, മിസ്വാക്കു്, പാത്രം, ചെരിപ്പു് എന്നിവകളും സൂക്ഷിക്കുക മുതലായ പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ അബ്ദുള്ളയാണു് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം അബ്സീനിയയിൽ അഭയം തേടുകയും അധികം താമസിയാതെ നബി (സ) മദീനയിലെത്തിയെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ ചെന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. ഹ: ഉമറിന്റെ ഭരണകാലത്തു് ഇദ്ദേഹം കൂഫയിലെ ന്യായാധിപനും അവിടത്തെ പൊതുസ്വത്തുക്കളുടെ അധികാരിയും ആയിരുന്നു. ഹ: ഉസ്മാന്റെ കാലംവരെ കൂഫയിൽ താമസിക്കുകയും അനന്തരം മദീനയിൽവന്നു ചേരുകയും ചെയ്തു. ഹി: 35-ൽ 65-ാം വയസ്സിൽ മരണപ്പെടുകയും ജന്നത്തുൽ ബക്കീഇൽ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത ഇദ്ദേഹം നബിയുടെ ഒരു രഹസ്യസിക്രട്ടറികൂടിയായിരുന്നു.

ഹ. അബൂദറുൽ ഗഫാരി

മുൻഗണനയുള്ള മറ്റൊരു സഹാബിയാണു് അബൂദറുൽ ഗഫാരി. ഒരു മാസം ഭക്ഷണമില്ലാതെ സംസം വെള്ളംമാത്രം കുടിച്ചു നബിയെക്കണ്ടു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുവാനായി മക്കയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കഅബാലയം പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു് രണ്ടുറക്അത്തു് നമസ്കരിച്ചു പുറപ്പെടുന്ന ആ മഹാതേജസ്സു് പ്രവാചകനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അടുത്തുചെന്നു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ഏതു വിഷമഘട്ടത്തിലും സത്യം അവലംബിക്കുമെന്നും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ഏതൊരുത്തന്റെ ആക്ഷേപവും സഹിക്കുമെന്നും നബിയോടു് പ്രതിജ്ഞചെയ്തു പിരിഞ്ഞു. സ്വഗോത്രക്കാരെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു കുറെക്കാലം ഡമാസ്കസിൽ താമസിക്കുകയും അനന്തരം മദീനക്കടുത്ത "റബ്ദത്തു" എന്ന സ്ഥലത്തു താമസമാക്കുകയും ഒന്നാം ഖലീഫയുടെ മരണശേഷം സിറിയയിലേക്കു പോവുകയും, ഹ: ഉ

സ്മാന്റെ ഭരണകാലത്ത് മഅ്വിയായുടെ ആ വലാതിമൂലം റബദത്തിലേക്ക് നാടുകടത്തപ്പെ ടുകയും അവിടെവെച്ച് മൃതിയടയുകയും ചെയ്തു.

ഖാലിദ്ബ്നുസഈദ്

ഖാലിദ് ഒരു അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ വീഴ വാൻ പോകുന്നുവെന്നും, അപ്പോൾ നബി (സ) പിന്നോട്ടുപിടിച്ച് വലിക്കുന്നുവെന്നും, ഖാലി ദിന്റെ പിതാവ് തീകുണ്ഡത്തിലേക്കുതന്നെ പിടിച്ചുതള്ളുന്നുവെന്നും ഖാലിദ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. സ്വപ്നംകണ്ട് ഭയചകിതനായ ഖാലി ദ് നബിയെ സമീപിച്ച് വിവരങ്ങൾ ധരി പ്പിച്ചു. ഈ കാരണത്താൽ ഖാലിദ് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ് ഖാലി ദിന്റെ പിതാവ് സഈദ് മകനെ അന്വേഷി ച്ച് പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ആളെ വിട്ടു. പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഖാലിദിനെ സഈ ദ് വളരെയേറെ ഉപദേശിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേ ഹം ഇസ്ലാമതമുപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായി ല്ല. തുടർന്ന് ഖാലിദിനു ലഭിച്ച മർദ്ദനംകൊ ണ്ട് ഖാലിദിന്റെ തലയ്ക്കു കായ്മായ പരുക്കേ റ്റു. സഈദ് ചോദിച്ചു "ഖാലിദേ! നമ്മുടെ പൂർവ്വീകന്മാരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാ യ നിലയിൽ ജീവിക്കുന്ന ആളെയാണോ നീ പിന്തുടരുന്നതു്" ഖാലിദ് പറഞ്ഞു "മുഹ മ്മദിനുവേണ്ടി അഥവാ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്റെ ജീവൻപോലും ബലികഴിക്കുവാൻതന്നെ ഞാൻ സന്നദ്ധനാ ണു്." പിന്നീടു് ഖാലിദ് പിതാവിന്റെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായി നബി യൊരുമിച്ചു ജീവിച്ചുവന്നു. അബ്സീനിയ യിൽ ആദ്യമായി അഭയം തേടിയതും "അല്ലാ ഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ആരംഭിക്കുന്നു" എന്നു് ആദ്യമായി എഴുതിയതും ഈ സഹാ ബിയായിരുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഖാലിദിന്റെ സഹോദരനായ അംറും ഇസ്ലാമതമവലം ബിച്ചു.

ഹ: സുഹൈബ്നുസിനാൻ

ഹ: സുഹൈബ്നുസിയാൻ ഒരടിമ യായിരുന്നു. അബ്ദുല്ലാ ഹിബ്നുജദ്ആനാ ണു് ഇദ്ദേഹത്തെ വിമുക്തനാക്കിയതു്. ഇസ് ലാംമതം സ്വീകരിക്കുവാനായി ഇദ്ദേഹം നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടകയും, മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഹ: അമ്മാറിനെ കാണുകയും, രണ്ടുപേരുംകൂടി പോകുമ്പോൾ ഹ: സുഹൈ ബിനെ കണ്ടുമുട്ടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേ ശവും തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശമാണെന്നു ബോദ്ധ്യ പ്പെടുകയും, മൂവരുംകൂടി തിരുസന്നിധിലെ ത്തി ഇസ്ലാംമതമവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മാറുബ്നുയാസിർവഴിയായി അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളും ഇസ്ലാമിലേക്കു വന്നു. ഹി: 80-ൽ മദീനയിൽവെച്ചു ഹ: സുഹൈബ് നിര്യാതനായി.

ഹ: ഉസൈൻ

ഇദ്ദേഹത്തെ അറബികൾ വളരെ ബഹു മാനിക്കുകയും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായ ങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പു രുനായ ഇംറാൻ ആദ്യംതന്നെ മുസ്ലിമായി ട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഖുറൈശികൾ ഉസൈനെ സമീപിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദ് നമ്മുടെ പൂർവ്വീകന്മാരെയും സംസ്കാ രത്തെയും ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി താ കളെന്താണഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്?" ഉസൈൻ പറ ഞ്ഞു: "എന്റെ അഭിപ്രായം എല്ലാവരുംകൂടി മുഹമ്മദിനെ സമീപിച്ച് മുഹമ്മദിനെ ഉപ ദേശിക്കുകയും സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം ഒരന്ത്യ ശാസനം നൽകുകയും ആണ് വേണ്ടതെന്നാ

ണ്ട്" അതുപ്രകാരം ഖുറൈശികളുടെ ഒരു സംഘം നബിയുടെ വസതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. ഗൃഹത്തോടടുത്തപ്പോൾ ആദ്യമായി ഉസൈനാണ് തിരുസന്നിധിയിലേക്കു കടന്നു ചെന്നതും. താനുമായൊരു വാദപ്രതിവാദം നടത്തുവാനാണ് ഉസൈൻ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചിരുത്തി. ഉസൈൻ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ മുഹമ്മദ് നീ ഞങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?"

നബി:—"അതല്ല; നിങ്ങൾ ആരെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്?"

ഉസൈൻ:—"ഞങ്ങൾ ഭൂമിയിലുള്ള ആറ് ദൈവങ്ങളേയും, ആകാശത്തിലുള്ള ഒരു ദൈവത്തേയും ആരാധിക്കുന്നു."

നബി:—"അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ള ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നത് ആകാശത്തിലുള്ള ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?" ഇതുകേട്ട് ഉസൈൻ ഉത്തരംമുട്ടി മൌനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നബി (സ) വീണ്ടും പറഞ്ഞു. "ഉസൈനേ! നീ മുസ്ലിമാകുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധത്തിൽനിന്നു നിനക്കു രക്ഷപ്പെടാവുന്നതാണ്." അതുകേട്ട് ഉസൈൻ തൽക്ഷണംതന്നെ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം പുത്രൻ എഴുന്നേറ്റുചെന്നു പിതാവിനെ അടിമുതൽ മുടിവരെ ചുംബിച്ചു. ആ പിതാവും പുത്രന്മാരുടെ ആനന്ദാഹ്ലാദങ്ങളാൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെ പുളകിതഗാത്രരാക്കിച്ചമച്ചു. ദൂരെ നിന്നിരുന്ന ഖുറൈശികളും ഉസൈന്റെ ഭാവഭേദങ്ങൾകണ്ട് "ഉസൈൻ നമ്മിൽനിന്നകന്നുപോയി" എന്നുപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുപോയി.

ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ആദ്യത്തെ രക്തധാര

"ഹേ പുതപ്പിട്ടുമൂടിയ നബിയേ!" എന്നത്ഥം വരുന്ന അദ്ധ്യായം അവതരിച്ചതിനുശേഷം മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം നബി രഹസ്യമായിട്ടാണ് മതോപദേശങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ മക്കയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുവെച്ചു ഹ: സഅദ്ബ്നു അബീവഖാസും മറ്റും കൂടി നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം അവിശ്വാസികൾ അവരെ പരിഹസിക്കുകയും, ശകാരിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി അന്യോന്യം ഒരു സമരംതന്നെ ചെയ്യുന്നതായിവന്നു. ശത്രുക്കളിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ ഒട്ടകത്തിന്റെ അസ്ഥിയാൽ അടിച്ചതുകൊണ്ടു രക്തപ്രവാഹമുണ്ടായി. ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ആദ്യമായി പ്രവഹിക്കപ്പെട്ട രക്തമാണിതു്. അതുമുതൽ ഖുറൈശികൾ മുസ്ലിംകളെ സൌകര്യം ലഭ്യമാകുമ്പോഴെല്ലാം ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ നബിയും സഖാക്കളും ഇപ്പോൾ "ദാറുൽഖയിസറാൻ" എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ദാറുൽഅർക്കമിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വീടു് അനന്തരം മൻസൂർ വാങ്ങുകയും തന്റെ പുത്രൻ മഹ്ദിക്കു സംഭാവന ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തന്റെ ദാസിയായ ഖയിസാറിനു കൊടുത്തു. ഈ ദാസിയാണ് ഹാറൂൻ റശീദിന്റെ മാതാവു്. നാലുവർഷത്തോളം ഈ ഭവനത്തിലൊളിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അന്നവർ 38 പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആണ് അഭിപ്രായം. ഹ: ഹംസ (റ) ഹ: ഉമർ (റ) എന്നിവരുടെ ഇസ്ലാംമതസ്വീകരണത്തോടുകൂടി അവർ രംഗത്തിറങ്ങി. അതിനുശേഷം നബി (സ) തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയെല്ലാം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു

സ്യനടത്തി. തദവസരത്തിൽ നബി (സ) മാവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചൊരു പ്രസംഗംചെയ്തു. "അല്ലയോ അബ്ദുൽമുത്തലിബിന്റെ സന്താനങ്ങളെ! അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളുടെ പ്രവാചകനായി എന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നാവിനു മാർദ്ദവവും തൂക്കത്തിൽ ഭാരമുള്ളതുമായ രണ്ടു വാചകങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. "ആരാധനക്കർഹൻ അല്ലാഹു മാത്രമെയുള്ളൂ; മുഹമ്മദ് അവന്റെ പ്രവാചകനാകുന്നു" എന്നാണാരണ്ടുവാക്യം. നിങ്ങളിൽ ആരാണ് ഈ വിഷയത്തിലെന്നെ സഹായിക്കുക?" ഉടനെ ഹ: അലി (റ) പറഞ്ഞു "ഞാൻ സഹായിയ്ക്കും?" മറെറല്ലാവരും മൌനം ദീക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. വീണ്ടും നബി (സ) ചോദിച്ചു, അപ്പോഴും അലി (റ) ഉത്തരം ആവർത്തിച്ചു, മൂന്നാമതും നബി ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചപ്പോഴും അലി (റ) തന്നെയാണു് ഉത്തരം കൊടുത്തതു്. നബി (സ) ഹ: അലിയോടു് "നിങ്ങൾ ഇരിക്കുക! നിങ്ങളാണു് എന്റെ ആത്മസഹോദരൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.

"മുഹമ്മദ് സുജൂദിൽ (സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം) കിടക്കുന്നതു് എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്റെ കാൽ മുഹമ്മദിന്റെ പിടിയിലായിരിക്കും" എന്നിപ്രകാരം അബൂജാഹിലൊരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ തുടർന്നു് നബി (സ) കഅബയിൽ വന്നു പരസ്യമായി പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയുണ്ടായി. അതുകണ്ട ഉടനെ അബൂജഹൽ ഓടി അടുക്കുകയും ഏതാണ്ടു് സമീപിച്ചപ്പോൾ പിന്നോട്ടോടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭീരുത്വം കണ്ടുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന ജഹലിന്റെ കൂട്ടുകാർ അവനെ പരിഹസിച്ചുതുടങ്ങി. പരിഹാസം അസഹ്യമായപ്പോൾ ജഹൽപറഞ്ഞു. "സുഹൃത്തുക്കളെ! എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം നിങ്ങൾക്കാർക്കെങ്കിലുമാണുണ്ടായതെങ്കിൽ ജീവനോടെ മടങ്ങുവാൻ കഴികയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ നേരെ അടുത്തപ്പോൾ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന ഒരു അഗ്നികുണ്ഡമാണു് എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതു്. വാസ്തവത്തിൽ എന്റെ ശക്തിയും, സാമർത്ഥ്യവുംകൊണ്ടാണു് ഞാനതിൽ വീഴാതെ രക്ഷപ്പെട്ടതു്. മുഹമ്മദിന്റെ വലിയൊരു സിംഹർ (ആഭിചാരം) ആയിരുന്നു അതു്."

ഉമ്മുജമീലിന്റെ ധിക്കാരം

പ്രവാചകലബ്ധിയുടെ പ്രഥമഘട്ടത്തിലാണു്. അബൂലഹബിന്റെ ഭാര്യയും അബൂസുഫ്യാന്റെ സഹോദരിയുമായ ഉമ്മുജമീൽ ഒരു വലിയ ഉരുളൻ കല്ലുമായി നബിയെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വന്നതു്. ഹ: അബൂബക്കറിനോടു് അവൾ അന്വേഷിച്ചു. "അബൂബക്കർ! നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരൻ എവിടെ? അയാൾ എന്നെയും എന്റെ ഭർത്താവിനെയുംപററി ഹാസ്യരൂപേണ ചില പദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാനവനെ കണ്ടെത്തുന്നപക്ഷം ഈ കല്ലുകൊണ്ടെറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാനാണു് ഞാൻ വന്നിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നേതാവിന്റെ പുത്രിയാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടെ?" നബി (സ) അവിടെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അവൾ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെയും നബിയുടേയും മദ്ധ്യേ ഒരു മലക്കു് മറ (യവനിക) ഇട്ടുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഹ: അബൂബക്കർ അവളോടു് സൌമ്യമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു മടക്കി അയച്ചു.

അബൂലഹബും പുത്രന്മാരും

ഒരിക്കൽ അബൂലഹബ് തന്റെ പുത്രൻ ഉത്ബത്തിനോടു് പറഞ്ഞു. "നീ എന്റെ മകനാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദിന്റെ പുത്രി റുക്കയ്യയെ

യ്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യണം" ഇതനുസരിച്ചു പുത്രൻ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തി. ഈ ഉത്ബത്തും സഹോദരൻ മുഅത്തബും "മക്കാവിജയ" കാലത്ത് ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. അബൂലഹബിന്റെ മറ്റൊരു പുത്രനായ ഉതൈബത്ത് നബിയുടെ മുഖത്ത് തുപ്പി ഓടുകയുണ്ടായി, അതവന്റെ മുഖത്തുതന്നെ വീഴുകയും, അവന്റെ അന്ത്യംവരെ അതൊരു കലയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ അവസരത്തിൽ നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുപോയി. "അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ നരികളിലൊന്നിനെ ഇവന്റെ നേർക്കയക്കുക." ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അബൂത്താലിബ് മുകനും നിശ്ചലനുമായിത്തീർന്നു. നബി (സ) യുടെ ക്ഷമയും സഹനവും കണ്ട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ മകനെ! ഈ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ട് എന്തു നേടാനാണ്?" സിറിയയിലേക്കു പോകുകയായിരുന്ന അബൂലഹബിനും പ്രസ്തുത പുത്രനും ഒരു സ്ഥലത്തിറങ്ങേണ്ടിവന്നു. ആ സ്ഥലം നരികളാൽ നിറയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അബൂലഹബിനു നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന ഓർമ്മവന്നതു്. അതുകൊണ്ട് മകനെ വളരെ ഭദ്രമായിക്കിടത്തി. അവനെമാത്രം തിരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ട ഒരു നരിയ്ക്ക് അവനെക്കാണാൻ അല്പം വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഒടുവിൽ അവനെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും വധിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്തു. മുഹമ്മദിന്റെ പ്രാർത്ഥന തീച്ചയായും ഫലിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ എന്നായിരുന്നു അവന്റെ മരണമൊഴി.

ഉഖ്ബത്തിന്റെ ഹീനകൃത്യം

ഒരിക്കൽ നബി (സ) സുജൂദിൽ കിടക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഉഖ്ബത്തു് അറുത്ത മൃഗത്തിന്റെ കുടൽ കൊണ്ടുവന്നു് നബിയുടെ കഴുത്തിലിടുകയും ഉഖ്ബത്തും ഖുറൈശിപ്രമാണികളും കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. നബി (സ) യുടെ ഓമനപുത്രി വിവരമറിഞ്ഞു വിടെ ആഗതയാവുകയും കുടൽമാല എടുത്തുകളയുകയും ചെയ്തു. നബി അശേഷവും പതറുകയോ, കോപിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ വീണ്ടും നമസ്കരിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. "അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ ശിക്ഷ ഇബ്നുഹിശാമ്, ഉത്ബത്ത്, ശൈബത്ത്, വലീദ്, ഉഖ്ബത്തു് എന്നിവരുടെമേൽ നീ ശക്തിപ്പെടുത്തേണമേ!" ഇതുകേട്ടുകൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന നബിയുടെ പുത്രിയ്ക്ക് അധികമായ വ്യസനമുണ്ടായി. അവർക്കു നിശ്ചയമായിരുന്നു നബിയുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയും ഫലിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു്. ഈ പ്രാർത്ഥനക്കു പാത്രമായവരെല്ലാംതന്നെ ബദറിലെ സമരാങ്കണത്തിൽ മരിച്ചു വീണു. യുദ്ധത്തടവുകാരിൽപെട്ടിരുന്ന ഉഖ്ബത്തിനെ വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചു വധിക്കുകയാണുണ്ടായതു്.

ഹ: ഹംസയുടെ മതപരിവർത്തനം

ഇസ്‌ലാംമതത്തിന്റെ ആദ്യദശയിൽ പ്രവാചകനു് വളരെയേറെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഹ: അബൂബക്കർ ഹ: ബിലാൽ, ഹ: ഇബ്നുമസ്ഊദ് എന്നീ സഖാക്കളും നിരവധി പീഡനങ്ങൾക്കു് വിധേയരായി. ഒരിക്കൽ സഫാഗിരിയുടെ സമീപം ചരിക്കുകയായിരുന്ന നബിയെ അബൂജഹൽ വളരെയധികം ശകാരിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകതന്നെയും ചെയ്തു. നബി എതിർക്കുകയോ സംസാരിക്കുകയോചെയ്തില്ല. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു് നിന്നിരുന്ന അബ്ദുല്ല ഹിബ്നുജദ്ആന്റെ ദാസി, വേട്ടകഴിഞ്ഞു

കഅ്ബയെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുവാൻ പോകുകയായിരുന്ന ഹംസയോട് വിശദമായി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. പതിവുപ്രകാരം കഅ്ബാ പ്രദക്ഷിണംകഴിച്ചു ഹ: ഹംസ അബൂജഹലിനെ അന്വേഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഹംസ കോപാകുലനാവുകയും, മുഖംചുവക്കുകയും, മുഷ്ടി ചുരുട്ടുകയും ചെയ്തു. അബൂജഹലിനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വേട്ടവില്ലുകൊണ്ടടിച്ചു പരുക്കേല്പിച്ചു. ഹംസ അബൂജഹലിനോട് ചോദിച്ചു "നീ മുഹമ്മദിനെ ശകാരിക്കുകയും മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്തു അല്ലേ? എങ്കിൽ ഞാനും മുഹമ്മദിന്റെ മതത്തിലാണ്, എന്നെ അതിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിവുണ്ടോ!" കോപംകൊണ്ടു വിറച്ചിരുന്ന ഹംസയെ നേരിടുവാൻ ഭയന്നിരുന്ന അബൂജഹൽ ഇങ്ങിനെ ശാന്തസ്വരത്തിൽ സാധാനം പറഞ്ഞു. "പ്രിയസുഹൃത്തേ! മുഹമ്മദ് നമ്മെയും നമ്മുടെ മതത്തെയും പൂർവ്വീകന്മാരെയും പഴിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ആരാണു് സഹിക്കുക?." ഹംസ ചോദിച്ചു "അബൂജഹൽ! അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ കല്ലുകളെയും ബിംബങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നവരേക്കാൾ വിഡ്ഢികൾ മറ്റാരാണുള്ളതു്! അല്ലാഹു ഏകനാണെന്നും മുഹമ്മദ് അവന്റെ പ്രവാചകനാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു." അതുകേട്ടപ്പോൾ ഒരുസംഘം ആളുകൾ ഹംസയുടെ നേർക്കുചാടി. അവർ ബനൂമഖ്സൂം വംശക്കാരായ അബൂജഹലിന്റെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. അതുകണ്ട ഹംസ സിംഹത്തെപ്പോലെ മുന്നോട്ടുചാടുകയും അവരോടിങ്ങിനെ വിളിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു. "എന്നോടെതിർക്കുവാൻ ധൈര്യമുള്ളവർ മുന്നോട്ടുവരട്ടെ!" തൽക്ഷണം അബൂജഹൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരെ തടുക്കുകയും അവരോടിങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തു. "നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണം! ഞാൻ ഹംസയുടെ സഹോദരപുത്രനെ കറുത്തശകാരിക്കയുണ്ടായി. അതാണദ്ദേഹത്തെ കോപിഷ്ടനാക്കിയതു്." ഇതിനു ശേഷം ഹംസ ഇസ്ലാംമതത്തിലുറച്ചു നിന്നു. വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ ഹംസക്കൊരു മിഥ്യാബോധമുണ്ടായി. ആരോ ഉപദേശിക്കുന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിനുതോന്നി "അല്ലയോ ഹംസ! താങ്കൾ ഖുറൈശികളുടെ നേതാവല്ലെ? പൂർവ്വികന്മാരുടെ ചര്യയെ തൃജിക്കുന്നുവോ? ഇതിനേക്കാളുത്തമം മരണമല്ലെ?" പിന്നീടു് നബിയുമായി കാണുകയും കരംസ്പർശിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ ബോധംനീങ്ങി ഹൃദയത്തിനു ദാർഢ്യതയുണ്ടായി. ഹംസയുടെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം 39 ആയിത്തീർന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ആവേശം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പാടിയ അറബികവിതയിലെ ഒരു വരിയിതാ.

ഹമിത്തുല്ലാഹഹീനഹാഫ്ത ആദി
ഇലൽഇസ്ലാമിഒദ്ദീനിൽഹനീഫി.

മർദ്ദനമനുഭവിച്ച മുസ്ലിമീങ്ങൾ

ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്തു് മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു് അനവധി കഷ്ടതകളനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. അതിനൊരുദാഹരണമാണു്; ഹ: അമ്മാറ്ബ്നുയാസിറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും. അവരെ മുട്ടുപഴുത്ത മണലിൽ മലർത്തിക്കിടത്തിക്കൊണ്ടാണു് മർദ്ദിച്ചിരുന്നതു്. അതുകണ്ടു് കണ്ണുനീരൊഴുക്കിപ്പോകുവാനല്ലാതെ ആ നിസ്സഹായരെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിയാതെയും, ഈ ദുരവസ്ഥക്കൊരു പരിഹാരം കാണാതെയും നബി (സ) വ്യസനിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോടിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും

ചെയ്തു. "അല്ലാഹുവേ! നീയാസിറിന്റെകുടുംബത്തിനു മാപ്പു നല്കണമേ! അവരെ നീ അഗ്നികൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കേണമേ!" ഏവംവിധങ്ങളായ ശിക്ഷകളാൽ യാസിർ മരണപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ സമിയത്തു് അബൂജഹലിന്റെ പിടിയനേറെ രോഗിണിയാവുകയും ഉണ്ടായി. എന്നിട്ടും ആ ധീരസ്ത്രീ അവനു കീഴടങ്ങാതിരുന്നപ്പോൾ പൂട്ടപിടിച്ച മണലിൽ മലത്തിക്കിടത്തി ഇരുമ്പു പഴുപ്പിച്ചു ഗുഹ്യദ്വാരത്തു് കടത്തുകയും അതിനാൽ ആ മഹതി വീരസ്വർഗ്ഗം പൂകുകയുംചെയ്തു. ഈ മഹതീരത്നമാണു് ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷി. ഹ: അമ്മാർ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലേക്കാനയിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ആ മഹാവിപത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനായി. എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും പങ്കെടുത്ത ഇദ്ദേഹം ഹ: അലിയുടെ ഭരണകാലത്തു് സിഫീൻയുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. മരണകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു 93 വയസ്സു് പ്രായമായിരുന്നു. മൃതഹേം ഹ: അലിയായിരുന്നു സംസ്കരിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ കാണിക്കുന്ന അനേകം ഹദീസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം പല മുസ്ലിമീങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു മുഖ്യവ്യക്തിയാണു് അടിമയായിരുന്ന ഹ: ഖബ്ബാബ്ബ്നുഅറത്തു്. ഇദ്ദേഹം ഉമ്മുഅമ്മാർ എന്ന മഹതിയാൽ സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ടു. പൂട്ടപഴുത്ത ഇരുമ്പുകഷ്ണങ്ങളുടെ "ചുംബന"ങ്ങൾക്കു് ഇദ്ദേഹം പലപ്പോഴും വിധേയനായിട്ടുണ്ടു്. ഖബ്ബാബിന്റെ വിലാപത്തിനു ഉത്തരമെന്നോണം നബി ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. "ഖബ്ബാബെ! ക്ഷമിച്ചാലും!! കഴിഞ്ഞു പോയ സമുദായങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസികളെയും അവരുടെ സത്യപാന്ഥാവിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമിക്കുകയും, അവരതിനു വഴിപ്പെടാതിരുന്നപ്പോൾ അവരെ വാളുകൊണ്ടു് അറുത്തു് രണ്ടുഭാഗമായി പിളർന്നുവീഴുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതിന്റെ പേരിൽ നീ ക്ഷമിച്ചാലും!!! ഭാവിയിൽ നമുക്കു് ക്ഷേമം കൈവരും. എന്നാൽ അന്നൊരു യാത്രക്കാരൻ സൽഅയിൽനിന്നു് ഹസ്രമൌത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറാരേയും ഭയപ്പെടേണ്ടിവരികയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ ആടുണ്ടെങ്കിൽ ചെന്നായയെ ഒരുപക്ഷെ ഭയപ്പെടേണ്ടിവരും." ഈ ഖബ്ബാബ് കൂഫയിൽവെച്ചു് നിര്യാതനായി. ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മറെറാരു വ്യക്തിയാണു് ഹ: ബിലാൽബ്നുറബാഹു്. അദ്ദേഹം അബ്സീനിയക്കാരനായ ഒരടിമയായിരുന്നു. നട്ടുച്ചസമയത്തു് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന വെയിലത്തു് പൂട്ടപഴുത്ത മണലിൽ മലത്തിക്കിടത്തി ബിലാലിന്റെ നെഞ്ചിൽ ഭാരമുള്ള കല്ലു് കയറ്റിവെച്ചുകൊണ്ടാണു് ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ മർദ്ദിച്ചിരുന്നതു്. മാംസവും രക്തവും തിളച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ അവസരത്തിൽ പോലും അദ്ദേഹം അഹദ്, അഹദ് (ഏകൻ) എന്നാണു് ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു്. തദവസരത്തിൽ ഹ: അബൂബക്കർ ആ വഴിക്കുവന്നു. ഈ ക്രൂരമായ മർദ്ദനങ്ങൾകണ്ടു് കരളലിഞ്ഞ അബൂബക്കർ (റ) ബിലാലിന്റെ യജമാനനായ ഉമയ്യത്തിനോടു് അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കുവാങ്ങി സ്വതന്ത്രനാക്കിവിട്ടു. ഇദ്ദേഹമാണു് ആദ്യത്തെ മുഅദ്ദിൻ (ബാങ്കുകാരൻ). സിറിയയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഡാമസ്കസിൽ വെച്ചു ഹി: 21-ൽ 65-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. ("ഹസ്രത്തു് ബിലാൽ (റ)" എന്നപേരിൽ ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടു

ത്തിയിട്ടുണ്ട്.) ഹ: അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖ്(റ) വിലകൊടുത്തു് വിമുക്തയാക്കിയ മറ്റൊരുമഹതിയാണു് ഉമ്മുഅനീസ്. സഹ്രിഗോത്രക്കാരനായ അസ്വദ്ബ്നു അബ്ദുയഉസ് ആ സ്ത്രീയെ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളാണു് ഹ: അബൂബക്കർ ആ വഴിക്കുവരികയും അവരെ സ്വതന്ത്രയാക്കുകയും ചെയ്തതു്. ഈ മഹതിയുടെ പുത്രി ലത്തീഫത്തിനെയും അബൂബക്കർ വിമുക്തയാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഹ: ഉമറിന്റെ ദാസിയായ സനീറത്തും ഹ: അബൂബക്കറിനാൽ സ്വതന്ത്രയാക്കപ്പെട്ട മഹതിയാണു്. ഉമർ ആ സ്ത്രീയെ മർദ്ദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് അബൂബക്കർ കണ്ടെത്തുകയും വിലകൊടുത്തുവാങ്ങി സ്വതന്ത്രയാക്കുകയും ചെയ്തതു്. മുഹമ്മദിന്റെ മതം നല്ലതായിരുന്നുവെങ്കിൽ സനീറത്തിനെപോലെയുള്ള അടിമസ്ത്രീകളാണോ ആദ്യമായി ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുക എന്നു് അബൂജഹൽ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

അബൂതാലിബിനെ ഭയന്നു് ശത്രുക്കൾ നബിയെ കൂടുതലായി ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അവിടുത്തെ അനുയായികൾ മൈനംദിനം നിരവധി യാതനകൾക്കു് വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരം ദുരവസ്ഥകണ്ടപ്പോൾ നബി (സ) അനുയായികളോടു് അബ്സീനിയായിൽ അഭയംതേടുവാൻ കല്പിച്ചു. അവിടുത്തെ രാജാവു് സാധുക്കളെ മർദ്ദിക്കുന്നനല്ല എന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു എന്നുകൂടി നബി (സ) സഖാക്കളോടു് പറഞ്ഞു. അതുപ്രകാരം ആദ്യമായി അബ്സീനിയായിലേക്കു് പോയവരാണു് ആദ്യത്തെ അഭയാർത്ഥികൾ. പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ അഞ്ചാംവർഷത്തിലാണു് തങ്ങളുടെ മതത്തിനുവേണ്ടി അന്യനാട്ടിൽ അഭയം തേടുവാൻ വിശ്വാസികൾ നിർബ്ബന്ധിതരായതു്.

ആദ്യത്തെ അഭയാർത്ഥികൾ.

ഹ: ഉസ്മാനുബ്നുഅഫ്ഫാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി, ഉമ്മുസൽമത്തു്, അബൂഹുദൈഫ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ സഹ്ലത്തു്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഔഫ്, സുബൈറുബ്നുഅവാം, ഉസ്മാനുബ്നുമസ്ഊൻ, സുഹൈലുബ്നുബൈളാഅ്, അബൂസബ്റത്തുബ്നുഅബീറഹ്മ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുമസ്ഊദ് എന്നീവർ രഹസ്യമായും കാൽനടയായും പോയവരാണു്. അബൂഹുദൈഫയും പത്നി സഹ്ലത്തും കൂടി അബ്സീനയിലെത്തിയതിനുശേഷം സഹ്ലത്തു് മുഹമ്മദ്ബ്ന അബൂഹുദൈഫയെ പ്രസവിച്ചു.

മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ പലരും പലവിധ പീഡനങ്ങൾക്കും, യാതനകൾക്കും ഇരയായിത്തീരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നബി(സ) ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. "രക്ഷിതാവെ! ഉമർബ്നുഖത്താബ് മൂലമോ ഉമർബ്നുഹിശാം വഴിയോ ഇസ്ലാംമതത്തെ നീ ശക്തിപ്പെടുത്തേണമെ!" ആ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും ഉമറിന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്മാർഗ്ഗപാന്ഥാവിലേക്കു തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ എണ്ണം 40 ആയിത്തീർന്നു.

ഉമറിന്റെ ഇസ്ലാംമത പ്രവേശനം

പ്രവാചകപട്ടത്തിന്റെ ആറാംവർഷത്തിലാണു് ഉമർ ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കു വന്നതു്. നബി തിരുമേനിയെ വധിച്ചു പുതിയ മതത്തെ അറേബ്യയിൽനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യുമെന്ന വീരവാദത്തോടും, ഉറയിൽനിന്നു പിടിച്ച വാളോടുംകൂടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്

ആ ഭീമകായനായ അറബിധീരൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ജ്വലിക്കുകയും, മുഖം ചുവന്നു തുടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭൂമി കുലുങ്ങുന്നതു ധീരതയോടും വേഗതയിലും നടക്കുമ്പോഴാണു് ഒരു ഖുറൈശി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപമെത്തിയതു്. ഉമറിന്റെ അസാധാരണ പ്രകൃതി കണ്ടപ്പോൾ ആ ഖുറൈശി അന്വേഷിച്ചു "എങ്ങോട്ടാ പുറപ്പാടു്." "ആ മുഹമ്മദിന്റെ കഥ കഴിക്കാൻതന്നെ" എന്നായിരുന്നു ഉമറിന്റെ പ്രത്യുത്തരം. ആ പാനഥൻ ഉമറിനോടു ചോദിച്ചു "ഓ! നിന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരെ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ മുഹമ്മദിനോടു് പകപോക്കാനാണോ ഭാവം?" ഈ വാക്കിൽനിന്നു തന്റെ സഹോദരി ഫാത്തിമ പുതിയ മതത്തിൽ ചേർന്നുവെന്നു ഉമറിനു മനസ്സിലായി. ഉമറുടനെ സഹോദരിയുടെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. ഫാത്തിമയെയും ഭർത്താവിനെയും വധിക്കേണമെന്നായിരുന്നു ഉമറിന്റെ അപ്പോഴത്തെ ഉദ്ദേശം. ഫാത്തിമയും ഭർത്താവും ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതു് കേട്ടുകൊണ്ടാണു് ഉമർ അകത്തു കടന്നതു്. ഉമറിനെ കണ്ട ഉടൻ ചില സൂറത്തുകൾ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ഗ്രന്ഥം അവർ മറച്ചുവെച്ചു. ക്ഷോഭിച്ചിരുന്ന ഉമറിനു ആദ്യം ശ്രവിച്ച ആ ദൈവവചനങ്ങൾ മാധുര്യമുള്ളതായി തോന്നി. അതറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനാഗ്രഹമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം സഹോദരിയോടു് ചോദിച്ചു "എടീ ശപിക്കപ്പെട്ടവളെ! നീ മതം മാറിയോ?" ഇതിനിടയിൽ ഉമറിന്റെ സ്യാലൻ സൈദും ഇക്കൂട്ടത്തിലിടപെട്ടു. ഉമറും അളിയനുമായൊരു ദ്വന്ദയുദ്ധംതന്നെ നടന്നു. ഉമർ സഈദിനെ മറിച്ചിട്ടു് നെഞ്ചിൽ കയറിയിരുന്നു വധിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ സഹോദരി ഭർത്താവിനെ സഹായിക്കാൻ വന്നു. ഭർത്താവിനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഫാത്തിമായുടെ തലക്കു് ഉമറിൽനിന്നു് പരുക്കു പറ്റുകയും രക്തം പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്തു. രക്തം തുടച്ചുകൊണ്ടു് ഫാത്തിമ സഹോദരനോടു് പറഞ്ഞു. "ഉമർ! അല്ലാഹു ഏകനാണെന്നു വിശ്വസിച്ചതിന്നാണോ എന്നെ ഇങ്ങിനെ മുറിപ്പെടുത്തിയതു്? ഞങ്ങൾ ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളുക!" സഹോദരിയുടെ തലയിൽനിന്നു രക്തധാര കണ്ടപ്പോൾ ഉമർ ലജ്ജിക്കുകയും, സഹോദരബന്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിലുയരുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ ഉമർ അക്രമത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു ഖുർആൻ എഴുതിയിരുന്ന പുസ്തകംവാങ്ങി വായിച്ചുതുടങ്ങി. അതിൽ "ബിസ്മില്ലാഹി" മുഴുവനും വായിച്ചപ്പോൾ ഉമറിനു വെറുപ്പാണുണ്ടായതു്. തുടർന്നു് "സബ്ബഹലില്ലാഹിമാഫിസ്സമാവാത്തി...." എന്നിടംവരെ എത്തിയപ്പോൾ ഉമറിന്റെ ഹൃദയം ആദ്യമായിത്തീർന്നു. "ആമിനുബില്ലാഹിറസൂലിഹീ...." എന്നിടത്തെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിശ്വാസവാക്യം പരസ്യമായി പറഞ്ഞുപോയി. ഭയവിഹ്വലരായി നിന്നിരുന്ന ആ ദമ്പതികളുടെ മനോമുകരത്തിൽ ആശയുടെ പ്രകാശം ഒളിവീശി. ഉടനെ സഈദു് തക്ബീർ മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. ഉമറെ! നീ സന്തോഷിച്ചാലും....രണ്ടാളൊരു ഉമറിനെക്കൊണ്ടു് ഇസ്ലാംമതത്തെ നീ വളർത്തിത്തരേണമേ!" എന്നു് നബി(സ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായി ഞാനിന്നലെ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ആ പ്രാർത്ഥന നിങ്ങൾക്കു് ഫലിച്ചതിൽ ഞാനെന്റെ അല്ലാഹുവിനെ അത്യധികം സ്തോത്രംചെയ്യുന്നു." അനന്തരം ഉമർ നബി (സ) എവിടെയാണെന്നു അന്വേഷിക്കുകയും അങ്ങോട്ടു് പോകുവാനായി യാത്രയാവുകയും ചെയ്തു.

സമയം മദ്ധ്യാഹ്നമാണ്. നബി തിരുമേനിയും അനയായികളും ദാറൽഅർഖമിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. ഉഗ്രരിയ വാളുമായി വരുന്ന ഉമറിനെക്കണ്ട് സഹാബിമാർ പലതും ചിന്തിച്ചുപോയി. പക്ഷെ ഹ: ഹംസ (റ) തന്റെ വാൾ കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "ആ വരുന്നത് ഉമർ ആകുന്നു. അദ്ദേഹം സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി വരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യം, അല്ലാത്തപക്ഷം ഉമർ ഈ വാളിനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു." ഉമർ അടുത്തുവാതിലിൽ മുട്ടി. ആരാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഖത്താബിന്റെ മകൻ ഉമറാണെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഉടനെ കതക് തുറക്കുവാൻ നബികരീം (സ) ആജ്ഞാപിച്ചു. വാതിൽ തുറന്ന ഉടനെ ഉമറിന്റെ വലതുകൈ ഹ: ഹംസയും ഇടതുകരം ഹ: സുബൈറും പിടിച്ചുതിരുമുമ്പിൽ ഹാജരാക്കി. ഉമറിന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു നബി (സ) മുന്നിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ട് "ഉമറെ! നിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശമെന്താണ്?" എന്നു ചോദിച്ചു. ഒരു യഥാർത്ഥ മുസൽമാൻ" എന്ന ഉദ്ദേശവുമായാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു ഉമർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതുകേട്ട ഉടൻ സഹാബിമാർ തക്ബീർ മുഴക്കുകയും അതു മക്കയിലാകെ മുഴങ്ങുകയുംചെയ്തു. പിന്നീട് ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു. "നബിയെ! നാം ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ജീവിക്കുകയോ മരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു സത്യമാർഗ്ഗമല്ലയോ?" നബി (സ):—"അതെ! നാം ജീവിക്കുകയാണെങ്കിലും മരിക്കുകയാണെങ്കിലും സത്യമാർഗ്ഗത്തിലാണ്." "എന്നാൽ നാം എന്തിനാണ് ഇങ്ങിനെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു?" എന്നാണ് ഉമർ(റ) തുടർന്നുചോദിച്ചതു. അനന്തരംകഅബതവാഫ് ചെയ്യുവാൻ പോകണമെന്നു ഉമർ നബിയെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. നാല്പതോളം വരുന്ന ആ മുസ്ലിംസംഘം കഅബത്തിലേക്കുപോകുവാൻ തീച്ചയാക്കി. അവർ രണ്ടുവരിയായി നടക്കുകയുംഒന്നിനുമുമ്പിൽ ഹ:ഹംസയും ഒരുവരിയുടെ മുമ്പിൽ ഹ:ഉമറും നടന്നു. ഇത്തരുണത്തിലാണ് സത്യാസത്യവിവേചകൻ എന്നർത്ഥം വരുന്ന "ഫാറൂക്ക്" എന്ന നാമം ഉമറിനു സിദ്ധിച്ചതു. ഇതുമുതൽ ഇസ്ലാമിനു ശക്തി കൂടിത്തുടങ്ങി. "ഉമറിന്റെ ഇസ്ലാംമതപ്രവേശനം മുതൽ ഞങ്ങൾ ശക്തരായിത്തീർന്നു" എന്നു ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പറയാറുണ്ട്. "അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ" എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ ഒന്നാമതായി ലഭിച്ചതു ഉമറിനായിരുന്നു.

നബി (സ) യെ കല്ലെറിഞ്ഞു

അബൂത്താലിബിന്റെയും ബീവിഖദീജയുടെയും വിയോഗാനന്തരം ഖുറൈശികളുടെ മർദ്ദനം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തി. ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായപ്പോൾ നബി (സ) ഒരു ദിവസം സൈദ് ഒരുമിച്ചു തായിഫിലേക്കു പോയി. തായിഫിലെ "സഖീഫ്" ഗോത്രക്കാരെക്കണ്ടു സഹായം തേടുവാനാണ് അവിടുന്നു പുറപ്പെട്ടതു. അവിടത്തെ പ്രബലന്മാരായ അബ്ദുയാലൈൽ, അബ്ദുംഖുലാൽ, ഉബൈബ് മുതലായവരെക്കണ്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ആദ്യത്തെ ആൾ പറഞ്ഞു. "നീ പ്രവാചകനായിരുന്നുവെങ്കിൽ കഅബയുടെകില്ല മുറിഞ്ഞുവീഴുമായിരുന്നു." "നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും നബിയാക്കുവാൻ അല്ലാഹുക്കണ്ടില്ലേ?" എന്നാണ് രണ്ടാമൻ പറഞ്ഞതു "നീ നബിയാണെങ്കിൽ നിന്നോടു സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല; നബിയല്ലെങ്കിൽ നിന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടു യാതൊരു ഗുണവുമില്ല" എന്നു മൂന്നാമനും പറഞ്ഞു. അവരുടെ നിരുത്തരവാദിത്വപരവും, പരിഹാസദ്യോതകവുമായ മറുപടികൾ കേട്ട് നബി (സ) വ്യസനിച്ചു സൈദിനോ

ടൊപ്പം മടങ്ങി. നബി (സ) മടങ്ങുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ആ നാട്ടിലെ കുട്ടികളും ചില മുതിർന്നവരുംകൂടി നബിയെ ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിക്കുകയും, കൂക്കിവിളിച്ചു ആർപ്പിടുകയും, കല്ലെറിയുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളുടെ ശബ്ദം പതറുന്നുണ്ടാവാം, രക്തംതിളക്കുന്നുണ്ടാവാം, അജ്ഞാനത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ ജനവിഭാഗത്തെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിജയമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആഹ്വാനംചെയ്തപ്പോൾ പ്രവാചകനു് ലഭിച്ച സ്വീകരണമായിരുന്നു ഇതു്. കല്ലേറു ശക്തിയായി. തിരുമേനിയുടെ കാലിൽനിന്നു് രക്തം ധാരധാരയായി ഒഴുകി! ചെരിപ്പു് രക്തത്താലഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു! നടക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ നബി (സ) ഒരിടത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ സംഘം നബിയെ ചവിട്ടിച്ചെഴുന്നേല്പിക്കുകയും വീണ്ടും എറിഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. സൈദ് ഒരുകൊം തടുത്തിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലപൊട്ടി രക്തം പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. അനന്തരം പരിക്ഷീണിതരായ നബിയും സൈദും അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തോട്ടത്തിൽ കയറി അഭയം പ്രാപിച്ചു.

ജിബ്രീൽ (അ) അവിടെ ആഗതനായി നബിയോടു് ചോദിച്ചു "പ്രവാചകാ! അങ്ങു് അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു പർവ്വതം എടുത്തു അവരുടെ മീതെവെച്ചു കളയാം" ദേഹത്തിൽ നിന്നു വന്നിരുന്ന രക്തം തുടച്ചുകളഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ ക്ഷമാശീലൻ പ്രവചിച്ചതിങ്ങനെയാണു് "ജിബ്രീൽ! അല്ലാഹു അവക്കുമാപ്പുനല്കട്ടെ! അവരിൽനിന്നു് ഒരു കുട്ടിയെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിൽ അതല്ലെ ഏറ്റവും ഗുണകരം...."

ഹ: ഖുഥൈലുബ്നുഅംറ്

ഖുഥൈലുബ്നുഅംറ് ഒരിക്കൽ മക്കയിൽ വന്നപ്പോൾ ഖുറൈശികൾ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ പോകരുതു്. കാരണം മുഹമ്മദുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ അധികവും മുഹമ്മദിന്റെ കക്ഷിക്കാരായിത്തീരുകയാണു്." ഖുഥൈൽ ഒരുദിവസം പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിചാരിതമായി നബിയെ കണ്ടുമുട്ടുകയും നബിയുടെ മാധുര്യമേറിയ സംസാരം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. പോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഖുഥൈൽ തിരുമേനിയോടിങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു "നബിയെ! എന്റെ ജനതക്കു് എന്നെ വളരെ സ്വീകാര്യമാണു്; അതിനാൽ അവരെ ഞാൻ ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കു് ക്ഷണിക്കട്ടെയോ?" തിരുമേനി അതു് സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വദേശത്തു് തിരിച്ചെത്തിയ ഖുഥൈലിന്റെ ക്ഷണനഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെഭാര്യ, പിതാവു് മുതലായവർ തൽക്ഷണം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയും അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ യമാമത്തു് യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു കാലഗതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

നബിയുടെ ആകാശയാത്ര (മിഅ്റാജ്)

നുബുവ്വത്തിന്റെ 11-ാം വർഷം റജബ് മാസത്തിലാണു് മിഅ്റാജുണ്ടായതു്. റജബിലെ ഒരു രാത്രിയിൽ നബി (സ) ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിലേക്കു വരികയും അവിടെനിന്നു ജിബ്രീൽ (അ) ഒരുവിച്ചു് ആകാശത്തിലേക്കു

യരുകയുമാണുണ്ടായത്. ഈ യാത്രയിൽ അനവധി അത്ഭുതസംഭവങ്ങളും നബി (സ)യ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. യാത്രയുടെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവുമായി ദർശനമുണ്ടാവുകയും നബിക്കും അനുയായികൾക്കും നിർബ്ബന്ധമുപേണ അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം അല്ലാഹുവിനാൽ സമ്മാനിക്കപ്പെടുകയും, ആദരപൂർവ്വം തിരുമേനി അതുകയ്യേല്ക്കുകയും ചെയ്തശേഷം അവിടുന്നു തിരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തു.

അടുത്തപ്രഭാതത്തിൽ നബിയെക്കണ്ടപ്പോൾ അബൂജഹൽ ചോദിച്ചു "എന്താ മുഹമ്മദേ! വല്ല പുതിയ വർത്തമാനവുമുണ്ടോ?" നബിതിരുമേനി ഉണ്ടെന്നു പറയുകയും മിഅറാജിലുണ്ടായ സംഗതികൾ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അബൂജഹൽ "നീ പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ പള്ളിയെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരിക എന്നുപറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജിബ്രീൽ (അ) ആ പള്ളിയുടെ രൂപം നബിക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും അതുനോക്കി നബി (സ) പള്ളിയുടെ പൂർണ്ണരൂപം അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും ആ വിവേകശൂന്യർ അതു് വ്യാജവും മായയുമാണെന്നുപറഞ്ഞു് നിന്ദിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്.

നബിയുടെ പ്രബോധനം

ഈ സംഭവത്തെത്തുടർന്നു നബി (സ) അങ്ങാടികളിലും, ചന്തസ്ഥലങ്ങളിലും, ഉത്സവങ്ങളിലും പോയി ജനങ്ങളെ പരസ്യമായി ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരിക്കൽ അക്കബത്തുൽജംഅത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തിനു സമീപംവച്ചു ഖസ്റജു് ഗോത്രക്കാരായ ആറോളംപേരെ നബി (സ) കണ്ടെത്തി. ഒരു വിജനസ്ഥലത്തേക്കു് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നബി അവർക്കു് ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ വിശ്വസിച്ചുചരിച്ചുവരുന്ന വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ദോഷങ്ങളെയും ഇസ്ലാമിന്റെ മഹത്വത്തെയും നബി അവരെ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഈ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു ഇസ്ലാമതമവലംബിച്ചു. ഔസ്, ഖസ്റജു് എന്നീഗോത്രക്കാരാണു് മദീനയിലെമുഖ്യശക്തന്മാർ. അവരുടെ നാട്ടിൽധാരാളംയഹൂദന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരും യഹൂദികളുംകൂടി യുദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം യഹൂദികൾ അവരോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു. "നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക! ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ആഗമനം ആസന്നമായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി ഇറങ്ങി, ആദ് എന്നീ സമുദായങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചതുപോലെ ലോകരംഗത്തു് നിന്നു നിങ്ങളെയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതാണു്." ഇതോർമ്മയുണ്ടായിരുന്ന ആ ഖസ്റജികൾ അന്യോന്യം പറഞ്ഞു. "യഹൂദികൾ നമ്മെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ അന്ത്യപ്രവാചകനാണിദ്ദേഹമെന്നതിനു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ടു്. നാം ഇദ്ദേഹത്തെ ഇപ്പോൾതന്നെ അനുഗമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലേ നമുക്കവരേക്കാൾ പുരോഗമിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ." ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ആ ആറുപേർ ഇസ്ലാമതം സ്വീകരിച്ചതു്. ഇവരുടെ ഇസ്ലാംമതസ്വീകരണത്തിൽ നബി അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും അവരുടെ സഹായം മതപ്രചരണത്തിലേക്കായി അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പ്രവാചകരോടു് പറഞ്ഞു "അല്ലയോ പ്രവാചകരെ! നൂറിരുപതുകൊല്ലമായി ഞങ്ങൾ സമരത്തിലും മത്സരത്തിലുമാണു് കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നതു്. ഒരു മാതാപിതാവിന്റെ വഴിക്കുള്ള രണ്ടു് സഹോദരപുത്രന്മാരാണു് ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിക്കുന്നതായാൽ

ലോകത്തൊരു ശക്തിയേയും അങ്ങേയ്ക്കു് ഭയപ്പെടേണ്ടിവരികയില്ല. ഞങ്ങൾ മദീനയിൽപോയി ഈ വിവരം അവരെ അറിയിക്കുകയും അടുത്തവർഷം ഇവിടെവെച്ചു നമുക്കു് കണ്ടുമുട്ടുകയും ചെയ്യാം." ഇതുകഴിഞ്ഞു അവർ പിരിഞ്ഞുപോയി. അൻസാരികളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടമായിരുന്നു ഇതു്.

അടുത്തവർഷവും പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തുവെച്ചു മദീനക്കാരായ പന്ത്രണ്ടുപേർ വന്നു് നബിയുമായി കാണുകയും സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മുൻകൊല്ലത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരിൽ അഞ്ചുപേരും ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ബഹുദൈവാരാധന, വ്യഭിചാരം, മോഷണം എന്നിവ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ദൂതനും വഴിപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യാതൊരുത്തന്റെ ആക്ഷേപവും വകവെക്കുകയില്ലെന്നും, ഏതാപൽഘട്ടത്തിലും സത്യം അവലംബിക്കണമെന്നും അവരുമായി കരാർ ചെയ്തിരുന്നു. അവസാനമായി ആ സംഘം പറഞ്ഞു "നബിയെ! അങ്ങു് ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു് വരികയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യാപുത്രന്മാരിലുപരിയായി ഞങ്ങളങ്ങയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതാണു്." ഇതുവരുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രതിജ്ഞയായിരുന്നു. ഈപ്രതിജ്ഞയ്ക്കുശേഷംനബി(സ) അവരോടുപറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ ഈ പ്രതിജ്ഞ അക്ഷരംപ്രതി പാലിക്കുന്നപക്ഷം അതുനഴി നിങ്ങൾക്കു തീച്ചയായും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. അതല്ല നിങ്ങളതു് ലംഘിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഭയങ്കരശിക്ഷയ്ക്കു നിങ്ങൾ പാത്രീഭൂതരാകുന്നതാണു്." അനന്തരം അവർ മദീനയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. അവക്കു ഖുർആനും മതനിയമങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുവാനായി ഹ: മിസ്അബ്ബ്നുഉമൈർ (റ) വിനെ കൂടെ അയച്ചുകൊടുത്തു. മിസ്അബ് ആദ്യമായി ചെന്നിറങ്ങിയതു് അസ്അദ്ബ്നുസുറാറത്തു് (റ) വിന്റെ വസതിയിലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി മദീനയിൽ ആദ്യമായി ജുമഅ (വെള്ളിയാഴ്ചയുള്ള സംഘടിതനമസ്കാരം) നടത്തപ്പെട്ടു. നബി (സ) അതാജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

രണ്ടു് പുതിയ വിശ്വാസികൾ

ഹ: മിസ്അബ്ബ്നുഉമൈറും, അസ്അദ്ബ്നുസുറാറത്തും ഒരുദ്യാനത്തിലിരുന്നു സല്ലപിക്കുകയായിരുന്നു. അത്തരുണത്തിൽ ഉറിയവാളുമായി പാഞ്ഞുവരുന്ന ഒരു യോദ്ധാവിനെ കണ്ടിക്കൊണ്ടു് അസ്അദ്തന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു് പറഞ്ഞു "അതാവരുന്ന ഉസൈദ്! അദ്ദേഹം ആരാണെന്നറിയുമോ? അയാളാണു് ഖസ്റജികളുടെ നേതാവു്! അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായാൽ തന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കാതിരിക്കുകയില്ല." ഉസൈദിനെ കണ്ടഉടൻ അവർ രണ്ടുപേരും എഴുന്നേറ്റുനിന്നു് അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ആഗതൻ ഗൌരവത്തിൽ ചോദിച്ചു "ജീവൻ ആവശ്യമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ നിമിഷം മുതൽ നിങ്ങളുടെ പുതിയ പ്രചാരവേല ഉപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക! ഈ സാധുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുവാനാണൊ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതു്?" ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അവർ രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞു "അങ്ങു് ക്ഷമിക്കണം! സാധുക്കളായ ഞങ്ങളുടെ രണ്ടുവാക്കു് ക്ഷമാപൂർവ്വം ശ്രവിക്കണം!" അതുകേട്ടു് ഉസൈദ് വാൾ താഴെ വെച്ചു അവരുടെ സംസാരം കേൾക്കുവാനായി നിന്നു. മിസ്അബിന്റെ ഖുർആൻ പാരായണവും ഇസ്‌ലാംമതത്തിന്റെ മേന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള

പ്രസംഗവും കേട്ടപ്പോൾ ഉസൈദിന്റെ ഹൃദയം ഇസ്‌ലാമിലേക്കുചാഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അപ്പോൾത്തന്നെ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം ഉസൈദ് സഅദ് ബ്നുമആദിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്രചെയ്തു. ഉസൈദിന്റെ മുഖഭാവം കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ സഅദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതമാറ്റം മനസ്സിലാക്കി. സഅദ് കോപാകുലനാവുകയും തന്റെ വാളെടുത്ത് ഉസൈദുമായി നേരിടുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. ഉസൈദാവട്ടെ ശക്തിപരീക്ഷണത്തിനു മുതിരാതെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ മഹത്ത്വങ്ങളെ സഅദിനോട് പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അവ ശ്രവിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഅദിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനക്കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് സഅദ് ബ്നുമആദും ഇസ്‌ലാമതമവലംബിച്ചു.

ഈ രണ്ടുപേരുടെ വിശ്വാസാനന്തരം മദീനയിലെ അനവധിയാളുകൾ മുസ്‌ലിംകളായി മാറി. ഔസികളുടെ നേതാവാണ് സഅദ്. ബനൂഖുറൈളത്തിൽവെച്ച് ഒരു അമ്പേറ്റ് ഹേതുവായി 25-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ശഹീദായി. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം മിസ്അബ് മദീനയിൽനിന്നു മക്കയിലേക്കു മടങ്ങി. ഇതിനുശേഷം മൂന്നാമത്തെ പ്രതിജ്ഞ നടന്നു. അതിൽ 73 അൻസാരികളുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഉടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെടുവശ്യമായി വന്നാൽ ഖുറൈശികളുമായി യുദ്ധത്തിനുപോലും ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു അൻസാരികൾ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്ന് സാധുക്കളായ മുസ്‌ലിംകളോടു മദീനയിലേക്കു ഹിജ്റ പോകുവാൻ നബി (സ) കല്പിച്ചു. അതനുസരിച്ചു മദീനയിലഭയംതേടിയ ആദ്യത്തെ ആൾ ഹ: അബൂസൽമത്തു (റ) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭാര്യ ഉമ്മുസൽമത്തു, മകൻ സൽമത്തു എന്നിവരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടുവെങ്കിലും മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേവെച്ചു ഉമ്മുസൽമത്തിന്റെ കുടുംബക്കാർ അവരേയും കുട്ടിയേയും ബലമായി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയാണുണ്ടായത്. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം ആ സ്ത്രീയോട് കനിവുതോന്നിയ ഒരാൾ അവരെ ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. പിന്നീട് മദീനയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത് ഹ: ബിലാൽ, ഹ: അമ്മാർ എന്നിവരായിരുന്നു.

ഹ: ഉമർ മദീനയിലേക്ക്

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഉമർ (റ) വാളും എടുത്തുകൊണ്ട് കഅബത്തിൽവന്നു. ഏഴുപ്രാവശ്യം കഅബയെ പ്രദക്ഷിണംചെയ്ത് രണ്ടുറക്അത്തു സുന്നത്തു നമസ്കരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഖുറൈശികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "ഖുറൈശികളെ! നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഓമനശിശുക്കളെ അനാഥകളാക്കുവാനും, പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യമാരെ വിധവകളാക്കുവാനും ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതാ! ഇതിന്റെ മറുഭാഗത്തുവെച്ച് എന്നെ നേരിട്ടുകൊള്ളുക" ഒരൊറ്റ വ്യക്തികളും ഉമറിനെ നേരിടുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ഉമറൊന്നിച്ച് സഹോദരന്റെ സഅദ് ബ്നുഖത്താബും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാം ഖലീഫയുടെ യുദ്ധകാലത്ത് മുസ്‌ലിംകളുടെ പതാക സഅദിന്റെ വശമായിരുന്നു. എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും പങ്കെടുത്ത ഇദ്ദേഹം യമാമത്ത് യുദ്ധത്തിൽ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. ഉമറും സഹോദരനുംകൂടി പരസ്യമായിത്തന്നെ മദീനയിലേക്കു പോയി. അതിനുശേഷം ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജഹ്ശ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ഫാരിഅത്തുബിൻത്തുസുഫ്യാൻ, പ്രവാചകപത്നി ഉമ്മുഹബീബത്തു എന്നിവർ മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോയി. ഉമ്മു ഹബീബയെ

അബ്സീനിയയിലെ രാജാവ് മുഖേനയാണ് വിവാഹം കഴിച്ചത്. ഹിജ്റ: 41-ൽ മദീനയിൽവെച്ച് ഈ മഹതി മൃതിയടഞ്ഞു.

മാതാവിനുവേണ്ടി

ഉമ്മവഴിയിൽ അബൂജാഹിലിന്റെയും, ഹാരിസിന്റെയും സഹോദരനായ ഇയാശ് ബ്നു അബീറബീഅത്തു് അഭയാർത്ഥിയായി മദീനയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചു പിടിക്കുവാനായി അബൂജാഹിലും, ഹാരിസും മദീനവഴിയിൽ തിരച്ചിൽ തുടങ്ങി. (ഈ ഹാരിസ് പിന്നീടു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു) മാർഗ്ഗമധ്യേവെച്ചു ഇയാശിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "പ്രിയസഹോദരാ! നീ മടങ്ങിവന്നില്ലാതെ നിന്റെ മാതാവ് തല കുഴകയില്ലെന്നും, മുടി ചീകുകയില്ലെന്നും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും ശപഥംചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ ഉമ്മയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടുകൂടി വരിക! നിന്റെ മതപ്രകാരം ആരാധിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും വരുത്തുന്നതല്ല." ഈ സംഭാഷണം കേട്ടുകൊണ്ടു് നിന്നിരുന്ന ഹ: ഉമർ (റ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഇയാശെ! നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാനാണു് ഇവർ വന്നിരിക്കുന്നതു്. നീ ഇവരൊന്നിച്ചു പോകരുതു്; നിന്റെ മാതാവിനെ പേൻ ഉപദ്രവിക്കുമ്പോൾ അവൾ ചീപ്പു് എടുത്തുകൊള്ളും. വിശന്നാൽ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളും." പക്ഷെ ഉമറിന്റെ ഉപദേശം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അവരൊന്നിച്ചു പോകുകതന്നെ ചെയ്തു. മക്കയോടടുത്തപ്പോൾ അവർ ഇയാശിനെ പല ക്രമത്തിലും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ഇയാശു് ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിതനായി ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹിശാമ്ബ്നുആസിയേയും, ഖലീദ്ബ്നുവലീദിനേയും കാരാഗൃഹത്തിലിടുകയുണ്ടായി. നബി (സ)യുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ഇയാശും ഹിശാമും രക്ഷപ്പെട്ടു മദീനയിൽ അഭയം തേടി.

അടിമയായ സാലിം

കണ്ണാനന്ദകരമായ വിധത്തിൽ ഖുർആൻപാരായണം ചെയ്തിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു ഹ: സാലിം. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മദീനയിലെത്തിയപ്പോൾ അവർക്കു് ഇമാമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. സാലിമിനു് ഖുർആനിൽ അതിയായ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നു. "ഇതു ഭംഗിയായി ഓതുന്ന ആളെ എന്റെ സമുദായത്തിനു് പ്രദാനംചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു" എന്നു് നബി (സ) സാലിമിന്റെ ഓത്തിനെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഹ: ഉമർ (റ) ഇദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തുകയും തുടൻ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഹ: ഉമറിനു മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അബീഹുദൈഫയുടെ ഭൃത്യനായിരുന്ന സാലിം ഇന്നു് ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ അധികാരം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കുമായിരുന്നു." ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ യമാമത്തു യുദ്ധത്തിലാണു് ഇദ്ദേഹം വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചതു്.

ഹ: സുഹൈൽ

യാത്രാസൌകര്യത്തിനായി എല്ലാ ധനങ്ങളും ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു് മദീനയിലേക്കു പോയ ഒരാളാണു് ഹ: സുഹൈൽ. ഇദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗത്തോടുള്ള പ്രേമത്താൽ വലിയൊരു ഭക്തനായിതീർന്നു. നരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയംകൊണ്ടു ഉറങ്ങാതിരുന്ന ഒരാ

ളും അല്ലാഹുവിനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുമാണ് സുഹൈൽ.

രഹസ്യയോഗം

ഹ: അബൂബക്കർ (റ) ഹിജ്റപോകുവാനായി പലപ്പോഴും നബിയോട് അനുവാദം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴൊക്കെയും നബി (സ) ഇങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. "ക്ഷമിക്കുക! നിങ്ങൾ ഏകനായി പോകേണ്ട. ഒരു കൂട്ടുകാരനോട് കൂടി നിങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ കഴിയും" ആ കൂട്ടുകാരൻ നബി (സ) ആയിരിക്കുമെന്നുകരുതി അബൂബക്കർ സന്തോഷിക്കുകയും യാത്രാവശ്യത്തിന്നായി രണ്ടൊട്ടകങ്ങളെ വിലകൊടുത്തുവാങ്ങി വളർത്തിവരികയും ചെയ്തു. അഭയാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ ഖുറൈശികൾക്ക് ഭയമായി. ഒരുപക്ഷെ മുഹമ്മദും മദീനയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നമ്മെ ആക്രമിച്ചേക്കാം എന്നും അവരിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും അതിനാൽ മുഹമ്മദിന്റെ നേരെ എന്തുനടപടി ആണ് എടുക്കേണ്ടതെന്നാലോചിക്കുവാനായി ദാറുന്നദ്വത്തിൽ ഖുറൈശികളുടെ ഒരു ആലോചനായോഗം ചേരുകയും ചെയ്തു. ഈസ്ഥലം ഹനഫിക്കാരുടെ മിഹ്റാബിന്റെ സമീപത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഖുറൈശികളുടെ സാധാരണ ആലോചനാമന്ദിരമായിരുന്നു അത്. ഈ ആലോചന ഒരു ശനിയാഴ്ചദിവസമാണുണ്ടായത്. നൂറുപേർ അതിൽ പങ്കെടുത്തു. ഖുറൈശിപ്രമാണികളാണ് അതിലധികവും. എല്ലാവരും യോഗത്തിന്റെ തിരുമാനത്തെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലരായി പ്രതീക്ഷിച്ചു. അപ്പോഴാണ് നജ്ദ്വേഷധാരിയായ ഒരു വൃദ്ധൻ സന്നിഹിതനായത്. ആഗതൻ കട്ടിയുള്ള ഒരു കരിമ്പടം ധരിക്കുകയും തലപ്പാവിന്മേൽ ഒരു പട്ടുതുണി ഇടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമുള്ളതുപോലെ അവക്കൊക്കെ തോന്നിയിരുന്നുവെങ്കിലും വ്യക്തമായി മനസിലാവുക ഉണ്ടായില്ല. അവരിൽ ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു "നിങ്ങൾ ആർ? എവിടെനിന്നു വരുന്നു" അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു. "ഞാൻ നജ്ദ്കാരനാണ്. നിങ്ങളുടെ ഈ വിലയേറിയ ആലോചനയിൽ പങ്കെടുക്കുവാനാണ് ഇങ്ങോട്ട് പുറപ്പെട്ടത്."

നജ്ദ്കാരനാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാ അംഗങ്ങളും എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബുൽബഹ്ത്തരിബ്നുഹിശാം എഴുന്നേറ്റു നിന്നു പറഞ്ഞു. "മാന്യസദസ്യരെ! വന്ദനം നാം ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒരു പ്രധാനമായ കാര്യത്തിന്നു വേണ്ടിയാണല്ലൊ? നമ്മുടെ നാട്ടുകാരായ പലരും മദീനയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി മുഹമ്മദും അവിടെ ചെന്നു കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെനില അപകടത്തിലാവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മുഹമ്മദിനെ പിടിച്ചു ഇരുമ്പുചങ്ങലകൊണ്ട്. ബന്ധിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലിട്ടടക്കേണമെന്നാണെന്റെ അഭിപ്രായം." ഉടനെ ആ നജ്ദ്കാരൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു പറഞ്ഞു. "സുഹൃത്തുക്കളെ! ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. കാരണം മുഹമ്മദിനെ എങ്ങിനെ ബന്ധിച്ചാലും അയാളെ രക്ഷപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയില്ല. അത്കൊണ്ട് മറെറാരഭിപ്രായം ആരായുകയാണുത്തമം" അനന്തരം റബീഅത്തുബ്നുഅംറ് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദിനെ മക്കയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയാൽ മതിയെന്നാണെന്റെ അഭിപ്രായം" ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ആനജ്ദ് വേഷക്കാരൻഎഴുന്നേറ്റു നിന്നു അല്പം കോപത്തോടുകൂടെ പറഞ്ഞു.

"ഇതു് ബുദ്ധിയില്ലാത്ത അഭിപ്രായമാണു്. നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെ മുഹമ്മദിന്റെ വാചാലതയും സാമർത്ഥ്യവും: മുഹമ്മദു് ഏതു് സമുദായക്കാരോടു് ചെന്നു് സംസാരിക്കുന്നുവോ അവരെ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും അവരെക്കൊണ്ടെന്തും പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുവാനും മുഹമ്മദിനു് നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്". അപ്പോൾ അബൂജാഹിൽ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പറഞ്ഞു. "നാം ഓരോ ഗോത്രക്കാരിൽ നിന്നും ശക്തന്മാരായ ചിലരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അവരുടെ പക്കൽ വളരെ മൂർച്ചയുള്ള ഓരോ വാളും കൊടുത്തു് അവർ എല്ലാം ഏകോപിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു മുഹമ്മദിനെ വധിക്കുക! എന്നാൽ ആ കൊലകുറ്റത്തിനു് എല്ലാ ഗോത്രക്കാരും പ്രതികളായിതീരുകയും അബ്ദുമനാഫിന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു എല്ലാവരോടും യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെവരികയും ചെയ്യുന്നതാണു്. അപ്പോൾ കൊലപാതകത്തിന്റെ പരിഹാര സംഖ്യ വാങ്ങി അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളും." ഈ അഭിപ്രായത്തെ നജ്ദുകാരൻ സന്തോഷപൂർവ്വം പിന്താങ്ങുകയും അതിനെ തുടർന്നു സർവ്വസമ്മതമായി അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു ആ നജ്ദു് വേഷധാരി ലോകപ്രസിദ്ധിനേടിയ ഇബ്ലീസല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. ഈ നിശ്ചയം ജിബ്രീൽ മുഖേന നബി (സ) അറിയുകണ്ടായി.

ഖുറൈശികളുടെ തിരുമാനമനുസരിച്ചുള്ള സന്നദ്ധഭടന്മാർ വാളുകളേന്തികൊണ്ടു് തിരുമേനിയുടെ ഭവനം വളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അത്തരുണത്തിൽ പ്രവാചകപ്രഭ അല്ലാഹുവിനൊടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. നബി (സ) അവിടെയുണ്ടയിരുന്നഅലിയെവിളിച്ചു് തിരുമേനിക്കു മക്കയിലുള്ള കൊള്ളക്കൊടുക്കകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കുകയും തിരുമേനിയുടെ ശയ്യയിൽ പുതച്ചു മൂടികിടക്കുവാൻ അലിയോടു് പറയുകയും ചെയ്തു. അലി അപ്രകാരം കിടക്കുകയും നബി (സ) യാസീൻസൂറ ഓതിക്കൊണ്ടു് പുറത്തേക്കു കടക്കുകയും ഒരു പിടി മണ്ണു് വാരിഖുറൈശി കാവൽക്കാരുടെ നേരെ എറിയുകയും ചെയ്തു. നബി (സ) അവിടെനിന്നു് ഇറങ്ങി നടന്നു. പ്രവാചക ഭവനം വളഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാർ ഉഷസ്സുദിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് ധൃതിപ്പെടാതിരുന്നതു്. നബിയെ പരസ്യമായി വധിക്കേണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം. നബി എഴുന്നേറ്റു വരുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശത്രുക്കൾ നബി അവരുടെ അടുത്തുകൂടെ നടന്നുപോയതോ, മണ്ണെടുത്തു് എറിഞ്ഞതോ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പക്ഷെ കണ്ണിൽ മണ്ണു് പോയപ്പോൾ അവക്കെല്ലാം കുറച്ചു നേരത്തിനു് ജോലിയായിതീർന്നു.

നേരം പ്രഭാതമായി. നബിയാണെന്നു് ധരിച്ചു് നിന്നിരുന്ന ആൾ അലിയാണെന്നു് മനസിലായപ്പോൾ അവരുടെ ആഹ്ലാദം കോപമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അഹമ്മദു് (സ) ഉദ്ധരിച്ചപ്രകാരം പാതിരാവരെ ഗാറിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനുശേഷം നബി അബൂബക്കറിന്റെ വസതിയിലേക്കു് ചെന്നു. പ്രഭാതത്തിൽ ചെല്ലുക പതിവുള്ള നബി ഈ പാതിരാവേളയിൽ തലയും മുഖവും മൂടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതു് അബൂബക്കറിനേയും വീട്ടുകാരേയും ആവേശഭരിതരാക്കി. എന്തെങ്കിലും പുതിയ സംഭവമല്ലാതെ നബിയെ ഈ അസമയത്തു് ഇങ്ങോട്ടു എഴുന്നുള്ളിപ്പിക്കുകയില്ല എന്നു് ഹ: അബൂബക്കർ വീട്ടുകാരെ ഉണർത്തി. നബിവന്ന സമ്മതം ആവശ്യപ്പെടുകയും അകത്തേക്കു് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്നു് പറഞ്ഞു. "എനിക്കു ഹിജ്റ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ക്ഷണത്തിൽ പു

റപ്പെടണം. ഞാൻ അവിടത്തെ കൂടെ പോരേണ്ടയൊ?" എന്നു് അബൂബക്കർ ചോദിച്ചപ്പോൾ പോരേണമെന്നു് നബി (സ) പറഞ്ഞു. ഹ: ആയിശപറയുകയാണു്. "സന്തോഷത്തിന്റെ കാഠിന്യത്താൽ അബൂബക്കർ കരഞ്ഞുപോയി. സന്തോഷം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ കരയുമെന്നു് ഞാൻ മനസിലാക്കിയിരുന്നില്ല. അന്നാണെനിക്കതു് അനുഭവമായതു്."

ഹിജ്റയുടെ ആവശ്യാർത്ഥം ഹ: അബൂബക്കർ രണ്ടു ഒട്ടകങ്ങളെ വളർത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നെന്നും മുൻപു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. അതിൽ ഒന്നിനെ സ്വീകരിക്കുവാനായി അബൂബക്കർ നബിയോടാവശ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നബിയുടെസ്വന്തം ആയിരിക്കണമെന്നുദ്ദേശത്താൽ, അതിന്റെ വില വാങ്ങുവാൻ ഹ: അബൂബക്കർ നിർബ്ബന്ധിതനായി. അതിനുശേഷം രണ്ടുപേരും കൂടി ഗാറു് സൌറിലേക്കു തന്നെ പോയി. അന്നത്തെ യാത്ര ഒരുക്കങ്ങളും വളരെ ജാഗ്രതയിലാണു് നടന്നിരുതു്. ഹ: ആയിശയുടെ സഹോദരി അസ്മാഇന്റെ ആരവാരംകൂടുയായിരുന്ന പാത്രങ്ങളും കെട്ടുവാൻ ഉപയോഗിച്ചതു്. ഇതുകാരണമായി ദാത്തുന്നത്വൈനി എന്നുള്ള പേരിനു് ഈ മഹതി അർഹയായി. മൂന്നു് ദിവസം ആ ഗുഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം ആ യാത്രക്കാർമക്കയെ വിട്ടുപോരുമ്പോൾ പറഞ്ഞതാവിതു്.

"ഹേ! മഹത്വമായ രാജ്യമെ! എന്റെ ജനത എന്നെ ബഹിഷ്കരിക്കാത്തകാലത്തോളം ഞാൻ നിന്നെ ചിരിയുകയില്ലായിരുന്നു." ഹ! അബൂബക്കർ, അവരുടെ ഭൃത്യൻ ആമിർ ഹ: അലി അബൂബക്കറിന്റെ വീട്ടുകാർ എന്നിവർ മാത്രമെ നബിയുടെ പലായനം അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു.

അന്വേഷണം തുടരുന്നു.

നബിയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ ഗാർസൌറിനെ സമീപിച്ചു. ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ കാലടി കണ്ടിട്ടാണു് അവർ അവിടെ എത്തിയതു്. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ മൂത്രിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്കർ നബിയോടു് ഇങ്ങിനെ മന്ത്രിച്ചു. "നബിയെ അവൻ നമ്മെ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം." "ഇല്ല അവൻ ഒരിക്കലും നമ്മെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവൻ നമ്മെ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നിന്നു് മൂത്രിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നു് പറഞ്ഞു നബി സമാധാനിപ്പിച്ചു. ആ ഗുഹ പരിശോധിക്കണമെന്നു് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഗുഹാമുഖത്തു് കണ്ട മണ്ണാത്തന്റെ വലയും പക്ഷിയുടെ മുട്ടയും അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചില്ല. "മുഹമ്മദിനെ പ്രസവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മുമ്പുള്ള വലയായിരിക്കും അതു്. മുഹമ്മദ് അതിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ വല ഈ ക്രമത്തിൽ കാണുകയില്ലായിരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു ഉബയ്യ്ബ്നു ഖലഫും മറ്റും സ്ഥലം വിട്ടു.

പ്രവാചകരുടെ കാൽ വിരലുകളിൽ രക്തം തടിച്ചു നില്ക്കുകയും ചോരപൊട്ടുകയും ചെയ്തതു് കണ്ടപ്പോൾ ഹ: അബൂബക്കർ കാരണമാരാഞ്ഞു. "കാലടി നിലത്തു് പതിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിരലുകൾ നിലത്തു് കുത്തിനടന്നതുകൊണ്ടാണു്" നബി വ്യക്തമാക്കി. ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ മടിയിൽ തലവെച്ചു നിദ്രചെയ്തിരുന്ന നബിയുടെ മുഖത്തു് ഇറ്റിവീണ അശ്രുകണങ്ങൾ നബിയെ നിദ്രാവിമുക്തനാക്കി. കണ്ണുനീർ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അബൂബക്കറിന്റെ മു

ഖത്തേക്ക് നോക്കി നബി ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ അബൂബക്കർ! നിങ്ങൾക്കെന്തുപറ്റി" അബൂബക്കർ! പറഞ്ഞു. "നബിയെ! എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അങ്ങേക്ക് പണയമാണ്. എന്നെ ഒരു പാമ്പ് കടിച്ച അതിന്റെ വേദനയാണ് എന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കിയത്". നബി അവിടുത്തെ തുപ്പുനീർ തൊട്ട് തടവുകനിമിത്തം വേദന നിശ്ശേഷം മാറി. ഗാർസൌറിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി നബി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉറൈഖിനോട് അവരുടെ രണ്ട് ഒട്ടകത്തിനോട് കൂടി മൂന്നാംദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഗ്രഹാമുഖത്തേക്ക് വരേണമെന്നേല്പിച്ചിരുന്നു ഈ അബ്ദുല്ലഅമുസ്ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും നബിയുടെനേരെ വളരെ സ്നേഹമുള്ള ആളും മദീനയിലേക്കുള്ള വഴി വളരെ പരിചയമുള്ള ആളുമായിരുന്നു. ഇയാളോടുകൂടി അബൂബക്കറിന്റെ ഭൃത്യനായ ആമിറുബ്നുഫുഹൈറത്തുമുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാംദിവസം അവർ നാലുപേരുംകൂടി യാത്ര ആരംഭിച്ചു. നബിയെക്കുറിച്ച ചോദിക്കുന്നവരോടെല്ലാം എനിക്ക് വഴി കാണിച്ചുതരുന്നവരാണെന്നാണ് അബൂബക്കർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ക്ഷീണിതരായ ആയാത്രക്കാർ ഉമ്മുമഅബദിന്റെ കൂടാരത്തെ സമീപിച്ചു. ആ സ്ത്രീയോട് അവിടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻകിട്ടുമോ എന്നന്വേഷിച്ച അവിടം ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

ഒരത്ഭുതസംഭവം

അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ആടിനെ കറക്കുന്നതാണോ എന്നവർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അതുമെല്ലിഞ്ഞതും പ്രസവിക്കാത്തതുമാണെന്ന ആസ്ത്രീ പറഞ്ഞു. നീ സമ്മതം തരികയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ കറന്നുനോക്കാം എന്നു യാത്രക്കാർ പറഞ്ഞു. അവർ വളരെ അത്ഭുതപരവശയായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അതിന് പാൽ കിട്ടുകയില്ല. അഥവാ പാൽ കറക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ എന്തിനു വിരോധിക്കണം." വിശുദ്ധ നബിയുടെ പുണ്യകരം ദർശിച്ച ഏറെ ഉവായി ധാരാളം പാൽ കറന്നെടുക്കുകയും അവിടെ ഉള്ളവർ എല്ലാം കുടിച്ചു ദാഹം തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

യാത്രക്കാർ ആ സ്ഥലം വിട്ടുകടന്നതിനുശേഷമായി അവരുടെ ഭർത്താവു അബൂമഅബദ് അവിടെ വന്നു. പാത്രത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പാൽ കണ്ട അയാൾ അത്ഭുതത്തോടുകൂടെ ചോദിച്ചു. "കറവുമൃഗങ്ങൾ ഒന്നും ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഈ പാൽ എവിടെനിന്നു കിട്ടി? എന്തോ പുണ്യശക്തിയുള്ള ഒരു പുരുഷൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നുവെന്നും അനന്തരസംഭവങ്ങളും അവൾ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിയെ വർണ്ണിക്കുവാനായി അബൂമഅബദ് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കണ്ട പുരുഷൻ സുന്ദരനും, മുഖം പ്രകാശമുള്ള ആളും, സൽസ്വഭാവിയും, ഉത്തമനും, രണ്ടുകണ്ണിലും കറുപ്പ് ശക്തിയുള്ളവനും, നീണ്ട മുടിയുള്ളവനും, തിങ്ങിയ താടിയും മഹത്വവും ഉള്ളവനും മാധുര്യമായി സംസാരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു. യാതൊരുഭംഗിയും അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിരുന്നില്ല." ഉമ്മുമഅബദിന്റെ വർണ്ണന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബൂമഅബദ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും ഖുറൈശികൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാപുരുഷനാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയംതന്നെ ഞാൻ പിന്തുടരുമായിരുന്നു." ഈ ദമ്പതിമാർ പിന്നീട് ഇസ്ലാമതം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദുഃഖിതഭവനം

അബൂബക്കറിന്റെ വാസസ്ഥലം. സമയം മദ്ധ്യാഹ്നം. അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം എ

ന്തോ ദു:ഖംപോലെ മൌനം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മദീനയിലേക്കുപോയ അഭയാർത്ഥികളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളൊന്നും അറിയാത്തതിനാലാണ് അവർ ഇങ്ങിനെ വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. "നാം എത്രയാണ് ഇങ്ങിനെ ദു:ഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. തീച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം അവക്കുണ്ടായിരിക്കും. ഒരാപത്തും അവക്കു ബാധിക്കുകയില്ല." പെട്ടെന്നൊരാൾ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മഹതിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു. "നിന്റെ പിതാവ് എവിടെ പോയി." ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു "ഞാൻ അറിയുകയില്ല എന്റെ പിതാവ് എവിടെ പോയെന്നു്." ഉടനെ അയാൾ ആ സ്ത്രീയെ കഠിനമായൊരടികൊടുത്തു. ആ ശിക്ഷക്കു് പാത്രമായതു് അബൂബക്കറിന്റെ പുത്രി അസ്മാഅ് എന്ന സ്ത്രീയായിരുന്നു. അടികൊണ്ട് അവരുടെ കാതിൽ കിടന്നിരുന്ന ചിറവ് തെറിച്ചുപോയി. വേദനയാൽ അവർ കുറെ സമയം കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്ര നിർദ്ദയമായി പെരുമാറിയതു് ഹദയശൂന്യനായ അബുജഹലായിരുന്നു.

അബൂഹലിന്റെ ഭവനം; പ്രഭാതാനന്തരം അവിചാരിതമായി ചെന്നെത്തുന്ന ഒരാൾക്കു് ആ സ്ഥലം ശൂന്യവും ദു:ഖകരവുമായി തോന്നാം. അവിടെ ഇരിക്കുന്നവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തിയതു മറെറാന്നിനുമല്ല. അബൂബക്കർ ഒന്നിച്ചാണ് മുഹമ്മദിന്റെ പോക്കു്. അബൂബക്കറിനെ അനേഷിച്ചതിൽ ആരും കണ്ടതായി അറിയുന്നില്ല. ഏതായാലും മുഹമ്മദിനെ വധിക്കുകയോ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവക്കു് നൂറു് ഒട്ടകവും നൂറു് ഉഗ്രിയ സ്വർണ്ണവും സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്നു് ഒരു വിളംബരം ഉടനെതന്നെ പ്രസിദ്ധംചെയ്യണം. ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായംകൂടി അറിയണം അതിനായാണ് നിങ്ങളെയെല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തിയതു്. ആക്ഷം അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത വിളംബരം അന്നുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

സുറാഖത്തിന്റെ അനുധാവനം

സ്ഥലം ബനുമുദ്‌ലജ് ഗോത്രക്കാരുടെ ഒരു സഭ. സുറാഖത്തിബ്നുമാലിക്കാണ് അവരുടെ നേതാവ്. (ഇദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായിട്ടുണ്ടു്.) ഒരാൾ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടു് സുറാഖത്തിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "അങ്ങു് ശ്രവിച്ചാലും! കരമാർഗ്ഗമായി നാലുപേർ പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അതു് ഒരുപക്ഷെ ഖുറൈശികൾ അനേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുഹമ്മദും കൂട്ടുകാരുമായിരിക്കാം. അതു് കേട്ടമാത്രയിൽ സുറാഖത്ത് തന്റെ കുതിരമേൽ കയറി അയാൾ പറഞ്ഞ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്തു. സുറാഖത്തിന്റെ വരവു് അകലെനിന്നു് കണ്ടപ്പോൾ ഹ: അബൂബക്കർ വല്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടു എന്നല്ല അതി ഉച്ചത്തിൽ കരയുവാൻ തുടങ്ങി. അതുകണ്ടു് നബി (സ) പറഞ്ഞു. "അബൂബക്കറെ! ദു:ഖിക്കേണ്ട. നമ്മെ തനിച്ചല്ല! നമ്മോടുകൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമുണ്ടു്." "നബിയെ! അവനല്ലെ അടുത്തുവരുന്നതു്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു വ്യസനമില്ല. അങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലാണ് എനിക്കു വ്യസനം! ഞാൻ നശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു വ്യക്തിമാത്രം. അവിടുന്നു അങ്ങിനെയല്ല. അവിടുത്തെ നഷ്ടം ലോകത്തിനാകെ ബാധിക്കുന്നതാണല്ലൊ?"

ഒരു പ്രവചനം

ഖുറൈശികളുടെ സമ്മാനം കൈപറ്റു

വാനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ സുറാഖത്തിനു് നബിയെ വധിക്കുവാൻ ഉത്സാഹമായി. പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നബിയെ സമീപിച്ച ഉടനെ അവന്റെ കുതിരയെ ഭൂമി പകുതിയും വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അതുകണ്ടു് അവൻ നബിയോടു് സങ്കടം പറഞ്ഞു. നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി അവന്റെ കുതിര രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ വീണ്ടും അവനു് സമ്മാനത്തിന്റെ കൊമ്മ വരികയും ആ നീചകൃത്യത്തിനു് ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തു: കണ്ണു് തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടതു് അവനെയും അവന്റെ കുതിരയേയും എടുത്തു വിഴുങ്ങുവാനായി വാ പിളർന്നുനിൽക്കുന്ന ഭൂമിയെ ആണു്. അവൻ വീണ്ടും നബിയോടു് ക്ഷമയാചിച്ച ഭൂമിയുടെ പിടുത്തത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായ സുറാകത്തു് നബിയുടെ മിത്രമായിത്തീർന്നു. പ്രഭാതത്തിൽ നബിയെ വധിക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ട സുറാഖത്തു് ഇപ്പോൾ നബിയുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയായിത്തീർന്നു. സുറാഖത്തു് ഏഴു പ്രാവശ്യം ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചുവെന്നാണു് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതു്. സുറാഖത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കു നബിക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അങ്ങു് എന്തൊവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതെല്ലാം തരുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണു്. എന്റെ ആട്ടുകളിൽനിന്നു അങ്ങേക്കാവശ്യമുള്ളതു് എടുക്കാവുന്നതാണു്" നബി (സ) പറഞ്ഞു "ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത നിങ്ങളുടെ യാതൊന്നും എനിക്കാവശ്യമില്ല. പക്ഷെ മാറ്റുമല്ലെ ഇനിയും വല്ല ശത്രുക്കളെയും കാണുന്നപക്ഷം അവരെ മടക്കി അയച്ചാൽ മതി." സുറാഖത്തു് പറഞ്ഞു. "നബിയെ! അങ്ങയ്ക്കു് നല്ലൊരു ഭാവിയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ലോകം അങ്ങയ്ക്കു കീഴടങ്ങുന്ന കാലത്തു ഈയുള്ളവൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ എന്നെ അങ്ങു് ബഹുമാനിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒരു കരാർ എഴുതിത്തരേണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു" അനന്തരം നബിയുടെ കല്പനപ്രകാരം ആമിർ ബ്നു ഫുഹൈറത്താണു് കരാർപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തതു്.

സുറാഖത്തിനു ഇസ്ലാമിനോടു് സ്നേഹമുണ്ടാകുവാനായി നബി (സ) വീണ്ടും പറഞ്ഞു. "സുറാഖത്തെ! കിസറാ ചക്രവർത്തിയുടെ രാജകീയ കങ്കണങ്ങൾ നിന്റെ കരത്തിലണിയുമ്പോൾ നിന്റെ സന്തോഷം എത്രമാത്രമായിരിക്കും?"

ഹ: ഉമറിന്റെ കാലത്തു് കിസറാ ചക്രവർത്തി ഇസ്ലാമിനു കീഴടങ്ങിയ കാലത്തു് ഉമർ (റ) ന്റെ കൈകൾകൊണ്ടു് തന്നെ പ്രസ്തുത വളകൾ സുറാഖത്തിനു ഇട്ടുകൊടുത്തു. ഫൈനൻ, തായിഫ് എന്നീ യുദ്ധങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നബിയും സഖാക്കളും ജഅറാനത്തിൽ ഇറങ്ങി വിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ച എഴുത്തുമായി സുറാഖത്തു് തിരുസന്നിധിയിൽ ആഗതനായി. അദ്ദേഹം നബിയോടിങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു "നബിയെ! ബാലിദിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അങ്ങു് എന്റെ ജനതയുടെ നേരെ അയക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാണു് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ ജനതയ്ക്കു് അങ്ങു് മാപ്പു് കൊടുക്കണം. ഖുറൈശികൾ എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു കഴിയുന്നതുവരെ എന്റെ ജനതയ്ക്കും അവുധികൊക്കണം! അവർ വിശ്വസിച്ചു കഴിയുന്നതോടുകൂടി എന്റെ ജനതയും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളും." ഒരഭിപ്രായപ്രകാരം സുറാഖത്തു് അവിടെ വെച്ചുതന്നെ ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചുവെന്നു് കാണുന്നു. സുറാഖത്തിന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച നബി (സ) അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു.

സുറാഖത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട നമ്മുടെ യാത്രക്കാക്കും പിന്നീട് നേരിടേണ്ടതായി വന്നതു് അസ്‌ലമിഗോത്രക്കാനായ ബുറൈദത്തിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരോടുമായിരുന്നു. 70ഓളം വരുന്ന ഒരു സംഘത്തോടുകൂടി ബുറൈദത്തു് നബിയെ ആക്രമിക്കുവാനുള്ള കാരണം ഖുറൈശികളുടെ സമ്മാനമോഹം തന്നെയായിരുന്നു. ബുറൈദത്തിനെ കണ്ടുടനെ നബി ചോദിച്ചു "നീ ആരാണ്?" എന്റെ പേർ ബുറൈദത്തു് എന്നാനെന്നു മറുപടി ലഭിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) അബൂബക്കറിനോടു് പറഞ്ഞു "അബൂബക്കർ! സന്തോഷിക്കുക! നമ്മുടെ കാര്യം സമാധാനമായി എന്നാണു് ഈ പദം വ്യക്തമാക്കുന്നതു്". നബി (സ) വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "അബൂബുറൈദത്തു്! നിങ്ങളുടെ ഗോത്രമേതാണു്?". "എന്റെ ഗോത്രം അസ്‌ലമ് ഗോത്രമാണു്" എന്നു് പറഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും "നാം രക്ഷപ്പെട്ടു" എന്നു് വീണ്ടും പറയുകയും ചെയ്തു.

മദീനാ പ്രവേശനം

അനന്തരം ബുറൈദത്തു് നബിയോടു് ചോദിച്ചു "അതല്ല; നിങ്ങളാരാകുന്നു?". നബി (സ) പറഞ്ഞു "ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനായ മുഹമ്മദ് ആകുന്നു". അതു കേട്ടുടൻ ബുറൈദത്തും അനുയായികളും വിശ്വാസവാക്യം ഉച്ചരിച്ചു മുസ്‌ലിമീങ്ങളായിത്തീർന്നു. ബുറൈദത്തു് നബിയോടു് പറഞ്ഞു "നബിയെ! അങ്ങു് മദീനയിൽ കടക്കുമ്പോൾ ഒരു പതാക ആവശ്യമാണു്" അദ്ദേഹം തന്റെ തലപ്പാവെടുത്തു് ഒരു കുന്തത്തിന്മേൽ കെട്ടി പൊക്കിപ്പിടിച്ചു.

റബീഉൽ അവ്വൽ പന്ത്രണ്ടു് തിങ്കളാഴ്ച ദിവസമാണു് നബിയും കൂട്ടുകാരും മദീനയിൽ അംറുഇബ്നുഔഫിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഇറങ്ങിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിഥിആയി പതിനാലുദിവസം താമസിച്ചതിനുശേഷം നബി (സ) അവിടെ നിന്നും യാത്രചെയ്തു. പലരും നബി (സ) യോടു് തങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരോടു് നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "എന്റെ ഒട്ടകം എവിടെ മുട്ടുകുത്തുന്നുവോ അവിടെ ഇറങ്ങുവാനാണു് ഞാൻ ആശിക്കുന്നതു്". നബിയുടെ ആഗമനം പ്രമാണിച്ചു മദീനക്കാർ അവരുടെ വിട്ടുകളും കഴിയുന്നത്ര അലങ്കരിച്ചു. ആനന്ദം അലതല്ലുന്ന ഒരു വിശേഷദിവസമായിരുന്നു അന്നു് മദീനക്കാക്കു്. ആ ദിനത്തിൽ ദാരിദ്ര്യം ഹേതുവായി ഭവനം അലങ്കരിക്കുവാനൊ മറ്റൊ സാധിക്കാതെ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരെ ഒരു വ്യക്തി ബനൂനജ്ജാർ ഗോത്രക്കാരനായ അബൂഅയ്യൂബിൽ അൻസാരി ആയിരുന്നു. അവിചാരിതമായി നബിയുടെ ഒട്ടകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹാങ്കണത്തിൽ മുട്ടുകുത്തിയപ്പോളാണു് മദീനാവാസികൾ മനസ്സിലാക്കിയതു്. നമ്മിൽ ആഗതനായ ഈ മഹാൻ ആഡംബരത്തേയും സുഖസൌകര്യത്തേയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയല്ലെന്നു്. സാലിം ഇബ്നു ഔഫിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ജുമഅത്തു് പള്ളിയിൽവെച്ചു് നബി (സ) ജുമഅത്തു് നമസ്കരിച്ചു. അതിൽ നൂറുപേർ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഇതാണു് നബി (സ) യുടെ ആദ്യത്തെ ജുമഅ നമസ്കാരം. ഇസ്‌ലാം ലോകത്തോടു് നടത്തിയ നബിയുടെ ഒന്നാമത്തെ പ്രസംഗം നബി (സ) അവിടെ വെച്ചു ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ചു. ആക്കെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ഒരു കാരക്കയുടെ പകുതിഭാഗം കൊണ്ടെങ്കിലും നരകാഗ്നിയിൽ നിന്നു് രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു് അവർ ചെ

യ്യകൊള്ളുക! അതിനു് കഴിവില്ലാത്തവർ നല്ല വാക്കു് പറയുക! ഒരു ഗ്രണത്തിന്റെ പ്രതിഫലം പത്തുമുതൽ 700 വരെ ആകാവുന്നതാണു്. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും നിങ്ങളുടെമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!".

അലി മദീനയിലേക്കു്

നബി (സ) മക്കയിലെ ഒരു ഉത്തമ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു മക്കക്കാർ പലതും നബിയുടെ പക്കൽ അനാഥത്തുകൾ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. നബി (സ) ഹിജറ പോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവകൾ എല്ലാം തന്നെ അതാതാളുകൾക്കു് തിരിച്ചേല്പിക്കുവാനായി അലിയെ ഭാരമേല്പിച്ചുകൊണ്ടാണു് പോയതു്. ഖുറൈശികളുടെ തിരച്ചിലും പരിഭ്രമവും എല്ലാം പോയപ്പോൾ അലി അവകൾ അതാതാളുകൾക്കു് തിരിച്ചേൽപിച്ചു. അനന്തരം അലിയും ഫാത്തിമയും ഉമ്മുകുൽസൂമും കൂടി മദീനയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പല കഷ്ടതകളേയും തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടാണു് അവർ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നതു്.

നബിയുടെ വരവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടു് സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും വരാന്തകളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് നബിയുടെ മഹത്വങ്ങളെ പാടി പുകഴ്ത്തികൊണ്ടിരുന്നു. "ഞങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട അങ്ങു് സന്നിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിൽനിന്നു ഉദയം ചെയ്ത പൊൻപുലരിയാണു്. അങ്ങു് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു് ഞങ്ങൾ ശിരസാ വഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു് ക്ഷണിക്കുമ്പോളൊക്കെയും ഞങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ നന്ദി ഉണ്ടായിരിക്കും". എന്നിപ്രകാരമാണു് അവരുടെ പദ്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരുന്നതു്.

കുബാപള്ളി

മദീനയിൽ എത്തിയതിനുശേഷം നബി (സ) ആദ്യമായി ചെയ്തതു് കുബായിൽപള്ളിക്കു് കല്ലിടലായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ കല്ലു് അവിടത്തെ കൈകൊണ്ടു് തന്നെ എടുത്തുവെച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ടു് ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ, ഹ: ഉസ്മാൻ എന്നിവരെകൊണ്ടു് കാരോ കല്ലുകൾ നബി (സ) വെപ്പിച്ചു. നബി (സ) മദീനയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് എല്ലാശനിയാഴ്ചകളിലും മസ്ജിതു് കുബായിൽ വരികയും അവിടെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മദീനയിൽനിന്നു സുമാർ മൂന്നുനാഴിക കിഴക്കാണു് ഈ പള്ളി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ആ സ്ഥലത്തിനു് കുബാ എന്നാണു് പേർ. നബിയുടെ കാലത്തു് ഈ പള്ളി വളരെ ചെറുതായിരുന്നുവെങ്കിലും ഹ: ഉസ്മാന്റെ കാലത്തു് അതു് വലുതാക്കുകയും സുൽത്താൽ അബ്ദുൽ ഹമീദ്ഖാൻ വളരെ ഭംഗിയാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

പ്രവാചകരുടെ പള്ളി അഥവാ മസ്ജിദ് നബവിയ്യു

ഇതിനു വിശാലമായ ഒരങ്കണമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ആളുകൾ തടിച്ചുകൂടുകയും ചില കായികാഭ്യാസങ്ങൾ നടത്തുകയും പതിവായിരുന്നു. ഈ അങ്കണത്തിനു് സമീപമാണു് ഹ: അയിശായുടെ മുറി. പള്ളിയും അവിടത്തെ ചില ഭവനങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതുവരെ അബൂഅയ്യൂബുൽഅൻസാരിയുടെ വീട്ടിലാണു് നബി (സ) താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ഭവനത്തിന്റെ ശരിയായപേർ ഖാലിദിബ്നുസൈദുൽഅൻസാരിയ്യിൽഖസ്റജിയ്യി എന്നായിരുന്നു. അബൂഅയ്യൂബുൽഅൻസാരി എന്ന പേരിലാണു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും ഇദ്ദേഹം പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹ: അലിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ജമൽ, സിഫീൻ എന്നീയുദ്ധങ്ങളിൽ അലിയുടെഭാഗത്താണ് ഇദ്ദേഹം യുദ്ധം ചെയ്തത്. തുർക്കിയിൽ പെട്ട കോൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പിളിനെ ആക്രമത്തിന്നായി മുആവിയ അയച്ചസേനയിൽ ഇദ്ദേഹവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. സമര മദ്ധ്യേ രോഗബാധിതനായപ്പോൾ ഞാൻ മരിച്ചാൽ എന്റെ മൃതദേഹം ചവിട്ടുവാനായി ശത്രുക്കൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നു അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവത്രെ. ഹിജറ 51ൽ കോൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പിളിൽ വെച്ചു നിര്യാതനാവുകയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മതിലുകൾക്കു സമീപം മറവു ചെയ്കയും ചെയ്തു. തുർക്കി സുൽത്താനായ മുഹമ്മദ് ദ്വിതീയൻ അതിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ആ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ഒരു പള്ളി പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂഅയ്യൂബിന്റെ പള്ളി എന്നപേരിലാണ് അതു ഇപ്പോഴും അറിയപ്പെടുന്നതു. ഇദ്ദേഹം പല ഹദീസുകളും നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഹ: ആയിശ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു.

ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ബിലാൽ, ഹ: അമീറുബിന ഫുഹൈറത്ത് മുതലായവരെ മദീനയിലെ പനിബാധിച്ചു. ഞാൻ അവരെ കാണുവാൻ പോയിരുന്നു. അവർ എല്ലാവരും ഒരുസ്ഥലത്താണുകിടന്നിരുന്നതു. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ സമീപിച്ചു ചോദിച്ചു "അല്ലയോ, പിതാവെ അവിടേക്കു എങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു". പിതാവു് അബൂബക്കർ പറഞ്ഞു. "പനിയുടെ കാഠിന്യത്താൽ മരണം ഞങ്ങളിൽ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു." ആയിശ ദു:ഖിതയായി നബിയെ സമീപിച്ചു രോഗികളുടെ വിവരങ്ങൾ ഉണർത്തി. അപ്പോൾ നബി (സ) ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അല്ലാഹുവെ! മദീന ഞങ്ങൾക്കു് മക്കയേക്കാൾ പ്രേമമുള്ളതും ഇവിടത്തെ വായു ആരോഗ്യപ്രദമായതും ഇവിടത്തെ രോഗം ജഹ്ഫയിലേക്കു് മാറുകയും ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ സമൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യേണമെ!" നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി മദീന അവർക്കു് മക്കയേക്കാൾ പ്രേമമുള്ളതായിത്തീർന്നു. മദീനയോടുള്ള പ്രേമത്താൽ ഹ: ഉമർ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. "അല്ലാഹുവെ! രക്തസാക്ഷിയായ വിധത്തിൽ ഈ മദീനാ പട്ടണത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ നീ എന്നെ മരണപ്പെടുത്തേണമെ!" ഈ പ്രാർത്ഥനകേട്ടു അവിടത്തെ പുത്രിയും നബിയുടെ ഭാര്യയുമായ ഹ: ഹഫ്സ ചോദിച്ചു "അല്ലയോ പിതാവെ! അമുസ്ലിമീങ്ങളില്ലാത്ത ഈ മദീനയിൽവെച്ചു അങ്ങു രക്തസാക്ഷിയാകുമെന്നുള്ളതു് എങ്ങിനെ സാദ്ധ്യമാവും" "അല്ലാഹു ഉമറിന്റെ ആഗ്രഹം നിവൃത്തിച്ചുവെങ്കിലോ?" എന്നു ഉമർ പ്രതിവചിച്ചു. പ്രസ്തുത ആഗ്രഹം മജൂസിയായ ഫൈറോസിന്റെ കയ്യാൽ ഉമറിനു സാദ്ധ്യമായി അഥവാ രക്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്നു.

മദീനയിൽ താമസമുറപ്പിച്ചതിന്നുശേഷം നബി (സ) സയിദ് ഇബ്നുഹാരിസത്തിനേയും അബൂറാഫിഇനേയും മക്കയിലേക്കയച്ചു. ഹ: അബൂബക്കർ ഉമ്മൈക്കത്തിന്റെ വശം അവരുടെ പുത്രൻ അബ്ദുല്ലക്കു് ഒരു സന്ദേശവും കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബക്കാരെ മദീനയിലേക്കു കൊണ്ടുചെല്ലണമെന്നു് എഴുതിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു നബിയുടെ കുടുംബക്കാർ സയിദുന്നിച്ചും ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ കുടുംബങ്ങളും അബ്ദുല്ല ഒന്നിച്ചും പുറപ്പെട്ടു. മസ്ജിദുനബവിയ്യയും അവിടത്തെ ചില ഭവനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് അവർ മദീനയിൽ എത്തിയതു.

ഹന്നത്ത് ആയിശ

ഹിജറ പുറപ്പെട്ടതു മുതൽ ഒമ്പതാംമാസം ശൌവ്വാലിൽ ഹ: ആയിശയെ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്തു. ഹ: ഖദീജായുടെ മരണാനന്തരമാണ് നബി പ്രസ്തുത മഹതിയെ വിവാഹം കഴിച്ചതു്. നബിയുടെ ഒഫാത്ത് കാലത്തു് ആയിശക്ക് പതിനെട്ടു വയസ്സു മാത്രമെ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഖലീഫമാക്കെല്ലാം ശേഷം മദീനയിൽ ഗവണ്ണറായിരുന്ന മറുവാനുബ്നു ഹക്കമിന്റെ മർദ്ദനപ്രവത്തനങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുകയാൽ അയാളുടെ ദ്വേഷ്യത്തിനു ആയിശ പാത്രമായി. ആയിരത്തിൽ പരം നബി വചനങ്ങൾ ഹ: ആയിശ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹിജറ അൻപത്തെട്ടിൽ റമളാൻമാസം ചൊവ്വാഴ്ച തന്റെ എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അവർ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു.

മദീനയിലെ യഹൂദികൾ

ഹ: സഅദ്ബിനുമുആദിന്റെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി മദീനയിൽ ഇസ്ലാംമതം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു. നമസ്ക്കാരസമയങ്ങൾ അറിയിക്കുവാനായി ബാങ്കുനിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നബിയുടെ ജനനത്തെത്തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യഹൂദികൾ നബിയുടെ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. യഹൂദ പുരോഹിതന്മാരായ അയ്യിശു്, അബൂയാസിർ, കഅബ്ഇബ്നുഅസ്റഹ്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസൂരിയ മുതലായവർ തങ്ങളുടെ അസൂയമൂലം നബിയെ പരസ്യമായി എതിർത്തു തുടങ്ങി. ഒരു യഹൂദനായ ലുബൈദ് നബിക്ക് സിഹ്റ് (ആഭിചാരം) ചെയ്തു. അതിനാൽ കുറെകാലം നബി ക്ഷീണിതനാവുകയും ചില പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാത്തപ്പോൾ അതു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുകയും ചെയ്തു. അവസാനം ജിബ്രീൽ (അ) മുഖേന ഈ വിവരം നബി അറിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ലുബൈദിനെ വരുത്തുകയും അവൻ അതു് സമ്മതിക്കുകയും നബി അവനു മാപ്പുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

യഹൂദ പണ്ഡിതന്മാരിൽ അദ്വിതീയനായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം ഒരിക്കൽ നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അവിടുത്തോടു ചോദിക്കുവാനാണു് ഞാൻ വന്നിട്ടുള്ളതു്. നബിമാർക്കേ അതിനു സമാധാനം പറയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു എന്നു ഞാൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അന്ത്യദിവസത്തിന്റെ പ്രഥമ ലക്ഷണമെന്താണെന്നും, സ്വർഗ്ഗവാസികളുടെ പ്രധാന ഭക്ഷണമെന്തെന്നും, മാതാപിതാക്കളുടെ രൂപം കുട്ടികൾക്ക് എങ്ങിനെ ലഭിക്കുന്നു എന്നും ആണു് ആ മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ" നബി പറഞ്ഞു "അടുത്ത സമയത്താണു് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്ക് ജിബ്രീൽ വിവരം നല്കിയതു്. അന്ത്യദിവസത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണം: കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തേക്കു് എല്ലാറ്റിനേയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഒരു തീക്കാറ്റു പുറപ്പെടുക. 2. സ്വർഗ്ഗവാസികൾ പ്രധാനമായി ഭക്ഷിക്കുന്നതു് മത്സ്യത്തിന്റെ കരളാണു്. 3. പുരുഷശുക്ലം ഒന്നാമതായി പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പുരുഷനോടും സ്ത്രീയുടെ ശുക്ലം ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സ്ത്രീയോടും കുട്ടികൾക്കു സാദൃശ്യമുണ്ടാകുന്നു." ഉടനെ അദ്ദേഹം നബിയെ ആലിംഗനം ചെയ്കയും, ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധാരംഭം

കപട വിശ്വാസികളായ യഹൂദന്മാരിൽ നിന്നു പല കഷ്ടതകളും നബിക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. നബിക്കും അനുയായിക

ർക്കും ശക്തി വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്ലാ
ഹു ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ കല്പിച്ചു.
ഹിജ്റ രണ്ടാം വർഷം സഫർ പന്ത്രണ്ടാം തിയ്യ
തിയാണ് പ്രസ്തുതകല്പന ലഭിച്ചതു്. നബി
(സ) പങ്കെടുത്ത യുദ്ധങ്ങൾക്കു് ഗസ്വത്ത്
എന്നും പങ്കെടുക്കാത്ത യുദ്ധങ്ങൾക്കു് സെരി
യത്ത് എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇരുപത്തൊ
മ്പത് യുദ്ധങ്ങളിൽമാത്രമെ നബി (സ) പങ്കെ
ടുത്തിട്ടുള്ളു. ശേഷമുള്ള യുദ്ധങ്ങൾക്ക് പട്ടാള
ങ്ങളെ അയച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ള
തു്. അവ നാല്പത്തിയേഴ് എണ്ണമാണു്. അന്യ
യായികളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് അ
ല്പാല്പമായി അടിച്ചുകയറുവാനും, യുദ്ധത്തിനു കാ
രണം കിട്ടുവാനുമായി മക്കയിൽ നിന്നു സിറി
യായിലേക്കു കച്ചവടത്തിനു പോയിരുന്ന ഖു
റൈശി വ്യാപാരികളുടെ കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ
പിടിച്ചുപറിക്കുവാനാണു് നബി (സ) ആദ്യമാ
യി കോപ്പുകൂട്ടിയതു്. എന്നാൽ ലോകത്തിനു
കാരുണ്യവാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാ
ചകർ അന്യരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അന്യായമാ
യി തട്ടിപ്പറിക്കുവാൻ മനസ്സൊന്നു വാശി
ക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു്. നബിയേയും അനു
യായികളേയും പലവിധത്തിലും മർദ്ദിക്കുകയും
പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനു പുറമെ അവ
രെ വധിക്കുവാൻ തന്നെ, തുനിഞ്ഞ സന്ദർ
ഭത്തിലാണല്ലൊ നബിയും അനുയായികളും ര
ഹസ്യമായി മദീനയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചതു്.
ആ അശരണരായ അഭയാർത്ഥികളുടെ ഇളക
ന്നതും ഇളകാത്തതുമായ അനവധി സ്വത്തുക്ക
ൾ അവർ ഇട്ടേച്ചുപോവുകയും ഖുറൈശികൾ
അതു നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം കയ്യേറുകയുമാണുണ്ടായതു്.
അങ്ങിനെ മുസ്ലീമീങ്ങളുടെ ന്യായമായസ്വത്തു
അപഹരിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടും, മദീനയിൽ
വളർന്നുവരുന്ന ഇസ്ലാമികശക്തിയെ അടി
ച്ചമർത്തുവാനായി ഖുറൈശികൾ ചെയ്തിരുന്ന
സംരംഭങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടും, വളർന്നുവരുന്ന ഇസ്
ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിനു ഖുറൈശികളുടെ ഇ
ശത്രുത്വം ഹാനികരമാണെന്നു മുസ്ലീമീങ്ങ
ൾക്കു് ബോധ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഖുറൈ
ശിശക്തിക്കെതിരായി അണിനിരക്കുവാൻ മു
സ്ലീമീങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുകയുമാ
ണുണ്ടായതു്.

ഹസ്രത്ത് ഹംസയും ശത്രുക്കളും

പ്രസ്തുത ശത്രുക്കളുടെ വ്യാപാരചരക്കുകൾ
കൊള്ളചെയ്യുവാനായി നബി (സ) ഹ: ഹം
സയുടെ കീഴിൽ മുപ്പതു് മഹാജിറുകളെ അയ
ച്ചു. ശത്രുസംഘത്തിന്റെ നേതാവു് അബൂ
ജഹൽ ആയിരുന്നു. ഖൈസിന്റെ ഭാഗത്തു
വെച്ചു ഇരുകൂട്ടരും കൂട്ടിമുട്ടുകയും മജ്ദിയു
ബ്നുഅംറ് ജുഹൈനിയ്യയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ
തമൂലം യുദ്ധമുണ്ടാകാതെ പിരിയുകയും ചെയ്തു
വെങ്കിലും മുന്നൂറോളമുണ്ടായിരുന്ന
അവർ സ്വിയയിൽ നിന്നു ധാരാളം പാരക
ളോടുകൂടിയാണ് വന്നിരുന്നതു്. ഈ മദ്ധ്യ
സ്ഥൻ മുസ്ലിമായ വിവരം അറിയപ്പെട്ട
നില്ലെങ്കിലും നബി അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പറ
ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹിജ്റ രണ്ടാം വർഷം റബീ ഉ
ൽ അവ്വലിലാണ് ഇവരെ അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു്.

ഉബൈദത്തിബ്നു ഹാരിസും അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ കീഴിൽ അറുപതുപേരെയും കൂടി അ
ബൂസുഫ്യാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നിരുന്ന
ഇരുനൂറുപേരടങ്ങിയ ഒരു സംഘത്തിന്റെ
നേരെ നബി (സ) ഹിജ്റ എട്ടാം മാസത്തി
ൽ അയക്കുകയുണ്ടായി. ഉന്നുകക്ഷികളും കൂട്ടി
മുട്ടിയെങ്കിലും യുദ്ധമുണ്ടായില്ല.

ഹ: സഅദ്ബ്നുഅബീവഖാസും അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇരുപതു് അഭയാർത്ഥികളും

ഹിജ്റ ഒമ്പതാം മാസത്തിൽ ഹിജാസിൽ പെട്ട ഖറാസ് എന്ന സ്ഥലത്തേക്കയപ്പെട്ട. അഞ്ചാം ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ആണ് അവർ അവിടെ എത്തിയത്. അവർ അവിടെ എത്തുന്നതിനു മുൻപെ തന്നെ ശത്രുക്കൾ അവിടംവിട്ടപോയെന്നറിഞ്ഞു മടങ്ങി പോരുകയാണുണ്ടായത്.

ഒട്ടാൻ യുദ്ധം

മുസ്ഹഫിലെ സൂറകളെ എണ്ണുന്നപ്രകാരം നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളും ജാഥകളും ഞങ്ങൾ എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്ന എന്നു് സൈനൽആബിദീനുബ്നു ഹുസൈനിബ്നു് അലിയ്യിബ്നു് അബുത്താലിബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നബി (സ) പങ്കു വഹിച്ച ആദ്യത്തെയുദ്ധം ഒട്ടാൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന യുദ്ധമാണ്. ഈ യുദ്ധം ഹിജ്റയുടെ പന്ത്രണ്ടാം മാസം സഫറിലാണുണ്ടായത്. ഖുറൈശികളുടെ കച്ചവടച്ചരക്കുകളെ ആശിച്ചു പുറപ്പെട്ട നബിയും സഖാക്കളും അംറത്തിന്റെ പുത്രന്മാരുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. എങ്കിലും യുദ്ധമുണ്ടാവാതെ അന്യോന്യം സന്ധിയാവുകയാണുണ്ടായത്. നബിയോടും അനുയായികളോടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും അവരോട് സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ഈ പ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കാത്ത കാലത്തോളം അവരുടെ ധനവും ദേഹവും സുരക്ഷിതമായിരിക്കണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്ന സന്ധിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ. പതിനഞ്ചു ദിവസം ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ പതാക വഹിച്ചിരുന്നത് ഹ: ഹംസയാണ്.

ബവാത്ത യുദ്ധം

ഹിജ്റ പതിമൂന്നാംമാസം റബീഉൽ അവ്വലിലാണ് പ്രസ്തുത യുദ്ധം ഉണ്ടായത്. ഇരുനൂറു് മുഹാജിറുകളോടുകൂടിയാണ് നബി (സ) ഈ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടത്. രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് ഒട്ടകങ്ങളും നൂറു് ഖുറൈശികളും ഉമയ്യത്തിബ്നു് ഖലഫിന്റെ കീഴിൽ പരിചകളോടുകൂടെ വരുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാണ് പുറപ്പെട്ടത്. സഅദ്ബ്നു അബീവഖാസിനു് നബി (സ) പതാക നല്കുകയും നബിയുടെ പ്രതിനിധിയായി സഅദ്ബ്നു് ആദിനെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഈ പ്രാവശ്യവും യുദ്ധമുണ്ടാവുകയുണ്ടായില്ല.

ഉശൈറത്തു് യുദ്ധം

ഈ യുദ്ധത്തിനായി ഹിജ്റ പതിനാറാമാസത്തിൽ നൂറിലധികം മുഹാജിറുകളോടുകൂടി ഖുറൈശികളുടെ മുതലുകൾ പിടിച്ചുപറിക്കുവാനായി തന്നെ നബി പുറപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കളുടെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്നതു് അബൂസുഫ്യാൻ ആയിരുന്നു. അമ്പതിനായിരം പൊന്നിന്റെ ചരക്കുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് മുപ്പതിലധികം ഒട്ടകങ്ങളും കൂടെ പോകുവാനായി ഇരുപത്തിയേഴാളുകളും മാത്രമുണ്ടായിരുന്നതു്. നബിയും അനുയായികളും സ്ഥലത്തെത്തുന്നതിനുമുൻപായി തന്നെ ശത്രു വ്യാപാരികൾ സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു. ഈ യുദ്ധാനന്തരം നബി (സ) ബനീമുദ്ലജ് ഗോത്രക്കാരുമായി സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടു.

ആദ്യത്തെ ബദർ യുദ്ധം

പ്രസ്തുത യുദ്ധാനന്തരം കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം നബി (സ) ഖറമുബ്നുജാബിറുൽഫിഹ്രിയ്യിയുടെ മുഗങ്ങളെ കവർച്ചചെയ്യുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. ബദറിനു സമീപമുള്ള സഫ്വാൻവരെ പോയെങ്കിലും ആ ദ്രോഹത്തെ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം പിന്നീടു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുക

യും മക്കംഫത്തുഹിൽശഹീദാവുകയും ചെയ്തു. ഇതു സംഭവത്തിനാണ് ആദ്യത്തെ ബദ്റുദ്ധം എന്നു പറയുന്നത്.

ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജഹശ്

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സംഘത്തെ മക്കയുടേയും ത്വാഇഫിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നഖ്ലത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു നബി (സ) അയച്ചു. അവിടുൽമുഅമിനീൻ എന്നു് നബി ഇദ്ദേഹത്തെ സംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ യാത്രക്കാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് നബി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "വിശപ്പും ദാഹവും വളരെ സഹിക്കുന്ന ഒരാളെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നേതാവാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഞാൻ ഒരെഴുത്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. രണ്ടു ദിവസത്തിനുശേഷമേ നിങ്ങളതു വായിച്ചു നോക്കുവൂ. ആ കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു നിങ്ങളെത്തിയാൽ ശത്രുക്കളെ നിങ്ങളും കാത്തിരിക്കുക". പ്രസ്തുത സംഘം യാത്രചെയ്യുകയും രണ്ടുദിവസത്തിനുശേഷം കത്തുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നഖ്ലത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്രതുടരുകയും ചെയ്തു. നജ്റാൻ സമീപിച്ചപ്പോൾ സഅദ്ബ്നഅബീവഖാസ്, ഉത്ബത്ത്ബ്നുഉസ്വാൻ എന്നീ രണ്ടുപേർ തങ്ങളുടെ കാണാതായ ഒട്ടകങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടതിനാൽ അവർ ശത്രുക്കളുടെ തടവുകാരായിതീർന്നു. ഹ അബ്ദുല്ലയും കൂട്ടുകാരും നഖ്ലത്തിൽ എത്തി ശത്രുക്കളുടെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അധികം താമസിയാതെ മുന്തിരിങ്ങതോൽ എന്നിവ കയറ്റിവരുന്ന ഖുറൈശികളുടെ ഒട്ടകങ്ങളും അവിടെ എത്തി. അമിഖ്ബ്നുൽഹള്റമി ആണു് അവരുടെ നേതാവു്. രണ്ടു സംഘങ്ങളും അന്യോന്യം ഏറ്റുമുട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി ഹള്റമി വധിക്കപ്പെടുകയും ഉസ്മാനുബ്നു അബ്ദില്ല, ഹകമിബ്നുകൈസാൻ എന്നീ രണ്ടുപേരെ തടവുകാരാക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം ശത്രുക്കളും ഓടിരക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ധനമെല്ലാം കൈവശമാക്കി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജഹശും മറ്റും മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി. ഇതാണു് മുസ്ലീമീങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ആദ്യത്തെ ഗനീമത്തു് മുതൽ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ട മാസത്തിലാണു് പ്രസ്തുത സംഭവമുണ്ടായതു്. അതുകൊണ്ടു അന്നയായികളും നബിയോടു് യുദ്ധം വിരുദ്ധമായ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധമുണ്ടായാലുള്ള ഭവിഷ്യത്തിനെ പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അത്തരുണത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന അർത്ഥംവരുന്ന ആയത്തു് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു. "യുദ്ധം വിരുദ്ധമായ മാസത്തിൽ യുദ്ധമുണ്ടാവുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെപറ്റി അവർ തങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ ആ മാസത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു് പാപമാണെന്നു് അവരോടു പറയുക! എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ നിന്നു് ജനങ്ങളെ തിരിച്ചുവിടുകയും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, ഹറമിൽ പ്രവേശനം നിരോധിക്കുകയും, അതിൽ നിന്നു് അവരെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മഹാപാപമാണു്. കൊലയേക്കാൾ മഹാപാപം അവിശ്വാസമാണു്". മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ നിന്നു് ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട രണ്ടുപേരെ മടക്കിക്കൊടുത്താൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു് ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട രണ്ടുപേരെ മടക്കികൊടുക്കാമെന്നു് നബി വിളംബരപ്പെടുത്തി. ഇതിനെതുടർന്നു ഖുറൈശികളും മുസ്ലിം തടവുകാരെ വിട്ടയക്കുകയും അവർ മദീനയിൽ എത്തിയ ഉടനെ നബി (സ) ഉസ്മാനെമക്കയിലേക്കയച്ചുകൊടുക്കുകയും ബീറുമഊനത്തിൽ വെച്ചു മര

ണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മക്കയിലേക്കു പോയ ഉസ്മാൻ അവിടെ വെച്ചു അവിശ്വാസി ആയി മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മാസത്തിലാണു ജറുശലേമിലേക്കു് തിരിഞ്ഞുനിന്നു് നമസ്കരിക്കേണമെന്ന കല്പന റദ്ദാക്കി കഅ്ബയിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനില്ക്കേണമെന്നു് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടതു്. വ്രതം, സക്കാത്തു്, ഫിത്തർ സക്കാത്തു് ഇവകളെ നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതും ഈ മാസത്തിലാണു്.

രണ്ടാം ബദർ യുദ്ധം

ഹിജറ പത്തൊമ്പതാംമാസം റമളാൻ 12-ംനു- ശനിയാഴ്ച അൻസാരികളുംപ്പെടെ മുന്നൂറിപതിമൂന്നു (മുന്നൂറിപതിനാലെന്നും മുന്നൂറിപതിനഞ്ചെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടു) സഖാക്കളോടുകൂടി നബി (സ) സുപ്രസിദ്ധമായ ബദർയുദ്ധത്തിനു് പുറപ്പെട്ടു. അൻസാരികൾ ഇതിനുമുൻപു് യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. ഖുറൈശികളുടെ കച്ചവടസംഘത്തെ കവച്ചുചെയ്യുവാനായി പുറപ്പെട്ട മുസ്ലിമീങ്ങൾ അവിചാരിതമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. ഖുറൈശി വ്യാപാരികളുടെ നേതാവു് അബൂസുഫ്യാനായിരുന്നു. അബൂസുഫ്യാൻ തന്റെ ഒറ്റക്കാർ മുഖാന്തരം നബിയും അനുയായികളും പുറപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞു വളരെഭയപ്പെടുകയും ഈ വിവരം മക്കയിൽ അറിയിക്കുവാനായി ളംളം എന്നൊരാളെ കൂലികൊടുത്തു പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ മക്കയിലെത്തി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. "മക്കക്കാരെ മുഹമ്മദും അനുയായികളും അബൂസുഫ്യാനെയും ധനത്തെയും അക്രമിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

അബൂസുഫ്യാൻമക്കയിൽ എത്തുന്നതിനു് മൂന്നുദിവസം മുൻപാണു് ളംളം ഈ വിവരം മക്കക്കാരെ അറിയിച്ചതു്. ളംളം എത്തുന്നതിനു മൂന്നു് ദിവസം മുൻപു് ആത്തിഖാ ഒരു സ്വപ്നം കാണുകയുണ്ടായെങ്കിലും അബൂജഹൽ മുതലായവർ ആ സ്ത്രീയെ പരിഹസിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ളംളമിന്റെ വിളംബരം കേട്ടപ്പോൾ ആ സ്വപ്നം യഥാർത്ഥമായിരുന്നുവെന്നു് അവർ സമ്മതിച്ചു. മക്കയിലെ എല്ലാ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരും അബൂസുഫ്യാന്റെ കച്ചവടസംഘത്തെ ധനങ്ങളും ചരക്കുകളും എല്പിച്ചിരുന്നു. അബൂസുഫ്യാനെയും ചരക്കുകളേയും രക്ഷിക്കുവാനായി ആയിരം പേരടങ്ങിയ ഒരു സൈന്യം ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു. "ഈ കുട്ടകണ്ടം ഹള്രമായുടെ കുട്ടകണ്ടം പോലെയാണെന്നു് മുഹമ്മദു് വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇതു് അങ്ങിനെയല്ലെന്നു് മുഹമ്മദിനെ നമുക്കു് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടിരിക്കുന്നു" എന്നിപ്രകാരം അവരിൽ പലരും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഖുറൈശികൾ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകളും ഇതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. പ്രധാനികളായ എല്ലാഖുറൈശികളും പുറപ്പെട്ടു. അബൂലഹബു് മാത്രം ഭീരുവായിതീരുകയും ലഹബിനു് പകരമായി ആസ്വിബ്നുഹിശാമിനെ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉഖ്ബത്തിന്റെ വിഡ്ഢിത്തം

കയ്യിൽ ഞരിപ്പോടുമായി ഉഖ്ബത്തു് പ്രവേശിച്ചു് ഉമയ്യത്തിന്റെ മുൻപിൽവെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "സ്ത്രീകളെപോലെ തയ്യംകാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുക". ഇതു് കേട്ടു് ഉമയ്യത്തിനു കോപം വന്നു. ഉഖ്ബത്തു് കഥയില്ലാത്തവനും വിഡ്ഢിയുമായിരുന്നു. അതാണു് അബൂജഹലിന്റെ പ്രേരണ മൂലം ഈ കോമാളിത്തം പ്രവൃത്തിച്ചതു്. ഉമയ്യത്തു് പുറപ്പെടുവാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഉമയ്യത്തിനു് പുറപ്പെടേ

ണ്ടതായിവന്നു. ഖുറൈശിനേതാക്കന്മാർക്കു ടി അസ്‌ലാമെന്ന കണക്കിൽ യുദ്ധം വേണ മൊ വെണ്ടയൊ എന്നു് നോക്കിയപ്പോൾ യു ദ്ധം വേണ്ടെന്നാണു് കണ്ടതു്. എന്നിട്ടും അ ബൂജഹൽ പല ഒഴിവ്കഴിവുകളും പറഞ്ഞു. പുല്ലാവരെയും പുറപ്പെട്ടുവിക്കുക ആണു് ഉ ണ്ടായതു.

കിനാനിവംശക്കാരെ ഭയന്നു് ചിലർ പോകാൻ മടിക്കുകയുണ്ടായി. കിനാനികളു മായി ഖുറൈശികൾ ശത്രുതയിലായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനു് പോകേണ്ടിയിരുന്നതു് കിനാനി കളുടെ രാജ്യത്തുകൂടി ആയിരുന്നു. ഇബിലീ സ് കിനാനികളുടെ നേതാവിന്റെ വേഷ ത്തിൽ ചെന്നു് ഖുറൈശികളെ പ്രോത്സാഹി പ്പിച്ചു. ഖുറൈശികൾക്കു അതൊരു പ്രോ ത്സാഹനമായി തീരുകയും ആത്തിരമ്പി പു റപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വഴി മാറി പോക്കുകയാൽ യാതൊരാപ ത്തും കൂടാതെ അബൂസുഫ്‌യാന്റെ കച്ചവട സംഘം മക്കയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അപകട സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടകന്നപ്പോൾ ഖുറൈശികളു ടെ സഹായം ആവശ്യമില്ലെന്നു് പറയുവാ നായി അബൂസുഫ്‌യാൻ ഒരു ദൂതനെ അയ ച്ചു. ഈ വിവരം ഖുറൈശീ സൈന്യങ്ങൾ ജുഹ്ഫയിൽ വെച്ചറിയുകയും പലരും മടങ്ങു വാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അബൂജഹൽ കോപിക്കുകയും ബദ്‌റിൽ എ ത്തിയല്ലാതെ മടങ്ങുകയില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്കയും ചെയ്തതിനാൽ മറ്റുള്ളവരും അതോടു യോജിച്ചു ബദ്‌റിലേക്കു് യാത്രചെയ്തു. ബനീസഹറത്തുവംശക്കാരുടെ നേതാവായ അ ഖ്നസ് അബൂജഹലിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു് യോജിക്കാതിരിക്കയാൽ അയാളുടെ ഗോത്ര ക്കാരും അവിടം നിന്നു് മടങ്ങിപ്പോയി. അ ഖ്നസും അബൂജഹലുമായി നടന്ന സംഭാഷ ണത്തിൽ ജഹൽനബിയെ സംബന്ധിച്ചു ഇ ങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദ് സത്യവാനാ യതുകൊണ്ടാണു് അൽഅമീൻ (വിശ്വസ്തൻ) എന്നു് നമ്മളിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. വാ സ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദിനു് ദി വ്യത്വം ഉണ്ടെന്നു് എനിക്കറിയാം. എന്നി ട്ടും ഞാൻ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു് മറെറാ ന്നുകൊണ്ടുമല്ല; എല്ലാ അധികാരാവകാശങ്ങ ളും അബ്ദുൽമുത്തലിബിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ ആണു് ഇന്നുള്ളതു്. പ്രവാചകത്വവും കൂടി അവക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ അ വരുടെ അടിമയായി ഇരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു ള്ളതുകൊണ്ടാണു് മുഹമ്മദിനെ അനുകരിക്കാ തിരിക്കുന്നതു്." ബദ്റിൽ വെള്ളം അടുത്തു ള്ള ഉദവത്തുൽ ഖുസ്വ എന്ന സ്ഥലത്തു് ശ ത്രുക്കൾ താവളമടിച്ചു.

മദീനയിൽ നിന്നു് നാലുനാഴിക അക ലെയുള്ള റൌഹത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തു് വെ ച്ചാണു് ഖുറൈശികൾ അബൂസുഫ്‌യാനെ സ ഹായിക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നു് നബിക്കു മന സ്സിലായതു്. നബി (സ) അനുയായികളുടെ അഭിപ്രായം അറിയുവാനായി ഇങ്ങിനെ ചോ ദിച്ചു. "ഇന്നു്, നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന തു് രണ്ടു് പ്രശ്നമാണു്. ഒന്നു് വ്യാപാര സംഘത്തിന്റെ മുതൽ പിടിച്ചെടുക്കലും മ റെറാന്നു് ആവശ്യമായിവന്നാൽ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്യലുമാണു്. ഇതിൽ നിന്നു് ആ ദ്യത്തേതു് നമ്മിൽ നിന്നു് അകന്നുകഴിഞ്ഞു. ആയതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉറച്ചു് പ്രസ്താവിക്കുക". വളരെ നേരത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു ശേഷം വ്യാപാരസംഘ ത്തെ വിട്ടുകളയുവാനും ഖുറൈശി സൈന്യ ത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനും ഐകകണ്ഠ്യേന തീരുമാനിച്ചു. നബി (സ) അനുയായികളെ

പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ബദറിന്നടുത്തുള്ള ഉദ്വത്തനിയായിൽ താവളമടിച്ചു. ഖുറൈശിസൈന്യങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കയറ്റുകയായിരുന്ന രണ്ടു ദാസന്മാരെ സഹാബിമാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരികവഴി ഖുറൈശികളുടെ സൈനീകശക്തിയും മറ്റും നബിക്ക് അറിവുലഭിച്ചു

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ മുസ്‌ലിം ഭടന്മാരിൽ ചിലർക്കു അശുദ്ധിബാധിക്കുകയും സ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിടുകയും ചെയ്തു. അവക്ക് ജലം ലഭിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല അതിനെ തുടർന്ന് സഹാബിമാരിൽ നിരാശയുണ്ടാവുകയും നബിയോട് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നബി പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മഴ ധാരാളം വർഷിക്കുകയും തന്നിമിത്തം സഹാബിമാരുടെ നിരാശ ഉത്സാഹമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും, വെള്ളം ശേഖരിച്ച് ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും അവരുടെ സ്ഥലം ഉറച്ചു സുഖമായി തീരുകയും, ശത്രുക്കളുടെ സ്ഥലം ചളികെട്ടി ഉപയോഗശൂന്യമായിതീരുകയും ചെയ്തു. ഈ മഴകൊണ്ട് സഹാബിമാക്ക് വളരെ ഗുണങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഉദ്വത്തനിയായിൽ നിന്ന് മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ കുറച്ചു കൂടി മുന്നോട്ട് നീങ്ങുകയും ഉബാബ്ബ്ന്മുൻദിർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് താവളമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ഒരു കൽത്തൊട്ടിയുണ്ടാക്കി ജലംശേഖരിച്ചു നിർത്തുകയും നബിക്ക് ഇരിക്കുവാനായി ഒരു പന്തൽ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. റമളാൻ പതിനേഴ വെള്ളിയാഴ്ചയാണ് അവർ അവിടെ ഇറങ്ങിയത്. പന്തലിൽ നബിക്ക് കാവൽനിന്നത് ഹ: അബൂബക്കറാണ്. ഉമർബ്ന്നഹബ് ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന്വന്ന മുസ്‌ലിം സൈന്യത്തെ ചുറ്റിക്കണ്ട ശേഷം ഖുറൈശികളോട് യുദ്ധം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഉത്ബത്ത് അതിനെ പിൻതാങ്ങിയെങ്കിലും അബൂജഹൽ അതിനൊന്നിനും വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഒരു യുദ്ധം കൊണ്ടു തീരുമാനമെടുക്കാമെന്നാണ് അബൂജഹലിന്റെ ആശ.

നബിയുടെ കൽത്തൊട്ടിയിൽനിന്നും അല്പം വെള്ളം കുടിക്കുകയോ അഥവാ അതു പൊളിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നുള്ള ദൃഢ നിശ്ചയത്തോട് കൂടി അസ്‌വദ് എന്ന പരാക്രമശാലി ചാടിവന്നു. ഉടനെ ധീരനായ ഹംസ ചാടി അവന്റെ കാലിനു വെട്ടുകയും ആ വെട്ടേറ്റുകൊണ്ടു വീണ്ടും അവൻ ഹൗളിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഹംസ അവനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ശത്രുപേരിയിൽ നിന്നും ഉത്ബത്ത്, സഹോദരൻ ശൈബത്ത്, മകൻ വലീദ് എന്നിവർ അണിവിട്ടു പോക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങി. അവരെ നേരിടുവാനായി അൻസാരി സഹോദരന്മാരായ മുആവദ്, മുആദ്, ഔഫ് എന്നിവർ ഇറങ്ങിചെന്നപ്പോൾ അവരെ ആവശ്യമില്ലെന്നും മക്കക്കാരെ ആണ് വേണ്ടതെന്നും അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അതിനെ തുടർന്ന് ഹ: ഹംസ, ഹ: അലി, ഹ: ഉബൈദത്ത് എന്നിവർ ഇറങ്ങിചെല്ലുകയും കുറഞ്ഞസമയംകൊണ്ടു തന്നെ ഹംസ ശൈബത്തിനേയും അലിവലീദിനേയും യമപുരിക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. ഉത്ബത്തും ഉബൈദത്തും അന്യോന്യം ഓരോ വെട്ടുകൾ ഏല്ക്കുകയാൽ വീഴുകയും ഹംസയും അലിയും കൂടി ഉത്ബത്തിനെ വധിച്ചു, ഉബൈദത്തിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോരുകയും ചെയ്തു. മടക്കാവസരത്തിൽ ദഫ്റാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ച് ഹ: ഉബൈദത്ത് വീരസ്വർഗ്ഗം പൂകുകയും അവിടെ ഖബറടക്കം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ഇതു കണ്ട ശത്രുസമൂഹം ആകെ ഇളകി തുടങ്ങി. അവർ ക്രമമില്ലാതെ യുദ്ധം ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഇരുഭാഗവും ഇടകലർ

ന്നുകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധമാണ് പിന്നീടുണ്ടായത്. അതിനിടിയിൽ ചിലർ നബിയുടെ തൊട്ടിയെ സമീപിക്കുകയും ചിലരതിൽ നിന്ന് കടിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അവരെല്ലാം തന്നെ ആ സമരാങ്കണത്തിൽ മരിച്ചു വീഴുകയാണുണ്ടായത്. ഇത്തരുണത്തിൽ നബി (സ) മുസ്‌ലിമീങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി മലക്കുകൾ ഇറങ്ങുകയും തൽഫലമായി മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ വിജയികളായിതീരുകയും ചെയ്തു. മലക്കുകളുടെ സമരഫലമായി ശത്രുക്കൾ പലഭാഗത്തേക്കു ഓടിപോവുകയും സന്ദർഭം നോക്കി മുസ്‌ലിമീങ്ങൾഅവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി.

രണ്ടു അൻസാരികൾ അബൂജഹലുമായി നേരിടുകയും അവനെ സമരംചെയ്തു വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ഇബ്‌നുമസ് ഊദാണ് പിന്നീട് ജഹലിനെകണ്ടെത്തിയത്. അദ്ദേഹം ജഹലിന്റെ നെഞ്ചിൽ കയറിയിരുന്ന് കഴുത്തറക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സാദ്ധ്യമായില്ല. ഒടുവിൽ ജഹലിന്റെ വാളുകൊണ്ടു തന്നെ കഴുത്തറക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മരണാവസരത്തിൽ ജഹൽ മുസ്‌ലിമീങ്ങളെയും നബിയെയും ശകാരിക്കുകയും ശത്രുത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. ആ കഥകളറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരിൽവെച്ച് ശ്രേഷ്ഠനും എന്റെ സമുദായം സമുദായങ്ങളിൽവെച്ച ശ്രേഷ്ഠവും എന്റെ ശത്രു ശത്രുക്കളിൽവെച്ച് നിഷ്ഠൂരനും ആണ്. മൂസാനബിയുടെ ശത്രു മരണാവസരത്തിലെങ്കിലും മാപ്പ് ചോദിച്ചു. എന്റെ ശത്രു മരണാവസരത്തിൽപോലും ശത്രുത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്."

ബദറിൽവെച്ച് ഉക്കാശത്തിന്റെ ഒടിഞ്ഞവാളിനു പകരമായി നബിനല്കിയ മരക്കഷ്ണം ഒരു മൂർച്ചയുള്ള വാളായിതീർന്നു. ആ വാൾ അദ്ദേഹം മരണംവരെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഖുറൈളക്കാരിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു നൽകിയ രണ്ടു പടയങ്കികളിൽ ഒന്ന് നബി (സ) തുപ്പുനീരുകൊണ്ട് തടവുകയാൽ പൂർവ്വനില പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. രിഫാഅത്ത് ബിൻമാലിക്കിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു കണ്ണിനു നബി (സ) തുപ്പുനീർ പുരട്ടിയഫലമായി കാഴ്ചലഭിക്കുകയുണ്ടായി. സമരം കഴിഞ്ഞു ശത്രുക്കളിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നവരേയും സ്വതന്ത്രക്കളേയും മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തു. ശത്രുക്കളുടെ ശവങ്ങളെല്ലാം ഒരു കുഴിയിലിട്ടുമൂടി. ഉമയ്യത്തിന്റെമൃതദേഹം നീരുവന്നു ചീർത്തിരുന്നതിനാൽ അവിടെ തന്നെ ഇട്ടുമൂടി. ആ കുഴിക്കരികെ ചെന്നു നബി (സ) ഖുറൈശികളുടെ പേരെടുത്തു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ കുഴിയിൽ കിടക്കുന്നവരെ! നിങ്ങൾ എന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളായിരുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളെന്നെ അവിശ്വസിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരുകൂട്ടർ എന്നെ വിശ്വസിച്ചു. നിങ്ങളെന്നെ ആട്ടിയോടിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരുകൂട്ടർ എനിക്കഭയം നല്കി. നിങ്ങളെന്നോടു സമരം ചെയ്തപ്പോൾ അവർ എന്നെ സഹായിച്ചു. അല്ലാഹു എന്നോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം എതിർക്കുലഭിച്ചു. നിങ്ങളോടു കരാർ ചെയ്തത് നിങ്ങൾക്കും കിട്ടിയല്ലൊ?"

ഈ യുദ്ധത്തിൽ എഴുപതു അമുസ്‌ലീങ്ങൾ വധിക്കപ്പെടുകയും എഴുപതുപേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തു. രഹസ്യമായി ഇസ്‌ലാമതം വിശ്വസിച്ചിരുന്ന നബിയുടെ പിതൃവ്യൻ ഹ: അബ്ബാസും തടവുകാരിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മക്കകീഴടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അബ്ബാസ് പരസ്യമായി വിശ്വസിച്ചത്. ബന്ധനസ്ഥരിൽപെട്ട ഹ: അബ്ബാസിന്റെ ദീനസ്വരം നബിയെ ഉറങ്ങുവാൻ അനുവദിച്ചി

ല്ല. അതിനാൽ അബ്ബാസിന്റെ കെട്ടുകഥ അയച്ചുകെട്ടുവാൻ നബി ആജ്ഞാപിച്ചു. മദീനയിൽ എത്തിയതിനുശേഷമാണ് അബ്ബാസിനു് നബി (സ) ഒരു കൂപ്പായം നല്കിയതു് ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്നു് അവരവരുടെ കഴിവു പ്രകാരമുള്ള നഷ്ടപരിഹാരസംഖ്യ വസൂലാക്കി കാരോരുത്തരെ വിട്ടയച്ചു തുടങ്ങി. ഹ: അബ്ബാസും ജാമ്യസംഖ്യ നല്കേണ്ടിവന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരപുത്രന്മാരായ ഉഖൈൽ, നൌഫൽ എന്നിവരുടെയും സ്നേഹിതനായ ഉത്ബത്തിന്റേയും പിഴകൂടി അബ്ബാസു് നല്കേണ്ടതായിവന്നു. ഇങ്ങിനെ ബന്ധനസ്ഥരിൽ പലരും വിമോചിതരായികൊണ്ടിരുന്നു. അൻസാരികൾ തങ്ങളുടെ തടവുകാർക്കു് നല്ല ഭക്ഷണം നല്കുകയും അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പിഴയടക്കാൻ കഴിവില്ലാതിരുന്ന ചിലർക്കു മദീനയിലെ കുട്ടികൾക്കു് അക്ഷരാഭ്യാസം പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ മുസ്ലിംകൾ അനുവദിച്ചു. നബിയുടെപുത്രി സൈനബയുടെ ഭർത്താവിന്റെ പിഴസംഖ്യയായി കൊടുത്തയച്ചതു് വിവാഹാവസരത്തിൽ ഖദീജബീവി സമ്മാനിച്ച ഒരു മാലയായിരുന്നു. നബി (സ) ആ മാല തിരിച്ചറിയുകയാൽ ആ മാല വാങ്ങാതെ തന്നെ സഹാബികൾ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടയച്ചു. അത്തരുണത്തിൽ നബിയോടു് ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞ അനുസരിച്ചു് അബുൽ ആസി തന്റെ ഭാര്യയെ മദീനയിലേക്കു യാത്രയാക്കി. ഖുറൈശികൾ ഇതറിഞ്ഞു കുഴപ്പമായപ്പോൾ അവർ മടങ്ങുകയും സഹകാര്യമായി അബുൽ ആസി അവരെ മദീനയിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അബുൽ ആസി മുസ്ലിം ആയതിനുശേഷം ഇവരെ വീണ്ടും ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു. ഹ: ഫാത്തിമായുടെ ഒസീയത്തു് പ്രകാരം സൈനബയുടെ പുത്രി ഉമാമത്തു് അലിയുടെ ഭാര്യയായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ഹ: അലി അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ആ മഹതിയോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ഉമാമത്തേ! നിങ്ങൾക്കു് ഭർത്താവിനെ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നൌഫലിബ്നുഹാരിസിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതു് എനിക്കിഷ്ടമാണു്." അലിയുടെ വിയോഗാനന്തരം ഒരു ലക്ഷം മഹർ പറഞ്ഞു് മഹതിയെ വിവാഹത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ഉമാമത്തു് അതിനെ നിരസിക്കുകയും നൌഫലിനെ വരനായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യദ്ധത്തിൽ അബൂസുഫ്യാന്റെ പുത്രന്മാരായ ഹൻളലത്ത കൊല്ലപ്പെടുകയും അംറിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുറൈശികളുടെ തടങ്കലിൽ പാർത്തിരുന്ന അംറിബ്നു നൂമാനെ മക്കയിൽനിന്നു് അബൂസുഫ്യാൻ മദീനയിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ടു് അംറിന്റെ പിഴവാങ്ങാതെ നബി (സ) മക്കയിലേക്കയച്ചു. പ്രാസംഗീകനും സാഹിത്യകാരനും കവിയും ആയിരുന്ന സുഹൈൽ ബന്ധനസ്ഥരിൽ പെട്ടിരുന്നു. അവന്റെ പല്ലുകൾ തട്ടിക്കളയുവാൻ സഹാബികളിൽ ചിലർ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) അതു് നിരോധിച്ചു. മക്കാ വിജയകാലത്താണു് ഈ സുഹൈൽ വിശ്വസിച്ചതു്. നബിയുടെ വിയോഗാനന്തരം ജനങ്ങൾ അനിസ്ലാമിയത്തിലേക്കു് മടങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സുഹൈൽ ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. മനുഷ്യരെ! മുഹമ്മദിനെ ആരെങ്കിലും ആരാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും മുഹമ്മദ് മരിച്ചുപോയി. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹുവെന്നും ജീവിക്കുന്നവനും മരണമില്ലാത്തവനുമാണു്. നബിയുടെ മരണത്തെ കുറിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ വചനം നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുവോ? അതിപ്രകാരമാണു്. "നിശ്ചയമായും തങ്ങളും അവരും മരിക്കുന്നവരാണു്." ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഈ മതം സൂക്ഷ്മ ഉള്ളേടത്തെ

ല്ലാം വ്യാപിക്കുമെന്നു!! നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൽ ഭാരമേൽപ്പിക്കുക. ഇന്നു് നിങ്ങളെ അല്ലാഹു ഉത്തമനായ ഒരു നേതാവിന്റെ കീഴിൽ അണിനിരത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആരെങ്കിലും ഈ മതത്തിൽനിന്നു് വ്യതിചലിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈ വാളിനാൽ അവന്റെ കഴുത്തു് ഛേദിക്കുന്നതാണു്."

ബന്ധനസ്ഥരിൽ ഒരംഗമായ വലീദു്, ഖാലീദ്ബ്നു വലീദിന്റെ സഹോദരനായിരുന്നു. സംഖ്യകൊണ്ടു് മക്കയിൽ വന്നതിനുശേഷമാണു് അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചതു്. അതിനെ തുടർന്നു അദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കൾ തടങ്കലിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഈ വിവരം ലഭിച്ചതുമുതൽ വലീദിന്റെ വിമോചനത്തിനുവേണ്ടി നബി നമസ്കാരാനന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം വലീദു് രക്ഷപ്പെടുകയും മദീനയെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. നീ ഇസ്ലാമാകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ പിഴ അടച്ചു നഷ്ടപ്പെടേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലൊ? എന്നു് ചോദിച്ചപ്പോൾ വലീദു് ഇപ്രകാരമാണു് പറഞ്ഞതു്. "മുസ്ലിംകളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ പെരുമാറ്റവും മറ്റും എന്നെ അവിടെവച്ചുതന്നെ മതമാറ്റം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ തടവുമൂലമുള്ള കഷ്ടങ്ങളാണു് അവനെ ഇസ്ലാംമതപരിവർത്തനത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു് ജനങ്ങൾ പറയുമെന്നു് കരുതിയാണു് ഞാൻ ഇവിടെവന്നു വിശ്വസിച്ചതു്."

നബിയെ ആക്ഷേപിച്ചു് പ്രസംഗിക്കൽ തൊഴിലാക്കിയിരുന്ന അംറുൽജംഹിയെ നബി (സ) വെറുതെ വിട്ടുവെങ്കിലും അവൻ ഉഹദിലും ശത്രുപക്ഷത്തിൽ യുദ്ധത്തിനുവന്നു ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ട അവൻ നബിയോടു് ക്ഷമയാചിച്ചു, പക്ഷെ നബി (സ) പറഞ്ഞു: "ഒരു മുസ്ലിമിനെ ഒരു മാളത്തിൽനിന്നു് രണ്ടു പ്രാവശ്യം സർപ്പം കടിക്കുകയില്ല." അവനെ വിധിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ബദറിൽ നബിയുടെ വിജയവും ഖുറൈശികളുടെ പരാജയവും മദീനയിൽ അറിഞ്ഞതിനെ തുടർന്നു ജൂതനായ കഅ്ബ്ഇബ്നു അശ്റഫ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഇതു് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ പുറത്തു ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമം അതിന്റെ ഉദരമാണു്." നബിയുടെ പുത്രിയും ഹ: ഉസ്മാന്റെ പത്നിയുമായ റുഖിയ്യ ബീവി (റ) മരിച്ച മാറ്റു് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളാണു് വിജയവാർത്ത മദീനയിലെത്തിയതു്. ദുഃഖിതനായ ഉസ്മാനു് നബിയുടെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു.

ബദറിൽ പതിനാല് മുസ്ലിമീങ്ങൾ രക്തസാക്ഷികളായതിൽ ആറുപേർ മുഹാജിറുകളും എട്ടുപേർ അൻസാരികളുമായിരുന്നു. മുഹാജിറുകൾ ഉബൈദത്തിബ്നു ഹാരിസു്, ഉമർ ഖത്താബിന്റെ അടിമയായിരുന്ന മിഹ്ജഅു്, ഉമൈറിബ്നു അബീവഖാസു് ഇദ്ദേഹത്തിനു് പ്രായംകുറവായിരുന്നതുകൊണ്ടു് നബി (സ) മടക്കി അയക്കുകയും കരയുന്നതു് കണ്ടു് കൊണ്ടുപോകുകയുമാണുണ്ടായതു്. അഖിലിബ്നു ബുഖൈലയിസിയ്യി, സഫ്വാനി ബ്നുൽബൈളാഉൽഫിഹ്രിയ്യി, ദുശിമാലൈനി എന്നിവരാണു്. അൻസാരികളിൽ ഔഫ്ബ്നുൽഅഫ്റാഅു്, മുഅവ്വദിബ്നുൽഅഫ്റാഅു്, ഹാരിസത്തിബ്നുസുറാഖത്തു് സൈദുബിനുൽ ഹാരിസു്, റാഫി ഇബ്നുൽ മുഅല്ലാ, ഉമൈറുബ്നുൽഅവാം, സൈദുബ്നുൽഖൈസമത്തു്, മുബശ്ശിറുബ്നുൽ അബ്ദുമുളിർ എന്നിവരാണു്.

"ബദർവിജയം" എന്നപേരിൽ ബദർ യുദ്ധചരിത്രം വിശദവും വിപുലവുമായ

വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ചരിത്രം മുരുക്കിയാണ് ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ബനൂസലിം ഗോത്രക്കാർ.

ബദർ യുദ്ധാനന്തരം നബിയും അനുയായികളും ബനൂസലിം ഗോത്രക്കാരോട് യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. അവരുടെ ജലത്തിനുസമീപം ചെന്നു മൂന്നുദിവസം താമസിച്ചു. ശത്രുക്കൾ ഓടി രക്ഷപ്രാപിച്ചു. എങ്കിലും അവരുടെ മുഗങ്ങളെയെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തു മുസ്ലീമീങ്ങൾ മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങി. ഈ വർഷത്തിലാണ് ഹ: ഫാത്തിമ (റ) യെ നാനൂറ് വെള്ളിമഹറിനു് ഹ: അലിക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തതു്. അലിയുടെ അങ്കി നാനൂററിഎണ്ണത്തു് വെള്ളിക്ക് ഹ: ഉസ്മാനു് വിറ്റിട്ടാണ് കല്ല്യാണാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതു്. ഈ അങ്കി ഹ: ഉസ്മാൻ അലിക്കുതന്നെ മടക്കിക്കൊടുത്തു. കല്ല്യാണക്കാലത്തു് വധുവിനു പതിനഞ്ചും വരനു് ഇരുപത്തിഅഞ്ചും വയസ്സു പ്രായമായിരുന്നു.

ബനീഖു നൈഖാഅ്, ബനീഖുറൈള, ബനുനെള്റ് എന്നീഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികൾ നബിയുടെ ശത്രുക്കളെ സഹായിക്കുകയില്ലെന്നും, നബിയോടൊരിക്കലും സമരം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, വേണ്ടിവന്നാൽ നബിയെ സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അവർ നബിയോടു് കരാർചെയ്തിരുന്നു. ബദർ യുദ്ധാനന്തരം നബിയോടു് അവക്കുണ്ടായിരുന്ന അസൂയ വർദ്ധിക്കുകയും മുൻപറഞ്ഞ ഉടമ്പടി ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യമായി കരാർ ലംഘിച്ചതു് ബനീഖുനൈ ഖാഅ് എന്ന വംശക്കാരാണ്. ഇവർ ഉബയ്യിബിനു സുലൂൽ, ഉബാദത്തു് ബിനുസാമിത്ത് എന്നിവരുടെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. ഈ ഉബാദത്ത് ഹ: ഉമറിന്റെ കാലത്തു് പലസ്ഥലത്തേയും ന്യായാധിപനും [illegible] വും ആയിട്ടുണ്ട്. ഹിജ്റ 34ൽ എ[illegible] രണ്ടാമത്തെവയസ്സിൽ ജറൂസലത്തു വെച്ചു് [illegible] യ്യാതനായി. ഇവർ ഉടമ്പടി ലംഘിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം ഇതാണ്. മുൻ സൂചിപ്പിച്ചതായ ഒരാളുടെ ഭാര്യ പാൽ വില്പനയ്ക്കായി അവരുടെ അങ്ങാടിയിൽ പോയി. അവിടത്തിൽ ചായപ്പുണിക്കാരനായ ഒരാളുടെ പീടികയിൽ എന്തോ ആവശ്യാർത്ഥം കയറിയിരുന്നു. അവരുടെ മുഖം തുറന്നുകാണുവാനായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ചിലർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനിടക്ക് ആ കച്ചവടക്കാരൻ അവളുടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തലയെടുത്തു് വേറൊന്നിനോടു് ബന്ധിച്ചു. അവൾ എണീറ്റുനിന്നപ്പോൾ അവളുടെ ഗുഹ്യഭാഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതുകണ്ടു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം കൈകൊട്ടി ചിരിച്ചു. ആ സ്ത്രീയുടെ ഭയങ്കര ശബ്ദത്തിലുള്ള നിലവിളികേട്ടു് ഒരു മുസ്ലീം അവിടെ ചാടി വീഴുകയും ആ കച്ചവടക്കാരനെ വധിക്കുകയും അതുകണ്ടു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദികൾ ആ മുസ്ലീം യുവാവിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്നു ഒരു യഹൂദ-മുസ്ലീം യുദ്ധം തന്നെ നടക്കുകയുണ്ടായി. ഇതറിഞ്ഞ ഉബാദത്തിബ്നു സാമിത്ത് യഹൂദരുമായുള്ള ബന്ധം വേർപ്പെടുത്തി. ഈ വിവരം നബിക്കു് ലഭിച്ചപ്പോൾ അവരോടു് യുദ്ധത്തിനായി നബി കരുങ്ങി. സൈന്യം വരുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ യഹൂദികൾ തങ്ങളുടെ കോട്ടകളിൽകയറി ആശ്രയം തേടി. പതിനഞ്ചുദിവസം കോട്ടവാതുക്കൽനിൽക്കുകയും ഒടുവിൽ യഹൂദികൾ തങ്ങളുടെ സകലസ്വത്തുക്കളും നബിക്കു് വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു് അവർ സിറിയയിൽപ്പെട്ട അദ്റിആത്തിലേക്കു് പോയിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഏഴു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അവർ പോവുകയും അവ

രുടെ ആയുധങ്ങളും ഭ്രസ്വത്തുക്കളും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ലഭിക്കുകയും ഒരു വഷ്ത്തിനുള്ളിൽ അ യഹൂതികളെല്ലാം പോയ സ്ഥലത്ത്‌വെച്ച് നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

അബൂ അഫക്കിന്റെ വധം

നബിയോട് യുദ്ധത്തിനായി പലരേയും പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കഠിന ശത്രുവാണ് പേട്ടുറഞ്ഞ അബൂഅഫക്ക്. ഒരു ദിവസം അവൻ അവന്റെ അങ്കണത്തിൽ സുഖനിദ്രയിൽ ലയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഹ: സാലിമിനുഉമൈർ അവനെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. രക്ഷപ്രാപിച്ച സാലിം മദീനയിൽവന്ന വിവരം നബിയെ ഉണത്തി. അന്ന അഫക്കിന്ന നൂറിരുപതു വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടു്.

അബൂസുഫ്‌യാന്റെ സത്യം.

ബദറിലെ പരാജയമറിഞ്ഞ അബൂസുഫ്‌യാൻ മുഹമ്മദിനോടും അനുയായികളോടും പകരം വീട്ടുന്നതുവരെ സ്ത്രീകളും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും തനിക്കു നിഷിദ്ധമാണെന്ന സത്യം ചെയ്തു ഈ സത്യം നിറവേറുവാനായി അബൂസുഫ്‌യാൻ ഇരുനൂറു സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി മദീനയുടെ നാലുനാഴിക അടുത്തുവന്നിറങ്ങി ഉടനെ ബനൂനളീർ ഗോത്രത്തലവനായ അയിയ്യിബ്നു അഖ്ത്തബിന്റെ വസതിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. രാത്രിസമയം വാതിലിൽ മുട്ടിവിളിക്കുന്നതു അബൂസുഫ്‌യാനാണെന്ന മനസ്സിലാക്കിയ അയ്യിയ്യ് വാതിൽ തുറക്കാതെ മൌനമായിരുന്നു. വാതിൽ തുറക്കാതിരുന്നപ്പോൾ അബൂസുഫ്‌യാൻ ജൂതരുടെ നേതാവായ സലാമ്പിനുമസ്ക്കമിന്റെ വീട്ടിലേക്കുപോയി. അദ്ദേഹത്തേയും കൂട്ടി അബൂസുഫ്‌യാനും ഖുറൈശികളും അൻസാരികളുടെ ഈത്തപ്പനമരങ്ങളും മുറിക്കുകയും അൻസാരികളിൽപ്പെട്ട രണ്ടുപേരെ വധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങി. ഇതറിഞ്ഞ നബിയും ഇരുനൂറോളം പട്ടാളങ്ങളും ശത്രുക്കളെ അനുധാവനംചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ തങ്ങളുടെ യാത്രക്ക് വേഗതകൂട്ടുവാനായി കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റും വഴിയിലിട്ടുകൊണ്ടാണ് പോയതു്. അതെല്ലാം മുസ്ലിംങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി. ഈ പ്രവൃത്തിമൂലം അബൂസുഫ്‌യാൻ തന്റെ സത്യത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായി.

കഅബ്ബിനു അശ്റഫിന്റെ വധം.

ഹിജറ ഇരുപത്തഞ്ചാം മാസം റബീഉൽ അവ്വൽ പതിനാലാം തിയ്യതിരാത്രി മുഹമ്മദ്ബ്നുമുസ്‌ലിമത്ത്, അബൂനഹീലത്ത്, ഉബാദ്ബിനുബിശർ, ഹാരിസ്ബിനു ഔസ്, അബാ അബ്സ്ബിനുജെബർ എന്നീ പേരുകളും പ്രസ്തുത കഅബിനെ വധിക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. അറബി വംശത്തിൽപ്പെട്ട കഅ്ബിന്റെ പിതാവു ഒരു കൊലക്കുറ്റം മൂലം മദീനയിൽ വന്നു താമസമാക്കുകയും അവിടത്തുകാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്കയും ഇവരുടെ പുത്രനായി ജനിച്ച പുത്രൻ കഅ്ബ് കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു പണക്കാരനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കൈയ്യിലും യഹൂദ പണ്ഡിതന്മാർ കഅ്ബിൽ നിന്നു ഒരു തുക വസൂലാക്കിയിരുന്നു. നബി മദീനയിൽ വന്ന കാലത്തു് ആ പണ്ഡിതന്മാർ കഅ്ബിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അയാൾ നബിയെ സംബന്ധിച്ചു് പുരോഹിതന്മാരോടു് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: "നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൽഘോഷിച്ചിട്ടുള്ള അന്ത്യപ്രവാചകരുടെ സർവ്വലക്ഷണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ കാണുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പ്രവാചകനാകുവാ

നിടയുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം." ഇതു കേട്ട് കഅബ് കോപിക്കുകയും അയാൾ അവർക്ക് കൊടുത്തുപോന്നിരുന്ന സംഖ്യ കൊടുക്കാതെ മടക്കി അയക്കുകയുംചെയ്തു. തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിവന്നിരുന്ന സഹായം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ ആ പുരോഹിതന്മാർ അതിന്നൊരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിച്ചു. അവരെല്ലാവരും കൂടി കഅബിന്റെ സന്നിധിയിൽചെന്നു തഴെപറയും പ്രകാരം ബോധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. "ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥക്കെട്ടിന് പിഴവു പറ്റിയതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളിങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോയതു്. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് പിഴവു മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ ആഗതനായ ആ പുരുഷൻ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവാചകനല്ല. കാരണം അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല." ഇതു കേട്ടതിനാൽ കഅബ് അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും അവർക്ക് നല്കിപ്പോന്നിരുന്ന സംഖ്യ വീണ്ടും കൊടുത്തുപോരുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി.

നല്ല നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രിയാണ്. കഅബ് ഭാര്യയോടൊന്നിച്ചു കാറ്റു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുലകുടി ബന്ധത്തിൽ കഅബിന്റെ സഹോദരനായ അബൂനാഇലത്ത് അവിടെ ആഗതനാവുകയും കഅബ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. ചില മണിക്കൂറുകൾ അവർ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം രാത്രിയിലെ ബാക്കിഭാഗം അബൂൽഅജ്ജ് എന്നതൈതാനിയിൽ വിശ്രമിക്കാമെന്നു കഅബ് അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. വിനോദത്തിനായി ആ രാത്രിയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു് മുസ്ലിംസഹാബിക്ക് തൃപ്തിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിന്നു അതു് ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: അങ്ങു വല്ലപ്പോഴ ഞങ്ങളുടെ അതിഥിയായിത്തീരുമ്പോൾ പർദ്ദ ധരിച്ചുവേണം വരുവാൻ. കാരണം കോമളനായ നിങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ ലജ്ജയില്ലാതെ നിങ്ങളെ ചിൻതുടരുമെന്നു് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു". മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു: "സ്നേഹിതാ! താങ്കൾ അടുത്ത ദിവസത്തിലാണല്ലൊ വിവാഹം കഴിച്ചതു്? ഞാനെന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതുപോലെ സുഗന്ധം ആസ്വദിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ അതവടിക്കുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ തലയൊന്നു ചുംബിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്". കഅബ് അതിനു സമ്മതിക്കുകയാൽ അയാളുടെ കഴുത്തറക്കുവാൻ അവർക്ക് ധൈര്യപ്പെട്ടു. അനന്തരം കഅബിന്റെ തല നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു.

ഒന്നാം യുദ്ധം.

ഹിജ്റ ഉരുപതാംമാസം റബീഉൽ അവ്വലിലാണ് പ്രസ്തുത യുദ്ധം നടന്നതു്. സഅലബത്തു്, മഅ്റബ് എന്നീ വംശക്കാർ ദൂമുൽജൂർ ഉബ്നുൽ ആരിബുൽ മഅ്റിബ് എന്നാളുടെ കീഴിൽ സംഘടിച്ചുകൊണ്ട് നബിയുടെനേരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരെ നേരിടുവാനായി നബിയും നാനൂറാമ്പതു് യോദ്ധാക്കളും പുറപ്പെട്ടു. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ അവരുടെ ആത്മരക്ഷാർത്ഥം പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽ അഭയംതേടി. ശത്രുക്കളിൽ കുറച്ചെ പിടികിട്ടുകയും അയാൾ മുസ്ലിമാകുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ശത്രുക്കൾക്ക് ജലം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുകയും മുസ്ലിംങ്ങൾ അവിടെ താവളമടിക്കുകയും ചെയ്തു. മഴ ധാരാളമായി വർഷിച്ചിരുന്നതിനാൽ നബിയുടെയും മറ്റും വസ്ത്രങ്ങൾ നനയുകയും അവ ഉണക്കുവാനായി വൃക്ഷശിഖരത്തിന്മേൽ തൂക്കിയിടുകയും ഒരു വൃക്ഷത്തണലിൽ നബി വിശ്രമി

കിടക്കുകയും ചെയ്തു. മലമുകളിൽ നിന്നു ഇതു് മനസ്സിലാക്കിയ ഒരാൾ തന്റെ നേതാവിനെക്കണ്ടു നബി ഏകനായി വിശ്രമിക്കുകയാണെന്നറിയിച്ചു. അയാൾ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങി ഒരു വാളുമായി നബിയെ സമീപിക്കുകയും നബി എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. "അല്ലയോ മുഹമ്മദ്! നിന്നെ ഇപ്പോൾ ഈ വാളിൽ നിന്നു ആരാണു് രക്ഷിക്കുക?" എന്നെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കും എന്നാണു് നബി ധൈര്യസമേതം മറുപടി പറഞ്ഞതു്. അതു കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ ഞെട്ടുകയും കയ്യിൽനിന്നു വാൾതെറിച്ചു വീഴുകയും ചെയ്തു. ആ വാൾ എടുത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നബി ചോദിച്ചു. നിങ്ങളെ ഈ ആപത്തിൽനിന്നു് ആരാണു് രക്ഷിക്കുക?" "അങ്ങയുടെ ദയയല്ലാതെ എന്നെ ഇപ്പോൾ ഒന്നും രക്ഷിക്കുവാനില്ല" എന്നാണു് അയാൾ സമാധാനം പറഞ്ഞതു്. ഉടനെ നബി ആ സൂറിനു മാപ്പു നല്കുകയും അയാൾ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നബിയെ വധിക്കുവാനായി വാളെടുപ്പോയ ആ സൂർ വിശ്വാസിയായി സൈന്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ സൈന്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പലരും മുസ്‌ലിമീങ്ങളായി മാറി.

ബഹ്റാൻ യുദ്ധം.

ഖുറൈശികൾ വംശക്കാർ ബഹ്റാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു തങ്ങൾക്കെതിരായി സംഘംചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നായുകയാൽ നബിയും മുന്നൂറു സഹചരികളും പുറപ്പെട്ടു അവരോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ശത്രുക്കളെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നുമാത്രമല്ല അവരിൽ ഒരാളെമാത്രം തടവുകാരനാക്കുകയാണുണ്ടായതു്.

ഹിജറ മൂന്നാം വർഷം ജമാദുൽ അവ്വലിൽ നബിയുടെ പുത്രി ഉമ്മുകുൽസൂമും ഹ: ഉസ്മാനും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടന്നു. ഈ കാലത്തുതന്നെയാണു് നബി ഹ: ഉമറിന്റെ പുത്രി ഹഫ്സയെ വിവാഹം കഴിച്ചതു്. ബദറിൽ രക്തസാക്ഷിയായ ഖുനൈസിന്റെ വിധവയായിരുന്ന ഹഫ്സാ എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും ധാരാളം പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ഈ മഹതി പകൽ ആരാധനയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക എന്നതു ഒരു പ്രത്യേക പതിവായിരുന്നു. ഖുർആൻ എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം ഈ മഹതിയുടെ പക്കലാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു. ഹിജറ നാലുത്തിരണ്ടിലാണു് അവർ നിര്യാതയായതു്.

ഹിജറ മൂന്നാംവർഷം റമളാനിൽ ജഹശിന്റെ മകനും സൈനബയെ നബി വിവാഹം കഴിച്ചു. നബിയുടെ അടിമയിൽനിന്നു വളർത്തുപുത്രനായിത്തീർന്ന സൈദാണു് ആയിരുന്ന ഈ മഹതിയുടെ ആദ്യവരൻ. അവർ അന്യോന്യം സുഖത്തിലല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വിവാഹമോചനം ചെയ്കയാണുണ്ടായതു്. വളരെ ഭക്തിയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു ഹ: സൈനബ. ഹ: ഖദീജക്കു ശേഷം മരണപ്പെട്ടതു് ഈ സ്ത്രീയാണു്. ഈ വർഷത്തിൽതന്നെ ഖുസൈമത്ത മകനും സൈനബ എന്നൊരു സ്ത്രീയെയും നബി (സ) വിവാഹം കഴിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഈ വർഷം ജമാദുൽ ആഖിറിൽ സയിദു ബ്നു സഹ്റിസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നൂറ് പേരെ നജ്ദ് സംസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട ഖിറദയിലേക്കു നബി (സ) അയച്ചു. അംബൂസുഫ്യാൻ, സഫ്വാൻ, ഹുവൈത്വിബ് എന്നിവരുടെ കച്ചവടസംഘവുമായി ഇവർ ഏറെദൂരമുണ്ടായെങ്കിലും അവർ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരുടെ പരക്കുകൾ കൈവശപ്പെടുത്തി സയിദു

മദീനയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഒരു ലക്ഷം വെള്ളിയുടെ ചരക്കുകളാണ് പിടിച്ചുവെക്കപ്പെട്ടതു.

ഉഹദ് യുദ്ധം.

ഹിജ്റ മൂന്നാംവർഷം ശൌവ്വാൽ പതിനൊന്നാം തിയ്യതി ശനിയാഴ്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉഹദ് യുദ്ധംനടന്നു. പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഉഹദ്മല മദീനയിൽ നിന്നു രണ്ടു മൈൽ അകലെയാണ്. ബദറ് യുദ്ധത്തിൽ പരാജയമുണ്ടായതുമുതൽ ഖുറൈശികൾ നബിയോടു് ഒരു ഘോരസമരം നടത്തുവാൻ അവസരം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അബ്ദുല്ലാ ഹിബ്നുറബീഅത്ത്, ഇക്കിരിമത്തിബ്നു അബീജഹൽ, സഫ്വാനിബ്നു ഉമയ്യത്ത് മുതലായ ഖുറൈശി പ്രധാനികൾ കൂടി ഒരു ദിവസം അബൂസുഫിയാനെ സമീപിച്ചു, ബദറ് യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾക്കുണ്ടായ ദയനീയമായ പരാജയത്തേയും അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യകതയേയും സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ചു. ബദർയുദ്ധത്തിനുകാരണമായിത്തീർന്ന കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ ആകെ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കാതെ അവരുടെ പൊതുമന്ദിരത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. മുഹമ്മദിനോടു് പ്രതികാരം ചെയ്താലല്ലാതെ നമ്മളുടെ മരിച്ചുപോയ സഹോദരങ്ങളുടെ ആത്മാവുകൾക്ക് നിത്യശാന്തി ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു കൂടി അവർ അബൂസുഫ്യാനെ അറിയിച്ചു. നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ധനം അൻപതിനായിരംപൊന്നു മൂലധനവും അത്രതന്നെ ആദായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സ്വത്തു് മുഹമ്മദിനോടുള്ള യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു് അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും അബൂസുഫ്യാൻ അത് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുറൈശി പ്രധാനികൾ നബിക്ക് എതിരായി പ്രചാരവേല നടത്തുകയും സമരത്തിനു സന്നദ്ധരാകുവാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ബദറിൽവെച്ചു നബിയോടു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു വിട്ടുപോന്ന കവിയും പ്രാസംഗീകനുമായ അബൂഉസ്സ ഖുറൈശി പ്രധാനികളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തൽഫലമായി ജനങ്ങൾ ആവേശഭരിതരായിത്തീരുകയും സമര സന്നാഹങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

ജുബൈറ് ന്റെ അടിമയെ വിളിച്ചു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ ഒഹ്ശി! നീ ചവളം പ്രയോഗിക്കുവാൻ സമർത്ഥനാണല്ലോ? എന്റെ പിതൃസഹോദരനായ തുഐമത്തിനെ വധിച്ച ഹംസയെ നീ കൊലപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം ഞാൻ നിന്നെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുന്നതാണു്. ഇതനുസരിച്ചു സ്വന്തം വിമോചനത്തിനായി വഹ്ശിയും സൈന്യങ്ങളോടു് ചേർന്നു. എല്ലാവിധ സമരസജ്ജീകരണങ്ങളുള്ളതും ആഡംബരപൂർവ്വവുമായ ഖുശ്രുസൈന്യം മക്കയിൽനിന്നു ശൌവ്വാൽ അഞ്ചാംതിയ്യതി യാത്രയാരംഭിച്ചു. പുരുഷന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ലീനത്വവും സൌന്ദര്യവും നിറഞ്ഞ പതിനഞ്ചു സ്ത്രീകളും അവരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ സംഗീതവും നൃത്തങ്ങളും സൈന്യത്തിനു കൂടുതൽ ഉത്സാഹമുണ്ടാക്കി. ഹ: അബ്ബാസ് ഒഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞു ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയൊ അതിനു സഹായിക്കുയൊ ചെയ്തില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ശത്രുക്കളുടെ എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കത്ത് ബനീഗഫാർ വംശക്കാരനായ ഒരാൾവശം കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത എഴുത്ത് മൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ നബിക്ക് ലഭിക്കുകയും ഉബയ്യിബ്നു കഅബ് അതു് വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുവ്വായിരം ഖുറൈശികളാണ് പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. അവരിൽ ഇരുനൂറ് അശ്വഭടന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഔസിവംശക്കാരുടെ നേതാവും പുരോഹിതനുമായ അബുൽ ആമിറ് എഴുപതു കുതിരപ്പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി നബിയുടെ ശത്രുക്കളെ സഹായിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അബ്ദുല്ലാഹിബിനു ഉബയ്യ് പുറമെ മുസ്ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും കപട വിശ്വാസിയും മുസ്ലിമീങ്ങളോടെന്നേരെ പകയുള്ളവനുമായിരുന്നു. മക്കാ വിജയകാലത്തു് റോമിൽ അഭയം തേടിയ ആമിർ ഏകനും നിസ്സഹായനും ആയിട്ടാണ് ജീവൻ വെടിഞ്ഞതു്.

അബൂസുഫ്യാനും കക്ഷികളും ഉഹദ്മലയുടെ താഴ്വരയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായി അണിനിരന്നു. ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി എന്നീ മൂന്നുദിവസം അവർ അവിടെ താമസിച്ചു. പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി ശനിയാഴ്ച മുസ്ലികളും ഉഹദ്മലയെ പിന്നിലാക്കി മദീനയെ അഭിമുഖമാക്കി അണിനിരന്നു. മുസ്ലിമീങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി നബി (സ) ഒരു സ്വപ്നം കാണുകയുണ്ടായി. ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം അത്ര സുഖകരമായിരുന്നില്ല. നാം മദീനയിൽ ഉറച്ചുനിന്നു് ശത്രുക്കളോടു് സമരം ചെയ്യുകയാണ് ആവശ്യമെന്നു നബി (സ) അനുയായികളെ അറിയിച്ചു. ശത്രുക്കളെ മദീനയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ മദീനക്കു പുറത്തുപോയി അവരെ നേരിടുകയാണ് അവശ്യമെന്നാണ് അനുയായികളുടെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. അതനുസരിച്ചു നബി (സ) സമരത്തിനു് തയ്യാറാവുകയും പുറപ്പെടുവാനാജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഔസികളുടെ പതാക ഉസൈദ്ബ്നു ഹുളൈറും, ഖസ്റജികളുടെ കൊടി ഉബാബ്നു മുൻദിറും, മുഹാജിറുകളുടേത് അലിയ്യിബ്നു അബൂത്താലിബുമാണ് വഹിച്ചിരുന്നതു്. വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചു ഉസാമത്ബ്നുസയിദ്, അബ്ദുല്ലാഹിനുഉമ്മെറ്, സയിദുബ്നു സാബിത്ത്, അബൂസഈദുൽഖുദ്രി, നുഅ്മാനുബ്നുൽ ബുശൈറ്, റാഫിഅ്ബിനു ഖുദൈജ്, സംറത്ത ബ്നു ജന്ദബ് എന്നീ പതിനേഴുപേരെ പ്രായമായിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നബി (സ) മടക്കി അയച്ചു. റാഫിഅ് ഒരു വില്ലാളിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പോരാൻ അനുവദിച്ചു. അതുകണ്ടു് സംറത്ത് പരിഭവിക്കുകയും നബിയോടു് ഞാൻ റാഫിഇനെ തോല്പിക്കാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. നബി അവരോടു് പിടിക്കുവാൻ പറയുകയും സംറത്ത് റാഫിഅ്നെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു സംറത്തിനേയും സൈന്യത്തിൽ ഒരംഗമായി ചേർത്തു. നബിയുടെ വളർത്തമ്മയുടെ പുത്രനായ ഉസാമത്ബ്നു സയിദിനു് നബിയുടെ വിയോഗാവസരം ഇരുപതുവയസ്സു പ്രായമായിരുന്നു. ഹിജറ അൻപത്തിനാലിൽ നിര്യാതനായി. ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ നബുവ്വത്തിന്റെ ഒരുകൊല്ലത്തിനു മുമ്പാണ് ജനിച്ചതു്. ഭക്തനും പണ്ഡിതനുമായ ഇദ്ദേഹം പല യുദ്ധങ്ങളിലും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഹജ്ജാജ് ബ്നുയൂസഫ് എന്ന സേനാനായകന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിധേയനാകാത്തതിനാൽ ഹിജറ എഴുപത്തിമൂന്നിൽ എൺപത്തിആറാം വയസ്സിൽ ദാരുണമായ മരണം വരിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഹ: സയിദ്ബ്നു സാബിത്തിനു ഹിജറ കാലത്തു പതിനൊന്നുവയസ്സു പ്രായമായിരുന്നു. ഹിജറ നാല്പത്തിഅഞ്ചിൽ മദീനയിൽവെച്ചു നിര്യാതനായി. ഭക്തനും വളരെ നബിവചനങ്ങൾ നിവേദനം ചെയ്ത ആളുമായ അബൂസഈദുൽഖുദ്രി ഹിജറ എഴുപത്തിനാലിൽ എഴുപത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ മദീനയിൽവെച്ചു നിര്യാതനാവുകയും ജന്നത്തുൽ ബകീഇൽ മറവുചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഹ: നുഅ്മാനുബ്നുബശീറ് മഅ്വിയയുടെ

കാലത്തു് കൂഫയിലെ ഗവണ്ണറായിരുന്നു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈറിനോടു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതുഹേതുവായി മറ്വാനുബ്നുൽഹക്കം ഹിജറ അറുപത്തിനാലിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. നബിയുടെ ഒടുവാത്തുകാലത്തു എട്ടുവയസ്സുപ്രായമായിരുന്ന ഹ: റാഫിഅ് ബ്നുഹുദൈജു് ഹിജറ എഴുപത്തിമൂന്നിൽ എണ്പത്താറാമത്തെ വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി ഹ: സുഹ്റത്ത് ബ്നുൽജുന്നബു് ഖുർആൻ മനപ്പാഠം ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ള ആളായിരുന്നു. ഹിജറ അൻപത്തിരുനൂറിൽ ബസ്രയിൽവെച്ചു നിര്യാതനായി.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും ഒരുകൂട്ടം ജൂതന്മാരുംകൂടി മുസ്ലിമീങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ വരികയുണ്ടായി. അവർ മുസ്ലിമീങ്ങളല്ലെന്നു അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അവരെ മടക്കി അയച്ചു നബിയോടുകൂടി ആയിരംപേർ പുറപ്പെട്ടുവെങ്കിലും മുന്നൂറുപേർ മടങ്ങുകയും എഴുന്നൂറ് പേർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുമാണുണ്ടായതു്. ഉഹദ് പർവ്വതത്തിന്റെ സമീപം എത്തിക്കഴിഞ്ഞ മുസ്ലിംസേന പ്രഭാതനമസ്കാരാനന്തരം അണിനിരന്നു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ മലയുടെ നല്ലൊരുഭാഗത്തും അണിനിരന്നു. ശത്രുസൈന്യത്തിലെ അശ്വഭടന്മാരുടെ വലത്തെ അണിയിൽ ഖാലിദ്ബ്നുൽ ഒലീദും, ഇടത്തെ അണിയിൽ ഇക്കിരിമത്ത്ബ്നു അബൂജഹലും ആയിരുന്നു സേനാനായകന്മാർ. കലാംപ്പടയിലെ സൈന്യാധിപൻ സഫ്വാനുബ്നുഉമയ്യത്തായിരുന്നു. ഇവർ മൂന്നുപേരും പിന്നീടു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഹ: സുബൈറ്ബ്നു അവ്വാമിനോടു് ഖാലിദ്ബ്നു ഒലീദിന്റെനേരെ അണിനിരക്കുവാനും, മറ്റുയോദ്ധാക്കളോടു് മറ്റു ശത്രുസൈന്യത്തിനു അഭിമുഖമായി നില്പൊറപ്പിക്കുവാനും നബി ആജ്ഞാപിച്ചു. മുസ്ലിംകളെ പിന്നിൽ നിന്നു ആക്രമിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു കുന്നിൻചരിവിൽ ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജുബൈറിന്റെ കീഴിൽ അൻപതോളം വില്ലാളികളെ നബി (സ) നിർത്തി. ശത്രുക്കൾ തങ്ങളെ പിന്നിൽ നിന്നു ആക്രമിക്കുന്നതിനെ തടയണമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു് എന്തു ആപത്തു് പറ്റുന്നതു് കണ്ടാലും നിങ്ങൾ അവിടെ നിന്നു ഇളകരുതെന്നും നബി (സ) അവരോടു പറഞ്ഞിരുന്നു.

നബി (സ) ഒരു വാളെടുത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വാളിന്റെ ഹക്കിനെ നിറവേറ്റുന്നതാരാണെന്നു ചോദിക്കുകയും പലരും ആ വാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ഹ: അബൂദുജാനത്തു് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ കൊടുക്കുകയുമാണുണ്ടായതു. അദ്ദേഹം ആ വാളുകൊണ്ടു് വളരെ പേരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും വളരെ ധീരതകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു ചേരികളും അണിനിരന്നസമയം അബൂസുഫ്യാൻ വളരെ ഉച്ചത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ഹേ!! ഔസ് ഖസ്റജ് എന്നി ഗോത്രങ്ങളെ! നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു നിന്നാൽ നന്നായിരുന്നു. കാരണം നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല." "നിങ്ങൾക്കു് ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കണമെന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട; ഞങ്ങൾക്കു് നിങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചേ കഴിയൂ" എന്നാണു് ഇതിന്നവർ പ്രത്യുത്തരം നല്കിയതു്. ശത്രുക്കളുടെ പതാക വഹിച്ചിരുന്ന തൽഹത്തു് സമരാങ്കണത്തിൽ ഇറങ്ങി പോർവിളിച്ചുകൊണ്ടു മുസ്ലിംകളെ പരിഹസിച്ചു. ഹ: അലി അവനോടു നേരിട്ടു് അവനെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. തുടർന്നു് ശത്രുക്കളുടെ കൊടിയുടെ അവകാശക്കാർ ഓരോരുത്തരായി കൊടിപിടിക്കുകയും അവരെയെ

ല്ലാം മുസ്‌ലിംകൾ പൊരുതി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പതാകയേന്തിക്കൊണ്ടുനടന്ന എല്ലാവരേയും മുസ്‌ലിംകൾ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷയോടുകൂടി വധിച്ചുകളഞ്ഞു. കൊടി വീണുകഴിഞ്ഞാൽ ശത്രുക്കളുടെ അണികൾ ഭേദിക്കുകയും അവരെ കൂട്ടത്തോടെ ആക്രമിച്ചു കീഴ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്നുള്ള സമരതന്ത്രമാണതിന്നവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. അപ്രകാരംതന്നെ പതാക വീണുപോയതുമൂലം ശത്രുക്കളുടെ ക്രമീകരണം തെറ്റി അവർ ഓടിതുടങ്ങി. അമിത്തു്, അമിത്തു് ചാവുക, ചാവുക എന്നായിരുന്ന മുസ്‌ലിംകളുടെ അന്നത്തെ മുദ്രാവാക്യം. ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുറഹിമാൻ അശ്വാരൂഢനായി സമരത്തിന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടു് മുസ്‌ലിംകളെ അപഹസിച്ചു സംസാരിച്ചു. ഹ: അബൂബക്കർ മകനോടു നേരിടുവാൻ പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും നബി അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു്.

ഖാലിദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ നിന്നിരുന്ന കതിരപട്ടാളം യുദ്ധാരംഭത്തിൽതന്നെ മുസ്‌ലിംകളെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജുബയിറിന്റേയും സംഘത്തിന്റേയും എതിർപ്പിൻഫലമായി അവർ പിന്മാറുകയാണുണ്ടായതു്. ശത്രുക്കൾക്കു് പരാജയം നേരിടുകയും അവരിൽ പലരും ഓടിതുടങ്ങുകയും സ്ത്രീകൾ വിലപിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾ അവരെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓടിപോയ ശത്രുക്കളുടെ ധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയായിരുന്ന മുസ്‌ലിംകളുടെ അടുത്ത കൃത്യം. വളരെ അധികം സാധനങ്ങൾ സഹാബികൾ ശേഖരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നബി (സ) മലഞ്ചെരുവിൽ നിർത്തിയിരുന്ന വില്ലാളികളേയും ധനമോഹം ബാധിച്ചു. അവരുടെ നേതാവു് ഉറച്ചുനില്ക്കുകയും നബിയുടെ കല്പനയെ നിരസിക്കരുതെന്നു അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുനോക്കി. പക്ഷെ യുദ്ധം വിജയിച്ചു. ഇനി നമ്മളിവിടെ നില്ക്കേണ്ടതില്ലെന്നു് പറഞ്ഞു അവർ സ്വത്തുക്കൾ ശേഖരിക്കുവാൻ പോവുകതന്നെ ചെയ്തു. ഖാലിദിന്റെ കീഴിൽ നിന്നിരുന്ന കതിരപട്ടാളം മലച്ചെരുവിൽ മുസ്‌ലിംകൾ കുറവായതു് കാണുകമൂലം അവർ ആ ഭാഗത്തുകൂടി മുസ്‌ലിംകളെ ആക്രമിക്കുവാൻ മുതിരുകയും അവർ ആ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പ്രവേശിക്കുകയും ശേഷിച്ചിരുന്ന മുസ്‌ലീംകളെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. സമരാങ്കണത്തിൽ ശത്രുക്കൾ പ്രവേശിച്ചതുകണ്ടപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകൾ പകക്കുകയും അവരുടെ മുദ്രാവാക്യം നിലക്കുകയും അവർ അന്യോന്യംതന്നെ അല്പസമയം നേരിടേണ്ടിവരികയുമാണുണ്ടായതു്. ഇതിനിടയിൽ വീണുകിടന്നിരുന്ന ശത്രുപതാക ഒരുസ്ത്രീ ഉയർത്തിപിടിക്കുകമൂലം അതിന്റെ കീഴിൽ ശത്രുക്കൾ സംഘടിച്ചു് പൊരുതുവാൻ കാരണമായി.

ഹ: ഹംസ ശത്രുക്കളിൽ പലരേയും വധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഇബ്നു അബ്ദുൽ ഉസ്സാ രണാങ്കണത്തിൽ ഇറങ്ങി മുസ്ലിംകളെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ഹംസ അവനുമായി നേരിടുകയും അവനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ ധരിച്ചിരുന്ന അങ്കി നല്ലതായി തോന്നിയതിനാൽ അതെടുക്കുവാനായി ഹംസ (റ) കുമ്പിടുകയും വളരെനേരം സമരം ചെയ്യുക്ഷീണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അല്പസമയം അങ്ങിനെ കുമ്പിട്ടു നിന്നുപോവുക കാരണമായി. വഹ്ശിക്കു അതു് ഒരു സുവർണ്ണാവസരമായിതീർന്നു. വഹ്ശി അദ്ദേഹത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചാട്ടുളി പ്രയോഗിച്ചു ലേശവും പിഴക്കാതെ ഉദരത്തിനുതാഴെ നാഭിയിൽ അതു തുളഞ്ഞുകയറി. ആ ധീരസിംഹം വഹ്ശിയുടെനേരെ ചാടിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യം ആസ

മായിരുന്നതിനാൽ നിലംപതിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഹ: ഹംസ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച ശേഷം വഹ്ശി ഉളി ഊരിയെടുത്ത് സ്വന്തം അണിയിലേക്കുപോയി. സമരത്തിൽ ഈ ഒരുദ്ദേശം മാത്രമെ വഹ്ശിക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ള. വഹ്ശി പിന്നീടു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

മിസ്അബിഅ്നു ഉമർ മുസ്ലിംകളുടെ പതാകവാഹകനും അന്ത്യംവരെ സമരംചെയ്ത രക്തസാക്ഷിയായ ആളുമാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ മിസ് അബിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഒരു മലക്കാണു് പതാക ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചതു്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇബ്ലീസിങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. മുഹമ്മദ് വധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു്. നബി വധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അനുയായികൾ മൂന്നുതരക്കാരായിതീർന്നു. ഒരു കൂട്ടർ ഭയന്നു മദീനയിൽ എത്തുവോളം ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റൊരുകൂട്ടർ പകച്ചു നിശ്ചേഷ്ടരായി നിന്നുപോയി. മൂന്നാമത്തെകൂട്ടർ നബിയോടുകൂടി അന്ത്യംവരെ ഉറച്ചുനിന്നു് സമരംചെയ്തു. കുറച്ചുസമയത്തിനുശേഷം രണ്ടാമത്തെകൂട്ടർ മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടരുമായി ചേർന്നു. ബഹളത്തിനിടയിൽ കുറച്ചുസമയം നബി (സ) ശത്രുക്കളാൽ വളയപ്പെടുകയും മുസ്ലിംകൾക്കു് കാണാൻ കഴിയാതാവുകയുമുണ്ടായി. പിന്നീടു് സഹാബിമാർ കണ്ടെത്തുകയും നബിയോടുകൂടെനിന്നു് സമരം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു.

നബി (സ) ശത്രുക്കളാൽ വളയപ്പെട്ടസമയം നബിയെ രക്ഷിക്കുവാനായി ധീരധീരം സമരംചെയ്ത ഒരു മഹതിയാണു് ഹ: ഉമ്മു അമ്മാറത്തു്. സൈദുഇബ്നുഹാശിമായിരുന്ന ഇവരുടെ ഭർത്താവു്. പ്രവാചകനാണെന്നു വാദിച്ച മുസൈലിമത്തുൽകെട്ടാബിനെ വധിച്ചവരിൽ ഒരംഗമായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സൈദ് ഈ മഹതിയുടെ പുത്രനാണു്. യമാമത്തു് യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു് പ്രസ്തുത കള്ളപ്രവാചകനെ വധിക്കുവാനുണ്ടായ ഘോരസമരത്തിൽ ഈ മഹതിയുടെ കൈ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മുസൈലിമത്തിനെ വധിച്ച ആ ഘോര പുരുഷ വാർത്ത വസ്തുത്തിൽ തുടക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഉമ്മുഅമ്മാറത്തു് പുത്രനോടു് ചോദിച്ചു: "അല്ലയോ മകനേ! മുസൈലിമത്തിനെ വധിച്ചുവോ?" എന്നു്. ഉവ്വു് എന്നുത്തരം ലഭിച്ചപ്പോൾ ആ മാതാവു് വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ പുത്രനെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. നബിയെ വധിക്കുവാനായടുത്ത ഇബ്നുഖമീഅത്തിന്റെ ഒരുവെട്ടു് ഈ സ്ത്രീയെ വല്ലാതെ മുറിപ്പെടുത്തി. ചരിത്രത്തിൽ തങ്കലിപികളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഈ ധീര വനിതയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് നബി ഇങ്ങിനെ അരുളുകയുണ്ടായി: "നസൈബത്തിനും കഡുബത്തിനും അല്ലാഹു സൗഭാഗ്യമുണ്ടാക്കട്ടെ!" സ്വർഗ്ഗത്തിലും അങ്ങ് ഞങ്ങളുടെ മിത്രമായി തീരേണമെന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ആ സ്ത്രീ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് നബി അപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. അമ്മാറത്തിബിനുസിയാദ് നബി (സ)യെ രക്ഷിക്കുവാനായു് സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടു് രക്തസാക്ഷിയായി. നബിയാണെന്നു് ധരിച്ചാണു് അദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കൾ വധിച്ചതു്. ഉബയ്യിബ്നുഖലഫ് നബിയുടെ നേരെ പാഞ്ഞടുത്തുവെങ്കിലും നബി പ്രയോഗിച്ച ഒരായുധം കൊണ്ടു് അവനു് ഭയങ്കരമായ പരുക്കേറ്റു. ഭയങ്കരമായ നബി (സ)യുടെ കയ്യാൽ ആക്കെങ്കിലും മരിപ്പാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ നിർഭാഗ്യവാനായ ഉബയ്യിനു് മാത്രമാണു്. മക്കയിലേക്കുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ സുറഫ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചാണു് ഇവൻ മൃതിയടഞ്ഞതു്.

അബൂഅമീർ കുഴിച്ചതായ ഒരു കുഴിയിൽ നബി വീഴുകയും കാൽമുട്ടിനു് അല്പം പരുക്കേല്ക്കുകയും മോഹാലസ്യപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. ഉത്ത്ബത്തിബ്നഅബീവഖാസിന്റെ ഒരേറു കൊണ്ടു് നബിയുടെ താഴെവരിയിലുള്ള രണ്ടു് മുൻപല്ലു് വീഴുകയും ചുണ്ടു് അല്പം പൊട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇവൻ മുസ്ലിംകളാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഇബ്നുഖമീഅത്തിന്റെ വെട്ടുകൊണ്ടു് നബിയുടെ കോവളമുഖത്തിനു പരുക്കേറു രക്തം ധാരധാരയായി ഒഴുകുകയും ഒരുമാസത്തോളം സുഖമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. നബിയെ രക്ഷിക്കുവാനായി സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഹ: തൽഹത്തിനു മുപ്പത്തിഅഞ്ചിൽപരം മുറിവുകളേറു. പലവിധ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടും നബി (സ) ശത്രുക്കൾക്കു് മാപ്പു് നല്കുവാനാണു് പ്രാർത്ഥിച്ചതു്.

ഉഹദിനു സമീപമുള്ള ഒരു പാറമേൽ കയറുവാനായി നബി (സ) ശ്രമിച്ചു. ക്ഷീണാധിക്യത്താൽ സാധിക്കാതെവന്നപ്പോൾ ഹ: തൽഹത്ത് നബിയെ ചുമലിൽ കയറ്റി പാറമേൽ ഇരുത്തുകയുണ്ടായതു്. നബി(സ)യ്ക്കു കടിക്കുവാനായി ഹ: അലി വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടുവന്ന വെള്ളം നിറം പകർന്നതായി കാണുകയാൽ നബി(സ) കുടിക്കാതിരിക്കുകയാൽ മുഹമ്മത് ബിനുമസലിമത്തു് കൊണ്ടുവന്ന ശുദ്ധജലമാണു് കുടിച്ചതു്. ഹ: ഫാത്തിമ നബിയുടെമുറിവുകളെ കെട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഹ: അബ്ദുറഹിമാനിബ്നുഔഫിനു് ഇരുപതിലേറെ പരുക്കുകൾ ബാധിച്ചിരുന്നതിൽ ചിലതു് ഗുരുതരമായിരുന്നു. ഹ: കഅബ് ബിനുമാലിക്കിനു പത്തിലധികം മുറിവുകൾ ഏറ്റിരുന്നു.

ഉസൈറ്ബ്നഅബ്ദുൽ അസഹലിന്റെ പുത്രിമാരിൽ ചിലർ തങ്ങളിൽ വധിക്കപ്പെട്ടവരെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുമ്പോഴാണു് അബ്ദുൽഅസ്ഹലിനെ കണ്ടുമുട്ടിയതു്. ഇസ്ലാം മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടോ സ്വകുടുംബക്കാരെ സഹായിക്കുവാനായോ ഏതിനാണു് താങ്കൾ യുദ്ധം ചെയ്തതെന്നു് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇസ്ലാംമതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം കൊണ്ടാണെന്നു മറുപടി പറയുകയും അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നമസ്കരിക്കാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണു് ഇദ്ദേഹമെന്നു നബി (സ) അരുളിയതായി അബൂഹുറൈറ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉഹദിൽ വധിക്കപ്പെട്ട മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ മൃതദേഹങ്ങളെ നിന്ദ്യവും നീചവുമായവിധത്തിൽ ശത്രുക്കൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്തി. അബൂഅമീറാഹിബ് ശത്രുക്കളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ ഹൻലളത്തിന്റെ മൃതദേഹത്തെ അപ്രകാരം അലങ്കോലപ്പെടുത്തിയില്ല. കവിളിലേക്ക് അടർന്നു വീണുകിടക്കുന്ന കണ്ണുമായി ഖത്താദത്ബ്നനുഉമാൻ നബിയെ സമീപിച്ചു. നബി (സ) യുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി കണ്ണു് പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലായതിനു.

മക്കയിലേക്കുള്ള മടക്കത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് അബൂസുഫ്യാൻ മലമുകളിൽ കയറിനിന്നു പ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികളെ! ഈ സമരം നന്നായി! ബദറിനുപകരം ഉഹദ്! ഹുബ്ലെ! നീ വിജയിച്ചു". അല്ലാഹുമാത്രമാണു് ഉന്നതനും പ്രതാപശാലിയുമെന്നു ഹ: ഉമർ അബൂസുഫിയാന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിനു മറുപടിയെന്നോണം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അനന്തരം അബൂസുഫിയാൻ ഉമറിനെ വിളിച്ചു "ഉമറേ മുഹമ്മദ് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ" എന്നു ചോദിച്ചതിനു

ഉമർ ഉണ്ടെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. എങ്കിൽ അടുത്തകൊല്ലം ബദറിൽ വെച്ചു ഏറ്റുമുട്ടാം എന്നു അബൂസുഫിയാൻ പറയുകയും ആട്ടെ! അങ്ങിനെയാവാം എന്നു് ഉമർ ഉത്തരംകൊടുക്കുകയും ഉണ്ടായി. ശത്രുക്കളുടെയാത്ര എവിടേയ്ക്കാണെന്നു സൂക്ഷ്മം അറിയുവാനായി നബി (സ) ഹ: അലിയെ അയക്കുകയുണ്ടായി. അലി അന്വേഷണം കഴിച്ചു മടങ്ങിവന്നു അവർ മക്കയിലേക്കാണു പോകുന്നതെന്നു നബിയെ ഉണത്തി.

നബിയും അനുയായികളും ഹ: ഹംസയെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. ഒരാൾ നബിക്കു ഹംസ നിന്നു സമരം ചെയ്തിരുന്ന ഭാഗം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അംഗങ്ങൾ മുറിക്കപ്പെട്ട രസിംഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ നബിക്കുണ്ടായ വ്യസനത്തെ പേനകൊണ്ടു് വർണ്ണിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണു്. അവിടുന്നു പറയുകയുണ്ടായി "ഇങ്ങനെ ഒരു സന്ദർഭം, ഒരു ദൃശ്യം ഇതിനു മുമ്പു് ഒരിക്കലും എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ ഇത്ര ദുഃഖകരമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് ഞാൻ നിന്നിട്ടില്ല. അല്ലയോ എന്റെ പിതൃസഹോദരാ!! അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാകടാക്ഷം അങ്ങയുടെമേൽ വർഷിക്കട്ടെ!!" നബിയുടെ ദുഃഖം വർദ്ധിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ അനുയായികൾ പലരും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഞങ്ങൾക്കു് വിജയം കരസ്ഥമായാൽ ലോകത്തിൽ ഒരുത്തക്കും കഴിയാത്തവിധത്തിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ അംഗഭംഗം ചെയ്യുന്നതാണു്". പക്ഷെ നബി അതിനെ വിരോധിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഹംസയുടെ സഹോദരി സഫിയയെ മൃതദേഹം കാണുന്നതിൽ നിന്നു വിരോധിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീടു നബി (സ) അനുവദിച്ചു. വസ്ത്രക്ഷാമത്താൽ ഹംസയുടെ കാൽ രണ്ടും അദ്ഖർ എന്ന ഒരുതരം പുല്ലുകൊണ്ടാണു് കഫൻ ചെയ്തതു്. ഈ യുദ്ധത്തിലെ രക്തസാക്ഷികളെ മദീനയിൽ കൊണ്ടുപോയി മറവുചെയ്യുവാൻ ചിലർ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലും നബി (സ) അതിനെ നിരോധിച്ചു. അവിടെതന്നെ മറവു ചെയ്കയാണുണ്ടായതു്. രക്തസാക്ഷികൾക്കു് അല്ലാഹുനല്കിയിട്ടുള്ള ബഹുമാനാദരവുകൾ ഖുർആൻ തന്നെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടു് "നീ എന്തു് ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതു് എന്തുതന്നെയായാലും തന്നുകൊള്ളാമെന്നു" ഉഹ്ദിലെ രക്തസാക്ഷിയും ഹ: ജാബിർ (റ) ന്റെ പിതാവുമായ ആ വ്യക്തിയോടു അല്ലാഹു പറയുകയുണ്ടായി "അല്ലാഹുവെ! നീ എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയും വീണ്ടും നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയാക്കുകയും ചെയ്യേണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം" എന്നു ആ രക്തസാക്ഷി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ "അതു് അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തിനു വിധ്വമാണെ"ന്നാണു് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചതു്. "അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ എന്റെ ജനതക്കു് നീ അറിയിച്ചുകൊടുക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു." അതു് കാരണമായി അല്ലാഹു പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ മുഖേന രക്തസാക്ഷികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതകൾ നമ്മെ അറിയിച്ചു. ഈ കഥ നബി (സ) ഹ: ജാബിർ (റ) നോടു വിവരിക്കുകയുണ്ടായി.

ഭർത്താവു്, സഹോദരൻ, പുത്രൻ എന്നിവരുടെ മരണവാർത്ത കേട്ട ഒരു സ്ത്രീ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്നാണു് അന്വേഷിച്ചതു്. ഉണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "എന്നാൽ മറ്റുള്ള സർവ്വ ആപത്തുകളും നിസ്സാരമാണു്."

അനന്തരം നബി അനുയായികളോടുകൂടി മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി. അനുയായികളിൽ അധികംപേർക്കും മുറിവുകൾ ഏറ്റിരുന്നു. ഉഹദിലെ മുസ്ലിംപതാക വീണുപോയപ്പോൾ

ം ഒരു മലക്ക് അത് എടുത്തു ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽനിന്നു ഉഹദിലും മലക്കുകൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. യാത്രയിൽ നബി (സ) ആദ്യമായി ജഹശിന്റെ പുത്രി ഹിൻമത്തിനെ കാണുകയും അവരോട് നിങ്ങളുടെ അമ്മാവൻ ഹംസ വീരമൃത്യുവടഞ്ഞു എന്നുപറയുകയും ചെയ്തു. അതുകേട്ട് ആ മഹതി മുസ്‌ലിംകൾക്കു ദുഃഖവാർത്തകളിൽ ചൊല്ലാറുള്ള ഇന്നാലില്ലാഹ പറയുകയും അവരുടെ സഹോദരൻ അബ്ദുള്ളയും രക്തസാക്ഷിയായി എന്നു കേട്ടപ്പോഴും ഇന്നാലില്ലാഹി ആവർത്തിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അവരുടെ ഭർത്താവു് മിസ്അബും ശഹീദായി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കയാണുണ്ടായതു്. അപ്രകാരം തന്നെ ഭർത്താക്കന്മാർ, പുത്രന്മാർ, സഹോദരന്മാർ എന്നിവരുടെ ദാരുണമായ മരണവൃത്താന്തങ്ങൾ കേട്ടും, പരുക്കുകൾകണ്ടും മദീനയിലെ സ്ത്രീകൾ വീലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ യുദ്ധത്തിൽ എഴുപത് മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ രക്തസാക്ഷികളായി. അതിൽ നാലുമുഹാജിറുകളും ബാക്കിപേർ അൻസാഴികളുമായിരുന്നു. ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഇരുപേർ വധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു കൃത്യമായി പറയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ശത്രുക്കൾ അവരിൽ നിന്നു വധിക്കപ്പെട്ടവരെ അപ്പപ്പോൾതന്നെ മറവുചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ശരിയായ കണക്കുകിട്ടാതെ വന്നതു്. ഉഹദിലെ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്ക് പഠിക്കുവാനുള്ളതു്, നാം അല്ലാഹുവിനേയും, അവന്റെ പ്രവാചകനേയും അനുസരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നാം പരാജയപ്പെടുകയില്ലെന്നും അവരുടെ കല്പന ലംഘിക്കുമ്പോൾ നാം ആപത്തുകൾക്ക് വിധേയരായിത്തീരുമെന്നുമാണ്.

ബദറിൽ ആയുധങ്ങളും അനുയായികളും കുറവായിരുന്നിട്ടും നബിയുടെ വിദഗ്ദ്ധമായ നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ അനുസരണയോടെ അണിയായികൾ വർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ വിജയിക്കുകയും, ഉഹദിൽ ആളുകളും ആയുധസജ്ജീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും നബിയുടെ കല്പന ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു് പലവിധ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്ക് മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ പാത്രമായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടായതു്. ഉഹദ് സമരത്തെ സംബന്ധിച്ചു് എഴുപതിൽപരം ആയത്തുകൾതന്നെ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉഹദ് യുദ്ധചരിത്രത്തെ സവിസ്തരമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതും പല ഉപകഥകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു മലയാള പുസ്തകം "ഉഹദ് പരാജയം" എന്നപേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ചരിത്രങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കിയാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഉഹദിൽ അവശേഷിച്ച മുസ്‌ലിംമീങ്ങളെ വീണ്ടും നേരിടണമെന്നുകരുതി അബൂസുഫിയാൻ മദീനയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുള്ള സംശയം നബിക്കുണ്ടാകുകയും, ഉഹദിൽനിന്നുമടങ്ങിയെത്തിയ പ്രഭാതത്തിൽതന്നെ ശത്രുക്കളുടെനേരെ പുറപ്പെടുവാൻ നബി അനുയായികളോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആജ്ഞാനുസരണം ഉഹദ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരെല്ലാം പുറപ്പെട്ടു. മുറിവേറ്റവരും ക്ഷീണിതരായവരുമായിരുന്ന അക്കൂട്ടത്തിൽ എഴുപതിൽപരം പേരും. ഇസ്‌ലാമിനായി ഏതുത്യാഗവും സഹിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണെന്നും, തങ്ങളുടെ ബലം ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഇനിയും കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണെന്നും, ശത്രുക്കളെ അറിയിക്കുവാനാണ് അവർ ഒരുമ്പെട്ടതു്. മദീനക്ക് സമീപമുള്ള മിലൽ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് ശത്രുക്കൾ മദീന

യെ അക്രമിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയതെങ്കിലും സഫ്വാൻ ബ്നു ഉമയ്യത്ത് അതിനെ അനുകൂലിച്ചില്ല. മദീനയെ ആക്രമിച്ചു വിജയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും ബസറജികം നബിക്കു വേണ്ടി എന്തു ത്യാഗത്തിന്നും ഒരുങ്ങുമെന്നും അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്ക് ദയനീയമായ പരാജയം ലഭ്യമാകുമെന്നുമാണ് സഫ്വാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് മദീനയെ അക്രമിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ഖുറൈശികം ഉപേക്ഷിക്കുകയും മക്കയിലേക്കു് തന്നെ യാത്രതിരിക്കുകയുംചെയ്തു.

അംറാഉൽ അസദ്യുദ്ധം.

ഹിജറ മൂന്നാം വർഷം ശൊവ്വാൽ പതിനാറാംതിയ്യതി ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതത്തിലാണ് നബിയും അനുയായികളും ഈ യുദ്ധത്തിന്നായി പുറപ്പെട്ടതു്. ഈ സ്ഥലം മദീനയിൽ നിന്നു എട്ടുനാഴിക അകലെയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഹ: അലിയായിരുന്നു ഈ യാത്രയിൽ പതാകവാഹകനായിരുന്നതു്. നബിയും അനുയായികളും അവിടെ എത്തി താവളമടിച്ചു. ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു ബസായിവംശത്തിൽപ്പെട്ട മഅബദ്ബ്നു അബീമഅബദ് എന്നാളെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ ഗോത്രക്കാർ നബിയോടു ആദ്യംതന്നെ അനുഭാവമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം അമുസ്ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും നബിയുടെ പരാജയവാർത്ത ശ്രവിച്ചപ്പോൾ വളരെ ദുഃഖിതനായിട്ടാണ് സ്ഥലം വിട്ടതു്. റൌഹാഇൽവെച്ച് അബൂസുഫിയാനെയും സൈന്യത്തേയും ഇദ്ദേഹത്തിന്നു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. നബിയെ സംബന്ധിച്ചു അബൂസുഫിയാൻ അദ്ദേഹത്തോടു് അന്വേഷിച്ചതിനു അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "നബിയും ശേഷിച്ച മുസ്ലിംകളും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാത്ത മറ്റു മുസ്ലിംകളും എല്ലാംകൂടി നിങ്ങളോടു പകരം ചോദിക്കുവാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്, അവരെ എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു." "ഞങ്ങളും അവശേഷിച്ചവരെ നശിപ്പിക്കുവാനാണ് ഒരുക്കം" എന്നു അബൂസുഫിയാൻ അദ്ദേഹത്തോടും മറുപടിപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും അബൂസുഫിയാനോടു് പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഉടനെ മക്കയിലേക്കു് മടങ്ങുകയാണു് നിങ്ങൾക്കു് ഗുണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ബഹുമാനവും കീർത്തിയുമുണ്ടു്. വീണ്ടും യുദ്ധമുണ്ടായി ഒരുപക്ഷെ നിങ്ങൾക്കു് പരാജയമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കീർത്തി നഷ്ടപ്പെടുവാനെ തരമുള്ളൂ." അനന്തരം അബൂസുഫിയാനും കക്ഷികളും മക്കയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞതിനെ തുടർന്നു നബിയും മറ്റും മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങിപ്പോയി. ഈ യാത്രയിലാണു് മആവിയബ്നു മുഗീറത്തിനെ വധിക്കപ്പെട്ടതു്.

പ്രസ്തുത മആവിയ ശത്രുക്കൾ മദീനയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നു ഹ: ഉസ്മാന്റെ വസതിയിലേക്കു് നടന്നു. ഉസ്മാന്റെ പത്നി ഹ: ഉമ്മുകുൽസും മുഖേന ഉസ്മാൻ വീട്ടിലില്ലെന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ "എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ കാണണം, ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ വില അദ്ദേഹത്തിന്നു കൊടുക്കുവാനുണ്ടു്" എന്നു പറയുകയും അല്പസമയത്തിന്നുള്ളിൽ ഉസ്മാൻ അവിടെ ആഗതനാവുകയും ചെയ്തു. ഉസ്മാനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ ആത്മരക്ഷയെ മുൻനിർത്തി സംസാരിക്കുകയും അതിനെതുടർന്നു ഉസ്മാൻ തന്റെ ഭവനത്തിന്റെ ഒരുഭാഗത്തു് അഭയം നല്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്നുശേഷം അവന്റെ രക്ഷക്കായി ഉസ്മാൻ നബിയുമായി കണ്ടു മൂന്നുദിവസം മദീനയിൽ താമസിക്കുവാ

നുള്ള കല്പന നബിയുടെ പക്കൽ നിന്നു വാങ്ങി. പക്ഷെ മുസ്ലിംകളുടെ രാഹസ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ശത്രുക്കൾക്ക് അറിവു കൊടുക്കുവാനായിവന്ന അവനു മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും മദീനയിൽ താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അംറാളുൽഅസ്ദിൽനിന്നു നബി വരുന്നതറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. സൈദ് ബ്നുഹാരിസ്, അമ്മാർ ബ്നുയാസിർ എന്നിവരെ വിളിച്ചു നബി അവനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അവർ അവനെ പിടിച്ചുഹാജരാക്കുകയും അനന്തരം വധിക്കുകയും ചെയ്തു.

അംറാളുൽ അസദിൽവെച്ച് പ്രാസംഗികനും കവിയുമായ അബൂഇസ്സത്തിനെ നബിക്ക് പിടികിട്ടി. അബൂസുഫിയാനും, കൂട്ടരും താവളമടിച്ചു താമസിച്ചതിനുശേഷം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ അവിടെ കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു. നബിയും അനുയായികളും അവിടെ എത്തിയതിനുശേഷമാണ് അവൻ ഉണർന്നതു്. ബദറിൽ തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ടകയും നബിക്ക് കനിവുതോന്നി വിട്ടയക്കുകയുംചെയ്ത ഇവൻ നബിയോടു വീണ്ടും ക്ഷമയാചിച്ചു. "ഇനി നിന്നെ ഞാൻ വീണ്ടും ഹജർഇസ്വാഇൗൽ എന്ന സ്ഥലത്തിരുന്നു നിന്റെ താടിതടകിക്കൊണ്ടു ഞാൻ മുഹമ്മദിനെ വീണ്ടും വഞ്ചിച്ചു എന്നു പറയുവാൻ വിടുന്നതല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു നബി (സ) അവനെ വധിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. മദീനയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ തല ഇവന്റേതായിരുന്നു. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഹ: അസദ് ബ്നു അലിയെ പ്രസവിക്കുകയും മദ്യം നിരോധിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

ഹിജറ മൂന്നാംകൊല്ലം ഹ: അബീസൽമത്ത് (റ)വിന്റെ കീഴിൽ നൂറിഅൻപതു് ഭടന്മാരെ ഖൈതിന്റെ ഭാഗത്തുള്ള ഖത്തൻ എന്ന പർവ്വതസമീപത്തേക്കയച്ചു. ഈ സ്ഥലം നജ്ദ് സംസ്ഥാനത്തിൽ പെട്ടതായിരുന്നു. ഖുവൈലിദിന്റെ പുത്രന്മാരായ തുലൈഅത്ത്, സൽമത്ത് എന്നീ രണ്ടുപേർ നബിയോടു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം കിട്ടിയതിനെ തുടർന്നാണ് പ്രസ്തുത സൈന്യം പുറപ്പെട്ടതു്. നബിയുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് അബൂസൽമത്ത് പതാകയുമായി ഖത്തന്റെ ഭാഗത്തേക്കു പോയി. അവരുടെ ആടുകളും, ഒട്ടകങ്ങളും, ഗനീമത്തായി ലഭിച്ചു എന്നല്ലാതെ ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുകയുണ്ടായില്ല. അവർ പല ഭാഗത്തേക്കായി ഓടി രക്ഷപ്രാപിച്ചു.

സുഫിയാന്റെ വധം.

പ്രസ്തുതകൊല്ലം അറഫയുടെ ഭാഗമായ അദനത്തിലേക്ക് സുഫിയാനിബ്നു കാലിദ് ബ്നുനസിഹുൽഹദ്ലിയ്യിനെ വധിക്കുവാനായി നബി (സ) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉനൈസാനെ അയച്ചു. അവൻ നബിയോടു സമരം പ്രഖ്യാപിച്ചുനിന്നതായിരുന്നു കാരണം. അദനത്തിൽവെച്ചു അവനേയും സംഘക്കാരേയും കണ്ടപ്പോൾ അബ്ദുള്ള ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: "താങ്കൾ മുഹമ്മദിനോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുവാനായി ഒരു പട്ടാളത്തെ ശേഖരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഭയമുണ്ടായി ഒരു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനായി എന്നേയും എടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു." അപ്രകാരം അബ്ദുള്ളയേയും സൈന്യത്തിൽ ചേർത്തു.

ഒരു വിജനസ്ഥലം. സുഫിയാൻ എന്തോ ഏകനായിരുന്നു് ആലോചിക്കുന്നു. അവന്റെ ഏകാന്തത നല്ല അവസരമാണെന്നു കരുതി അബ്ദുല്ല അവനെ സമീപിച്ചു ഇപ്പോ

കാരം പറഞ്ഞു: "അങ്ങു് ഇപ്രകാരം ഏകനായിരുന്ന ചിന്തിക്കുന്നതു്. എന്താണെന്നു് അറിയുവാൻവേണ്ടിയാണു് ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടുവന്നതു് അങ്ങയെ ദുഃഖപ്പെടുത്തുന്നസംഗതി എന്താണെന്നു് പറഞ്ഞാൽ തീച്ചയായും ഞാൻ അതിന്നു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നതാണു്. അബ്ദുല്ലയുടെ ഈ സംസാരംകേട്ടു് സുഹ്യാൻ സംതൃപ്തനായിക്കൊണ്ടു് അബ്ദുല്ലയെ ഒരു കൂട്ടുകാരനെന്നോണം അരികെ ഇരുത്തി. നബിയെ ആക്ഷേപിച്ചും നബിയോടു സമരം ചെയ്യേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെകുറിച്ചും സംസാരിച്ചു കുറെ സമയം തള്ളിനീക്കി. അനന്തരം സുഹിയാൻ കിടന്നുറങ്ങി. നിദ്രയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അബ്ദുല്ല സുഹിയാന്റെ തലയും ഛേദിച്ചു് പർവ്വതഭാഗത്തേക്കോടി. പകൽ മുഴുവനും കാണുന്ന ഗുഹകളിൽ ഒളിച്ചിരുന്നും രാത്രികളിൽ നടന്നും അബ്ദുല്ല മദീനയിൽ എത്തി, ആ തല നബിയുടെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവെച്ചു. അതു് കണ്ടപ്പോൾ നബി (സ) അല്ലാഹുവിനെ വാഴ്ത്തുകയും ഒരു വടിയെടുത്തു് അബ്ദുല്ലക്കു് സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തു. "അബ്ദുല്ല! സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു് ചാരി ഇരിക്കുവാനാണു് ഈ വടി! ഇങ്ങിനെ വടിയുള്ളവർ അവിടെ അപൂർവ്വമായിരിക്കും." അബ്ദുല്ലയുടെ അന്ത്യസമയത്തു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു ഈ വടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഫൻ പുടയിൽ വെച്ചു. പതിനെട്ടു ദിവസം കൊണ്ടാണു് അബ്ദുല്ല സുഹിയാനെ വധിച്ചതു്.

ശത്രുക്കളുടെ വഞ്ചന

സുഹിയാന്റെ വധാനന്തരം ഹുദൈലു വംശക്കാരിൽ നിന്നു ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ മദീനയിൽഹൈൻവംശക്കാരെ സമീപിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു പറഞ്ഞു് അവരിൽനിന്നു ചിലരെ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു് അയപ്പിച്ചു തന്നാൽ അധികം വിലയുള്ള അനവധി ഒട്ടകങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു തരാം." ഇതനുസരിച്ചു അവരിൽനിന്നു ചിലർ നബിയുടെ സന്നിധിയിൽചെന്നു ഇങ്ങനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "ഞങ്ങൾ മുസ്ലിമീങ്ങളാണു്. ഞങ്ങളിൽ പലരും മുസ്ലിമീങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. അവരിൽ മതബോധം ഉണ്ടാക്കുവാനും, അവക്കു് ഖുർ ആൻ പഠിപ്പിക്കുവാനുമായി അങ്ങയുടെ അനുയായികളിൽനിന്നു് ചിലരെ ഞങ്ങളോടുകൂടി അയച്ചുതരേണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുവാനാണു് ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതു്." ഇവർ വരുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഖുറൈശികളുടെ വിവരങ്ങൾ അറിയുവാനായി കുറച്ചാളുകളെ അങ്ങോട്ടു അയക്കണമെന്നു നബി (സ) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇവരുടെ വരവു് മൂലം രണ്ടു കായ്ക്കളായല്ലൊ എന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു നബി (സ) ആസ്മിബ്നുസാബിത്തു്, മർസദ്ബ്നുഅബീമർസദ്, ഖുബൈബ്നു അദിയ്യിൽഔസിയ്യി, സയിദ്ബ്നുദസീനത്തു്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുതാരിക്കു്, ഖാലിദ്ബ്നു ബുകൈർ എന്നിവരെ അവരോടൊപ്പം അയക്കയുടെയും ഇസ്പ്പഹാന്റെയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള റജീഅ് എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഹിജറ മൂന്നാം വർഷം അവസാനത്തിലാണു് ഈ യാത്രയുണ്ടായതു്. ആസിമായിരുന്നു ഇവരുടെ നേതാവു്. പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഈ ആറുപേരേയും അവർ വഞ്ചിച്ചു. ആസിമും മറ്റും അവരോടു് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. അതു് കണ്ടപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഇവരെ തടവുകാരാക്കി. ഖുറൈശികൾക്കു് കൊടുത്തു വലിയ വില വാങ്ങാമെന്നായിരുന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹം

ഖുറൈശികൾക്ക് നബിയുടെ അനുയായികളിൽനിന്ന ആരെയെങ്കിലും തടവുകാരായി ലഭിക്കുകയെന്നത് വളരെ സന്തോഷകരമായിരുന്നു. ഈ നയം സ്വീകാര്യമല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഹ: ആസിമ്, ഖാലിത്, മറ്സദ് എന്നീ മൂന്നുപേർ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധംചെയ്ത മരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. മറ്റു മൂന്നുപേർ രക്ഷപ്പെട്ട മലയിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും ആട്ടകളെ മേച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീമൂലം അവർ വീണ്ടും ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു. അവർക്ക് രക്ഷനല്കാമെന്ന വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പോൾ അവർ ഗുഹകളിൽനിന്ന പുറത്തുവന്നു. അവരെ തടവുകാരാക്കി മക്കയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഇബ്നുതാരിക് അതിനെ വിസമ്മതിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ അവർ വധിച്ചുകളയുകയും ശേഷമുള്ള രണ്ടുപേരെ തടവുകാരാക്കി മക്കക്കാർക്ക് വില്ക്കുകയും ചെയ്തു. മക്കക്കാർ അവരെ കാരാഗൃഹത്തിലിട്ട് അടച്ചുവെങ്കിലും സയിദിനെ പിന്നീട് കൊലപ്പെടുത്തി. ജയിൽവാസിയായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഖുബൈബിന്റെ ഖുർആൻ പാരായണത്തിന്റെ മാധുര്യം ശ്രവിച്ചതുമുതൽ ജയിൽ പാറാവുകാരന്റെ ഭാര്യക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെനേരെ വളരെ സ്നേഹമുണ്ടായി. അവർ ഒരു ദിവസം ജയിലിന്റെ അഴികൾക്കടുത്തുചെന്നുനിന്നുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു "അല്ലയോ ജയിൽവാസി! ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇനിവല്ല ആഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെന്നോടു പറഞ്ഞാൽ ഞാനതു നിവൃത്തിച്ചുതരാം" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "അല്ലയോ ഭവതി! ജീവിതത്തിൽ ഇനി മുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളെ എനിക്കുള്ളൂ. വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അറുക്കപ്പെട്ട മാംസം എനിക്ക് തരാതിരിക്കുക. എന്റെ വധത്തെക്കുറിച്ച് എന്നെ അറിയിക്കുക, ശുദ്ധജലം ഉണ്ടെങ്കിൽ അല്പം എനിക്ക് തരിക ഇവകളാണും." ഉടനെ അവർ കുറച്ച് വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നുകൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം പറഞ്ഞ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കുറേ മുടിയുള്ളി കത്തികിട്ടേണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അവർ ഒരു കത്തികൊടുക്കുകയും അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നഖം, മുടി മുതലായവ കളഞ്ഞു ശുചിയായി മരണത്തിനു സന്നദ്ധനായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജയിൽ വാതിലിന്റെ അരികിലേക്ക് അവളുടെ കുട്ടി ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ കുട്ടിയെ എടുത്തു കാലിൽ തുടയിൽ വെച്ചു ലാളിച്ചു. കുട്ടിയെ വധിച്ചുകളയുമെന്നു കരുതി അവർ പരിഭ്രമിക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഞാൻ വധിക്കുവാനായല്ല ഈ കുട്ടിയെ എടുത്തതു്. അതിന്റെ പ്രായത്തോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടു മാത്രമാണു്". അതു കേട്ട അവർ സന്തോഷിക്കുകയും ഖുബൈബിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ജയിലിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വധസ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. രണ്ടുറക്കത്ത് നമസ്കരിക്കുവാൻ അവർ അനുവദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു "മരണത്തോടുള്ള ഭയംകൊണ്ടാണ് അവൻ അധികം ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനെ ഭയന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ അധികം സമയം ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുമായിരുന്നു." കഴുമരത്തോടടുത്തപ്പോൾ രണ്ടു കണ്ണുകളും മോല്പോട്ടുയർത്തി അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. "ലോകൈകനാഥാ! നിന്റെ പ്രവാചകനു്. എന്റെ അന്ത്യസലാം അറിയിക്കുവാൻ നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരേയും ഞാൻ കാണുന്നില്ല എന്റെ അന്ത്യസലാമിനെ നീ നബിക്കു് അയച്ചുകൊടുത്താലും! എന്റെ ഘാതകന്മാരായ ഇവരെക്കുറിച്ചുശേഷം ഒരു പുണ്യക്രമത്തിൽ നീ നശിപ്പിക്കേണമേ!" നബി(സ) അനുയായിക

ളോട് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഖുറൈശികൾ നബിയുടെ സലാം മടക്കുകയും ഖുറൈശികൾ തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം നബി (സ) അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുറൈശികൾ യുദ്ധകാലത്താണ് ഖുറൈശികളുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനയെ അല്ലാഹു നിറവേറ്റിയത്.

നിജ്ദിലേക്ക് സൈന്യം.

അബൂ ആമിർ ബ്നു മാലിക്ക് ചില സംഭാവനാ സാധനങ്ങളോട്കൂടി നബിയുടെ മുമ്പിൽ ആഗതനായി. നബി (സ) അവനെ ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവൻ അതു നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അദ്ദേഹം മീങ്കളുടെ സംഭാവനസ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവൻ ഇങ്ങിനെ അപേക്ഷിച്ചു. "അവിടുന്നു നജിദ്കാരെ ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു സംഘത്തെ അയക്കുകയാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും അവർ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുന്നതാണു്." നജിദ്കാരെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവരുടെ നേതാവാണെന്നും എന്റെ കല്പന അവർ നിരസിക്കുകയില്ലെന്നും അബൂ ആമിർ നബിയെ ഉണർത്തി. മുൻദിർ ബ്നു അംറിന്റെ കീഴിൽ ഹിജറ മുപ്പത്തിആറാം മാസം സഫർ ആദ്യത്തിൽ എഴുപത് പേരെ മക്കയുടേയും ഇസ്ഫഹാന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഹുദൈലിയാ ഗോത്രക്കാരുടെ സ്ഥലമായ ബീർമഊനത്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി നബി (സ) അയച്ചു.

അറേബ്യ ഉപദ്വീപിന്റെ ഏതാണ്ടു് മദ്ധ്യഭാഗത്തു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യമാണു് നജ്ദ് ഉയരമുള്ള ഒരു സ്ഥലമായതിനാലാണു് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചതു്. അറേബ്യയിലെ കിഴക്കോരങ്ങൾക്കു് തിഹാം എന്നും ഉപ്പുദേശങ്ങൾക്കു് നജ്ദ് എന്നും പൊതുവെ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ടു്. നജ്ദ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു് സിറിയയും, ദക്ഷിണഭാഗത്തു് യമനും പൂർവ്വഭാഗത്തു് ഇറാക്കും, പശ്ചിമഭാഗത്തു് ഹിജാസും ആകുന്നു. തെക്കുവടക്കു് സുമാർ അഞ്ഞൂററിഅൻപതു് നാഴിക നീളവും, കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു് നാന്നൂററി അൻപത്തഞ്ചു നാഴിക വീതിയുമുള്ള ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം ഒരു ലക്ഷത്തി എണ്പതിനായിരം ചതുരശ്ര മൈലാണെന്നു് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അറേബ്യായിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ യമൻ കഴിച്ചാൽ ഫലപുഷ്ടിയുള്ള സ്ഥലം നജ്ദാകുന്നു. അറേബ്യായിലെ പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളായ യമൻ, ഹിജാസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ അകന്നു കിടക്കുന്ന ഈ രാജ്യം ആദ്യം മുതൽ അപരിഷ്കൃതാചാരബദ്ധവികളുടേതായിരുന്നു. നജ്ദിൽ കലഹങ്ങളുടേയും, വിപ്ലവങ്ങളുടേയും സങ്കേതമാണെന്നു് നബി (സ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒസൈലിമത്തുൽ ഖദ്ദാബ് പുറപ്പെട്ടതും ഇവിടെനിന്നായിരുന്നു. മുസ്ലിം സംഘം ബീർമഊനത്തിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പായി നബിയുടെ ഒരു സന്ദേശവുമായി അറബ്നാട്ടിൽ ആൻ എന്നൊരാളെ ആമിർ ബ്നു തുഫൈലിനെക്കൊണ്ടു് അയച്ചിരുന്നു. ഇവന്റെ പിതാവിനായിരുന്നു ചില സംഭാവനകളോട്കൂടി നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നതു്. ഇവൻ നബിയുടെ സന്ദേശത്തെ വായിച്ചുനോക്കാതെതന്നെ ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അനന്തരം ബാക്കിയുള്ള അറുപത്തി ഒമ്പതു് ആളുകളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാനായി അവന്റെ അനുയാ

യികളെ ക്ഷണിച്ചുവെങ്കിലും അവർ അതു് നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അതുകൊണ്ടു് അവർ അസ്ബത്തു്, ഒഅ്ലു്, ളക്വാൻ എന്നീ വംശക്കാരെ ക്ഷണിക്കുകയും അവർ അത് സ്വീകരിച്ചു് അവനോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൂട്ടരും ഏറാമൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി മുസ്ലിംകളിൽ അധികപേർക്കും വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. കഅ്ബുബ്നു അശ്റഫ് അൻസാരി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ബനൂഖുറൈള യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ദുഃഖവാർത്ത അന്നുരാത്രി ജിബ്രീൽ (അ) നബിയെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി(സ) വളരെ ഏറെ ദുഃഖിച്ചു. ഇവരെ കേവലം മതപ്രബോധനത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു അയച്ചിരുന്നതു് യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. ഇവർക്കു വേണ്ടി നബി (സ) അനുശോചിക്കുകയും നാല്പതു ദിവസംതുടച്ചയായി ഒഅ്ലു്, ളക്വാൻ, അശ്ജബത്തു്, ലഹ്യാൻ എന്നീഗോത്രക്കാരുടെ നാശത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുംചെയ്തു. ആദ്യംപോയിരുന്ന ആറുപേരെ വഞ്ചിച്ചതു ഹേതുവായാണു ലഹ്യാൻഗോത്രക്കാരെ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു്.

യഹൂദരോടു് സമരം

ഹിജ്റ നാലാം വർഷം റബീഉൽ അവ്വലിൽ ബനീനളിർ ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദന്മാരോടു് മുസ്ലിംകൾ സമരത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഇതിനുള്ള കാരണം ഇതാണു്. അംറ് ബ്നു ഉമയ്യത്തു ളംരിയ്യി, ബീർഉൗനത്തിൽ നിന്നു മദീനയിലേക്കു് വരുന്നമധ്യേ കർകറത്ത എന്നസ്ഥലത്തു് വെച്ചു് ബനൂ ആമിർ വംശക്കാരായ രണ്ടുപേരെ കണ്ടുമുട്ടി. അവർ ആരാണെന്നു അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ബനൂ ആമിർ വംശക്കാരാണെന്നാണു് മറുപടി ലഭിച്ചതു്. ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവർ രണ്ടുപേരെയും അംറ് വധിച്ചുകളഞ്ഞു. അംറിന്റെ പക്കൽനിന്നുണ്ടായ ഈ വിവരം നബിക്കു് ലഭിച്ചപ്പോൾ, അവർ നമ്മോടു് ഉടമ്പടി ചെയ്തവരാണെന്നും കൊലപാതകത്തിനു് ദിയത്തു് (പരിഹാരം) കൊടുക്കേണമെന്നും നബി (സ) വ്യക്തമാക്കി. അംറ് ഈ കഥയൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ബീർഉൗനത്തിൽവെച്ചുവധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രതികൃതിയ എന്നോണമാണു് അയാൾ ഇതു് പ്രവർത്തിച്ചതു്. ബനൂ ആമിർ വംശക്കാരും ബനൂനളിർ യഹൂദന്മാരും തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദതയിലായിരുന്നുവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. അതിനാൽ ബനൂആമിർ ഗോത്രക്കാരുടെ പരിഹാരം ആവശ്യമാണെന്നു അറിയുവാനായിനബി(സ)ബനൂനളിർ യഹൂദരെ സമീപിച്ചു. ഒരു അഭിമതിയെന്നോണം നബിയെ അവർ സ്വീകരിച്ചിരുത്തിയെങ്കിലും നബിയെ വധിക്കുവാനുള്ള ചില ഗൂഢാലോചനകൾ അവർ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആലോചനാഫലമായി നബിയുടെതലയിന്മേൽ ഒരു വലിയ കല്ലിടുക എന്ന നിശ്ചയത്തിലെത്തുകയും അതിനായി ഒരു യഹൂദി ഒരു വലിയ കല്ലോടുകൂടി വീടിന്റെ മുകളിലേക്കു് കയറുകയും ചെയ്തസന്ദർഭത്തിൽ ജിബ്രീൽ(അ)ഈ വിവരം നബിയെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. വിസർജ്ജനത്തിനു ആവശ്യമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു നബി അവിടെ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു മദീനയിലേക്കു് ഗമിച്ചു. കല്ലുമായി കയറുന്നവനോടു് മറ്റൊരുത്തൻ പറയുകയാണു് നിന്റെ ആശകളെല്ലാം വിഫലമായി; മുഹമ്മദിതാ വളരെ വേഗത്തിൽ മദീനയിലേക്കു് പോകുന്നു എന്നു്. ഉടനെ ആ കല്ലു് അവൻ അറിയാതെ തന്നെ താഴെ വീഴുകയും ഈ പ്രവൃത്തികളും നബി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമെന്നു

കരുതി അവർ എല്ലാ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബന്ധുജനളിർ ഗോത്രത്തലവനായ അയ്യൂബ്ന അത്തിബ് അസ്ഹാബിമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "അല്ലായോ മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികളെ! ഞങ്ങൾ മുഹമ്മദിനേയും നിങ്ങളേയും സല്ലരിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഹമ്മദ് ഞങ്ങളുടെ ക്ഷണനം തിരസ്കരിച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോയതു് ശരിയാണോ?" സഫിയ ബീബിയുടെ പിതാവാണ് ഈ അയ്യൂബ്. നബിയെ അന്വേഷിച്ചു അനുയായികൾ പുറപ്പെട്ട് നബിയുമായി കണ്ടുസംസാരിച്ചുപ്പോൾ ആണ് അവർക്ക് യഹൂദരുടെ ഗൂഢ സംരംഭങ്ങൾ മനസ്സിലായതു് താമസിയാതെ നബിയും അനുയായികളും അവരോട്ട സമരത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഹ: അലിയായിരുന്നു പതാക വഹിച്ചിരുന്നതു്. മദീനയുടെയും ഇവരുടെയും മദ്ധ്യേയുള്ള അകലം ഒരു നാഴികയായിരുന്നു. യഹൂദന്മാർ കോട്ടയിൽ കയറി അഭയം തേടിയഫലമായി നബിയും അനുയായികളും പതിനഞ്ചു് ദിവസത്തോളം കോട്ടയെ വളഞ്ഞു് താമസിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അവർ വിഷമിച്ചു പുറത്തു ചാടുവാനായി അവർക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട അവരുടെ ഈത്തപ്പനവൃക്ഷങ്ങളെ മുസ്ലിം സൈന്യങ്ങൾ മുറിച്ചു തുടങ്ങി. അതു കണ്ടു് സ്ത്രീകൾ നെഞ്ചത്തടിച്ച് കരയുകയും ഒടുവിൽ അവർ നബിയുമായി സന്ധിചെയ്യുകയുമാണുണ്ടായതു്. അവർ ആ നാടുവിട്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാമെന്നും ധനങ്ങളെല്ലാം മുസ്ലിംകൾക്കു് വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നുമായിരുന്നു കരാർ. അനന്തരം "നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും രാജ്യം വിട്ടുപോകരുതു്; കോട്ടയിൽ തന്നെ അഭയം പ്രാപിക്കുക. ബന്ധുത്വത്തെപ്രതി, ഉത്തമഥാൻ എന്നീ ഗോത്രക്കാർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടു്" എന്നു് കാണിച്ചുകൊണ്ടു് അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന ഉബയ്യ് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. ഈ സന്ദേശം കിട്ടികഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സന്ധിലംഘിക്കുകയും നബിയോടു് വീണ്ടും സമരം പ്രത്യാപിക്കുകയും യുദ്ധത്തിനു് തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ മുസ്ലിംകൾ തക്കീർ മുഴക്കി യുദ്ധത്തിനു് തയ്യാറായി. അടുത്തായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മുസ്ലിംകൾ അധികവും നടന്നാണു് പോയതു്. ഒരു കഴുതപ്പുറത്തായിരുന്നു നബി യാത്ര ചെയ്തിരുന്നതു്. നബിയെ കണ്ടപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ ശരങ്ങളുമായി കോട്ടയിൽ തന്നെ കടന്നുകൂടി. ശത്രുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സമർത്ഥനായ ഒരു വില്ലാളി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വിട്ടിരുന്ന അമ്പുകൾ നബിയുടെ കൂടാരത്തിനു നേരെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ നബിയുടെ കൂടാരം അവിടെനിന്നു മാറ്റുകയുണ്ടായി. ഹസ്സത്ത് അലിയുടെ പരിശ്രമഫലമായി പ്രസ്തുത വില്ലാളിയുടെ തല ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. ഹസ്സത്ത് അലിയെ ഉടൻ് ഹ: അബൂബക്കറും, സഹല്ബ്ന അതീഫ് എന്നീരണ്ടുപേർ യഹൂദികളിൽ ചിലരുമായി കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവരിൽ ചിലരെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന ഉബയ്യിന്റേയും മറ്റും സഹായം ലഭിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ വിജയിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയായി. അപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും ഒരു സന്ധിക്കാലോചിക്കുകയും കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങളോടുകൂടി അവിടം വിട്ടുപോകുവാൻ നബി ആജ്ഞാപിക്കുകയും അപ്രകാരം അവർ അവിടെ നിന്നു് കൈബറിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്തു. കൈബറുകാർ അവരോട്ട് സൌഹാർദ്ദതയിലാണു് പെരുമാറിയതു്. സിറിയയിൽപെട്ട അതിരിയത്ത്, അരിഹ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ ചിലർ കുടിയേറി താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ

വർ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ അമ്പതു് അങ്കികളും, അമ്പതു പടത്തൊപ്പികളും മുന്നൂറു നാല്പതു വാളുകളും മുതലായവ മുസ്‌ലിംകൾക്കു് ഗനീമത്തായി കിട്ടി. യുദ്ധം കൂടാതെ ലഭിച്ചതായതുകൊണ്ടു് ഇവയിൽ അനുയായികൾക്കു് ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. നബിയുടെ ഭാര്യമാക്കു് ഒരു വർഷത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഗോതമ്പും കാരക്ക മുതലായവ അവിടെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു മുഹാജിറുകളായ പല സഹാബികൾക്കു് അതിൽ നിന്നു് ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തുവെന്നും ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മുഹാജിറുകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അൻസാരികളായിരുന്ന നിവൃത്തിച്ചിരുന്നതു് ഇതു് കൊണ്ടു് അവക്കിരുകൂട്ടരും ഉപകാരപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി.

സഅദു ബ്നുറബീഅു്, അബ്ദുറഹിമാനിബ്നുഔഫിനോടു പറഞ്ഞു "എന്റെ ധനത്തിൽ പകുതി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് ദാനമായി തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഭാര്യമാരിൽ കൂടുതൽ സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീയെ ഞാൻ വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുത്തി നിങ്ങൾക്കു് വിവാഹംചെയ്തു തരുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു." അപ്രകാരം സഅദിന്റെ ഭാര്യമാരിലൊരാളെ തലാഖ് ചൊല്ലുകയും ഇദ്ദത്ത് ശേഷം അബ്ദുറഹിമാൻ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അബ്ദുറഹിമാൻ സഅദിന്റെ ഉദാരതക്കു് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിലായിരുന്ന അൻസാരികൾ മുഹാജിറുകളോടു പെരുമാറിയിരുന്നതു്. സമ്പത്തു്, കൃഷി, കച്ചവടം മറ്റു തൊഴിലുകൾ എന്നിവകളിലും അൻസാരികൾ മുഹാജിറുകളെ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കുകയും സർവ്വവിധേനയും സഹകരിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകചരിത്രത്തിലുല്യം കാണുവാൻ സാധിക്കാത്ത രീതിയിലുള്ള ഒരു സഹോദര്യബന്ധമാണു് മുഹാജിർ അൻസാരികളിൽ നബി (സ.അ) സ്ഥാപിച്ചതു്. അൻസാരികളുടെ ഉദാരതയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു് ഖുർആൻ പറയുന്നു. "അവരിൽ പ്രത്യേകം ചില ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽക്കൂടി തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തേക്കാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തെയായിരുന്നു അവർ അധികം പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്."

നജ്ദിലേക്കു് വീണ്ടും സൈന്യം.

ഹിജറ വർഷം നാലു് റബീഉൽ ആഖിറിൽ നാന്നൂറു് സഖാക്കളോടുകൂടി നജ്ദിൽപ്പെട്ട ബനീമുസ്തലിഖു്, ബനീസാഅദു് എന്നീ വംശക്കാരോടു് യുദ്ധത്തിനായി നബി (സ.അ) പുറപ്പെട്ടു. നജ്ദിൽപെട്ട നഖ്ലു് എന്ന ദേശത്തിറങ്ങി. അവിടെ കുറെ സ്ത്രീകളെയല്ലാതെ ആരേയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരെ തടവുകാരാക്കിപിടിച്ചു. അനന്തരം കുറച്ചുപേർ യുദ്ധസന്നാഹത്തോടുകൂടി വന്നെങ്കിലും യുദ്ധം ഉണ്ടായില്ല. മുസ്‌ലിംകളെ വഞ്ചിക്കേണ്ട ഉദ്ദേശത്തോടു് കൂടിയാണു് ശത്രുക്കൾ തൽക്കാലം ഒതുങ്ങിയതു്. നബിയും അനുയായികളും നമസ്കാരത്തിൽ വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ളവരാണെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. നമസ്കാരത്തിനു് സമയം ആസന്നമായിട്ടുണ്ടെന്നും മുഹമ്മദും കൂട്ടരും നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടൊന്നൊരാക്രമണം നടത്തിക്കളയാമെന്നും അവർ അന്യോന്യം പറഞ്ഞുറച്ചിരുന്നു. അസറിന്റെ സമയമായിരുന്നു അതു്. പക്ഷെ അവരുടെ വഞ്ചന നിഷ്ഫലമാവുകയാണുണ്ടായതു്. കാരണം അവരുടെ ഈ നീചമാർഗ്ഗം ജിബ്രീലിൽ മുഖേന നബി (സ.അ.) അറിയുകയും ആ നമസ്കാരം സലാത്തുൽ ഖൌഫിന്റെ (ഭയചകിതനായ സൂ

ന്ദർഭത്തിലെ നമസ്കാരം) കൂട്ടത്തിലാണ് നിർവ്വഹിച്ചത്. ഈ തന്ത്രം നിഷ്ഫലമായപ്പോൾ രാത്രിയിൽ ഒരാക്രമണം നടത്താമെന്നാണ് പിന്നീടവർ തീരുമാനിച്ചത്. അതിനാൽ രാത്രിയിൽ നബിയുടെ അംഗരക്ഷകന്മാരായി അമ്മാറിബ്നുയാസിർ, ഉബാദിബ്നുബിശർ എന്നിവരെ നിയമിച്ചു. ബന്ധനസ്ഥരായ സ്ത്രീകളിൽ ഒരു യുവതിയുടെ ഭർത്താവ് നബിയെ വധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അനുയായികളുടെ രക്തം ചിന്തുകയോ ചെയ്തല്ലാതെ മടങ്ങുകയില്ലെന്ന പ്രതിജ്ഞയിൽ പുറപ്പെട്ടു. അവൻ ഉബാദിബ്നുബിശറിന്റെ നേരെ അസ്ത്രപ്രയോഗം നടത്തി. നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉബാദ് അമ്പ് തറച്ചിട്ടും നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചില്ല. രക്തം പ്രവഹിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറി എന്ന കൃതാർത്ഥതയോടെ അവൻ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധത്തിന് നബി (സ.അ.) ക്ക് പതിനഞ്ചു ദിവസം വേണ്ടിവന്നു.

ബദറിലെ അന്ത്യസമരം.

ഹിജറ വർഷം 4. ശഅ്ബാനിൽ ഉഹദിൽവെച്ച് അബൂസുഫ്യാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതനുസരിച്ച് ആയിരത്തഞ്ഞൂറ് സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി നബി (സ. അ.) ബദറിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ബദ്റുൽ ആഖിറ (ബദറിലെ അവസാന യുദ്ധം.) എന്നാണ് ഈ യുദ്ധത്തിനു ചരിത്രത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളപേര്. ഈ യാത്രയിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിബിനുസുലൂലി (റ)നെ ആയിരുന്നു മദീനയിൽ പ്രതിനിധി ആക്കിയത്. മുസ്ലിംകളുടെ പുറപ്പാട് നഹീമുബ്നു മസ്ഊദ് വഴി അബൂസുഫ്യാൽ അറിഞ്ഞു. പ്രസ്തുത നഹീമിനെത്തന്നെ അബൂസുഫ്യാൻ നബിയേയും അനുയായികളേയും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. പക്ഷെ മുസ്ലിമീങ്ങൾ അവന്റെ പിന്തിരിപ്പൻ ഭീഷണിക്കു വഴങ്ങാതെ ബദറിലേക്ക് പുറപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്തു. ഇത്തവണ പതാക വഹിച്ചിരുന്നത് ഹ: അലിആയിരുന്നു. ബദറിൽ വ്യാപാരം നടത്തുവാനായി ധാരാളം ചരക്കുകളും മുസ്ലിംകളുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് കച്ചവടത്തിൽ ധാരാളം ലാഭം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

അബൂസുഫ്യാൻ തന്റെ ജനതയോടായി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ മുഹമ്മദിനെ ഈ ശ്രമത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനായി നഹീമിനെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ ശ്രമഫലമായി അവർ മടങ്ങിയെന്നുവരാം. എന്നിരുന്നാലും നമ്മളും പുറപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നോ നാലോ ദിവസത്തിനു ശേഷം മടങ്ങുകയും ചെയ്യാം. അവർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാലം ക്ഷാമ കാലമാണെന്നും യുദ്ധത്തിന് തരപ്പെടുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞു നമുക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാം." അതു പ്രകാരം അവർ 2000 പേർ പുറപ്പെടുകയും മജ്നത്ത് വരെ വന്നു യുദ്ധത്തിനു അനുയോജ്യമായ സന്ദർഭമല്ലെന്നു പരസ്യം ചെയ്ത് മടങ്ങിപോരുകയും ചെയ്തു. നബിയും അനുയായികളും ഖുറൈശികളെ പ്രതീക്ഷിച്ച് എട്ടുദിവസം ബദറിൽ താസിച്ചശേഷം മദീനയിലേക്കു മടങ്ങിപോന്നു.

മുറൈസീഅ് യുദ്ധം.

ഹിജറ 5-ാം വർഷം ശഅ്ബാനിൽ മുറൈസീഅ് യുദ്ധം നടന്നു. ഫറഹിൽ നിന്ന് മുറൈസീഅ്ലേക്ക് ഒരു ദിവസത്തെ വഴിയുണ്ട്. വസാഅത്ത് വംശക്കാരുടെ ഒരു പൊതുസ്ഥലത്തിന്റെ പേരാണത്. പ്രസ്തുത വ-

ശക്കാരുടെ നേതാവായ ആരിഹ്ബ്നു അബീളിറാർ മുസ്ലിംകളോടു സമരത്തിനു് സൈന്യം ശേഖരിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാണു് നബിയും സഹാബികളും പുറപ്പെട്ടതു്. വിശ്വാസവഞ്ചകരായ ചിലരും ഈ യാത്രയിൽ നബിയോടു കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ നബിയുടെ പത്നിമാരായ ഹ: ആയിശ, ഹ: ഉമ്മുസൽമ എന്നിവരും കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. മാറ്റിമദ്ധ്യേവെച്ചു് ശത്രുക്കളുടെ ഒറ്റുകാരനായ ഒരുവനെ മുസ്ലിമീങ്ങൾ പിടികൂടുകയും അവൻ ശത്രുക്കളെ സംബന്ധിച്ച എന്തെങ്കിലും അറിവു് കൊടുക്കുകയൊ, ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയൊ ചെയ്യാതിരിക്കുകകൊണ്ടു് അവനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിം സൈന്യത്തിന്റെ പല രഹസ്യങ്ങളും അവൻ മനസ്സിലാക്കി കഴിഞ്ഞതിനാൽ ശത്രുക്കളുടെ സമൂഹത്തിലേക്കു് അവനെ അയക്കാതിരിക്കൽ മുസ്ലിംകൾക്കു് ആവശ്യമായിതീർന്നു.

നബിയും അനുയായികളും മുറൈസീഇൽ എത്തി താവളമടിച്ചതിനുശേഷം മുഹാജിറുകളുടെ പതാക ഹ: അബൂബക്കറിനും അൻസാരികളുടെ പതാക സഅദ്ബ്നു ഉബാദത്തിനും നബി (സ) കൊടുത്തു. തുടർന്നു ശത്രുക്കളുമായി അന്യോന്യം ഒരു മണിക്കൂർനേരം അസ്സഭ്യപ്രയോഗം നടന്നു. തൽഫലമായി ശത്രുക്കളിൽ 10പേർ വധിക്കപ്പെട്ടുകയും ശേഷിച്ച 700പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹ: ഹിശാമിബ്നു ശുബാബത്തു്(റ)ആയിരുന്നു മുസ്ലിംകളിൽനിന്നു് ശഹീദായ ഒരേ ഒരാൾ. ശത്രുനേതാവായ ആരിസിന്റെ പുത്രി ജുവൈരിയ വളരെ സൌന്ദര്യവതിയായ ഒരു രാജകുമാരി ആയിരുന്നു. അവരെ സ്വതന്ത്രയാക്കി നബിതിരുമേനി വിവാഹം കഴിച്ചു. "മദീനയിൽനിന്നും ഒരു പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുകയും അതു ആ മഹതിയുടെ മടിയിൽ വന്നു വീഴുകയും ചെയ്തു"വെന്നു് ആ മഹിളാമണി ഒരിക്കൽ സ്വപ്നം കാണുകയുണ്ടായി. പ്രവാചകരുടെ പത്നീപദം അലങ്കരിക്കലായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ താല്പര്യമെന്നു് അപ്പോഴാണു് ആ മഹതിക്കു് മനസ്സിലായതു്. പ്രവാചകരുമായി കൂടികാഴ്ചനടന്ന ആ പ്രഥമരാത്രിയിൽതന്നെ തന്റെ ഗോത്രക്കാരെ മുഴുവനും ബന്ധനത്തിൽനിന്നു് മോചിപ്പിക്കേണമെന്നു് ആ മഹതി അപേക്ഷിച്ച പ്രകാരം നബി (സ) അവരെല്ലാവരേയും വിട്ടയച്ചു.

ജുവൈരിയയുടെ പിതാവു് ആരിസ് സ്വപുത്രിയെ മോചിപ്പിക്കേണ്ടതിനായി കുറെ ഒട്ടകങ്ങളോടുകൂടി മദീനയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. വിലകൂടുതൽ കിട്ടാവുന്ന 2 ഒട്ടകങ്ങളെ അദ്ദേഹം വഴിമദ്ധ്യേ മാറിനിർത്തിയിരുന്നു. മദീനയിലെത്തി നബിയോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ഇതു് എന്റെ പുത്രിയെ മോചിക്കേണ്ടതിനായി ഞാൻ കൊണ്ടുവന്ന ഒട്ടകങ്ങളാണു്. ഇതു് സ്വീകരിച്ചു് എന്റെ മകളെ വിട്ടുതരണം" നബിചോദിച്ചു. "അല്ലയൊ ഹാരിസ്! നിങ്ങൾ വഴിക്കു് മാറിനിർത്തിയ 2 ഒട്ടകങ്ങൾ ഇതിൽ ഉണ്ടൊ?" അതു കേട്ട ഉടനെ ഹാരിസ് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയും ഈ വിവരം ഞാൻകൂടികെ മറ്റാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നു് പറയുകയും ചെയ്തു. തന്റെ പുത്രി ആദ്യമെതന്നെ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നു് കേട്ടപ്പോൾ ഹാരിസ് വളരെയേറെ സന്തോഷിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു് മടങ്ങിവരുമ്പോഴാണു് വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചു് ഹ: ആയിശയുടെ മാല പോയതു്. മാല അന്വേഷിച്ചു് സമയം അധികമാവുകയും നമസ്കാരസമയം ആസന്നമാവുകയും ജലമന്വേഷിച്ചതിൽ കിട്ടാതവരികയും ചെയ്തപ്പോൾ ഹ: അബൂബക്കർ ആയി

ഷയെ കോപിക്കുകയും അത്തരുണത്തിൽ തയമ്മും ചെയ്യുവാനുള്ള ആയത്ത് അവതരിക്കുകയുംചെയ്തു. "ഇത്രപുണ്യവും ഉപകാരപ്രദവുമായ മറ്റുവല്ല മാലയുമുണ്ടോ? ഇത് കാരണമായി എത്ര എളുപ്പം സിദ്ധിച്ചു." എന്നു് നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി. സൈന്യം പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കൂടാരം വെച്ചിരുന്നസ്ഥലത്ത് നിന്നു് ആണു് മാല കിട്ടിയതു്. ഈ മാല കാരണമായി കപടവിശ്വാസികൾ ആയിഷയെ സംബന്ധിച്ചു അപവാദം പരത്തുകയും അതിനാൽ നബിക്ക് ആയിഷയോടു വെറുപ്പുതോന്നി അനന്തരം അപവാദത്തിൽനിന്നു് ആയിഷയെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടു് ഖുർ ആൻ അവതരിച്ചു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരണം ഈ ലേഖകന്റെ സൂറത്തുന്നൂറു് പരിഭാഷ (ഇസ്ലാമിലെ സാമൂഹ്യ നിയമങ്ങൾ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

ഹ: ഉമറിബ്നുഖത്ത്വാബിന്റെ ഭൃത്യൻ ജഹ്ജാഅ്ബ്ന മസ്ഊദ് ഒരു തോൽ പാത്രവുമായി വെള്ളം നിറക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ജനത്തിരക്കുമൂലം അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ പ്രവാചകരുടേയും ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ എന്നിവരുടേയും പാത്രങ്ങൾ നിറക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ അല്പം ക്ഷമിക്കുക" ഇത്കേട്ടു് അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന ഉബൈയ്യുബ്ന സുലൂലിന്റെ ഭൃത്യനായ ഒരു അൻസാരി കോപിക്കുകയും അവർ തമ്മിൽ ശണ്ഠകൂടുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി ഒരു വലിയ മുഹാജിർ അൻസാരി ലഹള നടന്നു. ഈ വിവരം ഉടനെ തന്നെ നബി (സ)ക്കു് ലഭിച്ചു. അവരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു് നബി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അതല്ല നിങ്ങൾ അജ്ഞാതകാലത്തെ നടപടി വീണ്ടും തുടരുകയണോ?" അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന ഉബയ്യു് ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ആ ഹ! അവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തോ? എങ്കിൽ മദീനയിൽ ചെല്ലട്ടെ. അപ്പോൾ കാണാം യോഗ്യൻ അയോഗ്യനെ ബഹിഷ്കരിക്കൽ." യോഗ്യൻ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ അബ്ദുല്ലയും അയോഗ്യൻ എന്നുള്ളതിനു് നബിയുമാണു് അബ്ദുള്ള ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. അനന്തരം അവൻ നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ അപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു് വളരെ ഭക്തിയോടെ പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു് പിന്നീടു് നബിക്കു് ബോദ്ധ്യമായി.

ഖന്ദഖ് യുദ്ധം.

ഹിജറ അഞ്ചാം കൊല്ലം ശവ്വാലിൽ കിടങ്ങു് യുദ്ധം നടന്നു. ബനീനുള്ളൈർ വംശക്കാരായ ചില യഹൂദികൾ ഖൈബറിൽ കുടിയേറിപാർത്തിരുന്നുവെന്നു് മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. അവരിൽ പ്രധാനികളായ സലാമിബ്ന മുശ്കമു, അയിയ്യിബ്ന അലീത്തബ്, മുതലായവർ മക്കയിൽചെന്നു് ഖുറൈശികളോടു പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിനെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം എത്ര ത്യാഗം സഹിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണു്". അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അടുത്തുതന്നെ യുദ്ധത്തിനു് തയ്യാറായിക്കൊള്ളാമെന്നു് ഖുറൈശികൾ അവരോടു് ഉടമ്പടി ചെയ്തു. അനന്തരം അവർ ഒത്ഫാൻ ഗോത്രക്കാരെ സമീപിക്കുകയും അവരോടു് "ഖുറൈശികൾ യുദ്ധത്തിനു് തയ്യാറായിട്ടുണ്ടു്; അതോടുകൂടി നിങ്ങളും പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദിനെ ലോകരംഗത്തുനിന്നു് തുടച്ചുനീക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കും" എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അവരും യുദ്ധത്തിനു് പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളാമെന്നു് ഉറപ്പു് കൊടുത്തു. ഒട്ടും താമസിയാതെ 4000ത്തോളംവരുന്ന ഖു

റൈശി സൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഉസ്മാനിബ്നു അബീതൽഹത്തായിരുന്നു പതാകാ വാഹകൻ. അബൂസുഫ്യാനായിരുന്നു സർവ്വസൈന്യാധിപൻ. സുഫ്യാനിബ്നു അബ്ദുശംസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബനൂസലീം വംശക്കാരായ 700പേർ ജൂങ്ങ് റാനിൽവെച്ചു ഖുറൈശികളോടുചേർന്നു. തൽഹത്തിബ്നു ഖുവൈലിദിൽഅസ്ലമിയുടെ കീഴിൽ ബനൂസഅദ് ഗോത്രക്കാരും മുസ്ലിംകളോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഉയൈനത്തിബ്നു ഇസ്നൽവസാരിയുടെ കീഴിൽ ഗത്ഫാൻ വർഗ്ഗക്കാരും പുറപ്പെട്ടു. ഹാരിദ് ബ്നു ഔഫിന്റെ കീഴിൽ ബനീമുറത്ത് വംശക്കാരും പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മസ്ഊദിബ്നു രുഖൈലത്തിന്റെ കീഴിൽ പുറപ്പെട്ടിരുന്ന 400പേർ അശ്ജഅ് വംശക്കാരായിരുന്നു. മുസ്ലിംകളോടു യുദ്ധത്തിനായി മറ്റു പല ഗോത്രക്കാരും ഖുറൈശികളോടു ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നബിയേയും അനുയായികളേയും നശിപ്പിച്ചു ഇസ്ലാംമതത്തെ നാമാവശേഷമാക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടിരുന്ന അമുസ്ലിം സൈന്യങ്ങൾ ആകെ 10000ആയിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) സൽമാനുൽ ഫാരിസിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മദീനയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കിടങ്ങു കീറുവാനായി കല്പന കൊടുത്തു. സഹാബികളോടൊപ്പം നബിയും ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹ: സൽമാനുൽ ഫാരിസിതന്നെ 10പേരുടെ ജോലിയാണു ചെയ്തിരുന്നതു്. "ഐഹികജീവിതം ഒരു യഥാർത്ഥജീവിതമല്ല. ശാശ്വതവും സുഖപൂരിതവുമായ ജീവിതം പാരത്രികജീവിതമാണു്" എന്നു ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ നബി (സ) പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മണ്ണ് ചുമന്നു് മാറുകമൂലം അവിടുത്തെ ബാഹ്മാനദേഹത്തിൽ മണ്ണുപൂർണ്ണമായി കണ്ടു വെന്നും ബറാഅ്ബ്നു ആസിബ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കിടങ്ങു് കുഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശക്തിയായ ഒരു പാറ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതു് അവരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിനു് വിഘ്നമാണെന്നു് കണ്ടപ്പോൾ നബി (സ) മഴുവാങ്ങി ഒന്നുവെട്ടുകയും ആ വെട്ടുകൊണ്ടു് അതു് പിളരുകയും നബി അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു. "സിറിയ, പേർസ്യ, റോം, യമൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ കോട്ടകൾ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പതിയുന്നു; ഭാവിയിൽ എന്റെ ജനത ഈ രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കി ഭരിക്കും" എന്നു നബി (സ) തുടർന്നു പറഞ്ഞു. വിശപ്പിന്റെ കാഠിന്യത്താൽ എഴുന്നേറ്റു് നില്ക്കുവാൻ പോലും അശക്തനായി തീർന്ന നബിയെ ക്ഷണിക്കുവാനായി വന്ന ജാബിറിനോടു് കിടങ്ങുപണിക്കാരെ മുഴുവൻ ക്ഷണിക്കുവാനായി നബി കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. തദ്വാരം അഞ്ചുനാഴി ഗോതമ്പുവും ഒരു ചെറിയ ആടും ഇത്ര വലിയ ജനസമൂഹത്തിനു് വിശപ്പടക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായതു് നബിയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ ഒരുദാഹരണമാകുന്നു. ഒരു മാസത്തിൽതാഴെ ഈ കിടങ്ങു് കുഴിക്കുവാൻ വേണ്ടിവന്നു. നബിയും 3000ത്തോളംവരുന്ന സഹാബികളുംകൂടി മദീനയുടെ സമീപമുള്ള സൽഅ് പർവ്വതത്തിനു് സമീപം താമസിച്ചു. മുഹാജിറുകളുടെ പതാക സൈദ്ബ്നുഹാരിസിന്റെ കയ്യിലും അൻസാരികളുടേതു് സഅദ്ബ്നു ഉബാദത്തിന്റെ കയ്യിലും ആയിരുന്നു. നബിയുടേയും ശത്രുക്കളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലാണു് കിടങ്ങു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്.

ബനൂകുറൈള യഹൂദികൾ നബിയുമായി സൌഹാർദ്ദ ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പുവെച്ചിരുന്നു. അവരുടെ നേതാവായ കഅബിബ്നു അസദിനോടു് കൂടിയാലോചന നടത്തുവാനായി അയിയ്യി പുറപ്പെട്ടു. കഅബ് അയിയ്യിനെ കണ്ടപ്പോൾ വാതിലടച്ചു അകത്തിരുന്നു് ഇ

ങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: "നീ ഈ അസമയത്തു് വരുന്നതു് മുഹമ്മദുമായിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സൗഹാർദ്ദതയെ എടുത്തു കളയുവാനാണെന്നു് എനിക്കറിയാം" അതുകേട്ടു് അയിയ്യി പറഞ്ഞു. "നീ വാതിൽ തുറക്കാത്തതു് മറ്റൊന്നുമല്ല; ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണസമയമാണു്. അതിൽ ഞാൻ പങ്കെടുക്കുമെന്നു് കരുതിയാണു് കതകടച്ചതു്." ഇതു് കേട്ടുടനെ കഅബു് വാതിൽ തുറന്നു. അവർ അന്യോന്യം പലതും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം അയിയ്യിന്റെ മധുരവാക്കുകളാൽ കഅബു് നബിയുമായുള്ള ഉടമ്പടി ലംഘിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. ഇതിനെ തുടർന്നു ഖുറൈശി, ഗത്തഫാൻ എന്നീ ഗോത്രത്തിൽനിന്നും 2000പേരെ മദീനയെ അക്രമിക്കുവാനായി അയച്ചുകൊടുക്കുവാനായി ഒരാളെ ബനൂകുറൈളത്തുകാർ അയച്ചു. ഈ വിവരം നബി (സ) അറിഞ്ഞതിനെ തുടർന്നു സൈദ്ബിനു ഹാരിസത്തിന്റെ കീഴിൽ 500പേരെ മദീനയെ സംരക്ഷിക്കുവാനായി അയച്ചു. മുസ്ലിമീങ്ങളെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ശത്രുക്കൾ വലയം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ മുസ്ലിംകൾക്കു് അതിയായ ഭയവുമുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചില തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ചിലരെ ബാധിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. കപടവിശ്വാസികൾ പലതും പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലർ പല കാരണങ്ങളും പറഞ്ഞു മദീനയിലേക്കു മടങ്ങിപോകാൻ ശ്രമിച്ചു.

നബിയെ വധിക്കുവാനായി നൗഫലിബ്നുഅബ്ദുല്ല കുതിരയെ ചാടിച്ചു. അവൻ കിടങ്ങിൽ വീണു കഴുത്തു് പൊട്ടി ചത്തുപോയി.

ശത്രുക്കൾ കിടങ്ങിനരികെ വന്നു. അത്ഭുതപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. അബൂസുഫ്യാൻ കുതിച്ചു. ഖാലിദിബ്നു വലീദ്, അംറുബ്നു ആസി, ഇക്രീമത്തിബ്നു അബൂജാഹിൽ, ളിറാറിബ്നു ഖത്താബ് മുതലായവർ പലപ്രാവശ്യം കിടങ്ങിന്റെ പരിസരത്തിൽ കുതിരയെ ചുറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മദീനയിലെ പഴങ്ങളിൽ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം ശത്രുക്കൾക്കു് കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും അവരുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു നബി (സ) ആശിക്കുകയും ഹറ: സഅദിബ്നു മആദ്, സഅദിബ്നു ഉബാദത്ത് എന്നിവരോടു് ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു് അങ്ങയുടെ സ്വന്ത അഭിപ്രായമോ അതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയോ എന്നു് സഅദ് ചോദിച്ചപ്പോൾ അതിനുത്തരമായി നബി (സ) ഇതു് എന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയാണെങ്കിൽ അതുടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയല്ലാതെ നിങ്ങളോടു് ആലോചിക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിൽ ഞങ്ങളുടേയും ശത്രുക്കളുടേയും മദ്ധ്യേ അല്ലാഹു എന്തു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ അതു് വരുന്നതുവരെ ഇതു് ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. അവർക്കു് ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് വാൾ ആണു് എന്നു് സഅദ് ധൈര്യസമേതം പറഞ്ഞു. ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്നും ഒരസാധാരണ മല്ലൻ പോർക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങുകയും മുസ്ലിംകളിൽനിന്നു് തുണയെ തേടുകയും ചെയ്തു. ഇതു് കേട്ടപ്പോൾ അലി (റ) എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. ഉടനെ നബി പറഞ്ഞു: അതു് അംറാണു് എന്നു്. അംറാണെങ്കിലും അങ്ങു് അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അവനെ വധിച്ചുകൊള്ളാം എന്നു അലി പറഞ്ഞു. അനന്തരം നബി (സ) ഇരുമ്പു് അലിക്കു് തലപ്പാവു് ചുറ്റികൊടുക്കുകയും ദുൽഫഖാർ എന്ന വാളെടുത്തു് കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അലി രണാങ്കണത്തിലേക്കു് കുതിച്ചു. അലിയെ യാത്രയാക്കിയശേഷം ന

ബി (സ) ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "അല്ലാഹുവെ! ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ഹ: ഹംസ, ബദർയുദ്ധത്തിൽ ഉബൈദത്ത് എന്നിവർ എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇതു് എന്റെ സഹോദരൻ അലിയാണു്. നീ അലിയെ രക്ഷിക്കേണമേ!" അലിയുടെ ശക്തിയായ ഒരു വെട്ടേറു് അംറ് രണ്ടായി പിളർന്നുപോയി. മുസ്ലിമീങ്ങൾ സന്തോഷത്താൽ തക്ബീർ മുഴക്കി. അംറിനെ എങ്ങിനെ വധിച്ചുവെന്നു് അലിയോടു് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇപ്രകാരമാണു് ഇമാം അലി പറഞ്ഞതു്. "ആ സമയത്തു് മദീനക്കാർ മുഴുവനും ഒരു ഭാഗത്തും ഞാൻ മറുഭാഗത്തുമാണെങ്കിൽപോലും അവർ മുഴുവനും എനിക്ക് കീഴടങ്ങുമായിരുന്നു."

അംറ് വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ കിടങ്ങിന്റെ സമീപത്തു് തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന മുശ്രിക്കീങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു് പിന്നോക്കം മാറി. സുബൈരിബ്നു അവാം അവരെ പിൻതുടർന്നു. നൗഫൽ ഇബ്നു അബ്ദുല്ല സുബൈറിന്റെ ശക്തിയേറിയ വെട്ടുകൂടി രണ്ടായി പിളർന്നു. ഇപ്പോൾ ചിലർ ചോദിച്ചു. "നിങ്ങളുടെ വാളിനും തുല്യമായി മറ്റൊരുവാളും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ലല്ലോ?". അതു് എന്റെ വാളിന്റെ ഗുണമല്ല കയ്യിന്റെ ഗുണമാണു് എന്നാണു് സുബൈർ മറുപടിപറഞ്ഞതു്. ഇബ്നു അബ്ദുക്കത്തു്വിട്ടതായ ശരമേറു് സഅദുബ്നു മആദിന്റെ ജീവനാഡി ഛേദിച്ചുപോയി. ആ അമ്പു് തറച്ച ഉടനെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. "അല്ലാഹുവെ! ഖുറൈശികളുടേയും ഞങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ നീ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ എന്നെ നീ രക്തസാക്ഷിയാക്കേണമെ! പക്ഷെ ബനികുറൈളക്കാരാൽ എന്റെ കണ്ണു് മനോഹരമാകുവോളം എന്നെ നീ ജീവിപ്പിക്കേണമെ!". ഈ പ്രാർത്ഥന നിറവേറുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇതിനുശേഷം ഖുറൈശികളുമായി യുദ്ധമുണ്ടായിട്ടില്ല. ബനിഖുറൈളക്കാരിൽ വിധിപറയുവോളം ഹ: സഅദ് ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഖന്ദഖിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധങ്ങളാൽ ളുഹർ, അസർ, മഅ്രിബി, ഇശ എന്നീ നമസ്കാരങ്ങൾ വിട്ടുപോവുകയും യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അതു മുഴുവൻ ഖളാ വീട്ടുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ നമസ്കാരത്തിൽ ബാങ്കും ഇഖാമത്തും ശേഷം നമസ്കാരങ്ങളിൽ ഇഖാമത്ത് മാത്രം കൊടുത്തും കൊണ്ടാണു് ആ നമസ്കാരങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതു്. ഖുറൈശികളുടെ സഹായാർത്ഥം അയിയ്യി ഇരുപതു് ഒട്ടകത്തിനു് ഇടുക്കത്തക്ക സാമാനങ്ങൾ കയറ്റിയിരുന്നതു് അൻസാരിക്കാർ പിടിച്ചു നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഖാലിദിബ്നു വലീദും ഒരു കൂട്ടം ശത്രുക്കളും കിടങ്ങിന്റെ സമീപത്തേക്കു കുതിച്ചു ചാടി. ഉസൈദിബ്നു ഹുളൈർ 200ഓളം മുസ്ലിംകളോടുകൂടി അവരെ തുരത്തുവോളം യുദ്ധം ചെയ്തു. ശത്രുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഹ: ഹംസയുടെ ഘാതകനായ വഹ്ശിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹ: തുഫൈലുബ്നു നുഅ്മാൻ ആ ഏറുമുട്ടലിൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ യുദ്ധം നിർത്തിയെങ്കിലും ശത്രുക്കളുടെ ഉദ്ദേശം രാത്രിയിൽ ഒരാക്രമണം നടത്തിക്കളയാമെന്നാണു്. ശത്രുക്കളുടെ സജീവമായ ശക്തി കണ്ടപ്പോൾ തിങ്കൾ, ചൊവ്വ, ബുധൻ എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ നബി (സ) അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മദ്ധ്യാഹ്ന സമയത്തിൽ നബി തിരുമേനിയുടെ മുഖം പെട്ടെന്നു് ഉന്മേഷഭരിതമായിതീർന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കു് പരിപൂർണ്ണവിജയം സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള ജിബ്രീലിന്റെ അറിയിപ്പു കൊണ്ടാണു് നബിയിൽ ആ ഭാവഭേദം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്.

അന്നുരാത്രി ശക്തിയേറിയ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടാവുകയും ശത്രുസമൂഹം പല ഭാഗത്തുമായി ചിന്നിച്ചിതറുകയും അവരുടെ മൃഗങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും നശിക്കുകയും തണുപ്പ് കൊണ്ട് മരിക്കാറാകുകയും ചെയ്തു. കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ കെടുതികൾ ശത്രുക്കളെ വളരെയേറെ ക്ഷീണിതരാക്കി. കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായതിന്റെ തലേ ദിവസം രാത്രി ശത്രുസൈന്യത്തിൽപ്പെട്ട നഹീമുബ്നു മസ്ഊദുൽ അസ്ജഇനു നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "ഞാൻ ഒരു മുസൽമാനായിതീർന്നിട്ടുള്ള വിവരം എന്റെ സമുദായം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്നെകൊണ്ട് അങ്ങേക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെന്തെന്നറിയിച്ചാൽ ഞാനതു നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം". അവിടന്നു അരുളി. "യുദ്ധത്തിൽ ചതിമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. നമുക്ക് വിജയം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ വല്ല മാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ അതു പ്രവർത്തിക്കാം" അനുവാദം കിട്ടിയ ഉടനെ ബനീഖുറൈളത്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് നഹീം പുറപ്പെട്ടതു. ബനൂഖുറൈളക്കാർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുവായ നഹീമിനു വലിയൊരു സ്വീകരണം നല്കി. നഹീം ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ചു. "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവാണെന്നുള്ള വിവരം അറിയാമല്ലോ. നിങ്ങൾക്ക് ആപത്തുവരുന്ന സമയത്തു സഹായിക്കേണ്ട ചുമതല എനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇങ്ങോട്ട് വന്നതു. അതു മറെറാന്നുമല്ല ഖുറൈശികൾ, ഒത്ഫാൻ മുതലായവർ നമുക്കടുത്ത രാജ്യക്കാർ അല്ല; ഒരുപക്ഷെ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയമാണ് ഫലമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കവരെ കാണുവാൻകൂടി കഴിയുകയില്ല. ബനീഖയൻഖാഅ്, ബനീനള്ളീർ മുതലായവർക്കു നേരിട്ട ആപത്തുകൾ നിങ്ങൾക്കനുഭവമുണ്ടല്ലോ. മുഹമ്മദുമായുള്ള ഉടമ്പടി നിങ്ങൾ ലംഘിച്ചതോടുകൂടി മുഹമ്മദ് വിജയം വരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്ത് സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് മുഹമ്മദുമായുള്ള കരാറ് ലംഘിക്കേണമെങ്കിൽ ഖുറൈശികളിൽനിന്നു നേതാക്കന്മാരായ 70പേരെ നിങ്ങളുടെ കൈവശത്തിൽ കിട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." നഹീമിന്റെ ഈ ഉപദേശം കേട്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം ഐകകണ്ഠ്യേന അതു സ്വീകരിക്കുകയും അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്നറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഖുറൈശികളുടെ മിത്രമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതി രഹസ്യമാക്കി വെക്കേണമെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ എന്നുകൂടി നഹീം അവരോടു പറഞ്ഞു. [illegible] സംസാരിച്ചു പിരിഞ്ഞതിനു [illegible] ഖുറൈശി നേതാവായ അബൂസുഫ്യാനുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തി.

നഹീം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ഖുറൈശി നേതാവെ! ബനീഖുറൈളത്ത് മുഹമ്മദുമായുള്ള ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചതിൽ അവർ പരിതപിക്കുകയും വീണ്ടും മുഹമ്മദുമായുള്ള സൌഹാർദ്ദത സൃഷ്ടിക്കുവാനായി നമ്മളിൽനിന്നു പ്രധാനികളായ 70 പേരെ കൈവശപ്പെടുത്തി മുഹമ്മദിനു അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായും എനിക്ക് വിശ്വാസയോഗ്യമായ അറിവ് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്രകാരം അവർ നമ്മളിൽനിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ [illegible]രാളെപോലും കൊടുത്തുപോകരുതെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു." അനന്തരം അബൂസുഫ്യാൻ പ്രസ്തുത ഗോത്രക്കാരുടെ സ്ഥിതി അറിയുവാനായി ഇക്കിരിമത്തിന്റെ അബൂജഹലിനെയും മറ്റും

പറഞ്ഞയച്ചു. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കണമെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള 70പേരെ ഞങ്ങൾക്ക് ജാമ്യമായി തരണം എന്നു് ആ ഗോത്രക്കാർ വ്യക്തമാക്കി. ഇതുകേട്ട ഇക്കരി മത്തും മറവും മടങ്ങുകയും വിവരം അബൂസുഫ്യാനെ അറിയിക്കുകയും അബൂസുഫ്യാൻ വളരെ ഏറെ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്തു. കാറ്റുണ്ടായതിനുശേഷം ഹ: ഹുദൈഫ (റ) ഏകനായി ശത്രുക്കളുടെ സ്ഥിതി അറിയുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. സംഘത്തിലെത്തിയ ഉടനെ അബൂസുഫ്യാൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. "ഖുറൈശികളെ എല്ലാവരും ഇരിപ്പുണ്ടോ എന്നു് ഉറച്ചുനോക്കുക!! നമ്മളുടെ ഇടയിൽ ഒറ്റുകാർ കടന്നുകൂടാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണം." അതുകേട്ട ഉടനെ ഹുദൈഫ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന ആളുടെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നീ ആർ എന്നു് ചോദിച്ചു. ഞാൻ മആവിയഇബ്നു അബൂസുഫ്യാൻ എന്നു പ്രതിവചിച്ചു. ഇടത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന ആളുടെ കൈ പിടിച്ചു ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചപ്പോൾ അംറ്ഇബ്നുആസി എന്നു പറഞ്ഞു. ഹുദൈഫയെ അവർ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണു് അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ചെയ്തതു്. അബൂസുഫ്യാൻ തുടർന്നു.

"ഖുറൈശികളെ! ഇനി ദീർഘമായ ഒരു താമസത്തിനു് നമുക്കിവിടെ സൌകര്യം കാണുന്നില്ല. കാറ്റുമൂലം നമ്മുടെ സാധനങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ബനൂകുറൈളത്തുകാരാണെങ്കിൽ നമ്മോടുള്ള വാക്കു് തെറ്റിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ മടങ്ങിപോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. നിങ്ങളും അപ്രകാരം മടങ്ങിപ്പോരുവാൻ തയ്യാറായികൊള്ളുക." പ്രസംഗാനന്തരം അദ്ദേഹം ഒട്ടകപുറത്തുകയറി യാത്ര ആരംഭിച്ചു. പക്ഷെ ഇക്കരിമത്തു്, ഖാലിദ് മുതലായ 20പേർ അവിടെ ഉറച്ചുനിന്നു. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷം ഹുദൈഫ നബിയെ സമീപിക്കുകയും നമസ്കാരത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായപ്പോൾ വിവരം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. നബി (സ) അല്ലാഹുവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്തു.

അബൂസുഫ്യാൻ പുറപ്പെട്ടതിനുമുൻപ് നബിക്കു ഒരു സന്ദേശം അയക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരുന്നു. "നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയാണു് ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടിരുന്നതു്. പക്ഷെ ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ നിന്റെ ചതിപ്രയോഗങ്ങളും മറ്റും ഞങ്ങളെ മടിയന്മാരാക്കിതീർത്തു. അതിനാൽ ഉഹദ്പോലെയുള്ള ഒരു ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങളിൽനിന്നു നിനക്കു് പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കാം."

മുസ്ലിംകളിൽ 6പേരാണു് രക്തസാക്ഷികളായതു്. 1. സഅ്ദ്ബ്നു മആദ്(റ) 2. അനസ്ബ്നു ഔസ്(റ) 3. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സഹൽ(റ) 4. തുഫൈലിബ്നുനുഅ്മാൻ(റ) 5. സഅലമത്തിബ്നു ഔസമത്ത്(റ) 6. കഅബിബ്നു സൈദ (റ) എന്നിവരാണവർ. ഖന്ദഖ്യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു നബി ആയിശയുടെ ഭവനത്തിൽവന്നു് കുളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജിബ്രീൽ (അ) മണൽപൊടികൊണ്ടുതുടച്ചുകൊണ്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ നബിയെ! അങ്ങയ്ക്കു് അല്ലാഹു മാപ്പുനല്കട്ടെ! അങ്ങു് പടച്ചട്ട അഴിച്ചുവോ? മലക്കുകളായ ഞങ്ങൾ ആയുധം വെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. ബനിഖുറൈളത്തുകാരോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു നബിയോടു് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളും നിങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നുണ്ടു്." കല്പന ലഭിച്ച ഉടനെ ഹ: അലിയോടു് താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം വിളിച്ചുപറയുവാൻ നബി കല്പിച്ചു. "അസർ നമസ്കരിക്കാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ ബനിഖുറൈളത്തിൽചെന്നു് നമസ്കരി

ച്ചാൽമതി. അതുയംവേഗം അവരേക്കു പുറപ്പെട്ടുക" എന്നു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു 3000 ത്തോളം വരുന്ന മുസ്ലിം സൈന്യം ബനൂഖൈളത്തിൽചെന്നു് കോട്ടയുടെ സമീപത്തിൽ ഇറങ്ങി. ഹ: അലി പതാകനാട്ടി. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ കരങ്ങിന്റെ സഹോദരന്മാരെ! അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ദുഷിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ കോപത്തിനു് പാത്രമായി തീരുകയും ചെയ്തില്ലേ?" നബിയും സഹാബികളും 25 ദിവസം കോട്ടയെ വളഞ്ഞുതാമസിച്ചു. അവരോടു് സമരം ചെയ്തല്ലാതെ മുസ്ലിംകൾ പിന്മാറുകയില്ലെന്നു് കണ്ടപ്പോൾ കഅബ്ബ്നു ഉസൈദ് ഹുദികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ എന്റെ സഹോദരങ്ങളേ! നമ്മുടെ തലക്കുമുകളിൽ വന്നുഭവിച്ച ആപത്തുകൾ നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി നമ്മുടെഭാവി അപകടത്തിലാകാതിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നു് സംഗതികൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ വെയ്ക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളതിനെ സ്വീകരിക്കാം. (1) മുഹമ്മദിനെ നാം അനുഗമിക്കുക. മുഹമ്മദു് പ്രവാചകനാണെന്നു സൂര്യപ്രകാശംപോലെ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനും ധനത്തിനും രക്ഷയുണ്ടു്. (2) അതിനു് നിങ്ങൾ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും വധിക്കുകയും അനന്തരം മുസ്ലിംകളോടു സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. നാം പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ സന്താനങ്ങളെ കുറിച്ചും ഭാര്യമാരെ കുറിച്ചും നമുക്കു് ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല. നാം വിജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കു് വേറെ വിവാഹങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യാം. (3) ഇന്നു ശനിയാഴ്ച രാത്രിയാണു്. മുഹമ്മദും സൈന്യവും ഇന്നു സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അശ്രദ്ധരായിരിക്കും അതിനാൽ ഇപ്പോൾ അവരുടെനേരെ ഒരാക്രമണം നടത്തിക്കളയാം."

കഅബിന്റെ പ്രസംഗാനന്തരം അംറു ബ്നുഅസദ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിന്റെ മതം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ജൂതമതത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയും മുഹമ്മദിനു് കരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. പക്ഷെ മുഹമ്മദ് അതു സ്വീകരിക്കുമെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല." ഇതുകേട്ട ഉടനെ അവർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങൾ അറബികളുടെ അടിമകളാകുന്നതിനേക്കാൾ മരണത്തെയാണു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്." ഇതവരിൽ നിന്നു് കേട്ടഉടനെ അംറു് അവരിൽനിന്നു് കഴിയുകയും അന്നുരാത്രിതന്നെ അവിടം വിടുകയും ചെയ്തു. കോട്ടയിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു വിശപ്പു ബാധിച്ചു. നബിയുമായി വീണ്ടും സൌഹാർദ്ദതയിൽ എത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന ഉദ്ദേശത്തിൽ സാസുബ്നുഖൈസിനെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് അവർ അയച്ചു. ബനീനുളൈർ ഗോത്രക്കാരുടെമേൽ ചുമത്തിയ വിധി അവരും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് സാസു നബിയെ ഉണർത്തിച്ചു. അതു വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ അവൻ തിരിച്ചുപോയി. വീണ്ടും സാസു നബിയെ മുഖംകാണിച്ചു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ബനീഖുറൈളത്തുകാർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തുക്കളും ഉപേക്ഷിച്ചു് നാടുവിട്ടുകൊള്ളാമെന്നാണു് അവരിപ്പോൾ ബോധിപ്പിക്കുന്നതു്". നബി അതിനേയും നിരസിക്കുകയും "ഞാൻ എന്തു വിധിക്കുന്നുവോ അതവർ സ്വീകരിക്കുകയല്ലാതെ മറു മാർഗ്ഗങ്ങളോന്നുംതന്നെ സ്വീകാര്യമല്ല" എന്നു് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. സാസിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വരവിൽ അബൂലുബാബത്തിനെ യഹൂദികളുമായി സംസാരിക്കു

വാൻ അയച്ചുകൊടുക്കേണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും അപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂലുബാബത്തു് അവരുടെ ബന്ധുവായതിനു പുറമെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും ധനവും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഈ വിഷയത്തിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട കഷ്ടതകളെ വർണ്ണിച്ചു വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം അലിഞ്ഞുപോയി. അവർ അദ്ദേഹത്തിനോടു് ചോദിക്കുകയാണു് "അല്ലയോ അബൂലുബാബത്ത്! മുഹമ്മതിന്റെ വിധി ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കട്ടെയോ?" സ്വീകരിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം തന്റെ കഴുത്തിലേക്കു കൈ ചൂണ്ടികാണിച്ചു. അതിന്റെ അർത്ഥം ആ വിധി കഴുത്തറക്കുന്നതിനു് സമമാണെന്നാണു്. ആ വാചകം ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ അതു് വളരെ തെറ്റായിപോയെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു് മനസ്സിലാവുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് കുഴങ്ങുന്ന കണ്ണുനീരോടുകൂടി ഞാൻ അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ പ്രവാചകനേയും വഞ്ചിച്ചുപോയല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞുപള്ളിയെ സമീപിക്കുകയും അവിടെ ഒരു തൂണിന്മേൽതന്നെ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്റെ പശ്ചാതാപം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയം. 10ദിവസം തുടച്ചയായി ആഹാരപാനീയങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് മോഹാലസ്യം ബാധിച്ചു. അല്പനേരത്തിനുശേഷം പുഞ്ചിരിയോടും പ്രസന്നതയോടുകൂടി നബി (സ)യെ ഉമ്മുസൽമയുടെ ഭവനത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഉമ്മുസൽമ അദ്ദേഹത്തു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "നബിയേ അങ്ങു് എന്താണു് ചിരിക്കുന്നതു്? അല്ലാഹു അങ്ങയെ ചിരിയിലും പ്രസന്നതയിലും ആക്കിതീർക്കട്ടെ!" നബി (സ) പറഞ്ഞു. "അബൂലുബാബത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതാണു് എന്റെ പ്രസന്നതക്കു കാരണം." ഉമ്മുസൽമ "അങ്ങു് അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ സന്തോഷവാർത്തയെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാം." നബി "നിങ്ങൾക്കു് തൃപ്തിയാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളുക." അതുപ്രകാരം ഉമ്മുസൽമത്തു് ഈ വിവരം അബൂലുബാബത്തിയറിയിച്ചു.

അവസാനമായി ബനൂഖുറൈള നബിയുടെ വിധിക്കു് വിധേമായി. അനന്തരം നബി ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ! യഹൂദസംഘമെ അൻസാരി നേതാവായ സഅദിബ്നു മുആദിന്റെ വിധി നിങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യമാണോ!" അവർ എല്ലാവരും ഐകൃകണ്ഠേന സ്വീകരിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു് സഅദിനെ വിധികർത്താവായി നിശ്ചയിച്ചു. ഖന്ദഖിൽനിന്നു് പരുക്കേല്ക്കുകകാരണം സുഖമില്ലാതിരുന്ന സഅദ് തന്റെ മിത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിധിപറയുവാനായി വരികയാണു്. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങളെല്ലാം ബഹുമാനപൂർവ്വം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു് സലാം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "ജൂതന്മാരായ പുരുഷന്മാരെ വധിക്കുകയും സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും അടിമകളാക്കി പിടിക്കുകയും അവരുടെ ധനങ്ങൾ മുഹാജിറുകൾക്കു് വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക." കുറ്റയുടെ അകത്തു 1500 വാളുകൾ 300 അങ്കികൾ 2000 കുന്തങ്ങൾ 800 പരിചകൾ മുതലായവയും മറ്റവധി സാമഗ്രികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം മുസ്ലിംകൾ കരസ്ഥമാ

ക്കി. മദീനയുടെ ഒരു ഭാഗത്തായി ഒരു വലിയ കഴികുത്തുകയും നബിയും അനുയായികളും അതിനരികെവന്നു നില്ക്കുകയും യഹൂദന്മാരിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ ഓരോരുത്തരെ കൊണ്ടുവന്നു കുഴിയുടെ അരുകിൽ നിർത്തി തലവെട്ടി കുഴിയിൽ ഇടുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. അക്കൂട്ടത്തിൽ അയിശ്വി, കഅബ് മുതലായ നേതാക്കന്മാരുടെ തലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സന്ധ്യയാകുന്നതുവരെ അതങ്ങിനെ നടന്നു. ഹ: അലിയും ഹ: സുബൈറുമായിരുന്നു അതു ചെയ്തിരുന്നതു്. അനന്തരം ആ കുഴി മണ്ണിട്ടുമൂടിക്കളഞ്ഞു.

പ്രസ്തുത വിധി പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു യഹൂദയുവതി അവളുടെ ഭർത്താവിനോടു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു.

യുവതി: "നാഥാ! അങ്ങു മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും?"

ഭർത്താ: "അല്ലയോ! ബയാനത്തു്! നിന്റെ സ്നേഹം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുന്നതു് നീ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെ?"

യുവതി: "ഉവ്വു്. അങ്ങയുടെ പ്രേമത്തിനു വേണ്ടി ഞാൻ എന്തിനും തയ്യാറാണു്."

ഭർത്താ: "എന്നാൽ ഈ കല്പനയുത്തു് മുഹമ്മദിന്റെ സംഘത്തിലേക്കു് എറിയുക. അവരിൽ നിന്നു് വധിക്കപ്പെടുന്നവക്കു് പകരമായി നിന്നെയും വധിക്കുന്നതാണെനിക്കിഷ്ടം."

അവൾ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും അതേറ്റു് ഖല്ലാദിബ്നു സുവൈദ് വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഹ: അയിശയുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഖല്ലാദിന്റെ ഘാതകിയായ ബയാനത്തിനു് സന്തോഷമാണുണ്ടായതു്. അവർ അയിശയോടു പറഞ്ഞു. "എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചു് എന്റെ ജീവൻ ബലികൊടുക്കേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു. അയിശ ഞാൻ പോകട്ടെ. എനിക്കു സമാധാനം തരിക" അവൾ കുഴിയുടെ അരികിലേക്കു് കൊണ്ടുചെല്ലുകയും സന്തോഷത്തോടെ കഴുത്തു് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകളിൽനിന്നു് ഇവർമാത്രമെ വധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു.

ബനീനൂറൈള വംശത്തിൽപെട്ട വൃദ്ധനായ സഅീറുബ്നുബത്താ, അജ്ഞാനകാലത്തു് സാബിത്തുബ്നുഖൈസിനെ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനു നന്ദിയായി സാബിത്തു് സഅീറിനെ വധശിക്ഷയിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ആ അപേക്ഷ നബി സ്വീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. പ്രായപൂർത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ രക്ഷപ്പെട്ട ഒരാളാണു് അത്തിയത്തുൽഖുറളി. സൽമാനുബിനു ഖൈസി അഭയം നൽകിയതിനാൽ രിഫാഅത്തുൽഖുറളിയേയും നബി വധശിക്ഷയിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കി. തടവുകാരായ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു് രിഅനത്തു് ബിന്തു് ശംഊൻ എന്ന സ്ത്രീയെ നബി (സ) വിവാഹം കഴിച്ചു വിധി പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഹ: സഅദ് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. "അല്ലാഹുവേ! എന്റെ ആഗ്രഹം നീ നിറവേറ്റിതന്നു. ഇനി ഖുറൈളികൾ ഞങ്ങളോടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കേറ്റിട്ടുള്ള ഈ പരുക്കുമൂലം എന്നെ നീ മരണപ്പെടുത്തേണമെ." അന്നുരാത്രി ആ മുറിയിൽനിന്നു് രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാവുകയും അദ്ദേഹം വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. സഅദ്ബ്നുമുആദിന്റെ മരണാനന്തരം ജിബ്രീൽ ആഗതനായി നബിയോടിങ്ങനെചോദിച്ചു. "അല്ലയോ നബിയേ! ഇത്രനല്ല ആളാരാണു്! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഉയർത്തലിനായി ആകാശവാതിലുകളെല്ലാം തുറന്നിരി

ക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനമായ അറ്ശ് പോലും വിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.” നബി ഉടനെതന്നെ സഅദിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു നടന്നു. അവിടെ ചെന്നപ്പോളാണു് സഅദിന്റെ വിയോഗം നബി അറിഞ്ഞതു്. 70000 ത്തിൽ പരം മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനാസയിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ആ മലക്കുകൾ അന്നുമാത്രമെ ഭൂമുഖത്തിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ.

ഖുറൈളാഅ് ഗോത്രക്കാരുടെ നേരെ

ഹിജറ 6—ാംവർഷം മുഹറം 10—നു ബനൂഖുറൈളാ വംശക്കാരിൽനിന്നു് ഒരു ശാഖക്കാരനായ ഖുറാളാഅ് ഗോത്രക്കാരുടെ നേരേ മുഹമ്മദിബ്നു മസ്ലമത്തു് മുതൽ 30 പേരെ അയച്ചു. അവർ ഇരിയത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തിറങ്ങി. ഈ സ്ഥലം മക്കയോടടുത്താണെങ്കിലും മക്കയിൽ നിന്നങ്ങോട്ടു് ഏഴുദിവസത്തെ വഴിയുണ്ടു്. ശത്രുക്കളുമായി ഏറെമുട്ടുകമൂലം ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു് 10 പേർ വധിക്കപ്പെടുകയും ബാക്കിയുള്ളവർ ഓടിരക്ഷപ്പെടുകയുംചെയ്തു. അവരിൽ നിന്നു് ഗനീമത്തായി കിട്ടിയ മൃഗങ്ങളോടുകൂടി മുസ്ലിംകൾ മദീനയിലേക്കു മടങ്ങി. ഇതിനു് 16 ദിവസം വേണ്ടിവന്നു. അവരുടെ മടക്കയാത്രയിൽ ഒരപരിചിതനെ പിടികൂട്ടി നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി. അപ്പോഴാണു് ബന്ധസ്ഥൻ യമാമത്തുകാരുടെ നേതാവായ സുമാമ ബ്നു ഹുസാലുൽ അനഫിയ്യിയാണെന്നു അവർക്കു് മനസിലായതു്. നബിയുടെ സമീപം ഒരു തൂണിന്മേൽ ബന്ധിച്ചു. അനന്തരം നബി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. “അല്ലയോ സുമാമത്തു് നിങ്ങൾ എന്തുവിചാരിക്കുന്നു?” അയാൾ പറഞ്ഞ “മുഹമ്മദേ: ധനം വാങ്ങി എന്നെവിട്ടയക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് ഞാൻ തന്നുകൊള്ളാം. അതല്ല എന്റെ നേരെ ദയതോന്നുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനു ഏറ്റവും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കും. അതുമല്ല നിങ്ങളെന്നെ വധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനും അനുസരണയുള്ളവനാണു്.” അടുത്തദിവസവും ആ ചോദ്യം തന്നെ ചോദിച്ചു. അയാൾ അപ്പോഴും ആദ്യം പറഞ്ഞ മറുപടി ആവർത്തിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസവും നബി (സ) അപ്രകാരം ചോദിച്ചു. അയാൾ അപ്പോഴും ആദ്യത്തെ ഉത്തരം ആവർത്തിച്ചു. അനന്തരം നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധനവിമുക്തനാക്കി. സുമാമത്തു് പള്ളിയുടെ അടുത്തുപോയി കുളിക്കുകയും മടങ്ങിവന്നു ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു. “നബിയേ! അടുത്തസമയംവരേയും ഞാൻ അങ്ങയുടെ നേരെ എത്രകണ്ടു കോപാകുലനായിരുന്നുവോ അതിലധികം സ്നേഹമാണെനിക്കിപ്പോൾ അങ്ങയോടു തോന്നുന്നതു്. എല്ലാമതത്തേക്കാളും ഞാൻ വെറുത്തിരുന്ന അവിടത്തെമതം എനിക്കിപ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രേമമുള്ളതായിരിക്കുന്നു.” അനന്തരം അദ്ദേഹം മക്കയിലേക്കു് പോവുകയും അവിടെ നിന്നു് സ്വദേശമായ യമാമത്തിലേക്കു് പുറപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ഈ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും മുസ്ലിംകളെ പള്ളിയുടെ തൂണിന്മേൽ ബന്ധിക്കാമെന്നും തടവുകാരുടെമേൽ കരുണകാണിക്കേണ്ടതാണെന്നും മതപരിവർത്തനസമയത്തു് കുളിക്കുന്നതു് ഉത്തമമാണെന്നും മുസ്ലിംകളോടു സ്നേഹം കാണിക്കുന്നതു് കൊണ്ടു അവരുടെ കോപം നശിക്കുകയും നമ്മോടു് സ്നേഹമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമെന്നും നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

ബനൂലഹിയാൻകാരുടെ നേരെ

ഈ വർഷം റബീഉൽഅവ്വലിൽ ചന്ദ്രികാപൂരിതമായ ഒരു രാത്രിയിൽ 200 യോദ്ധാക്കളോടുകൂടി റജീഇന്റെ അഹ്ലുകാരുടെ ഘാതകന്മാരായ ബനൂലഹിയാൻ വംശക്കാരെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. നബിയുടെ ആഗമനം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പർവ്വതമുകളിൽ കയറി രക്ഷപ്രാപിച്ചു.

ആ ഉദ്ദേശം വിഫലമായപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകൾ ഉസ്ഫാൻ എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ എത്തിയതിനുശേഷം രണ്ടു അശ്വഭടന്മാർ ഖുറാഉൽ ഗമീൻ എന്ന സ്ഥലംവരെ പോയിവടങ്ങി. അനന്തരം നബിയും അനുയായികളും മദീനയിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുപോന്നു.

ദീഖറദ് യുദ്ധം.

ഈ ഹിജ്‌റവർഷം റബീഉൽഅവ്വലിൽ തന്നെയാണ് മദീനയിൽനിന്ന് 12 നാഴികഅകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ഖത്ഫാൻ ദേശക്കാരോട് തൊട്ടുകിടക്കുന്നതുമായ ദീഖറദ് രാജ്യക്കാരോട് യുദ്ധംനടന്നത്. ദീഖിറദ്ബാബുത്തു് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ അടുത്തടുത്താണ് കിടക്കുന്നത്. ഈസ്ഥലം കന്നുകാലികളും ഗോവും മേയുന്നതും ഉപകാരപ്രദവുമായിരുന്നതിനാൽ നബിയുടെ 20 ഒട്ടകങ്ങളെ അബൂദറിന്റെ ഭാര്യയും പുത്രനും മേച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ 20 അശ്വഭടന്മാരോടുകൂടി ഉയൈനത്തുൽ ഫസാരി ആ ഒട്ടകങ്ങളുടെ നേരെ ആക്രമണം നടത്തുകയും അബൂദറിന്റെ പുത്രനെ വധിക്കുകയും സ്ത്രീയെ തടവുകാരിയായി പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീ പിന്നീട് രക്ഷപ്പെട്ടു ഇതു കാരണമായി 500 യോദ്ധാക്കളോടുകൂടി നബി(സ) ആസ്ഥലത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഹ: മിഖ്ദാദ് (റ) ആണ് പതാകവഹിച്ചിരുന്നതു്. സൈന്യങ്ങളുടെ മുൻപിലായി പുറപ്പെട്ടിരുന്ന അബൂഖത്താദാസുഅബ്നു് ഇഖ്മത്തിനെ കണ്ടുകയും അവനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉക്കാശത്തിബ്നുമുഹ്‌ശിർ(റ) വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചു കണ്ടതായ ഇബ്യാനിബ്നു അംറിനേയും അവന്റെ പുത്രനായ അംറിനേയും വധിച്ചു. ബദറിൽ പങ്കുവഹിച്ചിരുന്ന മുഅ്ദിസിബ്നുഹ്മലലി ഈയുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. കാലാൾപ്പടയിൽ സമർത്ഥനായ സൽമത്തിബ്നുൽ അഖ്മഅ് ശരം പ്രയോഗിച്ചു ഒട്ടകങ്ങളെ അവരിൽ നിന്നു് വീണ്ടെടുത്തു. പ്രസ്തുത സൽമത്തിന്റേയും അശ്വഭടന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ മിഖ്ദാദിന്റെയും വീരപരാക്രമങ്ങളെ നബി (സ) പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായി. നബി (സ) ദീഖറദിൽ എത്തി ഒരു രാത്രിയും പകലും അവിടെ താമസിച്ചു. ശത്രുളായ ഉത്ഫാൻ, ഫസാറത്ത്, അക്വാസ് മുതലായ വംശക്കാർ യുദ്ധത്തിനു് കഴിവില്ലാത്തവരായി തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു് സൽമത്ത് നബിയോടു പറഞ്ഞു '100 പേരോടുകൂടി അങ്ങു് എന്നെനിയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശേഷമുള്ള ഒട്ടകങ്ങളെ ഞാൻ അവരിൽ നിന്നു് വീണ്ടെടുത്തുകൊള്ളാം.'' അതു് കേട്ടപ്പോൾ നബി (സ) പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അഖ്വാഇന്റെ പുത്രാ! ഇപ്പോൾ ശാന്തനായിരിക്കുക.'' അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായിതന്നെ ശേഷിച്ച ഒട്ടകങ്ങളെ തിരിച്ചുപിടിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾ വിജയശ്രീലാളിതരായി മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

സഹാബിമാരുടെ സമരങ്ങൾ

ഈ കൊല്ലം റബീഉൽ അവ്വലിൽ തന്നെ

ഉക്കാശത്തിന്റെ കീഴിൽ 40ഓളം സഹാബികളെബനീസ അദ്ഗോത്രക്കാരുടെ വെള്ള സ്ഥലമായ കംറിലേക്കയച്ചു. മുസ്‌ലിംകൾ വരുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു ശത്രുക്കൾ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളെല്ലാം വിജനമായി കാണപ്പെട്ടതിനാൽ അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളെ പിടിച്ചെടുത്ത്കൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകൾ തിരിച്ചുപോന്നു.

മുഹമ്മദിബ്നുമസ്‌ലമത്തുൽ അൻസാരിയേയും പത്തു സഹാബികളേയുംകൂടി മദീനയിൽ നിന്നു 24 നാഴിക അകലെയുള്ള ദിഖിസ്സത്തിലേക്കു ഈ മാസത്തിൽതന്നെ അയച്ചു. അവരുടെ വരവു കണ്ടപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ ഒരു സ്ഥലത്തു മറഞ്ഞിരുന്നു. മുസ്‌ലികൾ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ശത്രുക്കൾ ഒരാക്രമണം നടത്തുകയും മുഹമ്മദിബ്നുമസ്‌ലമത്തൊഴികെ സർവ്വരും ശഹീദാവുകയും ചെയ്തു. പരുക്കേറ്റു നഗ്നനായി കിടന്നിരുന്ന മുഹമ്മദിനെ അതിലെപോയിരുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിം സഹോദരൻ എടുത്തു മദീനയിൽകൊണ്ടുവന്നു.. ഇതിനുപ്രതികാരമെന്നവണ്ണം 40 ഓളം സഹാബികളെ അബാഉബൈളത്തിന്റെ കീഴിൽ അവിടേക്കയച്ചു. ശത്രുക്കളെ ആരെയും കാണാഞ്ഞതിനാൽ അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളേയും പിടിച്ചെടുത്തു സഹാബികൾ മടങ്ങിപോന്നു.

ഈ വർഷം റബീഉൽ ആഖിറിൽ മദീനയിൽ നിന്നു 4 നാഴിക അകലെയുള്ള ബത്തനഖ്‌ലിന്റെ ഭാഗമായ അമൂമിലേക്കു സൈദ്ബ്നു ഹാരിസത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സംഘത്തെ അയക്കുകയും ബനൂസലീം വംശക്കാരുടെ ഒട്ടകങ്ങളേയും മറ്റും പിടിച്ചെടുത്തു മടങ്ങിപോരുകയും ചെയ്തു.

ഈ വർഷം ജമാദുൽ അവ്വലിൽ മദീനയിൽ നിന്നു 4 ദിവസത്തെ വഴി ദൂരെയുള്ള ഐസിലേക്കു 170 സഹാബിമാരെ സൈദ്ബ്നു ഹാരിസത്തിന്റെ കീഴിൽ അയച്ചു. സിറിയായിൽനിന്നു വരുന്ന ഖുറൈശികളുടെ വ്യാപാരച്ചരക്കുകൾ കവർച്ച ചെയ്യുകയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. സഫ്‌വാനുബ്നുഉമയ്യത്തിന്റെ കച്ചവടച്ചരക്കുകളായിരുന്നു അതിൽ അധികവും. പ്രസ്തുതകച്ചവടച്ചരക്കുകളും അവ കയറ്റപ്പെട്ടിരുന്ന ഒട്ടകങ്ങളേയും ബലമായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും അതിന്റെനേതാവായ അംറിബ്നുഅസിയെതടവുകാരനാക്കുകയും ചെയ്തു. മദീനയിൽ എത്തിയഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ ഹ: സൈനബ ജാമ്യത്തിൽ വിടുകയും അവർ തന്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു തന്റെ ഭർത്താവായിരുന്ന അംറിന്റെ ധനമെല്ലാം മടക്കികൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്നിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അവയെല്ലാം മടക്കികൊടുക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ആ ധനത്തോടുകൂടി അംറു മക്കയിൽവരികയും ധനങ്ങളെല്ലാം ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു് ഓഹരി ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും അനന്തരം മദീനയിൽവന്നു ഇസ്‌ലാം മതം വിശ്വസിക്കുകയും സൈനബയെ വീണ്ടും ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആവഷ്ം ജമാദുൽ ആഖിറിൽ മദീനയിൽനിന്നു 36 നാഴിക അകലെയുള്ള തുറഫിലേക്കു 15സഹാബികളോടുകൂടി ഹ:സ അദിബ്നുഹാരിസത്തിനെ നബി (സ) അയച്ചു. മുസ്‌ലിംകൾവരുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു അന്നാട്ടുകാർ ഓടിപ്പോവുകയും അവരുടെ ആട്ടകളേയും ഒട്ടകങ്ങളെയും ഗനീമത്തായി പിടിച്ച മുസ്‌ലിംകൾ മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു.

ഈ മാസത്തിൽ തന്നെസിറിയയിൽ പെട്ട ഇസമാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു 500ഓ

ളും സഹാബികളെ സൈദ്ബ്നുഹാരിസത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അയച്ചു. ഇതിനു കാരണം ഹെറിയത്തുൽഖൽബി(റ) നബി(സ)യുടെസന്ദേശവുമായി കൈസർരാജധാനിയിലേക്കുപുറപ്പെട്ടുകയും കൈസർ കത്ത് സ്വീകരിക്കുകയുംഹുമാബനിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെപ്രജകളെ ഭയന്നു് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചില്ല. നബിക്കു് പലസംഭാവനകളും അദ്ദേഹം കൊടുത്തയച്ചു. വഴിമദ്ധ്യവെച്ചു ഹനീദുബ്നുഹാരീസ് ഒരു സംഘം ഭടന്മാരോടുകൂടി ഹെറിയത്തുൽഖൽബിയുടെ നേരെ കവച്ചുനടത്തുകയും രാജാവു് കൊടുത്തയച്ചിരുന്നവ ബലമായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ തുടന്നാണു് ഈ യുദ്ധം ഉണ്ടായതു്. ഈയുദ്ധത്തിൽ ഹനീദിയും അയാളുടെ പുത്രനും വധിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ സ്ത്രീകളെ തടവുകാരാക്കുകയും അവരുടെ മൃഗങ്ങളെ ഗനീമത്തായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വർഷം ഷഅബാനിൽ സിറിയയുടെ ഭാഗമായ മൊമത്തൻജംലിലേക്കു് അബ്ദുറഹ്മാൻബ്നു ഔഫിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘത്തെ അയച്ചു. ഇവിടെനിന്നു ദിംശിഖിലേക്കു് അഞ്ചുദിവസത്തെ വഴിദൂരമുണ്ടു്. മദീനയിൽനിന്നു ദിംശിഖിലേക്കുള്ള അകലം പതിനഞ്ചു ദിവസത്തെ വഴിയാണു്. പതാകയെടുത്ത നബി അബ്ദുറഹിമാന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അവിശ്വാസികളുടെ നേരെ മാത്രമെ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാവു. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും വധിക്കുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയൊ അരുതു്. അതാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ വാശദവും നബിയുടെ മാതൃകയും." മുസ്ലിം സംഘം പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തെത്തി മൂന്നു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. 3—ാം ദിവസം ഇസ്ബബ്നു അംറു് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ നാട്ടുരാജാവായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പലരും മുസ്ലിംകളായി. ഇസ്ബഇന്റെ പുത്രിയെ അബ്ദുറഹിമാനു് ബ്നുഔഫ് വിവാഹം കഴിച്ചു. ശേഷമുള്ള അമുസ്ലിംകൾ കീഴടങ്ങി കരം കൊടുത്തു കൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഈ മഹതിയുടെ പുത്രനായ അബൂസൽമത്തു് ധാരാളം ഹദീസുകൾ മനപ്പാഠം ചെയ്തിരുന്ന ആളായിരുന്ന അദ്ദേഹം 94—ാം മത്തെവയസിലാണു് നിര്യാതനായതു്.

ഈ വർഷം ശഅ്ബാനിൽ തന്നെ 100 സഹാബികളോടുകൂടി ഹ: അലിയെ ബനൂസഅ്ദ് വംശക്കാരുടെ നേരെ നിയോഗിച്ചു. വദ്ധിന്റെയും ഫൈഫിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വമീജ് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ബനൂസഅ്ദ് വംശക്കാരനായ ഒരാളെ പിടികിട്ടി അവനിൽനിന്നു് അവരുടെ കണകാലികൾ മേയുന്ന സ്ഥലം മനസ്സിലാക്കി. അവയെ ഗനീമത്തായി പിടിച്ചെടുത്തു. മുസ്ലിംകളുടെ വരവു് കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടതിനാൽ ഫൈഫിലെ യഹൂദികൾക്കു് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഈ വർഷം റമളാനിൽ സൈദ്ബ്നുഹാരിസത്തിനെ ഒരു സംഘത്തോടുകൂടി ഉമ്മുകിർഫത്തിന്റെ ആളുകളെകൊള്ളയടിക്കുവാനായി വാദിഖുറായിലായിരുന്ന ഇവരുടെ താമസം മദീനയിൽനിന്നു് അഞ്ചോട്ടു് 7ദിവസത്തെ വഴിയുണ്ടു്. സൈദിന്റെ വ്യാപാരസംഘം പതിവുപോലെ സിറിയയിൽനിന്നു് വരുമ്പോൾ വാദിഖുറായിൽ എത്തുകയും ബനീഫസാർ വംശക്കാരായ ഒരുസംഘം ആ വ്യാപാരികളെ വളഞ്ഞു സാമാനങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവത്തിനു് പ്രതികാരമെന്നോണമാണു് സൈദ്ബ്നുഹാരി

സത്തു് പുറപ്പെട്ടതു്. പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ സൈദ് അവരോടാക്രമണം നടത്തി അവരിൽപലരേയും വധിച്ചു. അവരുടെ രാജ്ഞിയായ ഉമ്മുഫിറഖത്തിനേയും അവരുടെ പുത്രിയേയും ബന്ധനസ്ഥരാക്കി. ഉമ്മുഫിറഖത്തു് നബിയോടു് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും നബിയെ വളരെ അസഭ്യമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാലും അവളെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കാലിൽ കെട്ടിവലിക്കുകയും അവളെ മുതിയടയുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ പുത്രിയെ അനസിബിനു അബീവഹബ്നു് ദാസനായിട്ടത്തു. ഈ സ്ത്രീയുടെ പുത്രനാണു് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നഅനസ്സു്.

അബൂറാഫിഇന്റെവധം.

ഖന്തഖു് യുദ്ധകാലത്തു് ശത്രുക്കളെ പലവിധത്തിലും സഹായിച്ച ഒരാളാണു് അബൂറാഫിഅു്. ഇവന്റെ പിതാവു് ഉതൈഖ് ആകുന്നു. ഇവനെ വധിക്കുവാനായി അബ്ദുല്ലാഹിനുഉതൈഖ് എന്നൊരാളെ മറ്റു നാലു പേരോടുകൂടി അയച്ചു: അവർ ഖൈബറിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവർ അബൂറാഫിഇന്റെ വീടിനു് സമീപം ചെന്നുകളിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങളും ഇല്ലാത്തസമയം നോക്കി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അത്തീഖു് ഏകനായി അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു് പോയി.

സമയം സായാഹ്നമാണു്. അബൂറാഫിഇന്റെ ഭവനം; ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളേയും തെളിച്ചു് ഗൃഹത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പകൽമുഴുവൻ ഭക്ഷണത്തിനു് വേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതിനാൽ വിശ്രമത്തിനായി ആലകളേയും തൊഴുത്തുകളേയും സമീപിക്കുവാൻ അതി ഉത്സാഹത്തോടെയാണു് ആമൃഗങ്ങൾ നടന്നിരുന്നതു്. അവയുടെ ഉന്മേഷത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായ ഇടയന്മാർ രസകരമായഗാനങ്ങൾപാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവീട്ടിലെ വേലക്കാർ കാണാതായ ഒരു കഴുതയെ ജാഗ്രതയായിതിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. പടികാവൽക്കാരൻ അതു് ബന്ധിക്കേണ്ട സമയമായതിനാൽ വളരെ കോപിഷ്ടനായിരിക്കുന്നു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അത്തീകി കഴുതയെ തിരഞ്ഞുപോയ വേലക്കാരനായിട്ടാണു് കാവൽ കാരനുതോന്നിയതു്. അബ്ദുല്ലയോടു കാവൽക്കാരൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഏടോശൂന്യംപിടിച്ചമനുഷ്യാ! വേഗം അകത്തു് കടക്കു. ഗേറു് അടക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചു" അബ്ദുല്ല ഉടനെതലതാഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചുഅകത്തുകടന്നു. കഴുതയുടെ തൊഴുത്തിനു് സമീപം കടന്നിരുന്നു. കാവൽക്കാരൻ തന്റെ പതിവുപ്രകാരം ഗേറു് അടച്ചു പൂട്ടിതാക്കോൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വട്ടകണ്ണിയിൽ തൂക്കി. അനന്തരം അബ്ദുല്ലഎഴുന്നേറ്റു താക്കോൽ കൂട്ടം എടുത്തു് ഓരോ മുറിയും തുറന്നു പരിശോധിച്ചു തുടങ്ങി. അബൂറാഫിഇന്റെ കിടപ്പുറയും അക്കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു കട്ടലിൽ അവൻ സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങുകയാണു്. നിദ്രാദേവിഅവനെ അത്യധികം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇരുട്ടു് നല്ലവണ്ണമുണ്ടായിരുന്നതു് കൊണ്ടു് അയാളുടെ പുറപ്പാടും കിടന്നിരുന്നതു് ആരാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതയാളുടെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും ആയിരുന്നിരിക്കാം. അതിന്റെ കതകു് അകത്തു് നിന്നു് അടച്ചിരുന്നു. അബ്ദുല്ല പുറത്തു് നിന്നു് വാതിലിൽ മുട്ടി. ആ സ്ത്രീ എഴുന്നേറ്റു് ആരാണെന്നു് ചോദിച്ചു ഞാൻ അബൂറാഫിഇനു സംഭാവനയുമായി വന്ന ഒരു ഭടനാണെന്നു് മറുപടി പറഞ്ഞു. വാതിൽ തുറന്നപ്പോളാണു് ആ സംഭാവന വാളാണെന്നു് മനസിലായതു്. അവൾ ഉറക്കെ നിലവിളിക്കാൻ ഭാവിച്ചുവെ

ങ്കിലും അബ്ദുല്ല അവളുടെ കഴുത്തിനുനേരെ വാൾ വീശിയതുകണ്ടു അവൾനിശബ്ദയായി നിന്നു. അബ്ദുല്ലയുടെ വെട്ടേറ്റ് അബാറാഫിഅ് മൃതിയടഞ്ഞെന്നു് കരുതി അബ്ദുല്ല പിന്മാറുകയും ധൃതിയിൽ കോണിപ്പടി ഇറങ്ങുമ്പോൾ കാൽ വഴുതിവീണു അല്പം പരുക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. നിലാവുള്ള രാത്രിയായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു ഗുഹയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അബ്ദുല്ല പറയുകയാണു്. "എന്നെ അനുഷ്ഠിച്ച പുറപ്പെട്ടവരെല്ലാം നിരാശരായി മടങ്ങി. നിലാവു് അസ്തമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ജോലികഴിച്ചു് വിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിലും എന്റെ പരിശ്രമംഫലപ്പെട്ടുവോ എന്നസംശയം എന്നെ അലട്ടികൊണ്ടിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ അബൂറാഫിഇന്റെ മരണവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന കാഹളധ്വനി എന്റെ ശ്രവണത്തിൽ പതിഞ്ഞു. ഞാൻ ഉടനെ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ സമീപത്തേക്കുപോയി. അവിടെ നിന്നു് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തുകയും ഈ സന്തോഷവാർത്ത നബിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടത്തെ തൃക്കരം എനിക്കു് പരുക്കു പറ്റിയ കാലിന്മേൽ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അതു് പൂർവ്വ സ്ഥിതി പ്രാപിക്കുകയുമുണ്ടായി."

ഈവർഷം ശവ്വാലിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന റവാഹത്തിനെ മുപ്പതോളം സഹാബികളോടുകൂടി ഹസൈറിനെ കൊള്ളെ അയച്ചു. അബൂറാഫിഅ് കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തിരുന്നതു് ഹസയിറായിരുന്നു നബിയുടെ ഭവനം കയ്യേറികൊള്ളചെയ്യുവാനായി ഹസൈറ ഒരുഹാൻ മുതലായ ഗോത്രക്കാരെ ക്ഷണിക്കുകയും അവർ അതുസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന റവാഹത്തും മറ്റും ഹസൈറിനെ സമീപിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ സൌഹാർദ്ദ നിലയിൽ കരുതുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ആഗമനോദ്ദേശം നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം." ഹസൈർ അതു് സമ്മതിച്ചപ്പോൾ അബ്ദുല്ലാ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നിങ്ങളെ ഞങ്ങളോടുകൂടി കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചു് താങ്കളുമായി ആലോചിക്കുവാനും താങ്കളെ അവരുടെ നേതാവാക്കുവാനും ആണു് ഈക്ഷണനം." ഹസൈർ അതു് സമ്മതിച്ചു. തന്റെ അനുയായികളിൽനിന്നു് 30പേരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. ഖൈബറിനു് 16നാഴിക അകലെയുള്ള ബുഖാത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഹസൈറു് തന്റെ പുറപ്പാടിൽ ഖേദിക്കുകയും അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന റവാഹത്തിന്റെ വാൾ എടുക്കുവാൻ കൈനീട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിനെതുടർന്നു ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധം നടന്നു ഹസൈറും കൂട്ടുകാരുംവധിക്കപ്പെട്ടു. മുസ്ലിംകളിൽ ആരും നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.

ഈ വർഷം ശവ്വാലിൽ ഖുറൈശി തലവന്മാരിൽ ഒരാളായ ഖുറൈസിബ്ന ജാബിറുൽ ഫിഹിരി (റ)നെ ഇരുപതു് പേരുടെ തലവനായി ഉഖൽ, അരീന, എന്നീ വംശക്കാരെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനായി അയച്ചു. ഇതിനുള്ള കാരണം ഇതാണു്. പ്രസ്തുതവംശക്കാരിൽപ്പെട്ട എട്ടുപേർ പരസ്യമായി വന്നു ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. രോഗം മൂലം അവരുടെ വയറുകൾ ചാടുകയും മഞ്ഞനിറം ബാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു. "നബിയെ ഞങ്ങൾ ആടു്, ഒട്ടകം മുതലായവയെ വളർത്തുന്നവരാണു്. കൃഷികരല്ല അതു കൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ ജീവിതം ഞങ്ങൾക്കു് സുഖമാകുന്നതല്ല. അങ്ങു് അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ ഒട്ടകങ്ങളെ മേയ്ക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ

പൊയ്ക്കൊള്ളാം. അതിനർഥപാൽ ഞങ്ങൾക്ക് കുടിക്കുകയും ചെയ്യാം." പത്തിൽ താഴെയുള്ള ഒട്ടകങ്ങളെ നബി അവരെ ഏല്പിച്ചു. അവർ ആ ഒട്ടകങ്ങളുമായി ഹറത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ നബിയുടെ ദാസനും മേച്ചിൽകാരനുമായ യാസിറിനെ അവർ വധിക്കുകയും ഒട്ടകങ്ങളെ തെളിച്ച് അവരുടെ നാട്ടിലേക്ക് പോവുകയും ചെയ്തു. ഈവിവരം ലഭിച്ചവരാണ് പ്രസ്തുത ഖുറസിനെ 20പേരോടുകൂടെ അയച്ചത്. ഖുറസ് അവരെ കണ്ട് പിടിച്ച് നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. നബിയുടെ കല്പനപ്രകാരം അവരെ കൈകാലുകളെ മുറിച്ചു. കണ്ണുകൾ ചൂടുള്ള മണലിൽ ഇട്ടുകയും അവരെല്ലാം [illegible] ഇരയാവുകയും ചെയ്തു. [illegible] അവർ ഇപ്രകാരം വധിച്ചതും [illegible] വരേയും ഇങ്ങിനെ വധിക്കുവാൻ [illegible] ച്ചത്.

സൂത്രത്തിൽ നബിയെ വധിക്കുവാനായി അബൂസുഫ്യാൻ ഒരസാധാരണശക്തനെ മദീനയിലേക്കയച്ചു. ബനൂ [illegible] അശ്ഹൽ വംശക്കാരുടെ പള്ളിയിൽ [illegible] ളാണ് അവൻ വാളുമായി അവിടെ കയറി വന്നത്. അവനെ കണ്ട ഉടനെ നബി (സ) അവന്റെ കഥകൾ പരസ്യമായി പറഞ്ഞു. നബിയുടെ സമീപത്തേക്ക് അവൻ നീങ്ങിയപ്പോൾ ഉസൈദിബ്നു ഉഖൈർ അവന്റെ തുണി പിടിച്ചുവലിച്ചു. ഉടനെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ഒരു കഠാരി താഴെ വീണു. അവൻ ജീവരക്ഷക്കായി നബിയോട് അപേക്ഷിക്കുകയും നബി അവനു മാപ്പുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാം മതം വിശ്വസിച്ചാണ് അവിടെ നിന്നു പോയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ വ്യക്തമായി കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഈസംഭവത്തെ തുടർന്നു നബി (സ) അംരിബ്നു ഉമയ്യത്തിനേയും സൽമതിബ്നു അസ്ലമിനെയും അബൂസുഫ്യാനെ വധിക്കുവാനായി മക്കയിലേക്ക് അയക്കുകയും ഉണ്ടായി. അവർ കുറേ കാലം പരിക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മഅവിയഇബ്നു അബീസുഫ്യാൻ അവരെ കാണുകയാൽ അവർ രക്ഷക്കായി മലമുകളിൽ [illegible] തുടങ്ങി.

നബിയുടെ മക്കയിലേക്കുള്ള പുറപ്പാട്

ഈ കൊല്ലം ദുൽഖഅദ് മാസത്തിൽ നബിയും 1500ഓളം അനുയായികളും കൂടി ഉംറ: ചെയ്യുവാനായി മക്കയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. മദീനയിൽ [illegible] അകലെയുമായിതാമസിച്ചിരുന്ന അപരിഷ്കൃതരും ഇതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കൂടെ അബത്തിലേക്ക് സംഭാവനയായി കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒട്ടകങ്ങളും അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദുൽഹുലൈഫയിൽ എത്തിയപ്പോൾ പ്രസ്തുതഒട്ടകങ്ങളെ സംഭാവനാലക്ഷണത്തിനുള്ള അടയാളം കെട്ടി. നബിയുടെ ഒറ്റുകാരനെന്ന നിലയിൽ ബസാഅത്തു വംശക്കാരനായ ഒരാളെ മക്കയിലേക്കയച്ചു. നബിയും അനുയായികളും കൂടി ഉസ്ഫാനിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ ചാരൻ മക്കയിലെ വർത്തമാനവുമായി നബിയെ സമീപിക്കുകയും ഖുറൈശികൾ നബി മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനെ തടയാനായി എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുറൈശികൾ സമരസന്നദ്ധരായിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) അനുയായികളോട് അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു. ഹ: അബൂബക്കർ (റ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. "നബിയെ അങ്ങ് ഉംറയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടതാണല്ലൊ. അവർ നമ്മെ തടയു

ന്നപക്ഷം തിച്ച്യായും നമുക്കു് അവരോടു് സമരം ചെയ്യണം.”

അവിടെ നിന്നു് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവർ യാത്രയായി. കുറച്ചുകൂടി മുന്നോട്ടു് നീങ്ങിയപ്പോൾ ഖാലിദു് ബ്നുൽ വലീദു്, ഇക്കിരിമത്തു് ബ്നു അബൂജഹൽ എന്നിവർ 200 അശ്വഭടന്മാരോടുകൂടി മക്കക്കടുത്തുള്ള വൊമീച് എന്ന സ്ഥലത്തു് തയാറായി നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു. ആരാണു് നമ്മെ അവർ കാണാത്തവഴിയിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോവുക? ഉടനെ വനപ്രദേശത്തിൽ അധികം പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ഹംസത്തിബ്നുൽ അംറുൽ അസ്‌ലമിയ്യി എഴുന്നേറ്റു് നിന്നു് ഞാൻ വഴികാണിക്കാമെന്നുപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം നബിയേയും അനുയായികളേയും കാട്ടിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോയി ഖാലിദ്ബ്നുൽ വലീദുംമറ്റും നില്ക്കുന്നതിനുസമീപം മക്കയുടെതാഴ്വാരമായഹുദൈബിയക്കു് തൊട്ടുകിടക്കുന്ന അംളു് എന്ന സ്ഥലത്തുവന്നു കേമ്പടിച്ചു. നബിയുടെ [illegible] ത്തിന്റെ വരവു്കൊണ്ടുണ്ടായധൂമപടലംകൊണ്ടു് ഖാലിദിനും മറ്റു അവരുടെ വരവു് [illegible] റിയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഉബാദിബ്നു ബിശ്റിനെ നബി അവരുടെ നേരെ നിയോഗിച്ചു. അതോടൊപ്പം അനുയായികളെ അണിനിരത്തുകയും ചെയ്തു. കുറെ സമയമായിട്ടും [illegible] ല്ലാവരും നമസ്കാരത്തിനു തയ്യാറായി. അ [illegible] ണ്ടപ്പോൾ ഖാലിദു് ഇപ്രകാരം പ [illegible] ഇപ്പോൾ അവരുടെ നേരെ ഒരാക്രമണം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും നമുക്കു് അവരെ പരാജയപ്പെടുത്താം. പക്ഷെ അവരുടെജീവനേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്ന നമസ്കാരം ഇതിന്റെ ഉടനെ അവർക്കു വരുന്നുണ്ടു്. അപ്പോൾ നാം എല്ലാംകൂടി ഒരാക്രമണം നടത്തുകയാണു് ഇതിനേക്കാൾ നന്നായിരിക്കുക.” അതു് അസർനമസ്കാരമാണു് ജീബ്രീൽവഴിഖുറൈശികളുടെ തന്ത്രം നബി (സ) അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ആ നമസ്കാരം ഭയപ്പെട്ട സമയത്തെ നമസ്കാരമായിട്ടാണു് കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം മുഹമ്മദു് അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു അതിനാലാണു് മുഹമ്മദു് ഈക്രമത്തിൽ നമസ്കരിക്കുവാൻ കാരണമെന്നു് അവർ അന്യോന്യം പറഞ്ഞു.

ഹുദൈബിയയിൽ വെച്ചു് സഹാബികൾക്കു് വെള്ളം കിട്ടാതെ പരവശരായപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പൊട്ട കിണറ്റിനരികെ നബി (സ) ചെന്നിരുന്ന ഒരു പാത്രം വെള്ളം കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിക്കുകയും അതു് കൊണ്ടു വുളു എടുത്തശേഷം ബാക്കിവെള്ളം ആ കിണറ്റിൽ ഒഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ആ കിണർ ജലമുള്ളതായിത്തീരുകയും 1500 ഓളംവരുന്ന ജനങ്ങളുടെ എല്ലാആവശ്യങ്ങളും ആ വെള്ളംകൊണ്ടു് നിവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുസാഅത്തു്വംശക്കാരനായ ബദീലുബ്നു ഉർഖാഅ് പിന്നെ [illegible] ശേഷംകൂടി നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു നബിയുടെ ആഗമനോദ്ദേശം ഖുറൈശികളുടെ അടുത്തേക്കു് മടങ്ങി ചെന്നു അവരോടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ എന്തിനാണു് ഇങ്ങിനെ ഒരുക്കൂട്ടുകൂടുന്നതു്. നമ്മോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുവാനല്ല മുഹമ്മദും കൂട്ടുകാരും വന്നിട്ടുള്ളതു്, കഅ്ബാലയം പ്രദിക്ഷണം ചെയ്യുവാൻ മാത്രമാണു്.” വിദ്ധികളായ ചില ഖുറൈശികൾ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു “ഞങ്ങളുടെ കൺപോളകൾ അടയുന്നകാലംവരെ മുഹമ്മദു് മക്കയിൽ ബലമായി പ്രവേശിക്കുകയില്ല.”

ഹുദൈബിയാ സന്ധി

നബിയുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തു

വാനായി ഉദ്വത്ത് ബനൂമസ്ഊദ് യാത്രയായി. അദ്ദേഹം വന്ന് നബിയുടെ താടിതടവികൊണ്ട് സംസാരം ആരംഭിച്ചു. ഇത് അറബികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായമാണ്. മുഗീറത്തുബ്നുശഹബത്ത് വാളുമായി നബിയുടെ സമീപത്തു അംഗരക്ഷകന്റെ നിലയിൽ നിന്നിരുന്നു. ഉദ്വം നബിയുടെ താടിയിലേക്ക് കൈനീട്ടിയപ്പോൾ മുഗീറത്ത് കൈ എടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു അയാളുടെ കയ്യിന്മേൽ വാളിന്റെ തലകൊണ്ട് സ്പർശിച്ചു. പക്ഷെ ഉദ്വത്തും നബിയും സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ മുഗീറത്തിന്റെ ഈ പ്രവർത്തി ഉദ്വത്ത് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. വീണ്ടും സ്പർശിച്ചപ്പോൾ ഉദ്വത്ത് കോപിതനാവുകയും തലയുയർത്തി നബിയോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഇവൻ ആർ? ഈ നിർദ്ദയൻ?" നബി (സ) ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "അത് നിന്റെ സഹോദരപുത്രൻ ശഹ്ബത്താണ്." ശഹ്ബത്താണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "എടാ വഞ്ചകാ, സഖീഫ് ഗോത്രക്കാരെ വധിക്കുകയും അവരുടെ ധനം അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തു ഇവിടെ വന്നു കൂടിയിരിക്കുകയാണല്ലെ?" അനന്തരം ഉദ്വത്ത് നബിയുടെ സമീപത്തു നിന്നും ഖുറൈശികളുടെ അടുത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു "ഞാൻ ഖിസറയുടേയും, കൈസറിന്റേയും, നജാഷിയുടേയും രാജധാനിയിൽ ഹാജരായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവരെയും മുഹമ്മദിന്റെ ജനത മുഹമ്മദിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല." ഉദ്വത്ത് പിന്നീട് താഇഫിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹവും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ബഹീലുബ്നുഉറഖാമും പിന്നീട് ഇസ്ലാമായിട്ടുണ്ട്.

അനന്തരം അലീസുബ്ന അൽഖമത്തു നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. ഹദിയകളായ ഒട്ടകങ്ങളേയും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ നബിയുമായി സംസാരിക്കാതെ ഖുറൈശികളുടെ അടുത്തേക്കുതന്നെ പോയി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹുവിന്റെ പുണ്യഭവനത്തെ ബഹുമാനിക്കുവാനും ബലി കൊടുക്കുവാനുമാണ് മുഹമ്മദിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശമെന്നു അവിടെ ചെന്നു നോക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാകും. അതുകൊണ്ട് മുഹമ്മദിനെ തടയുന്നതു ഉത്തമമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം." അതു കേട്ട് ഖുറൈശികൾ താൻ പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചു പരിചയമില്ലാത്ത ഒരപരിഷ്കൃതനായതു കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതെന്നു പറഞ്ഞു ഖുറൈശികൾ അയാളെ ആക്ഷേപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇദ്ദേഹം ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനുശേഷം മിഖ്റസ്ഇബ്നുഅഫ്സു പുറപ്പെട്ടു. ഇയാളുടെ വരവു കണ്ടപ്പോൾ നബി (സ) ആവർത്തിച്ചവൻ വഞ്ചകനാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഇയാളുമായി സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ സുഹൈലിബിനു അംറു അവിടെ ആഗതനായി. ഇദ്ദേഹം ഖുറൈശികളുടെ ഒരു നേതാവായിരുന്നു. മക്കാവിജയത്തിൽ ഇദ്ദേഹം മുസ്ലിമാവുകയും യർമൂഖ് യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദാവുകയും ചെയ്തു. മിഖ്റസും മുസ്ലിമായിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഇബ്നുഇസ്ഹാഖിന്റെ റിപ്പോർട്ടു പ്രകാരം ഇദ്ദേഹം സഹാബിമാരിൽ ഒരംഗമാണെന്നും മനസിലാകുന്നുണ്ട്. സുഹൈലിനെ കണ്ടപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാര്യം എളുപ്പമായെന്നു നബി(സ) അനുയായികളോടു പറയുകയുണ്ടായി. സുഹൈൽ എന്നപദത്തിനു കുറഞ്ഞ എളുപ്പം എന്നാണ് അർത്ഥം. അതാണ് നബി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെ നബി (സ) ഇ

ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. സുഹൈബിനോടുകൂടി സൈത്തിബ്നു അബ്ദുൽഉസ്സയും ഉണ്ടായിരുന്നു. സുഹൈൽനബിയുടെ അടുക്കൽവന്നു കാൽമുട്ടുകൾ പരത്തിവെച്ചിരുന്നു. അവിടുന്നു അപ്രകാരം തന്നെയാണിരുന്നതു്. സുഹൈൽ ദീർഘനേരം സംസാരിച്ചിരുന്നു. ശബ്ദം ഉയർത്തുമ്പോൾ ഉബ്നുദ്ബ്നുബിശറു് അദ്ദേഹത്തെനിരോധിച്ചിരുന്നു. സുഹൈൽനബിയുമായി സംഭാഷണത്തിനു വരുമ്പോൾ ഖുറൈശികൾ അദ്ദേഹത്തോടു് പറഞ്ഞിരുന്നു "നിങ്ങൾ മുഹമ്മദുമായി സൌഹാർദ്ദതയിൽ എത്തിച്ചേരുകയാണെങ്കിൽ ഈ കൊല്ലം മടങ്ങേണമെന്നും അടുത്തവർഷം വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും പറയണം." സുഹൈൽ വരുന്നതിനുമുൻപു് നബി(സ) ഹുസ്മാനെ അവിടത്തെ സന്ദേശവുമായി മക്കയിലേക്കയച്ചു. ആ സന്ദേശം വായിച്ചുനോക്കി ഖുറൈശികൾ ഹുസ്മാനോടു്. "മുഹമ്മദു് മക്കയിൽ നിർഭയനായി പ്രവേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുകയില്ല. താങ്കൾക്കു് തുർക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ കഅബാപ്രദിക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ വിരോധിക്കുന്നുമില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. നബിപ്രദക്ഷണം ചെയ്യാതെ ഞാൻ ഒരിക്കലും അപ്രകാരം ചെയ്കയില്ലെന്നാണു ഉസ്മാൻ പറഞ്ഞതു. ഉസ്മാൻനബിയുടെ അടുക്കൽചെന്നപ്പോൾ തങ്കൾ തവാഫ്ചെയ്യുവോ എന്നു അനുയായികൾ ചോദിക്കുകയും നബിതവാഫ് ചെയ്യാതെ ഹുദൈബിയയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തവാഫ്ചെയ്യുമോ എന്നു് മറുചോദ്യം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

ഉസ്മാനെ മക്കയിൽ വെച്ചു് ഖുറൈശികൾ വധിച്ചുവെന്നു് ഒരു കിംവദന്തിഹുദൈബിയയിൽ പരന്നു. ഈ വിവരം നബി(സ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉസ്മാനുവേണ്ടി ഖുറൈശികളോടു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാവുക, രണാങ്കണത്തിൽനിന്നു് ഓടാതിരിക്കുക എന്നീ നിബന്ധനകളോടുകൂടി നബിയോടു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുവാനായി അനുയായികളെ ക്ഷണിക്കുകയും അനന്തരം ഓരോവ്യക്തിയും നബിയോടു് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്കയും ചെയ്തു. നബിയുടെ വലതുകൈ ഇടതുകയ്യിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുന്നു് പറഞ്ഞു. "ഉസ്മാൻ അല്ലാഹുവിന്റേയും അവന്റെ പ്രവാചകന്റേയും ആവശ്യത്തിനാണു് ത്യാഗം വരിച്ചതു്. അതിനാൽ ഉസ്മാനു വേണ്ടി ഞാൻ തന്നെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു." ഈ ബൈഅത്തു് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ലന്തവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വെച്ചാണു് നടന്നതു്. ഇതിനാണു് ബൈഅത്തുറിള്വാൻ (പ്രസാദ ഉടമ്പടി) എന്നു പറയുന്നതു്.

സുഹൈൽ വീണ്ടും നബിയുടെ സമീപത്തിൽ വന്നു. നബി സഖാക്കളോടു് ഈ പ്രാവശ്യം സുഹൈൽ വരുന്നതു് ഒരു സൌഹാർദ്ദ ഉടമ്പടി സൃഷ്ടിക്കുവാനാണു് എന്നു പറഞ്ഞു. ദീർഘനേരം നബി സുഹൈലുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം നബി പോദിച്ചു. "സുഹൈലെ! എന്തിനാണു് ഞങ്ങൾ കഅബ പ്രദിക്ഷണം ചെയ്യുന്നതു് തടയുന്നതു്?" സുഹൈൽ പറഞ്ഞു. ഖുറൈശികൾ പറയുന്നു ഖുറൈശികളിൽ അടിമത്വം ബാധിച്ചുവെന്നു്. പക്ഷെ വരുന്ന വർഷം 3ദിവസം മക്ക നിങ്ങൾക്കു് സ്വതന്ത്രമാക്കിത്തരാം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മടങ്ങുകതന്നെ വേണം. ഞങ്ങളിൽനിന്നു് ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെമതത്തെ സ്വീകരിച്ചുവന്നാൽ അവരെ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു് തന്നെ മടക്കിഅയക്കുകയും വേണം. നിങ്ങളിൽ നിന്നു് ആരെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മതത്തിലേക്കു് മടങ്ങിവന്നാൽ അവരെ മടക്കിത്തരുന്നതുമല്ല." ഇരുപക്ഷവും കഠോരമായ ഒരു സന്ധിയാണു് സുഹൈൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ഈ കരാർ എഴു

തുവാനായി നബി (സ) ഹ: അലിയോട് കല്പിച്ചു. അലിഖസ്മി മുഴുവനും എഴുതി. പക്ഷെ സുഹൈലിന്റെ നിർബ്ബന്ധത്താൽ അതു് മായിച്ചു. ബിസ്മില്ലാഹ് എന്നു എഴുതേണ്ടിവന്നു. അതിനു പകരമായി ഇതു് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദും സുഹൈലിബിനു അംറുമായിലുള്ള സൌഹാർദ്ദസന്ധിയാണു് എന്നു എഴുതി. ഉടനെ സുഹൈൽ പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദേ നീ പ്രവാചകനാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ കഅബത്തെ നിരോധിക്കുകയും സഹായിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമോ? അതിനാൽ നീ മാച്ചു് അബ്ദുല്ലായുടെ പുത്രൻ മുഹമ്മദെന്നു തന്നെ എഴുതണം" എന്നു. അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചതിനാൽ അപ്രകാരം തന്നെ നബി കല്പിച്ചു. പക്ഷെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നതു് മായ്ക്കുവാൻ അലി വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ നബിയാണു് അതു് മായ്ച്ചതു്. ഉടനെ സുഹൈൽ പറഞ്ഞതുപോലെ അലി എഴുതുകയും ചെയ്തു.

ഹജ്ജത്തുൽവിദാഅ് കാലത്തു് നബി മുടി കളഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സുഹൈൽ ആ മുടിയെടുത്തു് ചുംബിക്കുന്നതു് കണ്ടു് നബി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഈ സുഹൈലല്ലെ ഹുദൈബിയാ സന്ധിയിൽ ബിസ്മില്ലാഹി എന്നും മുഹമ്മദു റസൂലുല്ലാ എന്നും എഴുതുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതു്." അപ്രകാരം അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മുസ്ലിംകളിൽപെട്ട പലരേയും അതിനു് സാക്ഷിനിത്തി ഹ: ഉമർ നബിയോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ നബിയേ! തീരെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്തതും ഇരുത്തം സങ്കുചിതവുമായ ഒരു കരാർ എഴുതേണ്ട ആവശ്യമെന്താണു്?" വീണ്ടും വീണ്ടും ഉമർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ നബിക്ക് കോപമുണ്ടായി. "തഅവ്വത്തു ബില്ലാഹി മിനശ്ശൈത്താനിറജീം" എന്നു് നബി പറഞ്ഞതു് ഉമറെ നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലയോ? എന്നു ഹ: അബൂഉബൈദത്തുബിനു ജറാഹ് ഉമറിനോടു് ചോദിച്ചപ്പോൾ ആണു് ഉമർ പോകുവാൻ നിർത്തിയതു്. അനന്തരം നബി (സ) മുടികളയുവാനും ഹദിയകളെ അറുക്കുവാനും കല്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഉമ്മുസൽമത്തിന്റെ അരികിലേക്കുപോയി. ബീവിചോദിച്ചു. "നബിയെ അവിടുത്തെക്കു് എന്താണാവശ്യം." നബി (സ) പറഞ്ഞു. ഞാൻ മുന്നു പ്രാവശ്യം മുടികളയുവാനും ബലി അറുക്കുവാനും ജനതയോടു കല്പിച്ചു. അവർ ഇതു് വരെ അതു് ചെയ്തുകാണാത്തതു് കൊണ്ടു് എനിക്കു് കോപം വന്നതിനാലാണു് ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു്. ഉമ്മുസൽമ: "നബിയെ ഈ സന്ധിയെ സംബന്ധിച്ചും ഉദ്ദേശം നിറവേറാത്തതിനാലും അനുയായികൾക്കു് വളരെ വ്യസനമുണ്ടു്. അതിനാൽ അവിടുന്നു ആദ്യമായി മുടികളയുകയും അറുക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ അവരും അതു് നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളും. ഉടനെ നബി ബിസ്മില്ലാഹി അല്ലാഹു അക്ബർ എന്നുറക്കെ പറഞ്ഞു. അവിടുന്നു അറുക്കുകയും ഖുറാശുൽ ഖുശായി എന്ന ആളെ വിളിച്ചു മുടികളയുകയും ചെയ്തു. ആ മുടി അപ്പിടെയുണ്ടായിരുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലേക്കു് എറിഞ്ഞു അനുയായികൾ സൂക്ഷിക്കുവാനായി അതെല്ലാമെടുത്തു. അതിനെ തുടർന്നു സഹാബികളും തങ്ങളുടെ മുടികളയുകയും അറുക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം നബിയും അനുചരന്മാരും മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി .വിജയം കൈവരാത്തതിൽ പലർക്കും മനോവ്യസനമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അവർ ആവിഷയത്തിൽ ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. മക്കയുടേയും മദീനയുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള യഅ്നാഅ് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ നബിക്കു് സൂറത്തൽ ഫത്ഹ് അഥവാമക്കൈവരും എന്നുൽബോധിപ്പിക്കുന്ന ആയത്തുകൾ അവതരിച്ചു. നബിയും അനുയായികളും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു.

ഈ കരാറിനുശേഷം അഖബത്തിന്റെ മകൻ ഉമ്മുകൽസും അഭയാർത്ഥിയായി മദീനയിൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായി. ഖുറൈശികൾ ഹുദൈബിയാ സന്ധിപ്രകാരം ആ മഹിളയെ മടക്കി അയക്കേണ്ടതാണെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ആ മഹിളയോടു് മക്കയിലേക്കു് മടങ്ങി പോകുവാൻ നബി കല്പിച്ചു. അബലയായ എന്നെ ശത്രുസമൂഹത്തിലേക്കു് എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണോ? എന്നു് ആ സ്ത്രീ നബിയോടു് ചോദിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ സ്ത്രീകളെ മടക്കി അയക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നറിയിക്കുന്ന ദിവ്യവചനം അവതരിക്കുകയും അതിനാൽ നബി (സ) ഈ കരാർ പുരുഷന്മാരെ മാത്രമെ ബാധിക്കുകയുള്ളു; സ്ത്രീകളെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു് ഖുറൈശികളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖുറൈശികളുടെ തടവുപുള്ളി ആയിവരുന്ന അബൂബുസൈർ അഭയാർത്ഥിയായി മദീനയിൽ വരികയും അദ്ദേഹത്തെ മടക്കി അയക്കേണമെന്നു് ഖുറൈശികൾ നബിക്കു് എഴുതുകയുംചെയ്തു. നബി അദ്ദേഹത്തോടു് പറഞ്ഞു: "ഖുറൈശികളുമായുള്ള സന്ധി നിങ്ങൾക്കു് അറിയാമല്ലൊ. അതു് ലംഘിക്കുവാൻ എനിക്കു് നിവൃത്തിയില്ല." അദ്ദേഹം നബിയോടു പറഞ്ഞു: "ഇനിയും ഞാൻ അവരുടെ ശിക്ഷയാകുന്ന ഭരിതം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമല്ലൊ." അവിടുന്നു് അരുളി: "ബുസൈറത്തെ! നിങ്ങൾ ഇനിയും സഹനം കൈക്കൊള്ളുക. അല്ലാഹു ഇതു് അറിയുന്നവനാണു്. അല്ലാഹു അശക്തരായ മുസ്ലീംകളെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല." ഖുറൈശികളുടെ സന്ദേശവുംകൊണ്ടു് വന്ന ഭടന്മാരോടുകൂടി അബൂബുസൈറത്തു് പുറപ്പെട്ടു. ഭടന്മാർ ഒരു സ്ഥലത്തു് വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാളുടെ വാൾ ബുസൈറത്തു് പിടിച്ചുവാങ്ങുകയും ഒരു ഭടനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷിച്ച ഭടൻ നബിയുടെ അടുക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു; അബൂബുസൈറത്തു് സിറിയയിൽചെന്നു് താമസിച്ചതിനെ തുടർന്നു് മക്കയിൽ തടവിൽ കിടന്നിരുന്ന പലരും അവിടെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അതിനുശേഷം സഹൽമകൻ അബൂജന്ദൽ 70 പേരോടുകൂടി അബൂബുസൈറിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് താമസമാക്കി. കാലക്രമേണ 300 കാളം മുസ്ലീം യോദ്ധാക്കളുടെ താമസസ്ഥലമായിത്തീർന്ന അതു്. അവരുടെ സമീപത്തുകൂടി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ഖുറൈശി വ്യാപാരസംഘങ്ങളെ അവർ പലപ്പോഴും ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഖുറൈശികൾ നബിക്കു് പ്രതിഷേധക്കുറിപ്പ് അയക്കുകയും മേലിൽ ഖുറൈശിസംഘങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു് നബി(സ) അബൂബുസൈറിനു് എഴുതുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഖുറൈശികൾ നിർഭയരായിയാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഖൈബർ യുദ്ധം

ഹിജ്റാവർഷം 7 [illegible] മാസത്തിൽ മദീനയിൽനിന്നു് 1600 [illegible] സഖാക്കളോടുകൂടി [illegible] ലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ഇതിൽ [illegible] പടനായകന്മാരായിരുന്നു. ശക്തിയേറിയ കോട്ടകളാലും, കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാലും, ഈത്തപ്പഴവൃക്ഷങ്ങളാലും സമൃദ്ധിനേടിയ ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു ഖൈബർ. സിറിയയുടെ ഭാഗത്തു കിടക്കുന്ന ഖൈബറിലേക്കു് മദീനയിൽനിന്നു [illegible] നാഴിക ദൂരമുണ്ടു്. ഹുദൈബിയാ സന്ധിയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ മടിച്ച പലരും ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കളെ ആഗ്രഹിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ആർ പുറപ്പെടുന്നുവോ അവർക്കല്ലാതെ ധനത്തെ ആഗ്രഹിച്ചു പുറപ്പെടുന്നവർക്കു് യാതൊന്നും കൊടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല." യുദ്ധയാത്രയിൽ നബി (സ)

അഖ്വഇന്റെ പുത്രന്മാരായ ആമിർ, സൽമത്തു് എന്നിവരോടു് ചില പാട്ടുകൾ പാടുവാൻ കല്പിച്ച പ്രകാരം അവർ പാട്ടുപാടികൊണ്ടു് യാത്രയെ ഉന്മേഷഭരിതമാക്കിയിരുന്നു. ഒട്ടകങ്ങൾപോലും ഗാനത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായി വേഗം നടന്നുതുടങ്ങി. പ്രസ്തുത ആമിർ ഈ യുദ്ധത്തിൽ വെട്ടുകയും ആ വെട്ടുമൂലം വാളിന്റെ തല അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽമുട്ടിൽ ഏൽക്കുകയും തൽഫലമായി വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്തു. നബിയും അനുയായികളും രാത്രി ഖൈബറിൽ എത്തി. പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ ജൂതർ കൃഷിസ്ഥലത്തേക്കു് ആവശ്യമായ സാമഗ്രികളേയുമെടുത്തു പോകുന്നതുകണ്ടു. നബി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: "ഇതു വിജയലക്ഷണമാണു്. അവരുടെ കയ്യിൽ കാണുന്ന ആയുധങ്ങൾ കോട്ട പൊളിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായതാകയാൽ അവരുടെ കോട്ട നമ്മുടെ കയ്യാൽ പൊളിയുന്നതാണു്." നബിയേയും സഹാബിമാരേയും ജൂതർ കണ്ടപ്പോൾ ഇതാ മുഹമ്മദു് എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു് പറഞ്ഞു പിന്നോക്കം മടങ്ങി. ഉഖൈബു് എന്ന പതാക ഉമ്പാബിനു മൻദിറിനും, മറ്റൊരു പതാക ഉബാദത്തു് മകൻ സഅദിനും നബി (സ) എടുത്തുകൊടുത്തു.

ഖൈബർകാർ എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായി. അവർ ആയുധങ്ങളെല്ലാം കോട്ടയിൽ ശേഖരിച്ചു. മുഹമ്മദും കൂട്ടരും എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലും കുറവായതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് അവരെ പരാജയപ്പെടുത്താമെന്നു് അവരുടെ നേതാക്കന്മാർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. നത്വാഖു് എന്ന കോട്ടയുടെ ചുറ്റുപാടും യഹൂദന്മാർ അടുത്തുകൂടി. അതിനടുത്തുതന്നെ നബിയും അനുയായികളും അണിനിരന്നു. അവരുടെ നാനൂറോളം ഈത്തപ്പഴവൃക്ഷം മുറിച്ചു കളയുകയും ഇനി മുറിക്കേണ്ടതിനു് നബി (സ) കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 2 അങ്കികളും പടത്തൊപ്പിയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു് നബി (സ) ഖൈബറിൽ വാളുമേന്തി യുദ്ധം ചെയ്തു. ഒരസാധാരണ ശക്തൻ മുറഹബു് കോട്ടയിൽ നിന്നു് ഉരുട്ടിയയച്ച കല്ലു് വീണു മഹ്മൂദിബ്നുമസ്ലമത്തു് നിര്യാതനായി. ഈ കോട്ടക്കാരോടു് നബിയും അനുയായികളും 7 ദിവസത്തോളം യുദ്ധംചെയ്തു് താമസിച്ചു. ഒരു ദിവസം നബിമസ്ലമത്തു് മകൻ മുഹമ്മദിനോടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഞാൻ നാളെ ഈ പതാക കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണു്. അതിനു് നൽകും അദ്ദേഹം വഴി ഈ കോട്ട നമ്മുടെ കരസ്ഥമാവുകയും നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്റെ ഘാതകനെ അദ്ദേഹം വധിക്കുകയും ചെയ്യും." എല്ലാവരും പതാകക്കു് ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും ആ ഭാഗ്യത്തിനു് അർഹനായതു് ഒരു വീരപുരുഷനായിരുന്നു. നേത്രരോഗംമൂലം സുഖമില്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം അഖ്വിന്റെ മകൻ സൽമത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. അവിടുത്തെ പുണ്യകരം സ്പർശിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗം സുഖമായി. ഇദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനു് മുൻപു നബി (സ) പതാക അബൂബക്കറിനു് നൽകി, അദ്ദേഹം യുദ്ധംചെയ്തു് വിജയം കൈവരിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു. അനന്തരം ഹ: ഉമർ പതാകവാങ്ങിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനും വിജയം സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായില്ല. തുടർന്നു് ഹ: അലി പതാകയേന്തി പടക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങി. അലികോട്ടയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അസാധാരണ ശക്തനായ ഹാരിസു് അലിയുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. ഒരു ഘോരസമരത്തിനിടയിൽ അലിയുടെ വെട്ടേറ്റു് ഹാരിസു് ശവമായിത്തീർന്നു.

ഉടനെ അതിശക്തനായ അവന്റെ സഹോദരൻ മുറഹബ് വാശിയോടുകൂടി അലിയെ നേരിട്ടു. ഹ: അലിയുടെ വെട്ടേറു് അവന്റെ ശക്തിയേറിയ ഉരുക്കുതൊപ്പിയോടുകൂടി തല രണ്ടായി പിളരുകയും അതോടുകൂടി യഹൂദന്മാർ കോട്ടയുടെ അകത്തു് കടന്നു് വാതിൽ ബന്ധിക്കുകയും അത്തരുണത്തിൽ ഭയങ്കരമായി ഒരു ഏറുമുട്ടൽ നടക്കുകയും ഉണ്ടായി. മുഹബിന്റെ വെട്ടേറു് അലിയുടെ പരിച തകർന്നുപോയി. ഉടനെ അലി അതിശക്തിയോടുകൂടി കോട്ടവാതിൽ പിടിച്ചു പറിക്കുകയും അതു പറിഞ്ഞുപോരുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധം കഴിയുന്നതുവരെ അതു് പരിചയാക്കി ഉപയോഗിച്ചു. ജൂതന്മാർ നാശപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത വാതിൽ തൽസ്ഥാനത്തു് വെക്കുവാനായി ഏഴുപേർ ഒന്നിച്ചു് പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അതു് സാദ്ധ്യമായില്ല. ഇതിൽ നിന്നു് ഇമാം അലി അസാധാരണശക്തനാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കാം. മുറഹബിനെ വധിച്ചതു് ഇമാം അലിതന്നെയാണെന്നാണു് മുസ്‌ലിം ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതു്. അതിനുശേഷം അവന്റെ സഹോദരനായ യാസിർ സമരരംഗത്തിറങ്ങി മുസ്‌ലിംകളെ വെല്ലുവിളിച്ചപ്പോൾ ഹ: സുബയിർ അവനെ നേരിട്ടു. സുബയിറിന്റെ ശക്തിയേറിയ വെട്ടേറു് യാസിർ മൂതിയടഞ്ഞു.

ഹ: അലിവഴി കരസ്ഥമായ ആദ്യത്തെ കോട്ടയാണിതു്. ഇതിനെ തുടർന്നു് ഓരോ കോട്ടകളും മുസ്‌ലിംകൾക്കു് കീഴടങ്ങി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ 93 യഹൂദന്മാർ വധിക്കപ്പെടുകയും 15 സഹാബിമാർ ശഹീദാവുകയും ചെയ്തു. കമൂസ്, ഒത്തീഹ്, സുലാലം, ബൻ അത്ത്, നത്വാത്ത് ഇവകൾ ഖൈബറിലെ പ്രധാന കോട്ടകളാണു്. ഒത്തീഹ്, സുലാലം എന്നീ 2 കോട്ടകൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കു് അധീനമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ 14 ദിവസം മുസ്‌ലിംകൾക്കു് അതിനെ വളഞ്ഞു താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അവർ ആരുംതന്നെ പുറത്തുവന്നില്ല. ഒടുവിൽ അവരുടെ നേരെ തെറ്റു് വില്ലു് പ്രയോഗിക്കേണമെന്നു് നബി (സ) ഉദ്ദേശിക്കുകയും അതു് അവർക്കു് നാശമാണെന്നു് മനസ്സിലായതിനാൽ അവർ നബിയുമായി സന്ധിയാവുകയും ചെയ്തു. ധരിച്ച വസ്ത്രങ്ങളോടുകൂടി രാജ്യം വിടേണമെന്നായിരുന്നു ആ കരാറു്. അനവധി ധനം ഈ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കു് ലഭിച്ചു. ബന്ധനസ്ഥരായ സ്ത്രീകളിൽ ഹയ്യിന്റെ മകൾ സഫിയയുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയെ നബി ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു.

നബിക്കു് വിഷം കൊടുക്കുന്നു.

സുലാമിബ്നുമഷ്കമിന്റെ പുത്രിയായ ഒരു യഹൂദസ്ത്രീ ആടിന്റെ മുഴംകൈ പൊരിച്ചു് വിഷം കലർത്തി നബിക്കു് കൊണ്ടുവന്നു് കൊടുത്തു. മുഹമ്മദ് നബിയാണെങ്കിൽ ഈ വിഷം അദ്ദേഹത്തിൽ ഏല്ക്കുകയില്ലെന്നും, അഥവാ നബി അല്ലെങ്കിൽ മുഹമ്മദിന്റെ ഉപദ്രവം ഇതോടെ അവസാനിച്ചുവെന്നുമാണു് അവളെ വിചാരണ ചെയ്തപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞതു്. നബി (സ) അതു് കടിച്ചപ്പോൾ അതു വിഷം കലർന്നതാണെന്നു് ജിബ്രീൽ അറിയിക്കുകയും അതു ഉടനെതന്നെ തുപ്പിക്കളയുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് ഈ സ്ത്രീ ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു. നബി അവർക്കു് മാപ്പു് നല്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഖൈബറിലെ ഗനീമത്തു് ഭാഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അബൂഹുറൈറ അവിടെ ആഗതനായി. ഖൈബറിലെ ആദായങ്ങളിൽനിന്നു് ചെറിയ ഭാഗം നബിക്കു് എത്തിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിബന്ധനയോടുകൂടി ഖൈബറിനെ ഹുറൈറക്കു്

ഏല്പിക്കുകയും നബി (സ) വാടീഖുറയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെടുകയുംചെയ്തു. അവിടത്തെ ജൂതന്മാരെ നാലു ദിവസം വളഞ്ഞു നിന്നതിനുശേഷം അവരോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. സഅദബ്നു ഉബാദത്തു്, ഉബാബ്ബ്നുമുൻദിർ, സഹ്ലബ്നുഹുനൈഫ, ഉബാദ്ബ്നുബിശറ് മുതലായവക്കും നബി (സ) പതാക നല്കി. ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ ധനത്തിനും രക്തത്തിനും രക്ഷയാണെന്നും, അതിനു് ശേഷമുണ്ടാകുന്ന കുറങ്ങും വിചാരണ ചെയ്യുക അല്ലാഹുവാണെന്നും ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്തു. പതാകയുമായി വന്നവരുടെ നേരെ ഒരുത്തൻ എതിത്തു. അവൻ സുബൈറിനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്നിറങ്ങിയ മറ്റൊരുത്തനേയും സുബൈർതന്നെ വെട്ടി വീഴ്ത്തി. പിന്നെ ഇറങ്ങിയ ജൂതനെ ഹ: അലി(ക)വധിച്ചു. വീണ്ടും ഉറങ്ങിയവൻ അബൂദുജാനത്തിന്റെ വാളിന്നിരയായി. ഇതിനെത്തുടർന്നു് പതിനൊന്നു പേർ വധിക്കപ്പെട്ടു. അധികം താമസിയാതെ ആ രാജ്യം മുസ്ലിംകൾക്കധീനമാവുകയും അവിടെനിന്നു കിട്ടിയ ധനം മുസ്ലിമീങ്ങൾ ഭാഗിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ നാട്ടുകാർ തങ്ങളുടെ ഭൂസ്വത്തുക്കൾക്കു് വർഷംതോറും ഒരു നികുതി കൊടുക്കാമെന്നു് സമ്മതിച്ചതിനാൽ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവർക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇതിനെത്തുടർന്നു് തിമാഅ് എന്ന സ്ഥലവാസികളും കരം കൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയത്തിലേർപ്പെട്ടു. മദീനയുടേയും സിറിയയുടേയും ഇടയിൽ പ്രചാരമുള്ളൊരു സ്ഥലമാണിതു്. ഫദ്കു് എന്ന നാട്ടുകാരും കരം കൊടുക്കാമെന്നു് പറഞ്ഞു് കീഴടങ്ങി. ഇതിനുശേഷം നബിയും അനുയായികളും മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി.

ഈ വർഷം ശഅബാനിൽ 30 സഹാബികളുടെ നേതാവായി ഹ: ഉമർ (റ)നെ തുർബ്ബത്ത എന്ന സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു. മുസ്ലിംകളുടെ വരവു് കേട്ടറിഞ്ഞു് അവർ ഓടി ഒളിക്കുകയും അവരുടെ കന്നുകാലികളേയും മറ്റും പിടിച്ചെടുത്തു് മുസ്ലിംകൾ മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങിവരുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു രാജ്യക്കാരോടു് സമരം ചെയ്യാൻ സഹാബികൾ ഉമറിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തുറബത്തിലുള്ള ഹവാസിൻ എന്ന വംശക്കാരോടു് മാത്രമെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കല്പനയുള്ളു എന്നാണു് ഉമർ അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞതു്.

ഈ വർഷത്തിൽത്തന്നെ ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സംഘം മുസ്ലിംകളെ ബനീഫസറാത്തു് വംശക്കാരുടെ നേരെ ഇരിയുത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു. പലരേയും വധിക്കുകയും തടവുകാരാക്കുകയും ചെയ്തശേഷം പ്രസ്തുത സംഘം മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി.

ഇക്കൊല്ലം ശഅബാനിൽതന്നെ ഹ: ബശീറുബ്നുസഅദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 30മുസ്ലിംകളെ ബനിമുറ:ത്തു വംശക്കാരുടെ രാജ്യമായ ഫദക്കിലേക്കയച്ചു. അവർ അവിടെ എത്തി അവരുടെ ആടുകളേയും മറ്റും പിടിച്ചു് മദീനയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു സംഘം ശത്രുക്കൾ അവരെ വളഞ്ഞു. മുസ്ലിംകളിൽനിന്നു് ചിലർ ഓടിയെങ്കിലും ബശീർ ഉറച്ചുനിന്നു് പൊരുതി. പരുക്കുകളേറ്റ അദ്ദേഹം നിലംപതിച്ചു. വീണുകിടക്കുന്ന ബശീർ മൃതിയടഞ്ഞുവെന്നു കരുതി ശത്രുക്കൾ തങ്ങളുടെ ആടുകളേയും തെളിച്ചു് ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു് പോയി. അനന്തരം ബശീർ എഴുന്നേറ്റു് ഒരു ജൂതന്റെ വീട്ടിൽച്ചെന്നു് താമസിക്കുകയും, പരുക്കുകൾ സുഖമായപ്പോൾ മദീനയിൽ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു.

ഈ വർഷം റമളാനിൽ 130 സഹാബികളുടെ നേതാവായി ഗാലിബ്ബ്നു അബ്ദുള്ളയെ നജ്ദിന്റെ ഭാഗമായ മീഫഅത്തിലേക്കയച്ചു. മദീനയിൽനിന്നിവിടേക്കു തൊണ്ണൂറാറു നാഴിക അകലമുണ്ടു്. അവരെ എതിർത്ത ശത്രുക്കളെ വധിക്കുകയും, അവരുടെ ആടുകളേയും മറ്റും പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവർ മദീനയിലേക്കു മടങ്ങി പോന്നു. ഇത്തവണ നുഹൈക്കുമിബ്നുമിദ്ദാസ് എന്ന ഒരാളെ ഉസാമബ്നുസൈദ് ശഹാദത്തു് ചൊല്ലിയതിനുശേഷം വധിക്കുകയുണ്ടായി. "കൊലയിൽനിന്നു് രക്ഷനേടാനായിരിക്കാം അയാൾ ശഹാദത്തു് ചൊല്ലിയതു് എന്ന വിശ്വാസത്തിലാണു് ഞാൻ അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതു്" എന്നാണു് ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉസാമ: പറഞ്ഞതു്. ആ കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കു ദിയത്തു് കൊടുക്കുവാനും, ഒരടിമസ്ത്രീയെ മോചിപ്പിക്കുവാനും നബി (സ) ഉസാമ:യോടു് കല്പിച്ചു.

ഇക്കൊല്ലം ശവ്വാലിൽ ബുശൈറുബ്നുസഅദിന്റെ കീഴിൽ 300 സഹാബികളെ ഉയൈനത്തുബ്നുഹുസ്നു കവച്ചുക്കായി സംഘടിപ്പിച്ച കവർച്ചാസംഘത്തിന്റെനേരെ അയച്ചു. അവർ ഭീരുക്കളായി ഓടിപ്പോകുകയും, അവരുടെ ആടുകളേയും മറ്റും ഗനീമത്തായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

വീണ്ടും മക്കയിലേക്കു്

ഈ വർഷം ദുൽഖഅദിൽ ചന്ദ്രികാധവളിതമായ രാത്രികളിൽ നബി (സ) 2000 അനുയായികളോടുകൂടി മക്കയിൽ പോയി ഉംറ: ചെയ്യുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. 60 ഒട്ടകങ്ങളും മുസ്ലിംകളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. മുസ്ലിംകളുടെ ആയുധശക്തി മുഴുവനും ഈയാത്രയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മുഹമ്മദ്ബ്നുമസ്ലമത്തു് കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ആദ്യംതന്നെ മക്കയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഖുറൈശികളിൽ ചിലരെ കാണുകയും, നബിയുടേയും അനുയായികളുടേയും ആഗമനത്തെ അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആയുധധാരികളായ മുസ്ലിംകളുടെ വരവ് കണ്ടപ്പോൾ ഖുറൈശികൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഞങ്ങൾ മുഹമ്മദുമായുള്ള കരാർ ലംഘിക്കുകയോമറെറന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലല്ലൊ? പിന്നെ എന്തിനാണു് മുഹമ്മദു് സമരത്തിനു വരുന്നതു്?" നബിയെ എതിർക്കുവാനായി മുഖരിസ്ബ്നുഅഫസിനെ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി ഖുറൈശികൾ അയച്ചു. അവർ ബത്വനുയാജുഹ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് മുസ്ലിംകളെ കണ്ടുമുട്ടി. മുഖ്രിസ് ചോദിച്ചു "മുഹമ്മദെ! ഞങ്ങളിൽ നിന്നു് ചെറുതോ വലുതോ ആയ യാതൊരു തെറ്റും ഉണ്ടാവാത്ത സ്ഥിതിക്കു് നിങ്ങളെന്തിനാണു് ആയുധധാരികളായി ഹറമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു്?" നബി തിരുമേനി (സ) ആയുധങ്ങളോടെ ഞങ്ങൾ ഹറമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മുസ്ലിംകളുടെ ആയുധങ്ങൾ മുഴുവനും ഇഹ്റാനിൽ വെക്കുകയും അതു് സൂക്ഷിക്കുവാനായി 200 പേരെ അവിടെ നിർത്തുകയും ചെയ്തു. നബിയും ബാക്കി അനുയായികളും ഉംറ: ചെയ്യുവാനായി മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഈ പുതിയ വർത്തമാനങ്ങളും, പ്രതിക്ഷണവും കാണേണ്ടെന്നു് കരുതി ഖുറൈശി നേതാക്കന്മാർ സ്ഥലം വിട്ടുകളഞ്ഞു. അവരുമായുള്ള ഉടമ്പടിപ്രകാരം മൂന്നു ദിവസം മുസ്ലിംകൾ അവിടെ താമസിക്കുകയും നാലാംദിവസം അവിടെനിന്നു് പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നബിയെ സമീപിച്ചു

ഹ: ഹംസയുടെ പുത്രിയായ ഉമാമത്തു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "എന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രാ! അങ്ങു് എന്നെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകണം" അതുകേട്ടു് ഹ: അലി ആ മഹതിയെ തന്റെ പത്നി ഫാത്തിമയോടൊപ്പം ഇരുത്തി. മദീനയിൽ വന്നതിനുശേഷം ജഅഫറുബ്നു അബീത്താലിബിന്റെ കീഴിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ നബി (സ) ഉമാമത്തിനോടു് പറഞ്ഞു. ജഅഫറിന്റെ ഭാര്യയായ അസ്മാബിന്തു് അമീസ് ആ കുട്ടിയുടെ മാതൃസഹോദരിയായിരുന്നു. മടക്കയാത്രയിലാണു് മൈമൂനത്തു് ബീവിയെ നബി (സ) വിവാഹം കഴിച്ചതു്.

മൂതത്തു് യുദ്ധത്തിനുമുമ്പായി നബി (സ) അഞ്ചു ചെറുസംഘങ്ങളെ അയക്കുകയുണ്ടായി. ഹിജറ 7-ാംവർഷം ദുൽഹജ്ജുമാസത്തിൽ ബനൂസലീംഗോത്രക്കാരുടെ നേരെ അബ്ദുറഹ്മാനുബിൽഔജാഅ്ന്റെ കീഴിൽ 50 സഹാബികളെ അയച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ ബനൂസലീം ഗോത്രക്കാരും സൈന്യം ശേഖരിച്ചു ഇരു കൂട്ടരും തമ്മിൽ ഒരു മണിക്കൂർ സമയം യുദ്ധം നടന്നു. ഒടുവിൽ മുസ്ലിമീങ്ങൾ മുഴുവനും വധിക്കപ്പെടുകയും, അവരുടെ നേതാവു് അത്യുത്തകരമാംവിധം രക്ഷപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായതു്.

ഹി: എട്ടു് സഫർമാസത്തിൽ ഗാലിബ്ബുബ്നു അബ്ദുല്ലയുടെ കീഴിൽ ഒരു സംഘത്തെ മുലവ്വഅ്വംശക്കാരുടെ നേരെ ഖലീദ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു. വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചു് ആരീസ്ബ്നു മാലിക്കല്ലൈസിയ്യിയെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുവാൻ മദീനയിലേക്കു് പോകുകയാണെന്നു് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ മുസ്ലിംകൾ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി. ശത്രുക്കൾ മുസ്ലിംകളുമായി നേരിട്ടു. ഖലീദു് എന്ന തോട്ടു് ഇരുസൈന്യങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു. മഴ ധാരാളം വർഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആ തോട്ടു് നിറയുകയും ശത്രുക്കൾക്കു് മുസ്ലിംകളെ ആക്രമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയും വന്നു. ഈ അവസരം പാഴാക്കാതെ ന്യൂനപക്ഷമായിരുന്ന മുസ്ലിംകൾ മദീനയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ചില ധീരന്മാർ ഇസ്ലാമിലേക്കു്

ഖാലിദ്ബ്നു വലീദിന്റെ ഭവനം. സമയം പ്രഭാതമാണു്. ഖാലിദു് ഏകനായി ഒരു മുറയിലിരുന്നു് ചിന്തിക്കുന്നു. "ഞാൻ മുഹമ്മദിനെതിരായി പല യുദ്ധങ്ങളും നടത്തി. എനിക്കു് പരാജയംതന്നെയാണുണ്ടായതു്. അർത്ഥമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതമാണു് ഞാൻ നയിക്കുന്നതെന്നു് പലപ്പോഴും എന്റെ ആത്മാവുതന്നെ എന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. മുഹമ്മദിനെയാണെങ്കിൽ വിജയം അടിക്കടി അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു". ഇങ്ങിനെ പലവിധ ചിന്തകളിൽ അകപ്പെട്ട ഖാലിദിനു് ഉംറ: ചെയ്യുവാൻ വന്ന നബിയെ കാണുവാൻ സൌകര്യപ്പെട്ടില്ല. ഖാലിദിന്റെ സഹോദരനായ ഒലീദിനും ഖാലിദിനെക്കണ്ടു സംസാരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകാത്തതിനാൽ ഒരു കത്തു് ഖാലിദിനു് കൊടുക്കാനേല്പിച്ചു പോകുകയാണുണ്ടായതു്. ആ കത്തിലിങ്ങിനെയായിരുന്നു "പ്രിയ സഹോദരാ! പരിപാവനമായ ഇസ്ലാംമതം ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ താങ്കളുടെ ബുദ്ധി ഇതുവരെയും അനുകൂലമാകാഞ്ഞതിൽ ഞാൻ ഏറ്റവും അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. അങ്ങയെപ്പോലുള്ളവർ മുസ്ലിംകളാവാതിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ ദുഃഖിക്കുന്നു. അങ്ങയെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രവാചക

ശ്രേഷ്ഠൻ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലാഹു തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് അയക്കും. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ളവർ ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയില്ല" മുസ്‌ലിംകളോടുകൂടി നിന്ന് ശത്രുക്കളുടെ നേരെ അങ്ങയുടെ ശക്തി പ്രയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതെത്ര ധീരതയായിരിക്കും. അതിനാൽ ഇനിയെങ്കിലും സമയം പാഴാക്കാതെ വേണ്ടതു ചെയ്യുക. എന്ന് സഹോദരൻ, വലീദ്‌ബ്‌നുവലീദ്." ഈ കത്തു വായിച്ചപ്പോൾ കത്തുന്ന തീയിൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചതുപോലെയായി ഖാലിദിന്റെ സ്ഥിതി. അദ്ദേഹമുടനെ മദീനയിലേക്ക് നടന്നുതുടങ്ങി. മാഗ്രമദ്ധ്യേ സഫ്‌വാനുബ്‌നുഉമയ്യത്തിനെ കണ്ടുമുട്ടി. ഖാലിദ് പറഞ്ഞു "അല്ലയോ സഫ്‌വാൻ! മുഹമ്മദ് അറബികളേയും അറബികളല്ലാത്തവരേയും ജയിക്കുന്നതു് നീ കാണുന്നില്ലെ? നാമും മുഹമ്മദിനെ അനുഗമിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ജീവിതവും നന്നായിത്തീരുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം." ഖാലിദിനു് മറുപടിയായി സഫ്‌വാൻ പറഞ്ഞു "ഖാലിദേ! ഞാനൊഴിച്ച് മറെല്ലാവരുംതന്നെ മുഹമ്മദിനു് കീഴ്പ്പെട്ടുവെന്നു് കേട്ടാൽപോലും ഞാൻ മുഹമ്മദിനെ അനുഗമിക്കുന്നതല്ല." സഫ്‌വാന്റെ പിതാവും, സഹോദരനും ബദർ സമരാങ്കണത്തിൽവെച്ച് മുസ്‌ലിംകളാൽ വധിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അവനങ്ങിനെ പറയുന്നതെന്നു് ഖാലിദിനു് തോന്നി.

അനന്തരം ഇക്കരിമത്തുമായി സംസാരിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹവും സഫ്‌വാനെപ്പോലെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. ഖാലിദ് പറയുകയാണ് "കുറച്ചുകൂടി നടന്നപ്പോൾ ഉസ്മാനുബ്‌നഅബീത്തൽഹത്ത് എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിനോട് എന്റെ യാത്രോദ്ദേശം പറഞ്ഞാലൊ എന്നെനിക്കു തോന്നി. അയാളുടെ പിതാവു്, പിതൃസഹോദരൻ, നാലു് സഹോദരന്മാർ മുതലായവർ ഉഹദിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം വഴിപ്പെടുമോ എന്നെന്റെ മനസ്സ് സംശയിച്ചു. എങ്കിലും ഒന്നു് പരീക്ഷിക്കാമെന്നു് കരുതി ഞാനദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലയോ ഉസ്മാൻ! നാം മാളത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നരികളെപ്പോലെയാണല്ലൊ? കുറച്ചു വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ അതു പുറത്തു വരുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് നാം മുഹമ്മദിനെ പിന്തുടരുകയാണു് നല്ലതെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം." ഇതു കേട്ട് അദ്ദേഹം അനുസരിക്കുകയും എന്നോടുകൂടെ മദീനയിലേക്ക് പോരുകയും ചെയ്തു. വഴിയിൽവെച്ച് അംറുബ്‌നുആസിയെ കാണുകയും അദ്ദേഹത്തോടും ഈ വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹവും ഞങ്ങളോടുകൂടെ വരികയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ മദീനയിൽ എത്തിയഉടനെ നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലയോ അനുയായികളെ! നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുക! മക്കാ അതിന്റെ കരളിന്റെ കഷണങ്ങളെ നമുക്കു് വിട്ടുതന്നിരിക്കുന്നു."

ഖാലിദ് തന്റെ വിലപിടിച്ച വിശേഷ വസ്തുക്കളോടുകൂടി നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ഖലീദ് കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷപൂർവ്വം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "വേഗം നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് പോവുക? അവിടുന്നു് നിങ്ങളുടെ കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്." അതിനാൽ അവർ വേഗം നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു പോയി. നബിയുടെ മുമ്പാകെ സമ്മതിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സലാം പറഞ്ഞു. അവിടുന്നു് പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടു് സലാം മടക്കിയശേഷം ഇങ്ങിനെ അരുളി. "നിങ്ങളെ

സന്മാഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിച്ച അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ധീരനും ബുദ്ധിമാനുമാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് വന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു." ഖാലിദ് ദുഃഖിതനായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലയോ നബിയെ! ഇസ്ലാമിയത്തിനുമുമ്പ് ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു വരുത്തിവെച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്കറിയാമല്ലൊ? അതെല്ലാം എനിക്കു പൊറുത്തു തരുവാനായി അങ്ങ് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കണം." ഇസ്ലാമിയത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളും ഇസ്ലാം കഴുകിക്കളയുന്നതാണെന്ന് നബി (സ) ഉത്തരമായിപ്പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഉസ്മാനും അംറും നബിയെ നേരിട്ട് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ഹി: 22ൽ ഹിമ്മസിൽവെച്ച് ഹ: ഖാലിദ് നിര്യാതനായി. അന്നദ്ദേഹത്തിന് 40ൽ അധികം വയസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹി, 43ൽ 90—ാമത്തെ വയസ്സിൽ അംറുബ്നു ആസിയും 42-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഉസ്മാനും നിര്യാതനായി.

ഹിജറ 8-ാംവർഷം സഫറിൽ ബുശൈറുബ്നു സഅദിനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ ഫദ്ഖിലേക്ക് വീണ്ടും ഗാലിബുബ്നുഅബ്ദുള്ളയെ 200 സഹാബികളോടുകൂടി അയച്ചു. അവർ പെട്ടെന്ന് ശത്രുക്കളെ വളഞ്ഞു ഒരുമണിക്കൂർനേരം ഘോരമായ സമരം നടന്നു. ശത്രുക്കളിൽ അധികം പേരേയും വധിച്ചു അവരുടെ ധനങ്ങൾ ഗനീമത്തായി പിടിച്ചെടുത്ത് മുസ്ലിംകൾ മദീനയിലേക്ക് പോന്നു.

ഈ വർഷം റബീഉൽഅവ്വലിൽ 20 സഹാബികളോടുകൂടി ശുജാഅ്ബ്നു ഒഹബിനെ ഹവാസിൻ വംശക്കാരിൽപെട്ട ഒരു സൈന്യത്തിന്റെ നേരെ അയച്ചു. യുദ്ധം ചെയ്യാതെ അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളേയും ആടുകളേയും പിടിച്ചെടുത്ത് മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങി.

ഈ കൊല്ലം റബീഉൽഅവ്വലിൽതന്നെ കഅബ്ബ്നു ഉമൈറിനെ 15 സഹാബികളോടുകൂടി സിറിയയിൽ പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു. ആ യുദ്ധത്തിൽ സഹാബികളെല്ലാം വധിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നേതാവ് എങ്ങിനെയൊ രക്ഷപ്പെട്ടു. നബി തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്ന് വിവരങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (സ) ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മൂത്തത്ത് യുദ്ധം

ഈ വർഷം ജമാദുൽ അവ്വലിൽ സൈദ്ബ്നു ഹാരിസത്തിന്റെ കീഴിൽ മൂവ്വായിരം സഹാബികളെ മൂത്തത്ത് യുദ്ധത്തിന്നയച്ചു. ഇതു സിറിയയിലെ പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഒരു സ്ഥലമാണ്. അവിടേക്ക് പലസ്തീനിൽനിന്ന് 64 നാഴിക ദൂരമുണ്ട്. റോമ ചക്രവർത്തി ഹിർക്കലിന്റെ അധീനയിൽപെട്ട ബസറയിലെ ഗവർണ്ണരായ ഹാരിസ്ബ്നു അബീശമ്മറുൽ ഔസാനി എന്നവനും നബി (സ) ഒരു സന്ദേശം ഹാരിസ്ബ്നു ഉമൈറുൽ ഇസ്ദിയ്യി വശം കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം മൂത്തത്തിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ശറഅബീലുബ്നു അംറുൽ ഔസാനി "നിങ്ങൾ എവിടെക്കാണ് പോകുന്ന"തെന്ന് ചോദിച്ചു. സിറിയയിലേക്കാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മുഹമ്മദ് അയച്ചതായിരിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. പ്രവാചകരുടെ സന്ദേശം വഹിച്ചു പോയവരിൽ വധിക്കപ്പെട്ടത് ഇദ്ദേഹം മാത്രമാണ്.

സൈന്യങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി

(സ) അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചിങ്ങനെ പറഞ്ഞു "നിങ്ങളുടെ നേതാവു് സൈദ്ബ്ന ഹാരിസത്തു് വധിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ അ സ്ഥാനം ജഅഫറിബ്ന അബീത്താലിബ് വഹിക്കണം. അദ്ദേഹവും വധിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന റവാഹത്തു് ആ സ്ഥാനം വഹിക്കണം. അദ്ദേഹവും വീണുകഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾതന്നെ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം! അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ നയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!" അനന്തരം നബി തിരുമേനി (സ) ഒരു വെള്ളക്കൊടി സൈദിനു കൊടുത്തു.

മുസ്ലിം സൈന്യം വരുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം വരുന്ന ഒരു സൈന്യത്തെ ശറ്ഹബീലുബ്ന അംറൽ ഒരു സാനി ശേഖരിച്ചു നിറുത്തി. മുസ്ലിം സൈന്യം വാദിഖുറയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ തന്റെ സഹോദരനെ 50 പട്ടാളത്തോടുകൂടി അയച്ചു. അവർ അന്യോന്യം ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി സുമൂസ് വധിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം മുസ്ലിമീങ്ങൾ മഅ്ദൻ എന്ന സ്ഥലത്തിറങ്ങി. അപ്പോഴാണ് ശത്രുക്കളുടെ സംഖ്യ അറിഞ്ഞതു്. ഒരു ലക്ഷത്തോളം റൂമി ഭടന്മാരെ ഹിറക്കൽ അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ സംഖ്യാബലമറിഞ്ഞപ്പോൾ സഹായ സൈന്യത്തെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് നബിക്കെഴുതേണമെന്നു് ചിലർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന റവാഹത്തു് പറഞ്ഞു "നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം മഹത്തായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണു്. അവയിലൊന്നു് നമുക്കു് സാദ്ധ്യമാകാതെ കഴിയുകയില്ല. ഒരു പക്ഷെ നാം വിജയിക്കും! എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ ധനം നമുക്കു് ലഭിക്കും അല്ലെങ്കിൽ നാം രക്തസാക്ഷികളാകും! എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്കു് ശാശ്വതമായി ജീവിക്കാറാകും. പിന്നെ എന്തിനാണു് നാം ഭീഷിക്കുന്നതു്. എന്തിനാണു് സൈനികസഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്?" ഈ ധീരമായ വാക്കുകളും സഹാബികൾക്കു് ഒരു നവജീവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം റൂമി ഭടന്മാർ മുസ്ലിംകളെ വളഞ്ഞാക്രമിച്ചു. പതാക വഹിച്ചുകൊണ്ടു് മുസ്ലികളുടെ സേനാനായകൻ ജീവനിൽ കൊതിയില്ലാതെ പൊരുതുകയും, ശത്രുക്കളുടെ വെട്ടേറു് വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ആ പതാക ഹ: ജഅഫറിബ്ന അബീത്താലിബ് എടുത്തുപിടിച്ചു. കുതിരമുകളിലേറിയുദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കൾ വ്യൂഹംചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കുതിരയെ വധിച്ചു പടവെട്ടിക്കൊണ്ടു് രക്തസാക്ഷിയായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്ന റവാഹത്തു് പതാകയേന്തി സമരം ചെയ്തു പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

അതിനെത്തുടർന്നു് വീണുകിടന്നിരുന്ന പതാക ഹ: സാബിത്തുബ്ന അഖ്വറൽ ഇജ്ലാനി എടുത്തുപിടിച്ചു ബദറിൽപങ്കെടുത്തിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു "ഹേ മുസ്ലിംസംഘമേ! നിങ്ങൾ ഒരു നേതാവിന്റെ കീഴിൽ സംഘടിക്കുവിൻ! എന്നാൽ നമുക്കു് വിജയം തീർച്ചയാണു്." മുസ്ലിംകൾ പറഞ്ഞു "അങ്ങു് ബദറിൽ പങ്കുവഹിച്ച ആളാണല്ലോ? അതിനാൽ അങ്ങുതന്നെ ഞങ്ങളുടെ നേതാവാകുക!" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഞാൻ അതിനർഹനല്ല; നിങ്ങൾ ഹ: ഖാലിദിനെ ഈ ഭാരം ഏല്പിക്കുക." അദ്ദേഹം പതാകയുമായി ഹ: ഖാലിദിനെ സമീപിച്ചു പതാക സ്വീകരിക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഖാലിദ് അതു വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു് നിങ്ങളാണു് അതിനർഹൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ജനങ്ങളെ ചൂ

ണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് സാബിത്ത് ഈ കാര്യം തുടർന്നു ഈ കാണുന്ന ജനങ്ങൾ മുഴുവനും നിങ്ങളുടെ കീഴിൽ അണിനിരക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സേനാനായകനാവണം.'' ഉടനെ ഖാലിദ് (റ) ആ പതാക വാങ്ങി ശത്രുക്കളുടെ അണികൾ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. ഘോരമായ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശത്രുക്കളുടെ പിരടി വെട്ടി ഖാലിദിന്റെ കരങ്ങൾ തളർന്നുതുടങ്ങി. ഒമ്പതു വാളുകൾ അന്നു ഖാലിദിന്റെ കയ്യാൽ മുറിഞ്ഞുപോയി. വധിക്കപ്പെട്ട ശത്രുക്കൾക്ക് കണക്കില്ല. ഒടുവിൽ ശത്രുക്കൾ പിന്മാറിത്തുടങ്ങി. ശത്രുക്കൾ നോക്കുന്നേടത്തെല്ലാം ഖാലിദിനെയാണ് അവർ കണ്ടിരുന്നതു്. പരിതാപകരമായ ഒരു ഓട്ടമായിരുന്നു ശത്രുക്കളുടേതു്! ഇത്രഭയങ്കരമായ ഒരോട്ടം ശത്രുക്കൾ ഒരു യുദ്ധത്തിലും ഓടിയിട്ടില്ല.

ഏഴു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ 12 മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ മാത്രമെ ശഹീദായുള്ളൂ. യുദ്ധം ഭയങ്കരമായപ്പോൾ മുത്തത്തു് ഭൂമിയെ ജാബ്‌രീൽ (അ) പൊക്കി നബി തിരുമേനി (സ)ക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു: അതത്രുണത്തിൽ നബി (സ) സമരരംഗത്ത് നടക്കുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളേയും ഓരോന്നായി സഹാബികൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ''മുത്തത്തു് വിജയയോദ്ധാവായ ഖാലിദ് വെറുമൊരു മനുഷ്യനാണെന്നാണൊ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്? അമുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ അല്ലാഹു ഇറക്കിവിട്ട അവന്റെ വാളുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു വാളാണ് ഖാലിദ്.'' എന്നാണ് നബി (സ) ഖാലിദിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഒരു ദിവസം നബി (സ) സഹാബികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തലയുയർത്തി ആരുടേയോ സലാം മടക്കുന്നതായി സഹാബികൾ കണ്ടു. അതു ഒരു കൂട്ടം മലക്കുകളോടുകൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹ: ജിബ്‌രീലിന്റെ സലാമിനു് മറുപടിയാണെന്നു് നബി (സ) അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ച അനുയായികളോടു പറഞ്ഞു. വിജയഭേരിയോടെ വന്ന ഖാലിദ് തുടങ്ങിയ മുസ്‌ലിംജേതാക്കൾക്ക് നബിയും അനുയായികളും സന്തോഷകരമായ ഒരു സ്വീകരണം നൽകി.

ഈ വർഷം ജമാദുൽ അവ്വലിൽ വാദിഖുറയുടെ അടുത്തു താമസിക്കുന്ന യഹൂദികളുടെ നേരെ അംറുബ്‌നു ആസിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 300 സഹാബികളെ അയച്ചു. മദീനയിൽ നിന്നു അങ്ങോട്ട് പത്തു ദിവസത്തെ അകലമുണ്ട്. യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടുന്നതിനെ ഭയന്നു് പട്ടാളക്കാരുടെ കാലുകൾ ചങ്ങലകൊണ്ടു് അന്യോന്യം ബന്ധിച്ചതിനാലാണത്രെ ഈ നാട്ടിനു് ആ പേർ സിദ്ധിച്ചതു്. അവിടെയുള്ള ഒരു നദിയുടെ പേരാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. മുസ്‌ലിംസംഘം പോകാൻ സമയത്തു നബി (സ) അംറുബ്‌നു ആസിയെ വിളിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ''അല്ലയോ അംറ്! ഈ സൈന്യത്തിന്റെ നേതാവായി ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ധാരാളം ധനം കിട്ടുവാൻ അവാശമുണ്ട്.''

അംറ്:—''നബിയെ! ധനം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടല്ലല്ലൊ ഞാൻ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്,''

നബി:—''നല്ല ധനം നല്ല മനുഷ്യർക്ക് വളരെ ഉത്തമം തന്നെയാണ്.''

അതിൽപിന്നെ ഒരു വെള്ള പതാക നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. ശത്രുക്കളുമായി

നേരിട്ടപ്പോഴാണ് അവരുടെ സംഖ്യാബലം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് മനസ്സിലായത്. ഉടനെ സഹായസൈന്യം ലഭിക്കുവാനായി റാഹി അ്ബ്ന മുഖൈഷ്ൽ ജഹ്നിയ്യിയെ മദീനയിലേക്കയച്ചു അപ്രകാരം അബാഉബൈദത്ത്ബ്നുൽ ജറാഹിന്റെ കീഴിൽ 200 പേരെക്കൂടി അയച്ചു കൊടുത്തു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ മുതലായവരുണ്ടായിരുന്നു. അംറുബ്ന ആസിയുടെ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഹ: ഉമർ നിരസിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്കർസിദ്ധീഖ് (റ) പറഞ്ഞു "യുദ്ധസംബന്ധമായ തന്ത്രങ്ങളും മറ്റും അവർക്ക് കൂടുതലുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ നേതാവാക്കിയത്. അതിനാൽ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്." അതിനാൽ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു. ശത്രുക്കളുമായി മുട്ടി അതിഗംഭീരമായ സമരം നടന്നു. ഒടുവിൽ ശത്രുക്കൾ ഓടിത്തുടങ്ങി. മൂന്നുദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അനന്തരം ഖസാഅത്തുഗോത്രക്കാരുമായും സമരം നടത്തി വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. അനവധി ശത്രുക്കൾ വധിക്കപ്പെടുകയും, വളരെയേറെ ധനം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ലഭ്യമാകുകയും ചെയ്തു.

ഈ വർഷം റജബിൽ 300ൽപരം സഹാബികളെ അബാഉബൈദത്ത്ബ്ന ജറാഹിന്റെ കീഴിൽ ജുഹൈനിയ്യാ ഗോത്രക്കാരോട് സമരത്തിന്നയച്ചു. ഖുറൈശികൾ നബിയുമായുണ്ടായിരുന്ന സന്ധി ലംഘിച്ചതിന്നുശേഷമാണ് ഈ യാത്രയുണ്ടായത്. സമുദ്രവഴിയിലൂടെ പോകുന്ന ശത്രുക്കളുടെ കച്ചവടച്ചരക്കുകളേയും വാഹനങ്ങളേയും ആക്രമിക്കുവാനാണ് ഇവരെ അയച്ചത്. ഭക്ഷണക്ഷാമംകൊണ്ട് ലന്തവൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച് അവർ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുവത്രെ! അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് സമുദ്രതീരത്തുനിന്നും ഒരു മത്സ്യം ലഭിച്ചു അതവർക്ക് പതിനഞ്ചു ദിവസത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുപകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ ആ മുസ്‌ലിംസംഘത്തിന്റെ ക്ഷീണം മാറി; ഉന്മേഷഭരിതരായിത്തീർന്നു. ഈ വിവരം നബിതിരുമേനി (സ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ "അതിൽ വല്ലതും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽനിന്നും ഞാനും ഭക്ഷിച്ചുനോക്കാം" എന്നുപറഞ്ഞു. ഒരു സഹാബി തന്റെ പക്കൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കുറച്ച് ഭക്ഷണം നബി (സ)യ്ക്കു കൊടുത്തു. അതുവാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു. ഈ യാത്രയിൽ ശത്രുക്കളുമായി നേരിട്ടുകയോ യുദ്ധമുണ്ടാവുകയോ ഉണ്ടായില്ല.

ഈ വർഷം ശഅ്ബാനിൽ ഹ: അബൂഖത്താദയുടെ കീഴിൽ 15 പേരെ നജ്ദിലേക്കയച്ചു. അവർ ശത്രുക്കളിൽ ചിലരെ വധിച്ചു, ചിലരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി. ഒട്ടകങ്ങൾ, ആടുകൾ, സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ എന്നിവയോടുകൂടി അവർ മദീനയിലേക്കു മടങ്ങി. അബൂഖത്താദയുടെ ഓഹരിയിൽ അതീവ സൌന്ദര്യവതിയായ ഒരു യുവതിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയിൽ അനുരക്തനായിത്തീർന്ന മഹ്മിയ്യത്ത് ബ്നുൽ ജുസ്ഹുൽ സഅ്ദിയ്യി നബിയോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അങ്ങ് വാശ്ചതം ലംഘിക്കുകയില്ലെന്നും എനിക്കറിയാം. അബൂഖത്താദയുടെ ഓഹരിയിൽ സൌന്ദര്യവതിയായ ഒരു തരുണിയുണ്ട്. ഞാനവളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അങ്ങ് അവളെ എനിക്കു വാങ്ങിത്തന്നാലും!" അനന്തരം നബി (സ) അബൂഖത്താദയോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ആ യുവതിയെ എനിക്കു സംഭാവന തരിക!" ഉടനെ അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയെ നബിക്കു നൽകുകയും, നബി (സ) ആ യുവതിയെ പ്രസ്തുത മഹാമിയ്യത്തിനു നല്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വഷ്ത്തിൽത്തന്നെ അബീഖത്താദയെ വീണ്ടും മദീനയുടെ സമീപമുള്ള ഇളമ് എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് 8 പേരോടുകൂടി അയച്ചു. മക്കക്കാർ നബിയുമായി ചെയ്ത കരാർ അവർ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ട് നബി (സ) അവരോടു് യുദ്ധത്തിനു് തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെന്നറിയിക്കാനായിരുന്നു. ഇവർ വഴിയിൽവെച്ചു് ആമിറുബ്നുൽ ഇസ്ബത്തുൽ അശ്ജഇയ്യി എന്ന ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടുകയും, അദ്ദേഹം മുസ്ലിമാണെന്നു് വ്യക്തമായതിനുശേഷം മുഹ്ലിബ്നുഅ്സാമത്തു് അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്ദയം വധിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാളുടെ ആടുകളേയും ഒട്ടകത്തേയും മറ്റും പിടിച്ചെടുത്തു് അവർ മദീനയിലേക്കു് വന്നു. ആദ്യമായി നബി (സ) മുഹ്ലിമിനോടു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു "ആമന്തുബില്ലാഹി എന്നു പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണോ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചതു്?" മുഹ്ലിം പറഞ്ഞു "കൊലയിൽനിന്നു രക്ഷ നേടാനായിരിക്കാം അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതെന്നു് കരുതിയാണു് ഞാൻ വധിച്ചതു്."

നബി:—"അയാൾ പറയുന്നതു് സത്യമോ, അസത്യമോ എന്നറിയുവാനായി അയാളുടെ ഹൃദയം തുറന്നു നോക്കാമായിരുന്നില്ലെ?"

മുഹ്ലിം:—"ഹൃദയം മാംസക്ഷണമാണല്ലൊ? അതു പരിശോധിച്ചാലെങ്ങിനെയാണു് വശ്വാസത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാവുക!"

നബി:—"അയാൾ നാവുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞതു് നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ മനസ്സിലുള്ളതു് നിങ്ങൾക്കെങ്ങിനെ അറിയാൻ കഴിയും?"

മുഹ്ലിം:—"നബിയെ! അങ്ങു് എന്റെ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കണം."

നബി:—"ഇല്ല! അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു് പൊറുത്തു തരികയില്ല."

രണ്ടു കവിളുകളിലൂടെ ഒഴുകിയിരുന്ന രക്താശ്രുക്കളോടുകൂടിയാണു് അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു് പോയതു്. ഏഴു ദിവസത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാനുള്ളതു്; ഒരു മുസ്ലിമാണെന്നറിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകയോ, ദ്രോഹിക്കുകയോ ചെയ്തുതെന്നാണു്.

മക്കയും കീഴടങ്ങുന്നു.

ഹി: എട്ടാംവർഷം റമസാനിലാണു് ചരിത്രപ്രസിദ്ധവും, സുപ്രധാനവുമായ മക്കാവിജയം ഉണ്ടായതു്. ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധി നടന്ന കാലത്തു് ഖുസാഅത്തു് ഗോത്രക്കാർ നബിയുടെ അനുഭാവികളായും ബനൂബക്കർ വംശക്കാർ ഖുറൈശികളുടെ അനുഭാവികളായും ആയിരുന്നു. അവരന്യോന്യം പല യുദ്ധങ്ങളും അതിനുമുമ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മക്കാ വിജയത്തിനു് കുറച്ചുദിവസങ്ങൾമുമ്പു് ബക്കർവംശക്കാരനായ ഒരുത്തൻ നബിയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പദ്യം ചൊല്ലുകയും, അതുകേട്ട ബനൂഖുസാഅ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാൾ ആ പദ്യം ചൊല്ലിയവനെ പ്രഹരിക്കുകയും, അതുകാരണമായി ആ ഗോത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ഭയങ്കര യുദ്ധം നടക്കുകയും, 20 ഖുസാഅ ഗോത്രക്കാർ വധിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. ഖുറൈശികളിൽപ്പെട്ട സ്വഫ്വാൻ, ഉയൈത്തിബ്, ഇക്രിമത്തു്, മുതലായവർ ബനൂബക്കർഗോത്രക്കാരെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും അബൂസുഫ്യാൻ ഇതറിയുകയോ ഇതിൽ പ

ങ്കെടുക്കുകയോ ഉണ്ടായില്ല. ഈ വിവരം നബി തിരുമേനി (സ) അറിയുകയില്ലെന്നായിരുന്ന ഖുറൈശികൾ കരുതിയിരുന്നത്. ഒട്ടവിൽ നബിയുമായുള്ള ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചതിൽ അവർ ഖേദിച്ചു. ഇതു മക്കക്കാരുമായി ഒരു യുദ്ധത്തിനും കാരണമുണ്ടാക്കി. ബനൂബക്കർ വംശക്കാരുമായുള്ള സൌഹാർദ്ദത ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, അല്ലങ്കിൽ വധിക്കപ്പെട്ടവക്കു പരിഹാരം നൽകുകയോചെയ്താൽ മുഹമ്മദുമായുള്ള ഉടമ്പടിക്കു വിഘ്നമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു ഒരു ഖുറൈശി അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ അബൂസുഫ്യാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "തീർച്ചയായും ഇതു കാരണമായി മുഹമ്മദ് നമ്മോടു യുദ്ധംചെയ്യും! ഇന്നലെ എന്റെ ഭാര്യ ഒരു സ്വപ്നം കാണുകയുണ്ടായി. അതെന്നെ വല്ലാതെ വ്യസനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അജ്ഞനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട രക്തപ്രവാഹം ഖന്തമത്തിൽചെന്നുനിന്നു എന്നാണു സ്വപ്നം."

ബസാഅത്ത് ഗോത്രത്തലവനായ അംറു ബ്നുസാലിം 40 വാഹനക്കാരോടുകൂടി മദീനയിലേക്കുതിരിച്ചു. ഖുറൈശികൾ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചതും ബസാഅത്തിൽപെട്ട 23 പേരെ വധിച്ചതും കേട്ടപ്പോൾ ഒഴുകുന്ന കണ്ണുനീരോടെ നബി (സ) പറഞ്ഞു "അംറേ! സഹായമിതാ അവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവരക്ഷക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തുചെയ്യുമോ അതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണു."

അംറു വരുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ നബി തിരുമേനി (സ) ഹു: ആയിശയോടു നമരത്തിനു തയ്യാറാകുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതു പരസ്യമായിരുന്നില്ല. അംറു ബ്നുൽസലാമിനോടും മറ്റുംഗ്ര ഡമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നബി (സ) ആജ്ഞാപിച്ചു. മുസ്ലിംകളുടെ പുറപ്പാടു് ഖുറൈശികൾ അറിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് അങ്ങിനെ കല്പിച്ചതു്.

ഖുറൈശികൾ നബിയുമായുള്ള സന്ധി പുതുക്കി ബന്ധം ബലപ്പെടുത്തുവാനായി അബൂസുഫ്യാനേയും ഭൃത്യനേയുംകൂടി മദീനയിലേക്കയച്ചിരുന്നു. അബൂസുഫ്യാൻ യാത്രാമദ്ധ്യേ ബുദൈലുബ്നു ഒറുഖാളുൽ ഖസാഇയെ കണ്ടുമുട്ടി. മദീനയിൽനിന്നല്ല വരുന്നതെന്നു് ബുദൈൽ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും സംശയാലുവായ അബൂസുഫ്യാൻ അയാളുടെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കാഷ്ഠം എടുത്തു് തിരുമ്പിനോക്കി അതിൽ മദീനയിലെ കാരക്കയുടെ കുരു കാണുകയാൽ അദ്ദേഹം മദീനയിൽനിന്നാണു് വരുന്നതെന്നും വിശ്വസിച്ചു. അബൂസുഫ്യാൻ ആദ്യമായി തന്റെ പുത്രിയും നബി തിരുമേനിയുടെ പത്നിയുമായ ഉമ്മുഅബീബത്തു്ബീവിയുടെ വസതിയിലേക്കാണു് കയറിയതു്. പിതാവിനെക്കണ്ടപ്പോൾ പുത്രി അവിടെ വിരിച്ചിരുന്ന വിരിപ്പു് ചുരുട്ടി എടുത്തുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു "ഇതു നബി തിരുമേനിയുടെ വിരിപ്പാണു്. വിഗ്രഹാരാധകനും, പിഴച്ച വിശ്വാസിയുമായ ഒരാൾ ഇതിലിരിക്കുന്നതിനെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു." തുടർന്നു് അവർ പിതാവിനോടു് ചോദിച്ചു "കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ കഴിയാത്ത കല്ലിനും മരത്തിനും പൂജചെയ്യുന്ന നിങ്ങളാണോ ഖുറൈശികളുടെ നേതാവു്?" പുത്രിയുടെ അത്മവത്തായ വാക്കുകൾ അബൂസുഫ്യാനെ അവിടെ നിൽക്കുവാൻപോലും അനുവദിച്ചില്ല.

വേഗം നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് നടന്നു. അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു "ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധിയിൽ ഞാൻ സംബന്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു ദീർഘകാല ഉടമ്പടിയിൽ

ഏർപ്പെടുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.”

നബി:—“ഇതു മാത്രമാണോ നിങ്ങളുടെ ആഗമനോദ്ദേശം. അതല്ല വല്ല പുതിയ സംഭവവികാസങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?”

അബൂസു:—“ഞങ്ങൾ ഇതുവരെയും നിങ്ങളുമായുള്ള കരാർ ലംഘിക്കുകയോ അതിനു വിഘ്നമായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.”

നബി:—“എന്നാൽ ഞങ്ങളും അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇനിയൊരു പുതിയ കരാറിന്റെ ആവശ്യമില്ല.”

പുതിയ ഒരു സന്ധി ഒപ്പിട്ടുവാനായി അബൂസുഫ്യാൻ വളരെ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും നബി (സ) അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. നബിയിൽനിന്നു തൃപ്തികരമായ മറുപടി ലഭിക്കാതായപ്പോൾ ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ, ഹ: അലി, ഹ: ഫാത്തിമ, ഹ: ഹസൻ, ഹ: ഹുസൈൻ എന്നിവരെക്കൊണ്ടു ശുപാർശ ചെയ്യിക്കുവാൻ അബൂസുഫ്യാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അവരും വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ അബൂസുഫ്യാൻ നിരാശനായി മടങ്ങി. അബൂസുഫയാൻ മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ നബി (സ) യോടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു “മുഹമ്മദേ! എന്റെ ജീവരക്ഷക്കായി ഞാൻ നിന്റെ ജനതയോടു് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ എന്നെ വഞ്ചിക്കുകയില്ലെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കട്ടെയോ?” നബി (സ) പറഞ്ഞു “അബൂഅന്തലത്തെ! അതു് നിങ്ങൾ പറയുന്ന ഒരു വാക്കു്!”

ഒരു രഹസ്യക്കത്തു്.

മക്കക്കാരുമായി യുദ്ധത്തിനു തന്മാറാകുവാൻ നബി (സ) അവിടുത്തെ ചില അടുത്ത ആളുകളെ അറിക്കുകയുണ്ടായി. ആരേയും അറിയിക്കാത്ത നിലയിൽ മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നായിരുന്നു നബി തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേശം.

ഹാത്തിബ്ബ്നു അബീബൽത്തഅത്തു ബദറിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബങ്ങളും ധനങ്ങളും മക്കയിലുണ്ടായിരുന്നു. പണ്ടുവെള്ളി കൂലികൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കത്തു് ഒരു സ്ത്രീയുടെ പക്കൽ മക്കയിലേക്കു് കൊടുത്തയച്ചു. ദിവ്യജ്ഞാനത്താൽ നബി (സ) അതറിഞ്ഞു. ഹ: അലി, ഹ: സുബൈർ, ഹ: മിഖ്ദാദു് എന്നിവരെ ആ എഴുത്തു് പിടിക്കുവാനായി പറഞ്ഞയച്ചു. അവർ ഖുഖ് എന്നസ്ഥലത്തുവെച്ചു് ആ സ്ത്രീയെ പിടികൂടി. അവൾ ആദ്യമതു് മറച്ചുവെച്ചു. പക്ഷെ അവളുടെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു പരിശോധിക്കുകയോ, വധിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നു് മനസ്സിലായപ്പോൾ അവൾ സത്യം പറഞ്ഞു. മുടിക്കെട്ടിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന കത്തു് എടുത്തുകൊടുത്തു. ആ കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു “സുഹൈലുബ്നുഅംറു്, ഇക്കരിമത്ബ്നു അബീജഹൽ, സഫ്വാനുബ്നു ഉമയ്യത്തു് എന്നിവർക്കു് ഹാത്തിബ്ബ്നു അബീബൽത്തഅത്തു് അറിയിക്കുന്നതു്. ഖുറൈശി പ്രധാനികളെ! ജലപ്രവാഹം പോലെയുള്ള പട്ടാളത്തോടുകൂടി അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ ഇതാ അങ്ങോട്ടു് വരുന്നു! അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷിനിറുത്തി ഞാൻ പറയുന്നു; മുഹമ്മദു് ഏകനായിട്ടു് നിങ്ങളുടെ നേരെ വന്നാൽപോലും വിജയം മുഹമ്മദിനായിരിക്കുമെന്നു്. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കിക്കൊള്ളുക!”

ഈ കത്ത് സഖാക്കൾ തിരുമേനിക്ക് കൊടുത്തു. അവിടുന്ന് അതുവാങ്ങി ആത്തിബിനെ വരുത്തി.

നബി:—"ആത്തിബെ! ഈ കത്ത് നിങ്ങൾ അറിയുമോ?"

ആത്തിബ്:—"അറിയും."

നബി:—"ഇതെഴുതുവാൻ കാരണമെന്താണ്?"

ആത്തിബ് ഭയപ്പെട്ട വിറച്ചുകൊണ്ടിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരേ! അങ്ങ് എന്റെ നേരെ പരിഭവിക്കരുതു്. അല്ലാഹുവിനെമുൻനിർത്തി ഞാൻ പറയുന്നതാൻ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നവനാണ്. എന്റെസന്താനങ്ങളും ധനങ്ങളും മക്കയിലുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ റസൂലിനേയും ഉപദ്രവിക്കരുതു് എന്നുകരുതിയാണ് ഞാൻ എഴുതിയതു്. ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു് പിന്തിരിയുകയോ, അവിശ്വാസത്തിനു്, അടിമപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അല്ലാഹു ഇതിനു സാക്ഷിയാണ്." "നിങ്ങളുടെ വാക്കു് സത്യമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നു നബി(സ) പറഞ്ഞു. വിശ്വാസവഞ്ചകനായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്ത് വെട്ടുവാൻ അനുവാദം തരിക എന്നു് ഹ: ഉമർ (റ) പറഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു "ഉമറേ! അദ്ദേഹം ബദറിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നതു് ഓർമ്മയില്ലേ?"

മദീനയിലും പരിസരങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന മുസ്ലിമീങ്ങൾ റമസാനിൽമദീനയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടേണമെന്നു നബി(സ) കല്പിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ചു് ഏതാണ്ടു് പതിനായിരം മുസ്ലിമീങ്ങൾ മദീനയിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടു. രാണ്ടായിരംപേർ അവരോടു പിന്നീടുചേരുകയുണ്ടായി. മുഹാജിർ അൻസാർ, അസ്ലം, ഗഫാർ, മുസീനത്തു്, ജുഹൈനിയ്യത്ത്, അജ്ശഹ്, സലിം എന്നീഗോത്രക്കാരും മറ്റും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഉസ്ഫാനേറയും ഖദീദിനേറയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ നബി (സ) വാഹനങ്ങളിൽവെച്ചു് ഒരു പാത്രം പാൽ വാങ്ങി കുടിച്ചുകൊണ്ടു് ബാക്കി അടുത്തുണ്ടായിരുന്നവർക്കു് കൊടുത്തു. യാത്രകൊണ്ടു് ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം വ്രതം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നുകരുതിയാണു് നബി (സ) അങ്ങിനെ ചെയ്തതു്. മക്കയിലെ സാധുമുസ്ലിംകളുടെ നേരെ ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്ന ഹ: അബ്ബാസ് (റ) തന്റെ ഹിജറ—പലായനം—യോടുകൂടി ഹിജറ അവസാനിക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിൽ മദീനയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ട നബിയുമായി കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾഅദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് മക്കയിലെ വിവരങ്ങളെല്ലാം നബി തിരുമേനിയ്ക്കു് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. വഴിയിൽവെച്ചു അബൂസുഫ്യാനുബനുഹാരിസ്, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഅബൂഉമയ്യത്തു് എന്നിവർ നബിയുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയുണ്ടായി. ഉമ്മുസൽമത്തുബീവിയുടെ സഹോദരനാണു് ഈ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉമയ്യത്ത്. അബൂസുഫ്യാനും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉമയ്യത്തും നബിയെ വളരെ ഉപദ്രവിച്ചവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് നബി (സ) അവരെ കണ്ടപ്പോൾ മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. അവർ വീണ്ടും നബിയുടെ അടുത്തുചെല്ലുവാൻ അനുവാദമാവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഉമ്മുസൽമത്ത്ബീവി നബിയോടു് പറഞ്ഞു "നബിയെ! അവിടത്തെ പിതൃസഹോദരപുത്രൻ പിതൃസഹോദരിയുടെ പുത്രൻ, അളിയൻ എന്നിവരാണല്ലൊ അവർ" നബി

(സ) പറഞ്ഞു "അവരെ ക്കൊണ്ട് എനിക്കി ന്നൊരാവശ്യവുമില്ല. അവർ പ്രവത്തിച്ചതും പറഞ്ഞതുമെല്ലാം എങ്ങിനെ മറക്കുന്നു." അതു കേട്ടുനിന്നിരുന്ന അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു "അല്ലാഹുവാണെ! മുഹമ്മദ് എനിക്കുനാശം തരണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ എന്റെ ഈ മകന്റെ കയ്യുംപിടിച്ചുകൊണ്ട് നാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും വിശപ്പിന്റേയും ദാഹത്തിന്റേയും കാഠിന്യത്താൽ ഞാൻ മരിക്കുകയും ചെയ്യും." ഇതു കേട്ടപ്പോൾ നബി (സ) യുടെ ഹൃദയം അലിയുക ഫലമായി രണ്ടുപേർക്കും അനുവാദം കൊടുത്തു. അവർ രണ്ടുപേരും കടന്നുചെന്നു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്നു ലജ്ജകൊണ്ട് കൺപോളകളും ഉയത്തി നബിയുടെ നേരെ നോക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നു തന്നെയല്ല ഹ: ഹംസ (റ) യുടെ പ്രതിനിധിയായി കണക്കാക്കിപോന്നു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉമയ്യത്തു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചതിന്നുശേഷം ലജ്ജയാൽ നബി (സ) മുഖത്തേയ്ക്കുപോലും നോക്കിയിട്ടില്ല. തായിഫ് യുദ്ധത്തിൽ ഇദ്ദേഹം വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. നബിയും അനുയായികളും ഇഹ്റാൻ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ മുസ്ലിംകളുടെ സംഖ്യാബലവും മറ്റും കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടുവാനായി പതിനായിരം സ്ഥലത്തു തീ കത്തിക്കുവാൻ നബി (സ) കല്പിച്ചു. അബൂസുഫ്യാനുബ്നുഹറബ്, ഹക്കീമുബ്നുഉസാം, ബുദ്ധീലുബ്നു ഒറ്ക്കാശ് മുതലായവർ നബിയുടേയും മറ്റും വിവരങ്ങൾ അറിയുവാനായി പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് കതിരകളുടെ ശബ്ദങ്ങളും, പ്രസ്തുത തീ കത്തലും കണ്ടതു്. അറഫാ ഭൂമിയിലോ, വന്നിച്ച സൈന്യങ്ങളിലോ ഇതുയും തീ കാണുവാൻ അബൂസുഫ്യാനു് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അബൂസുഫ്യാനും കൂട്ടുകാരും ഭയചകിതരായി മുസ്ലിംപാളയത്തിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചു. പട്ടാളക്കാവൽക്കാരൻ അബൂസുഫ്യാന്റെ കതിരയുടെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചു നിറുത്തി. അബൂസുഫ്യാൻ അയാളോടു് താൻ ആരാണെന്നു് ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ ഭടൻ പറഞ്ഞു "ഇതു നബിതിരുമേനി (സ)യും അനുയായികളുമാണു്." ഹ: അബ്ബാസിന്റെ രക്ഷയിലായി അബൂസുഫ്യാൻ നബി സന്നിധിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അബൂസുഫ്യാൻ ഹ: ഉമറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുകയും, ഉമർ നബി സന്നിധിയിൽ ചെന്നു ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്തു. "നബിയെ! അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവായ അബൂസുഫ്യാനെ അല്ലാഹു നമുക്കു് കീഴടക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങു് അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം ഞാനവന്റെ തല വീശിക്കളയാം." അതു് കേട്ടു് നബി (സ) പറഞ്ഞു. "ഉമറെ! ക്ഷമിക്കുക! അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതല്ലെ ഗുണകരം."

അബ്ബാസിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് നബി (സ) പറഞ്ഞു "അബൂസുഫ്യാനെനിങ്ങളുടെ താവളത്തിലേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും രാവിലെ ഇവിടെ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യുക!" പ്രഭാതത്തിൽ അബൂസുഫ്യാനെ അബ്ബാസ് (ര) ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ നബി (സ) മുസ്ലിമാവുകയാണെങ്കിൽ രക്ഷപ്പെടുത്താമെന്നു് അബൂസുഫ്യാനോടു് പറഞ്ഞു. "മുഹമ്മദെ! ഞാൻ ലാത്തയേയും ഉസ്സയേയും എന്തു ചെയ്യും" എന്നാണു് അബൂസുഫ്യാൻ അപ്പോൾ ചോദിച്ചതു്. അതു കേട്ടപ്പോൾ വീണ്ടും അബ്ബാസോടു്കൂടി പോകുവാൻ നബി കല്പിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലേയും നബി (സ) അബൂസുഫ്യാനോടു് "അല്ലയോ അബൂസുഫ്യാൻ! ഇനിയും

നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ?" എന്ന് ചോദിച്ചു. അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു "മുഹമ്മദേ! നിന്റെ ക്ഷമയും ഔദാര്യവും ഏറ്റവും മഹത്തായതുതന്നെ. പക്ഷെ എന്റെ ഹൃദയം ഇപ്പോഴും അതിനെ സമ്മതിക്കുന്നില്ല." ഇതു കേട്ട് അബ്ബാസ് (റ) ചുറുപാടും കണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു "അബൂസുഫ്യാൻ! താങ്കളെ വധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക!" സഹാബികളിൽ നിന്നാരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചുകളയുമൊ എന്നായിരുന്നു ആ നോട്ടം. അബൂസുഫ്യാൻ പള്ളിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നബി (സ) പള്ളിയിലേക്കെഴുന്നള്ളി. അബൂസുഫ്യാൻ വിചാരിച്ചു "എന്തുകൊണ്ടാണ് എല്ലായ്പ്പോഴും മുഹമ്മദ് നമ്മെ വിജയിക്കുന്നതു"? ഉടനെ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചിൽത്തട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു "അതു് മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് മാത്രം." അതു കേട്ടമാത്രയിൽ അബൂസുഫ്യാൻ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു "ഇപ്പോഴാണ് അങ്ങ് യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായതു്."

തായിഫ് യുദ്ധത്തിൽ അബൂസുഫ്യാന്റെ ഒരു കണ്ണ് നഷ്ടപ്പെടുകയും, ആ കണ്ണുമായി അദ്ദേഹം നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു, ആ കണ്ണിനുപകരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹത്വമുറിയ കണ്ണ് ലഭിക്കുമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ആ കണ്ണ് എറിഞ്ഞുകളയുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഹൂദുമറിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ യർമൂക്ക് സമരത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കണ്ണും അബൂസുഫ്യാനു് നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഹി: 31-ൽ 88-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഭരണകാലത്ത് നിര്യാതനാവുകയും ജന്നത്തുൽബഖീഇൽ മറവുചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

അബൂസുഫ്യാൻ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ച ഉടനെ നബി (സ) മക്കക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കു് ഇപ്രകാരം അറിയിപ്പ് കൊടുത്തു. "ആർ തങ്ങളുടെ കൈകൾ താഴ്ത്തിയിടുന്നുവോ, അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടിൽ കയറിയിരുന്നു് കതകടക്കുന്നുവോ; അതുമല്ലെങ്കിൽ കഅബത്തിലൊ, അബൂസുഫ്യാന്റെ ഗൃഹത്തിലൊ കയറിയിരിക്കുന്നുവോ അവക്കു് അഭയമുണ്ടു്." ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അബൂസുഫ്യാൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! മുഹമ്മദ് നിങ്ങൾക്കു് എതിർക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടിയാണ് വന്നിരിക്കുന്നതു് എന്നു് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലൊ അതുകൊണ്ടു് കഅബത്തിലൊ, എന്റെ ഗൃഹത്തിലൊ കടക്കുന്നവക്കും, തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ കയറി കതകടച്ചിരിക്കുന്നവക്കും രക്ഷയുണ്ടു്." ഇതു കേട്ട് കുപിതയായിത്തീർന്ന അബൂസുഫ്യാന്റെഭാര്യ ഹിന്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മീശ പിടിച്ചു നിറുത്തിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! ഈ വിഡ്ഢിയായ വൃദ്ധനെ നിങ്ങൾ ജീവനോടെ വിട്ടുകളയുകയാണോ" "എടാ! നിന്റെ ശിരസ്സ് വെട്ടുന്നതിനുമുമ്പായി നീ ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക! അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടിൽ കടന്നിരിക്കുക! അതാണ് നിന്റെ ജീവനു് രക്ഷ നൽകുക" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളെ വിട്ടുമാറുകയാണ് അബൂസുഫ്യാൻ ചെയ്തതു്.

മക്കയിലെ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്ന ഹക്കീമുബ്നുഉസാം 120 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. 60 വയസ്സ് അനിസ്ലാമിയത്തിലും 60 വയസ്സ് ഇസ്ലാമിയത്തിലുമാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ഇസ്ലാമായതിനുശേഷം 100 അടിമകളെ അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം

അവിശ്വാസിയായിരിക്കുമ്പോഴും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മുസ്ലിംസൈന്യം ഒരോ ഗോത്രങ്ങളും തങ്ങളുടെ നേതാവിന്റെ കീഴിലായി പതാകയുമേന്തി മക്കയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങി. ആദ്യമായി ഹ: ഖാലിദിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബനൂസലീം ഗോത്രക്കാർ 1000 പേർ തകബീർ മുഴക്കിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അബൂസുഫ്യാൻ അബ്ബാസിനോട് ചോദിച്ചു "ആ പുറപ്പെട്ട നേതാവാരാണു"" എന്നു്. അതു ഖാലിദ്ബിനുവലീദും ബനൂസലീം ഗോത്രക്കാരുമാണെന്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ധീരനായൊരു യോദ്ധാവാണെന്നു് അബൂസുഫ്യാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം ഓരോ ഗോത്രക്കാരും പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം അബൂസുഫ്യാൻ അവരെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അബൂവാഹിദ്ലൈസിയുടെ കീഴിലുള്ള ബനൂബക്കർ വംശക്കാർപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ "ഇവർ കാരണമായാണു് മുഹമ്മദ് നമ്മോടു് യുദ്ധത്തിനു വന്നതു"" എന്നു് അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു. ഖാലിദ്ബ്നുവലീദും സൈന്യവും നബിയുടെ കല്പനപ്രകാരം മക്കയുടെ താഴ്വരയിൽക്കൂടി നടന്നു. സനിയ്യത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തിന്നടുത്തുള്ള ഭവനത്തിൽ പതാക നാട്ടി. ബനീബൂകൈർ, ബനീഹുദൈൽ എന്നീ വംശക്കാർ മുസ്ലിംകളുടെ പ്രവേശനത്തെ തടയുകയും, ആയുധങ്ങളും, അസ്ത്രങ്ങളും, ഉപയോഗിക്കാൻ തുനിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഖാലിദ് അവരുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. തൽഫലമായി പ്രസ്തുത ഗോത്രക്കാരിൽ പലരും വധിക്കപ്പെട്ടു. ഹക്കീമുബ്നുഹസാമും, അബൂസുഫ്യാനുബ്നുഹർബും യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുവാനും പള്ളിയിലൊ അവരവരുടെ ഭവനങ്ങളിലൊ അഭയം പ്രാപിക്കുവാനും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അതിനാൽ അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു.

ഇക്രീമത്തുബ്നു അബൂജഹൽ, സഫ്വാനുബ്നുഉമയ്യത്തു്, സുഹൈലുബ്നുഅംറ് എന്നിവരുടെ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യം ഖന്ദമത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തു് തടിച്ചുകൂടി. അവരും ഖാലിദിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടു. അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി 14 പേർ വധിക്കപ്പെടുകയും ശേഷം പേർ ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. മുസ്ലിമത്തുബ്നുജിലാഹുള്ളുഹൈനിയ്യി ഈ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ രക്തസാക്ഷിയായി.

"മുഹമ്മദ് മക്ക കീഴടക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും' അവരോടു് സമരം ചെയ്യുവാനാണ"" ഞാനീ ആയുധങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുന്നതെന്നും, ജഹശുബ്നുഖൈസ് ആയുധങ്ങൾ തുടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യയോടു് പറയുകയുണ്ടായി. അവൾക്കു ദോസനായി ഒരു മുസ്ലിംഭടനെ തടവുകാരനാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നും അയാൾ ഭാര്യക്കു വാക്കുകൊടുത്തു. ഖാലിദിന്റെ സൈന്യവുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ അയാൾ ജീവരക്ഷക്കായി വീട്ടിലേക്കോടിച്ചെന്നു ഭാര്യയോടു് വാതിൽ തുറക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവൾ "എനിക്കു ദോസനെകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ?" എന്നന്വേഷിച്ചു. അയാൾ ധൃതിയിൽ വിക്കിവിക്കിപ്പറഞ്ഞു "പ്രാണേശ്വരി! വാതിൽതുറക്കു! വാതിൽ തുറന്നു് അകത്തു കടന്നാലെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെട്ടെന്നു് കരുതിക്കൂട്ടു! ഞാൻ ഓടിയതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ഖന്ദമത്തിൽ നീയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ കാണാമായിരുന്നു, സഫ്വാന്റേയും ഇക്രീമയുടേയും ഓട്ടം!"

ഖാലിദ്ബ്നുവലീദിന്റെ സൈന്യത്തി

ൽ നിന്നു രണ്ടുപേർക്കുടി ശഹീദായി. വാളുകൾ അന്യോന്യം ഉരസുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒളിവു കണ്ടിട്ട്, നബി (സ) അത്ഭുതപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു. "അല്ലേ! അവിടെ യുദ്ധം നടക്കുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ ആയുധം വിരോധിച്ചിരുന്നുവല്ലോ." യുദ്ധം ഉടനെ നിർത്തുവാനായി ഒരാളെ വിട്ടു. അയാൾ യുദ്ധം നിർത്തുവാനാണ് പറയാനുദ്ദേശിച്ചതെങ്കിലും പറഞ്ഞുപോയതു് യുദ്ധത്തിനു് ശക്തികൂട്ടുക എന്നാണ്. അതുകാരണമായി ഖാലിദ് വാൾ ഒന്നാഞ്ഞുവെട്ടുകയും തൽഫലമായി കറഞ്ഞ സമയംകൊണ്ട് 70ഓളം ശത്രുക്കൾ പരലോകം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉഹദിൽവെച്ചു ഹ: ഹംസ (റ) യ്ക്കു പകരമായി എഴുപതുപേരെ ഞാൻ വധിക്കുമെന്നു് നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതു നിറവേറുവാനാണ് യുദ്ധം നിർത്തുവാൻ നബി (സ) കല്പിച്ചിട്ടും അല്ലാഹു അതിന്നനുവദിക്കാഞ്ഞതെന്നു് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വധശിക്ഷ

വധിക്കപ്പെട്ടവർ.

പതിനഞ്ചു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ വധിച്ചുകളയുവാൻ നബി തിരുമേനി (സ)ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു. അതിലൊരാളായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നഅബീസറഅ് ആദ്യം ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീടു് മക്കയിൽ പോയി അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരാളാണ്. മക്കാ വിജയകാലത്തു് അവന്റെ ബന്ധുവായ ഹ: ഉസ്മാനോടു് അഭയം തേടി. പക്ഷെ ഹ: ഉസ്മാന്റെ അപേക്ഷ നബി (സ) പലപ്രാവശ്യം നിരസിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ നബി (സ) അതു സ്വീകരിച്ചു. നബി (സ) പലപ്രാവശ്യവും നിരസിച്ചതു്, അസ്ഹാബികളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കട്ടെ എന്നു കരുതിയാണ്. ഈ വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ വധിക്കുവാൻ നേർച്ച ചെയ്തിരുന്ന ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റുനിന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "നബിയെ! അങ്ങു കണ്ണിന്റെ ഒരു ചലനംകൊണ്ടു് ഒരടയാളം നല്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാനവനെ വധിക്കുമായിരുന്നു." കണ്ണുകൊണ്ടു് അടയാളം കൊടുക്കൽ ഒരു പ്രവാചകനും ഭൂഷണമല്ലെന്നു് നബി (സ) വ്യക്തമാക്കി. കാലചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചലിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി വളരെ നന്നാവുകയും ഒരു ധീരഭടനും ആഫ്രിക്കാവിജയയോദ്ധാവും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്റെ അന്ത്യ ആരാധന പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയായിത്തീരേണമെന്നു് പലപ്രാവശ്യവും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം ഹി: 59ൽ വുളൂ ഉണ്ടാക്കി പ്രഭാതനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞുടനെ നിര്യാതനായി. കൊലക്കു് വിധിച്ച മറ്റൊരാളായ ബുല്ലാഹിബ്നഖത്തൽ ആദ്യം മുസ്ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീടു് അതിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയും ദാനം വാങ്ങാൻ പോന്ന ഒരാളെ വധിക്കുകയും നബിയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു് മക്കയിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. അബ്ദുള്ള മക്കാ വിജയകാലത്തു് കഅബത്തിന്റെ ഖില്ലയുടെ കീഴിൽചെന്നു അഭയം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും നബി തിരുമേനി കല്പിച്ചപ്രകാരം അവനെ വധിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. മൂന്നാമത്തെ ആളായ ഇക്രിമത്തുബ്നു അബൂജഹൽ സ്വരക്ഷാർത്ഥം യമനിലേക്കു് ഓടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ഉമ്മുഹക്കീം ആദ്യംതന്നെ ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹതിയാണ്. അവർ ഭർത്താവിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി നബിയുടെപക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്തു, നബി (സ) അതു സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം ഭർത്താവിനെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇക്രിമത്തു് അവിടെനിന്നു് ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരി

രിച്ചു. മതസ്വീകരണാനന്തരം നബി (സ) ഉക്കുരിമയെ സംബന്ധിച്ചിപ്രകാരം അരുളി. "അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെ ആരും ആക്ഷേപിക്കരുതു്. മരിച്ചവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവക്കു് ദുഃഖകരമായിരിക്കും." ഇസ്‌ലാമിനു മുമ്പു് നബിയോടു് ചെയ്തിരുന്ന അനീതികളെയോർത്തു് നബിയുടെ മുഖത്തുനോക്കുവാൻകൂടി മടിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഹ: ഉമറിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായി.

വധശിക്ഷക്കു വധേയനായ ഉഖൈരിസ്ബ്നു നുഖൈദ് നബിയുടെ കഠിന ശത്രുവായിരുന്നു. അവിടുത്തെ പുത്രികളായ ഫാത്തിമ; ഉമ്മുഖുൽസും എന്നിവരെ ഹ: അബ്ബാസ് ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറ്റി മദീനയിലേക്കു് കൊണ്ടുവരുന്ന മദ്ധ്യേ ഇവൻ തടയുകയും ഒട്ടകമുകളിൽ നിന്നു മറിച്ചിടുകയും ചെയ്തുവത്രെ! ഹ: സൈനബബീവിയെ ഉപദ്രവിച്ചതിൽ ഇവനും പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഇവനെ ഹ: അലി (റ)യാണു് വധിച്ചതു്. വധശിക്ഷക്കർഹനായ മറ്റൊരുത്തനാണു് മുഖൈസ്ബ്നുസബാബത്തു്. ഇവൻ ആദ്യം വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീടു് തന്റെ സഹോദരനായ ഹിശാമുബ്നു സബാബത്തിനെ ഒരു അൻസാരി, ശത്രുവാണെന്നു് കരുതി വധിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനു പ്രതികാരമെന്നോണം ആ അൻസാരിയെ മുഖൈസ് വധിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിയത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. നബിയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഇവനെ ഒരു സഹാബി വധിച്ചുകളഞ്ഞു. ഹബ്ബാർബ്നുഅസ്‌വദ് നബിയുടെ പ്രിയപുത്രി സൈനബയെ ഒട്ടകപ്പുറത്തു നിന്നു മറിച്ചിടുക ഫലമായി ഗർഭിണിയായിരുന്ന അവർ വീണുടനെ പ്രസവിച്ചു. അതുകാരണം അവർ രോഗിയായിത്തീർന്നു മരണംവരെ ആ ക്ഷീണം അവരെവിട്ടുമാറിയിരുന്നില്ല. ഇത്തരം അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച ഹബ്ബാർ മക്കാ വിജയകാലത്തു നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞു "നബിയെ! ഞാൻ വിദേശത്തുപോയി അഭയം തേടുവാൻ വിചാരിച്ചതായിരുന്നു. പക്ഷെ അങ്ങ് എനിക്കു മാപ്പുതരുമെന്നും, ഇസ്‌ലാമിനെ അശ്ലേഷിക്കുന്നതോടുകൂടി ഭൂതകാലത്തിലെ പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കപ്പെടുമെന്നും എനിക്കുതോന്നി. ഞാൻ പല ക്രൂരകൃത്യങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ അജ്ഞതയാൽവന്നുപോയവയെ അങ്ങു ക്ഷമിച്ചുതരേണമെന്നു ഒരു മുസൽമാന്റെ നിലയിൽ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു." ഇസ്‌ലാംമതം അതിനുമുമ്പുള്ള എല്ലാ അജ്ഞതയേയും അകറ്റുമെന്നു് നബികരീം (സ) അരുളി, അറേബ്യയിലെ ഒരു മഹാകവിയായിരുന്ന കഅബ്ബ്നുസുഹൈർ നബിയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു് പല കവിതകളും രചിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാംമതം വിശ്വസിച്ച ഏകകാരണത്തിനു തന്റെ സഹോദരനായ ബുജൈറിനെ വളരെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊല വിധിക്കപ്പെട്ടവരിൽ കഅബും ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അഭയത്തിനു ഏറ്റവുമുത്തമം ഇസ്‌ലാം എന്ന കോട്ടയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം മദീനയിലേക്കു നടന്നു. തനിക്കു പരിചയമുള്ള ഒരാളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു "നബിയെ! മഹാപാപിയും കൊലക്കു വിധേയനുമായ കഅബ് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവനും, ഒരഭയാർത്ഥിയുമായ നിലയ്ക്കു് അങ്ങയെ സമീപിച്ചാൽ അവിടുന്നു് അയാൾക്കു മാപ്പുകൊടുക്കുമോ?" തീർച്ചയായും മാപ്പുകൊടുക്കുമെന്നു് അവിടുന്നു് അരുളി. അപ്പോൾ "ഇതാ! ഞാൻ തന്നെയാണു് ആ മഹാപാപി" എന്നു പറ

ഞ്ഞ് കഅബ് തലതാഴ്ത്തി. അദ്ദേഹമന്നു നബിയുടെ മുമ്പിൽപാടിയ കവിതയാണ അലങ്കാരത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും സുപ്രസിദ്ധമായ "ബാനത്തു സുആദ" എന്ന പദ്യം. കഅബിനെയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെകവിതയേയൊ പറ്റിയാതൊരു പരിചയവുമില്ലാത്ത നബി "ഇന്നറസൂല, ലസൈഫുയുസുത്താളൊഹബി ഹിനമുഹന്നതും മിൻസൂയുഫിള്ളാഹിമസ്‌ലൂല്യുന" എന്നവരി കോട്ടപ്പോൾ സന്തുഷ്ടനായി കൊണ്ട അവിടുത്തെ പുതപ്പുതന്നെ സമ്മാനിച്ചു.

അബൂജഹലിന്റെ സഹോദരനായ ഹാരിസ് ബ്നുഹിശാം, ഉമ്മുസൽമത്തു് ബീവിയുടെ സഹോദരനായ സുഹൈർബ്നുഅബീഉമയ്യത്തു എന്നീ രണ്ടുപേർ കെല്പപ്പെടുന്നതിനെ ഭയന്നു ഹ: അലിയുടെ സഹോദരിയായ ഉമ്മുഹാനിഇന്റെ വീട്ടിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഉമ്മുഹാനിഅ് അവരുടെ രക്ഷക്കായി നബിയുടെ സന്നിധിൽ ചെന്നു അവക്കു മാപ്പുനൽകുവാൻ ശുപാർശചെയ്തകാരണമായി നബി (സ) അതു സ്വീകരിച്ചു. അപ്രകാരം അവർ രണ്ടുപേരും ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ആത്മഹത്യ ചെയ്വാനൊരുങ്ങിയ സഫ്വാനുബ്നു ഉമയ്യത്തു് നബിയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "എനിക്ക് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനായി കുറച്ചുകാലം അനുവദിച്ചു തന്നാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരുന്നു." നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിനു് മൂന്നുമാസം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. ഹവാസിൻ വംശക്കാരോടു് സമരത്തിനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ 1000 വാളുകളും, കുറെ അങ്കികളും സഫ്വാനോടു് കടമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. സഫ്വാൻ കൊടുത്തു പക്ഷെ അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "മുഹമ്മദേ! ഇതുഫലമായി പിടിച്ചു പറിക്കുന്ന (ഗനീമത്തു്) ധനത്തിൽ പെടുത്തരുതു്" അങ്ങിനെയല്ല നിനക്കു മടക്കിത്തന്നുകൊള്ളാം എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞു. യുദ്ധംകഴിഞ്ഞു നബി (സ)യും അനുയായികളും അനവധി ധനങ്ങളോടും, ഒട്ടകങ്ങളോടും, ആടുകളോടുംകൂടി മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ സഫ്വാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. നബി (സ) ചോദിച്ചു "അല്ലയോ സഫ്വാൻ! ഈ ധനം നിന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?"

സഫ്വാൻ:—"ഉവ്വ്" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ ധനം സഫ്വാനു് കൊടുത്തു. അതു വാങ്ങി സഫ്വാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഒരു രാജാവിനുപോലും ഇങ്ങിനെയുള്ള മനഃസ്ഥിതിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതിനാൽ അങ്ങൊരു യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനാണെന്നു് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു." അതുമുതൽ സഫ്വാൻ ഒരു യഥാർത്ഥ മുസൽമാനും ഒരുത്തമ സഹാബിയുമായിത്തീർന്നു. അബൂസുഫ്യാന്റെ പത്നി ഹിന്ദ് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ആ മഹതി നബി (സ)ക്കു് ചില സംഭാവനകൾ കൊടുത്തയക്കുകയുണ്ടായി. നബി തിരുമേനി (സ) സ്ത്രീകളോടു് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ പങ്കു ചേർക്കരുതു്. മോഷ്ടിക്കരുതു്, വ്യഭിചരിക്കരുതു്, കുട്ടികളെ വധിക്കരുതു്" ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഹിന്ദ് പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങൾ താരാട്ടി പാലൂട്ടി വളർത്തി വലുതാക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളാണു് വധിച്ചുകളയുന്നതു്; ഞങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളിൽനിന്നു് ഒന്നിനെയെങ്കിലും വധിക്കാതെ കിട്ടിയില്ലല്ലൊ?" ഹിന്ദ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും ചിരിച്ചുപോയി. ഉമർ (റ) ചിരിച്ച മലർന്നുവീഴുവാൻ തക്കവണ്ണം ചിരിച്ചുപോയി. അബൂസുഫ്യാന്റെ മകൻ മുആവിയാ ഹുദൈബിയ്യ സന്ധികാലത്താണു് ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചതു്. ഹി:

60ൽ 52-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ദിംശിക്കിൽ നിര്യാതനായി. മുആവിയായും ഹ: അലിയും തമ്മിൽ ഭയങ്കരമായ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തേയും ആക്ഷേപിക്കരുതെന്നാണ് അഹ്ലുസുന്നത്തുകാരുടെ വിശ്വാസം.

നബി (സ) കഅ്ബത്തിന്നകത്തു് കടന്നപ്പോൾ മുന്നൂറിൽ അധികം വിഗ്രഹങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നതു്. അവിടത്തെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നവടികൊണ്ടു് ഓരോന്നിന്റേയും നേരെ ചൂണ്ടിയപ്പോൾ അവ ഓരോന്നും മറിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. നബിക്കുകടക്കുവാനായി ഉസ്മാൻ (റ) ആണ് കഅ്ബാ തുറന്നുകൊടുത്തതു്. ഉടനെ നബി (സ) ഹ: ബിലാൽ, ഉസാമത്തു്ബ്നുസൈദ്, ഉസ്മാനുബ്നുതൽഹത്തു് മുതലായവർ കഅ്ബത്തിൽ കടന്നു. രണ്ടു തൂണുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് രണ്ടു് റക്അത്തു് അവർ നമസ്കരിച്ചു. കഅ്ബത്തിന്റെ താക്കോൽ നബിതിരുമേനി ഹ: ഉസ്മാനെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചു. മക്കാ വിജയത്തിന്നു് ശേഷം ജനങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഇസ്ലാമിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

മക്കാ വിജയത്തിന്റെ അഞ്ചാം ദിവസം ഹ: ഖാലിദിനെ 30 കുതിരപ്പട്ടാളത്തോടുകൂടി ഉസ്സാ എന്ന വിഗ്രഹത്തെ ഉടച്ചു കളയുവാനയച്ചു. ഖാലിദ് ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചു മക്കയിലേക്കു മടങ്ങി ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ ആകൃതികൾ നബിയെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു് പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ ഉസ്സാ എന്ന വിഗ്രഹത്തെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. നശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽനിന്നെന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു" ഖാലിദ് വീണ്ടും അങ്ങോട്ടു് മടങ്ങി ഒരു കോടാലികൊണ്ടു് ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ അവശിഷ്ടത്തെ രണ്ടായി ചിളത്തി. ഉടനെ വർണ്ണപൂർണ്ണമായ ഒരു സ്ത്രീരൂപം അതിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതിനെ അദ്ദേഹം രണ്ടാക്കി കണ്ണിച്ചുകളഞ്ഞു. ഈ വിവരം നബി (സ) യെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു് അരുളി "അതുതന്നെയാണു് ഉസ്സാ! നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു് അവളെ ആരാധിക്കുകയില്ലെന്നതിൽ അവൾ നിരാശപ്പെട്ടുപോയി."

ഹുനൈൻ യുദ്ധം

ഹി: എട്ടു്ശവ്വാൽ 6-ാംനു- ശനിയാഴ്ച 12000 സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി നബി (സ) ഹവാസിൻ വംശക്കാരോടു് സമരം ചെയ്യുവാനായി ഹുനൈനിയിലേക്കു് പോയി. മക്കയുടേയും താഇഫിന്റേയും ഇടയിലുള്ള ഒരു രാജ്യമാണു് ഹുനൈൻ. അറബികളായ ഒരു വലിയ ഗോത്രക്കാരാണു് ഹവാസിൻ. മക്കാവിജയത്തിന്നുശേഷം ഹവാസിൻ, സക്കീഫ് എന്നീ ഗോത്രത്തലവന്മാർ നബിയുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുവാനായി കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും, ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ സജ്ജമാക്കി മാലിക്കുബ്നു ഔഫിന്റെ വേതൃത്വത്തിൽ നിവൃത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ദുറൈദ്ബ്നുസിമ്മത്തു് എന്ന ഒരു വയോധികന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാനാണു് അവർ തീരുമാനിച്ചതു്. 200ൽ താഴെ വയസ്സുള്ള ഒരു അന്ധനായിരുന്നു ദുറൈദ്. 30 വയസ്സു് മാത്രം പ്രായമുള്ള അവരുടെ സേനാനായകൻ മാലിക്കു് പട്ടാളാത്തോടുകൂടി സ്ത്രീകളേയും, കുറെ മൃഗങ്ങളേയും കൊണ്ടുപോയി. യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു് അന്യായകം പിന്തിരിക്കുവാനായിരുന്നു ഈ പ്രവർത്തി. മുപ്പതിനായിരം സൈന്യങ്ങളുള്ള ആ സമൂഹത്തിൽ സക്കീഫ് വംശക്കാരുടെ പതാക കിനാനത്തുബ്നു അബ്ദുയാലൈലുവശം ആയിരുന്നു. മുഹമ്മദും കൂ

ട്ടുകാരും ഇതുവരെയും യുദ്ധം പരിചയമില്ലാത്തവരുമായിട്ടാണ് ഏറെയുമുള്ളത്. അതിനാൽ ഇപ്രാവശ്യം നമുക്കവരെ ഒരു നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കണം. എന്നും മറവും "ബഡായി" പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആസ്യൈനം പുറപ്പെട്ടു.

ഔത്താസിൽ എത്തിയപ്പോൾഡ റൈദ് ആ സ്ഥലമേതാണെന്നു ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. ഔത്താസാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ കൂട്ടികളുടേയും, ആട് ഒട്ടകങ്ങൾ മുതലായവയുടെയും ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ കാരണമെന്താണെന്നന്വേഷിച്ചപ്പോഴാണ് അതു മാലിക്കിന്റെ പ്രവർത്തിയാണെന്നു മനസ്സിലായതു. മാലിക്കിനെ ഡുറൈദ് വിളിപ്പിച്ചു ഇങ്ങിനെ ചോദ്യംചെയ്തു "അല്ലയോ മാലിക്കേ! നീ ആരോടാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നറിയാമോ? അറബികളും അനറബികളും കീഴടങ്ങുകയും, യഹൂദന്മാരെ വധിക്കുകയും നാടുകടത്തുകയും ചെയ്ത ആ മഹാനോടാണ് നീ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കണം! സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളും, മൃഗങ്ങളും ഈ യാത്രയിൽ നമ്മോടുകൂടി ഉണ്ടാകുന്നതു നാശകരമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം." അതുകേട്ട് മാലിക്കു പറഞ്ഞു "താങ്കളും വൃദ്ധനാണ്! അതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം നിങ്ങളുംകൂടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നതു". അയാളും സൈന്യങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു തുടർന്നു "എന്റെ സൈന്യങ്ങളെ! ഈ വൃദ്ധന്റെ അഭിപ്രായത്തെ നിങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ വാളുകൊണ്ട് എന്റെ ജീവൻ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്." അതുകേട്ട് സൈന്യങ്ങളെല്ലാം മാലിക്കിന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു യാത്ര തുടർന്നു.

മുസ്ലിം സൈന്യത്തോട് കൂടി 80 അവിശ്വാസികളും പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സഫ്വാൻ, അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുറബീഅത്തു, ഹുവൈത്തിബ്നുഅബ്ദുൽഉസ്സാ മുതലായവരുടെ പക്കൽനിന്നു ധനവും ആയുധങ്ങളും നബി(സ) കടം വാങ്ങുകയുണ്ടായി. മുഹാജിറുകളുടെ പതാക ഹ: അലിയായിരുന്നു വഹിച്ചിരുന്നതു. നബി (സ) അവിടുത്തെ വെള്ളക്കുതിരമേൽ, രണ്ടു അങ്കികളും പടത്തൊപ്പിയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു കയറിയിരുന്നു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ നബിയും അൻസാരികളും ഹുനൈനിൽ വന്നിറങ്ങി. സംഖ്യാബലക്കുറവുകൊണ്ട് ഈ യുദ്ധത്തിൽ നാം പരാജയപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഒരു മുസ്ലിം വാക്താവ് പ്രസ്താവിച്ചു. അതു നബി തിരുമേനി (സ)യെ വ്യാകുലചിത്തനാക്കി. മുസ്ലിം സൈന്യത്തിലെ ഒരു വിഭാഗം ശത്രുസമൂഹത്തെ അക്രമിക്കുകഫലമായി ശത്രുക്കൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടി. മുസ്ലിം സൈന്യം ശത്രുക്കളുടെ ധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഡുറൈദിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മറഞ്ഞിരുന്ന ശത്രുക്കൾ വെട്ടുകിളികളുടെ സമൂഹംപോലെ പാഞ്ഞുവന്നു മുസ്ലിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരാക്രമണം നടത്തി. അവിചാരിതമായുണ്ടായ ഈ ആക്രമണം കണ്ടപ്പോൾ മുസ്ലിം സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അവിശ്വാസികളും ആദ്യമായി ഓടുകകാരണം മറ്റു മുസ്ലിമീങ്ങളും അവരെ പിന്തുടർന്നു. ഹ: അബ്ബാസ് (റ) മാത്രം ഉറച്ചു നിന്നു നബി (സ)യുടെ വാഹനത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുസ്ലിമീങ്ങളെ അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹ: അബ്ബാസിന്റെ ഒപ്പം ഉറച്ചുനിന്ന പൊരുതിയ മറ്റൊരാളും ഹ: അബൂസുഫ്യാനുബ്നുഹാരിസ് ആയിരുന്നു. ഇവരുവാവ് നബികരീമിന്റെരക്ഷയ്ക്കായി, സ്വജീവനിൽ കൊതിയില്ലാതെ ശത്രുക്കളോടു പൊരുതിക്കൊണ്ടു നിന്നു. അബൂസുഫ്യാന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങളെ നബി (സ) ഹ: അ

ബ്ബാസിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹിന്റെ ഗുണത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇത്തരുണത്തിൽ നബി (സ) ശത്രുസമൂഹത്തിലേക്കു തള്ളിക്കയറികൊണ്ടു ഒരു പിടി മണ്ണുവാരി അവരുടെ നേരെ എറിഞ്ഞു. ആ ഏറ് അവക്കെല്ലാം ബാധിക്കുകയുണ്ടായി. ഹ: അബ്ബാസ് (റ) അപ്പോഴും സഹാബികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അബ്ബാസിന്റെ ശബ്ദം 8 നാഴിക അകലെ കേൾക്കുന്നതായിരുന്നു. അബ്ബാസിന്റെ ആഹ്വാനപ്രകാരം മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ മടങ്ങിവന്നു. വീണ്ടും കല്പനപ്രകാരം യുദ്ധം ചെയ്തുതുടങ്ങിയിരുന്നു. യുദ്ധം മൂർദ്ധന്യതയിലെത്തിയപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകളുടെ കുതിച്ചുകയറ്റത്തെ തടുക്കാൻ കഴിയാതെ ശത്രുക്കൾ ഓടിത്തുടങ്ങുകയും, മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ അവരെ വധിക്കുകയും തടവുകാരാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ശത്രുക്കളിൽപെട്ട ഒരസാധാരണ ശക്തൻ ഒരു പുകന്ന ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി നീളമേറിയ ഒരു കുന്തത്തിന്മേൽ കറുത്ത തുണികഷ്ണംകെട്ടി, അതുകൊണ്ടു തരംകിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം മുസ്‌ലിമീങ്ങളെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു അൻസാരി യുവാവും ഹ: അലിയുംകൂടി അവനെ സമീപിച്ചു. അലി അവന്റെ ഒട്ടകത്തെ വെട്ടി വീഴ്ത്തിയതിനാൽ അവൻ കൂടാരത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. ഉടനെ അൻസാരിയുവാവ് അവന്റെ കഥകഴിച്ചുകളഞ്ഞു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുസിലിങ്ങളെ നോക്കി ചില അവിശ്വാസികൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഇവരുടെ ഈ ഓട്ടം സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ചാടിയിട്ടേ നിൽക്കൂ?" അതു കേട്ടുനിന്നിരുന്ന സഫ്‌വാനു ക്ഷമവരാതെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "എടാ! നിന്റെ വായിൽ കല്ലും മണ്ണും നിറയട്ടെ!" അദ്ദേഹം അന്നുമുസ്‌ലിമായിരുന്നില്ല. "ഒരു ഖുറൈശി ഹവാസിൻകാരനു കീഴടങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമം ഖുറൈശിക്കുതന്നെ കീഴടങ്ങുന്നതാണ്" എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ശത്രുക്കളുടെ നേതാവായ ഉറൈബ്‌നു സിമ്മത്തു് റബീഅത്തുബ്‌നുറഫി ഉസ്സലമിയ്യിയുമായി ഏറുമുട്ടി. അതൊരു സ്ത്രീയാണെന്നു കരുതി റബീഅ് അവന്റെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചു നിറുത്തി. "നീ എന്തിനാണു് ശ്രമിക്കുന്നതു്?" എന്നു ഉറൈദ് ചോദിച്ചപ്പോൾ "നിന്നെ വധിക്കുവാൻതന്നെ" എന്നു റബീഅ് ഉത്തരംപറഞ്ഞു. കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വാളുകൊണ്ടു് അവനെ വെട്ടി വധിച്ചു. റബീഇന്റെ വെട്ടുകളൊന്നും ഉറൈദിനു ഫലിക്കാതായപ്പോൾ ഉറൈദ് ദേഷ്യപ്പെട്ടു ചോദിച്ചു "എടാ! നന്ദിയില്ലാത്തവനെ! നിന്റെ മാതാവ് നിനക്കു യുദ്ധമഭ്യസിപ്പിച്ചില്ലെ? നീ എന്റെ വാളെടുത്തു എന്റെ വളയൻ എല്ലിനു മീതെ തലച്ചോറിനു താഴെയായി വെട്ടുക! അങ്ങിനെയാണു ഞാൻ പുരുഷന്മാരെ വെട്ടിയിരുന്നതു്." റബീഅ് ഉറൈദിനെ വധിച്ചതിനുശേഷം മറ്റൊരവസരത്തിൽ ഈ കഥ മാതാവിനോടു് പറയുകയുണ്ടായി. അവർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അവനെ വധിക്കാതെ വിട്ടുകളയാമായിരുന്നില്ലേ? നിന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട മൂന്നു സ്ത്രീകളെ അദ്ദേഹം അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്."

രണ്ടു മണിക്കൂറിൽ കുറഞ്ഞ സമയംകൊണ്ടു് ഹുനൈൻ നബിക്കു കീഴടങ്ങി. പരുക്കുകളേറ്റു് അസ്വസ്ഥനായിത്തീർന്ന ഹ: ഖാലിദ് നബി (സ) പുണ്യതുപ്പുനീർകൊണ്ടു് തടകിയതിനാൽ ഉന്മേഷഭരിതനായിത്തീർന്നു. നാലു മുസ്‌ലിമീങ്ങൾ മാത്രമാണു് ഈയുദ്ധത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായതു്. ശത്രുക്കളിൽ 70

പേർ യുദ്ധത്തിലും, 309പേർ കാട്ടത്തിലും വധിക്കപ്പെട്ടു. അനവധിപേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടതിൽ സ്ത്രീകളുൾപ്പെടെ 6000എണ്ണമുണ്ടായിരുന്നു. ഗനീമത്തായി 124000ഒട്ടകങ്ങളും, 40000 ആടുകളും, 140000 ഉൗഖിയ വെള്ളിഎന്നിവകളും ലഭിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ അനവധി ഹവാസിൻകാർ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ആയിദ്‌ബ്‌നുഅംറിന്റെ നെറ്റിയിൽ ബാധിച്ച പരുക്ക് നബി (സ) യുടെ തൃക്കരം സ്പർശിച്ചപ്പോൾ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അവിടത്തെ കൈയുടെ അടയാളം ഒരു കുതിരയുടെ അടയാളം പോലെ അവശേഷിച്ചു. ഹുനൈനിയിൽനിന്നു പാലായനം ചെയ്തവരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഔത്താസിലും, വേറൊരുഭാഗം നഖ്‌ലത്തിലും, മൂന്നാമത്തെക്കൂട്ടർ തായിഫിലും ചെന്നു താമസിച്ചു.

ഹ: അബൂആമിറിന്റെകീഴിൽ ഒരു ചെറുസൈന്യത്തെ നബി (സ) ഔത്താസിലേക്കയച്ചു. അബൂആമിർ അവിടെ ചെന്നു അവരുടെ നേരെ ആക്രമണം നടത്തി സഹോദരന്മാരായ ഒമ്പതു പേരെ വധിച്ചു പ്രസ്തുത വേളയിൽ അബൂആമിർ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. "അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ ഇവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അവർ നിരസിച്ചു. നീ ഇതിന്നു സാക്ഷിയാണ്." പത്താമത്തവൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലാഹുവേ! നീ ഇതിന്നു സാക്ഷിയാവരുതെ!" അതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അബൂആമിർ അയാളെ വധിക്കാതെ വിട്ടു ഫലമായി അയാളും ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ആരിസ്‌ബ്‌നുജശമ് എന്നാളുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരുടെ കയ്യാൽ അബൂആമിർ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായി. തദനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരപുത്രൻ അബൂമൂസൽഅശ്അരി നേതാവായി. അബൂആമിറിന്റെ ഘാതകരെ വധിച്ചു. അധികം താമസിയാതെതന്നെ മുസ്‌ലിംകളും വിജയികളാതീർന്നു. വളരെപേർ ബന്ധനസ്ഥരായവരോടുകൂടി, ധാരാളം ഗനീമത്തും സ്വത്തുക്കളുംകൊണ്ട് അബൂമൂസയും സൈന്യവും അവിടം വിട്ടു.

തായിഫ് സമരം.

തായിഫിൽ ചെന്നുകൂടിയിരുന്ന ശത്രുസൈന്യത്തോട് സമരത്തിന്നായി നബി(സ) കരുങ്ങി. ആ അവസരത്തിൽ തുഫൈലുബ്‌നുഅംറുദ്ദൗസിയ്യി(റ)യെ മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതായ ഒരു വിഗ്രഹത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനായി നബി (സ) അയച്ചു. അതിനെ ചുട്ടുകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും അവിടെനിന്നു തായിഫിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. നബി(സ)യും സൈന്യങ്ങളും തായിഫിലെത്തിയ നാലാംദിവസമാണ് തുഫൈലും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന 400 സൈന്യങ്ങളും എത്തിയതു്. ഹുനൈനിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഗനീമത്തു് സ്വത്തുക്കളും ജഹ്‌റാനത്തിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടാണു നബി(സ) തായിഫിലേക്കു പോയതു്. ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതായ ഈ രാജ്യം ഹ: ഇബ്രാഹീംനബി(അ)യുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ജബ്‌രീൽ(അ) സിറിയയിൽനിന്നു് എടുത്തു കഅ്ബയെ പ്രദിക്ഷണം ചെയ്യുമക്കയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തു കൊണ്ടുവന്നുവെച്ച ഒരു രാജ്യമാണ്. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ കോട്ടയിലായിരുന്നു ഹുനൈനിൽനിന്നോടിയ സഖീഫ് വംശക്കാർ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്നതു്. ഹ: ഖാലിദ്‌ബ്‌നുവലീദും ആയിരം സൈന്യങ്ങളും ആദ്യം പുറപ്പെട്ടു കോട്ടക്കു സമീപം പാളയമടിച്ചു. ശത്രുക്കൾ കോട്ടയിൽനിന്നു അമ്പ് വിട്ടതിന്റെ ഫലമായി 12 മുസ്‌ലിംകൾ രക്തസാക്ഷികളായി. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഹ: ഉമ്മുസൽമത്തു്

ബീവിയുടെ സഹോദരനായ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബീഉമയ്യത്തും ശഹീദായിരുന്നു. അബൂസുഫ്യാനുബ്നുഹർബിന്റെ ഒരു കണ്ണും നഷ്ടപ്പെട്ടു. തദനന്തരം നബി (സ)യും ആ കോട്ടക്കു സമീപം വന്നിറങ്ങി. 18 ദിവസം കോട്ട വളഞ്ഞു താമസിച്ചു. ഒടുവിൽ സൽമാനുൽഫാരിസിയുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം തെറ്റുവില്ല് പ്രയോഗിച്ചു. ഖാലിദ്(റ) ശത്രുക്കളിൽനിന്നു പലരേയും തന്നോടു സമരത്തിനു ക്ഷണിച്ചുനോക്കിയെങ്കിലും ആരും ഇറങ്ങിവന്നില്ല. ഒരു വർഷത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ അവർ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതു തീർന്നാൽ അവർ സമരത്തിനിറങ്ങുമെന്നും അബ്ദുയാലൈൽ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കോട്ട പൊളിക്കാമെന്നു സഹാബികളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നബി(സ) അതിനു വിസമ്മതിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഹക്കീമിന്റെ പുത്രി ഖൗലത്തു് നബിയെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: "നബിയെ! കോട്ട നമുക്കു് കീഴടങ്ങിയാൽ സഖീഫ് ഗോത്രക്കാരിൽ ധാരാളം ആഭരണങ്ങളുള്ളവരുണ്ടു്. എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെ ആഭരണങ്ങളും എനിക്കുതരുമോ?" "അവർ നമുക്കു കീഴടങ്ങീട്ടില്ല. അതിനുമുമ്പാണോ നീ ആഭരണങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്?" എന്നു നബി (സ) ചോദിച്ചു. തായിഫിൽ താമസിക്കുകയോ മടങ്ങിപ്പോവുകയോ വേണ്ടതെന്ന വിഷയത്തിൽ നബി(സ) നൗഫലുബ്നുമുആവിയയോടു് ആലോചിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നബിയെ! അവർ ഒരു മാളത്തിൽ താമസിക്കുന്ന മുയൽപോലെയാണു്. അതു അതിൽ താമസിക്കുകയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും നമുക്കു് പിടിക്കാം." ഒടുവിൽ കോട്ടയെ ആക്രമിക്കേണ്ടെന്നുവെച്ചു് എല്ലാവരും പുറപ്പെട്ടു. ജഅ്റാനത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ അവിടെ ശേഖരിച്ചിരുന്ന ധനങ്ങൾ ഭാഗിക്കാനൊരുങ്ങിയെങ്കിലും ഹവാസിൻവംശക്കാർ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചുവരും എന്നറിഞ്ഞതിനാൽ 8 ദിവസത്തോളം നബി (സ) അവരെ പ്രതീക്ഷിച്ചു ധനങ്ങൾ ഭാഗിക്കാതെ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. അവരെ കാണാതായപ്പോൾ ഗനീമത്തു് ധനങ്ങൾ നബി (സ) ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. അനന്തരം പ്രസ്തുത ഗോത്രക്കാർ മുസ്ലീംകളായി അവിടെ വന്നു. അവരിൽനിന്നു തടവുകാരായി പിടിച്ചവരെ നബി (സ) അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ജഅ്റാനത്തിൽവെച്ചു് സുറാഖത്ബ്നുമാലിക്കു് നബിയുടെ സന്നിധിയിൽവന്നു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഹവാസിൻകാരുടെ നേതാവായ മാലിക്കുബ്നുഔഫ്സഖീഫ് ഗോത്രക്കാരോടുകൂടി തായിഫിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇസ്ലാമിലേക്കു വരുന്നപക്ഷം അയാളുടെ എല്ലാസ്വത്തുക്കൾക്കും പുറമെ 100 ഒട്ടകങ്ങളേയുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു നബി(സ) പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ മാലിക്കു് രഹസ്യമായി നബി സന്നിധിയിൽ വന്നു. ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. നബി (സ) പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നപ്രകാരമുള്ളവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി.

തടവുകാരായി പിടിച്ച സ്ത്രീകളിൽനിന്നു മുലകുടിബന്ധത്തിൽ നബി(സ)യുടെ സഹോദരിയായ ശിമാഅ് എന്ന വനിതയുമുണ്ടായിരുന്നു. നബി (സ)ബഹുമാനപൂർവ്വം ആയുവതിയെ വിരിപ്പുകൊടുത്തു അതിൽ ഇരുത്തി, ആയിരത്തോളംവരുന്ന ആ സ്ത്രീയുടെ ഗോത്രക്കാരെ, അവരോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടുമാത്രം വിട്ടയച്ചുകൊടുത്തു. ജഅ്റാനത്തിൽ സൂക്ഷി

ച്ചിരുന്ന ഗനീമത്തിൽനിന്ന 300 ഉഖിയ വെള്ളിയും, 300 ഒട്ടകങ്ങളും അബൂസുഫ്യാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരായ മുആവിയ, യസീദ് എന്നിവർക്കും കൊടുത്തു. "ദാനം ചെയ്യുന്നതിലും, യുദ്ധം വിജയിക്കുന്നതിലും അങ്ങയുടെ മഹനീയത അവർണ്ണനീയംതന്നെ" എന്ന നബിയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് അബൂസുഫ്യാൻ പറയുകയുണ്ടായി. അനന്തരം ഹക്കീമുബ്നുഉസാംവന്ന ഗനീമത്തിൽനിന്ന ഓഹരി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് 100 ഒട്ടകങ്ങളും കൊടുത്തു വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ 100 എണ്ണംകൂടി കൊടുത്തു. പിന്നെയും ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ 100 എണ്ണംകൂടി കൊടുത്തുകൊണ്ട് നബി (സ) പറഞ്ഞു "ഹക്കീമേ! ഈ ധനം വളരെ മധുരമുള്ളതും, സ്വാദുള്ളതുമാണെങ്കിലും ആർ ഇതുദാനം ചെയ്യേണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു വാങ്ങുന്നുവോ അവർക്കിതു ഏറ്റവും സമൃദ്ധിയുള്ളതാണ്. ആർ ഇതു തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ചിലവഴിക്കാനായി വാങ്ങുന്നുവോ അവർക്കതിൽ ഒരിക്കലും സമൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. എത്ര ഭക്ഷിച്ചാലും വയർ നിറയുകയില്ല. പിന്നേയും ആശയുണ്ടാകും! എന്നതു പോലെയാണ്?" ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആദ്യം വാങ്ങിയ 100 ഒട്ടകങ്ങളും ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം മടക്കി കൊടുക്കുകയും, മേലിൽ ആരുടെ പക്കൽനിന്നും ദാനം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ ശപഥം കാരണമായി ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ കാലത്തും അദ്ദേഹത്തിനു നല്കിയ ധനങ്ങളും അദ്ദേഹം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. മക്കാവിജയത്തിനുശേഷം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ച പലർക്കും നബി (സ) വളരെയധികം ഗനീമത്തും സ്വത്തുക്കളും കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അൻസാർ, മുഹാജിർകളിൽപെട്ട പ്രധാനികളിൽ ആർക്കുംതന്നെ നബി(സ) ഒന്നും കൊടുക്കാതിരുന്നപ്പോൾ നബി (സ) ഓഹരിയിൽ മര്യാദ പാലിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ആത്മാർത്ഥതയോടെ പങ്കു വെച്ചിട്ടില്ലെന്നും മറ്റും കപടവിശ്വാസികൾ പരാതി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഈ വാർത്ത നബി (സ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടുന്നിപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "ഞാൻ മര്യാദ ലംഘിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആരാണതിനുള്ളത്! നവവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയം അലിയുവാനും അവർ നമ്മോടുസഹകരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ അവർക്കു കൊടുത്തത്. അല്ലയോ അൻസാരികളെ! നിങ്ങളുടെ വാളുകൾ ശത്രുക്കളുടെ രക്തം കുടിച്ചു തീർക്കുകയും ഗനീമത്തു് നിങ്ങൾക്കു തരാതെ മുഹാജിറുകൾക്കു് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതു് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൊണ്ടോ എന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമോ എന്നു് അറിയുവാൻ നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നുണ്ടെന്നെനിക്കു മനസ്സിലായി. ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് ഞാൻ കൊടുത്തതു് അവരുടെ മനസ്സു് നമ്മോടിണങ്ങുവാൻ വേണ്ടിയാണു്. അവർ ആടുകളേയും, ഒട്ടകങ്ങളേയും കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനോടുകൂടി പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ?" "അതെ! ഞങ്ങൾക്കു് അതു് മതി അതാണു് ഞങ്ങളഭിലഷിക്കുന്നതു്" എന്ന അൻസാരികൾ ഐകകണ്ഠ്യേന വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അനന്തരം നബി (സ) ഒരു സുദീർഘമായ പ്രസംഗം നടത്തി. ഇതുകേട്ട അൻസാരികൾ കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കുകയുണ്ടായി.

ജഅ്റാനത്തിൽനിന്ന നബികരീം (സ) ഉംറക്കു് ഇഹ്റാം കെട്ടി. അതു ദുൽഖഅദ് മാസം ബുധനാഴ്ചയിലാണു്. അവിടെനിന്ന മക്കയിലേക്കു് 18 നാഴികയുണ്ടു്. മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഅബാ പ്രദിക്ഷണവും മറ്റും കഴിഞ്ഞു് വീണ്ടും ജഅ്റാനത്തിലേക്കു

തന്നെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു് മദീനയിലേക്കു പോന്നു.

നബി തിരുമേനി (സ) ജഹ്റാനത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങിയ ഉടനെ ഖൈസ്ബ്നുസഅ്ദ്ബ്നുൽഖസ്റജിയ്യി എന്നൊരാളെ യമനിൽപെട്ട സുദാഅ്വംശക്കാരോടു് സമരത്തിന്നായി അയച്ചു. അവരുടെ നേതാവായ സിയാദ്ബ്നുൽഹാരിസുസ്സുദായി മുസ്ലിംകളോടു് "നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ അനുയായികളെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിക്കാം. അവർ മുസ്ലിംകളാകുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതുപ്രകാരം മുസ്ലിംസൈന്യങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോന്നു. പതിനഞ്ചു ദിവസത്തിന്നുശേഷം ആ ഗോത്രക്കാർ കൂട്ടമായി വന്നു ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായി.

ഹി: ഒമ്പതു് മുഹറം മാസത്തിൽ ഉയ്മൈനത്തുബ്നുൽഇസ്നുൽ ഫസാരിയെ ബനൂതമീം വംശക്കാരുടെനേരെ 50 അശ്വഭടന്മാരോടുകൂടി അയച്ചു ഖസാഅത്തു് വംശക്കാരിൽപെട്ട ബനൂകഅബ് ഗോത്രക്കാരോടു് സക്കാത്തു് (നിർബ്ബന്ധധനം) വാങ്ങുവാനായി നബി(സ) ബീശ്റുബ്നുസുഫ്യാൻ എന്നാളെ അയച്ചു. ബനൂകഅബികൾ സകാത്തു് കൊടുക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ബനൂതമീമികൾ അവരെ തടസ്ഥപ്പെടുത്തി. ഈ വിവരം ബീശ്റു് നബിയെ അറിയിച്ചപ്പോഴാണു് ഈ സൈന്യത്തെ അയക്കുകയുണ്ടായതു്. ഉയ്മൈനത്തു് അവരുടെ സ്ത്രീകളേയും, കുട്ടികളേയും ബന്ധനസ്ഥരാക്കി മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി. അവരെ പിന്തുടർന്നു് തമീമിയാക്കൾ മദീനയിലേക്കു വന്നു. അവർ നബിയെ സമീപിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "നബിയെ! അങ്ങയെപ്പറ്റി കീർത്തനങ്ങൾ പാടാനും പ്രസംഗം ചെയ്യുവാനും ആയി ഞങ്ങൾ കവികളേയും പ്രാസംഗികന്മാരേയും ഞങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്". നബി തിരുമേനി (സ) അവരോടു് "അതിന്നു് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല" എന്നുപറഞ്ഞു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന കവികളേയും മറ്റും അമ്പരിപ്പിക്കുമാറു് സാബിത്തുബ്നുഖൈസു്, ഇസാനുബ്നുസാബിത്തു് എന്നിവർ ഓരോ കവിത ചൊല്ലുകയുണ്ടായി. അവർ ഒടുവിൽ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. തടവുകാരോടുകൂടി തിരിച്ചുപോവുകയുണ്ടായി.

ഖസാഅത്തു് വംശത്തിൽപ്പെട്ട ബനൂമുസ്തലക്കു് ഗോത്രക്കാരുടെ പക്കൽനിന്നു സക്കാത്തു് പിരിക്കുവാനായി ഖലീദ്ബ്നുൽ വലീദ് എന്ന സഹാബിയെ അയച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറപ്പാടു് അറിഞ്ഞ ഉടനെ ആടുകളും, ഒട്ടകങ്ങളും മുതലായവയോടുകൂടി പ്രസ്തുത ഗോത്രക്കാരിൽനിന്നു 20 പേർ മദീനയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവർ മുസ്ലിംകളായിരുന്നുവെങ്കിലും ആയുധധാരികളായിരുന്നു. അതു കണ്ടു് ഖലീദ് മടങ്ങിവന്നു നബിയെ വിവരമറിയിച്ചു. അവരുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി അറിയുവാനായി ഹ: ഖാലിദ്ബ്നുവലീദിനെ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി നബി (സ) അയച്ചു. അവരുടെ വാക്കുകളും നമസ്കാരവും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ ഖാലിദ് (റ) സന്തോഷവും മടങ്ങിവന്നു വിവരം നബിയെ അറിയിച്ചു. അവർ നബിയെ സമീപിച്ചു് സക്കാത്തും മറ്റും ഏല്പിച്ചു. അവർ തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുവാനും സക്കാത്തു് പിരിക്കുവാനും മറ്റുമായി ഉബാദ്ബ്നുബിശ്റിനെ അവരോടുകൂടെ അയച്ചുകൊടുത്തു.

ഈ വർഷത്തിൽ അൽഖമത്തുബ്നുമുജ്രിസിനെ 300 സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി, ജിദ്ദാസമുദ്രത്തോടു് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു ദ്വീപുകാ

രായ അബ്ശാക്കാരുടെ നേരെ അയച്ചു. മുസ്ലിംകൾ സമുദ്രം തരണംചെയ്തു ചെല്ലുന്നുവിവരം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവർ നാടുവിട്ടുപോയി. ഇതറിഞ്ഞ അൽഖമത്തും സൈന്യവും യുദ്ധം കൂടാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു. മടക്കയാത്രയിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഹുദാഫത്തുസ്സഹ്മിയ്യിയെ ഒരു കൂട്ടം സൈന്യത്തോടുകൂടി മുൻപിലായി അയച്ചു. തമാശക്കാരനായ അബ്ദുല്ല തൻറെ സൈന്യങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാനായി ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ ചാടുവാൻ പറഞ്ഞു. ചിലർ കല്പനപ്രകാരം ചാടുവാൻ മുതിർന്നുവെങ്കിലും അബ്ദുല്ല അവരെ തടഞ്ഞു. ഞാൻപരീക്ഷിക്കുവാനായിതമാശപറഞ്ഞതാണെന്നു അറിയിച്ചു. ഈവിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി തിരുമേനി (സ) ഇങ്ങിനെ അരുളി "നിങ്ങളുടെ നേതാവുതന്നെ പാപത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കരുതു്." ഇദ്ദേഹം ബദറിൽ പങ്കെടുത്ത മഹാനാണു്. ഹ: ഉസ്മാൻറെ ഭരണകാലത്തു് ഈജിപ്തിൽവെച്ചാണു് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായതു്.

ഈ കൊല്ലത്തിൽതന്നെയാണു് തയ്യു് വംശക്കാരുടെ ഫൽസു എന്ന വിഗ്രഹം ഇരിക്കുന്ന ദേവാലയത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനായി 150 സൈന്യത്തോടുകൂടി ഹ: അലിയെ നിയോഗിച്ചതു്. അലി അറബിഗോത്രക്കാരുടെ നേരെ കുതിച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടു് പ്രഭാതത്തിൽ പ്രസ്തുത ദേവാലയത്തിലെത്തി അതു തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചു. അവിടെനിന്നു ലഭിച്ച ധനങ്ങളോടുകൂടി മടങ്ങിപോന്നു. മഹാനും ഉദാരമനസ്കനുമായ ഹാത്തിം തായിയുടെ പുത്രിസുഫാനത്തു് ഈ യാത്രയിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ മഹതി ഇസ്ലാംമതംസ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് നബി (സ) കൊടുത്ത ചില സംഭാവനകളോടുകൂടി സ്വദേശത്തേക്കു പോയി. ഇതുകാരണമായി അവരുടെ സഹോദരനായ അതിയ്യ്ബ്നുഹാത്തിം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ഒരു പ്രബലനായ സഹാബിയായിത്തീർന്നു. ഇറാക്കിലെ പല വിഷയങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഹിജറ: 68ൽ 61-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇദ്ദേഹം നിര്യാതനായി.

തബൂക്കു് യുദ്ധം.

ഹി: ഒമ്പതു് റജബിൽ സിറിയയുടേയും മദീനയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, പ്രസിദ്ധി നേടിയതുമായ തബൂക്കിലേക്കു് നബി (സ) യുദ്ധത്തിന്നായി പുറപ്പെട്ടു. നബി തിരുമേനി (സ) പങ്കെടുത്ത അവസാന യുദ്ധമായിരുന്നു അതു്. കഠിനമായ ചൂടും, അമിതമായ ക്ഷാമവുമുള്ള ഒരു ഘട്ടത്തിലാണു് ഈ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടതു്. യുദ്ധച്ചിലവുകൾക്കു് പൊതുഭണ്ഡാരത്തിലെ ധനം മതിയാവാതെ വന്നതിനാൽ യുദ്ധത്തിന്നു ധനസഹായം ചെയ്യുവാനായി നബി (സ) സഹാബികളോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഹ: അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖ് (റ) തൻറെ ധനം മുഴുവനും, ഹ: ഉസ്മാനുബ്നുഅഫാൻ (റ) തൻറെ ധനത്തിൽ പകുതിയും ഇതിന്നായി ദാനംചെയ്തു. അങ്ങിനെ ധാരാളം സ്വത്തുക്കൾ പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. സിറിയയിലേക്കു കച്ചവടാർത്ഥം ഒരുക്കിനിർത്തിയിരുന്ന 200 ഒട്ടകങ്ങളും, അവയ്ക്കു ചുമക്കുവാനുള്ള ചരക്കുകളും, 200 ഉൗഖിയ സ്വർണ്ണവും ആണു് ഹ: ഉസ്മാൻ ഈ യുദ്ധത്തിന്നു സഹായിച്ചതു്. ഉസ്മാൻ ഒരു വലിയതുകയാണു് ഈ യുദ്ധത്തിന്നു സഹായിച്ചതെന്നു് നബി(സ) പ്രശംസിച്ചു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മൂന്നിലൊരു ഭാഗം പട്ടാളത്തിൻറെ സ്വീകരിലവും ഉസ്മാൻ (റ) സ്വന്തമായി ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടായി. മദീനയിൽ നബി (സ)യുടെ പ്രതിനിധിയായി

ഹ: അലിയെ നിയമിച്ചു. അലി നബി(സ)യുടെ കഡു ബമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഭയങ്കരഘട്ടത്തിൽ അലിയെ ഒഴിവാക്കിയതെന്നു് ചില കപടവിശ്വാസികൾ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ ഹ: അലിയും ആയുധധാരിയായി സൈന്യത്തെ പിന്തുടർന്നു. അലിയെ കണ്ടപ്പോൾ നബി(സ) ചോദിച്ചു "അലിയെ! മൂസാനബിയുടെ പ്രതിനിധി ഹാറൂൻനബി ആയതുപോലെ എന്റെ പ്രതിനിധിയാകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു് തൃപ്തിയില്ലേ?. പക്ഷെ എന്റെ ശേഷം നബിമാരുണ്ടാകുന്നതല്ല." അതുപ്രകാരം അലി മടിനയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഈസംഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നബി(സ)യുടെ ശേഷം ഹ: അലിയാണു് ഖലീഫയാകേണ്ടതെന്നു് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഹ: അലി ഖലീഫയായിരുന്നപ്പോൾ ആരോ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോടിങ്ങനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. "ഖലീഫ ആകേണമെന്നു നബി(സ) നിങ്ങളോടു് കല്പിച്ചിരുന്നില്ലേ?" അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു "അങ്ങിനെ അരുളിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ എന്നിവരെ ഞാൻ ഖലീഫമാരായി സ്വീകരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഞാനും എന്റെ വാളും ശേഷിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ അതിനായി സമരംചെയ്യുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു."

സന്നിയുത്തുൽവിദാഇൽവെച്ചു നബി(സ) സൈന്യങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു. 30000 വരുന്ന ആ സൈന്യങ്ങളിൽ 10000 അശ്വഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പതാകകളിൽനിന്നു് ഒന്നു് ഹ: അബൂബക്കറായിരുന്നു വഹിച്ചിരുന്നതു്. വിശ്വാസവഞ്ചകനും, കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവുമായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ്ബ്നുസുലൂൽ ഒരു സംഘം അനുയായികളോടുകൂടി വഴിമദ്ധ്യേ തങ്ങിനിന്നു. മുസ്ലിമിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "റൂമികളോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു് കളിയാണെന്നായിരിക്കും മുഹമ്മദ് കരുതിയിരിക്കുക. ഇവർ എല്ലാംതന്നെ റൂമികളുടെ തടവുകാരായിത്തീരുന്നതു് നമുക്കു കാണാം." ഈ വിവരം നബി(സ) ദിവ്യജ്ഞാനത്താൽ അറിയുകയും ഇതു സംബന്ധമായി പിന്നീടു് അവരോടു് ചോദിച്ചപ്പോൾ തമാശയായി പറഞ്ഞതാണെന്നു് മറുപടി പറയുകയാണുണ്ടായതു്. ജദ്ദ്ബ്നുഖൈസിനോടു് നബി (സ) ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു "അല്ലയോ ജദ്ദ്! നിനക്കു് റൂമികളോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?" ജദ്ദ് പറഞ്ഞു "നബിയെ എന്റെ ജനതയ്ക്കറിയാം ഞാൻ വലിയ സ്ത്രീമോഹിയാണെന്നു്! സൌന്ദര്യവതികളായ റൂമി വനിതകളെ കണ്ടാൽ എനിക്കൊരിക്കലും ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല അതുകൊണ്ടു് എന്നെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു് ഞാൻ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു." അദ്ദേഹത്തെ ഒഴിവാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ പിതാവിനെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു "നിന്റെ കപടത്തരമല്ലാതെ ഒന്നുമല്ല നിന്നെ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാക്കിയതു്". ഒരുപക്ഷെ നിന്റെ കപടത്തരം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഖുർആൻ അവതരിക്കുവാനും മതി" അതിനൊപ്പറ്റി ആയത്തു് അവതരിച്ചപ്പോൾ ജദ്ദ് പശ്ചാത്തപിച്ചു. ഉസ്മാന്റെ കാലംവരെ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നു. അപരിഷ്കൃതരും അശക്തരുമായ 82 പേരെ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരായതുകൊണ്ടു് മടക്കി അയച്ചു.

തബൂക്കിലേക്കു പോകുന്ന മദ്ധ്യേ സമൂദ് വംശക്കാരുടെ ഗ്രഹങ്ങൾ കരികെ എത്തിയപ്പോൾ സന്താപത്തോടുംഭയത്തോടുകൂടിനടക്കു

വാൻനബി(സ) ആജ്ഞാപിച്ചു. നബി(സ)അവിടുത്തെ തലയിൽ വസ്ത്രം ഇട്ടുകൊണ്ട് വ്യസനഭാവത്തിൽ നടന്നു. വസ്ത്രം തലയിലിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ആലോചനയുണ്ടാകുമെന്നു് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. വേഗത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സൈന്യം സാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കിണറിനു സമീപം ചെന്നിറങ്ങി. അനുയായികളോട് നബി(സ) ഇങ്ങിനെ ഉണർത്തി. "ഒരു പക്ഷേ ഒരു കൊടുങ്കാറുണ്ടായേക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഒട്ടകങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ബന്ധിക്കുകയും ആരും തനിച്ചു് നടക്കാതിരിക്കുകയും വേണം." അപ്രകാരം ഒരു കൊടുങ്കാറുണ്ടാകുകയും മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനു പോയിരുന്ന ഒരു ഭടൻ ആപത്തിൽ പെട്ടു, അയാളെ അന്വേഷിച്ചുപോയ മറ്റൊരു പട്ടാളക്കാരനെ കാറ്റു് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഒരു പർവ്വതത്തിന്നരികെ ഇട്ടു. നബി (സ)യുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ആപത്തുകളിൽനിന്നെല്ലാം അവർ രണ്ടുപേരും രക്ഷപ്രാപിച്ചു.

റോമാ ചക്രവർത്തിയായ ഹിർക്കലിന്റെ ഒരു വലിയ സൈന്യം സമരത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്നു് നബി തിരുമേനിക്കു് അറിവു കിട്ടിയപ്പോഴാണു് ഈ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടതു്. നബിയും സഹാബികളും തബൂക്കിൽ വന്ന ഉടനെ റോമിന്റെ കീഴിൽ സാമന്തരാജാവായ ഹുക്കൈദർബ്നുഅബ്ദുൽ മലിക്കിന്റെ നേരെ ഹ: ഖാലിദിന്റെ കീഴിൽ 400 അശ്വഭടന്മാരെ അയച്ചു. അയാൾക്കു് ദൌമത്തുൽജന്തലിൽ ഒരു വലിയ കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. നബി (സ) കല്പിച്ചപ്രകാരം, അയാളും സഹോദരൻ ഹസ്സാനുംകൂടി വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് ഖാലിദ് അവിടെ എത്തിയതു്. ഹുക്കൈദർ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടുകയും, ഹസ്സാൻ വധിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഹുക്കൈദറിന്റെ അങ്കി നബി (സ)യുടെ സന്നിധിയിലെത്തിയപ്പോൾ, അതിന്റെ ഭംഗിനോക്കി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അനുയായികളോടു് നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഏതൊന്റെ ആത്മാവു് ആരുടെ കൈവശത്തിലാണോ ആ രക്ഷിതാവിനെത്തന്നെയാണെ! സഅദ്ബ്നുമുആദിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കപ്പെടുന്ന കൈലേസ്നോടുപോലും ഇതു് സാമ്യപ്പെടുകയില്ല." ഹുക്കൈദറിനെ വധിക്കാതെ നബി തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിലെത്തിക്കുന്നതിനു 200 ഒട്ടകങ്ങളും, 800 കുതിരകളും, 400 അങ്കികളും, 400 കുന്തങ്ങളും സമ്മാനിക്കാമെന്നു് ഹുക്കൈദർ ഖാലിദിനു് വാക്കുകൊടുത്തു. കോട്ട തുറന്നു വാശ്രയം ചെയ്തവ ഖാലിദിനു കൊടുക്കുകയും കരാർ പ്രകാരം ഹുക്കൈദറിനെ നബിയുടെ സന്നിധിയിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിംകൾക്കു് നികുതി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്ധിയിലേപ്പെട്ടു തിരിച്ചുപോന്നു. ഹിർക്കലിനെ ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് നബി (സ) ഹിമ്മസിലേക്കു് ഒരു സന്ദേശമയക്കുകയുണ്ടായി.

സിറിയയിൽപ്പെട്ടവരായ ഹയലത്തു്, അറ്ബാത്തു്, അദ്റഹ് മുതലായ രാജ്യക്കാർ നബിയുമായി സൌഹാർദ്ദത്തക്കായി സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ കൊണ്ടുചെന്നതായ സംഭാവനകളും നബി (സ) സ്വീകരിച്ചു. അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നികുതി തന്നുകൊള്ളാമെന്നു് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊണ്ടു് കരം കൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുകയാണുണ്ടായതു്. മീനാ ദേശക്കാർ തങ്ങളുടെ പഴങ്ങളിൽനിന്നു നാലിലൊരുഭാഗം നികുതിയായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു് കരാർചെയ്യുകയുണ്ടാ

യി. മുസ്‌ലിംകൾ പത്തു ദിവസം ശത്രുക്കളെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും ശത്രുക്കളെ ആരേയും കാണായ്കയാൽ തമ്പുകൾ വിട്ടു. റോമിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുയായികളുടെ അഭിപ്രായം നബി(സ) ആരായുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഹ:ഉമർ(റ)"അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങ് നടക്കുക! ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ അനുഗമിക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും നബി (സ) മദീനയിലേക്കു മടങ്ങുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന അതായിരുന്നു മടക്കയാത്രയിൽ വഴികളിൽ ഇരുപതു പള്ളികൾ പണിയുകയുണ്ടായി. മദീനയിലേക്കു വരുന്ന മുസ്‌ലിം സൈന്യത്തെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും മറ്റും സന്തോഷത്താൽ കവിതകൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്വീകരിച്ചത്.

മസ്ജിദുൽഖുബായെ അവഹേളിക്കുവാനായി കപടവിശ്വാസികൾ നിർമ്മിച്ച മസ്ജിദ് ളിറാറിനു സമീപം നബിയും അനുയായികളും എത്തിയപ്പോൾ, അതിൽ കയറി നമസ്കരിക്കുവാൻ അനുയായികൾ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരായി കപടവിശ്വാസികൾ നിർമ്മിച്ചതാണെന്ന് നബി (സ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതു പൊളിച്ചു കളയുവാനും, തൽസ്ഥാനം മലിനമാക്കുവാനും നബി(സ) ആജ്ഞാപിച്ചു. തമ്പുക്കിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഗനീമത്തുകൾ ഓഹരി ചെയ്തതിൽനിന്ന് രണ്ടു ഓഹരി നബി (സ) ഹ: അലിക്കു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതു കണ്ടപ്പോൾ സായിദത്തുബ്നുഅബ്‌വഅ് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു "അല്ലയോ നബിയെ! ഇതു് അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടമോ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയോ?" നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "നിങ്ങളുടെ അണിയിൽ വെളുത്ത കുതിരപ്പുറത്തു് കയറിയ പച്ചത്തലപ്പാവു് ചുറ്റിയ ഒരു യോദ്ധാവു് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു് നിങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നില്ലേ? അതു ജിബ്‌രീൽ ആയിരുന്നു. ജിബ്‌രീലിന്റെ ഓഹരി അലിക്കു കൊടുക്കേണമെന്നു് എന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അങ്ങിനെ ചെയ്തതു്." അവിടുന്നു തുടർന്നു "വൃത്താന്തത്തിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ഉത്തമമായതു് പരിശുദ്ധ ഖുർആനും, ധനികരിൽ ഉത്തമൻ ശരീരേഛകൾ ഇല്ലാത്തവനും, നിക്ഷേപങ്ങളിൽ മഹത്വമായതു് ഭക്തിയും, തന്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ നല്ലവൻ അല്ലാഹുവിനെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുന്നവനും ആകുന്നു. സ്ത്രീകളിൽ പൈശാചികത്വമുള്ളവരും, യുവത്വം ഭ്രാന്തിന്റെ ഒരംശവുമാകുന്നു. ആർ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അവനാണു് ഭാഗ്യവാൻ. മാപ്പപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കു് ആർ മാപ്പുചെയ്തു കൊടുക്കുന്നുവോ അവനു അല്ലാഹു മാപ്പു് ചെയ്തേക്കാം. എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും മാപ്പു് ചെയ്തുതരുവാനായി ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു." തമ്പുക്കിൽനിന്നു് മടങ്ങിയുടനെ സഖീഫ് വംശക്കാരുടെ ഒരു സമൂഹം നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഖുറൈശികളെ കഴിച്ചാൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഗോത്രക്കാരാണിവർ. തായിഫിൽ അവരുടെ പ്രധാന വിഗ്രഹമായ ലാത്തയെ നശിപ്പിക്കുവാനായി ഹ: അബൂസുഫ്‌യാൻ, ഹ: മുഗീറത്തുബ്നുശുഅബത്തു് എന്നിവരെ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചു.

നബി തിരുമേനി (സ)യുടെ വിയോഗത്തിനു രണ്ടുമാസം മുമ്പു് ജുറൈബ്നുഅബ്ദുല്ലാഹിൽ ബജ്‌ലി (റ)നെ ദിൽഖൽസത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള വിഗ്രഹത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനായി 150 അശ്വഭടന്മാരോടുകൂടി അയച്ചു. കുതിരപ്പുറത്തു് ഉറച്ചിരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ജുറൈറിനു നബിതിരുമേനി (സ)യു

ടെ പുണ്യകരം നെഞ്ചിൽ സ്പർശിച്ചതുമുതൽ കതിരപ്പുറത്തു് ഉറച്ചിരിക്കുവാനും പൊരുതുവാനും സാധിച്ചു. പ്രസ്തുത വിഗ്രഹത്തെ നശിപ്പിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ജൂറൈർ തിരിച്ചുവന്നു.

ഉസാമയുടെ കീഴിൽ സൈന്യം

ഹിജറ പതിനൊന്നാം വർഷം സഫറിൽ മുതഅത്തിനു സമീപമുള്ള ബുനാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് ഉസാമത്തുബ്നുസൈദിന്റെ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ നബി (സ) തയ്യാറാക്കി. 17 വയസ്സു് മാത്രം പ്രായമുള്ള ഉസാമയുടെ കീഴിൽ ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ മുതലായവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സൈന്യത്തെ അയക്കുന്നതിൽ ചിലർ ആക്ഷേപം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ആ വിവരം നബി (സ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ തലവേദനമൂലം ക്ഷീണിതരായ നബി (സ) അനുയായികളുടെ അടുക്കലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗം ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ചു "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! ഉസാമത്തിനെ നേതാവാക്കിയതിൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു് എനിക്കു് മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. ഉസാമത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ സൈദിന്റെ നേതൃത്വത്തേയും നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അല്ലാഹുവാണെ! സൈദു് അതിനർഹനാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ ഉസാമയും അതിനർഹതയുള്ളവനാണു്" ഈ പ്രസംഗാനന്തരം നബി (സ) അവിടുത്തെ ഗൃഹത്തിലേക്കു് പോയി. ഈ സംഭവം റബീഉൽ അവ്വൽ 11-ാംനു- ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു. നബി തിരുമേനി (സ)യുടെ സുഖക്കേടു് അധികമായിരുന്നതിനാൽ നമസ്കാരത്തിൽ ഇമാമത്തു് നിർവ്വഹിക്കുവാനായി ഹ: അബൂബക്കറിനെ പ്രസ്തുത സൈന്യത്തിൽനിന്നു മടക്കി വിളിച്ചു. സൈന്യം അനുവാദം വാങ്ങുവാനായി നബിയെ സമീപിക്കുകയും അനുവാദം കിട്ടിയതിനാൽ അവർ യാത്ര തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഞായറാഴ്ച ആയപ്പോഴേക്കും സുഖക്കേടു് കലശലായി ഉസാമത്തു് നബിയെ സമീപിച്ചു. ഉസാമത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ നബി(സ) അവിടുത്തെ പുണ്യകരങ്ങൾ ആകാശത്തേക്കുയർത്തി, ഉടനെ ആ കൈകൾകൊണ്ടു് ഉസാമത്തിനെ തടവി. സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവിടുന്നു് അപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അതു ഉസാമത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. തിങ്കളാഴ്ചയും ഉസാമത്തു് (റ) നബിയെ മുഖംകാണിച്ചു. അന്നുനബി(സ) അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് പുറപ്പെടാൻ അനുവാദംനൽകി. നബിയോടു് യാത്രപറഞ്ഞു് പിരിഞ്ഞു ഉസാമത്തു് സൈന്യത്തിലേക്കു ചെന്നു പുറപ്പെടുവാൻ സൈന്യങ്ങളോടു് കല്പിച്ചു. സൈന്യങ്ങൾ നടന്നുതുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഉസാമത്തിന്റെ പത്നി ഫാത്തിമബിന്തു് ഖൈസ് നബിയുടെ സുഖക്കേടു് കൂടുതലായി എന്നു് അറിയിച്ചതിനാൽ അവരോടു മടങ്ങുവാൻ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ ഉസാമത്തു്, ഉമർ, അബൂഉബൈദത്തുബ്നുജറാഹു് മുതലായവർ മടങ്ങി നബി തിരുമേനിയുടെ ഭവനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ അവിടെ എത്തുന്നതിനു മുമ്പായി നബി തിരുമേനി (സ) ഈലോകത്തോടു് യാത്രപറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ വിവരമറിഞ്ഞു ജൂറഫിൽ താവളമടിച്ചിരുന്ന സൈന്യങ്ങളെല്ലാം മദീനയിലേക്കു മടങ്ങി. പതാക വഹിച്ചിരുന്ന ബുറൈദത്തു് ആ പതാക നബി (സ)യുടെ ഗൃഹാങ്കണത്തിൽനാട്ടി.

ഹ: അബൂബക്കർ (റ) ഖലീഫയായി തി

രഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടശേഷം കന്നാമതായി ചെയ്തതു്, ബുറൈദത്തിനോടു് ആ പതാകയുമേന്തി ഉസാമത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ പോകുവാനും, ഉസാമത്തിനോടു് ആ സൈന്യത്തെ നയിക്കുവാനും കല്പിച്ചതായിരുന്നു. നബി (സ)യുടെ വിയോഗവാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോഴും, നാടാകെക്കും, യഹൂദന്മാർ മുതലായവർ തങ്ങളുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരായ ചില മുസ്ലിമീങ്ങളും ഇസ്‌ലാംമതം ഉപേക്ഷിച്ചു. സക്കാത്തു് കൊടുക്കേണ്ടതില്ല; നമസ്കരിച്ചാൽമതി എന്നായി മറെറാരുകൂട്ടർ. മദീനയുടെ പരിസരങ്ങളിൽനിന്നു പലരും ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. ഇതെല്ലാം ഉസാമത്തിന്റെ സൈന്യം പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു. ഇത്തരം വിഷമാവസ്ഥകളെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു് എങ്ങിനെയാണു് റോമക്കാരുമായി സമരത്തിലേർപ്പെടുക എന്നു ചിലർ ഹ: അബൂബക്കറിനോടു് ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. ഉഷ്ട്രമുഗങ്ങൾ എന്നെ ആക്രമിച്ചാൽ കൂടി നബി (സ) നിയോഗിച്ച ആ സൈന്യത്തെ യാത്ര അയച്ചല്ലാതെ ഞാൻ മറെറാരു കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നാണു് ഹ: അബൂബക്കർ പ്രഖ്യാപിച്ചതു്. ഉസാമത്തിനേക്കാൾ കുറച്ചു പ്രായമുള്ള ഒരാളെ നേതാവാക്കണമെന്നു് ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ടായി, അവർ ആ വിവരം ഹ: ഉമറിനെ അറിയിച്ചു. ഉമർ വിവരം ഖലീഫയെ ഉണർത്തി. ഖലീഫ കോപത്തോടെ ചാടിയെണീറ്റു് ഉമറിന്റെ താടിപിടിച്ചുയർത്തിക്കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു "അല്ലയോ ഖത്താബിന്റെ പുത്രാ! അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകർ നിയമിച്ചതായ ഒരാളെ അവിടുന്നു നീക്കുവാനാണോ നിങ്ങളെന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതു്?" അനന്തരം ഉമർ സൈന്യത്തിലേക്കു ചെന്നു സൈന്യങ്ങളോടു് പുറപ്പെടുവാൻ പറഞ്ഞു. ഖലീഫയെ സഹായിക്കുവാനായി ഹ: ഉമർ മദീനയിലുണ്ടാകേണമെന്നൊരഭിപ്രായമുണ്ടാവുകയും ഉമർ ഉസാമയോടു് അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉസാമ അനുവദിക്കുകയും അപ്രകാരം ഉമർ മദീനയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉസാമത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു നബി(സ) പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കേൾക്കാതിരുന്നവരാണു് അതിനേക്കാൾ പ്രായമുള്ള ഒരാളെ തൽസ്ഥാനത്തു വെക്കേണമെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്.

ഈ വർഷം റബീഉൽ ആഖറിലാണു് മുപ്പായിരത്തോളം വരുന്ന ഉസാമത്തിന്റെ സൈന്യം പുറപ്പെട്ടതു്. ഉസാമത്തു് കയറിയ ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഖലീഫയും അബ്ദുറഹ്മാനബ്നഅവുഫും ഒരു മണിക്കൂർ ആ സൈന്യത്തെ അനുഗമിച്ചു. ഞാൻ ഇറങ്ങി നടക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം അങ്ങു് ഈ ഒട്ടകത്തിന്മേൽ കയറി ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യേണമെന്നു് ഉസാമത്തു് ഖലീഫയോടപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഖലീഫ പറഞ്ഞതു് "അല്ലാഹുവാണെ! നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുകയോ ഞാൻ കയറുകയോ ചെയ്തുപോകരുതു്" എന്നാണു്. ഇങ്ങനെ മഹത്തായ സന്ദർഭങ്ങൾകൊണ്ടാണു് ഇസ്‌ലാം അതിന്റെ ശാന്തസുന്ദരമായ സമത്വസിദ്ധാന്തം നടപ്പിലാക്കിയതു്. ചിന്തകന്മാരേയും എഴുത്തുകാരേയും വിസ്മയഭരിതമാക്കിയ സന്ദർഭങ്ങളിലൊന്നാണു് ഇതു്. ഒരടിമയായ സൈദിന്റെ മകനാണു് മുസ്‌ലിംസൈന്യത്തിന്റെ നേതാവായിട്ടു പുറത്തു് സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. ആ ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചു നടക്കുന്നതോ മുസ്‌ലിം ലോകത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയും മതത്തിന്റെ ഇമാമും, വിശ്രുതനബിയുടെ അടുത്ത സഖാവുമാണു്.

ഉസാമയും സൈന്യവും ഉബ്നായിൽ എത്തി ഒരൊറ്റ മുസ്‌ലിമിന്റെ രക്തം പോ

പും ചിന്താതെ വിജയം വരിക്കുകയും, ഉസാമത്തിന്റെ പിതാവായ സൈദിന്റെ ഘാതകനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ലഭിച്ച ധനങ്ങളോടുകൂടി മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഖലീഫയും മറ്റും അവരെ നല്ല നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചു. ഈ വിജയംകൊണ്ട് അറബികൾ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നതിനെ തടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികൾ ശക്തരായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതുപോലെയും വലിയ ഒരു സൈന്യം ഈ അവസരത്തിൽ പുറപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നുവെന്ന് അയൽനാട്ടുകാർക്ക് മനസ്സിലായി. ഹിജ്റ: 45ൽ 75-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മദീനയിൽവെച്ച് ഉസാമത്ത് നിര്യാതനായി.

ഹി: ഒമ്പതിൽ മുന്നൂറ് സൈന്യങ്ങളുടെ നേതാവായി ഹ: അബൂബക്കറിനെ ഹജ്ജിന്നായി മക്കയിലേക്കയച്ചു. വഴിമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ച് ഹ: അലി അവരോടുകൂടി യാത്രചെയ്തു. അബൂബക്കർ അലിയോട് "നിങ്ങളെയാണോ ഹജ്ജിന്റെ നേതാവായി അയച്ചിട്ടുള്ളത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. അലി പറഞ്ഞു "അല്ല; എന്നെ ബറാഅത്ത് എന്ന സൂറത്ത് പ്രബോധനം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അയച്ചിട്ടുള്ളത്." അവർ രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു തിരിച്ചുപോന്നു. (ഇതിനുശേഷം നഗ്നനായി കഅ്ബാ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതും അമുസ്‌ലികൾ ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നതിനേയും നിരോധിച്ചു) ഈ വർഷം ഒടുക്കം അടിലാണ് വിശ്വാസവഞ്ചകൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യുബ്നുസൂലൂൽ മൃതിയടഞ്ഞത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുല്ല (റ) പ്രസിദ്ധനായ ഒരു സഹാബിയായിരുന്നു. അബ്ദുല്ലയുടെ തുപ്പിക്കായി നബി തിരുമേനി (സ) യുടെ ഒരു ഷർട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ മൃതദേഹം പൊതിയുവാൻ കൊടുത്തയക്കുകയുണ്ടായി.

ഹിജ്റ പത്താംവർഷത്തിൽ മക്കയിലെ ഒരു സംസ്ഥാനമായ യമനിന്റെ മേൽഭാഗത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഹ: മഅ്ദിനേയും, താഴ്ഭാഗത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഹ: അബീമൂസൽ അസ്അരിനേയും അയക്കുകയുണ്ടായി. മഅ്ദിനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "ഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സമുദായക്കാരുടെ സമീപത്തേക്കാണ് നിങ്ങൾ പോകുന്നത്. ആദ്യമായി അവരെ അല്ലാഹുവിനേറെയും അവന്റെ പ്രവാചകനേറെയും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുക; അതവർ സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം, ഒരു ദിവസത്തിൽ അഞ്ച് പ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥന ചെയ്യേണമെന്നും, അതും സ്വീകരിച്ചാൽ ധനവാന്മാർ അവരുടെ ധനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ഓഹരി ദരിദ്രന്മാർക്ക് കൊടുക്കേണമെന്നും അവരെ ഉപദേശിക്കണം! അതും അവർ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ ധനങ്ങളിൽ നിന്ന് നല്ലതുനോക്കി നിങ്ങൾ എടുക്കരുത്. മർദ്ദിതന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടേയും അല്ലാഹുവിനേറെയും ഇടയിൽ യാതൊരു മറയുമില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയണം." ഒരു നാഴികയോളം നബി (സ) മഅ്ദിനെ അനുഗമിച്ചു അവസാനം നബി (സ) പറഞ്ഞു "മഅ്ദെ! ഒരു പക്ഷേ ഈ വർഷത്തിനുശേഷം നിങ്ങൾക്കെന്നെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാം. എന്റെ അന്ത്യശയനസ്ഥലത്തുകൂടി നിങ്ങൾക്കു നടന്നു പോകുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുംവരാം." അശ്രുപൂർണ്ണങ്ങളായ നയനങ്ങളോടും, വിങ്ങിത്തുളുമ്പുന്ന ഹൃദയത്തോടും കൂടിയാണ് മഅ്ദ് നബിയുമായി വിട്ടുപിരിഞ്ഞത്. യമനിലെ ഭരണകർത്താവായിത്തീർന്ന മഅ്ദ് ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ കാലത്തും അവിടെത്തന്നെ

യായിരുന്നു. സിറിയയിൽ വെച്ചാണ് മരണം നിയ്യാതനായതു്. അബൂമൂസാ അവിടെ നിന്നു മടങ്ങി, നബി (സ) ഹജ്ജത്തുൽവിടാ ഇന്നു വന്നപ്പോൾ മക്കയിൽ വന്നുചേർന്നു.

ഹിജറ പത്താംവർഷം റമസാനിൽ ഖ: അലിയെ മുന്നൂറ് അശ്വഭടന്മാരോടുകൂടി യമനിലെ വിധികർത്താവാക്കി അയച്ചു. "എന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ള ഒരു ജനതയുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കാണോ അങ്ങെന്നെ അയക്കുന്നതു്?" എന്നു് അലി (റ) നബി (സ) യോടു് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നബി(സ) അലിയുടെ മാറിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു "അല്ലാഹുവേ! ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിന്നു നീ ശക്തി കൊടുക്കേണമേ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ നീ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തേണമേ!" അനന്തരം നബി(സ)പറഞ്ഞു "അന്യായക്കാരേയും പ്രതിയേയും വിചാരണചെയ്തിട്ടേ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കാവൂ! എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിക്കൊള്ളും."

യമനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അലി തന്റെ സൈന്യത്തെ നാനാഭാഗത്തേക്കുമായി തിരിച്ചുവിട്ടു. അവർ വിജയികളായി വളരെ ഗനീമത്തോടുകൂടി അലിയെ സമീപിച്ചു. പിന്നീടു നാട്ടുകാരോടു് സന്ധിക്കപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും അവർ നിരസിക്കുകയാൽ അവരുമായി യുദ്ധത്തിന്നു അലി നിർബ്ബന്ധിതനായി. സമരത്തിൽ 20 ശത്രുക്കൾ വധിക്കപ്പെട്ടു. ശത്രു സേനാനായകന്മാർ ഇസ്‌ലാംമതം വിശ്വസിച്ചു. അനന്തരം അവർ അലിക്കു കീഴടങ്ങി. നബി(സ)ഹജ്ജത്തുൽ വിടാ ഇന്നു വന്നപ്പോൾ അലി നബിയോടുകൂടെ ചേർന്നു.

ഹജ്ജത്തുൽവിടാങ്
(പ്രവാചക പ്രഭവിന്റെ അന്ത്യഹജ്ജു്)

ഹിജറ പത്താം വർഷം ദുൽഖഅദ്മാസത്തിൽ ഒരു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന അനുയായികളോടും എല്ലാ ഭാര്യമാരോടും കൂടി നബി (സ) ഹജ്ജിന്നായി പുറപ്പെട്ടു. ദുൽഹജ്ജു് 4-ാംനു-ഞായറാഴ്ച വിശുദ്ധ പ്രവാചകനും അനുയായികളും മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഹജ്ജു് നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതിന്നു ശേഷം ഈ ഹജ്ജു് മാത്രമെ നബി തിരുമേനി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളു. ഈ ഹജ്ജിൽ വെച്ചു നബി തിരുമേനി ഒരു സുദീർഘമായ പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം അവിടുന്നു പൂർണ്ണമായനിലയിൽ പ്രബോധനം ചെയ്തുവെന്നു് അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി അവിടുന്നു് പ്രസ്താവിച്ചു. ഭാവിയിൽ പരിശുദ്ധ ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകാതിരിപ്പാൻ നബി (സ) ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ഈ ഹജ്ജു് കഴിഞ്ഞു അധികം താമസിയാതെ അവിടുന്നു് ഈ ലോകത്തോടു് യാത്രപറഞ്ഞു. അതു കാരണമായി യാത്രയുടെ ഹജ്ജു് എന്നു് ഈ ഹജ്ജിന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചു. ആറു ലക്ഷം പേർ എല്ലാ കൊല്ലവും ഹജ്ജിന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അതു തികയാതെ വന്നാൽ അല്ലാഹു മലക്കുകളെക്കൊണ്ടു് ആ എണ്ണം പൂർത്തീകരിക്കുമെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ഹജ്ജോടുകൂടി നബി (സ) ഉംറയും നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇതോടുകൂടി നാലു് ഉംറയാണു് നബി(സ) നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ സഹിഷ്ണുത

യമനിലെ ഒരുരാജ്യമായ നജ്റാൻ ദേശ

ക്കാരായ കൃസ്ത്യാനികൾ ഈസാനബി (അ)യുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് നബിയുമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുവാൻവേണ്ടി മദീനയിൽവന്നു. 60 ഒട്ടകങ്ങളിലാണ് അവർ വന്നിറങ്ങിയതു്. മസ്ജിദുന്നബവിയിൽ അവക്ക് അവരുടെ ആരാധന നടത്തുവാൻ നബി (സ) അനുവാദം നൽകിയതിനാൽ അതിനു സൌകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അവർ പട്ടുവസ്ത്രം ധരിക്കുകയും, സ്വർണ്ണമോതിരം അണിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതു് കണ്ടു് ചില സാധുമുസ്ലിമീങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെട്ട ഐഹികക്ഷേമത്തെ ആശിച്ചു. ഉടനെ പാരത്രികജീവിതത്തേയും അതിലെ സുഖക്ഷേമങ്ങളേയും വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു് ആയത്തു് അവതരിച്ചു. അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ചില പരവതാനി നബി തിരുമേനിക്കു് കാഴ്ചവെക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ചില ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നബി (സ) സ്വീകരിച്ചില്ല. പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു വിമുക്തനായ ഉടനെ നബി തിരുമേനി (സ) ആഗതരെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അവർ "ഞങ്ങൾ നിങ്ങളേക്കാൾ മുമ്പുതന്നെ ഇസ്ലാംമതവിശ്വാസികളാണു്" എന്നു പറഞ്ഞു് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണു് ചെയ്തതു്. കുരിശിനെ ആരാധിക്കുകയാലും, പന്നിമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനു് സന്താനങ്ങളുണ്ടെന്നു് സങ്കല്പിക്കുകയാലും നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളല്ല എന്നു നബി തിരുമേനി (സ) അവരോടു് പറഞ്ഞു. അവസാനമായി നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "നമ്മിൽനിന്നു് ആരാണു് അസത്യവാദികൾ എന്നറിയുവാനായി, നമ്മിൽ അസത്യവാദികളുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം വർഷിക്കട്ടെ എന്നു നാം ഇരുകൂട്ടരും പ്രാർത്ഥിക്കുക." അതും അവർ വിസമ്മതിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. അവർ അവസാനം നബി (സ)ക്കു കരം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു് സമ്മതിച്ചു സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടു. അവക്കു ഒരു ഭരണാധികാരിയെ അയച്ചുകൊടുക്കേണമെന്നപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അബൂ ഉബൈദത്തു് ആമിറുബ്നുൽജറാഹ് എന്ന സഹാബിയെ അയച്ചുകൊടുത്തു.

മുസ്ലിംകൾ തബൂക്കു് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു മദീനയിൽ വന്നപ്പോൾ സഖീഫ് ഗോത്രക്കാരുടെ ഒരുസംഘം നബി തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അറേബ്യയിൽ ഖുറൈശികളുടെ ഏഴപേരും പെരുമയും ശക്തിയുമുള്ള ഗോത്രക്കാരാണിവർ. ഇവർ ഇസ്ലാമിൽ വന്നതോടുകൂടി ഇസ്ലാം വളരെയേറെ ശക്തിപ്പെട്ടു. അവർ തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ നമസ്കാരത്തിൽ ഇമാമത്തു നിർവ്വഹിപ്പാനായി ഒരാളെ നബിയോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു നബി (സ) ഉസ്മാനുബ്നുഅബുൽആസിയെ അയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഖുർആൻ പഠിക്കുന്നതിലും, മതപരമായ വിജ്ഞാനത്തിലും വളരെ ജാഗ്രതയുള്ള ആളായിരുന്നു. നമസ്കാരം വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നും, മദ്യപാനവും, വ്യഭിചാരവും അനുവദിക്കേണമെന്നും, അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ മൂന്നു വർഷത്തിനുള്ളിൽ നശിപ്പിക്കരുതെന്നും സഖീഫ് വംശക്കാർ ആദ്യം നബിയോടു് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. പ്രാർത്ഥനയില്ലാത്ത മതം നിഷ്പ്രയോജനമാണെന്നും മദ്യപാനവും വ്യഭിചാരവും മതത്തിനു വളരെ വിരുദ്ധമാണെന്നും, വിഗ്രഹാരാധന തികച്ചും അനിസ്ലാമികമാണെന്നും നബി (സ) അവക്കു് താക്കീതു് കൊടുത്തു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുഭയം ജനിപ്പിക്കുകമൂലം അവർ ഇസ്ലാമിൽ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് മടങ്ങിപ്പോയി. അബൂസുഫ്യാനുബ്നുഹർബ്, മുഗീറത്തുശഹ്ബത്തു് എന്നിവരെ, അവരുടെ ബിംബങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാനായി

നബി(സ) അവരോടൊപ്പം അയച്ചുകൊടുത്തു. അവർ ബിംബങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു അവയിലുണ്ടായിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും എടുത്തു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ബനൂഅമിർ വംശക്കാരായ അമിറുബ്നുത്തുഫൈലും, അർബദ്ബ്നുറൈസും, ജബ്ബാറുബ്നുസൽമയും അടങ്ങിയ ഒരു സംഘം നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി അവരുടെ നേതാവായ അമിർധനികനും കോമളനുമായിരുന്നു, നബി(സ)യുടെ ശത്രുവായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അമിറിനെ നബി (സ) ഒരു അതിഥിയും നേതാവും എന്നനിലക്കു സ്വീകരിച്ചിരുത്തി. അദ്ദേഹം നബിയോട് പറഞ്ഞു "മുഹമ്മദേ! നിന്റെ ശേഷം അധികാരം എനിക്കു നീ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മതം വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാം." നബി (സ) പറഞ്ഞു "ഇസ്ലാമിന്റെ ഭരണാധികാരം നിനക്കോ നിന്റെ കുടുംബത്തിനോ ലഭ്യമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുനിശ്ചയിക്കുന്നവർക്കാണ് ലഭ്യമാകുക" അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു "എങ്കിൽ ഞാൻ മുസ്ലിമാകുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കെന്താണ് സിദ്ധിക്കുക?" നബി (സ) പറഞ്ഞു "മറ്റു മുസ്ലിംകൾക്ക് എന്തു ലഭ്യമാകുന്നുവോ അതു നിങ്ങൾക്കും ലഭ്യമാകും." അയാൾ ഇതിൽ തൃപ്തിപ്പെടാതെ നബി(സ)യോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് മടങ്ങിപ്പോയതു്. വഴിമദ്ധ്യവെച്ച് അയാൾക്ക് കോളറ ബാധിച്ചു ബനൂസലീം വംശക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഭവനത്തിൽ അഭയം തേടി. ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ കിടന്നു മരിക്കുന്നതിൽ അപമാനം തോന്നിയ അയാൾ കുതിരപ്പുറത്തുകയറി കുതിരയെ വട്ടം ചുറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ കുറച്ചു സമയത്തിനുള്ളിൽ അയാൾ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നു് മരിച്ചുവീണു. മരണത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു അവന്റെ മരണ മൊഴി.

ആമിറുബ്നുതുഫൈൽ എന്നു പേരായ മറ്റൊരു മാനുംകൂടിയുണ്ടു്. അദ്ദേഹം അസ്ലമി ഗോത്രക്കാരനും പ്രധാന സഹാബിയുമാണു്. ജീവിതം സുഖമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ചില സംഗതികൾ നബിയോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, സലാം വിതരണം ചെയ്യുവാനും, വിശക്കുന്നവർക്കു് ആഹാരം നൽകുവാനും, കാരണവന്മാർ മുഖേന അനീതി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്തുകൊണ്ടു ലജ്ജിക്കുന്നുവോ അതിലധികം അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവാനും, എന്തെങ്കിലും അവിവേകം വന്നുപോയാൽ ഉടനെ പശ്ചാത്തപിക്കുവാനും നബി (സ) അദ്ദേഹത്തോടുപദേശിച്ചു.

ഹിജ്റ: ഒമ്പതാംവർഷത്തിൽ നുമാമുബ്നുസഅലബത്തു് നബി തിരുമേനി (സ)യുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു. അദ്ദേഹം നബിയോടു് ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചു പലതും ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. അനന്തരം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗോത്രക്കാരെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകഫലമായി അവരും ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചു.

നബി തിരുമേനി (സ) തബൂക്കിൽനിന്നു മടങ്ങിയ ഉടനെ ബഹ്റൈനിൽനിന്നു അബ്ദുൽഖൈസിന്റെ ജനത നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിക്കുകയും അവരെല്ലാം നബിയുടെ പുണ്യകരം ചുംബിക്കുകയും ഇസ്ലാംമത നിയമങ്ങൾ ചോദിച്ചു പഠിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് സ്വദേശത്തേക്കു പോയി. നാല്പതോളം ആളുകൾ അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഅശജ്ജു് അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പ്രായം കുറവായി

രുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം അവരുടെ നേതാവായിരുന്നു. ഒട്ടകത്തിനെ മുട്ടുകുത്തിച്ചതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം വെളുത്ത രണ്ടു വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയും വളരെ അച്ചടക്കത്തോടും സാവധാനത്തിലും നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു കൈ പിടിച്ചു ചുംബിക്കുകയുണ്ടായി. നബി(സ) അദ്ദേഹത്തോടായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതായ രണ്ടു സംഗതികൾ നിങ്ങളിലുണ്ടു്. അതായതു് സഹനവും, സമാധാനവും"

ബനൂഹനീഫ വംശക്കാർ നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു മതപരിവർത്തനം ചെയ്തു മടങ്ങി. അക്കൂട്ടത്തിൽ കപ്രചാരകനായ മുസൈലിമത്തുൽകദ്ദാബുമുണ്ടായിരുന്നു. അവനെ അവർ വളരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അവൻ മുസ്ലിമായിട്ടാണു് പോയിരുന്നതെങ്കിലും യമാമത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു്, താൻ പ്രവാചകനാണെന്നു് വാദിച്ചു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിനോടു് ചോദിച്ചപ്പോൾ "അവൻ നിങ്ങൾക്കു് നാശമല്ല" എന്നു പറഞ്ഞതു് നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചോ? അതാണു് ഞാൻ നബിയാണെന്നതിനു് ലക്ഷ്യം" എന്നു് മുസൈലിമത്തു് പറയുകയുണ്ടായി. തനിക്കും പ്രവാചകത്വമുണ്ടെന്നു് കാണിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശം അവൻ നബിക്കു് അയച്ചു. അതിനു മറുപടി എന്നോണം നബി (സ) ഇങ്ങിനെ എഴുതി "അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ മുഹമ്മദിൽ നിന്നു അസത്യവാദിയായ മുസൈലിമത്തുൽകദ്ദാബിനു; അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് മാത്രമാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ അവകാശം അവൻ ഇഛിക്കുന്നവർക്കാണു്. അന്ത്യഗ്രണം മതഭക്തന്മാർക്കാകുന്നു."

അസ്വദുൽഅൻസിയ്യി എന്നു പേരായ ഒരാളും പ്രവാചകനാണെന്നു് വാദിച്ചു. നബിതിരുമേനിയാൽ നിയമിതനായ മുഹാജിർബ്നു അബീഉമയ്യത്താണു് സൻആഅു് കീഴടക്കിയതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു അധികകാലം അവിടെ ഭരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. അനന്തരം ആ അധികാരം ബർദാൻ എന്ന ഒരാൾക്കായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗശേഷം അസ്വദു് ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി വന്നു സൻആഅു് പിടിച്ചടക്കി ബർദാൻ എന്നവരുടെ ഭാര്യ മറുസുബൊത്തിനെ അവൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. പക്ഷെ അവളുടെ ഉദ്ദേശപ്രകാരം ഫൈറോസ് ചുവർ തുരന്നു് അകത്തു കടന്നു മർദ്ദിച്ചു കിടക്കുന്ന അസ്വദിനെ വധിച്ചു. അവന്റെ തല മുറിച്ചെടുത്തു പോന്നു. ഈ ചരിത്രം ഉടനുണ്ടായതാണു്.

ഹാത്തിമിന്റെ പുത്രി

തബൂക്കു് യുദ്ധത്തിനു് മുമ്പായി തയ്യ് വംശക്കാരുടെ നേരെ ഹസ്രത്തു് ഇമാം അലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചിരുന്നുവെന്നു് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ! അന്നു് ബന്ധനസ്ഥയായ ഹാത്തിമിന്റെ പുത്രിയേയും മറ്റും പള്ളിയുടെ അടുത്ത സ്ഥലത്തായിരുന്ന തടങ്ങലിൽ വെച്ചിരുന്നതുമുണ്ടു്. അവരുടെ സമീപത്തിൽക്കൂടി പോയിരുന്ന നബിയെ നോക്കി ഹാത്തിമിന്റെ പുത്രി അവളെ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു നിന്നെ എത്തിച്ചു തരുന്ന വിശ്വസ്തരായ ആരെങ്കിലും ഇവിടെ വന്നാൽ എനിക്കു് അറിവുതരുന്നപക്ഷം അയാളുടെ കൂടെ നിന്നെ അയച്ചുതരാം. അതുപ്രകാരം ഖുസാഅത്തിൽപെട്ട ഒരു സമൂഹം അവിടെവന്നപ്പോൾ ആവിവരം നബിയെ അവർ അറിയിക്കുകയും അതിനാൽനബിഅവർക്കു ന

ല്ല വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം, വാഹനം മുതലായവ കൊടുക്കുകയും അവളുടെ സഹോദരനായ അതിയ്യിബ്നുഹാതിമിന്റെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നബിയുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ സഹോദരിയിൽനിന്നു കേട്ടപ്പോൾ അതിയ്യി നബിയുടെ സമീപത്തിൽ വന്നു. നബി അദ്ദേഹത്തെ സല്ക്കരിച്ചു അവിടത്തെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ആസനസ്ഥനാക്കി. ഒരു യാത്രമദ്ധ്യേ ഒരു വൃദ്ധ നബിയോടു് നില്ക്കുവാൻ പറയുകയുണ്ടായി. കുറെ നേരം ആ വൃദ്ധക്കുവേണ്ടി നബി നിന്നു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ അതിയ്യി നബി (സ) ഒരു രാജാവു് അല്ല പ്രവാചകൻ തന്നെയാണു് എന്നു മനസ്സിലാക്കി. അതിയ്യിബ്നുഹാത്തിം തന്റെ ജനതയുടെ പക്കൽനിന്നു 4ൽ ഒരു ഭാഗം കരം വസൂലാക്കിയിരുന്നു. കുസുമതസ്ഥനായ തനിക്കു ഇതു അനുവദനീയമാണോ എന്നു നബി ചോദിച്ചു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അതിയ്യി ഇല്ലെന്നു സമ്മതിച്ചു. തന്നെയല്ല തന്റെ വിശ്വാസം ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ചു തുടർന്നുകൊണ്ടു് നബി ചോദിച്ചു "അല്ലയോ അതിയ്യു് ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതി കണ്ടിട്ടു് ആയിരിക്കാം നിങ്ങളെ ഇതിൽ ചേരുന്നതിൽനിന്നു തടയുന്നതെങ്കിൽ അടുത്തുതന്നെധനംഎടുക്കുവാൻ ആളില്ലാത്തവണ്ണം നിറഞ്ഞു ഒഴുകുന്നതു് നിങ്ങൾക്കു് കാണാം. അതല്ല ഞങ്ങളുടെഎണ്ണത്തിലുള്ള കുറവും ശത്രുക്കളുടെ വർദ്ധനവുമാണു് നിങ്ങളെ തടയുന്നതെങ്കിൽ അല്ലാഹു ആണെ സത്യം അടുത്തുതന്നെ ഒരു സ്ത്രീ ഖാദസ്സിയത്തിൽനിന്നു ഈ പുണ്യഭവനം (കഅബ) സന്ദർശിക്കുവാൻ അവളുടെ ഒട്ടകപ്പുറത്തുകയറി ഭയമില്ലാതെ വരുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കാണാം. ഇതുമല്ലഅധികാരവും ഭരണവും എല്ലാം മറവുള്ളവക്കു് ആയതു കൊണ്ടാണെങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തുതന്നെ ബാബിലിലെ വെളുത്ത കൊട്ടാരങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾ ജയിച്ചടക്കുന്നതു് നിങ്ങൾക്കുകേൾക്കാം." അനന്തരം അതിയ്യി ഇസ്ലാമായി തന്റെ സമുദായികളുടെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി.

ഹിജറ 9-ാംകൊല്ലം അസദു വംശക്കാർ ഒരു സംഘമായി വന്നു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. അവിടത്തെ സന്ദേശം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിതന്നെ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു വരികയാണു് ചെയ്തതു്. എന്നു അവർ നബിയോടു് പറഞ്ഞു അവർ എല്ലാം മുസ്ലിംകളായി മടങ്ങി. അജ്ഞാതകാലത്തു് അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പക്ഷിലക്ഷണം, ഗണിതം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു അവർചോദിച്ചു. അതു നിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണു് എന്നു നബി (സ) അവരെ ഉണർത്തി.

ബനീഖുറൈളു് വംശക്കാരനായ അംറും തന്റെ കക്ഷികളും നബിയുടെ അടുക്കൽവന്നു മുസ്ലിം ആവുകയുണ്ടായി. അവന്റെസഹോദരപുത്രനായ ഖൈസിനെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിരസിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീടു് ഇസ്ലാമായി. അംറു പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഒരു യുദ്ധവീരനും കുശകവിയും ആയിരുന്നു.

ഖിന്നത്തു് വംശക്കാരായ 60 പേർ നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. പട്ടുധാരികളും കണ്ണിൽ സുറുമ ഇട്ടവരും, മുടി ഇഴരി ഇട്ടിരുന്നവരും ആയിരുന്നു അവർ. "ഇതാണോ രാജധാനി! ഇതുകുറു സാധാരണ സ്ഥലംപോലെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ" എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ "ഞാൻ ഒരു രാജാവു് അല്ല അബ്ദുള്ളയുടെ പുത്രൻ മുഹമ്മദ് ആണ്" എന്നു നബി പറഞ്ഞപ്പോൾ നബിയുടെ ചേർകൊണ്ടു് സംബോധനം ചെയ്കയില്ലെന്നു അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ

ഞാൻ അബുൽഖാസിം ആണ് എന്നു നബി തിരുമേനി പറഞ്ഞു "അല്ലയോ അബുൽഖാസിം! ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ പരീക്ഷിക്കാനായി ഒരു സാധനം മറച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു പറയുമാക്കിയാലും:" "അല്ലാഹുവേ! ഇതു ഗണിതമല്ലേ; ഗണിതക്കാരനും ഗണിതക്കാരിയും ഗണിതം നോക്കിപ്പിക്കുന്നവനും നരകാഗ്നിക്കു ആഹാരമല്ലോ!" എന്നു നബി പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു "എന്നാൽ അങ്ങു് നബിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കും" ഉടനെ നബി(സ) ഒരുപിടി ചരൽകല്ല് എടുത്തുപിടിച്ചു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "ഈ കല്ലുകൾ ഞാൻ പ്രവാചകനാണെന്നു് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചാൽ പോരയോ?" അതു അവർ സമ്മതിക്കുകയും ആ കല്ലുകൾ നബിയുടെ കയ്യിൽ ഇരുന്നു അല്ലാഹുവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം ചില വാചകങ്ങൾ നബി അവരെ ഓതികേൾപ്പിച്ചു. അല്പനേരത്തിനു നബി മൌനമായി കണ്ണുനീർകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ താടിയെ നനച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബിയുടെ സങ്കടം കണ്ടു് അവർ ചോദിച്ചു "ഇതു് അവതരിപ്പിച്ചതന്ന രക്ഷിതാവിനെ ഭയംകൊണ്ടാണോ അവിടുന്നു് ഇങ്ങിനെ കരയുന്നതു്." "ഞാൻ അവനെ എങ്ങിനെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കും. എന്നെ നിയോഗിച്ചതായ ആപത്തിനെ മൂടിയുള്ള ചാട്ടിനു സമാനം. ഞാൻ അതിനെ തെറ്റിയാൽ എനിക്കു നാശമാണു്" അനന്തരം അവരുടെ നേരെതിരിഞ്ഞു നബി ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾ ആവുന്നില്ലയോ?" "ഉവ്വു ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾ ആയിരിക്കുന്നു." നബി ചോദിച്ചു "എന്നിട്ടാണോ നിങ്ങൾ ഈ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു്." ഉടനെ ആ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം അവർ അഴിച്ചുമാറുകയുണ്ടായി.

നൂരിസുബ്നുഖലാൽ, നുഅ്മാൻ, മആഫിർ, ഹംദാൻ എന്നീ പേരുകളുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്കു മറുപടിയെന്നോണം നബി(സ) ഇങ്ങിനെ എഴുതി. "അൽമാബെഅ്ദു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരായ മുഹമ്മദ് നൂരിസബ്നുഖുലാൽ, നുഅ്മാൻ, മആഫിർ, ഹംദാൻ എന്നീ പേർകൾക്കു് എഴുതുന്നതു്. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നു. തുടക്കു് യുദ്ധത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിയ അവസരമാണു് നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം എനിക്കു കിട്ടിയതു്. അതിലെ ഉള്ളടക്കം ഞാൻ അറിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ സൽകർമ്മികളും അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ ദൂതനേയും ഭയപ്പെടുന്നവരും ആയിരിക്കുന്ന കാലംവരെ നിങ്ങൾ വിജയികളായിരിക്കും."

റോം ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥനും സിറിയായോടു് തൊട്ടുകിടക്കുന്ന മആനം അതിന്റെ പരിസരങ്ങളും ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയുമായ ഫദവത്തുബ്നുഅംറുൽജുദാമി ചില സംഭാവനകളോടുകൂടി ഒരു ആളെ നബിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് അയച്ചു. നബി ആ ഹദ്യകൾ സ്വീകരിച്ചു അദ്ദേഹം മുസ്ലിം ആയതിൽ സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തി. ഇതറിഞ്ഞ റോം രാജാവു് അദ്ദേഹത്തെ തടങ്കലിൽ വെച്ചു ഇസ്ലാം മതം ഉപേക്ഷിക്കാഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു.

നൂരിസ്ബ്നുകഅബിന്റെ കക്ഷികൾ നബിയുടെ അരികെ വന്നപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു "അജ്ഞാനകാലത്തു് നിങ്ങളുടെ സമരത്തിൽ വിജയം എങ്ങിനെ കരസ്ഥമായിരുന്നു." അവർ പറഞ്ഞു "ഞങ്ങൾ ഐകൃമുള്ളവരും ആരെയും മർദ്ദിക്കാത്തവരും ആയിരുന്നു. അതാണു് ഞങ്ങളെ വിജയിപ്പിച്ചിരു

ന്നതു"" അതാണു് പരമാർത്ഥം എന്നു നബി പറഞ്ഞു.

മുസൈനത്തു് വംശക്കാരായ 400പേർ നബിയുടെ സമീപത്തിൽ വരികയുണ്ടായി. അവരെ സൽക്കരിക്കാൻ ഹസ്രത്തു് ഉമറിനോടു് നബി പറഞ്ഞു. അല്പം മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നതുകാരക്ക അവരുടെ ആവശ്യംകഴിഞ്ഞു് ബാക്കി ഉണ്ടായി.

അശ്ഹരി, ഉമൈരിയ എന്നീ വംശക്കാരും നബിയുടെ അടുക്കൽവന്നു മതജ്ഞാനം ഗ്രഹിച്ചു മടങ്ങുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ വിവിധ ഭാഗത്തുനിന്നു അനവധി വംശക്കാരും മറവും നബിയുടെ അടുക്കൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായും ഒറയായും വന്നു് മുസ്ലിംകൾ ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവ എല്ലാം എടുത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നപക്ഷം ഈ അദ്ധ്യായം വളരെ നീണ്ടുപോകും എന്നുഭയന്നു ചുരുക്കുന്നു.

തിരുമേനി രാജാക്കൻമാർക്കയച്ച സന്ദേശങ്ങൾ.

രാജാക്കന്മാരെ ഇസ്ലാമിയത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് സന്ദേശം അയക്കുവാൻ നബി ആശിച്ച അവസരം മുതലെടുത്തു മടക്കി ഒട്ടിച്ച കത്തുകൾ അല്ലാതെ അവർ വായിക്കയില്ലെന്നു് അറിഞ്ഞപ്പോൾ 'മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹി' എന്ന അടയാളത്തിൽ ഒരു മോതിരം ഉണ്ടാക്കി. അതു് മൂന്നുവരി ആയിട്ടായിരുന്നു എഴുതിയിരുന്നതു്. പ്രഥമവരി അല്ലാഹു വെന്നും മദ്ധ്യവരി റസൂൽ എന്നും ഒടുവിലത്തെ വരി മുഹമ്മദ് എന്നും ആയിരുന്നു കത്തിയിരുന്നതു്. സീൽ അടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മുഹമ്മദുറസൂലുല്ലാഹി എന്നായിരുന്നു വായിക്കപ്പെടുക. അതിനു വേണ്ടിയാണു് അങ്ങിനെ കത്തിയിരുന്നതു് വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഈ മോതിരം അവിടുത്തെ ഇടത്തെ കയ്യിന്റെ ചെറുവിരലിൽ ആയിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ വലത്തെ കയ്യിന്റെ ചെറുവിരലിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

നബി (സ)യുടെ വിയോഗാനന്തരം ആ മോതിരം ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ ഉമർ ഉസ്മാൻ എന്നീ പേരുകൾ ഉപയോഗിച്ചുപോന്നു. ഉസ്മാനെ വധിക്കപ്പെട്ടന്നതിനുമുമ്പു് അരീസു് എന്ന കിണറ്റിൽ അതുവീണുപോയി. മൂന്നു ദിവസം തിരഞ്ഞുനോക്കിയെങ്കിലും കിട്ടിയില്ല.

ഹിജറ 6=ാംവർഷം റോമാ ചക്രവർത്തി ആയ കൈസറിനു് ദഹിയ്യത്തുൽ കൽബി പക്കൽ ഒരു സന്ദേശം കൊടുത്തയച്ചു. റോം സുപ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു സാമ്രാജ്യം ആയിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടു്, ആഫ്രിക്ക, മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ തീരങ്ങൾ, തുർക്കി, പലസ്തീൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ റോമിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങളും വീടുകളും നടികളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രസ്ത്യൻ ലോകത്തിന്റെ മതാചാര്യനായ പോപ്പിന്റെ അധികാരത്വം റോമിൽ ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ടു് എന്നു പറയാം. പ്രസ്തുത സന്ദേശവുമായി ദഹിയ്യത്തു് കൈസറിന്റെ കീഴിൽ ബസറയിലെ ഗവണ്ണരായ നുഅ്മാനിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അയാൾ അദിയ്യിബ്നു ഹാതിമിനെ ദഹിയ്യത്തിന്റെ കൂടെ അയച്ചു. ഈ അദിയ്യി മുസ്ലിം ആയ ചരിത്രം മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. കൈസറിന്റെ രാജധാനിയിൽ ചെല്ലുന്നവർ അവനു (സുജൂദു) സാ

സ്ഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നുവെത്രേ. അതു കൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ ഹേഹിയ്യത്ത് അനേഷിച്ചതിൽ രാജാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്നു പല വാതിലുകളും അതിൽ ഓരോ മണ്ഡപങ്ങളും ഉണ്ടെന്നും ആ സ്റ്റേജിൽ കത്തു കാണുകയാണെങ്കിൽ രാജാവു എടുത്തുവായിക്കുമെന്നും വിവരം കിട്ടുകയും അതു പ്രകാരം സ്റ്റേജിൽ കത്തുവെച്ചു ഹേഹിയ്യത്തു് മാറിനില്ക്കുകയുംചെയ്തു. കത്തു എടുത്തുനോക്കിയതിൽ അതിന്റെ മേൽവിലാസം അറബ് ആയതിനാൽ അതുചരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരാളെ വിളിപ്പിച്ചു വായിപ്പിച്ചു. നബിയെ സംബന്ധിച്ചു പൂർണ്ണജ്ഞാനം ലഭിക്കാനായി അറബികളിൽപെട്ട ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ രാജധാനിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തി അതനുസരിച്ചു സിറിയയിലേക്കു് വ്യാപാരത്തിന്നു വന്ന അബൂസുഫ്യാനെയും പാർട്ടിയേയും ആണു് ഭടന്മാർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ചെന്നതു്. ഹുദൈബിയ്യ കാലത്തും അബൂസുഫ്യാൻ സിറിയയിൽപെട്ട ഉസ്സത്തിൽ ആയിരുന്നു. ആ അറബികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് രാജാവു് ചോദിച്ച "നബി ആരെന്നു് വാദിക്കുകയും എനിക്കു ഒരു സന്ദേശം അയക്കുകയും ചെയ്ത ആ മനുഷ്യന്റെ അടുത്തക്കുട്ടർ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടോ" "ഉവ്വു് ഞാൻ അയാളുടെ ഗോത്രവഴിയിൽ അടുത്ത ബന്ധുവാണു്." എന്നു അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവു്:— "അയാളുടെ മുമ്പു് ഇങ്ങനെ വല്ലവരും നബിയാണെന്നു വാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?"

അബൂസുഫ്യാൻ:— "ഇല്ല"

രാജാവു്:— "അയാളും ഈവിധം പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു് കളവു് പറയാറുണ്ടോ?"

അബൂ:— "ഇല്ല"

രാജാവു്:— "അയാളുടെ പിതാക്കന്മാരിൽ രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ"

അബൂ:— "ഇല്ല"

രാജാവു്:— "അയാളുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം എങ്ങിനെ ആണു്"

അബൂ:— "അയാളുടെ ബുദ്ധിയിലോ ആലോചനയിലോ ആക്ഷേപിക്കാൻ ഇല്ല"

രാജാവു്:— "നാട്ടു് പ്രധാനികളോ അതല്ല അഗതികളോ ആരാണു് അയാളെ അനുഗമിക്കുന്നതു്"

അബൂ:— "സാധുക്കളും അശക്തരുമാണു്. അഥവാ എളിയവരും പെരുപ്പക്കാരുമാണു് അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്."

രാജാവു്:— "അവർ വർദ്ധിക്കുകയാണോ കുറഞ്ഞുകയാണോ ചെയ്യുന്നതു്."

അബൂ:— "വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്."

രാജാവു്:— "അവരിൽ ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വെറുത്തു അതിൽനിന്നു മടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ"

അബൂ:— "ഇല്ല."

രാജാവു്:— "അദ്ദേഹം വല്ലപ്പോഴും വാഗ്ദത്തം ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടോ?"

അബൂ:— "ഇല്ല"

രാജാവു്:— "അദ്ദേഹവുമായി നിങ്ങൾ സമരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ"

അബൂ:— "ഉവ്വു് ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചു. മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ ജയിച്ചു"

രാജാവു്:— "നിങ്ങൾ ഈ പറഞ്ഞതു് മുഴുവൻ വാസ്തവമാണെങ്കിൽ എന്റെ

ഈ സിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തിനു കരസ്ഥമാ
യേക്കാം. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരികെ
യാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദം ഞാൻ
കഴുകുമായിരുന്നു."

കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമാണ് താഴെ കാ
ണിക്കുന്നത്. "അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചക
രായ മുഹമ്മദിന്റെ പക്കൽനിന്ന് റോമാക്കാ
രനായ ഹിർക്കലിനു്. അല്ലാഹു കാണിച്ചുത
രുന്ന സന്മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി ചലിക്കുന്നവർക്കാ
ണ് സുവ്വ് സമാധാനവും. ഞാൻ താങ്കളെ ഇ
സ്ലാമീയത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. താങ്കൾ മു
സ്ലീംആയാൽ നിങ്ങൾ രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ഇ
രട്ടി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അ
ഥവാ താങ്കൾ പിന്മാറുകയാണെങ്കിൽ താങ്കളു
ടെ കുറ്റം മാത്രമല്ല പുരോഹിതവരിക. നേ
രെമറിച്ചു താങ്കളുടെ പ്രജകളുടേയുംകൂടി കുറ
ങ്ങൾ നിങ്ങൾ പുറകേകൊണ്ടിവരുന്നതാണ്.
"പറയുക അല്ലയോ ഗ്രന്ഥം ലഭിക്കപ്പെട്ടവ
രേ! നിങ്ങൾക്കും നമ്മൾക്കും സമമായ ഒരു
വാചകത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ വരിക. അതായ
തു് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം നാം ആരാധിക്കുക.
അവനോടു് ഒന്നിനേയും സമമാക്കാതിരിക്കുക.
അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ ആരേയും രക്ഷക
ത്താവാക്കാതിരിക്കുക" എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
മുസ്ലീം ആവുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ മുസ്
ലീംകളാണെന്നുള്ളതിലേക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷി
കളാവുക." കൈസർ തന്റെ ജനതയെ ഭയ
ന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മുസ്ലീം ആകുമായിരുന്നു.
പക്ഷെ ബഹുമാനപൂർവ്വം ചില സംഭാവനകൾ
ദഹിയ്യത്തുപക്കൽ നബിക്കു് കൊടുത്തയച്ചു
രുന്നു.

പേഷ്യയിലെ രാജാവായ ഖിസ്രാക്കു്
അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉദാഹത്തു് പക്കൽ ഒരു
സന്ദേശം കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. അതിലെ ഉ
ള്ളടക്കം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "അല്ലാഹുവി
ന്റെ പ്രവാചകരായ മുഹമ്മദ് പേഷ്യക്കാര
നായ കിസ്റാക്കു് എഴുതുന്നതു്. സന്മാർഗ്ഗ
ത്തിലേക്കു് നയിക്കുന്നവർക്കാണു് രക്ഷ. ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഇസ്ലാമിയത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കു
ന്നു. സർവ്വർക്കും പ്രവാചകനായിട്ടാണു് അല്ലാ
ഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നിങ്ങൾ
മുസ്ലിം ആവുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ രക്ഷ
പ്രാപിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കുറ്റത്തി
ന്നു പുറമെ അഗ്നിയ്ക്കു് ആരാധന ചെയ്യുന്ന
സർവ്വരുടെ കുറ്റത്തിൽനിന്നും ഓഹരിനിങ്ങൾ
ക്കു വഹിക്കാം." ഈ കത്തു വായിച്ചുകേട്ടു
ടൻ ആ കത്തു അയാൾ ചീന്തിക്കളയുകയാ
ണു് ചെയ്തതു്. ഈ വിവരം നബിക്കു ലഭിച്ച
പ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു. "അയാളുടെ രാ
ജ്യവാഴ്ചയും ചീന്തപ്പെട്ടുപോയി, യമനിലെ ബാ
ദാൻ എന്ന ഭരണകാരനു് കിസ്റാ ഒരു സ
ന്ദേശം അയച്ചു. അതിൽ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു
എഴുതിയിരുന്നതു്. "അറേബ്യയിൽ നബി
യാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ഒരാളുടെ സന്ദേശവു
മായി ഒരു ദൂതൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. അതു
കൊണ്ടു് നീ അവിടെ പോയി അയാളെ അ
തിൽനിന്നു മടക്കുക. മടങ്ങാത്തപക്ഷം അയാ
ളുടെ തല എടുത്തു ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരിക.
നിന്റെ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽപെട്ട ശക്ത
രായ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു അയാളെ ഖണ്ഡിക്കുക.
എന്റെ ദാസനായ അയാൾ എന്റെ നാമ
ത്തിനു മുമ്പായി അയാളുടെ പേർ എഴുതിയി
രുന്നു." ബാദാൻ അയാളുടെ പട്ടാളക്കാരനായ
ഖഹർമാനെയും മറ്റൊരു ദൂതനേയും കൂട്ടി അ
യച്ചു. അവർ മദീനയിൽവെച്ചു നബിയെ
കാണുകയുണ്ടായി—അവർ നബിയോടു് ഇ
ങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ചക്രവർത്തിയായ ഖിസറാ
താങ്കളെ പിടിച്ചു ഹാജരാക്കുവാനായിട്ടു് ബാ
ദാൻ രാജാവിനു് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചിരു
ന്നു. അതുപ്രകാരമാണു് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വ

ന്നിട്ടുള്ളതു്. താങ്കൾ ഇതു് നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ താങ്കൾക്കും, താങ്കളുടെ ജനതയ്ക്കും, രാജ്യത്തിനും നാശകരമായിരിക്കും.” പേർഷ്യയിലെ ആചാരമനുസരിച്ചു താടി വടിക്കുകയും മീശവളർത്തുകയുമാണു് അവർ ചെയ്തിരുന്നതു്. അതുകാരണമായി അവരുടെ മുഖത്തു് നോക്കുവാൻപോലും നബി(സ) വെറുത്തിരുന്നു. നബി അവരോടു് ചോദിച്ചു. “നിങ്ങളോടു് ഇങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആരാണു് കല്പിച്ചതു്.” “ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ അഥവാ കിസറാ” എന്നവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ എന്റെ നാഥൻ താടി വളർത്തുവാനും മീശ വെട്ടിപ്പിക്കുവാനുമാണു് എന്നോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്.” എന്നു് നബി അവരോടു പറഞ്ഞു. രാവിലെ വരുവാൻ പറഞ്ഞു അവരെ നബി അയച്ചു. പിറ്റെ ദിവസം രാവിലെ അവരോടു് നബി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “അടുത്ത ദിവസം കിസറായെ അയാളുടെ പുത്രൻ വധിക്കുമെന്നു ദിവ്യജ്ഞാനത്താൽ ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു.”

അനന്തരം അവർ മടങ്ങി ഈ വിവരം ഭാതാൻ രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. ഇതു് കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു “മുഹമ്മദ് നബിയാണെങ്കിൽ ആ കാര്യം അങ്ങിനെതന്നെ പുലരും.” അതുപ്രകാരം ആ ദിവസംതന്നെ കിസറായുടെ ഘാതകൻ അവന്റെ പുത്രൻതന്നെ ആയിത്തീർന്നു. ആ ഘാതകനായ പുത്രൻ ഭാതാൻ രാജാവിനു് ഇപ്രകാരം എഴുതി. “പേഷ്യക്കാരായ പല പ്രധാനികളേയും വധിച്ചതുവാൽ ജനങ്ങളിൽ വിപ്ലവം പൊട്ടിപുറപ്പെടുന്നതിനെ ഞാൻ ഭയക്കുന്നു. കിസറായെ ഞാൻ വധിച്ചു. ഈ സന്ദേശം നിനക്കു കിട്ടിയാൻ നീ എനിക്കു കീഴടങ്ങുകയും എന്റെ കല്പന കിട്ടുവോളം അറബികളുടെ നേരെ അക്രമത്തിനു് ഒരുങ്ങാതിരിക്കുകയും വേണം.” ഇതിനു് മറുപടിയെന്നോണം ഭാതാൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി. “ഞാനും എന്റെ അനുയായികളും നബിയെ വിശ്വസിച്ചു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.” പിന്നീടു് കിസറാ രാജധാനി മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു് ലഭിച്ചു.

ഹിജറ ആറാംവർഷം അംറുബ്നുഉമയ്യത്തുവശം അബൂസീനിയയിലെ രാജാവായ നജ്ജാഷിക്കു് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. ആ സന്ദേശം കിട്ടിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം ബഹുമാനപൂർവ്വം രണ്ടു് കണ്ണിൽവെച്ചു് ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും താഴെ ഇറങ്ങി ഇരുന്നു. ഉമ്മുഹബീബത്തിനെ നബിക്കു വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കുവാനായി ആ കത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. നബിയുടെ പിതൃസഹോദരപുത്രനായ ജഅഫറുബ്നുഅബൂതാലിബു് മുഖേനയാണു് ആ വിവാഹം നടന്നതു്. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനോടുകൂടി അറുപതുപേരെ നബിയുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം ഹിജറ ഒമ്പതിൽ മൃതിയടഞ്ഞു. നബിയും അനുയായികളും ഇദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിനു് നബിയെ കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഹുദൈബിയ്യസന്ധി കഴിഞ്ഞു വരും മദ്ധ്യേയാണു് ഹാത്തിബ്ബ്നുഅബീബൽത്തഅത്തുപക്കൽ മുക്കൗക്കിസു് രാജാവിനു ഒരെഴുത്തുകൊടുത്തയച്ചതു്. ഈജിപ്ത്, ഇസ്ക്കന്ദ്രിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ അവന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. ഈജിപ്തിൽ എത്തിയ ഹാത്തിബു് രാജാവിനെ കാണാതെ നേരെ ഇസ്ക്കന്ദ്രിയയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ആണു് കപ്പൽ മാർഗ്ഗമായിട്ടു് അവന്റെ രാജധാനിയിലേക്കു് പോകുവാൻ കഴികയുള്ള എന്നറിഞ്ഞതു്. ഉടനെ കപ്പൽ [കയറി അവിടെ എത്തി കത്തു കൊടുത്തു. അ

തു് ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് രാജാവു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "അദ്ദേഹം നബിയാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിച്ചു ശത്രുക്കളെ അവരുടെ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് പുറത്താക്കുന്നില്ല"

ദൂതൻ— "അങ്ങുന്നു് ഈസാ നബിയാണെന്നു് സമ്മതിക്കുന്നില്ലയോ"

രാജാവു്— "ഉവ്വു്."

ദൂതൻ— "എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കൾ കുരിശിന്മേൽ തറക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിക്കാതെ അവങ്കലേക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടതു് എന്തുകൊണ്ടു്."

രാജാവു്— 'നിങ്ങളും നിങ്ങളെ അയക്കപ്പെട്ട ആ ദേഹവും തത്വജ്ഞാനികൾ തന്നെ" അതിനുശേഷം ആക്കിബത്തു രാജൻ ഒരു മറുപടി എഴുതിയോണം ഇങ്ങിനെ എഴുതി. "നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം ഞാൻ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ഒരു നബിയുടെ ആഗമനം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ ആ നബി സിറിയയിൽ ആയിരിക്കാം അവതരിക്കുക എന്നായിരുന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ എഴുത്തുകാരനെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കുകയും 100 പൊന്നും അഞ്ചു വസ്ത്രങ്ങളും ഞാൻ കൊടുക്കുകയും നിങ്ങൾക്കായി മാരിയ, സീരിൻ എന്നീ നാമങ്ങളിൽ 2 ദാസികളേയും 20 വസ്ത്രവും കുറെ വാസന ദ്രവ്യവും ഉൽഫത് എന്ന നാമത്തിൽ ഒരു തട്ടകുതിരയും ഒരു വൈദ്യനെയും ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അയക്കുന്നുണ്ടു്." "ഞങ്ങൾ വിശക്കുമ്പോൾ മാത്രമെ ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളു. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾക്കു് വിശക്കുകയുമില്ല. അതിനാൽ വൈദ്യൻ ഞങ്ങൾക്കു് ആവശ്യം ഇല്ല." എന്നു് നബി പറഞ്ഞയക്കുകയും വൈദ്യനെ മടക്കുകയും ചെയ്തു. ഹസ്രത്തു് ഉമറിന്റെ കാലത്തു് അവന്റെ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടങ്ങി എങ്കിലും അവൻ ആ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു

അലാഅ് ബ്നുഹളറമിയ്യിവശം 'ബഹറൈനിയിലെ രാജനായ' മുൻദിർബ്നുസാവക്കു ഒരു സന്ദേശം നബി അയച്ചിരുന്നു. അതു കിട്ടിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജകളെ ഇസ്ലാമിയത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷെ അവരിൽ ചിലർ മാത്രമേ വിശ്വസിച്ചുള്ളു. ഈ വിവരം മുൻതിർ നബിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ വീണ്ടും അവരെ ഇസ്ലാമിയത്തിലേക്കു് ക്ഷണിക്കുവാനും നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെമേൽ നികുതി ചുമത്തുവാനും നബി കത്തുമൂലം മുൻതിറിനെ അറയിച്ചു.

അംറുബ്നുആസി പക്കൽ ജലനാന്റെ പുത്രരായ അമ്മാനിലെ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർക്കും നബി സന്ദേശം അയച്ചു. അതുപ്രകാരം അവരും അവരുടെ പ്രജകളിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു. വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെമേൽ കരം ചുമത്തുകയും ഉണ്ടായി.

യമാമത്തുകാരനായ ഹൗദത്തുബ്നുഅലിയുൽഹനഫി എന്നാൾക്കും ഒരു എഴുത്തു് അയച്ചു എഴുത്തു് സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും മറുപടിയിൽ എഴുതി. "ചില കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചു തരിക ആണെങ്കിൽ ഞാൻ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളാം" ഈ കത്തു വായിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ നബി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഒരു കണ്ണും ഭ്രൂപോലും അവൻ ആയശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. അവനും അവന്റെ ധനത്തിനും നാശം."

കൈസറിന്റെ കീഴിൽ ഭരണാധികാരിയായ ദിംഷിക്കിലെ നുരിസ്ബ്നുഅബീശമ്മറിനും ഒരു സന്ദേശം അയച്ചിരുന്നു. അ

വൻ അത്ര നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

നബിതിരുമേനി (സ) യുടെ ചില അത്ഭുത പ്രവൃത്തികൾ

മനുഷ്യലോകത്തെ ഇസ്‌ലാമിയത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് നബി പല അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ നബിമാരും അക്കാലത്തുള്ള ജനത ചെയ്തുപോന്നിരുന്ന ചില കൃത്യങ്ങളോട് യോജിച്ച തരത്തിലുള്ള അത്ഭുതത്തോടുകൂടിയാണ് അവതരിച്ചിരുന്നത്. ഉദാഹരണമായി മൂസാനബിയുടെ ജനത വലിയ മന്ത്രവാദികളായിരുന്നതിനാൽ അവരെ അസാദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള ചില അതിശയങ്ങളാണ് മൂസ (അ) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. തന്റെ വടി മൂർഖൻ പാമ്പായി വാപിളർന്ന് ഫിർഔനിനേയും സൈന്യത്തേയും വിഴുങ്ങുവാൻ സമീപിക്കുകയും മൂസ അതിനെ തൊട്ടാൽ അത് വീണ്ടും പൂർവ്വരൂപം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. ഇത് കാരണമായി അക്കാലത്തുണ്ടായ മന്ത്രവാദികളുടെ നേതാക്കന്മാർ മൂസയുടെ കൃത്യം മന്ത്രവാദമല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതുപ്രകാരം ഈസാനബി അവതരിച്ച് കാലം തന്റെ ജനങ്ങൾ വലിയ വൈദ്യന്മാരായിരുന്നതിനാൽ ഈസാനബിയുടെ പുണ്യകൈ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് മരിച്ചുകിടക്കുന്ന മൃതദേഹത്തെ ജീവിപ്പിക്കുകയും അന്ധന്മാരെ കാഴ്ചയുള്ളവരാക്കുകയും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ അവരിൽ ചുരുക്കം ചേർ അത് വൈദ്യമല്ല വ്യത്യാസമാണെന്ന മനസ്സിലാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരായിതീർന്നു. അറബിലോകം സാക്ഷിത്തിൽ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച കാലത്താണ് ലോകൈക നേതാവായ മുഹമ്മദ് മുസ്ഥഫാ (സ. അ) അവതരിച്ചത്. നബി അവരെ വെല്ലുവിളിച്ചു. നിങ്ങൾ വലിയ സാഹിത്യകാരന്മാരും കവികളും അക്ഷരജ്ഞാനികളുമാണല്ലൊ. നിങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ എല്ലാം ഉപയോഗിച്ചു ഖുർആനിനോട് സാദൃശ്യമായ ഒരു വചനമെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുവാനായിട്ട്. പക്ഷെ അതവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ പരാജയം മനസ്സിലായപ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാണെന്ന് ദൃഢമായി അവരിൽ പലരും ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. നബി കാണിച്ചതായ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളിൽ ചന്ദ്രനെ രണ്ടാക്കി പിളർത്തിയതും ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ അസർനമസ്കാരത്തിനായി മറഞ്ഞുപോയ സൂര്യനെ വീണ്ടുമുദിപ്പിച്ചതും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയതും നബിയുടെ ഇംഗിതംകൊണ്ട് വൃക്ഷങ്ങളും, കല്ലുകളും, മരങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതും അതിപ്രധാനമേറിയതാണ്. ഇത്തുകൂടാതെ അനവധി അത്ഭുതകാര്യങ്ങൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി നബി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തിരുമേനിയുടെ വിയോഗം.

ഹിജറ 11 റബീഉൽ അവ്വൽ മാസത്തിൽ ലോകശിരോമണിയായ മുഹമ്മദ് മുസ്ഥഫാ (സ. അ.) നു 63 വയസ്സ് തികഞ്ഞു. സർവ്വ ലോകത്തേയും ദുഃഖത്തിൽ ആഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞ മരണം ആ പുണ്യാത്മാവിനെ മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും മറച്ചുകളഞ്ഞു. നിശയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ അവിടുന്നു ഒരിക്കൽ 'ജന്നത്തുൽബഖീഇൽ' പോവുകയും അവിടെ മറവുചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ നിത്യശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ ശാശ്വതമായ ഭൗതിക ജീവിതമോ അതോ അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കലോ ഏതാണ് അവിടുത്തേക്ക് ഉത്തമം എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കലാ

ണം എനിക്ക ഇഷ്ടം എന്ന നബി പറഞ്ഞ. അതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഭട്ടേഹത്തിന്റെ ആ വിലാപം മറവുള്ള സഹാബികളെ പരിഭ്രാന്തരാക്കിതീർത്തു. എന്നാൽ ആ രോദനം മറവ ഒന്നുമല്ലായിരുന്നു. ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ വിളക്ക് പൊലിയുവാൻ പോകുകയാണു് എന്നാണു് നബിയുടെ ആ വാക്കിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നതു്, എന്നു് മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടായിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ നബിയെ ശക്തിയായ തല വേദനയും പനിയും ബാധിച്ചു. സഫറിലെ കഠിനശീതമായിരുന്ന ഇതിന്റെ ആരംഭം. അതു 13 ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. എല്ലാ ഭാര്യമാരുടെയും അനുമതിയോടുകൂടി സൈനബ ബീബിയുടെവസതിയിൽനിന്നു ഹ: ആയിശയുടെ വീട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഹസ്രത്തു് അലി, അബ്ബാസു് ഇവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു് നബി ആയിശയുടെ വീട്ടിൽ വന്നതു്. അനന്തരംനബിയുടെ അസ്വാസ്ഥ്യം കൂടുതലായി. പനിയുടെ കാഠിന്യത്താൽ പുതപ്പിന്റെ മീതെ കൈവെക്കാൻപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ കാമന പുത്രി ആയ ഫാത്തിമയെ അരികെ വിളിച്ചു എന്തൊ ചില രഹസ്യം പറഞ്ഞു. അതിനെ തുടർന്നു ഫാത്തിമ വിലപിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെതന്നെ വേറെ എന്തോ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ വിലാപം ചിരിയായി പരിണമിച്ചു. എന്നാൽ അവിടത്തെ വിയോഗവാർത്ത ആയിരുന്നു ഫാത്തിമയെ കരയിപ്പിച്ചതു്. നബിയുടെ കഡുംബത്തിൽ നിന്നു അവിടത്തോടു് ആദ്യം ചേരുന്നതു് ഫാത്തിമയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ആഹ്ലാദത്തിൽ മുഴുകി. അതായിരുന്നു ആ ചിരിയുടെ കാരണം.

ജനങ്ങൾക്കു നമസ്കാരത്തിൽ ഇമാംസ്ഥാനം വഹിക്കുവാനായി ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിനു കല്പന കൊടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹസ്രത്തു് ആയിശ അതിൽ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അവിടുന്നു നിന്നിരുന്ന ആ സ്ഥാനത്തു് അബൂബക്കർ നില്ക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അലിവിനാൽ ഒരുപക്ഷെ അവർ വിലപിച്ചുപോയേക്കും. അതിനാൽ അവരുടെ ഒത്തുകൊടുക്കാൻ കഴിയാതെ വരും" വീണ്ടും അബൂബക്കറിനോടുതന്നെ നില്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോഴും ആയിശ പ്രസ്തുത വാക്യംതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. അതുകേട്ടപ്പോൾ നബി ചോദിച്ചു "അല്ലയോ ആയിശാ! നിങ്ങൾ ഹസ്രത്തു് യൂസുഫിന്റെ സഖികളെപോലെ ആണോ." അതായതു് പിതാവിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണാവസരത്തിൽ ആയിശ വെറുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രഹസ്യത്തിൽ അതു അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു എന്നാണു് നബിയുടെ ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം. 17 സമയത്തെ നമസ്കാരം അബൂബക്കർ നിർവ്വഹിച്ചു. ഇതു നബിക്കുശേഷം അവർ ഖലീഫ ആയിരിക്കാനുള്ള ഒരു സൂചനയായിരുന്നു.

അൻസാരികളുടെ വിലാപവും നബിയുടെ അന്ത്യ പ്രസംഗവും.

അൻസാരിക്കാരുടെ വിലാപം നബി അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹസ്രത്തു് അബ്ബാസു്, ഹസ്രത്തു് അലി ഇവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നബി (സ) പ്രസംഗപീഠത്തിൽ ആസന്നരായി. ഇതു് അവിടത്തെ അന്ത്യമായ പ്രസംഗപീഠം അലങ്കരിക്കലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ആ പീഠത്തിൽ അവിടുന്നു് കയറീട്ടില്ല.

തലവേദനയുടെ കാഠിന്യംകൊണ്ട് അവിടത്തെ തല ഒരു ശീലകൊണ്ട് കെട്ടിയിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം തടിച്ചുകൂടിയ ജനസമൂഹത്തെ നോക്കി ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി.

"എന്റെ അഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വല്ല പ്രവാചകന്മാരും ശാശ്വതമായിരിക്കുന്നുണ്ടോ. ഇല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടും നിങ്ങൾ എന്നോടും ചേരുന്നതാണ്. മുഹാജിരീങ്ങളേ! നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ഗുണകാംക്ഷികളാവേണമെന്ന് ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. എല്ലാകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹു ആരെ വിജയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവൻ വിജയിയാകാതെ കഴിയുകയില്ല. ആരെയോ അവൻ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു, തീച്ചയായും അവൻ പരാജയപ്പെടാതേയും സാധ്യമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് അധികാരം കിട്ടിയാൽ ലോകത്ത് നാശവും കുടുംബകലഹവും ഉണ്ടാക്കുമോ! അയ്യ് ഒരിക്കലും ചെയ്യപോകരുത്. അൻസാരിക്കാർ! അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഔദ്യം നല്കി. അവരുടെ ധനവും ഭവനവും നിങ്ങൾക്കുതന്നു. എന്നല്ല, അവരുടെ ആത്മാവുകളേക്കാൾ നിങ്ങളെ അവർ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അവരുടെ നേരെ നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണം. രണ്ടാളുകളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങൾ വിധിപറയേണ്ടിവന്നാൽ അവരുടെ ഗുണങ്ങളെ നിരസിക്കുകയോ കുറങ്ങളെ മാപ്പ് ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ അരുത്. നിങ്ങൾ എന്റെ ഹൗളൽകൌസറിനെ സമീപിക്കുന്നവരാകേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നാവിൻറെയും കയ്യിൻറെയും ഉപദ്രവത്തെ തടഞ്ഞുകൊള്ളണം!"

ആ പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന് വിരമിച്ചു ഉടനെ അവിടുന്ന് വീട്ടിലേക്ക് പോയി: ആയിശ പറയുകയാണ്, അവിടുത്തെ തല എന്റെ തുടമ്മേൽ ഇരിക്കെ അവിടുത്തേക്ക് മോഹാലസ്യം ഉണ്ടായി. അതിൽനിന്ന വിമുക്തരായ നബി കണ്ണുകൾ മേല്പോട്ട് ഉയർത്തി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹുമ്മഗ്ഫിലീ, ഖ്ംനീ ഖൽഹിക്കുനീ ബിറഫീഖിൽ അഹ്ലാ." ഇതായിരുന്നു അവിടുത്തെ അന്ത്യ വചനം.

അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ

നബിക്ക് മരണവേദന തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ ഭാര്യ ഫാത്തിമ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "എന്റെ പിതാവിന്റെ വേദനയേ!" അതു കേട്ടപ്പോൾ നബി പറഞ്ഞു. "ഇന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം ഒരു വേദനയുമില്ല." ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അവിടുത്തെ സഹചാരികളുടെ പ്രാർത്ഥനയും വമനവും സംഘടനയുംകണ്ട് സന്തോഷത്തിൽ അവിടുത്തെ മുഖം കളിക്കുകയും പുഞ്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു ദിവസംതന്നെയാണ് ആ ലോകശിരോമണി ലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞതു. മാനവദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായതു. നബിയുടെ വിയോഗാവസരം അബൂബക്കർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നബിയുടെ കല്പനപ്രകാരം തന്റെ ഭാര്യ അംബീബത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയിരിക്കയായിരുന്നു. ഉറിയവാളോടും കണ്ണുകളിൽ തീപ്പൊരിപാറുന്ന മുഖത്തോടും കൂടിയാണ് ഉമറിന്റെ അപ്പോഴത്തെ നില. നബി മരണപ്പെട്ടു എന്നു ആര് പറയുന്നുവോ അവന്റെ തല ഉടലിൽനിന്ന് വേർപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഉമർ ഒരുങ്ങിയിരുന്നതു. പരിഭ്രാന്തരായ ജനങ്ങളിൽ പെട്ടെന്നു ഒരു സമാധാനമുണ്ടായി. അപ്പോൾ

മറൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ ആഗമനമാണു്. നബിയുടെ കോമള മുഖം കുറച്ചു ചുംബനം കൊടുത്തു വിലപിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരേ! അവിടുന്നു ഞങ്ങളിൽ നിന്നു അപ്രത്യക്ഷമായി. എന്റെ ജീവൻ ആരുടെ കൈവശത്തിലാണോ ആ രക്ഷിതാവിനെതന്നെയാണെ. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരേ! അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷങ്ങൾ അങ്ങയുടെമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അങ്ങേയ്ക്കു് പണയമാണു്. അവിടുന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരണപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും അങ്ങയെ ഇത്ര സുഗന്ധമുള്ളതാക്കിയതു് എന്തു്? അങ്ങു് ഇനി ജീവിക്കുകയും വീണ്ടും മരിക്കുകയും ഉണ്ടാവുകയില്ല." അനന്തരം ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ ഹസ്രത്തു് ഉമറിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഹേ! ഉമർ! നിങ്ങൾക്കു് എന്തായിപ്പോയി. നിങ്ങൾ എന്റെ വാചകം അല്പമൊന്നു ചിന്തിക്കുക." ക്ഷോഭിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന ഉമർ അബൂബക്കറിന്റെ അരികെ ഇരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചകം ശ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു് അബൂബക്കർ ഇപ്രകാരം തുടങ്ങി "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! മുഹമ്മദിനെ ആരെങ്കിലും ആരാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും മുഹമ്മദ് മരിച്ചുപോയി. അല്ലാഹുവിനെ ആരെങ്കിലും ആരാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനും മരണമില്ലാത്തവനുമാണു്". "നിശ്ചയമായും തങ്ങളും അവരും മരിക്കുന്നതാണു്." എന്നു് പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുപോയോ." ഉമർ അപ്പോഴാണു പ്രസ്തുത ആയത്തു് കേട്ടതു്. ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ പ്രസംഗം മൂലം ഹസ്രത്തു് ഉമറിനു് നബിയുടെ വിയോഗം ദുഷ്കരമായപ്പോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു അനുശോചനമെന്നോണം ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി.

"നബിയെ! അങ്ങയുടെ വേർപാടിനാൽ അവിടുത്തെ പീഠംപോലും വിലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യരായ ഞങ്ങൾ അവിവേകം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും വിലപിക്കുന്നതിലും എന്തത്ഭുതമാണുള്ളതു്?" നബിയുടെ മനോഹരദേഹത്തെ ഖബറിൽവെച്ചു് മണ്ണു് ഇറക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അവിടുത്തെ പ്രേമപുത്രിയായ ഫാത്തിമ അല്പം മണ്ണെടുത്തു് കണ്ണിൽവെച്ചു ചില പദ്യങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണു്. "പ്രവാചകരുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലമായ ആ പൂങ്കാവിലെ മണ്ണിന്റെ സുഗന്ധം ആരെങ്കിലും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ദീർഘകാലത്തോളം ആ സുഗന്ധം അവർ ആസ്വദിക്കാതിരിക്കില്ലെങ്കിനെ. എന്നെ ബാധിച്ച ഈ ഭയങ്കരദുഃഖം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പകലിന്നാണെങ്കിൽ അതു് നിശയുടെ അന്ധകാരമായിരുന്നെങ്കിലും തന്നെ." നബിയുടെ വിയോഗത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവിടുത്തെ പ്രബോധനമാരായ അനുയായികളും മറ്റും പദ്യമായും ഗദ്യമായും അനുബന്ധഭാഗങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അവിടുന്നുയാതൊരു ചെയ്യുന്ന കുഴിപോലും അതിന്റെ ശരീരം ഒരു കിണറ്റിൽ കൊണ്ടുചെന്നിടുകയും അവിടുത്തെ കുടിക്കുന്നതിനുള്ള പാനീയം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് മൂടിക്കെട്ടുകയും ചെയ്തു. സർവ്വലോകപരിപാലനായ അല്ലാഹുവേ! നബിയോടുള്ള പ്രേമം ഞങ്ങളിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അവിടുത്തെ ശുപാർശിക്കു ഈ അഗതിയെ അർഹനാക്കുകയും ചെയ്യണമെ!

ഹിജറ 11മുതൽ 13വരെ
ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ
ഖലീഫാരോഹണം.

അന്യായകാര്യം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രതിനിധിയെ തിരഞ്ഞുഎടുക്കേണ്ട വിഷയത്തിലേക്കായിരുന്ന പിന്നെ അവരുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞതു്. അൻസാരിക്കാർ മുഹാജിരീങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. "നാം ഇരുകക്ഷികളിൽനിന്നും ഓരോ പേരെ എടുക്കാം." "പ്രതിനിധി ഞങ്ങളിൽനിന്നും മന്ത്രി നിങ്ങളിൽനിന്നും ആണു് ആവേണ്ടതു്." എന്നു അപ്പോൾ മുഹാജിരീങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഇരുകൂട്ടരും ഓരോന്നു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. സംസാരം കലശലായപ്പോൾ അബൂബക്കർ ഉമറിനെ നോക്കി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ഉമർ! നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയാവുക!" അപ്പോൾ ഉമർ അബൂബക്കറിന്റെ കൈ പിടിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളിൽ മുൻഗണനയുള്ളതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബൈഅത്തു് (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യുന്നു." അനന്തരം എല്ലാവരും അബൂബക്കറിനെ ബൈഅത്തു് ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്നു പുത്രിയായ ഫാത്തിമയെ രോഗം ബാധിച്ചു. അതുകാരണമായി ഹസ്രത്തു് അലിക്കു് ഈ ബൈഅത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഫാത്തിമ്മയുടെ മരണശേഷമാണു് അലി ബൈഅത്തു് ചെയ്തതു്. ഖലീഫ ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അബൂബക്കർ ഏതാണ്ടു് ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ പ്രസംഗം.

"സഹോദരങ്ങളേ! അല്ലാഹു ആണെ ഒരു ഖലീഫ ആകുവാൻ ഞാൻ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്നായി അല്ലാഹുവിനോടു് രഹസ്യമായൊ പരസ്യമായോ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുമില്ല. ഞങ്ങളുടെമേൽ വല്ല കുഴപ്പങ്ങളും വരുമോ എന്നു് ഭയന്നുകൊണ്ടാണു് ഈ മഹാ ഭാരം ചുമക്കാൻ ഞാൻ പ്രേരിതനായതു്. ഇതു് ഒരിക്കലും എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. കാരണം അതു ഭാരമേറിയ ഒരു കാര്യമാണിതു്. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമില്ലാതെ ഈ കാര്യം വഹിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഞാൻ ഇനിയും ആശിക്കുന്നു എന്നേക്കാൾ പ്രാപ്തിയുള്ള മറൊരാൾ ഈ കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഉണ്ടായെങ്കിൽ.....ഞാൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി ചരിക്കുകയാണെങ്കിൽമാത്രം നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കണം! നേരെ മറിച്ചു ഞാൻ തെറ്റു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു് എനിക്കു കാണിച്ചുതരികയും തിരുത്തിത്തരികയും വേണം. നിങ്ങളിൽ പ്രാപ്തി ഇല്ലാത്തവൻ എന്റെ അടുക്കൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവനാണെന്നു് അറിയണം. നിങ്ങളിൽ ശക്തിയുള്ളവൻ എന്റെ അടുക്കൽ ശക്തിഹീനനും അയാളുടെ ചുമതല ഞാൻ നിർവ്വഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ ദൂതനേയും പിന്തുടരുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ അനുഗമിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ബഹിഷ്കരിക്കണം."

സുമാർ 33000 പേർ അന്നു് ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ ഹസ്തം പിടിച്ചു ബൈഅത്തു് ചെയ്തു.

ഉസാമത്തിന്റെ പട്ടാളം.

അബൂബക്കർ അധികാരത്തിൽവന്ന ഉടനെ പ്രവൃത്തിക്കാനുണ്ടായതു് ഉസാമത്തു്ബ്നുസൈദിന്റെ കീഴിൽ ഉള്ള സൈന്യത്തെ

അയക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ ആ സൈന്യം കുലീനനല്ലാത്ത വെറും 17 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഉസാമത്തിന്റെ കീഴിൽ നയിക്കുവാൻ ഒരു വിഭാഗം തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ഖലീഫ ആ അഭിപ്രായം നിരസിച്ചുകൊണ്ട് അല്പം ഗൗരവത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "എന്റെ പ്രഥമ പരിപാടി നബി തുടങ്ങിവെച്ചകാര്യം നിർവ്വഹിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അവിടുന്ന് മരണശയ്യയിൽ കിടന്ന് എന്നോട് ആജ്ഞാപിച്ച ആ കാര്യം ഞാൻ നിരസിക്കുകയാണോ വേണ്ടതു്?" ധീരനായ അബൂബക്കറിന്റെ ആജ്ഞയനുസരണം സൈന്യം പുറപ്പെട്ടു. അടിമയുടെ പുത്രനായ സേനാനായകൻ ഉസാമത്തു് കുതിരമുകളിലും ഖലീഫ നടന്നുകൊണ്ടും കുറെ ദൂരംവരെ പോയി. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നു ഒരു മാതൃക പഠിക്കാനുണ്ട്. അതു് മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പ് അടിമകളേയും പെറുപ്പക്കാരേയും പെറിയ കണ്ണുകൊണ്ടു് ആയിരുന്നു വീക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. ആ നീചമായ പാരമ്പര്യം മുസ്ലിംകളിൽനിന്നു എടുത്തുകളയാൻ ഇതു് ഉപകരിക്കും. 40 ദിവസത്തിനുശേഷം ഉസാമത്തു് വിജയിയായി തിരിച്ചുവന്നു.

ജനങ്ങൾ വ്യതിചലിക്കുന്നു.

മരുഭൂമിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അപരിഷ്കൃതരായ അറബികൾ ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോയിത്തുടങ്ങി. സുഹൈലിന്റെ പ്രസംഗംമൂലം ഖുറൈശികൾ ഉറച്ചുനിന്നു. ഉസ്മാനുബ്നുഅബിൽആസിമൂലം സഖീഫ്വംശക്കാരും ഉറച്ചുനിന്നു. നജ്ദ്, യമൻ എന്നീ നാട്ടുകാരും ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. അതിനാൽ ഭയങ്കര ആപത്തു് മുസ്ലിംകളിൽ വ്യാപിച്ചു. നമസ്ക്കരിക്കാം സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയില്ല എന്നു ചിലരും മുഹമ്മദ് നബിയാണെങ്കിൽ മരിക്കുകയില്ലെന്നു മറ്റു ചിലരും വാദിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഇതിനെ തുടർന്നു യഹൂദർ, ക്രസ്ത്യർ മുതലായവരും തലപൊക്കാൻ തുടങ്ങി: ഇങ്ങിനെയുള്ള പല വിഷമഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തിട്ടാണ് ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയതു്. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു. "റസൂലിനു കൊടുത്തുപോന്നിരുന്ന ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെപോലും ആരെങ്കിലും നിരോധിച്ചാൽ ഞാൻ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യും." വിജയിച്ചുവന്ന ഉസാമത്തിനെ മദീനനിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടു് ഖലീഫതന്നെ പ്രസ്തുത മതപരിത്യാഗികളോടു് എതിരായി ഒരു സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്കയും അവരെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം 11 സൈന്യങ്ങളെ ഓരോ നായകന്മാരുടെ കീഴിലായി അറേബ്യയുടെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിലേക്കയച്ചു.

അസ്വദിന്റെ നബിത്വം.

നബിയുടെ കാലത്തുതന്നെ നബിയാണെന്നു വാദിച്ചവനാണു് പ്രസ്തുത അസ്വദുൽ അൻസിയ്യി. യമൻ ഭരണാധികാരിയായ ബാദാൻ നബിയുടെ കത്തുമൂലം മുസ്ലിം ആയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയായി നബി നിശ്ചയിച്ചു. അയാളുടെ മരണാനന്തരം യമൻ സംസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട നജ്റാനിൽ അംറുബിനുഅസ്മിനേയും നജ്റാൻ, സബീഉ ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഖാലിദുബ്നുസഈദിനേയും, ഹമദാനിൽ ആമിറുബ്നുശഹ്റിനേയും, സ്വൻആയിൽ ശഹ്ർഇബ്നുബാദാൻനേയും അക്കിൻതാഹിബ്നുഅബീഹാലത്തിനേയും മറ്റു

രിബിൽ അബാമൂസയേയും ജന്തലിൽ യഅലബ്നുഉമയ്യത്തിനേയും നബി ഭരണാധികാരികളാക്കി. മഅദ ഒരു പണ്ഡിതനും കൂടി ആയിരുന്നതിനാൽ യമൻ ഹസ്റമൌത്ത് എന്നീ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിലും അദ്ദേഹം മാറി മാറി ഉദ്യോഗം നോക്കിയിരുന്നു.

നബിയുടെ വിയോഗകാലത്തു് യമൻ, ഹസ്രമൌത്ത് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്തുപേരുകൾ ഭരണാധികാരികളായിരുന്നു. ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇൽ നിന്നു നബി മടങ്ങിയശേഷം നബിയെ സുഖക്കേടു് ബാധിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ ഉടനെ അസ്വദ് ധൈര്യസമേതം നബിയാണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അതിനെ തുടർന്നു മദഹ്ജ് വംശക്കാർ അവനെ പിന്തുടർന്നു. നജ്റാനോടു യുദ്ധം ചെയ്കയും ഖാലിദ്ബ്നുസഹീദ്, അംറുബ്നുഅസ്മു എന്നീപേരുകളെ അവിടെനിന്നു അവൻ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ അവൻ സൻആയിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ ഭരണാധികാരിയായ ശഹാദബ്നുബാദാനെ വധിച്ചു. മഅദു, അബീമൂസ എന്നീ പേരുകൾ അവിടെനിന്നു് ഹസ്രമൌത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അംറും, ഖാലിദും മദീനയിലേക്കു പോന്നു. താഹിർ സൻആയിലെ പൌരന്മാരെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അസ്വദ് അവിടങ്ങളിൽ വിജയിയായി. അവന്റെ ശക്തി കാട്ടുതീപോലെ പടർന്നു. മറ്റു പട്ടാളങ്ങൾക്കു പുറമെ 700 അശ്വഭടന്മാരും അവനുണ്ടായിരുന്നു. മുദ്അജ് വംശക്കാരിൽ അവന്റെ പ്രതിനിധി അംറുബ്നുമഅതീഖരിബയും അവന്റെ സൈന്യത്തിലെ പ്രതിനിധി ഖൈസുബ്നുഅബ്ദുയഗുസും ആയിരുന്നു. ബാദാന്റെ ഭായ്വ് ആസാദയെ ഖാദ്ദേഹത്തിനെ വധിച്ചതിനുശേഷം അസ്വദ് വിവാഹം ചെയ്തു. അസുവദിനോടു് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു് നബിയുടെ കല്പന കിട്ടിയതിനെ തുടർന്നു മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ ഒരു നവജീവൻ വന്നു. ഈ വിവരം അസ്വദിനെ ഭയപ്പെടുത്തി അവന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പത്നിയായ ആസാദയെ അറിയിച്ചു. ആസാദ പല മധുരവാക്കുകളെകൊണ്ടു അവനെ സമാധാനപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു സഹായങ്ങൾ പല ഭാഗത്തുനിന്നും എത്തിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു കേട്ടപ്പോൾതന്നെ നീറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ മഹതിയുടെ ഹൃദയത്തിനു ഒരു ശാന്തത കിട്ടി ഹൃദയം കുളിർത്തു.

അസ്വദിന്റെ അന്ത്യം

സമയം നിശയുടെ അന്ധകാരം. അസ്വദ് അവന്റെ കൊട്ടാരമുറിയിൽ ശയിക്കുകയാണു്. പത്നിയായ ആസാദ അടുത്തുതന്നെ അവന്റെ തലഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കസാലയിൽ ഇരുന്നു എന്തോ ചിന്തിക്കുന്നു. ആ മുറിയിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളക്കു അതിന്റെ അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുവാൻ പോകുന്നു. അപ്പോഴാണു് ചുമർ തുരന്നു ഫൈറോസ് അകത്തു് പ്രവേശിച്ചതു്. ഫൈറോസിനെ കണ്ട ഉടനെ അസ്വദ് എഴുന്നേറ്റ് ഇരുന്നു എന്തോ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് വീണ്ടും ശയിച്ചു. "അല്ലയോ ഫൈറോസ്! നീ എന്തിന്നാ ഒരുക്കം?" ഇതു് അവന്റെ പിശാച് അവനെക്കൊണ്ടു് പറയിപ്പിച്ചതായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വാക്യം ഫൈറോസിനെ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്തി. അയാൾ ചിന്തിച്ചു. ഇവനെ ഇപ്പോൾ തന്നെ വധിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്റേയും ആസാദയുടേയും ജീവനും് നഷ്ടംതന്നെ. ആ ചിന്ത അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ആയുധത്താൽ അസുവദിനെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. കാളയുടെ അ

വരൽ പോലെയുള്ള ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ സൈന്യങ്ങൾ അവനെ സമീപിക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ട ഓടിവന്നു.

നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട ആ ശബ്ദം എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ 'ഒഹ്'യ് വരുന്ന ശബ്ദമാണു് എന്നു് ആസാദ അ സൈന്യത്തോടു് പറഞ്ഞു, സമാധാനപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഫൈറോസയുടെ പിതൃസഹോദരപുത്രി ആയിരുന്നു ആസാദ. അസ്വദിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്നു നബിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാം തങ്ങളുടെ ജോലികളിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി. ഹസ്രത്തു് മഅദ് ജനങ്ങളുടെ ഇമാം സ്ഥാനം വഹിച്ചുപോന്നു. അസ്വദ് വധിക്കപ്പെട്ട വിവരം നബി ആകാശമാർഗ്ഗമായി ആ രാത്രി തന്നെ അറിഞ്ഞു. അസ്വദിന്റെ ഘാതകൻ പുണ്യ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യവാൻ ആണു് എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞു. അവന്റെ വാഴ്ച്ചക്കാലം മൂന്നു മാസമായിരുന്നു. ഈ വർഷത്തിൽതന്നെ നബിയുടെ ഓമനപുത്രി ഫാത്തിമ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. നബിയുടെ വിയോഗത്തിനുശേഷം ആറുമാസം മാത്രമെ ആ മഹതി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളു. ആ കാലങ്ങളിൽ ഫാത്തിമ ചിരിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല ഈ വർഷംതന്നെ അതായതു് ഹിജറ 11ൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബൂബക്കർ (റ) തായ്ഫിൽനിന്നോറ അമ്പുമൂലം നിഷ്ക്രമനായി.

തുലൈഹത്തിന്റെ നബിത്വവാദം

നബിയുടെ ജീവിതത്തിൽതന്നെ നബിയാണെന്നു് വാദിച്ചിരുന്ന മറെറാരുത്തനാണു് തുലൈഹത്ത്ബ്നു ഖുവൈലിദ്അസദിയ്യി. ആ കാലത്തുതന്നെ നബി ബനീ അസദ് വംശക്കാരുടെ അധികാരി ആയിട്ടു് ഇറാഖ്ബ്നുഅസ്വർ എന്ന ആളെ നിയോഗിച്ചു. അതുമുതൽ അവന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരു പ്രാവശ്യം ആരോ അവനെ വെട്ടുകയുണ്ടായി അതുകൊണ്ടു് ഫലിച്ചില്ല അതുമുതൽ തുലൈഹത്തിനു ആയുധം ഫലിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കിംവദന്തി ജനങ്ങളിൽ പരന്നു. അതിനെ തുടർന്നു അവനു പട്ടാളം വർദ്ധിച്ചു. ജിബ്രീൽ ഒഹ്'യുമായി അവനെ സമീപിക്കുന്നുണ്ടെന്നുപോലും പറയുവാൻ ചിലർ ലജ്ജിച്ചില്ല. നമസ്കാരത്തിൽനിന്നുള്ള് ഒഴിവുകിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് മുഖം താഴെക്കുതന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടമില്ലെന്നും അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അസദ്, ഗത്വ്ഫാൻ, തയ്യ് എന്നീ ഗോത്രങ്ങളിൽ അധികംപേരും അവനെ പിന്തുടർന്നു. പ്രസ്തുത സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗം അബ്റഖിലും മറെറാരുഭാഗം ബിർഖിസ്സുത്തിലും തടിച്ചുകൂടി ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ മദീനയുടെ രക്ഷാർത്ഥം ഹസ്രത്തു് അലി, തൽഹത്തു്, സുബൈർ, ഇബ്നുമസൂഉദ് മുതലായവരെ എല്പിച്ചു സക്കാത്തു നിരോധിക്കുന്നവരുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. ബനൂഅബ്ബാസ്, ദബിയാൻ എന്നീ ഗോത്രക്കാർ നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളാം സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയില്ല എന്ന വാദക്കാരായിരുന്നു. ബിർഖിസ്സുത്തിൽ തടിച്ചുകൂടിയ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ കുരാകൃമണം നടത്തി അതിൽ ശത്രുക്കൾ പരാജയപ്പെട്ടു അതിനാൽ അബൂബക്കറിന്റെ വിജയ സൂര്യൻ അവിടെ നിന്നു ഉദയംചെയ്തു. നുഅ്മാനുബ്നുമുഖീറിനെ ഒരു കൂട്ടം പട്ടാളത്തോടുകൂടി അവിടെ നിർത്തി ഖലീഫ മദീനയിലേക്കു യാത്രയായി. ഉസാമത്തിനേയും സൈന്യത്തേയും മദീനയിൽ നിറുത്തി ഖലീഫ വീണ്ടും 'അബ്റവിൽ' തടിച്ചുകൂടിയ ശത്രുക്കളുടെനേരെ യുദ്ധമാരംഭിച്ചു വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. അബ്സുദബിയാൻ എന്നീ ഗോത്രക്കാർ ഖലീഫക്കു കീഴടങ്ങാതെ അവിടെന

ന്നു കൂടി തുലൈഹത്തിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം ഖലീഫ മദീനയിലേക്കുതന്നെ പോന്നു. സദഖ മുതലുകൾ എല്ലാം മദീനയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

പതിനൊന്നു സൈന്യാധിപന്മാർ

11 സൈന്യാധിപന്മാരുടെ കീഴിലായി പതിനൊന്നു പട്ടാളത്തെ ഖലീഫ തയ്യാറാക്കിയെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. അതിൽ നിന്നു ഹ: ഖാലിദുബ്നുൽ ഒലീദിനെ തുലൈഹത്തിന്റെ നേക്കും ഹ: ഇക്രീമത്തുബ്നു അബീജഹലിനെ മുസൈലിമത്തുൽ കദ്ദാബിന്റെ നേരേയും മുഹാജിർബ്നു അബീ ഉമയ്യത്തിനെ അൻസിവംശക്കാരെ നേക്കും ഹ: ഖാലിദ്ബ്നുസഈദിനെ ശാമിലേക്കും അംറുബ്നു ആസിയെ ഖസാഅത്തു് വംശക്കാരെ കൊള്ളയും ഹുദൈഫത്തുബ്നുമുഹ്സിനിനെ ദിയാവംശക്കാരെ കൊള്ളയും അഫജത്തുബ്നു ഹസമത്തിനെ മഹ്റത്തു് വംശക്കാരുടെനേരേയും ശർഹബീലുബ്നുഅസറത്തിനെ ഇക്രീമത്ബ്നുഅബീജഹലിന്റെപട്ടാളത്തിന്റെപുറകിലും അമ്നുബ്നുആജിസിനെ ബനീസലീംഗോത്രക്കാരെകൊള്ളയുംസുവൈദുബ്നുമുക്രിനെ തിഹാമിലേക്കും അലാഹ്ബ്നുഹളറമിനെബഹ്റൈനിലേക്കുംനിയോഗിച്ചു.

ഓരോ സൈന്യാധിപന്മാരും തങ്ങളുടെ പട്ടാള ത്തോടു് ചേന്നു. ഇസ്ലാമിയത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചവരോടു വീണ്ടും ഇസ്ലാമിയത്തിലേക്കു ചേരുവാനായി ഒരു സന്ദേശം സൈന്യനേതാവുവശം ഖലീഫ കൊടുത്തു എല്ലിച്ചിരുന്നു. ഖാലിദ്ബ്നുവലീദിന്റെകൂടെ അൻസാരി, മുഹാജിർ എന്നീ പട്ടാളത്തിനു പുറമെ ത്വായി വംശക്കാരായ 1000 പട്ടാളവും കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അബ്സു്, ദബ്യാൻ എന്നീ രണ്ടു വംശക്കാർ തുലൈഹത്തിനോടുകൂടിബസാഅത്തിൽതടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ഖാലിദുബ്നുൽ വലീദിന്റെകാര്യകാരായഉക്കാശത്ത്ബ്നുമുഹ്സിൻ സാഹിബത്ത്ബ്നുൽ അഖ്വം എന്നീരണ്ടുപേരെആദ്യമായിഅയച്ചു. അവർവഴിമദ്ധ്യെവച്ചുതുലൈഹത്തിന്റെ സഹോദരനായഇബാൽ നെവധിച്ചു. ആവിവരം തുലൈഹത്ത് അറിഞ്ഞ ഉടനെ അവനും അവന്റെ സഹോദരൻ സൽബത്തുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു അവർ ഉക്കാശത്തിനേയും സാബിത്തിനേയും വധിച്ചു മടങ്ങി. ഈ വധം ഖാലിദിനേയും പട്ടാളത്തേയും വളരെ ദുഃഖിപ്പെട്ടത്തി. ബസാഅത്തിൽ തടിച്ചുകൂടിയ അക്രമികളുടെനേരെ ഖാലിദ്ബ്നുൽവലീദും സൈന്യങ്ങളും ഘോരയുദ്ധം നടത്തി. ബനൂഅസാദത്തു്വംശക്കാർ 700 പേർ ഉയൈനത്ത്ബ്നുഇസ്നു എന്ന ഒരു യുദ്ധശാലിയുടെ കീഴിലായി തുലൈഹത്തിനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധമദ്ധ്യേ ഹുയൈനത്തു് തുലൈഹത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ തുലൈഹത്തു! ജിബ്രീൽ നിനക്കു വല്ല സന്ദേശവുമായി വന്നിരുന്നോ" "ഇല്ല." നിരാശനായി അവൻ വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്തു. പരാജയലക്ഷണം കണ്ടപ്പോൾ ഉയൈനത്തു് വീണ്ടും ചോദിച്ചു. എന്നിയും ജിബ്രീൽ വന്നില്ലയോ? "ഇല്ല." അപ്പോഴും യുദ്ധംചെയ്തു. തോൽവിയാണു് ഫലം എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഉയൈനത്ത് തന്റെ ജനതയോടു് പിരിഞ്ഞുപോകാൻ കല്പിച്ചു. അതോടുകൂടി അവൻ ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. തുലൈഹത്ത് അവിടെ തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്ന കുതിരപുറത്തുകയറി അവന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടി സിറിയയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഖാലിദ് അന്നു് രണ്ടു വാൾകൊണ്ടാണു് വെട്ടിയിരുന്നതു്. അനേകംപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഹസ്രത്ത് അബൂബക്ക

റിന്റെ വിയോഗാനന്തരം തുലൈഹത്ത് മുസ്ലിമായി മദീനയിൽ വന്ന ഉമറിനെ ബൈഅത്ത് ചെയ്തു. "ഉക്കാശത്ത്, സാബിത്ത് എന്നിവരുടെ ഘാതകനല്ലേ താങ്കൾ. നിങ്ങളെ ഞാൻ എങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കും" എന്നു ഉമർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "എന്റെ കൈ വഴി അല്ലാഹു അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവർ കൈയായി ഞാൻ നരകാഗ്നിക്കു അഹ്നാകാരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാണോ അങ്ങ് ദുഃഖിക്കുന്നത്" ഉമൈനത്തിനെ തടവുകാരനാക്കി നബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി അനന്തരം അദ്ദേഹം മുസ്ലിം ആവുകയും ചെയ്തു. ബനീആമിർ, ഹവാസിൻ, സലീം എന്നീഗോത്രക്കാരും ഇസ്ലാമിയത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. ഖാലിദിന്റെ വാളിനെ ഭയന്ന അനവധിപേർ ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കറിന്റെ സന്നിധിയിലും ഖാലിദിന്റെ മുഖേനയും വന്ന ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കു വീണ്ടും ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

സ്ത്രീയും പ്രവാചകത്വം വാദിക്കുന്നു

മുസൈലിമത്തുൽ കദ്ദാബ്, തുലൈഹത്ത് എന്നീ നബിത്വവാദികളോടൊപ്പംതന്നെ തമീം വംശത്തിൽപ്പെട്ട ആരിസിന്റെ പുത്രി സജാഹ് ജസീറത്തിൽനിന്നും ഒരു പ്രവാചകിയായി പുറപ്പെട്ടു. കുസ്തമതസ്ഥനായ ഉലൈബ്നു അംറാൻ അയാളുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചു അവളെ പിന്തുടർന്നു. അതു കണ്ടതു മുതൽ അനവധിപേർ അവളെ പിന്തുടർന്നു. ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കറിനോടു് അവർ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചുവെങ്കിലും ആദ്യമായി അവർ മുസൈലിമയുടെ നേരെയാണു് അക്രമത്തിനൊരുങ്ങിയതു്. അവളുടെ സൈന്യം യമാമത്തിലേക്കു് വരുന്നുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ മുസൈലിമത്ത് ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചു. "അവളോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നപക്ഷം സുമാമത്ത്, സർഅബിലുബ്നു അസനത്ത് മുതൽപേർ യമാമത്തു് അക്രമിച്ചേക്കും അതിനാൽ അവൻ ഒരു യുക്തി നിർമ്മിച്ചു. ചില ഹദ്യകൾകൊടുത്തു അവളുമായി സൗഹാർദ്ദതയിൽ ഏർപ്പെട്ടു യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിച്ചു.

സ്ഥലം മുസൈലിമത്തിന്റെ കൊട്ടാരം മുസൈലിമത്തും സജാഅത്തും സല്ലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സജാഅത്തിൽ അനുരക്തനായ മുസൈലിമത്തു് ആ മുറിയെ വാസനദ്രവ്യങ്ങളാലും മറ്റും അലങ്കരിച്ചു അവന്റെ ഒഹ്യവചനങ്ങളും അവളെ അവന്റെ നേരെ കാമുകിയാക്കി. അവൻ ഇറങ്ങിയ ആ വിജനസ്ഥലം വ്യഭിചാരശാലയായിതീർന്നു. അനന്തരം സ്ഥാനം രണ്ടുപേർക്കുമായി ഭാഗിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനെ തുടർന്നു പിരിവുകളും രണ്ടുപേർക്കുമായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. എല്ലാ ശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു അവർ രണ്ടുപേരും അബൂബക്കറിനോടു് യുദ്ധത്തിന്നായി തയ്യാറാകുവാനും നിശ്ചയിച്ചു പിരിഞ്ഞു. ജസീറത്തിൽ എത്തിയ ആ വനിത പിന്നീടു ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയും ബസറയിൽവെച്ചു നിര്യാതയാവുകയും ചെയ്തു. ഫസാറത്ത്, ഒതഫ്ഖാൻ, അസദ്, തയ്യിഅ് എന്നി വംശക്കാർ രിദ്ദത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിയശേഷം ഹസ്രത്തു്ഖാലിദ് ബിത്വാഇലേക്കു നീങ്ങി. അവിടെ ശത്രുക്കളെ ആരെയും കണ്ടുമുട്ടിയില്ല. കാരണം അവരുടെ നേതാവായ മാലിക്ബ്നുനുവൈറത്ത് തൽക്ഷണം പാശ്ചാതപിക്കുകയും സൈന്യത്തെ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ ഖാലിദ് തന്റെ സൈന്യത്തെ പല ഭാഗമായി തിരി

ച്ചു. ഖലീഫയുടെ സന്ദേശപ്രകാരം മുസ്‌ലിം സൈന്യം എവിടെ ഇറങ്ങുന്നുവോ അവിടെ എല്ലാം അവർ ഒന്നാമതായി ബാങ്കു വിളിക്കുകയും അതു തടയുന്നവരെ നിർദ്ദയം വധിക്കുകയും ബാങ്കു സ്വീകരിച്ചാൽ സക്കാത്ത് ആവശ്യപ്പെടുകയും അതു നിരസിച്ചാൽ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നതു്.

ബിതാഹ്ഇലെ നേതാവായ പ്രസ്തുത മാലികിനെയും മറ്റും തടവുകാരാക്കി ഖാലിദിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി. അവർ മുസ്‌ലിംകളാണെന്നു വാദിച്ചു. പക്ഷെ ആ പ്രഖ്യാപനം ഖാലിദിനു തീരെ വിശ്വാസമായിതോന്നിയില്ല. കാരണം വിഭിന്നമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് അവരെ സംബന്ധിച്ചു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. അതിനാൽ അടുത്ത പ്രഭാതംവരെ ആയുധധാരികളായ ഭടന്മാരുടെ കീഴിൽ താമസിപ്പിച്ചു. പട്ടാളക്കാരോടു് അവരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിൽ ജാഗ്രത വേണമെന്നു താക്കീതു ചെയ്തിരുന്നു. അന്നുരാത്രി അതിശൈത്യമായിരുന്നതിനാൽ അവർ അനുസരണം പാലിക്കാഞ്ഞതുനിമിത്തം പട്ടാളക്കാർ അവരെ എല്ലാവരേയും വധിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതറിഞ്ഞ ഉടനെ പരിഭ്രാന്തചിത്തനായി ഹസ്രത്തു് ഖാലിദ് ആ കൂട്ടക്കൊല നടന്ന രംഗം വ്യസനപൂർവ്വം നോക്കിനില്ക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. ഇതുകാരണം ഖാലിദിന്റെ നേതൃത്വം എടുത്തുകളയുവാനായി ഹസ്രത്ത് ഉമർ ഖലീഫയോടു് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അനന്തരം ഖാലിദ് മാലിക്കിന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചു മദീനയിലേക്കു് മടങ്ങി. മദീനയിലേക്കു തിരിച്ചുവന്ന ഖാലിദ് വീണ്ടും മുസൈലിമത്തുൽ കദ്ദാബിനോടു് യുദ്ധത്തിനായി യമാമത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

യമാമത്തു് യുദ്ധവും മുസൈലിമയുടെ അന്ത്യവും

മുസൈലിമത്തിന്റെ നേരെ ഇക്‌രിമയുടെ കീഴിൽ ഒരു പട്ടാളത്തെ ഖലീഫ അയച്ചിരുന്നുവെന്നു് മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. അവർ മുസൈലിമയെ കാണാത്ത വിവരത്തിൽ ഖലീഫക്കു് സന്ദേശം അയക്കുകയും അതിന്റെ മറുപടിയിൽ അവരോടു് ഹുദൈഫെ അറഫത്ത് എന്നിവരുടെ കീഴിൽ അയച്ചിട്ടുള്ള പട്ടാളക്കാരെ സഹായിക്കുവാനും ശർഹബീൽ സൈന്യത്തോടു് ബുത്താഇൽ നില്ക്കുവാനും ആ മറുപടിയിൽ ഖലീഫ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഹസ്രത്ത് ഖാലിദിനെ പതിനായിരം സൈന്യത്തിന്റെ തലവനായി മുസൈലിമയുടെ നേരെ അയച്ചു. മുസൈലിമയുടെ കീഴിൽ തടിച്ചുകൂടിയ ബനീഹ വംശക്കാർ നാല്പതിനായിരംപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബനീഹനീഫവംശത്തിൽപെട്ട നെജ്ജാറുബ്നുഅൻഫവത്ത് നബിയുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ മുസ്‌ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും ബനീഹനീഫ വംശക്കാരുടെ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി അവനെ നബി നിയമിച്ചിരുന്നു. നബിയുടെ ചരമത്തിനുശേഷം അവൻ മതഭ്രഷ്ടനായി മുസൈലിമത്തിനേക്കാൾ ചീത്തയായിതീർന്നു. ഖാലിദിന്റെ വരവ് അറിഞ്ഞ മുസയിലിമ അവന്റെ പട്ടാളത്തെ അക്രബാഹ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി.

മുജ്ജാഅത്ത്ബ്നുമിറാറത്തു് എന്നവന്റെ കീഴിൽ ആദ്യമായി പുറപ്പെട്ട ചെറു സൈന്യം മുസ്‌ലിംകളുടെ തടവുകാരായിത്തീർന്നു. മുജ്ജാഅത്തിനെ ഒഴിച്ചു എല്ലാവരേയും വധിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ പ്രധാനിയും യുദ്ധവീ

രനുമായതിനാൽ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. അബ്റിബായിൽവെച്ചു ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. മുഹാജിരീങ്ങളുടെ പതാക അബൂഹുദൈഫയുടെ ദാസനായ സാലിം ആയിരുന്നു വഹിച്ചിരുന്നതു്. സാബിത്ത് ബ്നുഖൈസ് ബ്നുശമ്മാസ് ആണം അൻസാരിക്കാരുടെ പതാക വഹിച്ചിരുന്നതു്. റജ്ജാലുബ്നുഅൽഫവ്വത്ത് എന്ന ഒരു മല്ലനാണു് ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ആദ്യമായി ഏറ്റിട്ടതു്. അവനെ സൈദ് ബ്നുഖത്താബ് വധിച്ചു. അനന്തരം യുദ്ധം മുഖ്യഘട്ടത്തിലെത്തി. ഇത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു യുദ്ധം മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു് ഇതിനുമുമ്പു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത്ര ശക്തിയായ ഒരു യുദ്ധമായിരുന്നു അതു്. മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ പലരും ഓടേണ്ടതായി വന്നു. ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഒരു കൂട്ടം ഖാലിദിന്റെ പന്തിയെ സമീപിക്കുകയും ആയുധിയെ വധിക്കുവാൻ മുതിരുകയും ചെയ്തു. ആ മഹതിയുടെ സമീപത്തായിരുന്ന മജ്ജാഅത്തിനെ ബന്ധിച്ചിരുന്നതു്. അവന്റെ കല്പനയാൽ ആ സ്ത്രീയെ അവർ വധിച്ചില്ല. അന്നത്തെ ആ സമരത്തിൽ വിജയം രണ്ടു പേരിയിലേക്കും മാറി മാറിക്കൊണ്ടായിരുന്നു നിന്നിരുന്നതു്.

മുസൈലിമത്തിനെ വധിക്കാതെ വിജയം കൈവരികയില്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയ ഖാലിദ് തന്റെ ധീരപരാക്രമത്തെ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ തിരിച്ചുവിട്ടു. മനുഷ്യന്റെ പ്രാപ്തിയെ കവച്ചുവെയ്ക്കുന്ന ഒരു യുദ്ധമാണു് ഖാലിദ് അന്നു് നടത്തിയതു്. മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായഹസ്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അതിനെ തുടർന്നു ശത്രുക്കൾ ഓടിത്തുടങ്ങി ഓടിയ ശത്രുക്കൾ സമീപത്തുള്ള ഒരുതോട്ടത്തിൽ ചെന്നുകൂടി. മുസ്ലിമീങ്ങൾ അവരെ അനുഗമിച്ചു കൊലചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ നബി ആയിരുന്ന മുസൈലിമത്തു് കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇരു ഭാഗത്തുനിന്നും അളവറ്റ ആളുകൾ മൃതിയടഞ്ഞു. മുഹാജിറ് അൻസാർ എന്നീ കൂട്ടരിൽ പ്രധാനികളായ പലരും ഈ യുദ്ധത്തിൽ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. സാലിം, അബൂഹുദയീഫ, സൈദ്ബ്നുഖത്താബ് എന്നീ പേരുകൾ രക്തസാക്ഷികളിൽപ്പെട്ടവരാണു്. പുത്രനായ അബ്ദുള്ളയോടു് ഹസ്രത്തു് ഉമർ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. "നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു് സൈദിനുമുമ്പു് മരണപ്പെട്ടില്ല. അവരുടെ അഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലെ! നിങ്ങളുടെ മുഖം എനിക്കു കാണേണ്ട" അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രതിവചിച്ചു. "പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവേ! ഞാനതു ആഗ്രഹിക്കാതെ അല്ലാ. എങ്കിലും അവരാണു് അതിനു് അർഹനായതു" മുഹാജിർ അൻസാർ ഇവരിൽനിന്നു് വധിക്കപ്പെട്ടവർ 660. ശേഷമുള്ള മുസ്ലിമീങ്ങൾ 660ഉം ആയിരുന്നു. കൊല്ലപ്പെട്ട ശത്രുക്കൾ 20000. യമാമത്തുകാരെപ്പോലെ ഉറച്ചുനിന്നുവെട്ടിയ ഒരു ത്തരെയും ഖാലിദിനു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം ഈ യുദ്ധാനന്തരം പറയുകയുണ്ടായി.

ദാരീൻ യുദ്ധം

ബഹ്റൈനിലെ മതം ഉപേക്ഷിച്ച (മുർത്തദ്ദീങ്ങൾ) കൂട്ടരുടെ നേരെ അയക്കപ്പെട്ട അലാഅ് ബ്നുഹളറമി അവിടെയുള്ള പലരേയും ഇസ്ലാം മതത്തിലേക്കുതന്നെ മടക്കിയതിനുശേഷം ദാരീനിലേക്കു യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. സമുദ്രം തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിനോടു ഉള്ളുഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചതു ഫലമായി അതുമണൽപ്രദേശംപോലെയായിത്തീർന്നു. അവിടെനിന്നു പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തേക്കു ഒരു ദിവസത്തെ വഴി

ദൂരമുണ്ടായിരുന്നു. വിജയശ്രീ അടിച്ച മുസ്ലിംവീരന്മാർ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതായ ധനത്തോടുകൂടി മടങ്ങുകയും ആ വിവരത്തിനു ഖലീഫക്കു കത്തു് അയക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മാനിലേക്കും മുഹ്റാത്തിലേക്കും അയക്കപ്പെട്ട ഹുദൈഫ അഹ്മജത്തു് എന്നിവരുടെ സൈന്യവുമായി ഇക്കരിമയുടെ സൈന്യം ചേരുകയും അവർ എല്ലാവരുംകൂടി ഉബോ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുകയും ഒരു ഭയങ്കര യുദ്ധത്തിനുശേഷം മുറത്തട്ടീങ്ങൾ ഓടുകയും വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഈ യുദ്ധത്തിൽ 10000 പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഗനീമത്തായി ലഭിച്ച ധനത്തിന്റെ അഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗത്തോടുകൂടി അഹ്മജത്തിനെ ഖലീഫയുടെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചു. ഹുദൈഫ അമ്മാനിൽതന്നെ താമസമാക്കി. ഇക്കരിമ അവിടെനിന്നു മിഹ്റത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടത്തെ ജനത രണ്ടു കക്ഷികളായിരുന്നു. ഒരു കക്ഷിയുടെ നേതാവു് മുസ്ബിഹും മറേറ കക്ഷിയുടെ തലവൻ കിയ്യീത്തും ആയിരുന്നു. അധികംചേരും മുസ്ബിഹിന്റെ കക്ഷികളാണു്. ആയ്മേയി ഇക്കരിമ കിയ്യീത്തിനെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് സന്ദേശം അയക്കുകയും ആ സന്ദേശം അയാൾ സ്വീകരിക്കുകയും ഇസ്ലാംമതം അവലംബിക്കുകയുചെയ്തു. മുസബിഹിനു അയച്ച കത്തു് അവൻ നിരസിക്കുകയും യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാവുകയും ഫലമുണ്ടായതു്. അനന്തരം ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടക്കുകഫലമായി ശത്രുക്കൾ ഓടി ആസ്ഥലം കരസ്ഥമായി. ഗനീമത്തായി ലഭിച്ച സ്വത്തിൽ അഞ്ചിൽ ഒരു ഓഹരിയോടുകൂടി കിയ്യീത്തിനെ ഖലീഫയുടെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചു. തങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച ശക്തി കണ്ടപ്പോൾ ഇക്കരിമയും സൈന്യവും അല്ലാഹുവിനെ വാഴ്ത്തി. യമാമത്തു്, ബഹറൈൻ, യമൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങി. ഈ കൊല്ലം മഅദ്ബ്നുജബൽ യമനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.

ഇറാക്കു് യുദ്ധം.

ഹിജറ 12-ാം കൊല്ലാരംഭം ഹ: ഖാലിദ്ബ്നുൽവലീദിനോടു് പേഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ ഇറാക്കിനെ അക്രമിക്കുവാനായി ഖലീഫ സന്ദേശം അയച്ചു. അപ്രകാരം ഖാലിദു പുറപ്പെടുകയും ഇറാക്കിൽപെട്ട ബാൻഖിയാ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഇറങ്ങുകയും ആ രാജ്യക്കാർ പതിനായിരം പൊന്നു കരം കൊടുക്കാം എന്ന നിശ്ചയത്തിൽ സന്ധിയാവുകയും പിന്നെ അവിടെ നിന്നു ഹീറത്തിൽ ഇറങ്ങി അവരും തൊള്ളായിരം പൊന്നു കൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയത്തിൽ സന്ധിയാവുകയും ചെയ്തു. പേഷ്യക്കാർ ഒന്നാമതായി കൊടുത്ത കരമാണിതു്. ഖാലിദിനോടുകൂടി സഹായികളായി മുസ്നി, ഹുവേമലത്തു്, മഅ്ന്നു് എന്നീ ഗോത്രരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 8000 ത്തോളം വരുന്ന അവർ അബൂബക്കറിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു പുറപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഖാലിദിന്റെ കൂടെ പതിനായിരം പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഖാലിദു് ആകെയുള്ള പട്ടാളത്തെ മുന്നായി ഭാഗിച്ചു മുന്നണിയിൽ മുസ്നിയേയും പിന്നണിയിൽ അതിയ്യിബ്നുഹാത്തിമിനേയും നേതാക്കന്മാരാക്കി അവരോടു ഹഫീറത്തിൽ എത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. ഹഫീറത്തിൽ അന്നു ഖിസറയുടെ കീഴിൽ ഭരിക്കുന്ന ഹർമിസ് ആയിരുന്നു രാജാവു്. ഖാലിദ് യുദ്ധത്തിനു വരുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു സന്ദേശം ഇദ്ദേഹത്തിനു അയച്ചിരുന്നു. അതിൽ മുസ്ലിം ആവുകയോ ഖലീഫക്കു കീഴടങ്ങി കപ്പം കൊടുക്കുകയോ വേണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായികൊള്ളേണമെന്നും എഴു

തിയിരുന്നു. ഖാലിദിന്റെ സൈന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. നിങ്ങൾ ജീവനെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ മരണത്തെയാണു് എന്റെ ജനത ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. ഹർമിസ് കത്തു വായിച്ചു അല്പമൊന്നു അന്ധാളിച്ചുവെങ്കിലും യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായി. അവൻ ഉടനെ ഖിസ്രാക്ക് ഈ വിവരത്തിനു ഒരു കത്തു് അയച്ചു, നാവിക യുദ്ധത്തിലും കരയുദ്ധത്തിലും വളരെ പേരു എടുത്ത ഒരു യോദ്ധാവുമാണു് ഹർമിസ്. അന്നത്തെ ഖിസറ അർദശീർ, തന്റെ സൈന്യത്തെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു് ആണു് അയച്ചതു്. യുദ്ധത്തിൽ ഓടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അതു കാരണമായി ഈ യുദ്ധത്തിനു ദാത്തുസ്സ സ്സിൽ എന്നു പേരുണ്ടു്. ഇരു കക്ഷികളും ഏറ്റുമുട്ടിയ ഉടനെ ഹർമിസ് ഖാലിദിനെ ഒരു ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിനു ക്ഷണിച്ചു ഖാലിദ് സന്തോഷത്തോടുകൂടി അതു സ്വീകരിച്ചു. ഖാലിദിന്റെ വെട്ടേറ്റു ഹർമിസ് വധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ കിരീടം (പടത്തൊപ്പി) ഒരു ലക്ഷം പൊന്നുവിലക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. പേഷ്യപ്രധാനികൾ തങ്ങളുടെ പടത്തൊപ്പി ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഈ കിരീടം ഖലീഫ ഹ: ഖാലിദിനുതന്നെ സമ്മാനിച്ചു ഹർമിസിന്റെ സന്ദേശപ്രകാരം പുറപ്പെട്ട പട്ടാളക്കാർക്ക് വഴിമധ്യേവെച്ചു തങ്ങളുടെ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ ഒട്ടും കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞു അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും ബസറയുടെ ഒരു നദീതീരത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടി. ഖാലിദ് സൈന്യത്തെ അങ്ങോട്ടുതിരിച്ചു. ആ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ മുപ്പതിനായിരം പേഷ്യക്കാർ വധിക്കപ്പെട്ടു അളവറ്റ ധനങ്ങൾഗനീമത്തായി ലഭിച്ചു. ആ സ്ഥലം മുസ്ലിംകൾക്കു കീഴടങ്ങി. അവരിൽ കരം നിശ്ചയിച്ചു. തടവുകാരിൽ സുപ്രസിദ്ധി നേടിയവരായ ഹസൻബസരിയുടെ പിതാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൃപിതനായ കിസറ എണ്ണുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. അവർ വൽജത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തു തടിച്ചുകൂടി. ശത്രുസേനയിൽ ഖാലിദ് കയറിവെട്ടിയഫലമായി 70000 പേർകൊല്ലപ്പെട്ട രക്തം നദിപോലെ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ യുദ്ധത്തിനു് "നഹറുദ്ദമ്" (രക്തപ്പുഴ) എന്നു പേർ പറയാറുണ്ടു്.

അവിടെ നിന്നു ഹസ്രത്ത് ഖാലിദും സൈന്യവും അംഇൗൽയാ രാജ്യത്തിലേക്കു യാത്രയുടനു. ആ രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തി അനവധി ധനം കരസ്ഥമാക്കി. ഈ വൃത്താന്തം ഖലീഫ അറിഞ്ഞപ്പോൾഖാലിദിനു തുല്യമായ ഒരു കുട്ടിയെ വനിതാലോകത്തിനു പ്രസവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രശംസിച്ചു. പിന്നെ അവിടെ നിന്നു ഹീറത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആയുധങ്ങളും മറ്റുചില സാമഗ്രികളും കപ്പലിലായിരുന്നു കയറ്റിയിരുന്നതു്. അവിടെ ഇറങ്ങി പോർ ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ പരാജയപ്പെട്ടു മറ്റുള്ളവർ കോട്ടയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അതിനുശേഷം അവർ ഖാലിദുമായി രണ്ടുലക്ഷത്തിതൊള്ളായിരം പൊന്നു വഷ്ത്തിൽ കൊടുക്കാമെന്നുള്ള സന്ധിയിൽ ഒപ്പ് വെച്ചു ഹീറത്തു വിജയാനന്തരം അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള ചെറുരാജ്യങ്ങൾ എല്ലാം ഖാലിദിനു കീഴടങ്ങി. അൻബാർ, തംദ്, ദൗമത്തുൽ ജന്ദൽ, സനീ, സമീൽ മുതലായ രാജ്യങ്ങളാണവ. ഇതിനുശേഷം ഇറാക്കിൽവെച്ചു ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടന്നു.

ആ യുദ്ധത്തിൽ റോം, പേഷ്യ മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെ അകമ്പടിക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷം ശത്രുക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനു

ശേഷമായി പ്രസ്തുത സ്ഥലം ഖാലിദിന്റെ കൈവശത്തിലായി. അനന്തരം ഖാലിദ് മക്കയിൽപോയി ഹജ്ജ് ചെയ്തു. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിലായിരുന്ന ഖാലിദ് ഈ യുദ്ധങ്ങൾ എല്ലാം നടത്തി വിജയം നേടിയതു്. ഈ കൊല്ലം ഹസ്രത്ത് ഉമർസൈദിന്റെ പുത്രി ആത്തിഖയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയുണ്ടായി. അബൂൽ ആസിയുടെ വിയോഗവും അവരുടെ പുത്രി ഉമാമത്ത്ബിന്ത്സൈനബ്ബിന്തി റസൂലുല്ലാഹി (സ. അ.)യെ ഹസ്രത്ത് അലി വിവാഹം ചെയ്തതും ഈ കൊല്ലത്തിലാണ്

സിറിയാ വിജയം.

ഹിജറ 13 രംവർഷാരംഭംമുതൽ സിറിയയിലെ യുദ്ധങ്ങളും വിജയങ്ങളും ആരംഭിച്ചു. ചരിത്രത്തിൽ ഷാം വിജയങ്ങൾ എന്നാണ് ഇതിനെ പറയുക. ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ ഹജ്ജ് കഴിഞ്ഞു് മദീനയിൽ എത്തിയ ഉടൻതന്നെ യമൻ, മക്കം, ത്വായിഫ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം കത്തുമൂലം ജനങ്ങളെ ശേഖരിപ്പിച്ചു സിറിയായുദ്ധത്തിനായി തയ്യാറാക്കി. എട്ടു സൈന്യാധിപന്മാരുടെ കീഴിലായി എട്ടു പതാകയോടുകൂടി എട്ടു പടയെ ഖലീഫ നിയമിച്ചു.

അബൂഉബൈദത്ത്, യസീദ്, റബീഅത്ത്, ശർഹബീൽ, ഖാലിദ്ബ്നുസഈദ്, അംറബ്നുആസി എന്നിവരായിരുന്നു ആ പട്ടാളങ്ങളുടെ പതാകവഹിച്ചിരുന്നവർ. അബൂഉബൈദത്തിനെ എല്ലാ സൈന്യത്തിനേറെയും മേധാവിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. റോമാ ചക്രവർത്തിയായ ഹീക്ലിനു ഈ വിവരം പലസ്തീനിൽവെച്ചു ലഭിച്ചു. അതിനെ തുടർന്നു ഹിംസ്, ദിംഷിക്ക്, അന്താക്കിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ എല്ലാം അനവധി പട്ടാളത്തെ അവൻ ഒരുക്കി നിർത്തി. അബൂഉബൈദത്തിന്റെ ഒന്നാം പടതന്റെ സൈന്യത്തോടുചേർന്നു ജാബിയത്തിൽ എത്തി. ഒരു കാലത്തും ശേഖരിക്കാത്ത അത്ര വലിയ ഒരു സൈന്യമാണ് അന്നു അന്താക്കിയായിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തി അബൂഉബൈദത്ത് ഖലീഫയ്ക്ക് കത്തയച്ചു. സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നുള്ള സന്ദേശം വീണ്ടും അബൂഉബൈദത്തിനു ലഭിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുകയുണ്ടായി.

അതിനെ തുടർന്നു പല സഹായങ്ങളും അബൂഉബൈദത്തിനു എത്തിച്ചേർന്നു. അംറ ബ്നുആസിയുടെ ആറാംപട പലസ്തീനിലും യസീദുബ്നുഅബീസുഫ്യാന്റെ രണ്ടാംപട ബൽഖായിലും ശുറഹബീലുബ്നുഹസനത്ത് എന്നിവരുടെ നാലാംപട ബസറയിലും ഇറങ്ങി. പലസ്തീനിൽ അർഗബത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് ഒരു യുദ്ധം നടന്നു. അബൂഉമാമത്തുൽബാഹിലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 500 (അഞ്ഞൂറു്) പേർ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. അതിൽ ശത്രുക്കൾ പലരും വധിക്കപ്പെട്ടു ശേഷം പേർ ഓടി രക്ഷപ്രാപിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്നു ഒരുലക്ഷത്തോളം സൈന്യം പലസ്തീന്റെ മേൽഭാഗം വന്നുനിന്നു. അതിൽ ഹീക്ലിന്റെ സഹോദരനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കാരണമായി മുസ്ലിം സൈന്യം മുഴുവൻ യർമൂക്കിൽ വന്നു ശേഖരിച്ചു. അതിന്റെ സമീപത്തുതന്നെ ശത്രുക്കൾ അണിനിരന്നു. മൂന്നു മാസത്തോളം ഇരുസൈന്യവും ഒരുങ്ങിനിന്നു. ഇടക്ക് എല്ലാം ചെറിയ ചെറിയ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ വർദ്ധനവുമൂലം വീണ്ടും സൈന്യാധിപർ ഖലീഫക്ക് കത്ത് എഴുതി. തന്മൂലം ഇറാഖിൽ ആയിരുന്ന ഖാലിദിനോടു പകുതി സൈന്യത്തെ അവിടെ നിർത്തി ബാക്കി പേരോടുകൂ

ടി പുറപ്പെട്ടവാൻ കല്പന ലഭിക്കുകയാൽ ഖാലിദും സൈന്യവും പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സിറിയായിൽ എത്തുന്നതിനുമുമ്പായി ഖലീഫയുടെ ഒരു സന്ദേശം അബൂഉബൈദത്തിനു് ലഭിച്ചു. അതിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. "അല്ലയോ അബൂഉബൈദത്തു്! ഖാലിദ്ബ്നുൽവലീദിനെ നിങ്ങൾക്കു നേതാവായി ഞാൻ അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങളേക്കാൾ ഗുണവാൻ ആണെന്നു് ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ചില തന്ത്രങ്ങൾ അവർക്കറിയാം. അല്ലാഹു നമ്മളേയും നിങ്ങളേയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ." ഇറാക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഖാലിദു് മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ പല യുദ്ധങ്ങളും നടത്തി വിജയം കൈവരുത്തി ബസറയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടേയും ഒരു യുദ്ധം നടത്തി വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. ഇതാണു് ശാമിൽ ഖാലിദിന്റെ കൈയായി നടന്ന ഒന്നാമത്തെ വിജയം. യർമൂക്കിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പു് ഖാലിദു് ഒരു സന്ദേശം അബൂഉബൈദത്തിനു അയച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതി: "ശാമിലേക്കു് വരുവാനും നിങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാനുമായി ഒരു സന്ദേശം ഖലീഫ എനിക്കു് അയച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, നിങ്ങൾക്കു് നൽകിയ അധികാരത്തെ ഞാൻ കവച്ചുവെക്കുകയില്ല. ഈ അധികാരം ഒരിക്കലും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതും അല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂടാതെ ഒരു കാര്യവും ആലോചിക്കുവാനോ, വെളിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനോ ശക്തനല്ല. നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളുടെ നേതാവാണു്. നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠത ആരാലും നിരസിക്കുവാനും കഴിയുകയില്ല." കത്തു വായിച്ചറിഞ്ഞ അബൂഉബൈദത്തു് ഖാലിദിന്റെ ദീർഘായുസ്സിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

യർമൂക്കു് യുദ്ധം

യർമൂക്കിൽ എത്തിയ ഉടനെ 45000 വരുന്ന മുസ്ലിം സൈന്യം രണ്ടു ലക്ഷത്തിൽ കവിഞ്ഞ റൂമികളോടു് യുദ്ധത്തിനു് ഒരുങ്ങി. റൂമികളുടെ ശക്തി വർണ്ണിച്ചു് ഈ സ്ഥലം ഭീഷിപ്പിക്കാൻ ഒരുക്കമില്ല. ഇക്കാരിമത്തു്, ഖൈ അഖ്ഖൈ എന്നീ സൈന്യാധിപന്മാരുടെ കീഴിലായി ഒരു യുദ്ധം ആദ്യമായിനടന്നു. അനന്തരം ഖലീഫയുടെ വിയോഗവാർത്തയും ഹസ്രത്തു് ഉമറിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തേയും കുറിക്കുന്ന സന്ദേശവുമായി മുഹമ്മദ്ബ്നുസനീം ആഗതരായി. ഹസ്രത്തു് ഖാലിദ്ബ്നുൽവലീദിന്റെ അധികാരം നീക്കി അബൂഉബൈദത്തിനു തന്നെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തായ ഒരു പുതിയ വാർത്തയും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ വാർത്തകളും ഖാലിദ്ബ്നുൽവലീദും അബൂഉബൈദയും മാത്രം അറിയുകയും ശേഷം പേരിൽനിന്നു രഹസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു അശ്വഭടനായ റൂമി ഇരുസൈന്യമദ്ധ്യേ ഒരു ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിനായി ഖാലിദിനെ ക്ഷണിച്ചു. ജൊലിദ് അവന്റെമുമ്പിൽ ആഗതനായപ്പോൾ അവൻ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ ജൊലിദ്! എനിക്കു് ചില സംശയങ്ങളുണ്ടു്. അതു് താങ്കൾ തീർത്തുതരുമോ?"

ജൊലിദ്:— "ഉവ്വു്! നിന്റെ സംശയങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ!"

ഭടൻ:— "എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ നബിക്കു് വാനലോകത്തുനിന്നു് ഒരു വാൾ ഇറങ്ങുകയും ആ വാൾ താങ്കൾക്കു സമ്മാനിക്കുകയും അതുകൊണ്ടു് ആരുടെ നേരെ പ്രയോഗിക്കുന്നുവോ അവർ ഭയപ്പെട്ടു പിന്നോട്ടു മാറുമെന്നും

ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വാസ്തവമാണോ.”
“അതു് ഒരിക്കലും വാസ്തവമല്ല.” എന്നു് ഖാലിദ് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഖാലിദ് തുടർന്നു. “അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരായ മുഹമ്മദ്തന്റെ ദൌത്യനിവർത്തിക്കായി പുറപ്പെട്ട കാലം ഞാൻ അവിടത്തെ ശത്രുവായിരുന്നു. അവിടത്തോടു് പല സമരങ്ങളും ഞാൻ നടത്തി. അതിനുശേഷമായി അല്ലാഹു എന്നെ സന്മാർഗ്ഗിയാക്കി അവിടത്തെ സൈന്യത്തിൽ ഞാൻ ചേർന്നു. എന്റെ വീരപരാക്രമം കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം അവിടുന്നു് ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. “അല്ലയോ ഖാലിദ്, നിങ്ങൾ അമുസ്ലിമീങ്ങളുടെ നേരെ ഉയരിയതായ അല്ലാഹുവിന്റെ വാളുകളിൽനിന്നു ഒരു വാളാണെന്നു്. അനന്തരം എന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു!

താങ്കളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ലക്ഷ്യം എന്താണെന്നു് ആ ഭടൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഖാലിദ് പറഞ്ഞു. “എന്റെ ലക്ഷ്യം മൂന്നു കാര്യം മാത്രമാണു്. അതായതു നിങ്ങൾ മതം സ്വീകരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കരം തരികയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാവുകയോ ചെയ്യുക. ഇതിൽ ഏതാണു് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു്.” ആ ഭടൻ ചോദിച്ചു “ഞാൻ നിങ്ങളെ പിന്തുടർന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം എനിക്കും കിട്ടുമോ.” ഖാലിദ് പറഞ്ഞു “ഉവ്വു്. അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. കാരണം ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നബിയുടെ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും മറ്റും കണ്ടിട്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കാണെങ്കിൽ അതിനു സാദ്ധ്യമല്ല. ആത്മാർത്ഥമായ ക്രമത്തിൽ മതം സ്വീകരിക്കുവാനേ തരമുള്ള. ഇങ്ങനെ മതം അവലംബിക്കുന്നവർക്കു് ഞങ്ങളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠത ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥമാണു്.” അനന്തരം

ഷാംയുദ്ധചരിത്രം വളരെ പുരുക്കിയാണു് ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നതു്. വിശദമായ ചരിത്രം അറിയുവാൻ “ധീരവനിത അഥവാ ഷാംവിജയം” എന്ന ചരിത്രാഖ്യായിക വായിക്കുക.

ആ ഭടൻ മുസ്ലിം ആയി റൂമികളോടു യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. ജറജത്തു് എന്ന നാമത്തിൽ ആണു് ഇദ്ദേഹത്തെ ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ജീവനിൽ കൊതി ഇല്ലാതെ വെട്ടി വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച ഒരു മഹായോദ്ധാവാണു് ഹസ്രത്തു് ഇക്രിമത്ബ്നു അബീജഹൽ. ഖാലിദ്, ജർജത്തു് എന്നീ പേരുകൾ റൂമികളുടെ നേരെ കടന്നുവെട്ടി. ആ വെട്ട പ്രഭാതംമുതൽ സന്ധ്യവരെ നീണ്ടുനിന്നു.

ഇശാറത്തിൽ ആണു് നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. ഖാലിദിന്റെ വെട്ടേറു റൂമികൾ വശംകെട്ടു നാലുഭാഗമായി ഓടിത്തുടങ്ങി. ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചിരുന്ന എണ്ണൂതിനായിരം പേർ കിടങ്ങുകളിൽ വീണും മറ്റുമായി നിർജ്ജീവികളായിത്തീർന്നു. പ്രധാനികളുടെ കൊട്ടാരമുറികളിൽപോലും ഖാലിദിന്റെ വാൾ എത്താതിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഹിക്കലിന്റെ സഹോദരൻ തദാറഖ് വധിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഖാലിദിനു യുദ്ധക്കളത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്ന ഇക്രിമായെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ അംറിനേയും കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞു. ഖാലിദിന്റെ കയ്യാൽ അവരുടെ അവസാന വെള്ളം കുടിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ ഖാലിദിനോടു യാത്രപറഞ്ഞു. മൂവ്വായിരത്തോളം മുസ്ലിംവീരന്മാർ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായിട്ടുണ്ടു്. അബൂസുഫ്യാന്റെ മറ്റൊരുകണ്ണുകൂടി ഈ യുദ്ധത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അനവധി

സ്ത്രീകളും ഈ യുദ്ധത്തിൽ സമരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യർമൂക്ക് യുദ്ധാനന്തരം അറാബത്തിൽതാമസിക്കുന്ന അംറുബ്നു ആസിയെ സഹായിക്കുവാനായി ഖാലിദും സൈന്യവും പലസ്തീനിലേക്കു നീങ്ങി. അതിനുമുമ്പായി അംറുബ്നുആസിയും പട്ടാളവും അജ്നാദൈനിലേക്കു പുറപ്പെട്ട അവിടെ കേറ്റടിച്ചു.

ശത്രുക്കൾ മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ആരായുവാനായി ഒരു ഒറ്റുകാരനെ അയച്ചിരുന്നു. അയാൾ മടങ്ങിവന്നു ഇപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. "മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എനിക്കു മനസ്സിലായേടത്തോളം വളരെ അത്ഭുതകരമാണ്. അവർ രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയിലും പകൽ യുദ്ധത്തിലുമാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു്. അവരുടെ രാജപുത്രന്റെ കുറ്റത്തിനുപോലും ശിക്ഷ നടത്തുന്നുണ്ട്."

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു ഭടൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഗുണം ഭൂമിയുടെ അടിയാണ്" അവിടെ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ വിജയികളാവുകയും അനവധി ശത്രുക്കൾ കൊല്ലപ്പെടുകയും ബാക്കിപേർ ഓടുകയും അവരുടെ നേതാവായ ബഹ്ലാദ് വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കറിന്റെ വിയോഗം.

ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ നബിക്കുശേഷം രണ്ടു കൊല്ലവും നാലു മാസവും ഭരണം നടത്തി. ഒടുവിലെ ഹജ്ജിന്നായി ഖലീഫ മക്കയിലേക്കു വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ ജനങ്ങൾ ആ സന്തോഷവാർത്ത അന്ധനും വൃദ്ധനുമായ ഖലീഫയുടെ പിതാവിനെ ഉണർത്തി. അനന്തരം ആ പിതാവു തന്റെ പുത്രന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു കാത്തിരിപ്പായി.

സ്വന്തം ഭവനത്തിനുനേരെ അടുത്തപ്പോൾ തന്റെ പിതാവു തന്നെ സ്വാഗതംചെയ്യുവാനായി വരുന്നതാണ് കണ്ടതു്. ഉടനെ ഒട്ടകപ്പുറത്തുനിന്നു ഇറങ്ങി പിതാവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഒരു പുത്രന്റെ പിതാവാകുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം എത്രത്തോളം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഖലീഫയുടെ മതപരിവർത്തനത്തെ തുടർന്നുതന്നെ തന്റെ മാതാപിതാക്കളും ഇസ്ലാമായി. അറുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുതികഞ്ഞ ജമാദുൽ ആഖർ 22-ാംനു-ചൊവ്വാഴ്ച രാത്രി ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ ലോകത്തോടു് യാത്രപറഞ്ഞു. ജൂതർ വിഷം കലർത്തിയ ഭക്ഷണം കൊടുത്തതിനെ തുടർന്നത്രേ ഖലീഫയുടെ രോഗത്തിനു കാരണമായതു്. ആ നക്കലഹത്തിന്റെ മൂന്നാംകൊല്ലമാണ് പ്രസവം. ഹസ്രത്ത് ഉമർ മയ്യിത്ത്നമസ്കാരം നടത്തി. നബിയുടെ സമീപം തന്നെ മറവുചെയ്തു. ഒരു യഥാർത്ഥ മുസ്ലിം ആയി എന്നെ നീ മരിപ്പിക്കേണമെ! എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യവചനം ഖലീഫയുടെ മരണകാലത്തു അവിടത്തെ പിതാവു് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അജ്ഞാതകാലത്തു നടന്ന രണ്ടു വിവാഹത്തിലായി അബ്ദുല്ല, അസ്മാ അ്, അബ്ദുറഹ്മാൻ, ആയിശ എന്നീ സന്താനങ്ങളും ഇസ്ലാമിയത്തിനുശേഷം ജഅഫർബ്നുഅബീതാലിബ്ന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന അസ്മാ അ്ബിന്ത് അമീസ് എന്ന മഹതിയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ മുഹമ്മദ്ബ്ന അബൂബക്കർ എന്ന ഒരു പുത്രനും സൽബത്ത്

ബിന്ത്ഖാരിജത്ത് എന്ന സ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിച്ചതിൽ ഉമ്മുഖുൽസും എന്ന ഒരു പുത്രിയും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഖലീഫയുടെ മന്ത്രിമാരും മറ്റും.

ധനകാര്യമന്ത്രി അബൂഉബൈദത്തും, ജഡ്ജി ഹ: ഉമറും സിക്രട്ടറിമാർ ഹസ്രത്ത് അലി, സൈദ്ബ്നുസാബിത്ത്, ഉസ്മാനുബ്നുഅഫാൻ, മക്കയിലെ ഗവണ്ണർ ഉത്താബ്ബ്നുഉസൈദ് ഇദ്ദേഹം അബൂബക്കർ നിര്യാതനായ അന്നേദിവസംതന്നെ പരലോകം പ്രാപിച്ചു. തായിഫിൽ ഉസ്മാനുബ്നു അബിൽആസിയും സൻആയിൽ മുഹാജിറുബ്നുഅബീഉമയ്യത്തും, ഹളറമൗത്തിൽ സിവാദ് ബ്നുലുബൈദും കവാലത്തിൽ യഅലബ്നുമനിയ്യത്തും, സബിദ്, ഉദംഹ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ അബൂമൂസയും, ജന്തിൽമഅദ്ബ്നുജബലും, ബഹ്റൈനിൽ അലാഅബ്നുൽ ഹളറമിയും, നജ്റാനിൽ ജൂറൈറുബ്നുഅബ്ദുള്ളയും ജൂറംശിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസൈദും, ദൗമത്തുൽ ജന്തലിൽഇയാളുബ്നുഗനമും ഗവണ്ണർമാരായിരുന്നു.

ഖലീഫയുടെ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾ

ഖലീഫയുടെ ശ്രേഷ്ഠതകൾ അവണ്ണ്യമാണ്. ബദ്റ്, ഉഹദ്, ഖന്തഖ് എന്നീ യുദ്ധങ്ങൾക്കുപുറമെ പല യുദ്ധങ്ങളിലും താൻ നബിയോടൊപ്പം പങ്ക് എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അനവധി പാവങ്ങളെ ഇദ്ദേഹം ധനംകൊടുത്തു വാങ്ങി സ്വതന്ത്രരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഉരിയവാളും എരിയുന്ന ഹൃദയവുമായി മതഭ്രഷ്ടരോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ട അവസരം ഹസ്രത്ത് അലി തടഞ്ഞു നിർത്തി. ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി, "അങ്ങുന്ന് എന്തു സാഹസമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് വാൾ ഉറയിൽതന്നെ വെക്കുക. അങ്ങയുടെ ശരീരം മൂലം ഞങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുത്. അവിടുന്നു നഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഈ അവസരം ഇസ്ലാമിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയാണ്. പ്രവാചകർ അങ്ങയോടു ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതു ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ? അപ്രകാരമാണ് ഞാൻ ഇന്നു അങ്ങയോടു പറയുന്നതു എന്നു വിചാരിച്ചാലും." പ്രജകളോടു എല്ലാം സമനിലയിലാണ് താൻ പെരുമാറിയിരുന്നതു. സ്വതന്ത്രൻ, അടിമ, തറവാടി, കുലീനൻ, ഇസ്ലാമിൽ മുൻഗണനയുള്ളവൻ, പുരുഷർ, സ്ത്രീകൾ എന്നിവരെയെല്ലാം ഒരേ കണ്ണുകൊണ്ടാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നതു. ഒരവസരം പ്രജകളിൽ ആരോ മുൻഗണനയുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കണം എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അവരോടു ഇപ്രകാരമാണ് ഖലീഫ പറഞ്ഞതു. "അതിനുള്ള അധികാരം ഈ ഭൌതിക ജീവിതത്തിൽ അല്ല. അവരുടെ മുൻഗണനയും പ്രതിഫലവും പരലോകത്തുവെച്ചാണ്. അതു അവിടെവെച്ചു അവർ കരസ്ഥമാക്കികൊള്ളട്ടെ." ശൈത്യകാലത്തു വിധവകൾക്ക് വസ്ത്രദാനം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാം ഖലീഫ രാജകീയപദവിയോ അലങ്കാരമോ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു. പ്രജകളുടെ നന്മക്കുവേണ്ടിയും ക്ഷേമത്തിനായും ജീവിക്കുകയും സേവനം ചെയ്യുകയും ഖലീഫയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത ആയിരുന്നു. ഉമർ ഭരണാധികാരി ആയപ്പോൾ ഖജാന പരിശോധിച്ചതിൽ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ വീണുകിടന്നിരുന്ന ഒരു പൊന്നു മാത്രമേ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ള. പ്രജകളുടെ ഗുണത്തിനായി ദിനംപ്രതി ചെലവു

ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ആയിരുന്നു ഖാനം ഒഴിവായി കാണപ്പെട്ടതു്. ഖലീഫയുടെ കാലത്തു് അന്ധയായ ഒരു വൃദ്ധ മദീനയിൽ വസിച്ചിരുന്നു. ആ വൃദ്ധയുടെ ശുശ്രൂഷക്കായി ഹ: ഉമർ ആ സ്ത്രീയെ സമീപിക്കുമ്പോഴൊക്കെ തനിക്കു മുമ്പായി അവിടെ ഹാജരായി ആ കൃത്യം ആദ്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതായി കാണുക പതിവായിരുന്നു ആരാണു് ഈ കൃത്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതു് എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഒരിക്കൽ ഉമർ അവിടെ മറഞ്ഞിരുന്നു.

പതിവുപോലെ അന്നേ ദിവസവും ഹ: അബൂബക്കർ അവിടെ ഹാജരാവുകയും വൃദ്ധയുടെ ശുശ്രൂഷ നടത്തി മടങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഉമർ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തു. "അങ്ങുന്നോ ഈ കൃത്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതു്. അവിടുന്നു എല്ലാ കാര്യത്തിലും എന്നെ കവച്ചുവെക്കുന്നുവല്ലൊ." മരണം ആസന്നമായ സമയം ഖലീഫ അവിടെ ഹാജരുള്ളവരോടു് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "ഞാൻ ഈ അധികാരം ഏറ്റതുമുതൽ സ്വൈകരമായ ഭക്ഷണമോ വസ്ത്രമോ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. പൊതുഖജാനയിൽപെട്ട ഒരു അടിമയും ഒരു ഒട്ടകവും ഒരു വസ്ത്രവും ഇവിടെയുണ്ടു്." അതു വേഗം ഉമറിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി പ്രിയപുത്രി ആയിശയെ ഭാരമേല്പിച്ചു. മരണാനന്തരം ആയിശ അതു ഖലീഫ ഉമറിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചുകൊടുത്തു. അതു കണ്ട ഉടനെ ഉമറിന്റെ അശ്രുക്കളാൽ ഭൂമിനനയുവാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഇടയിൽ ഉമർ പറഞ്ഞു. "അബൂബക്കർ തന്റെ പിൻഗാമികളെ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി." സൻഹിൽഉള്ള തന്റെ ഭായ്യയുടെ അടുക്കൽ ആറുമാസം താമസിച്ചു. ഈ കാലങ്ങളിൽ പ്രഭാതത്തിൽ എണീറ്റ കാൽനടയായി മദീന പള്ളിയിൽ വരികയും നമസ്കാരം നിവ്വഹിക്കുകയും ഇശാനന്തരം സൽഹിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുകയും പതിവാണു്. അങ്ങാടിയിൽ പോവുകയും സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരികയും ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽപോയി വീട്ടു ആവശ്യത്തിന്നായി പാൽ കറന്നു കൊണ്ടുവരികയും ഖലീഫ തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

ഖലീഫയെ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ.

ഉമറിന്റെ മരണം ഹിജ്റ 13 മുതൽ 24 വരെ.

മരണശയ്യയിൽ കിടന്ന ഹ: അബൂബക്കർ സമീപത്തേക്കു അബ്ദുറഹ്മാനബ്നു ഔഫിനെ വിളിച്ചു. ഹ: ഉമറിനെ സംബന്ധിച്ചു അഭിപ്രായം ചോദിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അദ്ദേഹം ഉത്തമൻ തന്നെ! പക്ഷെ കനിവു അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല." അധികാരം കയ്യിൽ വരുമ്പോൾ അതെല്ലാം താനെ ഉണ്ടാവും എന്നു അബൂബക്കർ പറഞ്ഞു. അതിന്നുശേഷം ഹ: ഉസ്മാനോടും അഭിപ്രായമാരാഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഉമറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരസ്യത്തേക്കാൾ ഉത്തമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഹസ്യമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്നു മാതൃക എന്നോണം ഞാൻ ഒരു പുരുഷനേയും കാണുന്നില്ല." അവരോടു രണ്ടുപേരോടും ഈ കാര്യം രഹസ്യമാക്കി വെക്കാനും ഖലീഫ ഉണത്തി.

അനന്തരം ഉസ്മാനബ്നുഅഫാനെ ഖലീഫ അരികെ വിളിച്ചു താഴെ പറയും പ്രകാ

രം എഴുതുവാൻ കല്പിച്ചു. "മുസ്‌ലിം സമുദായമേ! നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയായി ഞാൻ" അത്രത്തോളം എഴുതി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഖലീഫക്ക് മോഹാലസ്യം ബാധിച്ചു. പക്ഷെ ഉസ്മാൻ ഉമറിന്റെ പേരുംകൂടി അവിടെ എഴുതുകയുണ്ടായി. മോഹാലസ്യം നീങ്ങിയ ഉടനെ എഴുതിയതു വായിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഉമറിന്റെ പേരും കൂടി വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ അവിടത്തെ അഭാവത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുന്നതിനെ ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അവിടത്തെ വാമൊഴികൂടാതെ ഉമറിന്റെ പേർ ഇവിടെരേഖപ്പെടുത്തിയതു." ഖലീഫ അതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും അതുതന്നെയാണ് താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ആ കത്തു് സീൽകുത്തി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിളമ്പരപ്പെടുത്തി. തുടർന്നുകൊണ്ട് അബൂബക്കർ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

അബൂബക്കറിന്റെ പ്രസംഗം.

"അല്ലയോ ജനസമുദായമേ! ഞാൻ എന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരംഗത്തെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിനിധിയാക്കീട്ടില്ല. ഉമറിനെയാണ് പ്രതിനിധിയാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിനു നിങ്ങൾ കീഴടങ്ങുകയും അനുസരണമുള്ളവരാവുകയും വേണം." അനന്തരം ഉമറിനെ അരികെ വിളിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഉമർ, നിങ്ങൾ പ്രവാചകശിരോമണിയുടെ അനുയായികളിൽ നേതാവാണ്! എന്നു ഓർക്കണം. അല്ലാഹുവിനു രാത്രിതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ചില കടമകളുണ്ട്. അതു പകൽ നിർവ്വഹിപ്പാൻ മതിയാവുകയില്ല. പകൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. അതു രാത്രിയായാൽ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. ഫർള് നിർവ്വഹിക്കാത്ത കാലത്തോളം വ്യർത്ഥം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. ആരുടേയോ തുലാസ്സ് മൽത്തൂക്കമാകുന്നുവോ അതു സത്യത്തോടു് പിന്തുടർന്നുവരുന്നവരുടേതാണ്. ആരുടേയോ തുലാസ്സ് കനംകുറയുന്നുവോ അതു അസത്യത്തോടു് തുടർന്നുവരുടേതാണെന്നു് ഓർക്കണം." അബൂബക്കറിന്റെ വിയോഗത്തെ തുടർന്നു ഉമർ ഖലീഫയായി. ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് ഉമർ ഇങ്ങിനെ പ്രസംഗിച്ചു. "അല്ലയോ സമുദായികളേ! നിങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ കടിഞ്ഞാണമുള്ള കുതിരയോടു് സാദൃശ്യപ്പെടുത്താം. ആ കടിഞ്ഞാൺ എങ്ങോട്ട് പിടിച്ചുവലിക്കുന്നുവോ അങ്ങോട്ടുതന്നെ ആ കുതിര ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അനുഭവമാണല്ലൊ. എന്നപോലെ അല്ലാഹുവാണേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ യഥാർത്ഥവഴിയിലേക്കു തന്നെ തിരിപ്പിക്കും." തുടർന്നുകൊണ്ട് ഖലീഫ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. "അല്ലയോ നാഥാ! ഞാൻ കഠിനഹൃദയനാണ്. നീ എന്നെ മാർദ്ദവമുള്ളവനാക്കിയാലും! ഞാൻ ലുബ്ധൻ ആണ്. നീ എന്നെ ധർമ്മിഷ്ഠനാക്കിയാലും!" ഇവരുടെ സീലിൽ അടയാളപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു് കെഫാബിൻ മെയ്ത്തിവാഹിഇൻ എന്നായിരുന്നു. അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ സന്ദേശം അബൂഉബൈദത്ത് ജറാഹിനായിരുന്നു. അതിൽ അബൂഉബൈദത്തിനെ പട്ടാളനേതാവാക്കാനും ഖാലിദിനെ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കുവാനും ആയിരുന്നു. അത് പ്രകാരം ഖാലിദ് അനുവദിച്ചു. അധികാരം കൈമാറി

ദിംഷിക്കു് വിജയം

യർമൂക്കുകാർ തങ്ങളുടെ പാലായനത്തിനു ശേഷം അബൂഉബൈദത്തു്, ബിശ്റുബ്നു കഅബിനെ അവിടത്തെ ഗവർണ്ണറാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. താനും പട്ടാളവും കൂടി യാത്ര തു

രംഭിച്ചു. സഖറിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഓടിയ ശത്രുക്കൾ ഫഹ്ലിൽ തടിച്ചുകൂടിയതായി കാണപ്പെട്ടു. അതിന്നും പുറമെ ദിംഷിക്കിൽനിന്നും ഹിമ്മസിൽനിന്നും അനവധി സഹായം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അറിഞ്ഞു. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം കുറിച്ചു ഖലീഫക്ക് കത്തു് എഴുതി ദിംഷിക്കിൽനിന്നു യുദ്ധമാരംഭിക്കണമെന്നും ദിംഷിക്ക് സിറിയയുടെ തലസ്ഥാനവും രക്ഷാകേന്ദ്രവും ആണെന്നും അതു കീഴടങ്ങിയാൽ ശേഷമുള്ളവ എളുപ്പത്തിൽ കീഴടങ്ങുമെന്നും എഴുതിക്കൊണ്ടുള്ള ഖലീഫയുടെ മറുപടിപ്രകാരം ദിംഷിക്കിൽനിന്നു യുദ്ധമാരംഭിച്ചു. ദിംഷിക്ക് കോട്ട വളഞ്ഞു സൈന്യങ്ങൾ നാലു ഭാഗത്തും കാവൽനിന്നു. രണ്ടുമാസം കോട്ടയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ശത്രുക്കൾക്ക് അവസാനം സന്ധികരാറിൽ ഒപ്പുവെക്കേണ്ടതായി തന്നെ വന്നു.

ഇസ്ക്കന്ദ്രിയ വിജയം

അംറുബ്നുൽആസിയുടെ കീഴിൽ 4000 പട്ടാളം ഇസ്ക്കന്ദ്രിയയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ഇതു് ഈജിപ്തിൽപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണ്. ഒരു മാസം അവർ അവിടെയുള്ള കോട്ടവളഞ്ഞു താമസിച്ചു. ഒടുവിൽ ഇസ്ക്കന്ദ്രിയയിലെ പ്രധാനിയായ മുഖൗഖസ് കത്തുമായി ഒരു ഭടനെ അംറുബ്നുൽആസിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് അയച്ചു. ആ കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമെന്തെന്നു സരിച്ചു സന്ധിക്കായി അംറ് പത്തുപേരെ അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു. അതിൽ പ്രധാനി ഉബാദത്ത്ബ്നുസ്വാമിത്ത് ആയിരുന്നു. മുസ്ലിം പട്ടാളത്തിന്റെ എണ്ണംകണ്ടു് ഓരോരുത്തക്കും രണ്ടു പൊന്നുവീതം കരംകൊടുത്തുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു നിരസിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കഴിയാത്ത ക്രമത്തിൽ ഉള്ള പട്ടാളം ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കും. ഇതു കേട്ട ഉടനെ ഉബാദത്ത് ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ മുഖൗഖിസ്! നീ മരണമെന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണോ? ഞങ്ങൾ മരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളതു്. ശത്രുക്കളാൽ മൃതിഅടയുന്നതു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്ര പുണ്യമായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നതു്. ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ധനങ്ങൾ നാടിനെ നന്നാക്കുവാനും സാധുക്കളെ സംരക്ഷിക്കുവാനുംമാത്രം ആണ് എന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ ധനം കെട്ടി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതല്ല. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പൈപോലും ഇല്ലാത്തവരും കോടീശ്വരരും രണ്ടും സമമാണ്. ഞങ്ങൾ രാജകീയഭരണം ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ഞങ്ങളുടെ ക്ഷേമം പ്രജായത്ത ഭരണത്തിൻ കീഴിലാണ്. ഞങ്ങളുടെ നേതാവായി അധികം പ്രാപ്തിയും ഭക്തിയും ഉള്ള ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. എന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു രാജസിംഹാസനമോ കൊട്ടാരമോ പൊൻമുടിയോ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ രണാങ്കണത്തിൽവെച്ചു് നൂറു് പേരോടു ഒരിക്കൽ സമരം ചെയ്യുവാനും എന്നല്ല വേണ്ടിവന്നാൽ ആയിരത്തോടു് പിടിച്ചു് ജയിക്കുവാനും കഴിയുമെന്നു് പറഞ്ഞാൽ അതു ഒട്ടും അവാസ്തവമല്ല." ഒടുവിൽ മുഖൗഖിസായി ഒരു ഘോരയുദ്ധംതന്നെ നടക്കേണ്ടതായി വന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽ അനേകം ശത്രുക്കൾ മൃതിയടഞ്ഞു. അവസാനം അവരുടെ പരാജയം സന്ധിയിലേക്കു നിബ്ബന്ധിതരാക്കി. ജനസംഖ്യയെനോക്കി ഓരോരുത്തക്കും രണ്ടു പൊന്നുവീതം കൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിലായിരുന്നു ആ സന്ധി. ഈജിപ്റ്റും അതിന്റെ പരിസരങ്ങളും കൂടിയുള്ള ജനസംഖ്യ 3 ലക്ഷത്തോളം ആയിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു 12 ലക്ഷം പൊന്നു കൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയ

ത്തിൽ ആ സന്ധിനടന്നു. ആറുമാസത്തോളം കാലം തുടർന്നുകൊണ്ട് പല ഭാഗങ്ങളിലായി പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നു. അതിൽ സുബൈറുബ്നുഅവ്വാം, മിഖ്ദാദ്ബ്നുൽ അസ്വദ്, ഉബാദത്ത്ബ്നു സ്വാമിത്ത്, മുസ്ലിമത്ത്ബ്നു മുകല്ലദ്, ഖാലിദ്ബ്നുവലീദ് മുതലായ പേരുകേട്ട നടത്തിയ കൊലകൊടുക്കും അതിശയപ്രവർത്തികൊടുക്കും മറ്റും യാതൊരു കണക്കുമില്ല. ആ കാലങ്ങളിൽ കിട്ടിയ ഗനീമത്തിനു യാതൊരു കണക്കുമില്ല. അവകൊണ്ട് ഭാഗിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ഖലീഫക്കു എഴുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടിപ്രകാരം ആ ധനം മുഴുവനും പ്രജകളിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഖലീഫയുടെ കല്പനയിലേക്കായി രാജ്യക്കാരുടെമേൽ നികുതി ചുമത്തുവാനും കല്പിച്ചു. ഖിബ്തിക്കളോട് തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഹാജരാക്കുവാനായി ഓർഡർ കൊടുത്തു. അതു അനുസരിച്ചു അവർ ഹാജരാക്കി അതു പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നായി ബൈതുൽമാലിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അംറുബ്നുആസി തനിക്കായി ഒരു മദ്രസ ഉണ്ടാക്കുകയും അതിനുസമീപം ഒരു പള്ളിയും ഖലീഫക്കായി ഒരു രാജകൊട്ടാരവും പണിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഖലീഫ ഇങ്ങിനെ എഴുതി. ഹിജാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന എനിക്കാണോ നിങ്ങൾ അവിടെ ഉദ്യാനം എടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നുമുതൽ അതു ഞാൻ മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ നന്മക്കായി ധർമ്മത്തിന്നായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈജിപ്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് കാരിജത്ത്ബ്ൻഹുദാഫത്ത് ഒരു ഉദ്യാനം പണിചെയ്യിപ്പിച്ചു. ഈ വാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഖലീഫ അതു പൊളിക്കുവാനായി അംറുബ്നുആസിക്കു് എഴുതുകയും അദ്ദേഹം അതു പൊളിച്ചു മാറ്റുകയും ചെയ്തു.

നൈൽനദിക്കു് ഖലീഫയുടെ കത്തു്

ഈജിപ്തിലെ നീലനദി ശരിയാംവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കേണമെങ്കിൽ കൊല്ലംതോറും ഒരു കന്യകയെ ബലികൊടുത്തു പോരേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലം വന്നപ്പോൾ അംറുബ്നുആസി ഈ വിവരം ഖലീഫയ്ക്കു് എഴുതി. ഉടൻ ആ നടവടിയെ നിരസിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി അയച്ചു. നദി ഒഴുകാതെ വന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ടു. വീണ്ടും ഈ വിവരത്തിന്നു ഖലീഫയ്ക്കു് എഴുതി ഉടനെ ഖലീഫ നദിയ്ക്കായി ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. അതു് ഒരു കടലാസ്സിയിൽ വെച്ചു നദിയിൽ ഇടുവാൻ കല്പിച്ചു. അതുപ്രകാരം അതു അവർ നദിയിൽ ഇട്ടു. ഉടനെ നദി വളരെ വേഗത്തിൽ പ്രവഹിക്കുകയുണ്ടായി. കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമാണിതു്. "അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും മുഅ്മിനീങ്ങളുടെ നേതാവുമായ ഉമർ നീലനദിക്കു് എഴുതുന്നതു്. നീ നിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണു് ഒഴുകുന്നതെങ്കിൽ നീ ഒഴുകേണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതല്ല സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവാണു് നിന്നെ ഒഴുക്കുന്നതു് എങ്കിൽ നിന്നെ ഒഴുക്കിത്തരുവാനായി ഞാൻ അവനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു."

ഹസ്രത്ത് ഉമറിന്റെ കാലത്തു് പ്രസിദ്ധിനേടിയ പല അനുയായികളും പരലോകം പ്രാപിച്ചു. അബൂഉബൈദത്തുൽജറാഹ്, അസദ്ബ്നുഉബാദത്ത്, ഉത്ത്ബത്ത്ബ്നുഗസ്വാൻ, മുആദ്ബ്നുജബൽ, ഹാരിസ്ബ്നുഉമൈർ, ശറ്ഹബീലുബ്നുഅസനത്ത്, അബൂമാലിക്കുൽ അശ്അരി, ഉബയ്യിബ്നുകഅബ് എന്നീ പേരുകളാണവർ.

ഹസ്രത്ത് ഖാലിദിന്റെ അന്ത്യം

കഠോരമായ യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം വിരമിച്ചതിനുശേഷമായി സുപ്രസിദ്ധിനേടിയ അല്ലാഹുവിന്റെ ഖഡ്ഗം അഥവാ അബൂസുലൈമാൻ ഖാലിദ്ബ്നുവലീദ് അവർകൾക്ക് 60 വയസ്സു തികഞ്ഞ കാലത്ത് ശയ്യയിൽ കിടന്നുതന്നെ കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. അന്നു അവർക്കുണ്ടായ മഹാസങ്കടം പടക്കളത്തിൽവെച്ചു തന്റെ രക്തം ഭൂമി കുടിക്കാഞ്ഞതായിരുന്നു. പാരുക്ക് ബാധിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥലവും ദേഹത്തിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു് അദ്ദേഹത്തെ കളിപ്പിച്ചിരുന്നവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഉമറിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ

ഹിജറ 13ൽ ദിംഷിക്ക് വിജയം. അതിന്റെ കരഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഫൈസാരിയ്യ, തബ്രിയ്യാ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഹിമ്മസ്, ബഅ്ലബക്ക്, ഖിൻസിരീൻ, ഹൽബ്, അന്താക്കിയ, ബൈസാൻ, ജറൂസലം, യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ, ഹൽവാൻ, തദ്മുസത്, ക്വഫ, ബസറ, അദർമീനിയ, ബഹറൈൻ, ഈജിപ്ത്, ഇസ്ഫഹാൻ, (സ്പയിൻ) പേഷ്യാ രാജ്യങ്ങൾ, അദർബീജാൻ, ഖുറാസാൻ, കുമാൻ, സജസ്ഥാൻ, മകറാൻ, മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ പത്തുകൊല്ലകാലത്തിന്റെയുള്ളിൽ നടത്തിയ യുദ്ധങ്ങളാലും മറ്റും ആണ് ഈ വിജയങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചതു്. ഈജിപ്തിൽ അംറുബ്നുആസി സിറിയായിൽ അബൂഉബൈദ എന്നിവരായിരുന്ന ഉമറിന്റെ ഗവണ്മെന്റുമാർ. ഖജാനയുടേയും മറ്റും സിക്രട്ടറി ഹ: അബ്ദുറഹമാനുബ്നുഖലഹ്, യസീദുബ്നുസാബിത്ത് മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ സൈദുബ്നുസാബിത്ത് ആയിരുന്നു.

ഹ: ഉമറിന്റെ വിയോഗം

ഹസ്രത്ത് ഉമർ തന്റെ ഒടുവിലത്തെ ഹജ്ജിൽനിന്നു വിരമിച്ചു. വഴിമദ്ധ്യേ തന്റെ വസ്ത്രം വിരിച്ചു മലർന്നുകിടന്നു കൈരണ്ടും ഉയർത്തി ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു "അല്ലയോ നാഥ! എന്റെ വയസ്സു വർദ്ധിച്ചു. എന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു. എന്റെ ഭരണം പരന്നു. ഇനി എന്നെ നീ രക്തസാക്ഷിയാക്കി സ്വീകരിച്ചാലും!" ഒരു ദിവസം ഹസ്രത്ത് ഉമർ ബസാറിൽക്കൂടി യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ മുഗീരത്ത്ബ്നുശുഅ്ബത്തിന്റെ അടിമ അബൂലുഅ്ലുഅത്ത് എന്ന കൃസ്ത്യൻ ഖലീഫയെസമീപിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "എന്റെ എജമാനനായ മുഗീരത്തു് എന്റെ പക്കൽനിന്നു അതികസംഖ്യ വസൂലാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ദയവുണ്ടായി എനിക്കു അല്പം കുറച്ചുതരുവാനായി അവിടന്നു ആജ്ഞാപിച്ചാലും." ഖലീഫ അവന്റെ ജോലിയെപ്പറ്റി ആരാഞ്ഞതിൽ അവന്നു ആശാരിവേല, ഇരുമ്പുവേല, ചിത്രവേല മുതലായതിനാൽ ധാരാളം വരുമാനം കിട്ടുന്നതിനാൽ അവൻ കൊടുത്തുപോരുന്ന സംഖ്യ അധികമല്ലെന്ന അഭിപ്രായം ഖലീഫയ്ക്കു തോന്നുകയും അതു ശരിക്കു കൊടുത്തുപോരുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഖലീഫ:— "നീ കാററിൽ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആസ് പണിയും എന്നു കേട്ടല്ലൊ. അതു വാസ്തവമാണോ."

അബൂലുഅ്ലുഅത്ത്:— "ഞാൻ അതു പണിയാറുണ്ടു്."

ഖലീഫ:— "എന്നാൽ നീ എനിക്കു

അങ്ങിനെ ഒന്നു ഉണ്ടാക്കിത്തരണം.”

അബൂ:— “ഞാൻ അവിടത്തേക്കുവേണ്ടി ഒരു ആസൂ പണിയാം. അതുകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യരും പൌരസ്ത്യരും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.”

എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു അവൻ പിരിഞ്ഞുപോയി. പിറ്റെദിവസം സുപ്രസിദ്ധിയുള്ള കഹബുൽഅഖ്ബാർ പ്രവേശിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “അല്ലയോ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ! അങ്ങയുടെ മരണം ആസന്നമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ. മൂന്നു ദിവസം മാത്രമേ ഇനി ബാക്കിയുള്ളൂ.”

ഖലീഫ:— “നിങ്ങൾ എന്തു ലക്ഷ്യത്തിന്മേൽ ആണു് ഇതു പറയുന്നതു്.”

കഅബു്:—“എന്റെ ലക്ഷ്യം മറ്റു ഒന്നുമല്ല. ഞാൻ തൌറാത്തിൽ അങ്ങയുടെ പ്രകൃതിയും, പ്രായവും കണ്ടു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു് അതാണു് എന്റെ രേഖ.”

ഖലീഫ:— അല്ലയോ കഅബു്, തൌറാത്തിൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽഎനിക്കു് ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യമോ, വേദനയോ കാണുന്നില്ലല്ലോ.”

പിറ്റെദിവസവും കഅബു് ഹാജരായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “ഇനി രണ്ടു ദിവസം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളൂ” അതിന്റെ പിറ്റെ ദിവസവും കഅബു് ആഗതനാവുകയും ഇനി ഒരു ദിവസം മാത്രമെ ശേഷിപ്പുള്ളൂ. എന്നു പറയുകയുംചെയ്തു. അന്നു പ്രഭാതനമസ്കാരത്തിന്നായി ഖലീഫ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. രണികൾ ശരിയായിക്കഴിഞ്ഞ ഉടനെ തക്ബീർ ചൊല്ലി നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അനന്തരം അവിടെ മറഞ്ഞുനിന്നു അബൂലുഅ്ലുഅത്ത് വിഷം ഊട്ടപ്പെട്ടതും ഇരുതലയിലും വൈരമുള്ളതുമായ ഒരു കഠാരിയുമായി ഖലീഫയുടെ നേരെ അടുക്കുകയും അതുകൊണ്ടു് അഞ്ചു് ആറു് വെട്ടു് തുടരെയായി വെട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിൽ പൊക്കിളിന്റെ താഴെയായി പറ്റിയ ഒരു മുറിവായിരുന്നു അവിടത്തെ മരണത്തിന്നു് ഹേതു വാകിയതു്. ഖലീഫയുടെ സ്നേഹിതനായിരുന്ന ഖുലൈബ്ബ്നുഅബിൽബുകൈറ് വധിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുചിലരും മരണത്തിന്നു് പാത്രമായി. വീണുപോയ ഉമറിനെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അബ്ദുറഹിമാനുബ്നു അൌഫിനോടു് നമസ്കരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അനന്തരം ഖലീഫ അബ്ദുറഹിമാനുബ്നുഔഫിനെ അരികെ വിളിച്ചു ഖലീഫസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. പക്ഷെ, അവർ നിരസിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. അതിനുശേഷം ഹസ്രത്ത് അലി, ഉസ്മാൻ, സുബൈർ, തൽഹത്ത്, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ഔഫ്, സഅദ് മുതലായവരെ വിളിച്ചു് ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിച്ചു. “നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ആലോചനചെയ്തു് ആരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ അവരാണു് നിങ്ങളുടെ ഖലീഫ. നിങ്ങൾക്കു അധികാരം കിട്ടിയാൽ നിങ്ങളെ കുടുംബങ്ങളെ നോക്കിമാത്രം ഉദ്യോഗം കൊടുക്കരുതു്. നിങ്ങളിൽ ഒരുഖലീഫ ഉണ്ടാകുവോളം സുഹൈൽ നമസ്കാരകർമ്മംനിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.” അവർ ഓട്ട ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു മറ്റു ആരും പ്രവേശിക്കരുതു് എന്നും ഖലീഫ താക്കീതു ചെയ്തിരുന്നു. ഖലീഫ ആയിവരുന്നവർ അൻസാരികളുടെ നേരെ വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം പെരുമാറണമെന്നും, ധനവാന്മാർ സാധുക്കളുടെ നേരെ വളരെ ദയ കാണിക്കണമെന്നും തങ്ങളുടെ ധനത്തിൽനിന്നു. നിർബ്ബന്ധധർമ്മത്തിന്നുപുറമെ കഴിയുന്ന സഹായം ചെയ്യേണമെന്നും ഖലീഫ അവസാനമായി ഉണർത്തി. ഒരു അമുസ്ലിമി

ന്റെ കയ്യാൽ ഖലീഫക്ക മരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനെ വാഴ്ത്തി

അനന്തരം പുത്രനായ അബ്ദുള്ളയെ വിളിച്ച് ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു. "എന്റെ അന്ത്യസലാം ഹ: ആയിശയോട് പറയുകയും അതിനുശേഷമായി ഒരു ആഗ്രഹവുംകൂടി ഉമറിന്ന ഉണ്ടെന്നും അതു മറ്റാരാനുമല്ല പ്രവാചകരുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലത്തിന്ന സമീപമായി ഒരു ഖബറിന്ന സ്ഥലം ഉണ്ട്. അതു ഈ സാധുവിന്ന് അനുവദിച്ചുതന്നാലും എന്നവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക." ഹസ്രത്ത് ആയിശ അതു അവക്ക സ്വന്തമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ ശരീരത്തേക്കാൾ ഉമറിന്ന പ്രാധാന്യം നല്കുകയും അവരുടെ വിയോഗത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ ഗുണത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനമായി ഉമർ പുത്രനോട് ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു. "ജനങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുന്നവസരത്തിൽ ഭൂരിഭാഗത്തോടുകൂടിയാണ് നീ സഹകരിക്കേണ്ടതു്." അതിനുശേഷം ഹ: അലിയും ഇബ്നുഅബ്ബാസും പ്രവേശിച്ചു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് തലയുടെ ഭാഗംനിന്ന ഖലീഫയെ വാഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി. അതു കേട്ട ഉടനെ കണ്ണുമിഴിച്ചു നോക്കി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഇതിനു അർഹനാണോ?" ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ സൂചനമൂലം ഇബ്നുഅബ്ബാസ് വീണ്ടും പറഞ്ഞു. "ഉവ്വ്. അങ്ങു് അതിനു് അർഹൻതന്നെയാണ്." "വേണ്ട. എന്നെ നിങ്ങൾ വഞ്ചിക്കണ്ട, ഞാൻ അതിനു് ഒരിക്കലും അർഹനല്ല." അരികെ നിന്നിരുന്ന പുത്രനോട് ഉമർ പറഞ്ഞു. "മകനേ! എന്റെ തല ഈ തലയിണയിൽനിന്നു് ഇറക്കി തഴെ മണ്ണിൽ വെക്കുക. എന്നാലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനു ഈയുള്ളവന്റെനേരെ കനിവു തോന്നിയെങ്കിലോ? പ്രിയമകനേ! സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന സ്ഥലം എല്ലാം എന്റേതാണെങ്കിൽ ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി (എന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി) ദാനം ചെയ്യുമായിരുന്നു." അവസാനമായി ഖലീഫ കുടിച്ചിരുന്ന പാൽ അതേരൂപത്തിൽതന്നെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മരണം ആസന്നമായവസരം ഖലീഫ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു പറഞ്ഞതു്. "ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ വളരെ മർദ്ദിച്ചിട്ടുള്ളവനാണു്. പക്ഷെ നമസ്കാരം വ്രതം ഇതിൽനിന്നു ഒന്നുപോലും ഉപേക്ഷിക്കാതെ എല്ലാം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുസ്ലിം ആണെന്നു മാത്രം. അനന്തരം അന്ത്യശ്വാസം വിടുന്നതുവരെ ശഹാദത്തു് വാക്യം ഉച്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഹിജറ 23 ദുൽഹജ്ജ് മാസം 27 ബുധനാഴ്ച പ്രജകളുടെ ഗുണകാംക്ഷിയും സാധുസംരക്ഷകനുമായ ഖലീഫഉമർ ലോകത്തോടു് യാത്ര പറഞ്ഞു. ഖലീഫയുടെ മരണാവസരം പുത്രനോടു കടം എത്രയുണ്ടു് എന്നു പരിശോധിച്ചതിൽ 80000 വെള്ളി കൊടുത്തുവീട്ടേണ്ടതായി ഉണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഖലീഫ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ആ കടം വീട്ടുവാൻ ഉമറിന്റെ കുടുംബക്കാരുടെ ധനം മതിയാവാത്തപക്ഷം ഉബയ്യുബ്നു കഅബിന്റെ പുത്രിയോടു ചോദിക്കേണമെന്നും അതും പോരാതെ വന്നാൽ ഖുറൈശികളോടു ചോദിച്ചാൽ മതി" എന്നും ഉമർ പുത്രനായ അബ്ദുള്ളയെ ഉപദേശിച്ചു.

ഹ: ഉമറിന്റെ ശരീരപ്രകൃതി.

ഹ: ഉമർ വലിയ ഉയരമുള്ള ആളും സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു് അദ്ധ്വാനം ചെയ്തു ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നവരും ആയിരുന്നു. താടി മുടി നരച്ചു മഞ്ഞ വർണ്ണമാകുകയും എപ്പോഴും തലമുടിക്കു് എണ്ണ കൊടുത്തു ഈരി വൃത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹർബുൽ ഫുജ്ജാർ യു

ദ്ധത്തിനു നാലു കൊല്ലം മുമ്പാണു് ജനനം. 63 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണു് അധിക പേരുടേയും അഭിപ്രായം.

ഹ:ഉമറിന്റെ കുടുംബങ്ങൾ.

അജ്ഞാതകാലത്തെ വിവാഹത്തിൽ അബ്ദുള്ള, അബ്ദുറഹമാനൽഅക്ബർ, ഹഫ്സ, എന്നീ സന്താനങ്ങൾ ജനിച്ചു. അവരുടെ മാതാവു് സൈനബബിന്തുമളഹൂൻ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തുതന്നെ വീണ്ടും മുലൈക്കത്തു് എന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ ഉബൈദുള്ള എന്ന പേരുള്ള ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. സഹീൻ യുദ്ധത്തിൽ നിയ്യാതനായി. ഇസ്ലാമിയത്തിൽഉമ്മുഹക്കീം എന്നൊരു സ്ത്രീയെവിവാഹം കഴിച്ചതു ഫാത്തിമ്മഎന്ന പേരിൽ ഒരു പുത്രിയും ഉമ്മുഖുൽസും എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ സൈദു് എന്നീ രണ്ടു സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഉമ്മുകൽസും ഹസ്രത്തു് അലിയുടെയും ഹസ്രത്തു് ഫാത്തിമ്മത്തു സ്സഹറയുടേയും പുത്രിയാണു്.

വീണ്ടും ഫുകൈഹത്തു് എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തതിൽ അബ്ദുറഹ്മാനൽ ഔസത്തു് എന്ന ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആത്തിക്ക എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ആ മഹതി ഹ: അബൂബക്കറിന്റെ ഭാര്യ ആയിരുന്നു. ഉമറിന്റെ വിയോഗാനന്തരം ഹസ്രത്തു് സുബൈറിബ്നു അവാമിനേയും ഭാര്യസ്ഥാനം ആ മഹതി അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഖലീഫയുടെ സ്വഭാവം.

ഒരു ദിവസം സദക്കമുതൽ പരിശോധനക്കായി ഹ: ഉമർ, അലി, ഉസ്മാൻ മുതലായവർ പ്രവേശിച്ചു. ഹ: ഉസ്മാൻ ഒരുതണലിൽ ഇരുന്ന ഒട്ടകത്തിന്റെ നിറം പൂഞ്ഞ എണ്ണം മുതലായവ എഴുതികൊണ്ടിരുന്നു. ഹ: ഉമറാണെങ്കിൽ ചുട്ട വെയിലത്തുനിന്നു് ഒട്ടകത്തെ കൃത്യമായി പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കരിമ്പടം ആയിരുന്നു ഖലീഫ ധരിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു കരിമ്പടം മടക്കി തലയിൽ വെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുആമീർ പറയുകയാണു് "ഒരവസരത്തിൽ ഖലീഫ ഉമർ ഉണങ്ങിയ ചെടിയുടെ ഇല പൊട്ടിച്ചു ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു് നിക്കു കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അതായതു ഞാൻ ഈപോലെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. ഞാൻ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര ഭാഗ്യമായിരുന്നു."

ഉമറിന്റെ സഞ്ചാരം

നിശയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ ഏകനായി നടന്നിരുന്ന ആ മഹോ ഹസ്രത്തു് ഉമർ അല്ലാതെ മറാരുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ പ്രജകളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങൾ ആരായുവാനാണു് സുഖനിദ്രയുമുപേക്ഷിച്ചു് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ദൂരെ നിന്നു കണ്ടിരുന്ന ഒരു പ്രകാശം ആ മഹത്തെ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. കാരണം വിളക്കുകൾ കെടുത്തിയിട്ടുവേണം ശയിക്കുവാൻ എന്നു ഖലീഫ നിയമിച്ചിരുന്നു. ആ കാലത്തുള്ള ഭവനങ്ങൾ ഈത്തപ്പനമടലുകളെ കൊണ്ടും മറ്റുമായിരുന്നു മേഞ്ഞിരുന്നതു്. എലികളുടെ ഉന്മൂലനം മൂലം അവ അഗ്നിക്കു വിധേയമാകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ വിളക്കുകൾ കെടുത്തികൊണ്ടു ഉറങ്ങുവാൻ പാടുള്ള എന്നു ഖലീഫ കല്പിച്ചിരുന്നു. ആരാണു് കല്പന ലംഘിച്ചതു് എന്നു് അറിയുവാൻ ഖലീഫ ഉൽസുകനായി. ആ വെളിച്ചം കണ്ടഭാഗ

ത്തേക്ക ജാഗ്രതയിൽ നടന്നു. അടുത്തു ചെന്നപ്പോഴാണ് അവർ ഒരു കൂട്ടം മദ്യപാനികൾ ആണ് എന്നു മനസ്സിലായതു്. വേഗം പിന്നോട്ടുതന്നെ ഗമിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം അവരെ എല്ലാവരേയും ഹാജരാക്കി അന്വേഷിച്ചതിൽ അവർ കുറ്റം സമ്മതിച്ചു. അതിനായി അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരവസരം മദീനയുടെ സമീപമായ ഹിറത്തിലേക്ക ഹ: ഉമർ അസലമിനോടുകൂടി യാത്രയായി. അന്ധകാരത്തിൽ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ ഒരു ദീപത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. എന്നാൽ ആ പ്രകാശം മറ്റൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. വിശപ്പിനാൽ പിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നു രണ്ടു പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാനായി ഒരു മാതാവു് വെറും കലം അടുപ്പിൽവെച്ചു കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായിരുന്നു. ആഗതരെ കണ്ടു ഭയന്ന ആ ശിശുക്കളുടെ മാതാവ് തങ്ങളുടെ ചരിത്രം മുഴുവൻ അവരോടു് വ്യക്തമാക്കി. അനന്തരം ഉമർ ബൈസാറിൽപോയി ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ചുമന്നുകൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. ഉടനെ ആ പാവങ്ങൾ ആഗതരുടെ സന്മനസ്സിനു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "അല്ലയോ മഹാനുഭാവ! അങ്ങയെപ്പോലുള്ള സാധുസംരക്ഷകരല്ലെ ഈ ഭരണത്തിന്റെ അധികാരി ആവേണ്ടതു്! ഉമറിനേക്കാൾ അർഹൻ ഇതിനു അങ്ങു് തന്നെയാണു്. അതിനാൽ അങ്ങയെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ" ഉടനെ അവർ അവിടെനിന്നു മറഞ്ഞു. ആ ആഹാരസാധനങ്ങളും ചുമന്നു നടന്നിരുന്ന ഖലീഫയോടു തന്റെ അടിമ ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു "അങ്ങു് അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ഞാൻ ഏറ്റിക്കൊള്ളാം" ഉടനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങളാൽ ഖലീഫ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ അസലം! പരലോകത്തുവെച്ചു നീ എന്റെ കുറ്റങ്ങളെ ഏറ്റു എടുക്കുമോ. അതിനു നീ ഒരുക്കമില്ലെങ്കിൽ ഇതു് ഞാൻ നിന്നെ കൊണ്ടു വഹിപ്പിക്കാനും തയ്യാറില്ല." ഒരവസരം ഉമർ സൽമാനുൽ ഫാരിസിയോടു ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ സൽമാൻ! ഞാൻ ഒരു രാജാവോ അതല്ല ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയായ ഖലീഫയോ?" "മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു ഒരു പൈപോലും അങ്ങു അതിന്റെ അവകാശത്തിൽനിന്നു മാറിവെക്കാത്ത കാലത്തോളം അവിടുന്നു ജനങ്ങളുടെ ഖലീഫതന്നെയാണു്." എന്നു സൽമാൻ പ്രതിവചിച്ചു.

മൂന്നാമത്തെ ഖലീഫക്കുവേണ്ടിയുള്ള കൂടിആലോചനകൾ.

ഹസ്രത്ത് ഉമറിനു പരുക്കു് ബാധിച്ച അവസരത്തിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തോടു ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "അങ്ങയുടെ ജീവിതത്തിൽ അങ്ങുതന്നെ അടുത്ത ഖലീഫയെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അതല്ലേ ഉത്തമം." അപ്പോൾ ഉമർ പറഞ്ഞു. "അബൂഉബൈദത്തു് ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഖലീഫയായി പ്രഖ്യാപിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ രക്ഷിതാവു് എന്നോടു് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഈ സമുദായത്തിന്റെ വിശ്വസ്തൻ ആണെന്നു നിന്റെ നബി പറയുന്നതു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് ഞാൻ പറയും. ഇതുപ്രകാരം അബീഹുദൈഫയുടെ ദാസനായ സാലിമും ഇന്നു ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഇതസ്ഥാനം ഞാൻ അപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വളരെ ഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നു എന്നു് നബി പറയുന്നതും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്."

"അങ്ങയുടെ പുത്രൻ അബൂലുള്ള ഇതിനു അർഹനല്ലയോ?" എന്നു ആരോ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഹസ്രത്ത് ഉമർ പറഞ്ഞു. "ഇതാണോ പറയുന്നതു? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ വിവാഹബന്ധംപോലും നീക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരാളാണോ ഇതിനു അർഹൻ! അതു ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. ഞാൻ എന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നു ആരേയും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഈ കാര്യം ഒരു കക്ഷികളിൽ ആക്കിക്കാം. അവരുടെനേരെ അല്ലാഹു തുപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. അവരിൽനിന്നു അവർ ആരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ, അവരെ നിങ്ങളും സഹായിക്കണം. അവരുടെ മന്ത്രിമാരേയും." അവർ ആറു പേരായിരുന്നു. അവർ ഉമറിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഹ: അബ്ബാസ് ഹ: അലിയോടു പറഞ്ഞു "അല്ലയോ അലി! നിങ്ങളും അവരോടുകൂടി പങ്കെടുക്കരുതു. ഇനി നിങ്ങളും പങ്കെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായ കാര്യമായിരിക്കാം അവിടെ കാണപ്പെടുക" ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ പ്രസ്തുത ആറു പേരിൽ തൽഹത്തു ഒഴിച്ചു ബാക്കിപേരെ ഹ: ഉമർ തന്റെ അരികെ വിളിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "തൽഹത്ത് എവിടെയോ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ ആലോചിച്ചതിൽ നിങ്ങളാണ് മനുഷ്യലോകത്തിന്റെ നേതാക്കളായി എനിക്കു തോന്നുന്നതു. ആയതിനാൽ ഈ അധികാരം നിങ്ങൾക്കു് ആരെക്കെങ്കിലുമല്ലാതെ മറാക്കും കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം യോജിക്കുന്ന കാലത്തോളം ജനങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പു നൽകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ആയിശയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി അവരുടെ വീട്ടിൽചെന്നു നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ആലോചന നടത്തുക. അനന്തരം അവർ ആലോചിക്കുകയും അതിനെ തുടർന്നു കച്ചവട്ടാട്ടു ഉണ്ടാവുകയും അതു ഉമർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉമറിന്റെ വിയോഗാനന്തരം മൂന്നു ദിവസം ഈ വിഷയത്തിൽ ആലോചിക്കുകയും നാലാം ദിവസം നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഖലീഫ ആവുകയും ചെയ്യും എന്നു അദ്ദേഹം അവരെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അതുവരെ സുഹൈബ് ജനങ്ങൾക്കു ഇമാം ആവുകയും ചെയ്യട്ടെ എന്നുപറഞ്ഞു. തൽഹത്ത് നിങ്ങളിൽ ഒരംഗമാണെങ്കിലും അവർ ഭിന്നിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും അവർ വന്നില്ലെങ്കിൽ കാര്യം നിങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച നിലയിൽ തന്നെ പോകേണ്ടതാണു. അനന്തരം മിഖ്ദാദ് ബിൻ അസ്വദിനോടു ഖലീഫ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ അവരുടെ ആലോചനാമന്ദിരത്തിൽ ഹാജരാവണം അവരുടെ തലഭാഗം വാളുമായി നില്ക്കണം. അഞ്ചുപേർ ഒരു കാര്യത്തിൽ എത്തിക്കഴിയുകയും ആറാമത്തവൻ അതു നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവനെ നിങ്ങൾ വധിക്കണം. നാലുപേർ ഒരാളെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ശേഷം രണ്ടുപേർ ഭിന്നിക്കുകയും ആണെങ്കിൽ ആ രണ്ടു പേരേയും വധിക്കണം. ഇനി മൂന്നാം ഒരാളെ സ്വീകരിച്ചു മൂന്നാം വേറെ ഒരാളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു ഉമറിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനില സ്വീകരിക്കണം. ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥം സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിൽ അബ്ദുറഹമാനുബ്നു അവഫിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്യണം. കൂടിആലോചനക്കായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഹ: അബ്ബാസ് അലിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അലി! ഞാൻ എന്തു നിങ്ങളോടു ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ടോ അതു നിങ്ങൾ നിരസിച്ചതു ഫലമാണു് നാം ഇതിനു അർഹരാകാഞ്ഞതു്. നബിയുടെ ഒടുത്തു് സമയം ഈ കാര്യം ആക്കു

ണ്" എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കാൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങളെന്നെ ചോദിച്ചില്ല. ഉമർ കൂടി ആലോചനക്കാരിൽ നിങ്ങളുടെ പേരു പറഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പോഴും ഞാൻ നിങ്ങളോട് അതിൽ പങ്കുവഹിക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. അതും നിങ്ങൾ നിരസിച്ചു."

തൽഹത്ത് ഒഴികെയുള്ള അഞ്ചുപേരും ഹസ്രത്തു ആയിശയുടെ വസതിൽ ചേന്നു ഹ: അബ്ദുറഹ്മാൻ ഒന്നാമതായി ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "നിങ്ങളിൽ ആരാണ് ഈ അധികാരം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു മറെറാരുത്തനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഈ അധികാരം എന്നെ ഏല്പിക്കുന്നതു്. എല്ലാവരും മൌനം ദീക്ഷിച്ചു തുടർന്നുകൊണ്ട് അബ്ദുറഹിമാൻ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ ഞാൻ ഈ അധികാരം ആഗ്രഹിക്കുന്നിയ. ഞാൻ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുന്നു."

അനന്തരം ഉസ്മാനും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ഹ: അലി ഒഴിച്ചു ബാക്കി പേർ എല്ലാം അപ്രകാരം പറഞ്ഞു. അലി ഇപ്രകാരം തുടങ്ങി "നിങ്ങൾ സത്യം അവലംബിക്കുക! ശരീര ഇച്ഛയോട് തുടരാതിരിക്കുക! കുടുംബബന്ധം ഇതിൽ ആലോചിക്കാതിരിക്കുക!" അബ്ദുറഹ്മാൻ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നെ ഭാരമേല്പിക്കുക. ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുക. ഞാൻ കുടുംബം ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി പറയുന്നു." അനന്തരം ഖലീഫയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. അമ്മാർബ്നുയാസിർ പറഞ്ഞു "മുസ്ലിംകൾ സംഘടിക്കേണമെങ്കിൽ ഹ: അലിയെ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം." ഇതിനെ മിഖ്ദാദ്ബ്നൽ അസ്വദ് പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഐക്യം ഭിന്നിക്കാതിരിക്കേണമെങ്കിൽ ഹ: ഉസ്മാനെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഇബ്നുഅബീസറഹ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതിനെ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബീറബീഅത്ത് പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഇബ്നുഅബീസറഹ് ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് അമ്മാർ ചോദിച്ചു "നീ എന്നുമുതൽ ആണ് മുസ്ലിംകളുടെ ഉപദേശകൻ ആയിത്തുടങ്ങിയതു" തുടർന്നുകൊണ്ടു അമ്മാർ പറഞ്ഞു. "ഹേ! മുസ്ലിം സമാജമേ! അല്ലാഹു അവന്റെ നബിമൂലമായി നമ്മെ ഉൽകൃഷ്ടരാക്കി. അവന്റെ നടവടിയിൽ നാം യോഗ്യരായി. നിങ്ങളുടെ നബിയുടെ കുടുംബാദികളിൽനിന്നു ഈ കായ്ത്തെ എങ്ങിനെ നീക്കപ്പെടുന്നു." ബന്ധുമകൻ സൂം ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാൾപറഞ്ഞു. "സമിയ്യത്തിന്റെ പുത്രാ! ക്ഷമിക്കുക." ഉടനെ സഅദുബ്നുഅബീഖാസ് ഹ: അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുഔഹിനോട് പറഞ്ഞു. 'ജനങ്ങൾ അന്യോന്യം ഭിന്നിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഈ കായ്ം വൃത്തിയാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക" വേഗം അബ്ദുറഹ്മാൻ എഴുന്നേറുനിന്നു ഹ: അലിയെ സമീപത്തേക്കു വിളിക്കുകയും കുറെ അധികം വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ഹ: ഉസ്മാനേയും അരികെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ രണ്ടു കരങ്ങളും മേല്പോട്ട് ഉയർത്തുകയും അവരെ കൈപിടിച്ചു ബൈഅത്ത് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതു് കണ്ടുനിന്നിരുന്ന ഹസ്രത്ത് അലി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങളുമായി നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ ദിവസം ഇന്നാവേണമെന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നു." ഉസ്മാനെ ബൈഅത്ത് ചെയ്ത അന്നേ ദിവസംതന്നെ തൽഹത്ത് ആഗതനായി. നിങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു

വെക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവായിക്കൊള്ളാം എന്നു ഉസ്മാൻ ത്വൽഹത്തോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പോടിച്ചു. "എല്ലാവരും നിങ്ങളെ സമ്മതിച്ചുവോ?" "ഉവ്വ്." എന്നാൽ ഞാനും നിങ്ങളെ ബൈഅത്ത് ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു കൈ പിടിച്ചു.

അധികാരത്തിൽവന്ന ഉടനെ ഖലീഫയുടെ ആദ്യപരിപാടി ഉബൈദുള്ളാഹിബ്നു ഉമറിനെ വിചാരണ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ചാർജ്ജ് കൊലക്കുറ്റമാണ്. കാരണംതന്റെ പിതാവ് ഉമറിന്റെ ഘാതകനായഫൈറോസായി ജുഫൈനത്ത് എന്ന ഒരു ക്രസ്ത്യാനിയും ഹുർമുസാൻ എന്ന ഒരു മുസ്ലിമും എന്തോ രഹസ്യം പറയുന്നതായി ആരോ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ആ വിവരം ഉബൈദുള്ള അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ വധിച്ചു. എന്നാൽ ഹുർമുസാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു വ്യക്തമായതിനാൽ ഉബൈദുള്ളയെ ശിക്ഷിക്കുവാനായി ഉസ്മാന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി. ഹ: അലി അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടെങ്കിലും മുഹാജിറീങ്ങളായ പലരും ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി "അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെ ഇന്നലെ വധിച്ച സ്ഥിതിക്കു ഇന്നു അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വ്യസനമുണ്ട്. പക്ഷെ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ അവകാശികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പിഴ കൊടുത്തുകൊണ്ട് കൊലയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കി.

ഉമറിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ.

മക്കയിൽ നാഫിഅബ്നു അബ്ദുൽഹാരിസ്, ത്വായിഫിൽ സുഫ്യാനുബ്നു അബ്ദുള്ള, സൻആയിൽ യഅ്ലബ്നു ഉമയ്യത്ത്, ജൗമത്തുൽജന്ദലിൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഅബീറബീഅത്ത്, കൂഫയിൽ മുഗീറത്ത് ബ്നുശഅ്ബത്ത്, ബസ്വറയിൽ അബൂമൂസൽ അശ്അരി, ഈജിപ്തിൽ അംറുബ്നുആസ്വി, ഹിംസിൽ ഉമൈറുബ്നുസഅദ്, ദിംശിക്കിൽ മുആവിയ, ബഹ്റൈനിയിലും, അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിലും ഉസ്മാനുബ്നുഅബിൽ ആസ്വി എന്നീ പേരുകളിൽ അവിടങ്ങളിലെ ഗവണ്ണർമാരായിരുന്നു. കൂഫയിലെ ന്യായാധിപൻ ശുറൈഹും ബസ്വറയിൽ കഅബ് ബ്നുസുവരും ആയിരുന്നു.

ഹുർമുത്ത് ഉസ്മാന്റെ ഭരണം.

ഭരണത്തിൽ ഇരുന്ന ആ കൊല്ലം അഥവാ ഹിജറ 24 ൽ അദ്ദേഹം കൂഫയിലെ ഗവണ്ണരായ മുഗീറത്തിനെ മാറ്റി ആ സ്ഥാനത്ത് സഅദിനെ നിയോഗിച്ചു. ഹി= 25ൽ ഇസ്ഫഹാനിയക്കാർ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ച വിവരം അംറുബ്നുആസ്വി അറിഞ്ഞ ഉടനെ അവരുടെനേരെ ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടത്തിവിജയം കരസ്ഥമാക്കി. പ്രസ്തുത കൊല്ലം ഹ: ഉസ്മാൻ കൂഫയിലെ ഗവണ്ണരായ സഅദിനെ മാറ്റി ഒലീദ്ബ്നുഉഖ്ബത്തിനെ ആ സ്ഥാനാധികാരിയാക്കി. ആ ഒലീദ് ഉസ്മാന്റെ ഉമ്മാവഴിക്കുള്ള ഒരു സഹോദരനാണ്. പ്രസ്തുത സഅദ് അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുമസ്ഊദിന്റെ പക്കൽനിന്നു ബൈത്തുൽമാലിൽപെട്ട കുറെ സംഖ്യ കടമായി വാങ്ങിയിരുന്നു. അതു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ തൽക്കാലം ആ അവസരത്തിൽ സഅദിനു കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനെ തുടർന്നു അവർതമ്മിൽ കുറഞ്ഞ സംസാരം ഉണ്ടായി. സഅദ് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്ദേശം ഗുണത്തിനല്ല. നിങ്ങൾ മസ്ഊദിന്റെ പുത്രൻ ഉത്തൈലൂ ഗോത്രത്തിലെ ഒരടിമയല്ലെ?" "അതെ ഞാൻ അല്ലാഹു

ആണെ മസ്ഊദിന്റെ പുത്രൻതന്നെയാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഹുമൈനത്തിന്റെ പുത്രൻ അല്ലേ?" അതുകേട്ട് നിന്നിരുന്ന ഹാശിമി ബ്നുഉത്ത്ബത്ത് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരുടെ അനുയായികളായിരിക്കെ ഇങ്ങിനെ അന്യോന്യം സംസാരിക്കുന്നുവോ?" സഅദിന്റെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കും എന്ന നബിയുടെ ഒരു വാക്കുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇബ്നുമസ്ഊദിനു ദോഷമായി എന്തോ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻവേണ്ടി കൈ പൊക്കി അല്ലാഹുമ്മറബ്ബസ്സമാവാത്തി ഒൽഅർളി, എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കും ഇബ്നുമസ്ഊദ് ചാടിഎണീറ്റു ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു. "ഗുണമല്ലാതെ ദോഷമായി കരിക്കലും എന്നെ ശപിച്ചുപോകരുതു്." അനന്തരം സഅദു പറഞ്ഞു "അല്ലാഹുവിന്റെ കോപം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെ ശപിക്കുകയും അതു നിങ്ങളെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു." പിന്നീടു് അബ്ദുള്ള തന്റെ സംഖ്യ വസൂലാക്കുവാനായി ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു. അതിനെ തുടർന്നു സഅദിനു കൂടെ അവുധിലഭിക്കുവാൻ മറ്റു ജനങ്ങളെ സഹായത്തിനു വിളിച്ച ഇരു കക്ഷികളും അന്യോന്യം ശകാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം ഖലീഫക്കു് ലഭിച്ചപ്പോഴാണു് സഅദിനെ മാറ്റി ഖലീദ്ബ്നുഉഖ്ബത്തിനെ നിയമിച്ചതു്. അബ്ദുള്ള ഉദ്യോഗത്തിൽ തുടർന്നുപോവുകയും ചെയ്തു.

12000 സൈന്യത്തിന്റെ സേനാനായകനായി സൽമാനുബ്നുറബീഅത്തിനെ അദമീനിയക്കാരോടു സമരത്തിനായി ഖലീഫ അയച്ചു. ഗംഭീരമായയുദ്ധത്തിനുശേഷം അവർ കീഴടങ്ങി അവരിൽനിന്നു സംഖ്യം ദ്രവ്യത്തോടുകൂടി സൽമാൻ ഖലീഫയെ സമീപിച്ചു. ഈ കൊല്ലം കൂഫ ഗവർണ്ണരായിരുന്ന അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു ആമിറിനെ ഗവർണ്ണരാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. ഹി. 26ൽ ഖലീഫ മസ്ജിദുൽഹറമൈനിയെ നീട്ടി എടുത്തു. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഈജിപ്തിലെ ഗവർണ്ണരായ അംറുബ്നുൽആസിയെ മാറ്റുകയും മലകടലിയിൽ ഖലീഫയുടെ സഹോദരനും പാട്ടാളകാര്യത്തിൽ ഖലീഫയുടെ ഉപദേഷ്ടാവും ആയിരുന്ന അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസഅദിനെ ആ സ്ഥാനത്തു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അബ്ദുള്ളയുടെ ശമ്പളം അംറു ചുരുക്കിക്കളഞ്ഞുവെന്നുള്ള ഒരു ആവലാതി ഖലീഫയെ അറിയിച്ചതിനാൽ അനേഷിച്ചതിൽ അബ്ദുള്ളക്കു് യുദ്ധതന്ത്രം കുറവായതുകൊണ്ടാണു് ശമ്പളം ചുരുക്കിയതു് എന്നായിരുന്നു അംറു ഖലീഫക്കു് മറുപടി അയച്ചതു്. ഇതിനെ തുടർന്നു അംറും അബ്ദുള്ളയും വൈരികളായിതീർന്നു. അംറിനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു മാറ്റുകയുണ്ടായി.

ആഫ്രിക്കായുദ്ധം

അബ്ദുള്ള ഗവർണ്ണരായപ്പോൾ തനിക്കു ആഫ്രിക്കക്കാരോടു സമരം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹം ജനിച്ചു ഖലീഫയോടു അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടതുമൂലം ഖലീഫ അനുവദിച്ചതിനെതുടർന്നു സഹായാർത്ഥം അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസിന്റെ കീഴിൽ ഒരുസൈന്യത്തെ മദീനയിൽനിന്നു അയച്ചുകൊടുത്തു. ആഫ്രിക്കയിലെ അന്നത്തെ രാജാവു് ജർജൈർ ആയിരുന്നു. റോമാചക്രവർത്തിയായഹിർക്കലിന്നുആഫ്രിക്കയുടെ മേൽക്കോയ്മ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കൊല്ലംതോറും ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു വലിയ ഒരു തുക ഹിർക്കലിനു കിട്ടിയിരുന്നു. അതു കാരണമായി ഒരുലക്ഷത്തിഇരുപതിനായിരം പേരെ സഹായാർത്ഥം ഹിർക്കൽ അയച്ചു. സുബൈതുലിയ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് ഇരു

കക്ഷികളും തമ്മിൽ ഏറെനേരം യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. കുറെ കാലത്തിനു അബ്ദുള്ളയെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു വിവരവും കിട്ടാഞ്ഞതിനാൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു സുബൈറിന്റെ കീഴിൽ വീണ്ടും ഒരു സൈന്യത്തെ ഖലീഫ ആഫ്രിക്കയിലേക്കു് അയച്ചു. സഹായം എത്തിയതിനെ തുടർന്നു അബ്ദുള്ളയുടെ കക്ഷി തക്ബീർ മുഴക്കി അതു ശത്രുസൈന്യത്തെ വല്ലാതെ അമ്പരിപ്പിച്ചു. മുസ്ലിംകൾക്കു് സഹായം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ആ പ്രഭാതത്തിൽ ജുർജൈർ ഒരു വിളമ്പരം പരസ്യപ്പെടുത്തി. അബ്ദുള്ളയെ വധിക്കുന്നവർക്കു് ഒരു ലക്ഷം പൊന്നു കൊടുക്കാമെന്നും തന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും ആയിരുന്നു ആ വിളമ്പരം. അതിനെ തുടർന്നു അബ്ദുള്ള ഭയപ്പെട്ടു പുറത്തുപ്രവേശിക്കാതിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അബ്ദുള്ളയെ കാണാതിരുന്നപ്പോൾ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസുബൈർ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചതിൽ ആ വിളമ്പരംമുതൽ മറവിലാണെന്നു അറിഞ്ഞ ഉടനെ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസുബൈർ അബ്ദുള്ളയുടെ മുന്നിൽ ഹാജരായി ഇപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. "ഇന്നുതന്നെ താങ്കൾ ഒരു വിളമ്പരം പരസ്യപ്പെടുത്തണം അതായതു് ജർജൈറിന്റെ തല ആർ കൊണ്ടുവരുന്നുവോ അവർക്കു് ഒരു ലക്ഷം പൊന്നും അവന്റെ പുത്രിയേയും അവന്റെ രാജ്യാധികാരവും കൊടുക്കാമെന്നു്." അനന്തരം അബ്ദുള്ള ഈ പ്രസ്താവന പരസ്യപ്പെടുത്തി അതു മുതൽ ജർജൈറിനു് അബ്ദുള്ളയെക്കാൾ ഭയം ശക്തിയായി. അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു സുബൈറിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു പട്ടാളക്കാരായ ചില യോദ്ധാക്കളെ യുദ്ധത്തിനു ഒരുക്കിവിട്ടു. യുദ്ധം ചെയ്തു മദ്ധ്യാഹ്നമായപ്പോൾ റുമികൾ യുദ്ധം നിർത്തി അവരുടെ തമ്പുകളിലേക്കു മടങ്ങി. റുമികൾ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ മുസ്ലിമീങ്ങൾ വീണ്ടും റുമികളെ വളഞ്ഞു. അയുധം ധരിക്കുവാനോ വാൾ എടുക്കുവാനോ ശത്രുക്കൾക്കു് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിൽ അസംഖ്യം റുമികൾ മൃത്യുവിന്നിരയായി. അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു സുബൈർ ജുർജൈറിനെ വധിച്ചു. അവന്റെ പുത്രിയെ തടവുകാരിയാക്കി. സുബൈതപ്രദേശത്തു് മുസ്ലിംകൾക്കു് കീഴടങ്ങി. ഒരു അശ്വഭടനു മുപ്പായിരം പൊന്നുവീതം കണ്ടു പൊന്നു ലഭിച്ചു. ആഫ്രിക്കക്കാർ സന്ധിയിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. രണ്ടരക്കോടി പൊന്നു് കൊല്ലംതോറും കൊടുക്കാമെന്നായിരുന്ന ആ സന്ധി. ഒരു കൊല്ലവും മൂന്നു മാസവും ആഫ്രിക്കയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ശേഷം അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസഅദ് ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങി. ഈ യുദ്ധത്തോടുകൂടി ആഫ്രിക്ക മുഴുവൻ കീഴടങ്ങി. ഒന്നാം യുദ്ധാനന്തരം അനവധി ദ്രവ്യം ഉസ്മാൻ തന്റെ കുഡുംബക്കാരനായ മറുവാൻബ്നുഹക്കമിന്നുകൊടുത്തു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു തന്റെ പ്രധാനമന്ത്രി. ആഫ്രിക്ക രണ്ടാംയുദ്ധത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ ദ്രവ്യങ്ങളിൽനിന്നു വളരെയധികം അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസഅദിന്നുംകൊടുത്തു. ആഫ്രിക്കയിൽ അന്നത്തെ പ്രതിനിധി അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു റാഫിഅ്ബ്നുഅബൂഖൈസ് ആയിരുന്നു.

മറ്റു യുദ്ധങ്ങൾ

ഹിജ്റ 28ൽ ഖബ്രിസ്സു് എന്ന രാജ്യം മആവിയയുടെ വഴിക്കു് കീഴടങ്ങി. മആവിയ ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാന്റെ കാലത്തു് നാവികയുദ്ധങ്ങൾ അനവധി നടത്തി ധാരാളം ദ്രവ്യങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി. ഹിജ്റ 29ൽ ഖലീഫ ബസ്റയിലെ പ്രതിനിധിയായ അബൂമൂസൽ അശ്അരിയെ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നുമാറ്റി അബ്ദു

ള്ളാഹിബ്ന ആമിറുബ്നുകുറൈസിനെ ആ സ്ഥാനാർഹനാക്കി. ഇദ്ദേഹം ഉസ്മാന്റെ അമ്മാമന്റെ പുത്രനാണു്. ഹിജറ 30ൽ ക്വഫാ പ്രതിനിധിയായ ഖലീഫുബ്നഅഖബത്തിനെ മാററി സഹീഫുബ്നആസിയെ നിശ്ചയിച്ചു ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഹുദൈഫ, ഹിമ്മസു്, ദിംശിക്കു്, ക്വഫ, ബസറ എന്നിവടങ്ങളിൽ പയ്ടനം നടത്തി ഉസ്മാന്റെ സന്നിധിയിൽവന്ന ഇപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. "എന്റെ ഈ പയ്ടനത്തിൽ എനിക്കു മനസ്സിലായതു് ജനങ്ങളം എല്ലാം വിവിധ പാരായണക്കാരായിട്ടാണു്. അതിനാൽ ഭാവിയിൽ ഖുർആൻനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാൻ വഴിയുണ്ടു്." അതു കേട്ടതു മുതൽ ഖലീഫ ഹസ്രത്തു് ഉമ്മുൽമുഅ്മിനീൻ ഹഫ്സയുടെ അട്ടക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടതായ ഖുർആൻ ഗ്രന്ഥം വരുത്തി അതുനോക്കി അനവധി പകർപ്പുകളം മഹാന്മാരായ സൈദുബ്നുസാബിത്തു്, അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസുബൈർ, സഅദുബ്നുആസി, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുഅൽഹാരിസു്, മുതലായവരെക്കൊണ്ടു് എഴുതി ഉണ്ടാക്കി പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിനുശേഷം മറവുള്ള എല്ലാ മുസ്ഹഫുകളെയും ചുട്ടുകരിച്ചുകളഞ്ഞു. യമാമത്തുയുദ്ധകാലത്തു് ഖുർആൻ മനപ്പാഠമുള്ള അനവധി പേർ രക്തസാക്ഷികളായതിനെ തുടർന്നു ഹഃ ഉമർ അബൂബക്കറിനോടു ഖുർആൻ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവാനായി ആവശ്യപ്പെടുകയും വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം ഖലീഫ സൈദ്ബുനുസാബിത്തിനോടു ഖുർആൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കല്പനകൊടുക്കുകയും അതിനാൽ സൈദ്ബുനുസാബിത്തു് തന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമഫലമായി ഖുർആൻ ലിഖിതമാക്കുകയും ചെയ്തു. ആഗ്രന്ഥം ഉമറിന്റെമരണാനന്തരം തന്റെപുത്രിയായ ഹഫ്സയുടെ അട്ടക്കലായിരുന്നു.

ഈ കൊല്ലം ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാന്റെ മോതിരം മദീനയിൽനിന്നു രണ്ടു നാഴിക അകലെയുള്ള അരീസു് എന്ന കിണററിൽ വീണുപോയി. ആമോതിരം എടുത്തു് തരുന്നവക്കു് അളവററ ദ്രവ്യം കൊടുക്കാമെന്നു് വിളംബരം ചെയ്തിരുന്നു. അതിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ കോരികളഞ്ഞുനോക്കിയെങ്കിലും അതു് കിട്ടിയില്ല. ഈ കിണറു് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉപകാരാർത്ഥം ഉസ്മാൻ കുഴിപ്പിച്ചതായിരുന്നു. ഈ മുദ്രമോതിരം വീണുപോയതു മുതൽ ഖലീഫ വളരെ ദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു. ഇതിനുശേഷം 6 കൊല്ലവുംകൂടി അദ്ദേഹം ഭരണംനടത്തി. ഈ വർഷത്തിൽ ഖലീഫ ജുമഅക്കു് രണ്ടാമത്തെ ഒരു ബാങ്കുംകൂടി നിശ്ചയിച്ചു.

സുവായുദ്ധം

ഹിജറ 31ൽ പ്രസ്തുത യുദ്ധമുണ്ടായി. ഈ യുദ്ധത്തിനു കാരണം ആഫ്രിക്ക പരാജയം മുതൽ ഖിസ്ത്തൻതീൻബുനുഹിർക്കൽ ഒരു ഭയങ്കര സൈന്യം ശേഖരിച്ചു. 500 കപ്പലിൽ ആണു് ആ സൈന്യം പുറപ്പെട്ടതു്. റൂമികളം ഇത്ര അധികം ഇതിനുമുമ്പു് ഒരിക്കലും ശേഖരിച്ചിട്ടില്ല. ശത്രുക്കളെ തുടർന്നു മുസ്ലിം സൈന്യങ്ങളും കപ്പലിൽ കയറി പുറപ്പെട്ടു. കടലിൽ വെച്ചു തന്നെ ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ഏറവുമുട്ടി. കാററിന്റെ ശല്യംമൂലം ഇരുകക്ഷികളും കപ്പൽ നിർത്തേണ്ടതായി വരികയും അവിടെവെച്ചു ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടത്തി. അതിൽ അനവധി മുസ്ലിംകളം നഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിലും വിജയം മുസ്ലിംകൾക്കു തന്നെ കരസ്തമായി. കൊല്ലപ്പെട്ട ശത്രുക്കൾക്കു ഒരു കണക്കുമില്ല. ഖിസ്ത്തൻ

തപ്പീൻ പരുക്കോടുകൂടി ഓടി രക്ഷപ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും സ്വരാജ്യത്ത് വെച്ചു തന്റെ ജനതയുടെ കയ്യാൽതന്നെ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ യുദ്ധാനന്തരം മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബീഹുദൈഫ, മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബീബക്കർ എന്നീ രണ്ടുപേരുകളും ഹ: ഉസ്മാനെ ആക്ഷേപിച്ചു സംസാരിച്ചു. റസൂൽ നാടുകടത്തുകയും കൊല്ലുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറുവാനെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസഅതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിശ്ചയിച്ചതായിരുന്നു ആ സംസാരം. ഈ സംസാരംമൂലം ജനങ്ങളിൽ കുഴപ്പം വർദ്ധിച്ചു അതിനാൽ അബ്ദുള്ള അവരെ താക്കീതു ചെയ്തുവിട്ടു. ഈ കൊല്ലം ഹബീബുബ്നുമുസ്ലിമത്തിന്റെ കൈക്ക് അറമീനിയ കീഴടങ്ങി. ഇബ്നുആമിറിന്റെ കൈക്ക് കുറാൻ കീഴടങ്ങി. അവിടെനിന്നു ഇബ്നുആമിർ ഖുറാസാനിലേക്കുപോയി അതു കീഴടക്കി. ഇതിനെ തുടർന്നു സജ്സ്ഥാൻ, കാബൂൾ, ബല്യൂജിസ്ഥാൻ, സറഞ്ച് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടങ്ങി. സജ്സ്ഥാനിൽ അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുസംറത്തിനെ പ്രതിനിധിയാക്കി അവർ സറഞ്ച്, കച്ച് എന്നീ രാജ്യത്തിന്റെ ഇടയിലുള്ളഇന്ത്യയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കീഴടക്കി. അബ്ദുറഹ്മാൻ ബോൻ എന്ന രാജ്യത്ത് കടന്നു സൂസ് എന്ന പർവ്വതഭാഗത്ത് ശത്രുക്കളെ വളഞ്ഞു ഫലമായി അവർ അബ്ദുറഹ്മാനു കീഴടങ്ങി. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സൂസ് എന്ന വിഗ്രഹത്തെ തച്ചുടച്ചു. ആ വിഗ്രഹം സ്വർണ്ണത്താലും അതിന്റെ രണ്ടു കണ്ണും മാണിക്യവും ആയിരുന്നു. ആ വിഗ്രഹ ആരാധിതനായ മദസബാനോട് അബ്ദുറഹ്മാൻ പറഞ്ഞു "ഈ സ്വർണ്ണവും രത്നവും നീ എടുത്തോ. ഞാൻ ഇത് തച്ചുടച്ചത് മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. ഈ വിഗ്രഹത്തിനു ആരേയും രക്ഷിക്കുവാനോ ഉപകാരം ചെയ്യുവാനോ കഴികയില്ല എന്നു നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രം. നീ ഞങ്ങളോടു സന്ധി ചെയ്യാതിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ദ്രവ്യങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമായിരുന്നു."

അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുറബീഅത്തിന്റെ വധം.

ഹിജറ 32ൽ കുസ്തന്തീനിയ സമീപംവെച്ചു മുആവിയായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടന്നകാരണം തുർക്കികൾ കീഴടങ്ങി. യുദ്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാവുകയും മുസ്ലിമീങ്ങൾക്ക് വിജയം കരസ്ഥമാവുകയും ചെയ്തതു ഫലമായി ചില മുസ്ലിമീങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. "അതായതു തങ്ങൾക്കു ആരോടും യുദ്ധം ചെയ്യാമെന്നും യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കുകയില്ലെന്നും" ഈ വിവരം ഖലീഫ അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ എഴുതി. "നിങ്ങൾ അഹംഭാവികൾ ആകരുതു. അതുനിമിത്തം വധിക്കപ്പെടുന്നതിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു." അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു റബീഅത്തിന്റെ സൈന്യത്തെ ബലഞ്ചറിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു അദ്ദേഹം നയിച്ചു. അവിടെ വെച്ചു തുർക്കികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി ആ യുദ്ധത്തിൽ അബ്ദുറഹ്മാൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാളിന്റെ പേരായ ദിനൂൻ എന്ന നാമത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ സംബോധനം ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ മൃതദേഹം ഒരു പെട്ടിയിൽആക്കി അവർ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവത്രെ.

ഇദ്ദേഹം വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ജനത രണ്ടു ഭാഗമായി ഓടി ഒരു കൂട്ടം ബാബിന്റെ ഭാഗത്തു ചെന്നുകൂടി. അവിടെവെച്ചു സഈദിബ്നു ആസിയുടെ സൈന്യവുമായി ചേർന്നു. ആ സൈന്യത്തിന്റെ തലവൻ മരണപ്പെട്ട അബ്ദുറഹിമാന്റെ സഹോ

ദരൻ സൽമാനായിരുന്നു. മറെറ കക്ഷികൾ റബ്ബ്'ലാൻജജ്ജാൻ - ന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കൊടി. അവിടെവെച്ചു അവർ സെൽമാനൽ ഫാരിസി അബിആഖൈറ മുതലായവരെ കണ്ടുമുട്ടി. ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാന്റെ കത്തുമൂലം സൽമാനുബ്നു് റബീഅത്തീനെ ബാബിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു യുദ്ധത്തിന്നയച്ചു അതു് കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സഈദ് അവിടെ നിയമാധികാരിയാക്കി നിശ്ചയിച്ചു.

അബൂദറിന്റെ വിയോഗം.

മരുഭൂമിയുടെ ആവലാതിമൂലം റബദത്തിലേക്കു് നാടുകടത്തപ്പെട്ട അബൂദറ് അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു ദിവസം തന്റെ പുത്രിയോടു പറഞ്ഞു. "മകളെ നീ പോയി ആരെങ്കിലും ഈ വഴിവരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കിവാ" കല്പനപ്രകാരം മകൾ പോയി ആരെയും കണ്ടില്ലെന്നു് പറഞ്ഞു. ഉടൻ കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "പ്രിയ മകളേ എന്റെ ലോകവാസം ഒരു മണിക്കൂറുകൂടി നീണ്ടുനിന്നു എന്നു വരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് വേഗം നീ ഒരാടിനെ അറുത്തു് പാകം ചെയ്യണം. അതു് പാകമായാൽ വീണ്ടും പോയി ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കിവരണം. ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരെവിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എന്റെ മയ്യത്ത് സംസ്കാരം നിർവ്വഹിപ്പിക്കണം. അനന്തരം ഈ ഭക്ഷണം അവർക്കു നല്കുകയും വേണം." പിതാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം എല്ലാം നിറവേറ്റിയതിനുശേഷമായി സമീപത്തുള്ള പർവ്വതമുകളിൽ കയറി ആരെങ്കിലും ആ വഴിയെ വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കി. അകലെനിന്നുവരുന്ന ഒരു കൂട്ടം വാഹനക്കാരെ കണ്ടപ്പോൾ ക്ഷണം മടങ്ങി ആ വിവരം പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. അതു് കേട്ട ഉടനെ പുത്രിയെ നോക്കി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "പ്രിയമകളേ! നീ എന്നെ കിബ്ല കൊള്ളെ തിരിച്ചു കിടത്തുക." അപ്രകാരം തിരിച്ചുകിടത്തുന്നതിനോടുകൂടി 'ബിസ്മില്ലാഹിറബ്ബില്ലാഹിറഅലാമില്ലത്തിറസൂലില്ലാഹി' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അബൂദറ് എന്നന്നേക്കുമായി കണ്ണടച്ചു ശോകം നിറഞ്ഞ ആ പുത്രി പ്രസ്തുത വാഹനക്കാരുടെ നേരെ ചെന്നു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ വാഹനക്കാരേ! അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! അബൂദറിന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാവുക." അവർ ചോദിച്ചു. "അല്ല. അബൂദറ് എവിടെ" അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു ചൂണ്ടി അതാ അബൂദറ് എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു. അബൂദറിനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളുടെ ഭാഗ്യമേ എന്നു പറഞ്ഞു അവർ എല്ലാവരും ആ മൃതദേഹത്തെ സമീപിച്ചു അനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ കുളിപ്പിച്ചു മറവുചെയ്തു. ആ വാഹനക്കാരിൽപെട്ട ഒരാളായ ഇബ്നു മസ്ഊദ് പറഞ്ഞു. "അബൂദറ് ഏകനായി മരിക്കുകയും ഏകനായിതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ യാത്രയാക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു്. നബി പറഞ്ഞതു്, എന്റെ കാര്യകളിൽ മാറ്റൊലി കൊള്ളുന്നു." അദ്ദേഹത്തിന്റെ മയ്യത്ത് സംസ്കാരാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബങ്ങളോടുകൂടി ആ വാഹനക്കാർ മക്കയിലേക്കു യാത്ര പോയി. ഈ വിവരം ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാനെ അറിയിച്ചു അദ്ദേഹം അബൂദറിന്നു ഗ്രണത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്നു പുറമെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബങ്ങളെ അവരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു.

വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭം

ഹി. 33ൽ ഇബ്നുആമിർ നിസാബൂർ കീഴടക്കി. കൂഫാക്കാരായ ചിലരെ സിറിയയിലേക്കു നാടുകടത്തി. അതിന്നുള്ള കാരണം

സഈദബ്നു ആസി കൂഫയിലെ ഗവണ്മെന്റയ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർബാറിൽ കൂഫയിലെ പ്രമുഖഅംഗങ്ങളും മറ്റും സന്നിഹിതരാവുക പതിവാണ്. ഒരു ദിവസം തൽഹത്ത് ബനൂഉബൈദുള്ളയെ വളരെ ധർമിഷ്ഠനും, മഹാനുമാണെന്നു ഉബൈസ് പ്രശംസിച്ചു. അതു കേട്ട് സഈദ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്ര ധനം മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അവരും അപ്രകാരം ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നല്ല അതുപോലെയുള്ള ഒരു കഴിവു എനിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ സുഖകരമായ ഒരു ജീവിതത്തിനു അർഹനാക്കുമായിരുന്നു." ഉടനെ ഉബൈസിന്റെ പുത്രനായ അബ്ദുറഹ്മാൻ പറഞ്ഞു. "അതു വെറും ഒരു വാക്ക് എന്നുമാത്രം" അതു കേട്ടപ്പോൾ ചിലർ ക്ഷോഭിച്ചു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അബ്ദുറഹ്മാന്റെ പിതാവായ ഉബൈദു പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുക! അവൻ ചെറുപ്പമല്ലെ" അനന്തരം അതു ഒരു കയ്യേറ്റമായി പരിണമിച്ചു. ആ പിതാവും പുത്രനും മോഹാലസ്യപ്പെടുവോളം പ്രഹരം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ വർത്തമാനം ബനൂഅസദ് വംശക്കാർ അറിഞ്ഞു അവർ തൽഹത്തു് സഹിതം വന്നു അക്രമികളുടെ ഭവനം വളഞ്ഞു. അക്രമികൾ സഈദിന്റെ അടുക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി ഒരു ആപത്തുമില്ലാതെ അവരെ പിരിച്ചുവിട്ടു. ഈ കാരണം മൂലമാണ് ഖലീഫ ചിലരെ സിറിയയിലേക്കു നാടുകടത്തിയതു്.

പ്രസ്തുത കാരണത്തിനുപുറമെ വേറെയും ചില കാരണങ്ങൾകൂടി ചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. അതായതു സഈദബ്നു ആസിയുടെ ദർബാറിൽ രാത്രിസമയം കൂടാറായ ചിലർ സഭകൂടുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവർ അന്യോന്യം സംസാരിക്കുക ഹേതു അതു് ചെറിയ ഒരു അടികലശലായി പരിണമിച്ചു ആ ഹേതുവായി മേലിൽ രാത്രികാലങ്ങളിൽ അപ്രകാരം സഭകൂടരുതു് എന്നു പാസ്സാക്കി. അതു മുതൽ അവർ ഖലീഫയേയും സഈദിനെയും ആക്ഷേപിച്ചു സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ വിവരം സഈദ് ഖലീഫയെ അറിയിച്ചു. ഖലീഫയുടെ ഓർഡർ പ്രകാരം അവരെ മദീനയിലുള്ള അടുക്കലേക്കു അയച്ചു. മദീനയിക്ക് അയച്ച സന്ദേശത്തിൽ ഖലീഫ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. "കൂഫയിൽനിന്നു ചില പിന്തിരിപ്പൻമാരെ ഞാൻ അങ്ങോട്ടയക്കുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ പക്കൽനിന്നു ഗുണവഴി കാണുകയാണെങ്കിൽ അവരെ നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽഇങ്ങോട്ടു് അയക്കണം" ഖലീഫയുടെ കല്പനപ്രകാരം മദീനയിലുള്ള അവർക്കു സുഭക്ഷണവും സൌകര്യവും നൽകി. ഒരു ദിവസം അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു മദീനയിലുള്ള ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. "അല്ലയോ അറബികളുടെ വീര സന്താനങ്ങളെ! ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രകാശം നിങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ച ഹേതുവായി നിങ്ങൾ മഹത്വമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. മറ്റു സമുദായങ്ങളെ കീഴടക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരായി. ശത്രുക്കളുടെ ധനത്തിന്റെ അവകാശികളായി. എനിക്കു നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ കിട്ടീട്ടുണ്ടു്. അതിൽ പ്രഥമമായതു് നിങ്ങൾ ഖവ്രൈശികളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു്, ഖവ്രൈശികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വളരെ അധമന്മാരാകുമായിരുന്നു. ഭരണകൂടം ഒരു പൂന്തോട്ടമാണെന്നു വിചാരിക്കണം. അതിൽനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ ശ്രമിക്കരുതു്. അവർ നിങ്ങളുടെ രക്ഷാകർത്താക്കളും അവരുടെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ നിങ്ങൾ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതുമാണു്. ഞാൻ നിങ്ങളെ താക്കീതുചെയ്യുകയാണു് എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി തു

ന്നുപോരുകയാണെങ്കിൽ പല ആപത്തുകളെ കൊണ്ടും അല്ലാഹുനിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കാൻ കാരണമാണ്. നിങ്ങൾ ഭരണകൂടത്തെ തകിടം മറിക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തും മരണശേഷവും നിങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കക്ഷിവഴക്കം ഉണ്ടാകുമെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണം." ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സഅ്സഅത്ത് എന്ന ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഖുറൈശികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങ് പറഞ്ഞതു് വാസ്തവമല്ല. കാരണം ഖുറൈശികൾ അറബികളേക്കാൾവലിയ ഒരു സമൂഹമല്ലായിരുന്നു. വിഷ്ഠിതപ്രത്തിൽ അറബികളേ നിരോധിക്കുന്നവരും ആയികുന്നില്ല. പിന്നെ താങ്കൾ പറഞ്ഞു ഭരണകൂടം ഒരു തോട്ടമാണെന്നും അതിൽനിന്നു പുറത്തുപോകരുതു് എന്നും; എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ ആ തോട്ടത്തിൽ അഗ്നിബാധയുണ്ടായാൽ ഞങ്ങളെ അതു് രക്ഷിക്കുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസംഗം മൂലമാണോ അങ്ങ് ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതു്." അനന്തരം മആവിയ പറഞ്ഞു. "ഇപ്പോൾ എനിക്കു പൂർണ്ണപ്രബുദ്ധമായി നിങ്ങൾ ഇതിനു് പ്രേരിതരായതു് നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിശൂന്യത ഒന്നു മാത്രമാണ്. നീ നിന്റെ ജനതയിൽ ഒരു പ്രസംഗിയാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാവാം. എന്നാൽ നിന്റെ തലയിൽ അല്പം ബുദ്ധി പോലും ഇല്ല. ഞാൻ അല്പംകൂടി സംസാരിക്കാം. പക്ഷെ നീ ഗ്രഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഖുറൈശികൾ അവരുടെ അജ്ഞാതകാലത്തും ഇസ്ലാമിയകാലത്തും അല്ലാഹു ആണ് അവരെ ശക്തന്മാരാക്കിയതു്. നീ പറഞ്ഞപോലെ, അവർ അറബികളേക്കാൾ ഭൂരിപക്ഷമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ, അവർ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഗോത്രശുദ്ധിയുള്ളവരും, മനുഷ്യത്വമുള്ളവരുമാണ്. പാശ്ചാത്യരും, പൂർവ്വദേശക്കാരും, കറുത്തവരും, വെളുത്തവരും എല്ലാം ഹറമിനെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവരായി നീ കാണുന്നില്ലേ!

ഇതു് ഖുറൈശികളാൽ ഉണ്ടായതല്ലെന്നു് നിനക്കു് പറയുവാൻ കഴിയുമോ? മനുഷ്യലോകത്തെ ഭൌതികമായ ഇച്ഛയിൽനിന്നും പരലോക ആപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിയ്ക്കുന്നുള്ള ഒരു പോംവഴി എന്നോണം മനുഷ്യനിൽനിന്നു അഥവാ ഉത്തമമായ ഒരു ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഒരാളെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവിടുത്തേയ്ക്കു് ഒരു പരിപാടി വെച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ആ പരിപാടിയിൽ അദ്ദേഹം നിന്നുപോന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാരായ അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ എന്നിവരും ആ പരിപാടി നടപ്പിൽ വരുത്തി. നബിയുടെ പക്കൽനിന്നു് പാപം ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലൊ. അങ്ങിനെയുള്ള നബിയുടെ കാലത്തു് തന്നെ അവിടുന്നു് എനിക്കു ഉദ്യോഗം നല്കുകയും അനന്തരം അവിടുത്തെ ഖലീഫാമാരായ അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ അവർ എല്ലാവരും എന്നെ ആ ഉദ്യോഗത്തിന്നു തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കെ അവർ ആരും എന്നിൽനിന്നു് തൃപ്തികരമായ കാര്യങ്ങളൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ല."

അതിനുശേഷം മആവിയ ഖലീഫക്കു് എഴുതി. "എന്റെ അടുക്കൽ ഒരു കൂട്ടർ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അവക്കു് ബുദ്ധി ലേശംപോലുമില്ല. മര്യാദ ലംഘിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിൽ ഇച്ഛയില്ലാത്തവരും ലക്ഷ്യമില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നവരും ആണ് അവർ. അവരുടെ ലക്ഷ്യം ലോകത്തിൽ വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു മാത്രമാണു്." ഖലീഫയുടെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു് അവരെ അവിടെ നിന്നു പുറത്താക്കി.

ഹിജ്മസിൽ എത്തിയ അവർ അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയായ അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുൽ ഖാലിദുബ്നുൽ വലീദിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച അബ്ദുറഹ്മാൻ ഇപ്രകാരം തുടങ്ങി. "അല്ലയോ പിശാചിന്റെ ആയുധധാരികളെ! അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ചീത്തയാക്കീ. നിങ്ങളൊരിക്കലും ഗുണത്തിനു് അർഹതയുള്ളവരല്ല. മഅ്നവിയയോടു് പറഞ്ഞതുപോലെ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം. മതഭ്രഷ്ടരെകൊണ്ടു് രക്തപ്പുഴ സൃഷ്ടിച്ച ഖാലിദിന്റെ പുത്രനാണു് ഞാൻ. അല്ല നമത്തു്! എന്താണിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞപോലെ എന്നോടു സംസാരിക്കാത്തതു്?" അവർ പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങൾ അതിൽനിന്നു പാശ്ചാത്തപിച്ചുകഴിഞ്ഞു" അനന്തരം അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽതന്നെ താമസിച്ചുപോന്നു.

വീണ്ടും ചില വിപ്ലവകാരികൾ.

ഹിജ്റ 33ൽ മറ്റുചില വിപ്ലവകാരികൾ പുറപ്പെട്ടു. അവർ ഭരണത്തിന്റെ കഠിനശത്രുക്കളായിരുന്നു. ഖലീഫയെ വധിക്കുകയൊ, സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയൊ വേണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ മുദ്രാവാക്യം. ഹ: ഉസ്മാൻ തന്റെ കുടുംബാദികളെമാത്രം നോക്കി ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുത്തുവെന്നും അളവറ്റ ദ്രവ്യങ്ങൾതന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കും മറ്റും സംഭാവനചെയ്തുവെന്നും ആയിരത്തോളം ദാസന്മാർ ഉസ്മാനുള്ളതു് ഖലീഫത്തിനു് യോജിച്ചതല്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള ആരോപണങ്ങളാണു് അവർ ഖലീഫയുടെ പേരിൽ ആരോപിച്ചതു്. ഇതു് കാരണമായിപലരും സത്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ഉസ്മാന്റെ നേരെ കോപിച്ചുതുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംസാരംമൂലം ഒരിക്കൽ ഹ: അലി ഖലീഫയുടെസന്നിധിയിൽ ചെന്നുഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേതാവെ! ജനങ്ങളുടെ പ്രേരണമൂലമാണു് ഞാൻ നിങ്ങളെ മുഖം കാണിക്കുവാൻ വന്നിട്ടുള്ളതു്. അല്ലാഹുവാണേ ഞാനെന്താണു് താങ്കളോടു് പറയേണ്ടതെന്നുപോലും എനിക്കു അറിയുന്നില്ല. താങ്കൾക്കു് ഇഞാനമില്ലാത്ത ഒരു വിഷയവും ഞാനറിയുന്നില്ല.

അവിടുന്നു നബിയുടെ ഉത്തമ സഹാബിയും ജാമാതാവുമാണല്ലൊ. അബൂബക്കർ, ഉമർ പോലും ഭക്തിയിലും ജ്ഞാനത്തിലും അങ്ങയെ കവച്ചുവെച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇതിനും പുറമെ അങ്ങു നബിയുടെ അടുത്തകുടുംബവുമല്ലേ. എന്നാലും ഞാൻ രണ്ടുവാക്കു് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളുടെ സമൂഹത്തിൽവെച്ചു അതി ശ്രേഷ്ഠനായുള്ളതു് സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുകയും മയ്യാദ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നേതാക്കന്മാരാണെന്നു് അവിടേക്കു് അറിയാമല്ലൊ. നബിയുടെ ചര്യകൾ (സുന്നത്തുകൾ) ജീവിപ്പിക്കുകയും ബിദ്അത്തുക്കളെ (ചര്യകൾക്കു വിരുദ്ധമായവ) നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലേ ഒരു നേതാവിന്റെ ലക്ഷണം അല്ലാഹുതന്നെ ഈ രണ്ടു കുറ്റം പകൽ എങ്ങിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നമുക്കു് മനസ്സിലാവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈവിഷയത്തിൽശ്രദ്ധയുണ്ടാവേണമെന്നു ഞാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങു് വധിക്കപ്പെടുകയും അതുമൂലം കൊലയും യുദ്ധവും അന്ത്യകാലംവരെ നടമാടുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു." ശാന്തമായ സ്വരത്തിൽ ഖലീഫ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി "അല്ലാഹു ആണെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു് ശരിതന്നെ. പക്ഷെ എന്റെ ഈ സ്ഥാ

നത്തു് നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും ആക്ഷേപിക്കുക ഇല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ചാച്ചബന്ധത്തെ ചേർക്കുക എന്ന ന്യായത്തിൽ എന്റെ കുടുംബത്തെ അടുപ്പിച്ച ചില വിടവുകൾ അടച്ചു ഭയപ്പെട്ടവനു് അഭയം നൽകി. എന്റെ ഉദ്യോഗക്കാർ അധികവും ഹസ്രത്തു് ഉമറിന്റെ കാലത്തുള്ളവരാണു്. അല്ലയോ അലി! നിങ്ങൾക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടയോ മുഗീറത്തുബ്നുശുഅ്ബത്തു് ഖുറൈശികളുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണെന്നും ഉമറാണു് അവർക്കു് ആ ഉദ്യോഗം നൽകിയതു് എന്നും." തുടർന്നുകൊണ്ടു് ഖലീഫ മിമ്പറിൽ കയറി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! എല്ലാറ്റിനും നാശം ഉണ്ടു്. ഈ സമുദായത്തിന്റെ നാശം ധനദുർവ്യയംകൊണ്ടാണു്. ചിലർ നിങ്ങൾക്കു് അനുകൂലമായതു് സംസാരിക്കും വെറുപ്പുള്ളതു് അവർ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും. ഹസ്രത്തു് ഉമർ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടു് നിങ്ങൾ അനുസരണമുള്ളവരായിത്തീരുകയും അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹമുള്ളവരാവുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അതു ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. ഇനി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയേണ്ടതു് എല്ലാം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി എന്റെ കയ്യിനേയും നാവിനേയും നിങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ അകത്തിനിർത്തുന്നു. എന്റെ പിടി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് ചവുട്ടുവാൻ ഇട്ടുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി എന്റെ ശക്തി ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചാൽ നിങ്ങൾ തിന്മയിൽ വീണുപോയ ഉയ്യാൻപാറകൾക്കു സമമായിരിക്കും. പക്ഷെ ഞാനതു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. കാരണം മുസ്ലിംകളുടെനേരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരിൽ ആദ്യത്തവൻ ഞാനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതു എല്ലാം നിങ്ങൾ ചെയ്യുക. ഇതാണു് എന്റെ അന്ത്യവചനം."

ഭവനം വളഞ്ഞവർ.

ഹിജ്റ 35ൽ ഈജിപ്തുകാർ 500 പേർ ഉമൈസിന്റെ കീഴിൽ പുറപ്പെട്ടു. കൂഫാക്കാർ ചിലർ സൈദ്ബ്നുസ്വഹാൻ എന്നാളുടെ കീഴിലും ബസറക്കാർ ചിലർ ഹക്കീമ്ബ്നു ജിബ്ബില്ലത്തിന്റെ കീഴിലും ആയി പുറപ്പെട്ടു. ഇവർ എല്ലാം ഖുറൈശികളുദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടവർ എന്നായിരുന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതു്. ബസറക്കാരുടെ അഭീഷ്ടം ഹസ്രത്തു് ത്വൽഹത്തിനെ ഖലീഫ ആക്കേണമെന്നും കൂഫാക്കാർക്കു് ഹസ്രത്തു് സുബൈറിനെ ഖലീഫ ആക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും മിസ്രുകാർക്കു് ഹ: അലിയെ ഖലീഫ ആക്കിയാൽ മതി എന്നും ആയിരുന്നു. ഇവർ മദീനയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി സിയാദുബ്നുനളീർ, അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഅസമ്മു എന്നീ രണ്ടുപേർ മദീനയിൽ വരികയും നബിയുടെ ഭാര്യമാർ, അലി, ത്വൽഹത്തു്, സുബൈർ മുതലായവരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും അതിനുശേഷം അവർ സൈന്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ബസറക്കാർ, ഈജിപ്തുകാർ മുതലായ ചില കക്ഷികളും മദീനയിൽ വന്നു അവർ തങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവരെ ഖലീഫയാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അവരെ അറിയിച്ചു. അവർ അതു നിരസിക്കുകയും ഖലീഫയുടെ ആത്മരക്ഷക്കായി ഹസ്രത്തു് അലി തന്റെ പുത്രനായ ഹസ്സനേയും ഹ: സുബൈർ അവരുടെ പുത്രൻ അബ്ദുള്ളയേയും ഹ: ത്വൽഹത്തു് തന്റെ പുത്രനേയും അയച്ചിരുന്നു. ഖലീഫയെ വളഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന ബഹളക്കാർ അലിയുടെ ശുകാരമേറ്റു അല്പമൊന്നു ചിന്തിരിഞ്ഞുവെങ്കിലും അവരുടെ കോപം വർദ്ധിക്കുകയും വീണ്ടും ഖലീഫയെ വധിക്കുവാനായി മുതിരുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കളെ

തടയുവാനായി ഹ: അലി ഖലീഫയോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ഖലീഫ മുസ്‌ലിമീങ്ങളുടെ നേരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമൻ താൻ ആവുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു സ്വന്തം വീട്ടിൽ കയറി ഇരിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്.

പ്രസ്തുത ലഹളക്കാർ കുറച്ചുനേരത്തേക്കു മദീന വിട്ടുനിന്നു. എന്നാൽ അതു മദീനയിലുള്ള സൈന്യം ചിന്നഭിന്നമാകാൻവേണ്ടി ആയിരുന്നു. ആ സൈന്യം പല ഭാഗങ്ങളായപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും മടങ്ങി തക്ബീർ ധ്വനി കേട്ടപ്പോഴാണു് മദീനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയതു് അവർ വീണ്ടും മടങ്ങിവന്നു എന്നു്. ഹസ്രത്തു് അലി, സുബൈർ മുതലായവർ അവരെ സമീപിച്ചു ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോയവരാണല്ലോ? വീണ്ടും വരുവാൻ കാരണമെന്തു്?" അവർ പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങൾപോയവരായിരുന്നു. പക്ഷെ ഞങ്ങളെ വധിക്കുവാനായി ഖലീഫ തന്റെ ഗവണ്മെന്റിനു് അയച്ച ഒരു സന്ദേശം ഞങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തു. അതാണു് ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയതു്. ഇനി ഞങ്ങൾക്കു് ഉസ്മാനിൽ ഒരു ആവശ്യവും ഇല്ല." അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ഹ: ഉസ്മാൻ മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗപീഠം) കയറി ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. അതിൽ ഇപ്രകാരം ഉണർത്തി. "അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക. മദീനക്കാർക്കു് അറിയാം നിങ്ങൾ നബിയുടെ ഹദീസ്വഴിയായി ശപിക്കപ്പെട്ടവരാണു്. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളിൽ ബാധിച്ച പിഴവു് വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കി നിങ്ങൾ തിരുത്തണം." ഈ പ്രഖ്യാപനം പിന്താങ്ങി മുഹമ്മദ്ബ്നുമുസ്‌ലിമത്തും കുറച്ചു സംസാരിച്ചു. അനന്തരം പള്ളിയിൽവെച്ചു ഒരു ശണ്ഠ ഉണ്ടായി അതിൽ ഹ: ഉസ്മാനും പരുക്കു് ബാധിച്ചു. അതുകാരണം മോഹാലസ്യമുണ്ടായതിനെതുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തെ താങ്ങി എടുത്തു് സ്വവസതിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി

അക്രമികൾ വന്നതുമുതൽ ഒരുമാസം ഖലീഫാതന്നെ ജനങ്ങൾക്കു് ഇമാമായി നമസ്കരിച്ച അനന്തരം ഖലീഫയെ ലഹളക്കാർ നിരോധിക്കുകമൂലം അവരുടെ നേതാവായ അഖിയെ അവർ ഇമാമാക്കി അയാൾ നമസ്കരിച്ചു പോന്നു. മദീനവാസികൾ അധികപേരും തങ്ങളുടെ തോട്ടങ്ങളിലും വീടുകളിലുമാണു് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നതു്. അവർ 40 ദിവസത്തോളം ഖലീഫയെ വളഞ്ഞു നിന്നു.

ഖലീഫ വധിക്കപ്പെട്ടു

ഖലീഫയുടെ നേരെ ക്ഷോഭിക്കാനുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ കാരണം സഖയുടെ ഒരു ഒട്ടകത്തെ ഉസ്മാൻ മറ്റവാന്റെ മക്കൾക്കു് സംഭാവന ചെയ്തുവെന്നുള്ളതാണു്. ഈ വിവരം ഹ: അബ്ദുറഹ്മാൻബ്നു ഔഫ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതുവാങ്ങി ജനങ്ങൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുത്തു ആദ്യമായി ഖലീഫയെ ആക്ഷേപിച്ചതു്. ജിബില്ലത്ത്ബ്നു അംറ്സ്സാഹിദിയ്യി ആണു് മറവാനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കീട്ടില്ലെങ്കിൽ ഉസ്മാനെ വധിക്കുമെന്നു പാരസ്യമായി അയാൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു

ഈജിപ്ത്കാർ ഖലീഫയുടെ നേരെ അക്രമം നടത്തുവാൻവേണ്ടി മദീനയിൽവന്നു എന്നു് മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ? പക്ഷെ ഹ: അലി, മുഹമ്മദ്ബ്നുമുസ്‌ലിമത്തു് എന്നിവരുടെ ഉപദേശത്താൽ അവർ ആ ദുഷ്കൃത്യത്തിൽ നിന്നു് പിന്മാറി സ്വദേശത്തേക്കുതന്നെ പോയി. പക്ഷെ വഴിമദ്ധ്യേ ബൈബ് എന്ന

സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഒരു ഭൃത്യനെ അവർ കാണുകയും അവനെ പരിശോധിച്ചതിൽ ഒരു കത്തു് അവന്റെ പക്കൽനിന്നു പിടിച്ചെടുക്കുകയും ഉണ്ടായി. സഭ (ദാനം) യുടെ ഒട്ടകത്തിന്മേൽ ആയിരുന്ന അവൻ യാത്രചെയ്തിരുന്നതു്. അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുഉതൈസ്, അംറുബ്നുൽഹമഖ്, ഉദ്വത്ത്ബ്നുൽ ഖയ് മുതലായവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുവാനും അവരെ താടി മുടി മുതലായതു കളഞ്ഞു വധിക്കുവാനും ആ കത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു ഖലീഫയുടെ മുദ്ര അതിൽ കത്തിയിരുന്നു. ഇതിനെ തുടർന്നു ഹ: അലി, മുഹമ്മദ്ബ്നുമസ്സ്ലിമത്ത് എന്നിവർ മുഖേന അവർ ഖലീഫയുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഈവർത്തമാനംകേട്ട ഖലീഫ വ്യസനപൂർവ്വം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹു ആണെ ഞാൻ ഇപ്രകാരം എഴുതുവാൻ പറയുകയോ എഴുതുകയോ എന്നല്ല ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു അറിവും എനിക്കില്ല." ഉസ്മാൻ അല്ലാഹുവിനെകൊണ്ടു കള്ളസത്യം പറയുകയില്ലെന്നും അതിനാൽ ഖലീഫ ഈ വിഷയത്തിൽ നിർദ്ദോഷിയാണെന്നും ഹ: അലി അവരെ ഉണർത്തി. ഖലീഫയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്ന അവരിൽ ചിലർ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. "ഈ ഭയങ്കര കാര്യം നിങ്ങളുടെ ഗവർണ്ണർക്കു് എഴുതുക നിങ്ങളുടെ ഭൃത്യൻ കൊണ്ടുപോവുക. നിങ്ങളുടെ മുദ്രഉണ്ടായിരിക്കുക, സഭയുടെ ഒട്ടകപ്പുറത്തു യാത്രചെയ്യുക, നിങ്ങൾ അറിയുക ഇല്ലെന്നു വാദിക്കുക. ഇതു് എങ്ങിനെയാണു് യോചിക്കുക." ഉസ്മാൻ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഇതു് ഒരിക്കലും അറിയുകയില്ല." "അല്ലയോ ഉസ്മാൻ! നിങ്ങൾ കളവു് പറയുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾതീച്ചയായം കൊലക്കുറ്റത്തിനു അർഹനാണു് അതല്ല നിങ്ങൾ സത്യവാനാണെങ്കിൽ തന്നെ ഇനിമേൽ ഈ അധികാരത്തിനു അർഹനല്ല. നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. വിവേകം കുറഞ്ഞു. അതിനാൽ കാര്യങ്ങൾ ശരിക്കു പാലിക്കാൻ കഴിയാത്തവരുടെ കയ്യിൽ ഈ ഭരണകൂടം വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമില്ല. അതിനാൽഉടൻനിങ്ങൾ രാജിവെക്കണം" എന്നു അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞുപ്പോൾ "അല്ലാഹു എനിക്കു ധരിപ്പിച്ച ഈ വസ്ത്രം അഴിച്ചുകളയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല" എന്നു ഖലീഫ അവരോടു പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ പലപ്രാവശ്യം ഇതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നിയും നിങ്ങൾ ഒഴിവാകുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വധിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവുകളെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അപ്പിക്കും" എന്നു ലഹളക്കാർ വീണ്ടും പറഞ്ഞപ്പോൾ ഖലീഫ പറഞ്ഞു "അല്ലാഹു ആണെ! ഈ അധികാരത്തിൽനിന്നു ഞാൻ വ്യതിചലിക്കുക എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ എനിക്കു ഏറ്റവും പ്രിയം എന്നെ വധിക്കപ്പെടുകയാണു്." ഇതിനെ തുടർന്നു ഈജിപ്ത്കാർ ഖലീഫയുടെ ഭവനം വളഞ്ഞു പുറത്തു ഇറങ്ങുവാനോ മറ്റൊരു സൌകര്യത്തിനും അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. വെള്ളംപോലും കുടിക്കുവാൻ കിട്ടാതായി. ദാഹം കഠിനമായപ്പോൾ ഖലീഫ ഹ: അലി, സുബൈർ, തൽഹത്ത് മുതലായവരെഅയച്ചുവരുത്തിഇപ്രകാരംപറഞ്ഞു "നിങ്ങൾകാണുന്നില്ലേഎനിക്കുബാധിച്ചകഷ്ടതകൾ എന്റെ ആത്മരക്ഷപോലും! ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ എന്തു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതു പരമാർത്ഥമാണെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം അതു അവർക്കു വകവെച്ചുകൊടുക്കാം. അവർ ഇതിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലയോ മദീനാനിവാസികളെ! നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുപോയോ? ഹസ്രത്ത് ഉമറിനു ആപത്തു് ഭവിച്ചപ്പോൾ

നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചതു് നിങ്ങളിൽനിന്നു ഉത്തമനായ ഒരാളെ ഇതിനു അർഹനാക്കേണമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനക്കു് ഉത്തരം ചെയ്തില്ലെന്നു പറയുവാൻ നിങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണോ? ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടേയോ. "നിങ്ങൾ എന്തു കുറ്റത്തിനാണു് എന്നെ വധിക്കുന്നതു്? മൂന്നു കൂട്ടരെ അല്ലാതെ വധിക്കരുതു് എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലൊ. അതായതു് വിവാഹാനന്തരമുള്ള വ്യഭിചാരി, വിശ്വാസത്തിനു ശേഷമായി അവിശ്വസിച്ചവൻ. സത്യമില്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനെ വധിക്കുന്നവൻ; അജ്ഞാനകാലത്തും ഇസ്‌ലാമീയകാലത്തും ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ എന്നു മുസ്‌ലിം ആയിരിക്കുന്നുവോ അന്നുമുതൽ ഞാൻ അതിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചിട്ടുംഇല്ല. സത്യമില്ലാതെ ഒരുത്തനെ ഞാൻ വധിച്ചിട്ടുമില്ല. പിന്നെ എന്തിനാണു് നിങ്ങൾ എന്നെ വധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും! ഒരു കാലത്തും നിങ്ങളിൽ നിന്നു അല്ലാഹു ഈ ഭിന്നിപ്പ് എടുത്തുകളയുന്നതുമല്ല." ഖലീഫയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുശേഷം അവർ പറഞ്ഞു. "ഹ: ഉഥ്മാനുശേഷം നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കുറെ കാലം ഭരണംനടത്തി. നിങ്ങളെ ആരും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ നിങ്ങളെ അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു ഉപത്താക്കിത്തീർത്തു. നിങ്ങൾക്കു മുൻഗാമനയുണ്ടു്: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽപെട്ടവനാണു്. നിങ്ങൾ ഇതിനു അർഹനാണു് പക്ഷെ നിങ്ങൾ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തി. അതിനു നടപടിഎടുക്കാതെകഴിയുകയില്ല. ഞങ്ങൾ അതു ചെയ്യാഞ്ഞാൽ പിൻഗാമികളും നിങ്ങളെ അനുഗമിക്കാൻ മടിക്കയില്ല. മൂന്നു കൂട്ടരെ മാത്രം വധിക്കാൻ പാടുള്ള എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ മൂന്നു കൂട്ടർ അല്ലാത്തവരേയും വധിക്കാമെന്നു ഞങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതായതു് ലോകത്തിൽ നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരേയും അക്രമികളേയും. നിങ്ങൾ ഈ അധികാരമെന്ന വസ്തും അഴിച്ചുമാറ്റുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളോടു സമരംചെയ്യാതെ ഞങ്ങൾ പിൻവാങ്ങിക്കളയാം."

ഉപദേശം ഫലിതമല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മദീനക്കാരോടു് തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ കല്പിച്ചു. വാതിൽ അടച്ചു വീട്ടിൽ കടന്നു ഇരുന്നു. ചിലർ മടങ്ങി എങ്കിലും ഹ: ഹസൻ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്" മുഹമ്മദ്ബ്നു ത്വൽഹത്ത്, അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു സുബൈർ എന്നിവർ അവിടെതന്നെ കാവൽ എന്നോണം നിൽക്കുകയുണ്ടായി. ലഹളക്കാരെ ഒതുക്കുവാനായി മുആവിയ ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞതുമൂലം ലഹളക്കാർ ഖലീഫയെ വേഗം വധിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു ഭക്ഷണ പാനീയമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഖലീഫയുടെ സമീപത്തേക്കു ഒന്നാമതായി അല്പം വെള്ളവുമായി വന്നതു ഹ: അലിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! നിങ്ങളുടെ ഈ ക്രിയ അവിശ്വാസിപോലും ചെയ്യുന്നതല്ല. റൂമ്, പേഷ്യ മുതലായ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ബന്ധനസ്ഥർക്കു് ഭക്ഷണവും പാനീയവും നിരോധിച്ചിട്ടില്ല." അവർ പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹു ആണെ വെള്ളം കൊടുക്കുകയില്ല." അനന്തരം നബിയുടെ ഭാര്യയായ ഉമ്മ്അബീബത്തു് ഒരു തട്ടകുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഒരു തോൽപാത്രം വെള്ളവുമായി അവിടെ എത്തി. അനന്തരം ആ മഹതി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ എന്നെ തടയരുതു്. ബനീഉമയ്യത്ത വംശക്കാരുടെ വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ എനിക്കു അറിയാൻ ഉണ്ടു്. നിങ്ങൾ എന്നെ തടഞ്ഞാൽ

അനാഥകളും വിധവകളുമായ ഒരു കൂട്ടരുടെ ധനം നശിക്കും." ഒരു ലഹളക്കാരൻ അതു വ്യാജമാണെന്നു പറയുകയും ആ മഹതിയുടെ കുതിരയെ വെട്ടുകയും അതിനാൽ ആ മഹതി നിലംപതിക്കുകയും ഒടുവിൽ അവരെ വീട്ടിലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഖലീഫ ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! എന്റെ ധനംകൊണ്ടു റൗമത്തിൽ ഞാൻ ഒരു കിണർ കഴിപ്പിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളെപോലെ ഒരു അവകാശം എനിക്കും ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇന്നു അതിൽനിന്നു ഒരു തുള്ളിവെള്ളം എന്റെ വ്രതം മുറിക്കുവാനായി എനിക്കു നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു നബി പറഞ്ഞ വചനങ്ങളും എല്ലാം നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു." ഇതിനെ തുടർന്നു ഒരു ഒച്ചപ്പാടുണ്ടായി അമീർമുആ'മിനിന്റെ മേൽ ഉള്ള ആരോപണങ്ങളും എല്ലാം ശരിഅല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ധരിക്കരുതു് എന്നും മറ്റും. പക്ഷെ അതു കുറച്ചു സമയത്തിനുമാത്രം നിലനിന്നുള്ളു. ലഹളക്കാരിൽപെട്ട ബയാആ് പുന്നു പേരായ ഒരാൾ ഖലീഫയുടെ നേരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അവനെ മറുവാൻ വെട്ടി തുടർന്നുകൊണ്ടു അവൻ മറുവാനെയുംവെട്ടി. ആ വെട്ടു മറുവാന്റെ പിരടിക്കു തട്ടുകയും അതു കാരണമായി മറുവാനു പിരടി നീട്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല ലഹളക്കാരിൽ പെട്ട ഒരാൾ മുഗീറത്തുബു്നു അബി'നസ്സിനെ വധിക്കുകയുണ്ടായി ഇദ്ദേഹം ഹജ്ജു് കഴിഞ്ഞു് ഖലീഫയെ സഹായിക്കുവാനായി വന്ന ഒരാളായിരുന്നു. ഉമറുബു്നു അസ്മ എന്നാളുടെ വീട്ടിൽനിന്നു ചിലർ ഉസ്മാന്റെ നേരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെ അവർ വന്നതു് ഉസ്മാന്റെ അംഗരക്ഷകർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അടിയിൽകൂടി തുരന്നാണത്രെ അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചതു്.

ഒരുത്തൻ ഖലീഫയെ സമീപിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "ഈ വസ്ത്രം അഴിച്ചു മാറുക. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വധിക്കപ്പെടുകയില്ല." "അജ്ഞാനകാലത്തും ഇസ്ലാമീയകാലത്തും സ്ത്രീകൾക്കുപോലും എന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാൻ എന്നെ നബിയോടു പ്രതിജ്ഞചെയ്തുവോ അന്നുമുതൽ എന്റെ വലത്തു കൈ ഞാൻ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തു വെച്ചിട്ടില്ല അങ്ങിനത്തെ എന്നോടാണോ നീ ഇതു പറയുന്നതു് അല്ലാഹു എനിക്കു ധരിപ്പിച്ച ഈ വസ്ത്രം ഞാൻ മാറുകയില്ല" ഇതു ഖലീഫ പറഞ്ഞ ഉടനെ അവൻ പിൻമാറി. അവൻ തന്റെ സഹചാരികളോടു പറഞ്ഞു. "ഈ ആപത്തു് ഇദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചല്ലാതെ മാറുകയില്ല പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്നതു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതുമല്ല." ലൈസുവംശത്തിൽപെട്ട ഒരുത്തൻ ഖലീഫയെ വധിക്കാൻ കൂടെനു ഖലീഫയുടെ ചില വചനങ്ങൾ കേട്ടതുമൂലം മടങ്ങി ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. മടങ്ങിയവരിൽ അവസാനത്തെ ആളാണു് അബ്ദുറഹ്മാനുബു്നു അബീബക്കർ. അദ്ദേഹം ഖലീഫയുടെ താടിപിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളെ അല്ലാഹു ചീത്തയാക്കിക്കളഞ്ഞു." ഉടനെ ഖലീഫ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ സഹോദരപുത്രാ! നിങ്ങളുടെ പിതാവു് ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ഒരു താടി അല്ലേ ഇതു എന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ." "എന്റെ പിതാവാണെ" ഈ അക്രമങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നതെങ്കിൽ എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ നിങ്ങളെ വെറുക്കുമായിരുന്നു." എന്നു അബ്ദുറഹ്മാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഖലീഫ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഇച്ഛിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരമുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഞാൻ

അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം ചോദിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഉപ്പുപ്പവത്തികളിൽനിന്നു'' അതു കേട്ടുടനെ അദ്ദേഹം പിന്മാറി ഉടനെ ഖാഫ്ഖി എന്ന ഒരാൾ ഖലീഫയെ നിർദ്ദയം വധിച്ചു ഖലീഫയുടെമുമ്പിൽ ഇരിന്നിരുന്ന മുസ്ഹഫ് അവർ മറിച്ചിടുകയും അതു വട്ടംപൊരി ഖലീഫയുടെ മുന്നിൽതന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു രക്തം ആ മുസഹഫിനെ ചുകപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു ഉസ്മാനെവെട്ടുവാനായി അടുത്തുവന്ന സൈദാൻറെ വെട്ടിനെ ഉസ്മാൻറെ ഭാര്യയായ നസറത്തു് എന്ന സ്ത്രീ കൈകൊണ്ടു് തടുക്കുകയാൽ അവരുടെ കൈവിരലുകൾ മുറിഞ്ഞു താഴെ വീണു. കിനാനത്തുബ്നുബിശ്റുന്നജീബിയ്യി ആണു് ഉസ്മാൻറെ ഘാതകൻ എന്നും അഭിപ്രായം ഉണ്ടു്. ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാൻ വധിക്കപ്പെട്ട തലേരാത്രി ഉസ്മാൻ നബിയെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണുകയും "നിങ്ങൾ അടുത്ത രാത്രി എന്നോടുകൂടി നോമ്പു് മുറിക്കുന്നതാണു്'' എന്നു് നബി അദ്ദേഹത്തോടു് പറയുകയുംചെയ്തു. ഖലീഫയുടെ അടിമകളായ ചിലർ സഹായിക്കുവാനായി അടുത്തു അവരെ സൈദാൻ വെട്ടുകയുണ്ടായി. ഒടുവിൽ അവരുടെ വെട്ടുമൂലം സൈദാൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഖുതൈറത്തു് എന്ന ഒരുത്തൻ ഖലീഫയുടെ ഒരു ദാസനെ കൊലപ്പെടുത്തി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മുതൽ എല്ലാം അവർ കൊള്ളചെയ്തു കൊണ്ടുപോയി. ഖുതൈറത്തിനെ എങ്ങിനയോഅവർ അവിടെ ഇട്ടടച്ചുപോയിക്കളഞ്ഞതിൽ അവൻ ഖലീഫയുടെ ഒരു ദാസനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ ഭയങ്കര ക്രിയനടന്നതു് ഹിജറ 35ൽ ദുൽഹജ്ജിമാസം 17-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ചയാണു്. (ഇന്നാലില്ലാഹി അന്ത്യംവരെ ചൊല്ലുക)

മഹാ ആപത്തുകൾ! മുസ്ലിംലോകത്തിൻറെ നേരെ അല്ലാഹുവിൻറെ ശിക്ഷ വഷിച്ചതു് അന്നുമുതൽ ആണു് (വീണ്ടും ഇന്നാലില്ലാഹി ഒടുവരെ ഓതുക.) അല്ലാഹുവ! നിൻറെ മഹാനിശ്ചയംതന്നെ. നീ അതിൽ പല രഹസ്യങ്ങളും കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം എന്നു പറയുക അല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ. അവരുടെ ഭരണം പന്ത്രണ്ടു ദിവസം കുറച്ചു് പന്ത്രണ്ടു വഷ്മായിരുന്നു. അന്നു അവർക്കു് 82 വയസ്സാണു്. 89-90 എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. മൂന്നാംദിവസം ഹകീമുബ്നുഉസാം, ഉബൈദുബ്നുമുതഫീമു് എന്നീ പേരുകാർ ഹസ്രത്തു് അലീയുമായി ഉസ്മാനെ മറവു ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും ലഹളക്കാരെ ഭയന്നു് ഇശാമഗ്രിബിൻറെ ഇടയിൽ ഇസ്കൗകബു് എന്ന സ്ഥലത്തു് കൊണ്ടുപോയി മറവുചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഖലീഫയുടെ കുടുംബങ്ങളും, പ്രകൃതിയും.

ഉസ്മാൻറെ മാതാപിതാക്കളുടെ ഗോത്രവഴി അബ്ദുമനാഫ്വരെ എത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ പിതാവു് അബുൽ ആസിയുടെ പുത്രനായ ഹകാനും, ഉമ്മ അബ്ദുൽമുത്തലിബിൻറെ മകൾ ഉമ്മുഹക്കീമുമാണു്. അധികം വലുപ്പവും, ചെറുപ്പവും ഇല്ലാത്ത ഒരൊത്ത പുരുഷനായിരുന്നു ഉസ്മാൻ. ആരേയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന ഭംഗിയുള്ള മുഖം, മാർദ്ദവമായ തൊലി, മുറുകിയ താടിയും മുടിയും മുഖത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വസൂരിക്കലയും മുഖത്തിനു് വളരെ മോടികൂട്ടിയിരുന്നു.

1) ഖദീജ. 2) ഉമ്മുകൽസൂം. നബിയുടെ പുത്രിമാരായ ഈ മഹതികളെ വിവാഹം ചെയ്ത ഹേതുവായി "ദിന്നൂറൈൻ'' എന്ന നാമത്തിലും ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാനെ സംബോധ

ന ചെയ്തിരുന്നു. 3) ഒസ്വാന്റെ പുത്രി ഫാകൂത. 4) ജന്ദുബ് എന്നവരുടെ പുത്രി ഉമ്മ് അംറു. 5) വലീദ് എന്നവരുടെ പുത്രി ഫാത്തിമ. 6) ഉതൈനത്തിന്റെ പുത്രി ഉമ്മുൽബനീൽ 7) സൈബത്തിന്റെ പുത്രി റംലത്ത് 8) ഖറാസത്തിന്റെ മകനും നാഇലത്തു് എന്നിവരായിരുന്ന ഖലീഫയുടെ ഭാര്യമാർ!

പുത്രന്മാർ 9. 1) അബ്ദുള്ള—ഇവർ ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു കോഴി കണ്ണിൽ കൊത്തിയതു മൂലം നിഷ്ക്രിയനായി. ഇവരുടെ മാതാവു് നബിയുടെ പുത്രി റുഖിയ്യ എന്നവർ ആണു്. 2) അബ്ദുള്ളാഹിൽ അസ്ഗർ 3) അംറു 4) ഇബ്രാൻ 5) ഖാലിദ് 6) സഈദ് 7) വലീദ് 8) അബ്ദുൽമലിക് 9) മുഗീറത്തു്.

പുത്രിമാർ 7. 1) മറിയമ 2) ഉമ്മുസഈദ് 3) ആയിശ 4) ഉമ്മ്ഇബ്രാൻ 5) ഉമ്മുഅംറു് 6) മറിയമ്സുഹ്റ 7) ഉമ്മുൽബനീൻ.

കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ:— 1) മക്കയിൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുൽഹളറമി 2) ത്വായിഫിൽ ഖാസിമിബ്നുറബീഅത്ത് 3) സ്വൻആയിൽ യഅ്ലബ്നുമനിയ്യത്ത് 4) ജുന്തിൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുറബീഅത്ത് 5) ബസറയിൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു ആമിർ 6) സിറിയയിൽ മുആവിയത്തുബ്നു അബീസുഫ്യാൻ 7) ഹിമ്മസിൽ അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ഖാലിദ് 8) ഖിർസരീനിൽഹബീബ്നുമുസ്ലിമത്ത് 9) അർദനിൽ അബുൽഅഅ്വറുസ്സലമിയ്യി 10) ഫലസ്തീനിൽ അൽഖമത്തുബ്നുഹകീം 11) ബഹ്റൈനിൽഅബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഖൈസ് 12 കൂഫയിൽ അബൂമൂസാ 13 ആദർബീജാനിൽ അശ്അസ്ബ്നുഖൈസ് 14 ഹൽവാനിൽ ഉതൈബത്തുബ്നുനിഹാസ് 15) മാഹിൽ മാലീക്ബ്നുഹബീബ് 16) ഹമദാനിൽനുസൈർ 17) റയ്യിൽ സഈദ്ബ്നുഖൈസ് 18) ഇസ്ഫഹാനിൽ സാഇബ്ബ്നുൽഅഖ്റമ് 19, സബാനിൽ ജൂനൈസ്. ഖലീഫയുടെ ധനകാര്യമന്ത്രി ഉബ്ബത്തുബ്നുആമീർ ആയിരുന്നു.

ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണം ഹിജറ 35—40

ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാൻ വധിക്കപ്പെട്ട അതേ കൊല്ലം ഹസ്രത്ത് അലി ഖലീഫയായി. ഉസ്മാനെ വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഹസ്രത്ത് സുബൈർ, തൽഹത്തു് എന്നീ പേരുകൾ അലിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "ജനങ്ങൾക്കു ഒരു നേതാവിന്റെ ആവശ്യം അടിയന്തരമായിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളെ അല്ലാതെ മറ്റൊരാളേയും ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല" "ഞാൻ ഒരു ഇമാമ് ആകുവാനോ നേതാവ് ആകുവാനോ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാനും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം." എന്നു അലി അവരെ അറിയിച്ചു. അവരുടെ നിർബ്ബന്ധം ശക്തിയായപ്പോൾ അലി തുടർന്നു "എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു മന്ത്രി ആവാം. എങ്കിലും ഇമാംസ്ഥാനം ഞാൻ വഹിക്കുന്നില്ല." "അല്ലാഹു ആണെ നിങ്ങളോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യല്ലാതെ ഞങ്ങൾ ഒന്നിനും തയ്യാറില്ല." എന്നു അവർ ദൃഢമായി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അലി പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ എന്റെ ബൈഅത്ത് പരസ്യമായി പള്ളിയിൽവെച്ചു നിർവ്വഹിക്കണം." അതനുസരിച്ചു അവർ എല്ലാം പള്ളിയിലേക്കു

പുറപ്പെട്ടു. ഒന്നാമതായി ബൈഅത്ത് ചെയ്തതു് തൽഹത്ത്ബ്നുഉബൈദുള്ളയാണു്. അതു കണ്ടുനിന്നിരുന്ന ഹസ്രത്ത് ബീബംബ് നടുഅബൈ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഇന്നാലില്ലാഹി ഈ കായ്ം പൂർത്തീകരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കാരണം ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു കൈയാണു് ഒന്നാമതായി അലിയോടു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതു്." അനന്തരം സുബൈറും അലിയെ ബൈഅത്ത് ചെയ്തു. "ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവുകളിൽ ഭയം തോന്നിയതു നിമിത്തമാണു് അലിയെ ഞങ്ങൾ ബൈഅത്ത് ചെയ്തതു്" എന്നു അവർ രണ്ടു പേരും പിന്നീടു് വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ഒഴിച്ചു എല്ലാവരും അലിയെ ബൈഅത്ത്ചെയ്തു. സിറിയയിലെ മുആവിയായും കക്ഷിയും ഇതിൽ പങ്കെടുത്തില്ലെന്നതുനെയല്ല അവർ അലിയുടെ ശത്രുക്കളായി മാറുകയും ചെയ്തു.

നുഅ്മാനുബ്നുബുഷൈർ ഹ: ഉസ്മാനെ വധിച്ചതായ രക്തംപുരണ്ട വസ്ത്രവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ മുറിഞ്ഞ കൈവിരലുകളും എടുത്തു സിറിയായിലേക്കു ഓടുകയും മുആവിയ ആ കൂപ്പായം ജനങ്ങൾ കാണത്തക്ക ക്രമത്തിൽ തൂക്കിയിടുകയും അതു കണ്ട സിറിയക്കാർ ക്ഷുഭിതരാവുകയും ചെയ്തു. തൽഹത്ത്, സുബൈർ എന്നീ പേരുകൾ അലിയെ ബൈഅത്ത് ചെയ്തവെന്നു് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. ഉസ്മാനെ വധിക്കപ്പെട്ടതുമുതൽ കുറച്ചു ദിവസത്തിനു ജനങ്ങളുടെ നേതാവു് ആഇഷക്കിബ്നുഹർബ് ആയിരുന്നു. ബനീഉമയ്യവംശക്കാർ പല ഭാഗത്തേക്കും ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മർവ്വാൻ, വലീദ്, സഈദ് എന്നിവർ മക്കയിലേക്കും ഓടി. ഈ ജിപ്പ്കാരും, കൂഫക്കാരും, ബസറക്കാരും പോന്നു് തൽഹത്ത്, അലി, സുബൈർ ഇവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "നാളെ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു നേതാവിനെ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടേയും ആത്മരക്ഷ അപകടത്തിലായിരിക്കും." ഇതിനെ തുടർന്നു അവർ അലിയെ ഖലീഫയാക്കി.

അലിയുടെ പ്രഖ്യാപനം.

ഖലീഫ ആയ ഹ: അലി ജനങ്ങളോടു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! ഇതു് നിങ്ങളുടെ അവകാശമാണു്. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ട തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവനു അല്ലാതെ ഇതിൽ ആക്ഷേപത്തിനു അവകാശമില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്നലെ നാം ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിർബ്ബന്ധമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു കാലത്തും ഞാനിതു വഹിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഗുണവും ദോഷവും വ്യക്തമായി കാണുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ അല്ലാഹു നമുക്കു അവതരിപ്പിച്ചുതന്നു. അതിനാൽ ഗുണകരമായ കായ്ങ്ങളെ നിങ്ങൾ അവലംബിക്കുകയും ദോഷകരമായ സംഗതികളെ വിട്ടൊഴിയുകയും ചെയ്യുക. നിർബ്ബന്ധമായ കായ്ങ്ങൾ ചെയ്വാൻ നിങ്ങൾ ഉത്സാഹമുള്ളവരാവണം. എങ്കിലേ നിങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളു. വിരോധമായ കായ്ങ്ങളെ അതിൽ അല്ലാഹുതന്നെ വളരെ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് നമുക്കു് മനസ്സിലാകാത്തതല്ല. മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ടും വിശ്വാസംകൊണ്ടുമാണു് ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആരുടേയും നാവിനേയും കയ്യിനേയും തൊട്ടു മുസ്ലിമീങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുന്നുവോ അവരാണു് മുസ്ലിമീങ്ങൾ സത്യത്തിൽകൂടി അല്ലാതെ ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ രക്തത്തേയും അ

നവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവന്റെ അടിമകളെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുക." അനന്തരം അലി വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഹ: സുബൈർ, തൽഹത്ത് മറ്റുചിലരും അലിയുടെ അടുക്കൽവന്നു ഹ: ഉസ്മാന്റെ വധത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രതികാരം ചോദിക്കേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. "ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾ കാണാത്തതു് ഞാൻ കാണാതെയല്ല. അതിനുള്ള ഒരു സന്ദർഭം നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ അതില്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായും അവരോടു പ്രതികാരം ചോദിക്കേണ്ടതുതന്നെ ഇല്ല." ഇതിനെ തുടർന്നു സുബൈറും തൽഹത്തും അലിയുമായി ഭിന്നിച്ചു ഹജ്ജിനുവേണ്ടി എന്നു പറഞ്ഞു അവർ മക്കയിലേക്കു പോയി.

അലിയുടെ കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ

ഹിജറ 39ൽ ഹ: അലി ഉസ്മാനുബ്നു ഹനീഫിനെ ബസ്രയിലേക്കും ഉമാറത്ത്ബ്നു ശിഹാബിനെ കൂഫയിലേക്കും ഉബൈദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസിനെ യമനിലേക്കും ബൈസുബ്നു സഅദിനെ സിറിയയിലേക്കും ഗവർണ്ണർമാരായി നിയമിച്ചു അയച്ചു. സഹ്ല പുറപ്പെട്ട തബൂക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചിലയാത്രക്കാരെ കാണുകയും അവരുമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം മദീനയിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങി. ബൈസുബ്നുസഅദു ഇജ്ജിപ്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ അധിപത്തുകാരുടെ ഭിന്നിപ്പിനേയും മറ്റും വ്യക്തമാക്കി ഖലീഫക്കു എഴുതി ഉസ്മാനുബ്നുഹനീഫ് ഒരു നിരോധനവും കൂടാതെ ബസ്രയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പക്ഷെ അവരിലും രണ്ടു കക്ഷികളുണ്ടായി. ഉമാറത്ത്ബ്നു ശിഹാബ്ദുബ്യാലത്തിൽവെച്ചു ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരോടു് പ്രതികാരത്തിനുവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടിരുന്ന തൽഹത്ത്ബ്നുഉബൈദുല്ലാഹിനെ കണ്ടുമുട്ടി. അതിനുശേഷം ഖഅ്ഖാഇനേയും കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠോരമായ വാക്കുകളാൽ കൂഫയിൽ പ്രവേശിക്കാതെ അലിയുടെ നേരെ മടങ്ങുകയും വിവരങ്ങൾ അലിയെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ അലി മഅ്റൂഫിയാക്കും അബൂമൂസക്കും സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചു. അബൂമൂസ തന്റെ മറുപടിയിൽ കൂഫാക്കാർ ഹ: അലിയെ ബൈഅത്തു ചെയ്തുവെന്നും അവർ അനുസരണമുള്ളവരാണെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മഅ്റൂഫിയ അലിയുടെ കത്തിനു മറുപടി എഴുതുകയോ എഴുത്തുമായി ചെന്നിരുന്ന സന്ദേശഹാരിയോടു സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഉസ്മാന്റെ വധാനന്തരം മൂന്നാംമാസം മഅ്റൂഫിയ ഹ: അലിക്കു ഒരുസന്ദേശമയച്ചു. സിറിയക്കാർ എല്ലാവക്കും ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരോടു പ്രതികാരം ചോദിച്ചേ കഴിയൂ എന്നും തങ്ങളുടെ നേതാവു മഅ്റൂഫിയ ആണെന്നും പ്രസ്തുത സന്ദേശത്താൽ ഹ: അലിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു ഖിബ്ല ഒരു ഇലാഹ്, ഒരു ഖുർആൻ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മഅ്റൂഫിയായോടും സൈന്യത്തോടും യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണു് ആവശ്യം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഹ: ഹസൻ പിതാവിനെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും അതു പ്രയോജനപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. അനന്തരം ഹ: അലിതന്റെ പുത്രനായ ഹ:മുഹമ്മദ്ബ്നുഹനീഫയെ വിളിച്ചു യുദ്ധപതാക അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു. അതിനുശേഷം ഹ: അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസിനെ വലത്തെ അണിയിലും ഉമറുബ്നുഅബീസൽമത്തിനെ ഇടത്തെ അണിയിലും അബ്ബായിബ്നുഉമറുബ്നുൽജറാബിനെ മുന്നണിയിലും കമേണ്ടർമാരായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. മദീനയിൽ തന്റെ പ്ര

തിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഖസമുബ്നു അബ്ബാസിനെ നിയമിച്ചതിനുശേഷം സിറിയക്കാരോട് സമരത്തിന്നായി സൈന്യങ്ങളെ അയക്കുവാൻ ഓരോ ഗവണ്ണർമാക്കും അദ്ദേഹം സന്ദേശം അയച്ചു. മദനിക്കാരോട് യുദ്ധത്തിന്നു പ്രോത്സാഹനം കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "അല്ലയോ മദീനാനിവാസികളെ! നിങ്ങളുടെ സംഘടനയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആ സമൂഹത്തോട് യുദ്ധത്തിന്നായി നിങ്ങൾ തയ്യാറാവുക. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ മുഖേന അവർ ദുഷിപ്പിച്ച സ്ഥലങ്ങൾ നന്നാക്കുവാനും മതി" ഇങ്ങനെയുള്ള പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഖലീഫക്ക് തരണം ചെയ്യുവാനുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ ഭരണകാലം അമുസ്ലിമീങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാനോ രാജ്യങ്ങൾ അക്രമിക്കാനോ കഴിഞ്ഞില്ല.

ജമൽ യുദ്ധാരംഭം

ഖലീഫ സിറിയക്കാരോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ച ഘട്ടത്തിലാണ് ഹ: ആയിശ, തൽഹത്ത്, സുബൈർ, എന്നീ പേരുകളിൽ മക്കാവിക്കളോടുകൂടി ഖലീഫക്കെതിരായി ബസറയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു കേട്ടത്. ഉടനെ സിറിയക്കാരോട് ഈ യുദ്ധം മറെറാരവസരത്തേക്ക് മാററിവെച്ച പ്രസ്തുത കൂട്ടരോട് യുദ്ധത്തിന്നായി പുറപ്പെട്ടു. ഇതിന്നുള്ള കാരണം ഹ: ഉസ്മാനെ വളഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന കാലം ഹ: ആയിശ മദീനയിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. വഴിമദ്ധ്യവെച്ച് ഹ: ഉസ്മാനെ അന്യായമായി വധിച്ചു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഉടനെ മക്കയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുകയും ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരോട് പ്രതികാരം ചോദിച്ചേ വിശ്രമിക്കുകയുള്ളു എന്നു സത്യംചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ആ മഹതി ജനങ്ങളെ ശേഖരിപ്പിച്ച് അവരോടായി ഇങ്ങനെ ഉണർത്തി. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! വഴിപിഴച്ച ജനങ്ങൾ ഒത്തുകൂടി വെള്ളംപോലും കൊടുക്കാതെ ഇന്നലെ ഖലീഫയെ വധിച്ചതായ വിവരം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലൊ. വിരുദ്ധമായ രക്തം അവർ കുത്തി ഒലിപ്പിച്ചു. ഈ മാസത്തിന്റെ മഹത്വം എന്നിവ അവർ ലംഘിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ധനം അവർ കൊള്ളചെയ്തു. അല്ലാഹുവിനെതന്നെയാണെ അവർ ചെയ്തത് മഹാ പാപമാണ്. സ്വർണ്ണത്തിൽനിന്നു അഴുക്ക് എങ്ങിനെ നീങ്ങി ശുദ്ധി ആകുന്നുവോ അതുപോലെ ഹ: ഉസ്മാൻ പാപത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധിയായി." മക്കയിലെ ഗവണ്ണറായ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അമീർ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "അല്ലയോ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാവായിട്ടുള്ളവരേ! ഖലീഫയുടെ ഘാതകരോട് പ്രതികാരം ചോദിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ ഞാനാണ്. എന്തു സഹായം വേണമെങ്കിലും ഞാൻ ഉമ്മയോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു." ബസറയിൽനിന്നും അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അമീറും യമനിൽനിന്നു യഅലബ്നു ഉമയ്യത്തും ധാരാളം സൈന്യത്തോടും ധനത്തോടുംകൂടി മക്കയിലേക്കു യാത്രയായി. തൽഹത്തും സുബൈറും മദീനയിൽനിന്നു മക്കയിലേക്ക് വന്നു. ആയിശയുമായി ഒരു കൂടിയാലോചന നടത്തി. മദീനക്കാർ പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും സത്യം അവക്ക് തിരിയുന്നില്ലെന്നും അസത്യം അവർ വെറുക്കുന്നില്ലെന്നും മറും ആ മഹതിയെ അവർ ധരിപ്പിച്ചു. അനന്തരം ആയിശയും അവരോട് യോജിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു ഉമറിനെ അവർ ക്ഷണിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതു നിരസിച്ചുകൊണ്ട് മദനികൾ എന്തു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതിനോട് താനും അനുകൂലിക്കും എന്നു അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. നബിയു

ടെ മറ്റു ഭാര്യമാരും ഹ: ആയിശയെ അനുഗമിച്ചു. പക്ഷെ, ബസ്വറയാണ് ലക്ഷ്യം എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം മടങ്ങിക്കളഞ്ഞു. ഹ: ഹഫ്സ അവരെപിന്തുടർന്ന് കുറെനടന്നുവെങ്കിലും തന്റെ സഹോദരൻ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു ഉമറിന്റെ നിരോധംമൂലം ഒഴിവാകുകയാണ് ഉണ്ടായതു്. സൈന്യം പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു യോദ്ധാവ് എണീറ്റുനിന്നു് ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. "ഉമ്മുഹാത്തുൽമുഅ്മിനീൻ ആയിശ, തൽഹത്ത്, സുബൈർ എന്നീപേരുകാരും ബസ്വറയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാം മതത്തെ ഉന്നതപ്പെടുത്തുവാനും ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരോട് പ്രതികാരം ചോദിക്കുവാനും അല്ലാഹു അനുവദിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രവൃത്തിച്ചവരോടു് സമരം ചെയ്യുവാനും ആർ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അവർ വേഗം മുന്നോട്ടു വരട്ടെ" അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസിന്റെ മാതാവായ ഉമ്മുൽഫഇൽ ജുനൈസിയ്യ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാളുടെ പക്കൽ ഹസ്രത്ത് അലിക്കു ഈ വിവരത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു സന്ദേശം കൊടുത്തയച്ചു. ഹസ്രത്ത് ആയിശയും സൈന്യവും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മടുവാൻ അവിടെ വന്ന തൽഹത്ത്, സുബൈർ എന്നിവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞു "നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെയാണ് ഞങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുവാനും ഈ കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനും തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു്" അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസുബൈർ തന്റെ പിതാവിനെയും മുഹമ്മദ്ബ്നുതൽഹത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനേയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അനന്തരം ഹസ്രത്ത് ആയിശ മടുവാനോട് ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഭിന്നിക്കുന്നുവോ ഒരു ഖലീഫ ഉണ്ടാകുവോളം എന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രൻ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു സുബൈർ നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ." എന്നു ആയിശ പറഞ്ഞു യഅ്ലബുന്നമനിയ്യത്ത് ഒരു ഒട്ടകത്തെ ഹസ്രത്ത് ആയിശക്കായി കൊടുത്തു. ഉറൈനത്ത് വംശക്കാരനായ ഒരാളുടെ പക്കൽനിന്നു് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. ബസ്വറയിലേക്കുള്ള വഴിയെ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ പരിജ്ഞാനമുള്ളതിനാൽ അവനെ അവർ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളും വിട്ടുകടക്കുമ്പോൾ ആ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവർ അവനോടു് ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഹൗഹബ്കാരുടെ വെള്ളസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ സൈന്യങ്ങളെ കണ്ടു ഉടനെ അവിടെയുള്ള നായ്ക്കൾ കുരക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം അവർ ചോദിച്ചു ഈ സ്ഥലം ഏതു്? ഈ വെള്ളം ആരുടെ? അവൻ പറഞ്ഞു "ഇതു ഹൗഹബ്കാരുടെ വെള്ളമാണു്" അതു കേട്ടു ഉടനെ ഹസ്രത്ത് ആയിശ ഒരു ഭീതി ഉച്ചത്തിൽ ഇന്നാലില്ലാഹി എന്നു ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ പറയുന്നതു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ദിവസം അവിടുത്തെ അട്ടക്കൽ നബിയുടെ പല പത്നിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരുടെ നേരെയാണ് ഹൗഹബ്കാരുടെ നായ്ക്കൾ കുരക്കുക. എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു." ഉടനെ ഹസ്രത്ത് ആയിശ ഒട്ടകത്തെ അവിടെ മുട്ടുകുത്തിച്ചു. "എന്നെ നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവിൻ ഞാനാണ് പ്രസ്തുത വാക്യത്തിന്റെ അവകാശി" എന്നും പറഞ്ഞു. ആ മഹതി പിൻമാറുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആയതിനാൽ എല്ലാവരും അവിടെ ഇറങ്ങി ഒരു രാവും പകലും അവിടെ താമസിച്ചു. ബസ്വറയിലേക്കു അലിയുടെ പട്ടാളവും പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസുബൈർ പ്രസ്തുത വിവരം ഹസ്രത്ത് ആയിശയെ അ

റീക്കുകയും വേഗം പുറപ്പെടുവാനായി ആയിശയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഫലമായി അവർ അങ്ങോട്ട് പുറപ്പെടേണ്ടതായിതന്നെ വന്നു. ബസറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അതിന്റെ സമീപത്തുവെച്ചു ഉമൈറു ബ്നുഅബ്ദുള്ളയെ കണ്ടുമുട്ടി അദ്ദേഹം ആയിശയോട് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ബസറയിൽ കടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവിടത്തുകാരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ആരായുന്നതു് അല്ലേ ഉത്തമം." ആയിശ ബസറക്കാർക്കു് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. അതിന്റെ മറുപടി പ്രതീക്ഷിച്ചു, ഹളീർ എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിച്ചു.

പ്രസ്തുത സന്ദേശം അവർക്കു കിട്ടിയ ഉടനെ അവിടത്തെ ഗവർണ്ണറായ ഉസ്മാനുബ്നു ഹനീഫ് തന്റെ വിശ്വസ്ത ഭടനായ ഹംറാനുബ്നുഹുസൈനി, അബുൽഅസ്വദ്ദുഅ്ലിയ്യി എന്നീ രണ്ടുപേരോടു് ഹ: ആയിശയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിഞ്ഞുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം ആയിശയെ അറീച്ചു. അതിനെ തുടർന്നു ആ മഹതി ഇങ്ങിനെ ഉണർത്തി മർക്കരായ ഒരു സമൂഹക്കാർ പ്രവൃത്തിച്ചതായ കഠോര കൃത്യങ്ങളാണ് എന്നെ ഇതിനു നിർബ്ബന്ധിതയാക്കിയതു്. തീച്ചയായും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിനു അർഹരായിരിക്കുന്നു." അതിനുശേഷം അവർ തൽഹത്ത്, സുബൈർ മുതലാവരെ സമീപിച്ചു അവർ ഓരോരുത്തരും പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങളുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശം ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരോടു പ്രതികാരം ചോദിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്." അതു കേട്ടപ്പോൾ ആഗതരിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ തൽഹത്ത്! താങ്കൾ ഹ: അലിയെ പ്രതിജ്ഞചെയ്തില്ലയോ" "ഉവ്വ്. അതു് വാളിനെ ഭയന്നുമാത്രം." ഇതു പ്രകാരം സുബൈറും പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ആഗതൻ മടങ്ങിപോന്നു. ഈ വർത്തമാനം ഉസ്മാൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ ദുഃഖപൂർവ്വം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ നാശമേ! ഹ: അലി ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുമ്പോളും പ്രസ്തുത കൂട്ടരെ നാം നിരോധിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണ്." എന്നുംപറഞ്ഞു തന്റെ ജനതയോടു് ആയുധധാരികളായി പള്ളിയിലേക്കു വരുവാൻ കല്പന കൊടുത്തു ഒരു ഭടൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അവർ ഭയപ്പെട്ടുവരുവാൻ ഒരിക്കലും അവകാശം ഇല്ല കാരണം പക്ഷികൾക്കുപോലും അഭയം ഉള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് അവർ വരുന്നതു്. ഇനി അവർ ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി വരീകയാണെങ്കിൽ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഘാതകന്മാർ അല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് അവരെ വന്ന സ്ഥലത്തേക്കുതന്നെ മടക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടതു്." മറ്റൊരുത്തൻ എണീറ്റു നിന്നു പറഞ്ഞു. "അവരുടെ ഉദ്ദേശം നാം അവരെ സഹായിക്കും എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു് അവർ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു വരുന്നവർ ആവാനും മതി." ആയിശയും സൈന്യവും മർബദ് എന്ന സ്ഥലത്തു വന്നു ഇറങ്ങി ഇവരെ നിരോധിക്കുവാനായി ബസറയിൽനിന്നു ഉസ്മാൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ അയക്കുകയും ആ സൈന്യം അവരുടെ ഇടത്തുഭാഗത്തുവന്നു അണിനിരക്കുകയും ചെയ്തു. തൽഹത്ത് അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു അതിൽ ഹ: ഉസ്മാന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും അവരുടെ മേൽ നടത്തിയ അനീതിയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രസംഗം ഹ: സുബൈറും നടത്തി. ഉസ്മാന്റെ സൈന്യത്തിൽനിന്നു ഭീഷണിയും ആ പ്രസംഗത്തെ വെറുക്കുകയും അവർ ഹ: അലിയെ വഞ്ചിച്ചുവരാണ് എന്നു വിളിച്ചുപറയുകയുണ്ടായി

അനന്തരം സൈന്യങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിക്ക ക്രമത്തിൽ ഹ: ആയിശ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗാനന്തരം ഉസ്മാന്റെ സൈന്യം ഇരുകക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. ഒരു കക്ഷികൾ ആയിശയെ അനുകൂലിക്കുകയും മറെറ കക്ഷികൾ പ്രതികൂലിക്കുകയും ചെയ്തു. ആയിശയെ അഭിമുഖ കരിച്ചു ജാരിയത്തുബ്നു ഖാമത്തു് എന്ന സ്ത്രീ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാവേ! ഉസ്മാന്റെ വധം നിങ്ങളുടെ ഈ പുറപ്പാടിനോടു് ചേർത്തുനോക്കുന്ന പക്ഷം എത്ര നിസ്സാരമാണെന്നുവേണം പറയുവാൻ. അവിടുന്നു് ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട ഒട്ടകപ്പുറത്തുകയറി ആയുധത്തിനു ഇര ആകുന്നതു് ശരിയാണോ? അല്ലാഹു അവിടത്തേക്കു മഹത്വവും മറയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു് അങ്ങു് അവഗണിച്ചില്ലേ? അങ്ങയോടു യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ ആശിക്കുന്നവർ അങ്ങയെ വധിക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകയില്ലേ? ഇതു കൊണ്ടു് നിങ്ങൾ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം വന്നതാണെങ്കിൽ വേഗം വീട്ടിലേക്കു പോകണം! അതല്ല മറെറാരുടെയെങ്കിലും നിർബ്ബന്ധമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു സഹായം ആവശ്യപ്പെടണം." ഹക്കീമുബ്നുജിബില്ലത്തുൽ അബ്ദിയ്യി എന്ന ഒരാൾ ഒരു അശ്വമുകളിൽ കയറി ഹ: ആയിശയുടെ ഭാഗക്കാരോടു് യുദ്ധത്തിനു് ഒരുങ്ങി. ആയിശയുടെ ഭാഗക്കാർ അവനെ വധിക്കാതെ തടവുകാരനായി പിടിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ അതു് സാദ്ധ്യമായില്ല. അതിനെ തുടർന്നു ഒരു വലിയ യുദ്ധം തന്നെ നടന്നു. രാത്രി ആയപ്പോൾ ഉസ്മാൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ആയിശയുടെ സൈന്യം അവരുടെ ഭക്ഷണകേന്ദ്രത്തിൽ ചെന്നുകൂടി ഉടനെ ഹക്കീമും കൂട്ടരും അവിടെ എത്തി. ഹക്കീം ആയിശയെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകേട്ട അബ്ദുൽഖൈസു് ഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ ഹക്കീമിനോടു കയർത്തുവെങ്കിലും അവൻ ഹക്കീമിനാൽ വധിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായതു്. ഹക്കീം വീണ്ടും ശകാരിച്ച ഒരു സ്ത്രീയുടെ സമീപത്തിൽകൂടി നടന്നുപോകുമ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു "അല്ലയോ ഉഷിച്ചവന്റെ മകനേ! നീ ഉമ്മഹാത്തുൽമുഅ്മിനീൻ ആയിശയെയാണോ ശകാരിക്കുന്നതു്?" അതിനാൽ ആ സ്ത്രീയും അവനാൽ മരണത്തിനു പാത്രമായി അനന്തരം യുദ്ധം കലശലാവുകയും ഉസ്മാന്റെ ഭാഗത്തിൽ നാശം അധികമാവുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഉസ്മാൻ അവരോടു് സന്ധിക്കു നിർബ്ബന്ധിതനായി. ആ കരാർ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു എഴുതിയതു്. "ഒരാൾ മദീനയിൽചെന്നു അവിടത്തുകാരോടു് ചോദിക്കുക. ഹ: ത്വൽഹയും സുബൈറും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമാണോ അലിയെ ഖൈഅത്തു് ചെയ്തതു്. അതോ അവരുടെ സ്വയം അഭിപ്രായത്തിലോ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ബസ്വറയിൽനിന്നു ഉസ്മാൻ തന്റെ ഗവർണ്ണർസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാമെന്നും ഇനി അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടാണെങ്കിൽ ത്വൽഹയും സുബൈറും അവിടന്നു പുറപ്പെടുകയില്ല" എന്നും ആയിരുന്നു ആ പ്രതിജ്ഞ. ഈ കരാറുപ്രകാരം മദനികളോടു ചോദിക്കുവാനായി കഅ്ബ്ബ്നുസുവർ അവിടെക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ എല്ലാം മൌനം ദീക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ ഉസാമത്ത്ബ്നുസൈദ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "അവരെ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതു മൂലമാണു് അതിനു അവർ പാത്രമായതു്." ഉടനെ സുമാമ്ബ്നുഅബ്ബാസ്, സഹ്ലുബ്നുഹനീഫ് മുതലായവർക്ഷോഭിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ കയർത്തു. അതുകണ്ടപ്പോൾ സുഹൈബു്, അബൂഅയ്യൂബുൽ അൻസാരി മുതലായവർ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സുഹൈലു് കടന്നുചെന്നു് ഉസാമത്തിന്റെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഞ

ങ്ങൾ മൌനംദീക്ഷിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും മൌനം ദീക്ഷിക്കായിരുന്നല്ലേ എന്നു സുബൈറു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉസാമത്ത് പറഞ്ഞു. "ഇപ്രകാരമുള്ള ശണ്ഠകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല." കഅബ് മടങ്ങി ഈ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം ഹ: അലിക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ അവരെ നിരോധിക്കുവാനായി ഉസ്മാനുബ്നു ഹനീഫിനു ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. കഅബിന്റെ പ്രസ്താവന മൂലം തൽഹത്ത്, സുബൈർ മുതലായവർ പ്രസ്തുത കരാർപ്രകാരം നടക്കുവാൻവേണ്ടി ഉസ്മാനെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ ഹ: അലിയുടെ സന്ദേശപ്രകാരം അതിനു ഒരുക്കമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനാൽ തൽഹത്തിന്റെയും ഉസ്മാന്റെയും കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഉസ്മാന്റെ സൈന്യത്തിൽ നിന്നു പലരും വധിക്കപ്പെട്ടു. രാത്രിസമയമായതുകൊണ്ടും മഴയും കാറും കഠിനമായി ഉണ്ടായതിനാലും ഉസ്മാൻ അന്നു ഇശാനമസ്കാരത്തിനു പങ്കു എടുത്തിരുന്നില്ല. ഈ യുദ്ധം ഇശാക്കുശേഷം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പള്ളിയുടെ സമീപത്തുവെച്ചായിരുന്നു. ഇതിനുശേഷം ഉസ്മാനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയും ആയിശയുടെ അടുക്കൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. മുജാശിഅ് ബ്നുമസ്ഊദിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടിമീശ പറിച്ചെടുത്തു കാരാഗൃഹത്തിൽ ഇട്ടടച്ചു. ഉസ്മാനെ തടങ്കലിൽ വെച്ചതിനുശേഷം ഖജാന മുതലായതു തൽഹത്ത് കക്ഷി കരസ്ഥമാക്കി. ഈ വിവരം ഹക്കീമ് ബ്നുജിബ്ബില്ലത്തിനു ലഭിച്ച ഉടനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഉസ്മാനെ സഹായിക്കാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഒരു ദൈവഭക്തനാവുകയില്ല" അനന്തരം അദ്ദേഹം റബീഅത്ത്, ഖൈനു മുതലായ ഗോത്രക്കാരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. അവർ എല്ലാവരും ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസുബൈറിന്റെ പാചകശാലക്കുസമീപം എത്തി. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു "അല്ലയോ ഹക്കീം താങ്കൾ എന്തു് ആശിക്കുന്നു." ഹക്കീം പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ ഈ ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കു് അനുവദിക്കുകയും ഉസ്മാനുബ്നുഹനീഫിനെ വിട്ടയക്കുകയും വേണം. എനിക്കു സഹായികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു ഹറാമാക്കിയ പല ദേഹങ്ങളെയും നിങ്ങൾ വധിച്ചതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ രക്തം ഞങ്ങൾക്കു് അനുവദനീയമായിരിക്കുന്നു." "ഞങ്ങൾ ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനു പ്രതികാരം ചോദിച്ചതാണു്" എന്നു ഹ: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസുബൈർ മറുപടി പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ വാക്കിനു എന്തു അർത്ഥമാണുള്ളതു്. അവരാണോ ഹ: ഉസ്മാനെ വധിച്ചതു്" എന്നു ചോദിച്ചു. "അലിയോടുള്ള വൈരത്തെ ഞങ്ങൾ ലംഘിച്ചല്ലാതെ ഈ ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയോ ഉസ്മാനെ വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല." അനന്തരം അവർ അന്യോന്യം ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടത്തി. അതിൽ ഹക്കീം വധിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനുശേഷം ആയിശക്കുമ്മാക്കും സിറിയാക്കാർക്കും സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചു. അതിൽ അലിയോടുള്ള വൈരത്തിനെ ലംഘിക്കേണമെന്നും ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാവേണമെന്നും എഴുതിയിരുന്നു. ബസറക്കാർ തൽഹത്ത്, സുബൈർ എന്നിവരെ വൈരത്തു് ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ഹിജറ 36 റബീഉൽആഖർ മാസത്തിലാണു്. നിങ്ങളിൽനിന്നു് 1000 അശ്വഭടന്മാർ എന്നോടുകൂടി വരുന്നപക്ഷം അലി ഇവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പായി ഈ പ്രഭാതത്തിലോ സന്ധ്യയിലോ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ വധിച്ചുകൊള്ളാം എന്നു ഹ: സുബൈർ തന്റെ സൈന്യത്തെ അഭിമു

ഖീകരിച്ചു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. അതിന്നു് ആരും ഉത്തരം കൊടുത്തില്ല.

ഹസ്രത്ത് അലി ബസറയിലേക്കു്.

സിറിയയിലേക്കു് യുദ്ധത്തിന്നായി അലി ഒരുങ്ങിയ വിവരം മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. ആ സന്ദർഭത്തിലാണു് തൽഹത്തു്, സുബൈർ, ആയിശ ഇവരുടെ വിവരം തനിക്കു് ലഭിച്ചതു്. അനന്തരം തന്റെ സൈന്യത്തെ പ്രസ്തുത കക്ഷികളോടു സമരത്തിന്നായി ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അബൂഖത്താദ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ! അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ഈ വാക്യം എനിക്കു നൽകി. കുറെ കാലമായി ഇതു് ഉറയിൽ ഇരിക്കുകയാണു്. ഇപ്പോൾ അതു് ഉറയിൽനിന്നു് എടുക്കേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു." മക്കയിൽ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി ഖസ്മുബ്നുഅബ്ബാസിനേയും മദീനയിൽ സുമാമുബ്നുഅബ്ബാസിനെയും നിയമിച്ചു. റബ്ദത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴാണു് തൽഹത്തും മറ്റും തന്നെ കടന്നുപോയി എന്നുള്ള വിവരം ലഭിച്ചതു്. അവിടെവെച്ചു പുത്രനായ ഹസൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ പിതാവേ! അങ്ങു് എന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നാളെ അങ്ങയെ അലക്കോലമായ ക്രമത്തിൽ വധിക്കപ്പെടും. ഞാൻ അങ്ങയെ സഹായിക്കുകയില്ല." അലി പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾക്കു സ്ത്രീകളുടെ തുണിത്തല പിടിക്കുവാനേ പരിചയമുള്ളു. ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ എന്തു കാര്യത്തിലാണു് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നിരസിച്ചതു്." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഹു: ഉസ്മാനെ വളഞ്ഞുനിന്നിരുന്നനാളിൽ ഞാൻ അങ്ങയോടു് മദീനയിൽനിന്നു പോകേണമെന്നു പറഞ്ഞു. അതു അവിടുന്നു നിരസിച്ചു. അതിന്നുശേഷം ഉസ്മാനെ വധിക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നു അവർ അങ്ങയെ ബൈഅത്തുചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങി. ആ അവസരം ഞാൻ പറഞ്ഞു മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാർ ബൈഅത്തു് ചെയ്യുവോളം അങ്ങു സ്വീകരിക്കരുതു് എന്നു്. അതും അവിടുന്നു അനുവദിച്ചില്ല. ആയിശയും മറ്റും യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങയോടു് വീട്ടിൽ ഇരിക്കുവാനും അവർ ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു. പക്ഷെ അതും അവിടുന്നു കൈവെടിയുകയാണുണ്ടായതു്." "പ്രിയ മകനെ! നീ പറഞ്ഞതു് എല്ലാം ഞാൻ കേട്ടു. എന്നാൽ ഉസ്മാനെ വളഞ്ഞ നാളിൽ ഞാൻ അവിടുന്നു മാറുന്നപക്ഷം തീച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിനു് ബാധിച്ചതു് എനിക്കും ബാധിക്കുമായിരുന്നു. പിന്നെ മദീനക്കാർ ബൈഅത്തിന്നു ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ അതു സമ്മതിച്ചതും അവരാണു് ഇതിന്നു അർഹർ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെ മറ്റെല്ലാവരും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു് ആവശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ഒഫാത്തായവസരം ഈസ്ഥാനത്തേക്കു് എന്നേക്കാൾ അവകാശമുള്ള ഒരാളെ എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ജനങ്ങൾ ഹ: അബൂബക്കറിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെശേഷം ഈ വിഷയത്തിന്നു കൂടുതൽ അർഹൻ ഞാൻ തന്നെ ആയിരുന്നു. അപ്പോഴും അവർ ഉമറിനെയാണു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷവും എന്നേക്കാൾ അർഹനായി ഞാൻ ആരേയും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും എന്നെ അവർ ആറിൽ ഒരു അംഗമാക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. അനന്തരം ജനങ്ങൾ ഹ: ഉസ്മാനെ ബൈഅത്തു് ചെയ്തു. പിന്നെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. ഉടനെ അവർ അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എന്നെ ബൈഅത്തു ചെയ്തു. ഇനി

ഇതിനെ ആര് നിരോധിക്കുന്നുവോ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടേ ഞാൻ വിശ്രമിക്കുകയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു ആയിശയും മറ്റും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്നോട് വീട്ടിൽ ഇരിക്കുവാൻ. പക്ഷെ ഞാൻ ഖലീഫ എന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഏങ്ങിനെ അതു കണ്ടിട്ട് അടങ്ങിയിരിക്കും."

റബ്ദത്തിൽ എത്തിയ ഖലീഫ ഒന്നാമതായി കൂഫാക്കാരുടെ സഹായത്തെ അപേക്ഷിക്കൊണ്ട് മുഹമ്മദ് ബ്നു അബീബക്കറിനെ അങ്ങോട്ട അയച്ചു. അദ്ദേഹം കൂഫാഗവണ്ണരായ അബീമൂസയെ കാണുകയും അവർ തമ്മിൽ കുറച്ച നേരം സംസാരിച്ചതിന്നുശേഷമായി അദ്ദേഹം മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഹ: അലിയുടെ സൈന്യത്തിന്റെ പതാക മുഹമ്മദ് ബ്നു ഹനീഫ ആയിരുന്നു വഹിച്ചിരുന്നതു്. ഫൈതിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ ആമിർ ബ്നു മത്വ എന്നൊരാളെ കണ്ടുമുട്ടി. അബീമൂസയെ സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അമീർ! അവിടുന്നു സൌഹാർദ്ദതയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീച്ചയായും അബീമൂസ അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതനായിരിക്കും. അതല്ല അങ്ങു് യുദ്ധമാണ് ആശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതനാവുകയില്ല." അലി പറഞ്ഞു "അല്ലാഹു ആണെ ഞാൻ ഒരിക്കലും സൌഹാർദ്ദത അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല." ദീഖാറിൽ എത്തിയപ്പോൾ അലിക്കു ഹക്കീം ബ്നു ജബില്ലത്തിന്റെയും മറ്റും മരണവാർത്ത ലഭിച്ചു. അനന്തരം ഇബ്നു അബ്ബാസിനേയും ഇശ്തർനെയും കൂഫയിലേക്കു അയച്ചു. അവർ അവിടെ എത്തി അലിയുടെ സന്ദേശം അബീമൂസക്കു കൊടുത്തു. ഉടനെ അദ്ദേഹം എണീറ്റു നിന്നു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! നബിയോട് സമ്പർക്കം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നവർ അല്ലാഹുവിനേയും റസൂലിനേയും സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ ജ്ഞാനമുള്ളവരാണ്. മദ്യനികളെ പിന്തുടരുന്നതിൽ വളരെ അർത്ഥമുണ്ടു്. കാരണം ഈ സ്ഥാനം അവകാശപ്പെടുന്നതിനെയാണ് ഉത്തമം. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ഇതു വലിയ ഒരു ഫിത്നയായിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവൻ ഉണർന്നുകിടക്കുന്നവനേക്കാൾ ഗുണവാനായിരിക്കും. ഈ കാര്യം ഫിത്നയിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവോളം വാളുകൾ നിങ്ങൾ ഉറയിൽതന്നെ വെയ്ക്കുക." അനന്തരം അവർ രണ്ടുപേരും മടങ്ങി അലിയോട് ഈ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. അതിന്നുശേഷം ഹ: അലി തന്റെ പുത്രൻ ഹസനേയും അമ്മാർ ബ്നുയാസിറിനേയും കൂഫയിൽ അബൂമൂസയുടെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇശ്തറിനേയും അയച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി കൂഫയിൽനിന്നു 12000 പേർ ബസറയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ദീഖാറിൽ വെച്ചു അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസും പാർട്ടിയും അവർക്കു ഒരു സൽക്കാരം നൽകി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ കൂഫാനിവാസികളെ! അനറബികളോട് നിങ്ങൾ സമരം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ദ്രവ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. ഇന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായ ബസറക്കാരുടെ നേരെയാണ് ക്ഷണിക്കുന്നതു്. അവർ പിൻവാങ്ങുന്നപക്ഷം അതവർക്ക് വളരെ നല്ലതു്. മയ്യാഴയും യോജിപ്പും ഉള്ള ഒരു കാര്യത്തേയും നാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. അതാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. അവർ നമ്മെ മർദ്ദിക്കാത്തകാലത്തോളം നമുക്ക് അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല." കൂഫാക്കാരുടെ നേതാവു് ഖഅ്ഖാഅ് ബ്നു അംറ് ആയിരുന്നു. സഅദ് ബ്നുമാലിക്, ഹിന്ത് ബ്നു അംറ്, ഹൈ

ളമുബ്നുശിഹാബ്, സൈദ്ബ്നുസുഫാൻ, ഇശ്ത്തർ, അദിയ്യിബ്നുഹാത്തം, മുസബ്ബ ബ്ബ്നുനജീവത്ത്. യസീദുബ്നുഖൈസ് എന്നിവർ ഹ: അലിയുടെ സൈന്യത്തിലെ നേതാക്കന്മാർ ആയിരുന്നു. ടീഖാറിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഹ: അലി ഖഅ്ഖാഅ്ബ്നു അംറിനെ ഹ: സുബൈറ്, തൽഹത്ത് എന്നീരണ്ടുപേരുടെയടുക്കലേക്കു അയച്ചു. ആദ്യമായി ഖഅ്ഖാഅ് ഹ: ആയിശയെ കണ്ടു അവരോട് ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ എന്റെ ഉമ്മാ! ഈ രാജ്യത്തേക്കു വരുവാൻ അങ്ങയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് എന്താണ്."

ഹ: ആയിശ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ മുസ്ലിംകളിൽ ഐക്യത്തെ ആശിക്കുന്നു."

ഖഅ്ഖാഅ്:— അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങ് എന്നോടുകൂടി ഹസ്രത്ത് തൽഹത്ത് സുബൈർ എന്നിവരുടെ അടുക്കലേക്കു വന്നാൻ കൊള്ളാമായിരുന്നു

ആയിശ:— "കാരണം"

ഖഅ്ഖാഅ്:— "ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം അവിടെക്കു് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്."

ഉടനെ ഖഅ്ഖാഅ് അവരുടെ സമീപത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവരോട് ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ ഹ: ആയിശയെ അനുഗമിക്കുന്നവരാണോ? അതോ അല്ലാത്തവരോ? അനുഗമിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഹ: ആയിശ സഖ്യം ഉദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നു് എന്നോട് വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്." അവർ പറഞ്ഞു "ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം അതുതന്നെയാണ്. പക്ഷെ, ഉസ്മാന്റെവധത്തിനുപ്രതികാരംചോദിക്കുന്നതിൽഅനുകൂലിക്കാത്തവർഒരിക്കലുംഖുർആനിനെ പിന്തുടരുന്നവരാണെന്നു പറയാൻ കഴിയുകയില്ല." ഖഅ്ഖാഅ് തൽക്ഷണം അവിടെനിന്നു് ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ അടുക്കലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ഈ വൃത്താന്തം അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി. അനന്തരം അലി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിൽ അജ്ഞാനകാലത്തെക്കുറിച്ചും അതിനുശേഷം ഇസ്ലാമികസൌഭാഗ്യം കൈവന്നതിനാൽ അല്ലാഹു മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹത്തെ പറ്റിയും വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. നബിയുടെ അഭാവത്തെ തുടർന്നു് ഖലീഫമാരായ ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ, ഹ ഉസ്മാൻ എന്നിവരുടെ കാലങ്ങളിൽ മുസ്ലിമീങ്ങൾ ഐക്യത്തിലും സൌഹാർദ്ദതയിലും ജീവിച്ചു. അതിനുശേഷം രാഷ്ട്രീയ കൊതിയന്മാരായ ചിലർ ഹ: ഉസ്മാനെ വധിച്ചു. അതിനാൽ ഈ ആപത്ത് ബാധിച്ചു. ഇന്നു അവർ ഇസ്ലാമിനെ അധഃപതിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹു ഇച്ഛിച്ചതു് സംഭവിക്കും. അവസാനമായി അലി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ഞാൻ നാളെ പുറപ്പെടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങളും തയ്യാറാവുക എന്നു അവർക്കു് ആഹ്വാനം കൊടുത്തു. അനന്തരം ഹ: അലിയും പാർട്ടിയും ബസ്വറയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു.

ഫർളത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഹ ആയിശയും കക്ഷികളും പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസിയാദിന്റെ കൊട്ടാരത്തിനു സമീപംവെച്ചു ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. മൂന്നുദിവസം യുദ്ധമൊന്നും കൂടാതെ കഴിച്ചു. ഈ ഏറ്റുമുട്ടൽ ഹിജറ 36 ജമാദുൽആഖിർ 15-ാംനു- ആയിരുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിനാണ് ചരിത്രത്തിൽ ജമൽ യുദ്ധമെന്നു പറയുന്നതു്. ഒരു ഭടൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഹ: സുബൈറിനോട് പറഞ്ഞു. "അങ്ങു്

ഈ അവസരം 1000 അശ്വഭടന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്നപക്ഷം നമുക്ക് ഗ്രണം വരാൻ വഴിയുണ്ട്. കാരണം അലിയുടെ സൈന്യങ്ങളം മുഴുവൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല." സുബൈർ പറഞ്ഞു. "യുദ്ധതന്ത്രത്തിൽ ഞാൻ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലെന്നു നിനക്കു അറിയാമല്ലോ. പക്ഷെ, നാം യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇതരസമുദായികളല്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു യുദ്ധം ഇതിനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. ഒരു പക്ഷെ അവർ നമ്മോട് സന്ധിയാവുകയാണെങ്കിൽ അതല്ലേ ഉപകാരം. അതുകൊണ്ട് നാം ക്ഷമിക്കുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുക" യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നപ്പോൾ ഹ: സുബൈർ ഒരു അശ്വങ്ങളിൽ കയറി ആയുധധാരിയായി പുറപ്പെട്ട സുബൈറിനെ കണ്ടപ്പോൾ അലി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അവരിൽ ഏറ്റവും അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നവൻ ഇദ്ദേഹമാണ്." തൽഹത്തും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നിരുന്നു. അനന്തരം അവർ രണ്ടുപേരുടേയുംനേരെ അലി തന്റെ കുതിരപ്പുറത്തുകയറി പുറപ്പെട്ടു. അന്യോന്യം സമീപിച്ചപ്പോൾ അലി ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ എല്ലാം തയ്യാറാക്കി അല്ലേ! എന്നാൽ തീച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഇതിനു സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കാനും നിങ്ങൾ തയ്യാറാവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു നിങ്ങൾ ഒരുക്കമില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക. ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ. എന്തു ന്യായത്തിലാണ് നിങ്ങൾ എന്നോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നത്." തൽഹത്ത് പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങൾ ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തെ ചൊല്ലിമാത്രം." അലി പറഞ്ഞു. "ഉസ്മാന്റെ ഘാതകർ ശപിക്കപ്പെട്ടവർതന്നെ അവരുടെ പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുത്തുകൊള്ളും. ഈ ഉദ്ദേശത്തിലാണ് അല്ലേ നിങ്ങൾ പ്രവാചകപുത്രിയുടെ ഭർത്താവിനോടു സമരത്തിനു ഒരുങ്ങിട്ടുള്ളത്. അല്ലയോ സുബൈർ! താങ്കൾ എന്തു ഉദ്ദേശത്തിലാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്?" "എന്റെ ഉദ്ദേശവും ഇതുതന്നെ പക്ഷെ, എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ അർഹത ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം." എന്നു സുബൈർ പറഞ്ഞു. "ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാനുശേഷം ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിനു അർഹൻ അല്ലെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. ആ ഭാഗം ഇരിക്കട്ടെ. കഴിഞ്ഞകാല പ്രവാചകർ ബനൂഹാഷിംവംശത്തിൽപെട്ട ചിലർ ഒന്നിച്ചു നടന്നതു് ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? അന്നു നബി എന്റെ മുഖത്തുനോക്കി ചിരിച്ചു. ഞാൻ അങ്ങോട്ടും ചിരിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവിടുത്തെ ഉന്മേഷം അബൂതാലിബിന്റെ പുത്രനെ കൈവെടിയുന്നതു് ആവാതിരിക്കട്ടെ. ഉടനെ നബി നിങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "സുബൈർ, താങ്കൾ ശേഷക്കാലം ഇദ്ദേഹത്തോടു അന്യായമായ രൂപത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യും." എന്നു പറഞ്ഞു. ആ കേട്ട തെല്ലുനേരത്തേക്കു സുബൈർ നിശ്ചലനായി നിന്നു. ഒടുവിൽ സുബൈർ പറഞ്ഞു. "ഈ വാർത്ത താങ്കൾ ഇതിനുമുമ്പ് എന്നെ ഉണർത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ട് പുറപ്പെടുകതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. അല്ലാഹു ആണെ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ല." ഉടനെ അലി സൈന്യത്തിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി. അനന്തരം അലി തന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഭാരതി ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. "സുബൈർ എന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പു തന്നിരിക്കുന്നു." ഹസ്രത്ത് ആയിശയോടു ഈ വാർത്ത അറിച്ചു. ഇതു കേട്ടുനിന്നിരുന്ന അബ്ദുള്ള അഥവാ സുബൈറിന്റെ പുത്രൻ ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ വന്ദ്യപി

താവെ! അങ്ങ് ഇരുസൈന്യങ്ങളേയും പുറപ്പെടീപ്പിച്ചു അവരെ പരാക്രമികളാക്കിത്തീർത്തു. ഈ ദുർഘടകിയ ഘട്ടത്തിൽ അങ്ങ് ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ തീർച്ചയായും ജനങ്ങൾ പറയും അലിയുടെ സൈന്യപരാക്രമമാണ് അങ്ങയെ ഭീരുവാക്കിത്തീർത്തത് എന്നു്."

സുബൈർ:— പ്രിയമകനേ! ഞാൻ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്കയില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തുപോയല്ലോ."

മകൻ:— "സത്യം ചെയ്തെങ്കിൽ അതിനുള്ള പരിഹാരം ചെയ്ത് ഉടനെ യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാവണം."

അതുകാരണമായി തന്റെ ദാസരിൽനിന്നു ഒരുത്തനെ വിമുക്തനാക്കുകയും വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനു ആഹ്വാനംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു അമ്മാർബ്നയാസിർ അലിയുടെ കക്ഷി ആണെന്നു അറിഞ്ഞുപ്പോൾ സുബൈർ യുദ്ധം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. കാരണം അമ്മാറിനെ വധിക്കുന്നവർ പിഴച്ചവരാണെന്നു നബി (സ) അരുളിയിട്ടുള്ളതു് തനിക്കു ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, അപ്പോഴും തന്റെ പുത്രന്റെ നിർബ്ബന്ധം മൂലം മടങ്ങേണ്ടതായിവന്നു.

ബസറക്കാർ മൂന്നു കക്ഷികളായിത്തിരിഞ്ഞു. ഒരു കൂട്ടർ തൽഹത്ത്, സുബൈർ എന്നിവരോടു കൂടിപോന്നു. വേറെ ഒരു കൂട്ടർ നിഷ്പക്ഷത പാലിച്ചു. അലിയുടെ സൈന്യം 20000വും മറേറ കക്ഷികൾ 30000വും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്യോന്യം പല വാഗ്പ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നതിനുശേഷം ഇരു കക്ഷികളും യുദ്ധത്തിനു നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നു. എതിർപാർട്ടികൾ യുദ്ധം തുടങ്ങിയല്ലാതെ യുദ്ധത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നും യുദ്ധത്തിൽ പിന്തിരിഞ്ഞു ഓടുന്ന ശത്രുക്കളെ അനുധാവനം ചെയ്തു വധിക്കരുതു് എന്നും പരുക്കു് ബാധിച്ചു കിടക്കുന്നവരെ ഉപദ്രവിക്കരുതു് എന്നും വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആയുധമോ വസ്ത്രമോ അനുവദനീയമല്ലെന്നും ഹസ്രത്ത് അലി തന്റെ സൈന്യത്തിനു വ്യക്തമാക്കികൊടുത്തു. കഅബ്ബ്നുസുവൈർ ഹസ്രത്ത് ആയിശയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു "ജനങ്ങൾ എല്ലാം യുദ്ധത്തിനുതന്നെ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. എനി നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽനമുക്കു യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കാം" ഉടനെ ഹ: ആയിശ ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി സൈന്യത്തിലേക്കു ചെന്നു. അതിനുമുമ്പായി തന്നെ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഹ: സുബൈറിനെ ഹസ്രത്ത് അമ്മാർ ഒരു ദ്വന്ദ്വ യുദ്ധത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. അമ്മാർ തന്റെ ആയുധം സുബൈറിന്റെ നേരെ പ്രയോഗിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ സുബൈർ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ അബുൽയഖ്ളാൻ! നിങ്ങൾ എന്നെ വധിക്കുമോ?" "ഇല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ വധിക്കുകയില്ല." അമ്മാറിനെ വധിക്കുന്നവർ പിഴച്ച കക്ഷികളാണ് എന്നു നബി അരുളിയതുമൂലമായി സുബൈറും അമ്മാറിനെ വധിക്കാതെ വിട്ടു. പെട്ടെന്നു ആ സൈന്യത്തിൽ നിന്നു ഒരു ഘോരശബ്ദം ഹ: ആയിശയുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളിൽ അടിച്ചു. അതിനെ തുടർന്നു ആയിശയുടെ സൈന്യങ്ങൾ ഓട്ടം തുടങ്ങിയ മൂലം പരാജയലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ഈ സംഭവം ആയിശയെ ദുഃഖപ്പെടുത്തി. ഹ: സുബൈർ അലിയുടെ മുമ്പത്തെ പ്രസ്താവനമൂലം യുദ്ധം വേണ്ടെന്നു വെച്ചു ഒരു ഒഴിഞ്ഞ ഭാഗത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ പെട്ടെന്നു് ഒരു അമ്പ് ഹ: തൽഹത്തിന്റെ കാലിൽ ബാധിക്കുകയും അതിനെ തുടർന്നു തന്റെ സൈന്യം തന്റെ അടുക്കലേക്കു

ഒട്ടിഅടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഖാഅ്ഖാഅ്ബ്നു അംറ്പുറത്തു: "നിങ്ങൾക്കുപരുക്ക് ബാധിച്ച സ്ഥിതിക്കു് വേഗം നിങ്ങൾ വീട്ടിലേക്കു പോവുകയാണു് നല്ലതു്." അതിനാൽ അദ്ദേഹം വേഗം കുടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. രക്തം അപ്പോഴും ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിന്നായുള്ള എന്റെ പരിശ്രമം നീ സ്വീകരിക്കേണമെ!" എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാമൊഴി. രക്തം തന്റെ കാൽ മുഴുവൻ നനച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബസറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോവാൻ കല്പിച്ചു. അവിടെയുള്ള ഒരു ചെറുഗൃഹത്തിൽവെച്ചു താൻ നിയ്ക്കാതനായി. ഹഃ അലിയുടെ കക്ഷിയായ ഒരാളെ തൽഹത്തിന്റെ അരികിലേക്കു വിളിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈപിടിച്ചു ഹഃ അലിയെ ബൈഅത്തു ചെയ്തു. ബൈഅത്തു് കൂടാതെ മരിക്കുന്നതിൽ ഉള്ള ദുഃഖമാണു് മരണവേളയിൽ ബൈഅത്തു് ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ചതു് എന്നു അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. സുബൈറിന്റെ വിവരം ആരാണു് എനിക്കു തരുന്നതു് എന്നു അഹ്നഫ്ബ്നുഖൈസ് സൈന്യത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരം ഞാൻ തന്നുകൊള്ളാം എന്നുപറഞ്ഞു അംറുബ്നുജർമൂസ് ഒരു കുതിരപ്പുറത്തു കയറി പുറപ്പെട്ടു. അവർ അതിവേഗത്തിൽ സുബൈറിന്റെ സമീപത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. സുബൈർ ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ ജർമൂസ്! എന്താ നിന്റെ ഉദ്ദേശം?" "എനിക്കു ചില സംഗതികൾ അങ്ങയെ ഉണർത്തുവാനുണ്ടു്." എന്നു ജറമൂസ് പറഞ്ഞു. ആയുധധാരി ആയതിനാൽ സുബൈറിന്റെ ഭൃത്യൻ അതുചീയ്ത്തു് പറഞ്ഞു. "ഇവൻ എന്തോ ഉർവൃത്തിക്കു ഒരുങ്ങിവന്നവനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ?" സുബൈർ, പറഞ്ഞു. "ഏകനായ ഇവനെ നീ ഇത്ര ഭയപ്പെടുന്നുവോ? നമസ്കാരസമയം അടുത്തല്ലോ. നമുക്കു നമസ്കരിക്കേണ്ടയോ!" എന്നു അവർ സുബൈറിനോടു ചോദിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നു ഇറങ്ങി നമസ്കരിക്കുവാൻ ആയി നിന്നു. ഇതു ഒരു തക്കമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇബ്നുജർമൂസ് അദ്ദേഹത്തെ കടാരികൊണ്ടു് പിന്നിൽനിന്നു് കുത്തുകയാൽ അദ്ദേഹം നിയ്ക്കാതനായി.

ജറമൂസ് സുബൈറിന്റെ കുതിര, ആയുധം, മോതിരം ഇവകളും എടുത്തു സൈന്യത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഈ വിവരം കേട്ടപ്പോൾ അഹ്നഫ് പറഞ്ഞു. "നീ പ്രവർത്തിച്ചതു് ഗുണമോ ദോഷമോ എന്താണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഈ ശുഭവാർത്ത ഖലീഫയെ അറിയ്ക്കുക." അതിന്നായി ജറമൂസ് ഹഃ അലിയുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. ഈ സന്തോഷവാർത്ത അറിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതു കേട്ട ഉടനെ അലി വിലപിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ജർമൂസ്! സുബൈറിന്റെ ഘാതകൻ നരകത്തിലാണെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്തയാണു് ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിനക്കു സമ്മാനിക്കുന്നതു്." സുബൈറിന്റെ വാൾ എടുത്തുപിടിച്ചു അലി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരുടെ മുഖത്തെ എത്രയും പ്രാവശ്യമാണു് ഈ വാൾ രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്." അനന്തരം ആ വാൾ ആയിശയുടെ അടുക്കലേക്കു കൊടുത്തയച്ചു. ജനങ്ങൾ ഓടുകയും യുദ്ധത്തിൽ പരാജയം കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഹഃ ആയിശ കഅ്ബുബ്നുസുവൈറിനോടു മുസ്ഹഫ് എടുത്തുപിടിച്ചു അതിലേക്കു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം അദ്ദേഹം മുസ്ഹഫുമായി സൈന്യത്തിലേക്കു കടന്നു. ആരോ ഒരു അമ്പു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ വിട്ടു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം നി

യ്താനായി. അതിനെ തുടർന്ന് അവർ ആയിശയുടെനേരെയും അസ്ത്രങ്ങൾ വിട്ടു. പക്ഷെ അവർ കൂടാരത്തിന്റെ അകത്തു ആയതിനാൽ അതു കൊണ്ടും അവക്കൊരില്ല. അല്ലാ അല്ലാ എന്നുള്ള ശബ്ദം ആയിശയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരെ ശപിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകേട്ടുനിന്നിരുന്ന സൈന്യവും ആയിശയോടു തുടർന്നു ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരുടെ മേൽ ശാപം ചൊരിഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം ഹ: അലിയും സൈന്യവും അവരോടു യോജിച്ചു അതി ഉച്ചത്തിൽ ശാപം മുഴക്കി. കഅബ്ബ്നുസുവറിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്നു ആയിശ സൈന്യത്തെ വീണ്ടും യുദ്ധത്തിലേക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ഹ: ആയിശയുടെ മുന്നിൽനിന്നു ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടന്നു. അതിനാൽ അലിക്കു പരാജയം വരും എന്നു കണ്ടതിനാൽ അലി സൈന്യത്തിലേക്കു തിങ്കിക്കടന്നു പുത്രന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പതാക വാങ്ങി ആ മഹതിയുടെ വാഹനമായ ഒട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു സൈന്യം പിന്തിരിയുവോളം യുദ്ധംചെയ്തു. ഇത്ര വലിയ ഒരു യുദ്ധം ഇതിനു മുമ്പും പിമ്പും അദ്ദേഹത്തിനു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അനവധി പേരുടെ കയ്യും കാലും നഷ്ടപ്പെട്ടു. യുദ്ധം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ആ മഹതി തന്റെ ഇടഭാഗത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞു ചോദിച്ചു. "എന്റെ ഇടഭാഗത്തുള്ള ജനത ആരാണ്?" അപ്പോൾ സബൂത്ത ബ്നുശ്മാൻ പറഞ്ഞു "അതു് അഞ്ചയുടെ പുത്രരായ ഇസ്ദുഗോത്രക്കാരാണ്." അവർ ആയിശയുടെ ഒട്ടകത്തിന്റെ കാഷ്ഠം എടുത്തു വാസനിപ്പിക്കുകയും അതിനു കസ്തൂരിയേക്കാൾ സുഗന്ധം ഉണ്ടെന്നു പായുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബസറയിലെ ന്യായാധിപനായ അൽഖമത്ത് ബ്നുൽയസ്രിബിയ്യി ഒട്ടകത്തിന്റെ തല പിടിച്ചുനിന്നതിനോടു ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിനായി അലിയുടെ സൈന്യത്തെ ക്ഷണിച്ചു അലി ചോദിച്ചു. ആ ക്കാണ് അദ്ദേഹത്തോടു സമരത്തിനു ധൈര്യമുള്ളതു്." ഉടനെ ഹരിത്തു ബ്നുഅംറുൽമുറാതിയ്യി ആയുധംഎടുത്തു അദ്ദേഹത്തോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഒരു ഘോരയുദ്ധത്തിനുശേഷം ഇബ്നുൽയസ്രിബിയ്യി അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അൽബാഅ് ബ്നുൽഹൈസ എന്ന ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോടു എതിർത്തു അയാളെയും യസ്രിബിയ്യി വധിച്ചു തുടർന്നുകൊണ്ടു സീഹാനുബ്നു സുഫാൻ എന്ന ഒരാളെയും കൊലപ്പെടുത്തി അനന്തരം അലിയുടെ പാർട്ടിയായ ഹസ്രുത്തു് അമ്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു "നീ ഒരു യുദ്ധശാലിയും സത്യവാനുമാണെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടുവാ. നമുക്കുരുകൈ നോക്കാം." വേഗം അദ്ദേഹം ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ ബനീഅതിയ്യ ഗോത്രരിൽപെട്ട ഒരുത്തനു കൊടുത്തു അമ്മാറിന്റെ അരികിലേക്കു ചെന്നു. വൃദ്ധനായ അമ്മാർ അയാളോടു് ആയുധം എടുത്തു യുദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങി. അന്നു അദ്ദേഹത്തിനു 90ൽ പരം വയസ്സുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രങ്ങൾപോലും പറഞ്ഞതുടങ്ങി. യസ്രിബിനാൽ അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെടുമെന്നു് യസ്രിബി അദ്ദേഹത്തെ വെട്ടി അതു അദ്ദേഹം തടുത്തുകൊണ്ടു് യസ്രിബിയുടെ കാലിനു വെട്ടുകയും അതിനാൽ അയാൾ മലർന്നു വീഴുകയും ശേഷം അയാളെ അലിയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു 70ൽപരം പേർ ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണിനുവേണ്ടി ജീവൻ ബലികൊടുത്തു. ഒടുവിൽ അതു പിടിക്കുവാൻ ആർക്കും ധൈര്യമില്ലാതായി. അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുസുബൈറും ഇശ്ത്തറും തമ്മിൽ ഒരു ദ്വന്ദയുദ്ധം നടന്നു. ഇശ്ത്തർ അബ്ദുള്ളയെ വെട്ടി മറ്റു തലക്കു ബാധിയ്ക്കുകയാൽ രക്തം ഒലിച്ചു ഒടുവിൽ അവർ രണ്ടുപേരും നിലം പതിച്ചു. അബ്ദുള്ള തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ എന്നെയും

മാലികിനെയും വധിക്കുവീൻ." പക്ഷെ മാലിക് എന്ന പേരിൽ ഇശ്ശത്തറിനെ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതു കാരണമായി മാലികിനെ അവർ വധിച്ചില്ല. അതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരും രക്ഷപ്പെട്ടു. ഒട്ടകത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ ആരും പിടിക്കാതെ കണ്ടപ്പോൾ ഹസ്രത്ത് അലി അതിന്റെ കാലിന്നു വെട്ടുവാൻ കല്പന കൊടുത്തു. അതു കേട്ട ഉടനെ ആരോ അതിന്റെ കാലിന്നു വെട്ടുകയും ഭയങ്കരമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടി അതു നിലം പതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടകം വീണതോടുകൂടി കൂടാരം ആരോ രണ്ടുപേർ എടുത്തു അലിയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. മുള്ളൻ പന്നിയുടെ ആകൃതിയിൽ ആയിരുന്നു ആ കൂടാരം. അതു അധികം അമ്പുകൾ അതിന്മേൽ തറച്ചിരുന്നു. അനന്തരം ആയിശയുടെ സൈന്യം ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. അവരെ അനുഗമിക്കുകയോ കൊലപ്പെടുത്തുകയോ അരുത് എന്നു അലി തന്റെ സൈന്യത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അലിയുടെ കല്പനപ്രകാരം വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ആ കൂടാരം എടുത്തു അതിന്റെ പുറഭാഗം മറച്ചു. ഹസ്രത്ത് ആയിശക്കു വല്ല പരുക്കുകളും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു അറിയുവാനായി അവരുടെ സഹോദരൻ മുഹമ്മദ് ബ്നു അബീബക്കർ തന്റെ തല കൂടാരത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കടത്തി. ആ മഹതി ചോദിച്ചു. "നീ ആർ?"

മുഹമ്മദ്:— "ഞാൻ അങ്ങയുടെ സഹോദരൻ മുഹമ്മദ് അഥവാ അവിടെക്കു ഏറ്റവും കോപമുള്ളവൻ." ഉടനെ ആയിശയുടെ സമീപത്തേക്കു ഹ: അലി ചെന്നു. ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ എന്റെ ഉമ്മാ! അവിടുത്തെ സ്ഥിതി എന്തു?" അവർ പറഞ്ഞു "എന്റെ സ്ഥിതി ക്ഷേമകരം തന്നെ." അപ്പോൾ അലി പറഞ്ഞു "അല്ലാഹു അവിടെക്കു ക്ഷമിച്ചുതരട്ടെ." ആയിശ "നിങ്ങൾക്കും ക്ഷമിച്ചുതരട്ടെ." രാത്രി ആയപ്പോൾ അവരെ ബസറയിൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഖലഫ് എന്നാളുടെ വീട്ടിൽ ഹാരിസിന്റെ മകൾ സഫിയ്യയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവരുടെ സഹോദരൻ ഏല്പിച്ചു. വധിക്കപ്പെട്ടവരെ മറവുചെയ്യുവാനായി അലി മൂന്നു ദിവസം ബസറയിൽതന്നെ താമസിച്ചു. രണ്ടു ഭാഗത്തുനിന്നുംകൂടി കൊല്ലപ്പെട്ടവർ പതിനായിരത്തോളമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നുശേഷം ബസറക്കാർ അലിയെ ബൈഅത്തു ചെയ്തു. ശേഷം അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അലി അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു ഖലഫിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു. ബസറയിലെ കെട്ടിടങ്ങളിൽവെച്ചു വലിയതായിരുന്നു അതു്. ആയിശയെ കാണുവാനായിരുന്നു അലി അങ്ങോട്ടു ചെന്നതു്. വീട്ടിന്നുനേരെ അടുത്തപ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ മുറവിളി തന്റെ ശ്രവണത്തിൽ പതിഞ്ഞു. അവർ ഖലഫിന്റെ പുത്രരായ അബ്ദുള്ള, ഉസ്മാൻ എന്നീ രണ്ടു പേരുടെ മരണത്തിൽ കരയുക ആയിരുന്നു ആ സ്ത്രീകൾ. അബ്ദുള്ള ആയിശയുടേയും ഉസ്മാൻ അലിയുടേയും കക്ഷിക്കാരായിരുന്നു. അബ്ദുള്ളയുടെ ഭാര്യ സഫിയ്യ അലിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ എന്റെ പ്രേമകന്റെ ഘാതകാ! എന്റെ സന്താനങ്ങളെ അനാഥകൾ ആക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെയും അല്ലാഹു അനാഥകൾ ആക്കട്ടെ." അലി അതിന്നു ഒരു സമാധാനവും പറയാതെ ആയിശയുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. അവർക്കു സലാം പറഞ്ഞു അവിടെ ഇരുന്ന ഇരുഭാഗത്തു നിന്നും വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ നാമങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ആയിശ അവരുടെ ഗുണത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവരുടെ സൈക്കു

യ്ത്തിന്നായി വാഹനം, വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം മറ്റു എല്ലാ ഉപകരണങ്ങളും തയ്യാറാക്കി കൊടുത്തതിന്നുശേഷം അലി തന്റെ സൈന്യത്തിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി. ആയിശ തന്റെ ജനതയോടുകൂടി യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഹസ്രത്ത് അലിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ആ മഹതി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ എന്റെ വീരസന്താനങ്ങളെ! നമ്മിൽ അന്യോന്യം ആക്ഷേപിക്കരുതു്. എന്റെയും അലിയുടേയും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞതു് ഒരു സ്ത്രീയുടേയും ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബക്കാരുടേയും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞതു പോലെ അല്ലാതെ കൂട്ടതലായി ഒന്നുമില്ല." അലി പറഞ്ഞു: "ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർ നിങ്ങളുടെ നബിയുടെ ഭാര്യ തന്നെയാണ്."

തൽഹത്ത് എന്നവരുടെ സഹോദരനായ അബ്ദുറഹ്മാൻബ്നുഉബൈദുള്ള, അംറുബ്നുഅബ്ദുള്ള, മുഹ്രിസ്ബ്നുഹാരിസത്ത്, മുജാശിഅ്, മുജാലിദ്, ഇവരുടെ പിതാവ് മസ്ഊത് ആണ്. അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഹക്കീം ഹിന്തുബ്നുഅബീഹാലത്തു് (ഇവർ ഖദീജബീവിയുടെ പുത്രനാണ്) ഹിലാലുബ്നുഉകൈഅ്, മഅ്ദ്ബ്നുഅഫ്റാഅ്, (ഇവർ ബദറിൽ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഹസ്രത്ത് തൽഹത്ത്, സുബൈർ, എന്നീ പേരുകൾ എല്ലാം ജമലിലെ പ്രധാനികളായ രക്തസാക്ഷികളാണ്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ വന്നതു് എല്ലാം വന്ന അവർ ഇരുകക്ഷികളും അവരുടെ ഇജ്തിഹാദ് പ്രകാരം യുദ്ധം ചെയ്തു. എന്നല്ലാതെ സഹാബികളായിരുന്നതിനാൽ നമുക്കു ഇരുപേരേയും ആക്ഷേപിക്കാൻ പാടില്ല.

മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബീഹുദൈഫയുടെ വധം.

മുഹമ്മദിന്റെ പിതാവായ അബൂഹുദൈഫബ്നുഉത്ബത്ത്ബ്നു് യമാമത്തു് യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു നിയ്യാതനായപ്പോൾ ബാലനായ മുഹമ്മദിനെ ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാനിബ്നുഅഫാൻ ആയിരുന്നു വളർത്തിയതു്. കാലാന്തരം മുഹമ്മദ് മദ്യപാനം എന്ന കുറ്റത്തിൽ ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാന്റെ കാലത്ത് ശിക്ഷക്കു അർഹനായി. പിന്നീടു് അങ്ങിനെയുള്ള ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴിവായി ഒരു ഭക്തനായി തീർന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു ഭരണാധികാരിയാകുവാൻ ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ഉസ്മാൻ അതു് നിരസിച്ചു. അതിനാൽ മുഹമ്മദ് ഈജിപ്തിൽപോയി താമസിക്കുവാൻ അനുമതി ചോദിച്ചു അതും അനുവദിച്ചതിനാൽ അങ്ങോട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു ഈജിപ്ത്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയും മറ്റും കണ്ടതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിൽ വളരെ ഇഷ്ടമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. മുഹമ്മദ് അവിടുത്തെ ഗവർണ്ണരൊപ്പം സുവാരയുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചു. അതിനുശേഷം അവിടുത്തെ ഗവർണ്ണരേയും ഖലീഫയേയും ആക്ഷേപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ വിവരം അവിടുത്തെ ഗവർണ്ണരായ അബ്ദുള്ള ഉസ്മാനു് കത്തുമൂലം അറിയിച്ചു. ഉസ്മാൻ മറുപടിയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി. "മുഹമ്മദ് എന്റെ സഹോദരപുത്രനും എന്റെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ വളർന്നവനും തുല്യൻ വരാത്ത ഒരു പക്ഷി കുഞ്ഞുമാണ്. അവനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട." വീണ്ടും മുഹമ്മദിന്റെ പ്രചാരവേലകളെ സംബന്ധിച്ചു ഖലീഫക്കു് എഴുതി. അതിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. "മൂന്നു പക്ഷികുഞ്ഞു

ണെങ്കിലും ഇന്നു് തുവർ വരികയും പറക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു." ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഉസ്മാന്റെ മറുപടിയിൽ ഉസ്മാൻ ചെറുപ്പകാലത്തു് മുഹമ്മദിനു ചെയ്തിരുന്ന സഹായങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു എഴുതുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ അതൊന്നും മുഹമ്മദിന്റെ പ്രചാരവേലയെ നിരോധിച്ചില്ല. ഈജിപ്ത്കാരുമുഹമ്മദിന്റെനേരെസ്നേഹം വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വന്നു. ഇതു കണ്ടറിഞ്ഞ മുഹമ്മദ് അവരെ ഖലീഫയുടെ ഘാതകരാക്കി ചമയിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ ഗവണ്ണരായ അബ്ദുള്ളയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി. ആ സ്ഥാനത്തു് മുഹമ്മദ് ഒരു കല്ലാല ഗവണ്ണരായി തീർന്നു. ഉസ്മാന്റെ വധത്തിനുശേഷം ഹസ്രത്ത് അലി ഖലീഫ ആയപ്പോൾ തന്റെ ഗവണ്ണരായി ഖൈസ്ബ്നുസഅദിനെ നിയോഗിച്ചു അയച്ചു. സിഫീൻയുദ്ധാനന്തരം അംറുബ്നു ആസി ഈജിപ്തിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ മുഹമ്മദ് ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി അംറിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു. അംറിന്റെ സേന കുറവായിരുന്നതിനാൽ തന്ത്രജ്ഞനായ അംറു ഒരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു. മുഹമ്മദിനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ മുഹമ്മദ്! എനിക്കറിയാം ഈ വിഷയത്തിനു മുആവിയയേക്കാൾ ഏറ്റവും ഉത്തമൻ അലി ആണെന്നു്. അതുകൊണ്ടു് നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും ഇതു വിഷയത്തിൽ ഒരു കൂടിയാലോചന നടത്തേണ്ടതുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് താങ്കളും നൂറു പേരുംകൂടി ജൂറൈശിലേക്കു് വരിക. ഞാനും 100 പേരുംകൂടി അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളാം." അതുസമ്മതിച്ചുമുഹമ്മദ് 100 ഭടന്മാരോടുകൂടി അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അപ്രകാരം അംറും 100 സൈന്യങ്ങളും കൂടിയാത്ര ആരംഭിച്ചു. പക്ഷെ വലിയ ഒരു സൈന്യത്തോടു പുറകിൽ വരുവാൻ കല്പന കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു് അംറു് ഉദ്ദേശസ്ഥലത്തേക്കു പോന്നതു്. ഇതിന്റെ ഫലമായി മുഹമ്മദ് അംറിന്റെ തടവുകാരനാവുകയും മആവിയായുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും അവിടെവെച്ചു ഒരു ചെറിയ കുറ്റത്തിനായി മുഹമ്മദ് വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈജിപ്തിലെ ഗവണ്ണർ.

ഈ വർഷം ഹസ്രത്ത് അലി തന്റെവകയായി ഖൈസ്ബ്നുസഅദിനെഈജിപ്തിലേക്ക് ഗവണ്ണരായിനിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെചെന്നു ഖലീഫയുടെ സന്ദേശം അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും തദ്വാരാ അവർ അലിയെ ബൈഅത്ത ചെയ്കയും ചെയ്തു. ഈജിപ്തിന്റെ അയൽരാജ്യമായ ഖറീത്തരാജ്യക്കാർ പ്രസ്തുത ബൈഅത്ത് സ്വീകരിക്കാതെ അവർ സ്വതന്ത്രരാവുകയും ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചോദിക്കുവാൻ ഉത്സുകരാവുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ ഖലീഫ ഇവരോടു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ഖൈസിനു എഴുതി. പക്ഷെ ആ അവസരം അതിനു പറ്റാത്തതിനാൽ കുല്ലാലം അവരോടു യുദ്ധം നിത്തിവെക്കുകയാണു് നല്ലതു് എന്നു പറഞ്ഞു ഖൈസ് ഖലീഫക്ക് മറുപടി എഴുതി. അതിനാൽ ഖലീഫ ഖൈസിനെ തൊറിദ്ധരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റി ആസ്ഥാനത്തു് മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബീബക്കറിനെ ഗവണ്ണരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖൈസ് അവിടെനിന്നു മദീനയിലേക്കു പോന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലായിരുന്ന അൻസാരിക്കാരുടെ പതാകയെ നബി ഏല്പിച്ചിരുന്നതു്. മദീനയിൽവെച്ചു ഒരിക്കൽ ഖൈസിനോടു ഹസാൻബ്നുസാബിത്ത് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "സ്നേഹിതാ! താങ്കൾ ഉസ്മാനെ വധിക്കുന്നതിൽ പങ്കുവഹിച്ചു. അലി ഇപ്പോൾ താങ്കളെ പുറത്താക്കുകയും ഇന്നു താങ്കൾ പാപി ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു." ഇതുകേട്ടു മാ

തുയിൽ ഖൈസു് പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ഹൃദയം ഇരുട്ടായവനേ! എന്റേയും നിന്റേയും മദ്ധ്യേ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി നിന്റെ കഴുത്താണു് ചേദിക്കുക. എന്റെ സമീപത്തിൽ നിന്നു വേഗം പോവുക."

അംറുബ്നുൽആസി— മഅ്വിയാ കൂട്ടുകെട്ടു്.

ഹ: ഉസ്മാനെ ശത്രുക്കൾ വളഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന അവസരം. അംറുബ്നുൽആസി മദീനയിൽനിന്നു ഖലീഫയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരോടുകൂടി പലസ്തീനിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. വഴിമദ്ധ്യെ വെച്ചാണു് ഉസ്മാൻ കൊല്ലപ്പെട്ട വാർത്ത അറിഞ്ഞതു്. അതിനെതുടർന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രർ സ്ത്രീകളെപോലെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. സിറിയയിൽ എത്തി മഅ്വിയയുമായി കണ്ടുമുട്ടി സിറിയക്കാർ ഉസ്മാനുവേണ്ടി എല്ലാ ത്യാഗങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. മഅ്വിയ അംറിനെ കണ്ട ഉടനെ മുഖം തിരിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. എന്നിട്ടും അംറു് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ മഅ്വിയാ! ഞാൻ സത്യവാനും സത്യത്തിലുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനു അവിടുന്നു യുദ്ധം ചെയ്യണം." മഅ്വിയ ഇതിനു എന്തെങ്കിലും സമാധാനം പറയുകയോ മുഖത്തു നോക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഖലീഫയുടെ പുത്രന്മാർ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അംറു്! താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ എന്തിനു സംസാരിക്കുന്നു" അതിനുശേഷം അംറു മഅ്വിയായുടെ ഉറ്റ സ്നേഹിതനാവുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

സിഫീൻ യുദ്ധാരംഭം.

ജമൽ യുദ്ധാനന്തരം ഹസ്രത്തു് അലി കൂഫയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടുകയും തന്റെ രാജസ്ഥാനം അവിടെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂഫാക്കാർ ഭൂരിഭാഗവും തന്റെ അനുകൂലികളായതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. ഹസ്രത്തു് ഉസ്മാന്റെ ഗവർണ്ണറായ ഹമദാനിലെ ജൂറൈബ്നു അബ്ദുള്ളാഹിൽബജ്ലിയ്യിയേയും ആസർബീജാനിലെ അശ്അഷ്ബനൈഖിസിന്റേയും സന്നിധിയിലേക്കു ഹസ്രത്തു് അലി ഒരാളെ അയച്ചു. അതിനാൽ അവർ വന്നു അലിയെ ബൈഅത്തു് ചെയ്തു. അതിനുശേഷം സിറിയയിലെ ഗവർണ്ണറായ അമീർ മഅ്വിയായുടെ അടുക്കലേക്കും ഒരാളെ അയക്കുവാൻ ആശിച്ചു. അപ്പോൾ ജൂറൈർപറഞ്ഞു "ഞാനും മഅ്വിയയും വലിയ സ്നേഹത്തിൽ ആണു്. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പോയിക്കൊള്ളാം" ഉടനെ ഇഷ്ത്തർ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അമീറൽമുഅ്മിനീൻ! ജൂറൈറിനെ ഒരിക്കലും അയച്ചുപോകരുതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൾസ്നേഹം മഅ്വിയയോടാണു് അധികം" "പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം പോകട്ടെ. പിന്നീടു് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം" എന്നുപറഞ്ഞു അലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഒരു എഴുത്തു കൊടുത്തു. അതുമായി ജൂറൈർ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. എഴുത്തു വായിച്ചുശേഷം മഅ്വിയ അംറുബ്നുൽആസിയുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തി ഒടുവിൽ അവർ യുദ്ധമല്ലാതെ വേറെ ഒരു മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ലെന്നു ജൂറൈറിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞുടനെ ഹസ്രത്തു് അലിയും അവരോടു യുദ്ധത്തിനായി വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളും തയ്യാറാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ സൈന്യം നാ

ഖൈലത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തുവന്ന താവളമടിച്ചു. കൂഫാക്കാർ ചിലർ പിൻവലിച്ചു. അതിൽപെട്ട ഒരാളാണ് മസ്റൂഖ്. അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാഞ്ഞതിനാൽ അല്പാഹ്വിനോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും വളരെ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹ: അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബസറയിൽനിന്നു ഒരു സംഘം പുറപ്പെട്ട. ഈ വിവരം മആവിയാക്ക് കിട്ടി. ഉടനെ അദ്ദേഹവും സവ്വ് ഒരുക്കത്തോടുകൂടി യാത്ര ആരംഭിച്ചു. അംറുബ്നുൽആസി തങ്ങളുടെ സൈന്യത്തിനു ഉത്സാഹമുണ്ടാകത്തക്കക്രമത്തിൽ പല പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി. അലിയുടെ സൈന്യബലം കാവാണെന്നും അവർ ജമൽയുദ്ധംമൂലം ഭിന്നിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും പല കിംവദന്തികളും ആ പ്രസംഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. മആവിയയുദ്ധപതാക ഒന്ന് അംറുബ്നുൽആസിയെ ഏല്പിച്ചു. ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാന്റെ പുത്രരായ അബ്ദുള്ള, മുഹമ്മദ് എന്നീ രണ്ടു പേർക്കും ഓരോ പതാകകളും കൊടുത്തു. ഒരു പതാക തന്റെ ദാസനായ വർദാനും നല്കി. ഹ: അലി തന്റെ പതാകയിൽനിന്നു ഒന്ന് തന്റെ ഭൃത്യനായ കംബറിനു കൊടുത്തിരുന്നു. അതാണ് മആവിയായും തന്റെ ഭൃത്യനു ഒരു പതാക സമ്മാനിച്ചതു്.

ഹ: അലി സിയാദ്ബ്നുഅബീസിയുടെ കീഴിൽ 8000 പേരേയും ശുറൈഹ്ബ്നുഹാനിഅ്ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 4000 പേരേയും നിയോഗിച്ചു. ഹ: അലിയും സൈന്യവും കൂഫൈലത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. മദായിനിൽനിന്നു മുപ്പതിനായിരം പേരുടെ നേതാവായി മഅ്ഖൽബ്നുഖൈസിനേയും നിശ്ചയിച്ചു. ഫുറാത്ത് (യൂഫ്രട്ടീസ്) നദിയുടെ മീതെവെച്ചു അവർ മആവിയയുടെ സൈന്യവുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. വെള്ളത്തിനു സൌകര്യമുള്ളതും സുഖകരവുമായ സ്ഥലം അവർ കൈവശപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഹ: അലിയുടെ സൈന്യം ദാഹത്താൽ പാവശരായി. അതിനാൽ വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി അവിടെവെച്ചു ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഹ: അലി വിജയിയാവുകയും വെള്ളം കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. മആവിയായുടെ സൈന്യത്തിനു വെള്ളം നിരോധിക്കണമെന്നു ചിലർ ആവശ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും ഹ: അലി അതു് സമ്മതിച്ചില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം വെള്ളം എടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അലി അനുമതി നല്കി. രണ്ടു ദിവസം യുദ്ധമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. മൂന്നാംദിവസം ഹ: അലി തന്റെ സൈന്യത്തിൽനിന്നു നാലുപേരെ വിളിച്ചു അവർ മആവിയായുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കും അനുസരണത്തിലേക്കും സംഘടനയിലേക്കും മആവിയായെ ക്ഷണിക്കുവാനായിരുന്നു അവരെ അയച്ചതു്. അവർ അവിടെ ചെന്നു മആവിയായോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ മആവിയാ! ഈ ഭൌതികജീവിതം ശാശ്വതമാണെന്നും ഇവിടെനിന്നു് അങ്ങ് ലോകത്തോടു യാത്രപോകേണ്ടതുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ—താങ്കൾ അപ്രകാരം വിചാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും തീച്ചയായും താങ്കളുടെ പ്രവൃത്തികൾ കാണുമ്പോൾ അപ്രകാരം വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നതു്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി രണ്ടു കായ്യം താങ്കളെ ഉണർത്തുന്നു. അതായതു് സമുദായസംഘടനയെ ഭിന്നിപ്പിക്കാതിരിക്കുക, രക്തപ്രവാഹം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുക." ഈ വിവരം ഏറ്റുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ അലിയെ ഉണർത്തുന്നില്ല എന്നു സംസാരമദ്ധ്യേ മആവിയ അവരോടു ചോദിച്ചു. ഉടനെത്തന്നെ അബൂഅംറു് പറഞ്ഞു.

"ഹസ്രത്ത് അലി ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഇസ്ലാമിയത്തിലും മുൻഗണനയുള്ളവരും നബിയുടെ അടുത്ത ബന്ധുവും ആയതുകൊണ്ടും അവർതന്നെയാണ് ഈ അധികാരത്തിന്ന അർഹതയുള്ളവർ. അതുകൊണ്ടാണ് അവരോട് ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കാത്തത്." മആവിയ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഇതു സ്വീകരിച്ചാൽ അല്ലാഹുവാണെ ഒരാൾ ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവൻ ആവും. അതു ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതല്ല." കോപിഷ്ടനായ മആവിയ അവരെ ആട്ടുകയും വാളാണ് നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ തെയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. "വാളിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തേണ്ട. അതു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടുന്നവരല്ല. തീച്ചയായും അതു വേഗംതന്നെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ അപ്പിച്ചേക്കാം." ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഹസ്രത്ത് അലി താഴെ പറയുന്നവരുടെ കീഴിൽ ആയി പല യുദ്ധങ്ങളും നടത്തുകയുണ്ടായി. "ഇഷ്ത്തർ, ഹജർബ്നഅദിയ്യി, ശബ്ഷബ്നരിബ്ഇയ്യി, ഖാലിദ്ബ്നമഅ്മർ, സിയാദുബ്നനളർ, സിയാദുബ്നഹസ്ഫത്ത്, സഈദുബ്നഖൈസ്, മഅ്ഖൽബ്നഖൈസ്, ഖൈസ്ബ്നസഅദ്, എന്നീ പേരുകളായിരുന്ന ആ യുദ്ധയോദ്ധാക്കൾ. ഇവരിൽ ഇഷ്ത്തർ ഏകനായിതന്നെ പലപ്രാവശ്യം യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ഖാലിദ്ബ്നൽവലിദിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുറഹ്മാൻ, അബുൽഅഅ്വർ, ഹബീബ്നസൽമത്തു്, ഇബ്നുദിൽകലാഅ്, ഉമറുബ്നൽഖത്താബിന്റെ പുത്രൻ ഉബൈദുള്ള, ശറഹബീലുബ്നസ്സമത്ത്, ഹുംറത്ത്ബ്നമാലിക്, എന്നീ പേരുകളും മആവിയായുടെ ചേരിയിൽനിന്ന പല യുദ്ധങ്ങളും നടത്തുകയുണ്ടായി. ദുൽഹജ്ജ് മുഴുവൻ പ്രസ്തുത പേരുകൾ പല കഠോര യുദ്ധങ്ങളും നടത്തി. മുഹറം ആദ്യത്തിൽ ഭയങ്കര യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മആവിയായുടെ സൈന്യത്തിൽ നിന്ന അധികപേരും മരണത്തിന്മേൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്തിരുന്നു. ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ കക്ഷിയായ അമ്മാർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങി. തുണയായി അംറുബ്നആസിയും ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടു. അത്ഭുതമായ ഒരു പ്രസംഗം പട്ടാളത്തിൽവെച്ച അമ്മാർ നടത്തി. കുതിരപട്ടാളത്തിലെ സൈന്യാധിപനായ സിയാദുബ്നനളറിനോടു് സിറിയൻ ജനതയുടെ നേരെ ഒരാക്രമം നടത്താൻ കല്പിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന അദ്ദേഹം അവരുടെ നേരെ ശക്തിമത്തായ ഒരു കയറ്റം കയറി. അംറുബ്നആസി എന്തോ കാരണത്താൽ പിന്നോട്ടു ഗമിക്കുകയും തന്റെ ഉമ്മവഴിയിൽ സഹോദരനായ അംറുബ്നമആവിയയെ അമ്മാറുമായി ഒരു ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിന്ന പുറപ്പെടീക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അന്യോന്യം കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ യുദ്ധം ചെയ്യാതെ പിൻവാങ്ങുകയാണ് ചെയ്തതു്. അടുത്തദിവസം മുഹമ്മദ്ബ്നഅലി യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങി. അതിനെ തുടർന്ന എതിർകക്ഷിയിൽനിന്ന ഉമർബ്നഖത്താബിന്റെ പുത്രൻ ഉബൈദുള്ളയും ഇറങ്ങി. അതു കണ്ട ഉടനെ തന്റെ പുത്രനെ മടക്കുകയും ഹസ്രത്ത് അലി ഉബൈദുള്ളയുടെ നേരെ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഉബൈദുള്ള അലി ആണെന്ന അറിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നോക്കംതന്നെ ഗമിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ പുത്രനായ മുഹമ്മദ് ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ വന്ദ്യപിതാവേ! എന്തിന്നാണ് അങ്ങ് എന്നെ നിരോധിച്ചതു് ഞാൻ അവനെ വധിക്കുമായിരുന്നില്ലേ?" "അയാൾ എന്നോട് ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിന്ന ഒരുങ്ങുകയില്ലെന്ന എനിക്കറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവി

നോടുള്ള ബഹുമാനം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല." എന്ന് അലി പറഞ്ഞു.

വലത്തെ യുദ്ധമുണിയിലെ സേനാനായകനായ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുബുദൈൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ പല പ്രസംഗങ്ങളാൽ ഉത്സാഹമുള്ളവരാക്കിത്തീർത്തു. അതിനാൽ അവർ ജീവനിൽ കൊതി ഇല്ലാതെ യുദ്ധം ചെയ്തു. ആ യുദ്ധം അമീർ മആവിയായുടെ കൂടാരത്തിന്നു സമീപം എത്തി. അതു കണ്ടപ്പോൾ മരണത്തിന്മേൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്ത സൈന്യങ്ങൾ മുഴുവൻ അവിടെ എത്തി ഒരു രക്ഷാരയുദ്ധം ചെയ്തു. അബ്ദുള്ളയും കക്ഷിയും അവരെ ചെറുത്തുതന്നെ നിന്നു വെങ്കിലും അവരിൽ ചിലർ പിന്നോട്ടു ഗമിക്കുകയും ഓടുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതുകണ്ട അലി താൻതന്നെ ആ ഭാഗത്തു യുദ്ധം നയിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങി. ഹസൻ, ഹുസൈൻ, മുഹമ്മദ് ഹനീഫ എന്നീ പുത്രന്മാർ തന്നോടൊപ്പംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ അസ്ത്രങ്ങൾ ചുമലിൽകൂടിയും കഴുത്തിൽകൂടിയും പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിതാവിന്റെ രക്ഷാർത്ഥം പുത്രന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ വളഞ്ഞുനിന്നു വെങ്കിലും അവരെ അലി തടയുകയാണ് ചെയ്തത്. അബൂസുഫ്യാന്റെ മാസനായ അഹ്മർ ഹ: അലിയോടു യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അതു കണ്ടപ്പോൾ ഹ: അലിയുടെ ഭൃത്യൻ കൈസാൻ അവനോടു യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ കൈസാൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. അതു കണ്ടുനിന്നിരുന്ന അലി അവനെ പിടിച്ചുപൊക്കി ഭൂമിയിൽ ഓടി കൊടുത്തു അതിനാൽ അവന്റെ ചുമലു മറും കഷണംകഷണമാക്കുകയും മൃത്യുവിനു ഇരയാക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം സിറിയൻ പട്ടാളക്കാർ ഹ: അലിയെ വളഞ്ഞു. ആ വളയൽ അലിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിക്കു വേഗത കൂട്ടുകയാണ് ചെയ്തതു്. അത് കണ്ടപ്പോൾ പുത്രനായ ഹ: ഹസ്സൻ വ്യസനപൂർവ്വം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "പ്രിയ പിതാവേ! അങ്ങു് ഇങ്ങിനെയുള്ള സാഹസത്തിനു ഒരുങ്ങരുതു്. അങ്ങയുടെ അഭാവം ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." അലിപറഞ്ഞു. "പ്രിയ മകനെ! എനിക്കു് ഈ ഐഹികജീവിതം ത്യജിക്കേണ്ട ഒരു ദിവസം ഉണ്ടു്. എന്റെ ഈ സാഹസം ആ ദിവസത്തെ സമീപിക്കുകയൊ ദൂരീകരിക്കുകയൊ ചെയ്യുകയില്ല മരണം എന്നെ വിഴുങ്ങുന്നതിനേയൊ, മരണത്തിൽ ചെന്നു പെടുന്നതിനെയൊ ഭയപ്പെടുന്നവനല്ല നിങ്ങളുടെ പിതാവ്." യുദ്ധവേളയിൽ ഹ: അലി റബ്ബീഅത്ത് ഗോത്രരെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവർ അന്യോന്യം പറയുന്നതായി കേട്ടു. "അല്ലയോ റബ്ബീഅത്ത്ഗോത്രരെ! അമീറൽമുഅ്മിനീൻ നമ്മളിൽനിന്നു അന്തർദ്ധാനം ചെയ്താൽ അതുപോലെയുള്ള ഒരാളെ നിങ്ങൾക്കു് ലഭിക്കുമോ? അതു് ഒരിക്കലുമില്ല. എന്നാൽ നാം അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷക്കായി പൊരുതി മരിക്കുകയൊ വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയൊ വേണം." അനന്തരം ജീവനിൽ കൊതിയില്ലാതെ അവർ പൊരുതി. അവരുടെ എല്ലാ ശക്തിയും ചെലുത്തീട്ടുള്ള ഒരു യുദ്ധമായിരുന്നു അതു്. ഹ: അലിപോലും അവരുടെ വീരപരാക്രമത്തിൽ അത്ഭുതം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. യുദ്ധമദ്ധ്യേ സൈന്യാധിപനായ ഇസ്സർ ജനങ്ങളോടു ഉറച്ചുനിന്നു് പൊരുതുവാനായി ആഹ്വാനം കൊടുത്തു "ഞങ്ങൾ എല്ലാം നശിക്കുകയൊ വിജയം കരസ്ഥമാവുകയൊ ഉണ്ടായാൽ അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ യുദ്ധം നിർത്തുകയില്ല." എന്നു് തന്റെ സൈന്യങ്ങൾ അതിഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അതുകേട്ടപ്പോൾ ഇസ്സറിനെ ഒട്ടേറെ ആനന്ദ

ത്തിൽ തുടർന്നുപിച്ചു. അതോടുകൂടി അലി വലത്തെ ചെവിയിലേക്ക് തിങ്ങിക്കൂടുന്ന ഒരു ഘോരയുദ്ധം നടത്തി. ആ കയറ്റത്തിൽ വിജയലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. ഹ: അമ്മാറുബ്നുയാസിർ (റ) ജനങ്ങളോടായി ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "അല്ലാഹുവേ! നിശ്ചയമായും നീ അറിയുന്നുണ്ട് എന്റെ ഈ ജാഗ്രത ഈ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഇടുന്നതിലാണ് നിന്റെ തൃപ്തിയെന്നു ഞാൻ അറിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ അതുചെയ്യുമായിരുന്നു. അതല്ല ഈ വാളിന്റെ വൈരംകൊണ്ട് എന്റെ വയർ കീറുന്നതാണ് നിനക്ക് തൃപ്തിയെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനും എന്തിനും മടിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നു ഞാൻ ഈ അക്രമികളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ തൃപ്തികരമായ ഒരു പ്രവൃത്തി വേറെയുണ്ടെന്നു എന്റെ അറിവിൽപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലാഹുവാണെ അവർ നമ്മെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തിയാലും സത്യം നമ്മളിലും അസത്യം അവരിലുമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു." അദ്ദേഹം തുടർന്നു "നിങ്ങളുടെ ധനത്തോടും സന്താനങ്ങളോടുമുള്ള ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ എന്തുകൊണ്ടു ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ഈ കുതന്ത്രകക്ഷികളോട് സമരത്തിനു് ഒരുങ്ങുന്നില്ല. ഞാൻ പറയട്ടെ! അല്ലാഹുവാണെ ഇതുകൊണ്ടവർ ഹ: ഉസ്മാന്റെ ഘാതകരോടു പകരം ചോദിക്കുകയല്ല ഉദ്ദേശം കേവലം ഭൗതികജീവിതത്തോടുള്ള അനുകമ്പയും അധികാരത്തോടുള്ള ദുരാശയുമാണ് അവരെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് പക്ഷെ, അവരുടെ ലക്ഷ്യം ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തമാണെന്നു വിളംബരപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ രണ്ടേരണ്ടു പുരുഷന്മാർപോലും അവരെ അനുഗമിക്കയില്ലായിരുന്നു. അല്ലാഹുവെ! ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് നിന്റെ ഇഷ്ടമാണ്, അതല്ല അവരെ നീ അധികാരസ്ഥരാക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഞങ്ങളിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ വപ്പുവങ്ങൾക്കു് അതികഠിനമായ ശിക്ഷ നീ അവക്കു നല്കണമെ." അനന്തരം അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അദ്ദേഹത്തെ അനുധാവനം ചെയ്തു. സിഫീനിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തു് അദ്ദേഹം ചെല്ലുന്നുവോ അവിടെയുള്ള നബിയുടെ സഹാബികളും എല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹ: അലിയുടെ കൊടി വഹിച്ചിരുന്ന ഹാശിമുബ്നു ഉത്ബത്ത്ബ്നുഅബീഖാസിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഹ: അമ്മാർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയൊ, ഹാശിം വാളുകളുടെ നിഴലിന്റെ ചുവട്ടിലല്ലെ സ്വർഗ്ഗം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നില്ല. ആകാശവാതിലുകളും തുറക്കപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകളും ചമഞ്ഞൊരുങ്ങുകയും ചെയ്ത ഈ ദിവസം ഞാൻ എന്റെ ആചാര്യന്മാരായ നബിയെയും അനുയായികളെയും കാണുമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു." എന്നുപറഞ്ഞു അദ്ദേഹം ശത്രുകക്ഷിയായ അംറുബ്നുആസിയുടെ ഭാഗത്തേക്കു കുതിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "അല്ലയൊ അംറ് ഈ ഭൗതികസുഖജീവിതത്തിനായി നിങ്ങൾ പരലോകത്തെ വില്ക്കുകയാണോ" "അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഒരിക്കലുമല്ല ഞാൻ ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തെ പൊല്ലിവാളെടുത്തതാണ്." അമ്മാർ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ അറിവിന്മേൽ സാക്ഷിനില്ക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി ഒരിക്കലും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളതല്ലെന്നു്. നിങ്ങൾ ഇന്നു് മൃത്യുവിനും ഇരയാകുന്നില്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായും നാളെ ഈ ലോകത്തോടു യാത്രപറയാ

തെ കഴികയില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാണാം ഓരോരുത്തരുടെ മനഃസ്ഥിതി അനുസരിച്ചു അല്ലാഹുവിനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു്." പിന്നെ ഹ: അമ്മാർ (റ) മടങ്ങിയില്ല. യുദ്ധക്കളത്തിൽവെച്ചു വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. ഹബ്ബത്ത്"ബ്"നുജൂവൈൻ പറയുന്നു. "ഞാൻ ഹുദൈബത്ത്"ബ്നുൽയമാൻ (റ) വിനോടു് ഇതു വലിയ ഒരു ആപത്തായല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കെഅദ്ദേഹംതുടർന്നു"ഇബ്"നുസുമ്മിയത്തു് അഥവാ അമ്മാർ ഏതു് കേരിയിലാണൊ അവരോടു നാം സഹകരിക്കണം. കാരണം നബി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ യഥാർത്ഥവഴിയിൽനിന്നു് വ്യതിചലിച്ച ഒരു പിഴച്ച സംഘക്കാർ വധിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യഭക്ഷണം പാൽ ആയിരിക്കുമെന്നും" ഹബ്ബത്ത് പറയുകയാണു് ഞാൻ ഈ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഹ: അമ്മാർ(റ) തന്റെ അവസാനഭക്ഷണം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു. ആരോ ഒരു ക്ലോപ്പ പാൽ അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. അദ്ദേഹം യുദ്ധം ചെയ്കയും വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു് കണ്ടപ്പോൾ ഹുദൈഫയുടെ റിപ്പോർട്ടു് സത്യമാണെന്നു് എനിക്കു ബോധ്യമായി." അബുൽഖാരിയ എന്ന ഒരുത്തനാണു് ഹ: അമ്മാറിന്റെ ഘാതകൻ—ഹ: അമ്മാറിനെ പിഴച്ച ഒരു കൂട്ടർ വധിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യഭക്ഷണം പാൽ ആയിരിക്കും എന്നും നബി പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു അംറുബ്"നുആസി പറഞ്ഞ വാർത്ത തന്റെ പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ട ഉൽകലാഅു് കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. "അല്ലയൊ അംറുബ്"നുആസി! എന്നിട്ടാണൊ നാം അദ്ദേഹത്തോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു്.?" "ക്ഷമിക്കൂ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ കേരിയിൽ വരുമെന്നു എനിക്കു് ബലമായ ഉറപ്പുണ്ടു്." എന്നു് അംറുബ്"നുആസി മറുപടി കൊടുത്തു. അമ്മാറിനെ വധിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി ഉൽകലാഇനെ വധിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം അംറുബ്"നുആസി മുആവിയായുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അമ്മാറിന്റെ മരണത്തേക്കാളും ഞാൻ കൂടുതൽ സന്തോഷിക്കുന്നതു് ഉൽഖലാഇന്റെ വിയോഗത്തെക്കുറിച്ചാണു്. കാരണം അമ്മാറിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ഉൽകലാഅു് ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സിറിയക്കാർ മുഴുവനും അലിയുടെ കക്ഷിയാകുമായിരുന്നേനെ." അമ്മാറിന്റെ തല ഛേദിച്ചെടുത്ത ഇബ്"നുജാവ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നതു് അംറുബ്"നുആസി കേട്ടപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "നീ ഈ വിഷയത്തിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ട. നീ പ്രവൃത്തിച്ചതു് വളരെ ഭയങ്കരമാണു്. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു് പാത്രവാനായേ കഴിയൂ." അബ്ദുറഹിമാനുസ്സലമിയ്യു് പറയുകയാണു് "ഹസ്രത്ത് അമ്മാറിനെ വധിച്ച ഉടനെ ഞാൻ മുആവിയായുടെ സൈന്യത്തിൽ കടന്നുചെന്നു. മുആവിയ, അംറുബ്"നുആസി, അബുൽഇബ്"നുവർ, അബ്ദുള്ളാഅൽ"അംറ്" എന്നീ പേരുകൾ സമ്മേളിച്ചു എന്തോ സംസാരിക്കുന്നതായി എന്റെ ശ്രവണത്തിൽപതിഞ്ഞു. അതു് ഹസ്രത്ത് അമ്മാറിന്റെ കൊലവാർത്തയെക്കുറിച്ചാണോ എന്നു് അറിയുവാനായി എന്റെ കുതിരയെ ഞാൻ അങ്ങോട്ടു് ചലിപ്പിച്ചു. അബ്ദുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനോടു പറയുന്ന ചില വാചകമാണു് പ്രഥമമായി എനിക്കു് കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു്. അയാൾ ചോദിക്കുകയാണു് "അല്ലയൊ വന്ദ്യപിതാവെ! ഹ: അമ്മാറിനെ നിങ്ങൾ ഇന്നുവധിച്ചുവല്ലൊ. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നബി പറഞ്ഞതു് അങ്ങു് മറന്നുകളഞ്ഞോ? എന്താണു് നബിപറഞ്ഞതെന്നു് അംറ് പുത്രനോടു്

ചോദിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ വന്ദ്യപിതാവെ! നബിയുടെ പള്ളി പണിയുവാൻ ജനങ്ങൾ ജാഗ്രതയിൽ ഓരോ കല്ലുവീതം പൊക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ അമ്മാർ ആകട്ടെ രണ്ടുകല്ല് എടുത്ത് ഏറ്റി അതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം മോഹാലസ്യപ്പെട്ട് പീലംപതിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞു നബി അടുത്തു വന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു മണ്ണു തുടച്ചുനീക്കി ഇങ്ങിനെ ഉണത്തി "സെമ്മിയത്തിന്റെ പുത്രാ! ജനങ്ങൾ ഓരോ കല്ലുവീതം എടുത്ത് ഏറ്റിയപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം ഗ്രഹിച്ച് നിങ്ങൾ രണ്ടു കല്ല് എടുത്തു ഏറ്റിയല്ലൊ! നിങ്ങളെ വധിക്കുന്നവർ ആരോ ആകട്ടെ അവർ പിഴച്ച കക്ഷി ആയിരിക്കും. ഇതു കേട്ട അംറുബ്നുൽആസി മഅ്വിയോടായി പറഞ്ഞു. "അല്ലയൊ മഅ്വിയ അബൂഉള്ള പറഞ്ഞതുശ്രവിച്ചില്ലെ?" മഅ്വിയ മറുപടികൊടുത്തു. "അതു വാസ്തവമായിരിക്കാം. നമ്മളാണ അദ്ദേഹത്തെ മൃത്യുവിലേക്കുവലിച്ചിട്ടതു്. അതു് ഒരിക്കലുമല്ല. അലിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ നമുക്ക് ഇട്ടതന്നതു്. നമ്മൾ നമ്മുടെ ശരീരരക്ഷക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവത്തെ തടഞ്ഞുവെന്നുമാത്രം."

അമ്മാറിന്റെവധത്തോടുകൂടി ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ ശൌര്യപരാക്രമത്തിനു മൂപ്പു കൂട്ടി. അദ്ദേഹം ഏകനായി ശത്രുസൈന്യത്തിലേക്കു കുതിച്ചുകടന്നു പൊരുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിനും വാളിനും വിധേയമായവരെല്ലാം മൃത്യുവിനു് അധീനമായി. സിറിയക്കാർ പരവശരായി അണി പൊളിച്ചു പാലായനം തുടങ്ങി. ചിലർ മഅ്വിയായുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു തങ്ങളുടെ അസാദ്ധ്യത രേഖപ്പെടുത്തി. വധിച്ചതായ കൂട്ടക്കൊല ഹസ്രത്ത് അലിയെ താഴെ പറയും പ്രകാരം ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കി. അദ്ദേഹം മഅ്വിയോടായി പറഞ്ഞു. "അല്ലയൊ മഅ്വിയ നാം രണ്ടുപേരും ഒരു ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകയും തദ്വാര ഞാൻ മരണത്തിനു് പാത്രമാവുകയും ചെയ്താൽ തനിക്കു് ഭരണാധികാരം നിർഭയമായി നടത്താമല്ലൊ. പിന്നെ എന്തിനു മടിക്കുന്നു വേഗം വരിക." ഇപ്പോൾ അലി പറഞ്ഞതു് നീതിയും മര്യാദയുമാണെന്നു് അംറുബ്നുൽആസി മഅ്വിയായെ ഉണർത്തി. കായ്മം അങ്ങിനെത്തന്നെ! പക്ഷെ, അലിയുമായി ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടവർ ജീവനോടുകൂടി മടങ്ങുകയില്ലെന്നു് നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കെ, എന്നെ അതിനു് വീണ്ടും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് എന്തൊരുശേഷം നിങ്ങൾക്കു സ്ഥാനാരോഹണം ലഭിക്കാനുള്ള അത്യാഗ്രഹം ഒന്നു മാത്രമാണെന്നു് മഅ്വിയ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ സഹചാരികളിൽ പലരേയും മഅ്വിയ ബന്ധനത്തിൽ വെച്ചിരുന്നു. അവരെ എല്ലാം വധിക്കണമെന്നു് അംറുബ്നുൽആസി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു കേട്ടുനിന്നിരുന്ന ആ ബന്ധനസ്ഥരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ അപേക്ഷിച്ചു. "അങ്ങു് എന്നെ വധിക്കരുതു്. ഞാൻ അവിടുത്തെ മരുമകനാണു്. എനിക്കു അവിതർക്കത്തിൽ ബന്ധുക്കളില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു് നീ എങ്ങിനെ എന്റെ മരുമകനാകുമെന്നു മഅ്വിയ ചോദിച്ചു.

ബന്ധനസ്ഥൻ:— "ഞാൻ അതു് വ്യക്തമാക്കിയാൽ എന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു് മോചിപ്പിക്കുമോ"

മഅ്വിയ:— "ഉവ്വു്. ഞാൻ നിനക്കു രക്ഷനല്കാം." അനന്തരം ബന്ധനസ്ഥൻ പറഞ്ഞു. "അങ്ങയുടെ സഹോദരി ഉമ്മുഹബീബത്തു് അഥവാ റസൂലിന്റെ സഹധർമ്മിണിയെ അവിടുന്നു് അറിയുകയില്ലെ? ആ മഹതിയു

ടെ പുത്രനാണ് ഞാൻ.” അനന്തരം മഅ്വിയ അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു കഴിവാക്കി ഹ: അലിയും മഅ്വിയായുടെ സൈന്യത്തിൽപെട്ട പലരേയും ബന്ധനത്തിൽ ആക്കിയിരുന്നു. അലി അവരെയെല്ലാം വിമുക്തരാക്കി അവർ മഅ്വിയായുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അംറുബ്നുൽആസിയോട് പറഞ്ഞു. “അല്ലയൊ അംറ്! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച നമ്മുടെ തടവുകാരെ വധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം ലോകദൃഷ്ടിയിൽ നീചരാകുമായിരുന്നു.” അതിനാൽ മഅ്വിയ അവരെയെല്ലാം വിട്ടുകൊടുത്തു. ഹ: അലിയുടെ കക്ഷിയായ ഹാശിം ബ്നുഉത്ബത്ത് തന്റെ കക്ഷികളെ യുദ്ധത്തിനായി പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവരിൽ അധികപേരും ഖുർആൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയവരായിരുന്നു. പല പ്രാവശ്യം അവർ സിറിയൻ സൈന്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. അപ്പോഴെല്ലാം ശത്രുക്കൾ അവരെ തുരത്തുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ക്ഷമ കണ്ടപ്പോൾ ഹാശിം തന്റെ സമുദായികളോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “അല്ലയോ എന്റെ ഉത്തമ സ്നേഹിതരേ! നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ ക്ഷമ കണ്ടു് നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാകരുതു്. നിശ്ചയമായും നാം സത്യത്തിലും അവർ അസത്യത്തിലുമാണെന്നു് എനിക്കറിയാം.” അനന്തരം അവർമുന്നോട്ടുകയറി യുദ്ധം ചെയ്യുകയും വിജയലക്ഷണങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയുകയുംചെയ്തു. സിറിയൻകക്ഷിയിൽ ഒരു ഭടൻ ഹ: അലിയെ ആക്ഷേപിച്ചു. അവനോടായി ഹാശിം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “നീ ഇതിനു് സമാധാനം പറയേണ്ട ഒരു സന്ദർഭം വരും! അതിനാൽ നീ ഭയപ്പെടുകയില്ല! ഇത്തരത്തിൽ നീ സംസാരിക്കേണ്ട” അവൻ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങളോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യും. കാരണം നിങ്ങളുടെ നേതാവായ ഹ: അലി നമസ്കാരത്തിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരും ഞങ്ങളുടെ ഖലീഫയുടെ ഘാതകനും കൂടിയാണു്.” ഹാശിം പറഞ്ഞു. നീ ഈ പറഞ്ഞതു് ശ്രദ്ധമെ കളവാണു്. നബിയുടെ അനുയായികളോ അവരുടെ സന്താനങ്ങളോ, ഖുർആൻ മനഃപ്പാഠം ആക്കിയവരൊ ആരുംതന്നെ ഹ: ഉസ്മാനെ വധിച്ചിട്ടില്ല. അവർ തീച്ചയായും പണ്ഡിതന്മാരായികളായ ശിരോമണികളാണു്. മതകാര്യങ്ങളെ കണ്ണു് ചുമ്പിമിഴിക്കുന്ന സമയംപോലും അവർ വീഴ്ചവരുത്തിയിട്ടില്ല നീ പറഞ്ഞു “ഞങ്ങളുടെ നേതാവു് ഹ: അലി നമസ്കരിക്കുന്നില്ലെന്നു്” ലോകത്തിൽ നമസ്കരിച്ചവർ ആരുണ്ടോ അവരിൽ പ്രഥമനാണു് അദ്ദേഹം. ലോകത്തു് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളെ കൂടുതൽ അറിയുന്നവരും പാലിക്കുന്നവരും അദ്ദേഹം തന്നെയാണു്. നീ എന്നെക്കൂടെ കാണുന്ന ഇവർ മുഴുവനും ഖുർആൻ കരസ്ഥമാക്കീട്ടുള്ളവരാണു്. പകൽ മുഴുവൻ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയും രാത്രി നമസ്കരിക്കുകയും അവരുടെ പതിവാണു്. ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സു് നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ നീ നിന്റെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട വഞ്ചിതനാവേണ്ടെന്നു നിന്നെ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു.” അല്പനേരം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ആ ഭടൻ ഇങ്ങിനെ പോരിച്ചു “അല്ലയൊ സഹോദര! എന്റെ പാപമോചനത്തിനും പരിഹാരം നിങ്ങൾ കാണിച്ചുതന്നാലും!” “നീ ആത്മാർത്ഥമായി അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു് മടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ആ മടക്കത്തെ അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നതാണു്” എന്ന പ്രത്യുത്തരംലഭിച്ചപ്പോൾ അലിയുടെ വിജയത്തിനായി നിന്നു് യുദ്ധം ചെയ്തു. അതു് കണ്ടപ്പോൾ സിറിയക്കാർ അദ്ദേഹത്തോടു് പറഞ്ഞു “ആ ഭാഗ്യക്കാരന്റെ സംസാരം നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു.” “ഇല്ല, എ

ന്നെ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ല. അയാൾ എന്നെ ഉപദേശിക്കയാണ് ചെയ്തത്" എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. വിജയം ആസന്നമാകുവോളം ഹാശിം യുദ്ധം ചെയ്തു. പക്ഷെ ഹാശിമിന്റെ കരത്തിന്നു ക്ഷീണം ബാധിച്ചുതുടങ്ങി. അതുകണ്ടു് നിന്നിരുന്ന ഒരുകൂട്ടം പട്ടാളം അദ്ദേഹത്തെ വളഞ്ഞു. അവരോടായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം നിലംപതിച്ചു. വീണുകിടക്കുന്ന ഹാശിമിന്റെ സമീപത്ത് ഹ: അലിയുടെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട ഒരു ദൂതൻചെന്നു് പതാകയെടുത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു "ഞാൻ എങ്ങിനെ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. താങ്കൾ എന്റെ ഉദരഭാഗത്തേക്കു് നോക്കുന്നില്ലെ!" അപ്പോഴാണു് ആ ദൂതനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയർ പിളർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് മനസ്സിലായതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗത്തിൽ ഹ: അലി അപാരമായ ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മുറാതു് വംശത്തിൽപ്പെട്ട അബ്ദുല്ലാഇബ്നുവഹബു് ശത്രുക്കളിൽനിന്നും ബാധിച്ച പരുക്കേറ്റു് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചുകൊണ്ടു് കിടക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണു് അസ്വദ്ബ്നുഖൈസിനെ കണ്ടുമുട്ടിയതു്. അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. "അസ്വദേ! ഞാൻ എന്റെ അന്ത്യഉപദേശമാണു നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതു്. നിങ്ങൾക്കു് എന്തു സംഭവിച്ചാലും അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭക്തിയെ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. ഹ: അലിയുടെ നേരെ നിങ്ങൾ ഉപദേശം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും നിങ്ങൾക്കു് വിജയം കരസ്ഥമായാലും ഇല്ലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ അന്ത്യശ്വാസം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. അദ്ദേഹത്തോടു് പറയണം, ശത്രുക്കൾ പിന്തിരിഞ്ഞു് ഓടുവോളം യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നു്, എങ്കിലേ പരലോകത്തു് മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു. പ്രിയപ്പെട്ട അസ്വദേ! ഈയുള്ളവന്റെ അന്ത്യസലാമുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ മറക്കരുതു്." ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അലി ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോടു് ജീവൻ തൃണവൽഗണിച്ചു് ഘോരയുദ്ധം ചെയ്യുകയും, മരണവേളയിൽ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്ത ആ മഹാപുരുഷനെ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണു വർണ്ണിക്കേണ്ടതു്. അല്ലാഹുവേ!....നീ! .. അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും." വാളുകളുടെ മൂർച്ചകുറയുകയും അസ്ത്രങ്ങൾ പൊട്ടുകയും ജനങ്ങൾ ക്ഷീണിച്ചു പരവശരാവുകയും ചെയ്തുവോളം ഇരു കക്ഷികളും പല ഭയങ്കര യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാവും പകലും ഇടമുറിയാതെ രണ്ടുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള അണിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടു് ഹ: അലി തന്റെ സൈന്യത്തോടു മുന്നോട്ടു് കയറുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വലത്തെ അണിയിലെ നേതാവു് ഇസ്സറും ഇടത്തെ അണിയിൽ ഇബ്നു അബ്ബാസും ആയിരുന്നു. ഉച്ചഭാഗത്തെ ഹസ്രത്തു് അലിതന്നെ ആയിരുന്നു നയിച്ചിരുന്നതു്. എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും ജനങ്ങൾ ധീരധീരം പൊരുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇസ്സർ തന്റെ സൈന്യത്തെ ഓരോ കന്തത്തിന്റെ കണക്കിൽ മുന്നോട്ടു കയറുകയും സിറിയൻ സൈന്യത്തെ പിന്നോട്ടു ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസ്സറുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ സിറിയക്കാരുടെ സൈന്യാധിപൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. വിജയലക്ഷണം ഹസ്രത്തു് അലിക്കു് പ്രത്യക്ഷമായി. ഉടനെ ആ ഭാഗത്തേക്കു് കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങളെ നിയോഗിച്ചു അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. ഇതു് കണ്ടപ്പോൾ അംറുബ്നുആസി തന്റെ ദാസനെ വിളിച്ചു ഉപദേശിച്ചു. "നീ ഇസ്സ

രുടെ നേരെ കടന്നാക്രമിക്കുക. അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചാൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കാം" "ഞാൻ അങ്ങേക്ക് രക്തപ്പുഴ ഒലിപ്പിക്കുന്നതു് കാണുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്കു കുതിച്ചു കയറി. അവന്റെ വീര്യപരാക്രമംകൊണ്ടോ എന്നാം ഇറാക്കുകാരെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനോ, ഇസ്ഫറിന്റെ ശക്തിയെ ക്ഷയിപ്പിക്കുവാനോ കഴികയില്ലെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞ തന്ത്രജ്ഞനായ അംറുബ്നുആസി ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. നയകോവിതനായ മഅ്റൂവിയായുടെ സന്നിധിയിൽചെന്നു് ബോധിപ്പിച്ചു. "അല്ലയോ അമീർഞാൻഒരുകായ്മ്മം നിങ്ങളുടെമുമ്പിൽ വെയ്ക്കാം. അതു് നമ്മുടെ സൈന്യത്തിൽ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും ശത്രുക്കളിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കുകയും തല്ക്കാലപരാജയത്തിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്യും. അതു് മറെറാന്നുമല്ല നമ്മും മുസഹഫുകളും കുന്തത്തിന്മേൽ പൊക്കി ഉയർത്തുക. ഹ: മഅ്റൂവിയ അതു് സമ്മതിക്കുകയും മുസ്ഹഫുകളും അതെ വിധം പൊക്കി ഉയർത്തുകയും ഖുർആൻ മദ്ധ്യസ്ഥമാക്കി ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള വഴക്കിനെ പരിഹരിച്ചു സംസാരിക്കാം എന്നു് അതിഉച്ചത്തിൽ യുദ്ധത്തക്കളത്തിൽ വിളിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടു് ഇമാം അലിയുടെ പക്ഷത്തുനിന്നു തന്നെ തെമീൻവംശജനായ മുസ്യിദ് ബ്നുഹബ്ബക്കി, തായിവംശജനായ സൈദ് ബ്നുഉസ്സൈൻഎന്നീ രണ്ടുപേരുകളും ഇരുപതിനായിരം സൈന്യത്തോടുകൂടി ഹ: അലിയുടെ അടുക്കൽവന്നു. ഈ മദ്ധ്യസ്ഥം സ്വീകരിക്കേണമെന്നു് അലട്ടിതുടങ്ങി. ഇവരാണു് ശേഷകാലം അക്രമികളും അഥവാ ഖാരിജികളും എന്ന പേരിൽ ലോകത്തിൽ നികൃഷ്ടമായ കൃത്യങ്ങളും നടത്തികൊണ്ടിരുന്നതു്. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ അനുസരിച്ചു നടക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് തങ്ങൾ ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാനെ വധിച്ചതെന്നും ആ അനുഭവം നിങ്ങൾക്കും വരാതെ സൂക്ഷിക്കേണമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. മആവിയ, അംറുബ്നുആസി, ഇബ്നുഅബീമുറൈഞ്ഞ് മുതൽപേർ അവർ നടിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിനെ ഭയമുള്ളവരല്ലെന്നും അവരുടെ ചെറുപ്പകാലവും വലുപ്പകാലവും തമ്മിൽക്കുറിയാമെന്നും അത്താലത്തെല്ലാം അവർ ദുഷ്പ്രമ്മികളായിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ അനുസരിച്ച വിധി കല്പിക്കുവാൻ അവരേക്കാൾ കൂടുതൽ തനിക്കർഹതയുണ്ടെന്നും ഹ: അലി അവരോടു വ്യക്തമാക്കി. വീണ്ടും അലി തുടർന്നു. "നമ്മൾക്ക് കരഗതമായ ഈ വിജയത്തെ കൈവിടുവാനായി ശത്രുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ മദ്ധ്യസ്ഥകൂട്ടുകെട്ടിൽ അകപ്പെടാതെ തോല്പിച്ചോടിയ ശത്രുസൈന്യത്തോടു വീണ്ടും നേരിട്ടു കരഗതമായ വിജയത്തെ പൂർത്തിയാക്കേണമെന്നു് ഖലീഫ അവരോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉദ്ദേശിക്കായ ഖലീഫയുടെ ഈ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളാതെ മദ്ധ്യസ്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തെ അവർ വീണ്ടും ഞെരുക്കി. അവസാനം ഖലീഫ മദ്ധ്യസ്ഥം സ്വീകരിക്കുവാൻനിർബ്ബന്ധിതനായി. തന്റെ ഉത്തമ സൈന്യാധിപനായ ഇസ്ഫറിന്റെ സമീപത്തേക്കു യുദ്ധം നിറുത്തി ഹ: അലിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു വരുവാനായി ആളെ അയക്കേണ്ടിവന്നു. അനന്തരം യസീദുബ്നുഹാനിഅ് എന്നൊരാളെ ഇസ്ഫറിന്റെ സമീപത്തേക്കു അയച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു. "ഈ സന്ധിയുദ്ധം നിറുത്തേണ്ട ഘട്ടമല്ല. വിജയം ഇതാ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ ഉടനെ തിരിച്ചുപോയി ഈ വിവരം അവരെ അറിയിക്കുക." ഉടനെ യസീദ് മടങ്ങി. തുടർന്നുണ്ടായ ഇസ്ഫറിന്റെ യുദ്ധപരാക്രമത്താൽ സൈന്യത്തിന്റെ മുറവിളിയും വിലാപവും അവിടെയെല്ലാം മുഴ

ങ്ങി. അതുകേട്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനോടു് യുദ്ധം കഠോരമാക്കുവാനല്ലെ കല്പിച്ചതു്. അതായിരിക്കാം മുറവിളി ഇങ്ങിനെ ശക്തിയിൽ കേൾക്കുന്നതു്." ഹസ്രത്തു് അലി പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലെ ഞാൻ സൈദിനോടു പറഞ്ഞതു് കൂടാതെ രഹസ്യമായിട്ടൊന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ലല്ലൊ?" അവർ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് ഇസ്ലാർ വരുവാനായി നിങ്ങൾ ആളെ അയക്കുക. എന്നിട്ടും അയാൾ വരാത്തപക്ഷം അല്ലാഹുവാണെ ഖലീഫസ്ഥാനത്തുനിന്നു നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതാണു്." അനന്തരം ഈ സംഭവം സൈദ്തന്നെ ഇസ്ലാറിനെ അറിയിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "ഖുർആൻ കുന്തമുനകളിൽ കുത്തി ഇയർത്തി കണ്ടതുകൊണ്ടാണോ അവർ ഇതിനു തുനിഞ്ഞതു്. അങ്ങിനെ ആണെങ്കിൽ പിറകെ തീച്ചയായും ഭിന്നിപ്പും കക്ഷിത്വവും ഉടലെടുക്കാതെ സാദ്ധ്യമല്ല. സൈദേ നിങ്ങൾക്കു് കാണുവാൻ കഴിയുന്നില്ലേ. നമ്മുടെ ഈ വിജയം ഇതു ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയെന്നതു് എനിക്കു് സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ." "ഖലീഫ ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും നിങ്ങൾക്കു വിജയം കരസ്ഥമാവുകയും ആണോ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് എയ്യു്! അങ്ങിനെയുണ്ടോ?" എന്നു സൈദ് ചോദിച്ചു. "അതു് ഞാൻ ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇതാ ഞാൻ യുദ്ധം നിർത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു." ഇസ്ലാർ യുദ്ധം നിർത്തി ഖലീഫയെ സമീപിച്ചു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയൊ അടിമത്വം വഹിക്കപ്പെട്ടവരെ! ആസന്നമായ വിജയം നിങ്ങളാൽ നിഷ്ഫലമായല്ലൊ. ഈ ഭൌതിക ജീവിതത്തെ കരസ്ഥമാക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണു് നിങ്ങളുടെ ഈ നമസ്കാരവും വ്രതവും എന്നു് എനിക്കു് മനസ്സിലായി കഴിഞ്ഞു. ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും പുരോഗമിക്കുകയില്ല. മർദ്ദകരായ ലോകത്തെ അകറ്റുന്നതുപോലെ ലോകം നിങ്ങളെ വജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും." ഇതിനെ തുടർന്നു ഇസ്ലാറും അലിയും തമ്മിൽ അന്യോന്യം ശകാരിയ്ക്കുകയും തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ പ്രഹരിക്കയുമുണ്ടായി. ഇതു് കണ്ടു് ഹസ്രത്തു് അലി ഭയങ്കര ശബ്ദം മുഴക്കിയതിന്റെ ഫലമായി അപ്പർ അതിൽനിന്നു് തല്ക്കാലം വിരമിച്ചു. പുർആനനുസരിച്ചു ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നുള്ള മുഴക്കം ജനങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അശ്അസ്ബ്നു കയ്സ് എന്ന ആൾ ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ സമീപത്തു് വന്നു ജനങ്ങൾ ഖുർആൻപ്രകാരമുള്ള വിധിയെ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഉത്തോധിപ്പിച്ചു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മഅ്വിയായുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു അയാൾ എന്താ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു് അന്വേഷിക്കുക. അതിനാൽ മഅ്വിയായുടെ അടുക്കലേക്കു് ഒരാളെ അയക്കുവാൻ അലി നിർബ്ബന്ധിതനായി. മഅ്വിയ പറഞ്ഞു. "ഇരുകക്ഷികളിൽനിന്നും നാംരണ്ടുപേരെ മദ്ധ്യസ്ഥരാക്കുക. അവരുടെ തീർപ്പു് ഇരുകക്ഷികളും സമ്മതിക്കുക. ഇതു് അനുസരിച്ചു സിറിയക്കാർ തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി അംറുബ്നുആസിയെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അക്രമികം എന്നപേരിൽ പിറകെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഖാരിജികളും അശ്അസും തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി അബുമൂസൽ അശ്അ് ആദിയെ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അലി അവരെ അറിയിച്ചു. അബൂമൂസ തന്റെ വിരോധിയാണെന്നും അബ്ദുള്ളാബ്നു അബ്ബാസിനേയോ ഇസ്തറിനേയോ നിയമിക്കുന്നതാണുത്തമം. പക്ഷെ, ഈ അഭിപ്രായം അവർ നിരസിക്കുകയും ഈരണ്ടുപേർ ഖലീഫയുടെ കക്ഷിയായതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും സമ്മ

തീക്കുന്നതല്ലെന്ന പറഞ്ഞതിനാൽ അബൂമൂസയെതന്നെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി സ്വീകരിക്കാതെ ഖലീഫക്ക് നിവൃത്തിയില്ലാതെ ആയി. അതുപ്രകാരം അവരുടെ വഴക്ക് ഈമദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ വിധി അനുസരിച്ച് തീർത്തുകൊള്ളാമെന്ന് ഒരു സന്ധിപത്രം എഴുതി ഒപ്പ് ഇട്ടകയും ചെയ്തു. ഹിജ്റാ 37ൽ സഫർമാസത്തിലാണ് ഈ തല്ക്കാലസന്ധിയെഴുതി ഒപ്പിട്ടതു്. ഈ സന്ധികാരണം ഹസ്രത്ത് അലി (റ) ന്ന് പല നഷ്ടങ്ങളും പററി. അതായതു് കരഗതമായ വിജയം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ അവകാശം മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ തീർപ്പിനായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതായും വന്നു. ഇതിനു പുറമെ തന്റെ വിരോധിയായ ഒരാളെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതിനെല്ലാം കാരണം തന്റെ കക്ഷികളും പാർട്ടിക്കാരും എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവരുമായ ചെറുപ്പക്കാരുടെ അവിവേകങ്ങളാണ്. കൂടാതെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബഅ് എന്നുകയ്സിന്റെ ചാരവൃത്തിയും കുഴപ്പങ്ങൾക്കു മായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത റമളാനിൽ ഒരുമത്തുൽജന്തലിൽവെച്ച് ഈ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കേണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ഹ: ഇബ്നുൽ പ്രസ്തുത വിധിയെ അനുകൂലിക്കുന്നവല്ലെന്ന് ഹസ്രത്ത് അലി അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം തുടർന്നു. "അല്ലാഹുവാണെ ഇതു ഞാൻ ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ഞാൻ ഇതു സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഇനി ഒരിക്കലും ഞാൻ ഇതിൽനിന്ന് പിന്മാറുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. കരാറു ചെയ്താൽ അതു ലംഘിക്കൽ ഉത്തമമല്ല. പക്ഷെ എന്റെ സേനാനായകനായ ഇബ്നുൽ നിങ്ങളിൽ മറെറാരുത്തനുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ശത്രുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞപോലെ മറെറാരുത്തൻ അറിയാനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ അപാരമായ പരാജയം നമ്മൾ വഹിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു."

സന്ധിയിൽ ഒപ്പിട്ടതിനുശേഷം ഹ: അലി കൂഫായിലേക്കും ഹ: മുആവിയ സിറിയായിലേക്കുമായി സിഫീൻവിട്ടു. ഹ: അലി കൂഫായിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി തന്റെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട 12000 പേർ ഇടക്കുവെച്ചു തെറി പിരിഞ്ഞു. ഇവരാണ് ശേഷകാലം അക്രമികൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന ഖാരിജികൾ. ഇവർ ഹറൂറാഅ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരുമിച്ചുകൂടി. ഹ: അലിയുടെ പാർട്ടിയായിരുന്ന ഉവൈസുൽഖർനിയെ സിഫീനിൽവെച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടു. ടീം പ്പിലാണെന്നും അർമേന്യായിൽവെച്ചാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. കൂഫാപട്ടണത്തിനു് സമീപമുള്ള ഹറൂറാഅ് എന്ന സ്ഥലത്തു് സംഘടിച്ച പ്രസ്തുത കക്ഷികളിൽനിന്നു് ഒരാൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "യുദ്ധസൈന്യാധിപനായി ശബൂസ്ബൂനരിബ്ഇയ്യിയേയും നമസ്കാരപ്രതിനിധിയായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു കവ്വയേയും നിശ്ചയിക്കുക. ഖിലാഫത്ത് അധികാരം വോട്ടുചെയ്തു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക." ഈ അഭിപ്രായം ആ വിപ്ലവകാരികളെല്ലാം ഐകൃകണ്ഠ്യേന സ്വീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം ഒരു കൂട്ടർ (അവരാണ് ശിയാക്കളെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്നതു്.) അലിയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു് ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. "അല്ലയോ അമീർ! ഞങ്ങളുടെ പിരടിയിൽ രണ്ടാമത്തെ ഒരു ബയ്അത്ത് (പ്രതിജ്ഞ) കൂടി ഉണ്ടു്. അതായതു് അങ്ങു് ആരെ അധികാരസ്ഥനാക്കുന്നുവൊ അവരെ ഞങ്ങളും സഹായിക്കുകയും, ആരോടു ശത്രുതാ കാണിക്കുന്നുവൊ അവരോടു ഞങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുമാണ്." ഇവരുടെ പ്രസ്താവന കേട്ടമാത്രയിൽ അവരെ അർമിസംഘക്കാർ അവിശ്വാസിക

ളെന്ന സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. ഹ: അലി അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) വിനെ ഖാരിജികളുടെ സമീപത്തേക്ക് അയച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം അവരോട് പെരുമാറിയെങ്കിലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിരസിക്കയാണ് ചെയ്തത്. ല്ലാഹുക്ക് മാത്രമല്ലാലില്ലാ, എന്നായിരുന്നു അവരുടെ അപ്പോഴത്തെ മറുവിളി. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും വിധിക്കധികാരമില്ല. എന്നിങ്ങനെ ഒരു പുതിയ വാദവുമായി അവർ പുറപ്പെട്ടു. "നിങ്ങളിൽ മര്യാദയുള്ള ഒരാൾ വിധിപറയട്ടെ." എന്ന് അല്ലാഹു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. എന്ന് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഅബ്ബാസ് അവരോട് ചോദിച്ചതിന് അവർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ വേട്ട, വിവാഹം, കൃഷി മുതലായ കാര്യവും ജനങ്ങളുടെ രക്തത്തിലുള്ള വിധിയും ഒന്നായിട്ടാണോ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇന്നലെ നമ്മോട് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന അംറുബ്നുഅസി ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മര്യാദയുള്ളവരാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അയാൾ ഒരിക്കലും മര്യാദക്കാരനല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരാളെയാണോ നിങ്ങൾ വിധിപറയുവാൻ കണ്ടത്." ഇങ്ങിനെ അവർ അബ്ദുല്ല (റ) വിനോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഹ: അലി അവിടെ എത്തി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ എന്റെ സമുദായികളെ! എന്ത് കാരണംകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നേരെ അക്രമികളായിമാറിയത്." "സിഫീനിൽവെച്ചു വിധികർത്തൃത്വം സ്വീകരിച്ചതുമുതൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളായി കഴിഞ്ഞു." എന്നവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ അലി അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ അവർ മുസഹഫ് പൊക്കിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ യുദ്ധം നിറുത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അപ്പോൾ ഞാൻ അതു അവരുടെ കൗശലമാണ് ആയതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ യുദ്ധം നിർത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിങ്ങളെ ഞാൻ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ നിർബന്ധംമൂലം എനിക്കു യുദ്ധം നിർത്തേണ്ടിവന്നു. ഞാൻ യുദ്ധം നിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ അത് എന്റേയും എന്റെ സന്താന പരമ്പരകളുടേയും നാശത്തിനു ഹേതുവായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. ഇതാണ് എന്നെ അതിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിച്ചതു. മുആവിയ, അംറുബ്നുആസി മുതലായവർ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നപോലെ അല്ലെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷെ, അതൊന്നുംതന്നെ നിങ്ങളുടെ ശ്രവണത്തിൽ പതിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ വിധികർത്താക്കളേയും നിങ്ങളുടെ നിർബ്ബന്ധംമൂലം ഞാൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ അനുസരിച്ചു അവർ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇനി അതു സ്വീകരിക്കലല്ലാതെ നമുക്ക് ഗത്യന്തരമില്ല." "രക്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വിധിക്കധികാരം പുരുഷന്മാർക്ക് അനുവദനീയമാണോ? എന്നവർ ചോദിച്ചു. "ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പുരുഷന്മാരെ വിധിക്കധികാരപ്പെടുത്തീട്ടില്ല. പരിശുദ്ധ ഖുർആനാണ് നമ്മോട് വിധിപറയുന്നതു. പക്ഷെ പുരുഷന്മാരെപോലെ അതു സംസാരിക്കുകയില്ല. അതു കടലാസ്സിൽ എഴുതപ്പെട്ട വരികളാണ്." എന്നു അവർക്ക് മറുപടി കൊടുത്തു. "അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്തിനു അവധി നിശ്ചയിച്ചു." എന്നു ഖാരിജികൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ "അതു അജ്ഞാനികൾക്ക് ബോധമുണ്ടാവാനും ജ്ഞാനികൾക്ക് അതിൽ ദൃഢത വരുവാനും മാത്രം" എന്ന് ഹ: അലി മറുപടി പറഞ്ഞു. തങ്ങൾ ചെയ്തതു നന്ദികേടാണെന്നു പറയുന്നതു പരമാർത്ഥമാണെന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു പിരി

ഞ്ഞു. അവർ അതിനു ശേഷം ഹ: അലിക്കു ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. അതിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. "അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനക്കു് വിരോധമായി ഈ കായ്യം ജനങ്ങളുടെ വിധിക്കു് വിട്ടതു് പാപമായിപ്പോയി. ഞങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നു ക്ഷമാപണം (തൌബ)ചെയ്തു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും അതുപോലെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധത്തിനു് ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യാം." ഹ: അലി തന്റെ പ്രവർത്തി പാപമല്ലെന്നു് ഗ്രഹിച്ചതിനാലും ശത്രുക്കളുമായി ചെയ്ത കരാർ ലംഘിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനാലും അദ്ദേഹം ഈ സന്ദേശം ഗണ്യമാക്കിയില്ല.

വിധി പ്രഖ്യാപിക്കൽ.

അനന്തരം രണ്ടു മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരും ദൂമത്തിൽ സന്ധിക്കാം എന്ന നിശ്ചയപ്രകാരം ഹ: അലി ശുറൈഹിബ്നുഹാനിഅ് എന്ന ആളെ നാനൂറു് പേരോടുകൂടെ അയച്ചു. അപ്രകാരം ഹ: മുആവിയായും നാനൂറ് പേരെ അംറുബ്നുആസിയുടെ കീഴിലായി അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുകക്ഷികളും സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ നയജ്ഞനായ അംറ് അബൂമൂസയോടു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അബൂമൂസാ! ഹ: ഉസ്മാനെ മർദ്ദകരമായ ജനങ്ങൾ വധിച്ചതു് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെ. ഹ: മുആവിയ ഉസ്മാന്റെ കുടുംബവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ സിറിയയിലെ ഗവർണ്ണറും ആയിരുന്നുവെന്നു് നിങ്ങൾക്കറിയാം. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിനു് മുർഗണന മതത്തിൽ ഇല്ലെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാലും അദ്ദേഹം ഖുറൈശിയും നബിയുടെ ഭാര്യയായ ഉമ്മുഹബീബത്തിന്റെ സഹോദരനും ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും നബിയുടെ സഹാബിയും ആയിരുന്നു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നിങ്ങൾക്കു മറക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല." അബൂമൂസ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അംറ്! നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം വാസ്തവം തന്നെ. എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക. കാരണം ശ്രേഷ്ഠതയിൽ ഹ: അലി ഒരിക്കലും പിന്നോക്കമല്ല. മഹുവിയ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുന്ന ധനം എനിക്കു തരാമെന്നു പറഞ്ഞാലും ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ കൈക്കൂലി സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ ഇബ്നുഉമറിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് എനിക്കു് സമ്മതമാണ്." "അദ്ദേഹത്തിനു ചില അവസരങ്ങളിൽ നല്ല ബോധം കാണാത്തതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഇതു് ഉത്തമമല്ലെന്നു" അംറ് വ്യക്തമാക്കി. "ജനങ്ങൾ അന്യോന്യം രക്തപ്പുഴകൾ ഒലിപ്പിച്ചതിനുശേഷമായി ഈ കായ്യത്തിൽ ഒരു തീർപ്പ് കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള അധികാരം നിങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെ ചുമലിൽ ഇട്ടുതന്നിരിക്കെ ഇനി അവരെ വീണ്ടും രക്തം ഒലിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ വഴിവെച്ചു കൊടുക്കരുതു്." എന്നു് ഇബ്നുസുബൈർ അവരെ ഉണർത്തി. അബൂമൂസയെകൊണ്ടു കാര്യമായി സംസാരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഉള്ളിൽ കപടം മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന അംറ് ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി. "അല്ലയോ അബൂമൂസാ! താങ്കൾ നബിയുടെ ആത്മമിത്രവും എന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവരും ആണല്ലൊ താങ്കൾ എന്താണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അതു് എന്നെ ഉണർത്തുക." "ഞാൻ ഈ കിലാഫത്തിൽനിന്നു് ഹ:അലിയേയും, ഹ: മുആവിയയേയും മാറ്റിമറ്റൊരാളെ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നുള്ള അടിപ്രായമാണു് കാണുന്നതു്." എന്നു് അബൂമൂസ വ്യക്തമാക്കിയതിന്റെ തുടർന്നു് അംറ് മുന്നോട്ടുവന്നു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഞാനും അബൂമൂസയും ഒരുമിച്ചു ജിദ്ദയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു." ആ വിവരം

ആദ്യമായി അബൂമൂസ നിങ്ങളുടെ മുമ്പെന വെയ്ക്കുന്നതാണ്". അനന്തരം അബൂമൂസ ജനതാമദ്ധ്യേ വന്ന ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "ഞങ്ങൾ വഴക്കിനെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ വിചിന്തനം ചെയ്തതിൽ അലിയേയും മുആവിയായേയും ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കി പകരം ഒരാളെ നിയോഗിച്ചല്ലാതെ സമാധാനത്തിനും യോചിപ്പിനും വഴിയില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം." അനന്തരം അംറ് മുന്നോട്ടുവന്ന് ഇപ്രകാരം തുടർന്നു. "അബൂമൂസ തന്റെ നേതാവിനെ നീക്കിയതു താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നും പകരം തന്റെ നേതാവായ മുആവിയായെ താൻ ഖലീഫയാക്കി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കി. വിധികേൾക്കുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രോതാക്കൾ ഒന്നുപോലെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. മുആവിയായുടെ കക്ഷികളായ സിറിയക്കാർപോലും ഇങ്ങിനെ ഒരു തീരുമാനത്തെ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിരുന്നില്ല. അലിയുടെ കക്ഷിയാണെങ്കിൽ ബോധരഹിതരായി സ്തംഭിച്ചു നിന്നുപോയി. ഹസ്രത്ത് സങ്കടം ചോദിച്ചു. "അല്ലയോ അബൂമൂസാ! അംറിന്റെ വഞ്ചന കണ്ടറിയാനുള്ള മനോബുദ്ധി നിങ്ങൾക്കുണ്ടായില്ലല്ലോ?" ഹസ്രത്ത് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളെകൊണ്ടു ആദ്യം സംസാരിപ്പിച്ചവനാണ് കുറ്റക്കാരൻ." "ഇങ്ങിനെയുള്ള ചതിപ്രയോഗമാണ് അംറ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു് എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിൽ ഇടപെടുകയില്ലായിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യട്ടെ ഇതെല്ലാം വിധിയുടെ ഗതിയെന്നേ പറയുവാനുള്ളൂ." എന്നിങ്ങനെ അബൂമൂസ വ്യസനസമേതം അവരെ ഉണർത്തികൊണ്ടു അംറിനോടായി പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ വഞ്ചകനും കപട മനഃസ്ഥിതിക്കാരനുമാണ്". അല്ലാഹു ഇനിയെങ്കിലും "നിങ്ങളുടെ വഞ്ചനയിൽനിന്നു മനുഷ്യസമുദായത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ." "ഉപദ്രവിച്ചാലും ഉപദ്രവിച്ചില്ലെങ്കിലും കുരക്കുന്ന നായയ്ക്കു തുല്യമെന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതു്." എന്നു അംറ് പറഞ്ഞതിനെ തുടർന്നു അബൂമൂസ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. "ഗ്രന്ഥം ഏറ്റി നടക്കുന്ന ഒരു കഴുതയ്ക്കു് ആ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു എന്തറിയാം എന്നാണ് ഞാനും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുള്ളൂ." കുപിതനായ ശുറൈഅ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വടികൊണ്ടു അംറിനെ ഒന്നു പ്രഹരിച്ചു. അതിനെതുടർന്നു അംറിന്റെ പുത്രൻ ശുറൈഹിനേയും അടിച്ചു. പക്ഷെ ജനങ്ങളുടെ നിരോധംകൊണ്ടു അതു് യുദ്ധമായിതീർന്നില്ല. അംറിനെ പ്രഹരിച്ച ആയുധം വാളായില്ലല്ലോ എന്നിങ്ങനെ ശുറൈഹ് പലപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു ദുഃഖിക്കാറുണ്ടു.

വിധിക്കുശേഷം
ഖാരിജുകളുടെ അനീതി.

തായിവംശത്തിൽപ്പെട്ട സുർഅത്ത്, സഅദുവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഇർക്ലൂസ് എന്നീ രണ്ടുപേരുകൾ ഹ: അലിയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹുവിനു മാത്രമല്ലേ വിധികർത്തൃത്വമുള്ളൂ." "അതെ, അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണ് വിധിക്കധികാരം എന്നു അലി സമ്മതിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രസ്തുത വിധിക്കനുകൂലിച്ചതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും അബൂമൂസയെ മടക്കിവിളിക്കുകയും ചെയ്യുക." അപ്പോൾ അലി തുടർന്നു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! ഞാൻ ഇതു ഇച്ഛിച്ചിരുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രേരണയാലാണ് ഞാൻ ഇതിനു നിർബ്ബന്ധിതനായതു്.

എന്നേറയും മഅ്മൂവിയായുടേയും മദ്ധ്യേ ഒരു കരാർ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു. എനി ഞാൻ അതു് ഒരിക്കലും ലംഘിക്കുവാൻ ശക്തനല്ല. കരാർ ചെയ്യാൻ ആ കരാറു് നിങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കേണമെന്നും പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്." "നിങ്ങളും പുരുഷന്മാർക്കു വിധിക്കധികാരം കൊടുത്തതിൽനിന്നു പാശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുവാനായി ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരും." എന്നു സുർഅത്തു് ഉറച്ചസ്വരത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "നീ നിർഭാഗ്യവാൻതന്നെ. നിന്നെ വധിക്കപ്പെടുന്ന ലക്ഷണമുണ്ടു്." എന്നു് ഹസ്രത്തു് അലി അവരോടായി പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ രണ്ടുപേരും "അല്ലാഹുവിനുമാത്രമെ വിധിയുള്ള" എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം ഉച്ചരിച്ചു അവിടെ നിന്നു നീങ്ങി. ഒരു ദിവസം പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചുനില്ക്കുന്ന മദ്ധ്യേ പ്രസ്തുത ഖുർആൻ വാക്യം അലിയുടെ ശ്രവണത്തിൽ പതിഞ്ഞു. അനന്തരം അദ്ദേഹം തുടർന്നു. "ഇതു് സത്യവാക്യംതന്നെ. പക്ഷെ അസത്യത്തിലാണല്ലൊ ഇതിനെ അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു്. അവർ മൌനമവലംബിക്കയാണെങ്കിൽ അവരെ നേരെ പുറപ്പെടുവാൻ നമ്മളും ഒരുക്കമില്ല. അവർ ഇതുതന്നെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മളുടെ സ്വൽകഴിവും പ്രയോഗിച്ചു അതു തടയുകതന്നെ ചെയ്യും. അവർ നമ്മുടെ നേരെ പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും നമുക്കു് അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരും."

"അല്ലയോ അലി! വാക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണോ?" എന്നു യസീദു ബ്നുആസിമും സംസാരമദ്ധ്യേ ചോദിച്ചു. ഇവനും അവന്റെ മൂന്നു സഹോദരന്മാരും അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഇവരെ നെഹറിൽവെച്ചു വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ഒരുകൂട്ടം ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുമാത്രമെ വിധിക്കധികാരമുള്ള എന്നർത്ഥമുള്ള ഖുർആൻ വാക്യം ഉച്ചരിച്ചു. അലി തുടർന്നു. "ഇതു് നല്ല വാക്യം! പക്ഷെ, അവർ ഇതു സത്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. അവർ നമ്മോടുകൂടെ വർത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ നൂനകാര്യം നാം അവർക്കു വകവെച്ചുകൊടുക്കും. അതായതു് നമ്മുടെ പള്ളിയിൽ അവർക്കു് പ്രവേശനം അനുവദിക്കും. യുദ്ധത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചുകിട്ടുന്ന ധനത്തിന്റെ അഞ്ചിൽ ഒരു ഓഹരിയിൽ അവരും ഉൾപ്പെടും. അവർ നമ്മുടെ നേരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ മാത്രമെ നാം അങ്ങോട്ടു ആക്രമിക്കുകയുള്ളൂ."

ഖാരിജികളുടെ നിഷ്ഠുരക്രിയകൾ

ബസ്രയിൽനിന്നു് ഖാരിജികളായ കുറെ ആക്രമികൾ സംഘംചേർന്നു പുറപ്പെട്ടു. അവർ നെഹറുവാന്റെ സമീപം എത്തിയപ്പോൾ ഒരാൾ കഴുതപ്പുറത്തു ഒരു സ്ത്രീയുമായി പോകുന്നതു കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തെ അവർ തടഞ്ഞുനിർത്തുകയും ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. "താങ്കൾ ആർ?" "ഞാൻ നബിയുടെ ആത്മമിത്രമായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഖബ്ബാബാണു്" എന്നു സഞ്ചാരി മറുപടി കൊടുത്തു. "ഞങ്ങൾ താങ്കളെ ഭയപ്പെടുത്തിയല്ലെ? എന്നാൽ ഹസ്രത്തു് അബൂബക്കർ, ഹസ്രത്തു് ഉമർ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചു എന്തു് പറയുന്നു" എന്നു് അക്രമികൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ "അവർ ഗുണവാന്മാരും അവരെ വാഴ്ത്തുവാൻ നാം കടപ്പെട്ടവ

രുമാണ്.” എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഹ: ഉസ്മാന്റെ ആഭ്യന്തരണത്തെക്കുറിച്ചും ഒടുവിലെ ഭരണത്തെപ്പറ്റിയും എന്ത് പറയുന്നു എന്നവർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. “അദ്ദേഹം തന്റെ ഭരണകാലം മുഴുവനും സത്യത്തിൽത്തന്നെയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്.” എന്ന് ഖബ്ബാബ് അവരെ ഉണർത്തിയതിനെ തുടർന്ന് ആ അക്രമികൾ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. “വിധികർത്താക്കളെ നിയമിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഹസ്രത്ത് അലിയുടെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചും അതിനുശേഷമുള്ള ഭരണത്തെക്കുറിച്ചും താങ്കൾ എന്താ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “ഹ: അലിയാണെങ്കിൽ നമ്മെക്കാൾ എത്രയോ ജ്ഞാനിയും ഭക്തനും ആയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ആക്ഷേപകരമാവുകയില്ല” ഇതുകേട്ട ഉടനെ അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ കയർത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെ വധിക്കുമെന്ന തീർത്തുപറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ശരീരഇച്ഛകളോട് തുടർന്ന് ജീവിക്കുന്നവരാണ്. നിങ്ങളെ ഇനി ഞങ്ങൾ ജീവനോടെ വിടുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. എന്ന പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണഗർഭിണിയായ ഭാര്യയേയും പിടിച്ചു വലിച്ചു ഇഴച്ചുകൊണ്ട് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ വഴിമദ്ധ്യേ ഒരു മരത്തിന്റെ പഴം വീണതു് എടുത്തു ഒരുത്തൻ വായയിൽ ഇട്ടു. അതു കണ്ടു നില്ക്കുന്നവൻ അവനെ ശകാരിച്ചു. നീ അന്യന്റെ കാരക്ക അവന്റെ തൃപ്തി വകവെക്കാതെ വായയിൽഇട്ടതു് ന്യായമാണോ? ഉടനെ അവൻതുപ്പിക്കളഞ്ഞു വീണ്ടുംവഴിയിൽവെച്ചുഒരുപന്നി അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ അതിനെ അടിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് മറ്റൊരുത്തൻ അവനെ ചീത്ത പറയുകയും നീ പ്രവൃത്തിച്ചതു് നാശമാണെന്നും ഉടനെ നീ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ കണ്ടുമുട്ടി പൊരുത്തപ്പെടീച്ചെങ്കിൽമാത്രമെ നിന്നെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തുകയുള്ളു എന്നും പറഞ്ഞു. അതിനാലവൻ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ മാത്രമേ അവനെ അവർ സ്വീകരിച്ചുള്ളു. ഒരു നദിയുടെ അടുക്കൽചെന്ന അവർ ഖബ്ബാബിനെ ചവിട്ടികിടത്തി. അവർ മൃഗത്തെ അറുക്കുന്നതുപോലെ അയാളെ അറുത്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കലേക്കു് നീങ്ങി. ആ മഹതി ഇങ്ങിനെ അപേക്ഷിച്ചു. “സുഹൃത്തുക്കളെ, ഞാൻ ഒരു യുവതിയാണ്. എന്റെ നേരെ ഈ കഠോരകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയൊ?” അതു് ഒന്നും അവരുടെ ചെവിയിൽ കടന്നില്ല. അവർ ആ മഹതിയുടെ വയർ പിളർക്കുകയും അതിലുണ്ടായിരുന്ന പിഞ്ചു പൈതലിനെ പോലും അവർ വധിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ കണ്ണിൽകണ്ടിരുന്ന അനവധി സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും അവർ യമപുരിക്കയച്ചു. മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ തീർപ്പിന്റെ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ലഹളക്കാരുടെ മനഃസ്ഥൈര്യം ശക്തിപ്പെട്ടു. അലിയും മആവിയായും അവരുടെ സിൽബന്ധികളും മതത്തിൽനിന്നും പുറത്തുപോയ സ്ഥിതിക്കു് അവരെയെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു്, ഭൂമിയിൽ ഇസ്‌ലാംമതം ശരിക്കു് നടത്തുവാൻ നിയുക്തരായവർ തങ്ങളാണെന്നു് അവർ വിളംബരം ചെയ്തു. ഇതിന്നായി അവർ ആദ്യം മദായിൻ എന്ന പട്ടണം പിടിച്ചടക്കി. അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിക്കു് ഇവരെ സംബന്ധിച്ചു് അറിവുകിട്ടിയതിനാൽ അദ്ദേഹം അവരെ അവിടെനിന്നും തുരത്തിവിട്ടു. അതിനാൽ അവർ ചെറുസൈന്യങ്ങളായി ടൈഗ്രീസ് നദി കടന്നു് നഹർവാനിൽ ചെന്നു താമസിച്ചു. അവിടെ കുറെകാലം അവർക്കു് ദീൻ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ അ

വരുടെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കാത്ത മറ്റു മുസ്ലിമീങ്ങളെ എല്ലാം അവർ യമപുരിയിലേക്കു വിട്ടുകൊണ്ടു് തുച്ഛരായി കഴിഞ്ഞു കൂടി. ഇവരുടെ കഠോരകൃത്യങ്ങൾ കേട്ടറിഞ്ഞ ഖലീഫ ഇവരുടെനേരെ എന്തു് നടപടിയാണു് എടുക്കേണ്ടതെന്നു് ആരാഞ്ഞു. അശ്അസ്ബ്നുകയ്സ് എന്നൊരുവനിന്നു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ ഈ അക്രമികളെ നമ്മുടെ രാജ്യസ്ഥാനിക്കകത്തു് ഇട്ടുംകൊണ്ടു് നാം സിറിയക്കാരുടെ നേരെ അക്രമത്തിന്നൊരുങ്ങുന്നതു് ശരിയല്ല." ഈ അഭിപ്രായം എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുകയും അവരോടു് യുദ്ധത്തിന്നായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വഴിമദ്ധ്യേ വെച്ചു് ഇസദ്വംശത്തിൽപ്പെട്ട മുസാഫിർ ഇബ്നുഹഫീഫ് എന്നു് പേരായ ഒരു ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ ഈ സമയമല്ലാത്ത മറ്റൊരു സമയത്തു് പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ വലിയ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുമായിരുന്നു." ഇതു കേട്ട ഉടനെ ഹ: അലി തന്റെ പോക്കു് അപ്പോൾ നിർത്തിവെക്കുകയും അയാൾ നിരോധിച്ച സമയം പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിജയം കരസ്ഥമായ ഉടനെ ഹ: അലി അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ആ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് പുറപ്പെടുകയും വിജയം കരസ്ഥമാവുകയും ചെയ്താൽ ജനങ്ങൾ പറയും അവന്റെ വാക്കു് മൂലം പുറപ്പെട്ടതു കൊണ്ടാണു് വിജയം കൈവന്നതു് എന്നു്." ലഹളക്കാർ നദിക്കു് സമീപം എത്തി അതുവിട്ടു കടക്കുവാൻ അവക്കു് കഴിഞ്ഞില്ല. തീർച്ചയായും അവിടെതന്നെയാണു് അവരുടെ വിശ്രമസ്ഥലം. കരിക്കലും അതു വിട്ടുകടക്കുവാൻ കഴികയില്ല. നമ്മളിൽനിന്നു് പത്തു പേരെയെങ്കിലും കൊലപ്പെടുത്തുവാനോ അവക്കു വിധിയില്ല. അവരിൽ പത്തുപേർ അവശേഷിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല." എന്നിങ്ങനെ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടായി ഹ: അലി വിളംബരം ചെയ്തു. 60000 വരുന്ന തന്റെ സേനയെ പല ഭാഗമായി ഭാഗിച്ചു ഓരോരുത്തരെ അതിന്റെ ഉപനേതാക്കന്മാരാക്കി. കതിരചട്ടാളത്തിൽ ഹ: അബൂഅയ്യൂബുൽഅൻസാരിയും കാലാൾപടയിൽ ഖബാഖത്താതത്തുൽഅൻസാരിയും സൈന്യാധിപന്മാരായിരുന്നു. ലഹളക്കാരെ ഒന്നോഴികെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടായിട്ടും മനുഷ്യജീവനിൽ കരുണതോന്നിയ ഖലീഫ ഒരു കൊടി എടുത്തു അബൂഅയ്യൂബുൽ അൻസാരിവശം കൊടുത്തു. ആർ അതിന്റെ സമീപത്തേക്കു വരുന്നുവോ അവനു അഭയമുണ്ടെന്നു് അതിഉച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം ഖലീഫയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു സൈന്യത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇതു കാരണമായി ലഹളക്കാരിൽ ഒട്ടധികം പേർ അലിയുടെ ഭാഗത്തു ചേരുകയും കുറെ പേർ സമാധാനപരമായി പിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്തു. നാലായിരം പേർ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഅഹബിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഖലീഫയുമായി പൊരുതി. ശത്രുബുദ്ധികളായ അവർ മുസ്ലിംകളുടെ കുന്തമെന്ന ഏറ്റു തീയിൽ അണഞ്ഞ ശലഭങ്ങൾപോലെ വീണു കിടന്നു. ഹ: അബൂഅയ്യൂബുൽ അൻസാരി ഖലീഫയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ! ഞാൻ സൈയ്ഫുബ്നുഹുസൈനെ വധിച്ചു എന്റെ കുന്തമേറ്റു വീണ അവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "എടാ! ശത്രു! നരകത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനക്കായി നീ തെയ്യാർ എടുത്തോ?" ഞാനോ, നീയോ അതിന്നു അവകാശി എന്നു പിറകെ നിനക്കു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നു അബൂഅയ്യൂബ് അവനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ തന്നെയാണു് അതിന്നു അർ

ഫൻ എന്ന ഖലീഫയും വ്യക്തമാക്കി. ലഹളക്കാരിൽ ഒമ്പതുപേർമാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ഒമ്പതുപേർതന്നെ ഖലീഫയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു് അവശേഷിച്ച മുരുക്കം പേർ ഖുറാസാനിലും അമ്മാറിലും, ടൈഗ്രീസ്സുനദിതീരത്തിലും, യമനിലും ചെന്നു കൂടിയേറി പാർത്തു. ഇവർ അവിടെ കിടന്നു വളർന്നു പെരുകി. കാലാന്തരത്തിൽ ചില കഠിന ഹൃദയരായ നായകന്മാരുടെ കീഴിലായി കുറെ കാലത്തിനു മുസ്ലിം സമുദായത്തെ വേട്ടയാടികൊണ്ടിരുന്നു. ഹി: 38-ാമത്തെ വർഷത്തിലാണ് ഈ യുദ്ധമുണ്ടായതു്. സുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഹസ്രത്ത് യസീദുബ്നുസുഫൈർത്തുൽ ഖൻസാരിയെ ഈ സമരത്തിൽ വധിക്കുകയുണ്ടായി. റാബി സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു് ഇദ്ദേഹത്തിനു അനുമോദനം അരുളിയിട്ടുണ്ടു്.

ഹ: അലി കൂഫയിലേക്കു്

യുദ്ധത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചുടൻ അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടായി ഇങ്ങിനെ വിളംബരം ചെയ്തു. "അല്ലയോ സുഹൃത്തുക്കളേ! അല്ലാഹു നമ്മെ സഹായിച്ചതിനു നാം എന്നും അവനു് കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാണ്. ഇനി നമ്മുടെ ശത്രുക്കളായ സിറിയക്കാരുടെ നേരെ നാം ആക്രമിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുക" അനന്തരം അസുഅശ്ബുനുഖൈസ് എണിറ്റു നിന്നു പറഞ്ഞു "അല്ലയോ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ! നാം ഇപ്പോൾ ക്ഷീണിച്ചവരാണ് എന്നല്ല നമ്മുടെ ആയുധങ്ങൾ മൂർച്ച കുറയുകയും പട്ടാളക്കാരിൽ പലരും രാജ്യത്തുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് നാം സ്വരാജ്യത്തുപോയി നമ്മുടെ എല്ലാശക്തികളും സജ്ജമാക്കി യുദ്ധത്തിനു് ഒരുങ്ങുന്നതു് ആണ് ഗ്രണം എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം" അതിനാൽ ഖലീഫ യുദ്ധം തല്ക്കാലത്തിനു് നിർത്തിവെച്ചു കൂഫയിലേക്കു് മടങ്ങി. ഇസ്ലാം ഖിലാഫത്തിനെ സേച്ഛാധിപതികളിൽനിന്നു് രക്ഷിക്കുവാനുണ്ടായ അവസാന സന്ദർഭവും ഖാരിജികൾ കാരണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. മഹാനായ നബിയുടെയും വിശിഷ്ടന്മാരായ മൂന്നു ഖലീഫമാരുടേയും മാതൃകയെ തുടർന്നു ഖിലാഫത്തിനെ (സാമ്രാജ്യഭരണത്തെ) പ്രജാധിപത്യപരമായിനിലനിർത്തുവാൻ ഹ:അലി തുടർന്നുചെയ്ത പരിശ്രമങ്ങൾ ഈ നികൃഷ്ടന്മാരായ അക്രമികൾ മൂലം എങ്ങിനെ വിഫലമായി എന്നു ഇപ്പോൾ വായനക്കാർക്കു് മനസ്സിലായല്ലൊ? അല്ലെങ്കിൽ ഇമാം അലിയുടെ പരിശ്രമം ഫലപ്പെടുകയും കുസ്വപ്നം ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ധകാരമായി കിടന്നിരുന്ന ലോകത്തു് ഇസ്ലാം കത്തിച്ചുവെച്ച ആ പ്രജാധിപത്യം എന്ന വിളക്ക് ഒരു കെടാദീപമായി എന്നെന്നും ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവരുടെ ബീജത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഇന്നത്തെ മുഹമ്മദ്ബുനുഅബ്ദുൽ വഹാബിന്റെ പിന്തുടച്ചക്കാരെ! ഈ വൈകിയ ഘട്ടത്തിൽ എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഇസ്ലാംമതത്തിൽ കിടന്നു വഴക്കടിക്കൽ നിർത്തിവെച്ചു മുസ്ലിമീങ്ങളെല്ലാം ഏകോദരസഹോദരന്മാരാണെന്നുള്ള പരിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരിക.

ഖാരിജി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഏറ്റവുംകഠോരമായതും ഇസ്ലാം നിയമങ്ങൾക്കു നേരെ വിപരീതമായതും ആണ്. ശഹ്രിസ്ഥാനി മുതലായ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ നിന്നു ചിലതു് ഇവിടെ പകർത്താം. 1. മറ്റു

മുസ്‌ലിമീങ്ങളെ ഒക്കെ അവർ അമുസ്‌ലിമീങ്ങളും എന്നു ഗണിക്കുന്നു. 2. ഹ: അലി ഖിലാഫത്തിൽ മദ്ധ്യസ്ഥത സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹവും കൂട്ടരും മതത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. 3 ലാഹുക്മ....എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം കൊണ്ടു മനുഷ്യരെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു വാദിക്കുന്നു. 4 യാതൊരു സംഗതിയും ബുദ്ധികൊണ്ടു നിർണ്ണയിക്കൂടാ. ഈമാന്റെ നന്മയും കുഫ്‌രിയുത്തിന്റെ തിന്മയും ബുദ്ധിക്കു വിഷയമല്ലെന്നും അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം പോലും ബുദ്ധിക്കു അതീതമാണെന്നും ഇതെല്ലാം ശരീഅത്തിൽനിന്നു അറിയേണ്ടതാണെന്നു ശഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബുദ്ധിക്കു വില ലേശം കല്പിക്കാത്തവരായതുകൊണ്ടു് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ നിയമമായി എണ്ണപ്പെട്ടുന്ന ഖിയാസ്സിനെ [illegible] ഷേധിക്കുന്നു. 5. കബായിർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന [illegible] പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനേയും ഏതു [illegible] എന്നവിശ്വാസത്തോടെയല്ലാതെ [illegible] ഒഴിക്കുന്നവനെയും നശിപ്പിക്കാമെന്നും അവന്റെ മുതൽ കൊള്ള ഇടാമെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇവർ [illegible] മതത്തിനു മതാധിപത്യം എന്നാണു് പേർ.

ഹ: അലിയുടെ പ്രതിനിധികൾ

യമനിൽ ഉബൈദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസും മക്കയിലും ത്വായിഫിലും ഖസമുബ്നു അബ്ബാസും മദീനയിൽ സഹ്‌ലുബ്നുഹനീഫും ബസറയിൽ അബ്ദുള്ളാഹിബ്നു അബ്ബാസും ഈജിപ്തിൽ മുഹമ്മദ്ബ്നു അബൂബക്കറും സിഫീനിലേക്കു യുദ്ധത്തിനു പോയകാലം കൂഫയിൽ അബ്ദാമസൂദുൽ അൻസാരിയും ഖുറാസാനിൽ ഖുവൈലിദുബ്നു ഖറത്തും സിറിയയിൽ മഅ്‌ഖിലിയായും അവിടങ്ങളിലെ ഗവണ്ണർമാരായിരുന്നു. ഇതിൽ മഅ്‌ഖിലിയെ ഒഴികെ അത്തു് പെട്ടിട്ടില്ല.

മുഹമ്മദ്ബ്നു അബൂബക്കറിന്റെ വധം

ഹി: 38ൽ മുഹമ്മദ്ബ്നു അബീബക്കറിനെ ഈജിപ്തിൽവെച്ചു വധിക്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അവിടത്തെ ഗവണ്ണരായിരുന്നു. സകൂനി വംശത്തിൽപ്പെട്ട മഅ്‌ഖിലിയത്ത്ബ്നുഹുദൈജ് ഈജിപ്തിൽവന്നു കടന്നു. ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. അതിൽ കുറെ പേർ അയാളുടെ ഭാഗത്തു ചേർന്നു. ഈജിപ്ത്കാർ മുഹമ്മദുബ്നു അബീബക്കറിനു കീഴടങ്ങുന്നില്ലെന്നുള്ള വിവരം ഹ: അലിക്കു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "നമ്മുടെ പ്രബലന്മാരായ രണ്ടുപേർ അതായതു് ഖൈസ്, ഇശ്ത്തർ ഇവരിൽ ആരെക്കെങ്കിലുമല്ലാതെ ഈജിപ്ത്കാർ വഴങ്ങുകയില്ല." ഇശ്ത്തർ സിഫീനിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണസ്ഥാനമായ ജസീറത്തിൽ ആയിരുന്നു. നസീബിൽ ആയിരുന്ന ഇശ്ത്തറിനെ ഖലീഫ തന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ഇസ്തർ! ഈജിപ്തിന്റെ സ്ഥിതി വലിയ ഗൌരവമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അല്ലാതെ അതു് ഒതുക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് വേഗം അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെടണം" അനന്തരം അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടു് യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ അവിടത്തെ മഅ്‌ഖിലിയ തന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതിൽ ഇശ്ത്തറിന്റെ ആഗമനംമൂലം പല നാശങ്ങളും സംഭവിച്ചേക്കാം എന്നുള്ള ഈ ഉദ്ദേശംമൂലം മഅ്‌ഖിലിയ ഖൽസമിലുള്ള കരം വാങ്ങുന്നവനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഇശ്ത്തർ ഇങ്ങോട്ടു്

വരുന്നുണ്ട്. അയാളെ ഏതു പ്രകാരത്തിലെങ്കിലും നിരോധിച്ചാൽ പ്രസ്തുത കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നു വസൂലാക്കുകയില്ല" ഖൽസമിൽ എത്തിയ ഇസ്ലാം അവിടത്തെ പ്രതിനിധിയായ ഒരാളുടെ ദൂതിഥിയായി തീർന്നു. ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം പാനീയമായി വിഷം കലർത്തിയ തേൻ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു. അതു കുടിച്ച ഉടനെ അദ്ദേഹം പരലോകയാത്ര പറഞ്ഞു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ ഹസ്രത്ത് മുആവിയ ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചുവത്രെ! "അലിക്കു രണ്ടു വലംകൈ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒന്ന് സിഫ്ഫീനിൽ വെച്ചു മുറിഞ്ഞു. അതു ഹസ്രത്ത് അമ്മാർബ്നുയാസിറാണ്. രണ്ടാമത്തേതിനും ക്ഷതമേൽപിക്കപ്പെട്ടു. അതു ഇശ്ത്തർആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത ഇവിടെകിട്ടിയിരിക്കുന്നു" ഹ: അലിക്ക് ഇസ്ലാമിന്റെ അഭാവവാർത്ത എത്തിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം കുറച്ചുനേരത്തേക്കു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുപോയി. അനന്തരം അദ്ദേഹം വിഷമഘട്ടത്തിൽ ചൊല്ലേണ്ട ഖുർആൻ വാക്യം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ മാലിക്! നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരാളെ ലോകത്തിനു കാണ്മാൻ കഴികയില്ല. നിങ്ങളെ പുത്രനായി ലഭിച്ച സ്ത്രീ അല്ലെ ഭാഗ്യവതി. നിങ്ങൾ ഇരുമ്പാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ. തനി ഉരുക്കായിരുന്നു. കല്ലാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കുരിക്കല്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കല്ലെ കരയേണ്ടവർ കരയേണ്ടതു." ഇദ്ദേഹം ധീരനായ ഒരു യുദ്ധവീരനായിരുന്നു. ഇസ്ലാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും മാലിക് എന്നായിരുന്നു സാക്ഷാൽപേര്.

സിഫ്ഫീൻ യുദ്ധത്തിനുശേഷം സിറിയക്കാർ മുആവിയായെ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. ഇറാക്കിന്റെ നേരെ ആദ്യമായി കണ്ണുവെച്ചിരുന്ന മുആവിയ അവിടത്തെ ഭിന്നിപ്പ് കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം തന്റെ മന്ത്രിമാരെ എല്ലാം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയതു ഇറാക്കിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ്. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു." "ദൃഢമനസ്ഥിതിയും ക്ഷമാശീലനുമായ ഒരു സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിലായി ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ അങ്ങോട്ടയക്കുക. തീച്ചയായും ഇറാക്ക് നമുക്കു കൈവരുമെന്നു" പ്രധാനമന്ത്രി അംറുബ്നുആസി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഹബീബുബ്നുമുസ്ലിമത്ത്, ബിസർബ്നുഅബീഅർത്വാത്ത്, ഇസ്ഹാക്ക്ബ്നുഖൈസ് അബ്ദുറഹിമാനുബ്നുഖാലിദ്, അബ്ദുൽഅഅ്വർ, ശർഅബിൽ മുതലായവർ അതു പിൻതാങ്ങി. മുആവിയ തുടർന്നു "നമ്മുടെ ഒന്നാമതായി അവിടെയുള്ള നമ്മുടെ അനുഭാവികളോടു ഉറച്ചുനില്ക്കുവാനും നമ്മെ സഹായിക്കുവാനും എഴുതുക. അതിനുശേഷം നാം സൈന്യത്തെ അയക്കുക. ആസിയുടെ പുത്രനു സമാധാനത്തിലാണ് ക്ഷമവും ഗുണവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം." അനന്തരം ഹസ്രത്ത് മുആവിയ ഇറാക്കിലുള്ള തന്റെ കക്ഷികളായ മുസ്ലിമത്ത്ബ്നുമുഖല്ലിദിനും, മുആവിയത്ത്ബ്നു ഉബൈദിനും കത്ത് അയച്ചു. അതിൽ അവർക്ക് ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരുന്നു. "അല്ലയോ ഇറാക്കിന്റെ വീരസന്താനങ്ങളെ! ഹ: ഉസ്മാന്റെ രക്തത്തിനുവേണ്ടി വാളെടുക്കുവാനാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതു. നിങ്ങളുടെ സഹായത്തിലാണ് നമ്മുടെ വിജയസൂര്യൻ ഉദിക്കുക."

മേതിനുശേഷം അംറുബ്നുആസിയുടെ കീഴിലായി 6000 സൈന്യത്തെ അയച്ചു. സമാധാനത്തെ അവലംബിക്കുവാനും ബലു

പ്പാട് ഉപേക്ഷിക്കുവാനും മഅ്വിയ പ്രത്യേകം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്തിരുന്നു. അംറ് മിസ്റിൽ എത്തുന്നതിനുമുമ്പായി അവിടത്തെ ഗവർണ്ണറായ മുഹമ്മദ് ബ്നു അബീബക്കറിനു് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "നിങ്ങളുടെ രക്തത്തെ നിങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കുക. ഞാൻ നിങ്ങളെ നാശത്തിൽ പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഈജിപ്ത്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഞങ്ങളുടെ അനുഭാവികളാണ്. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തുപോയി രക്ഷപ്പെടണമെന്നു് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെന്ന നിലക്കു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു." എന്നായിരുന്നു ആ സന്ദേശത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് മഅ്വിയയും അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു കത്ത് അയച്ചിരുന്നു. രണ്ടുകത്തും ഇദ്ദേഹം ഹ: അലിക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു് തന്റെ കക്ഷികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി യുദ്ധം ആരംഭിക്കേണമെന്നും സഹായം ഉടൻ എത്തിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും ക്ഷമയെ സ്വീകരിക്കേണമെന്നും മറുപടിയിൽ ഹ: അലി പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം ഹ: മുഹമ്മദ്, ഖിനാനത്ത് ബ്നു ബിശ്ർ എന്ന ആളുടെ കീഴിൽ 2000 സൈന്യത്തെ അയച്ചു. പിറകെതന്നെ 2000സൈന്യത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. സിറിയക്കാർ ഖിനാനത്തിനെ നാലുഭാഗത്തിൽകൂടി വളഞ്ഞു. അദ്ദേഹം കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങി സൈന്യത്തിൽകടന്നു ധീരധീരം പോരാടി മരിച്ചു. ഈ വിവരം ഹ: മുഹമ്മദിനു എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ നിസ്സഹായനായി യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു ഇട്ടുകൊണ്ടു് പോയിക്കളഞ്ഞു. ഉടനെ അംറ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. ഏകനായ മുഹമ്മദ് തന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ അറിഞ്ഞവേഗം ഒരു ഇടവഴിയിലേക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജീർണ്ണിച്ച കുടിലിൽ ചെന്നിരുന്ന മഅ്വിയ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചതിനെ തുടർന്നു ആരോ പറഞ്ഞു. ആ കുടിലിൽ ഒരാൾ പ്രവേശിക്കുന്നതായി കണ്ടുവെന്നു്. അതു് കേട്ടപ്പോൾ അതു് മുഹമ്മദു് തന്നെയാണെന്നു് മഅ്വിയ നിസ്സംശയം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ ഭാഗത്തേക്കു എല്ലാവരോടുംകൂടി നടന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അതിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ദാഹത്താൽ പരവശനായ അദ്ദേഹം അവരോടു അല്പം വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. "ഞാൻ നിനക്കു വെള്ളം നല്കിയാൽ പരലോകത്തുവെച്ചു് അല്ലാഹു എനിക്ക് വെള്ളം നല്കുകയില്ലെന്നുള്ള മഅ്വിയായുടെ നിർദ്ദയമായ മറുപടിയാണു് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു്. "നീ ഹ: ഉസ്മാനെ നിരോധിച്ച ഘട്ടം നീ അദ്ദേഹത്തിനു വെള്ളം നല്കിയൊ നിനക്കു അല്ലാഹു ഹമീം (പൂട്ടവെള്ളം) കുടിപ്പിക്കുവാനായി നിന്നെ ഞാൻ വേഗം വധിച്ചുകൊള്ളാം." "യഹൂദിസ്ത്രീയുടെ പുത്രാ! നിനക്കു അതിനു അധികാരമില്ല. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിമകൾക്കു് സന്തോഷകരമായ വെള്ളം ദാനം ചെയ്യുകയും നിനക്കും നിന്റെ സിരബന്ധികൾക്കും നല്കുന്നതു് എന്താണെന്നു് നീ നല്ലവണ്ണം ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവാണെ എന്റെ വാൾ എന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകൾ നിനക്കു് ഉച്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു" എന്നിങ്ങനെ മുഹമ്മദ് മറുപടികൊടുത്തു. മഅ്വിയത്ത് ബ്നുഹുജൈജ് പറഞ്ഞു. "നിനക്കു് വരുന്ന അനർത്ഥം എന്താണെന്നു് നീ അറിയുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ നിന്നെ വധിക്കുകയും ചത്ത കഴുതയുടെ വയറ്റിൽ കടത്തി തീയ്യിൽ ഇടുന്നതുമാണ്" മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞു. "നീ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നിനക്കും നിന്റെ കക്ഷി

കളായ മഅ്വിയ, അംറുബ്നുൽആസി മുതലായവരേയും ഇതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരവും ശാശ്വതവുമായ അഗ്നിക്ക് വിധേയരാകുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു." അനന്തരം കുപിതനായ മഅ്വിയ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകയും കഴുതയുടെ ഉള്ളിൽ കടത്തി അഗ്നിയിൽ ഇട്ടുകയും ചെയ്തു.

സഹോദരിയുടെ അനുശോചനം

സഹോദരന്റെ മരണത്തിൽ ഹ: ആയിശ അപാരമായ ദുഃഖത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും മഅ്വിയ, അംറ്ബ്നുൽആസി മുതലായവരുടെ നാശത്തിനു "കുനൂത്ത്" (പ്രാർത്ഥന) നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ കാസിം നിരാഹാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും മരണംവരെ അഗ്നിയിൽവെന്ത ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്കയും ചെയ്തു. ഹ: മുഹമ്മദിന്റെ സന്ദേശത്തെ തുടർന്നു ഖലീഫ സഹായം എത്തിക്കാനുള്ള വാഗ്ദാനപ്രകാരം താൻ തന്റെ ജനങ്ങളെ യുദ്ധത്തിന്നായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അനന്തരം കൂഫയുടേയും അയിറത്തിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജുർഅത്തിലേക്ക് പോകാൻവേണ്ടി ഖലീഫ അവർക്കു കല്പന കൊടുത്തു. പക്ഷെ, ഉച്ചവരെ സൈന്യങ്ങളും ആരും എണീക്കാതെ ആയപ്പോൾ ഖലീഫ പിടങ്ങുകയും പിറെ ദിവസം പ്രധാനികളായ നേതാക്കളെ വിളിച്ചു വരുത്തി ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം എങ്ങിനെ ആണൊ അതുപോലെയാണ് കാര്യങ്ങളുടെ ഗതി. ഈ ദേശക്കാരായ നിങ്ങളെ മുഖേന അല്ലാഹു എന്നെ പരീക്ഷിക്കുകയാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതിനെ അനുസരിച്ചു നിങ്ങളെ നിക്കു ഉത്തരം നല്കിയില്ല. എന്റെ കല്പനക്ഷരംപ്രതി നിരസിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്തതു. ഇപ്പോഴിപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താ വിചാരിക്കുന്നതു. നിങ്ങൾക്ക് അതിനു വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ട കടമയില്ലേ? മഅ്വിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളെ യുദ്ധത്തിന്നായി ക്ഷണിക്കുമ്പോഴും അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണി നിരക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോഴൊക്കെ നിങ്ങൾ എന്നിൽനിന്നു വിട്ടുപിരിയുന്നു. ഇതു വലിയ ഒരു അത്ഭുതംതന്നെ." ഉടനെ ഖഅ്ബ്ബ്നുമാലിക്ക് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! നിങ്ങൾ അമീറുൽമുഅ്മിനീന്റെ കല്പനയെ അനുസരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റേയും നമ്മുടേയും ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധത്തിന്നായി തയ്യാറാവുക" അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ 2000പേർ ഒരുമിച്ചു. പക്ഷെ അവർ അവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പു് മുഹമ്മദ്ബ്നുഅബീബക്കറിന്റേയും മറ്റും മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞതിനാൽ തിരിച്ചുവരികയാണുണ്ടായതു്. ഈ സംഭവം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹ: അലി തന്റെ ജനതയോടായി പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ജനങ്ങളെ! സിറിയക്കാർ എത്രകണ്ടു് സന്തോഷിക്കുന്നുവോ അതിൽ പതിന്മടങ്ങു് ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. ഈജിപ്തു് അവർ കരസ്ഥമാക്കി. അനീതി നിറഞ്ഞ ഭരണം അവിടെ നടമാടുവാൻ പോകയാണ്. ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപത്തിലാണെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. കാരണം എന്റെ പക്കൽനിന്നു് ഒരു വീഴ്ചയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അമ്പതു് ദിവസമായി ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണി

ക്കുന്നതു്. പക്ഷെ അതു് നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഇതായിരിക്കും വിധി. എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ യാതൊരു മനഃസ്ഥിതിയും ഇല്ലാത്തവരെപോലെയാണ് ഒടുവിൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടതു്. എന്തു് ഫലം? നടക്കേണ്ടതെല്ലാം നടന്നു."

ഇബ്നുഹളറമി ബസറയിലേക്കു്

ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് (റ) വിന്റെ വധത്തിനുശേഷം മഅ്റവിയ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഹളറമിയെ ബസറയിലേക്കയച്ചു. അവിടെ അനുകൂലക്കാർ ധാരാളം അവിടെ ഉണ്ടെന്നു മഅ്റവിയ അയാളെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിടത്തെ ഗവണ്ണറായ ഇബ്നുഅബ്ബാസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ സിയാദിനെ നിയമിച്ചു. അവിടെ ഖലീഫയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഇബ്നുഹളറമി ഒന്നാമതായി തമീൻ വംശക്കാരുടെ സമീപത്തു് വന്നാറങ്ങി. ജനങ്ങൾ ചുറ്റും അദ്ദേഹത്തെ വളഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങിയതിനെ ആരംഭിച്ചു. "നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഖലീഫയായ ഹ: ഉസ്മാനെ മർദ്ദിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയതു പാപിത്തം മറക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ല ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിനായി നിങ്ങൾ വാളെടുക്കൽ മാത്രമേ പരിഹാരമുള്ളൂ." ഇസ്ഹാക്കുബ്നുഖൈസ് പുറത്തുനിന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തോടായി പറഞ്ഞു. "അല്ലാഹു നിന്റെ ഉദ്ദേശം വിഫലമാക്കട്ടെ. നിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പരിണാമം ഹ: സുബൈർ ഹ: തൽഹത്ത് മുതലായവർക്കു് ലഭിച്ചതുപോലെ ആയിരിക്കുമെന്നു് നിന്നെ ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഹ: അലിയെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തവരാണു്. ഇനി ഒരിക്കലും അതിൽനിന്നു് വ്യതിചലിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു് ഒരുക്കമില്ല. നീ ഞങ്ങളെ അന്യോന്യം ഭിന്നിപ്പിക്കുവാനും ഹ: മഅ്റവിയായെ ഖൈഅത്ത് ചെയ്യിപ്പിക്കുവാനും ആയിരിക്കാം വന്നിട്ടുള്ളതു്. അല്ലാഹുവാണെ ഒരു ദിവസം ഹ: അലിയുടെ പ്രതിജ്ഞയിൽ ജീവിക്കുന്നതു് ആയിരം കൊല്ലം മഅ്റവിയായുടേയും നിന്റെ കുടുംബക്കാരുടേയും കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ പുണ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്." സൽമിവംശജനായ ഇബ്നുകാസിംഇസ്ഹാക്കിനോടു് സംസാരമധ്യേ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "നീ അടങ്ങിയിരിക്കു്. നിനക്കു് എന്തും ഇത്ര അധികം സംസാരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളതു്." തുടർന്നുകൊണ്ടവൻ ഇബ്നുഹളറമിയോടു് വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നു് ഉടമ്പടി ചെയ്തു. ഇപ്രകാരവിവരങ്ങളെല്ലാം വിടത്തെ ഗവണ്ണറായ സിയാദ് ഹ: അലിയെ അറിയിച്ചതിനാൽ ഖലീഫ 500 പേരെ ഹാരിയത്തുബ്നുഖദ്ദത്തിന്റെ കീഴിൽ അങ്ങോട്ടു് അയക്കുകയും സിയാദിനോടു് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാനായി എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഈ എഴുത്തു് സിയാദ് ബസറക്കാരെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അതിൽ ജമൽയുദ്ധം പോലെയുള്ള ഒരു പരിണാമത്തിനും വഴിവെക്കാതിരിപ്പാനായി ഖലീഫ അവരെ താക്കീതു് ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. അനന്തരം അവർ ഇബ്നുഹളറമിയോടു് യുദ്ധത്തിനായി ഒരുങ്ങി വിജയം കരസ്ഥമാകുകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഇബ്നുഹളറമിയും കൂട്ടരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സെൻബീൻ എന്ന മാളികയിൽ കയറി അഭയം പ്രാപിച്ചു. അവന്റെ കൂടെ ഇബ്നുകാസിമും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ മാതാവായ ഇജിലി എന്ന സ്ത്രീ അവന്റെ സമീപത്തിൽ വന്നു് ആ മാളികയിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുവാനായി സത്യം ചെയ്യുകൊണ്ടപേക്ഷിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൻ ഇറങ്ങാതെ കണ്ടപ്പോൾ അവസാ

നമായി അവൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "നീ ഇറങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഞാൻ എന്റെ വസ്ത്രം നിങ്ങൾമുഖേന അഴിച്ചിട്ടുന്നതാണ്." അതിനാൽ അവൻ ഇറങ്ങുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാവുകയും മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. ജാരിയത്തു് ആ മാളിക അഗ്നിക്കിരയാക്കിയതിനാൽ പെട്ടെന്നു അടക്കം എഴുപതു് പേർ മൃത്യുവിനു പാത്രമായി. ഈ വീടു് ആദ്യം ഒരു പാർസിയുടേതായിരുന്നു അതിനുശേഷം സൈതിവംശകനായ സൈൻബിൻ വാങ്ങി അതിനു് ചുറ്റും കിടങ്ങുകീറി.

ഖിയ്യിയത്തിന്റെ പ്രകടനം

നാജിവംശജനായ ഖിയ്യിയത്തു് തന്റെ കൂട്ടുകാരായ 300 പേരോടുകൂടി ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ സന്നിധിയിൽചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അലി! അല്ലാഹുവാണെ ഇനി ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കല്പന അനുസരിക്കയോ, നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽനിന്നു നമസ്കരിക്കുകയോ ഇല്ല. കാരണം ഞങ്ങൾക്കു് വിധി കർത്തൃത്വം കൊടുത്തതിനാൽ നിങ്ങളും കക്ഷികളും തെറ്റിപ്പോയി." ഖലീഫയോടു് വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടാണു് അവർ അവിടെനിന്നു് ഇറങ്ങിപ്പോയതു്. അപ്പോൾ ബിക്കിരി വംശജനായ സിയാദു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ! ഞാൻ അവരെ പിൻതുടർന്നു ഇടയ്ക്കിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം. അല്ലെങ്കിൽ അവർ നമ്മുടെ പലരേയും ഇളക്കിവിട്ടും." ഹസ്രത്തു് അലി ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾക്കറിയാമോ അവർ പോയ സ്ഥലം" സിയാദു:— "അതു് എനിക്കറിവില്ലെങ്കിലും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു അവരെ കണ്ടുപിടിക്കാം." അലി:— "എന്നാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുക. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. അവരെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു വിവരം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഉടനെ നിങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളാം." അൻസാരിക്കാരനായ ഖറിയത്തുമൂലം ഖിയ്യിയത്തു് നെഹറത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഉണ്ടെന്നു് ഹസ്രത്തു് അലിക്കു വിവരം കിട്ടുകയും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുവാൻവശം ഈ വിവരം സിയാദിനു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇബ്നുവാൻ സിയാദൊന്നിച്ചു് നെഹറത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെചെന്നു അന്വേഷിച്ചതിൽ അവൻ നിരപരാധികളായ പല മുസ്ലിമീങ്ങളേയും വധിച്ചു. മതാൽ എന്ന സ്ഥലത്തു് കേമ്പടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു അവർ അവിടെ എത്തി ഖിയ്യിയത്തിനെ കണ്ടുമുട്ടി. സിയാദു് ചോദിച്ചു "നീ എന്തുകൊണ്ടാണു് ഞങ്ങളുമായി തെറ്റിപിരിഞ്ഞതു്." അവർ പറഞ്ഞു. "ഇനി ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നേതാവിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ല" സിയാദു് ചോദിച്ചു. "അതിരിക്കട്ടെ നിങ്ങൾ നിരപരാധികളായ പല മുസ്ലിമീങ്ങളേയും വധിച്ചുവല്ലൊ അതു് എന്തുകൊണ്ടു്" അവൻ പറഞ്ഞു. അതു് ഞാനല്ല എന്റെ കക്ഷിയിൽപെട്ട ചില വ്യക്തികളാണു്." സിയാദു:— "എന്നാൽ നീ ഞങ്ങൾക്കു് അവരെ വിട്ടുതരിക." അതു് സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നവൻ പറഞ്ഞതിനെ തുടർന്നു് സിയാദു് ഖിയ്യിയത്തു് പാർട്ടികളും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി ഒരു ഭയങ്കര യുദ്ധം നടന്നു. സിയാദിന്റെ കക്ഷിയിൽനിന്നു രണ്ടുപേരും വധിക്കപ്പെട്ടു. രാത്രി ആയപ്പോൾ ഖിയ്യിയത്തു് അഹ്വാസിലേക്കോടി. സിയാദു് ബസായിലേക്കും പോന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ബാധിച്ച മുറിവുകളാൽ അദ്ദേഹം രോഗി ആയിരുന്നു. ചികിത്സാർത്ഥം അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് ഖലീഫക്കു് അദ്ദേഹം ഒരു സ

ന്ദേശം അയച്ചു. താൻ മുറിവു് ബാധിച്ചു കിടക്കുകയാണെന്നും ഖലീഫയുടെ കല്പന എന്താണെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നും അതിൽ കാണിച്ചിരുന്നു. കത്തു് സൈന്യത്തിൽ വായിച്ചുകേട്ടഉടനെ ഖയ്സിന്റെ പുത്രനായ മഅക്കലു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "തീച്ചയായും അവരെ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചു പാടെ നശിപ്പിക്കണം. അവർ ഒരാൾക്കു് നാം പത്തു് പേർ പോണം." അനന്തരം മഅക്കൽ രണ്ടായിരം പേരുടെ നേതാവായി പുറപ്പെട്ടു. ബസറയിൽനിന്നു് ഒരു ഉത്തമസൈന്യാധിപന്റെ കീഴിലായി 2000 പേരെ ഇവർക്കു് സഹായികളായി അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഖലീഫ അവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റായ ഇബ്നുഅബ്ബാസിന്നെഴുതി. സിയാദിനോടു് മടങ്ങുവാനും എഴുതി. മഅക്കൽ പുറപ്പെട്ടുപോരുമ്പോൾ ഹ: അലി ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിച്ചു. "നിങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടണം. കിബലയുടെ അഹൽകാരെ നേരെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നും ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിൽക്കുന്ന അമുസ്ലിമിനെ മർദ്ദിക്കരുതെന്നും അഹംഭാവം നടിക്കരുതെന്നും അവരെ ധരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി." ബസറക്കാരുടെ സഹായം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മഅക്കൽ അഹ്വാസിലേക്കു് നീങ്ങി. ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ അവരുടെ സഹായികളുമായി കൂട്ടിമുട്ടി. അതിലെ സൈന്യാധിപൻ താഴ്വരയിൽപെട്ട ഖാലിദായിരുന്നു. മഅക്കലും ഖിയ്യിയത്തും തങ്ങളുടെ കക്ഷികളെ യുദ്ധത്തിന്നായി അണിനിരത്തി. പരാക്രമശാലിയായ മഅക്കൽ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്കു് കുതിച്ചുകയറി ശത്രുക്കളിൽ രക്തപ്പുഴ ഒലിപ്പിച്ചു. മഅക്കലിന്റെ പരാക്രമത്തെ കഴിയുന്നത്ര തടുത്തുനിന്നുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ അവർ ഓടേണ്ടിവന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു് ഖിയ്യിയത്തും ഓടി സമുദ്രതീരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ അയ്യായിരത്തോളം ആളുകൾ ഖിയ്യിയത്തിന്റെ കക്ഷിയിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടു. അസിയഹ്ൽബഹറിൽ എത്തിയ ഖിയ്യിയത്തു് അവിടേയും സ്വസ്ഥനായി ഇരിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അവിടത്തുകാരെ ഹസ്രത്തു് അലിക്കു വിരോധിയായി പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ അവിടെയും അവന്നു വലിയ ഒരു സൈന്യം ശേഖരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഹ: അലിയോടു സമരം ചെയ്യുന്നതിലാണു് രക്ഷ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മുദ്രാവാക്യം. അഹ്വാസു് കീഴടങ്ങിയ വിവരത്തിന്നു മഅക്കൽ അലിക്കു കത്തെഴുതി. ആ കത്തു് അലി തന്റെ സൈന്യത്തിൽ വായിച്ചു. അവർ എല്ലാം ഖലീഫയോടു ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു. "ഖിയ്യിയത്തിനെ വധിക്കുകയോ തടവുകാരനാക്കുകയോ ചെയ്യുവോളം വിശ്രമിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു" മഅഖലിന്നു എഴുതുവാൻ. അനന്തരം ഖലീഫ അദ്ദേഹത്തിന്നു എഴുതുകയും അതിനാൽ മഅഖൽ ഫ്റാൻസു് തരണം ചെയ്തു് അസിയാഫ്ൽബഹറിൽ ഏത്തുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഒരു പ്താക അവിടെ നാട്ടി അതിന്റെ കീഴിൽ വരുന്നവക്കെല്ലാം അഭയം ഉണ്ടെന്നും ഖിയ്യിയത്തു് തന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്തതിനാൽ അഭയം ഇല്ലെന്നും അവനെ വധിക്കുമെന്നും അതിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരുന്നു. അവന്റെ ഭാഗത്തു അനവധി കുസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവരിൽ അധികപേരും ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ഒരു ഘോരസമരത്തിന്നുശേഷം ആ സ്ഥലം മഅഖൽ കസ്ഥമാക്കി. യുദ്ധമദ്ധ്യേ നഅ്മാൻ ഖിയ്യിയത്തിനെ കുത്തുകയും ആ കത്തേറു മരുവൻ നിലംപതിക്കുകയും മൃത്യുവിന്നു പാത്രമാകുകയും ചെയ്തു. 170 പേർ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഖിയ്യിയത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശേഷം പേർ പല ഭാഗമായി ഓടി രക്ഷപ്രാപി

ച്ചു. അനവധി പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ഹസ്രത്ത് അലിയെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതിനാൽ അവരെ വിമുക്തരാക്കി. ഒരു വൃദ്ധനായ ക്രിസ്ത്യൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാലും അലിയെ ശകാരിച്ചതിനാലും വധിക്കുകയുണ്ടായി. രിമായിസ് എന്നപേരിൽ ആണ് അവനെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. സക്കാത്ത് നിരോധിച്ചവരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ആയ പലരേയും തടവുകാരാക്കി മഅവിയയുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. ആ അവസരം സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അതിഉച്ചത്തിൽ വായവിട്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരെ അനുഗമിച്ചു. ഈ ദൃശ്യം കണ്ടപ്പോൾ അവർ കൂട്ടത്തോടുകൂടി വിലപിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ദുരവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി. "യാ അബ്ദൽഫള്ൽ, അങ്ങു ഞങ്ങളെ വിലക്കുവാങ്ങി സ്വതന്ത്രമാക്കിയാലും. ആ ഔദാര്യം ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുകയില്ല." അവരുടെ നേരെ കനിവ് തോന്നിയ 2 സംഘത്തിലുള്ളവരെ 5 ലക്ഷത്തിന്നുപകരം അവരെ വിലക്കുവാങ്ങി സ്വതന്ത്രരാക്കിവിട്ടു. പ്രസ്തുത സംഖ്യ ഹ: അലിക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മഅ്ഖർ അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെ ഗഡുക്കളായി ആ സംഖ്യ അടച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു ഉറപ്പു നൽകിയെങ്കിലും അതു അടക്കാഞ്ഞതിനാൽ അലിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുവാനായി കല്പനയുണ്ടായി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം രണ്ടുലക്ഷത്തോടുംകൂടി ഖലീഫയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. ബാക്കി സംഖ്യയും ആവശ്യപ്പെടും എന്നു ഭയന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സിറിയയിൽ ഹ: മഅവിയായെ സമീപിച്ചു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ ഹ: അലി ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "അല്ലാഹു അവനെ ചീത്തയാക്കി. അവൻ ഒരു മാന്യന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ് ആദ്യം ചെയ്തത്. പക്ഷെ ഈ ഒട്ടും ഒരു അടിമ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അവസാനം അവൻ ഒരു കുറുക്കന്റെ വഞ്ചനയാണ് നമ്മോടു പ്രവർത്തിച്ചത്. അവന്റെ കൈവശമുള്ള സംഖ്യ വാങ്ങി ബാക്കി ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു." പിന്നീട് അലി അയാളുടെ ഭവനത്തിൽ ചെല്ലുകയും അതു പൊളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇയാളുടെ സഹോദരൻ ഹ: അലിയുടെ കക്ഷികളായിരുന്നു. മുസ്ലിത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്നു ഇപ്രകാരം എഴുതി. ആ എഴുത്തു് ഫലവാൻ എന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു. അതിൽ മഅവിയ അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്നായി ഉടനെ മഅവിയയെ സമീപിക്കണം എന്നും എഴുതിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത ക്രിസ്ത്യൻ മാലിക്ക് ബ്നു അബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുകയും അദ്ദേഹം അവനെ അലിയുടെ സമീപത്തിൽ എത്തിക്കുകയും ഹ: അലി അവന്റെ കൈ ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞതിനാൽ അവൻ മൃത്യുവിന്നു പാത്രീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

സിറിയൻപട്ടാളം
അലിയുടെ നേർക്ക്

ഈ വർഷം ഹ: മഅവിയ റുഅ്മാനുബ്നുബഷീറിനെ 1000 പട്ടാളത്തിന്റെ അധിപനായി ഇറാക്കിൽപ്പെട്ട ഐനുത്തമറിലേക്കു അയച്ചു. ഹ: അലിയുടെ പ്രതിനിധിയായി അവിടെ ഭരിച്ചിരുന്നതു് മാലിക്ക് ബ്നു കഅ്ബു ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഈ വിവരം ലഭിച്ച ഉടനെ സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി ഖലീഫക്ക് സന്ദേശം അയച്ചു. അതിന്നുപുറമെ തൊട്ടടുത്തുകിടക്കുന്ന മഖ്നിഖ് ബ്നുസലീമിന്നും സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി എഴുതി. മാലിക്കും നുഅ്മാനും

യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. യുദ്ധം കഠോരമായ ഘട്ടം മുഖ്നിഖ് തന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുറഹ്മാനെ 50 പേരുടെ നേതാവായി അയച്ചു. ഇതു സിറിയക്കാർ കണ്ടപ്പോൾ ഇവക്ക് സഹായം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ സന്ധ്യസമയത്തു അവർ പോക്കളം വിട്ടോടി. മാലിക്ക് അവരെ അനുധാവനം ചെയ്തു. ഹ: അലി കൂഫക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ അവർ മടിയരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു. "അല്ലയോ കൂഫാനിവാസികളേ! സിറിയൻ പട്ടാളത്തോട് യുദ്ധത്തിനു ക്ഷണിക്കുമ്പോഴൊക്കെ നിങ്ങൾ ഉടുമ്പുകളെപോലെ മാളത്തിൽ ഒളിക്കുന്നു. ഇതു എത്ര അത്ഭുതം! നിങ്ങൾ വഞ്ചകരാണു. നിങ്ങളുടെ വഞ്ചനയെ അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ."

സുഫ്യാനുബ്നു ഔഫിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 6000 പേരെ മആവിയ വീണ്ടും ഹീത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അയച്ചു. അവിടെയിൽ ആരെയും കാണാഞ്ഞു അവിടെനിന്നും അനാറിലേക്കു കടന്നു. അവിടെ ഹ: അലിയുടെ പ്രതിനിധിയായ മുസ്ലിമുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. മുസ്ലിമിന്റെ കൂടെ 500 പട്ടാളം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും കമീൽ എന്ന ഒരാളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 300 പേർ ഹൈത്തിനെ അക്രമിക്കുന്നവരെ തുരത്തുവാൻ പോയിരുന്നു. അതിനാൽ ശേഷമുള്ള 200 പേർ ക്ഷമാപൂർവ്വം അവരോട് പോരാടിനിന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ അധിപൻ അശ്റഫും 30 പട്ടാളവും നഷ്ടപ്പെടുകയും അവിടെയുള്ള ധനം എല്ലാം അവർ കൊള്ളയടിക്കുകയും മആവിയായുടെ നേരെ മടങ്ങുകയുംചെയ്തു.

മുസ്ലിമുബ്നുഉഖ്ബത്ത് ഔമത്തിലേക്ക്

ഇദ്ദേഹത്തെ ഹ: മആവിയ ഈ വർഷം ഔമത്തുൽജന്തലിലേക്കു അയച്ചു. ഈ രാജ്യക്കാർ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു. അവർ ആരെയും പ്രതിജ്ഞചെയ്തിരുന്നില്ല. മആവിയായെ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുവാനായി അവരെ മുസ്ലിം ക്ഷണിച്ചുവെങ്കിലും അവർ അതു നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഈ വിവരം കിട്ടിയതിനെ തുടർന്നു ഹ: അലി മാലിക്ബ്നുകഅബിന്റെ കീഴിൽ കുറെഞ്ഞ സൈന്യത്തെ പ്രസ്തുത ഔമത്തിലേക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇവരുടെ ആഗമനം മുസ്ലിം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ മുസ്ലിം ഓടേണ്ടിവന്നു. പ്രസ്തുത ദേശക്കാരെ മാലിക്ക് ഹ: അലിയെ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചെങ്കിലും അവർ അതിനു് സമ്മതിച്ചില്ല. തങ്ങൾ ഒരു ആളുടെ കീഴിൽ എല്ലാ ജനങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നവരെ ആരേയും ബൈഅത്ത് ചെയ്യുകയില്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കി. അതിനാൽ മാലിക്ക് മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഹാരിസ്ബ്നു റബ്ബുൽഅബ്ദിയ്യി സിന്ധിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഹ: അലിയുടെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചാണ് ഇദ്ദേഹം സിന്ധികളോട് യുദ്ധം ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹം ധാരാളം ദ്രവ്യങ്ങളും മറ്റും കരസ്ഥമാക്കി സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങി. ഇദ്ദേഹം നല്ല യുദ്ധശാലിയായിരുന്നു. ഹി: 42ൽ മആവിയായുടെ ഭരണകാലം ഖബ്ഖാൻ എന്ന ഒരു രാജ്ഞിവെച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടു. സിന്ധിൽ കടന്ന ആദ്യമുസ്ലിം ഇദ്ദേഹമായിരുന്നുവത്രെ!

ബുസർ യമനിലേക്ക്

ഹി: 40ൽ ഹ: മആവിയ ബിസ്റുബ്നു അർത്താത്ത് എന്ന ഒരാളെ 3000 പേരുടെ നേതാവാക്കി ഹിജാസിലേക്കും യമനിലേക്കും അയച്ചു. ബിസ്റിന്റെ ആഗമനമറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹ: അബൂഅയ്യൂബുൽഅൻസാരി അവി

ടെ നിന്നു് കൂഫയിലേക്കു് പലായനം ചെയ്ത ബിസർ മദീനയിലും പ്രവേശിച്ചു. ആരും അദ്ദേഹത്തോടു യുദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങിയില്ല. അദ്ദേഹം സ്റ്റേജിൽ കയറി ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "അല്ലയോ നജ്ജാർ, സുറൈഖ് എന്നീ വംശക്കാരെ! എന്റെ ശൈഖ് അഥവാ ഹ: ഉസ്മാൻ എവിടെ. ഹ: മആവിയായുടെ കല്പന ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പ്രായപൂർത്തി എത്തിയ ഒരുത്തനേയും ഇവിടെ ജീവനോടുകൂടി വിടുകയില്ലായിരുന്നു. ബനീസൽമത്ത് വംശക്കാർ ജാബിറുബ്നഅബ്ദുള്ളയെ എന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു എന്റെ അടുക്കൽ അഭയമില്ല." അബ്ദുള്ള ഉമ്മുസൽമത്ത് ബീവിയെ സമീപിച്ചു പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ഉമ്മ! ഞാൻ എന്തുവേണം. ഇതു് അസത്യമായ പ്രതിജ്ഞയാണല്ലൊ. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടമായിരിക്കും." ആ മഹതി പറഞ്ഞു "ഞാൻ എന്റെ പുത്രരോടും ബൈഅത്ത് ചെയ്യുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നിങ്ങളും അപ്രകാരം ചെയ്യുക." അനന്തരം അബ്ദുള്ള അയാളുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു ബൈഅത്ത് ചെയ്തു. ചില്ലറ സംഭാഷണം നടത്തിയതിനു ശേഷം ബിസർ മക്കയിലേക്കു് പോയി. അബൂമൂസ തന്നെ വധിക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ അവിടെ നിന്നു ഓടിക്കളഞ്ഞു. പിന്നീടു് യമനിലേക്കു ബിസർ പ്രവേശിച്ചു അബ്ദുള്ളാഹിബ്നുഅബ്ദുൽമദാൻ ആയിരുന്ന അവിടെ ഹ: അലിയുടെ പ്രതിനിധി. അദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനേയും ബിസർ വധിച്ചു കളഞ്ഞു. ഉബൈദുള്ളാഹിബ്നുഅബ്ബാസിന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്ന അബ്ദുറഹ്മാൻ, ഖസമു് എന്നീ രണ്ടു പിഞ്ചുകുട്ടികളേയും അവൻ ജീവനോടെ വിട്ടില്ല. കിനാനിവംശജനായ ഒരാൾ നിർദ്ദോഷികളായ ആ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി വാദം എടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്തു മരണം വരിക്കുകയുണ്ടായി കിനാനി സ്ത്രീകൾ വിലപിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "എടാ ദുഷ്ടാ! പിഞ്ചുപൈതങ്ങളേയും വൃദ്ധന്മാരേയും ഹോമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിന്റെ ഭരണം ശാശ്വതമല്ലെന്നു നീ ദൃഢമാക്കിക്കൊൾക. നിന്റെ ഈ അനീതിക്കു് അവസാനമുണ്ടെന്നും നിനക്കറിയാൻകഴിയും" ഹ: അലിയുടെ കക്ഷികളായ ശിയാക്കൾ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ അവനെ വധിച്ചുകളഞ്ഞു.

ഇബ്നുഅബ്ബാസ് ബസറയിൽനിന്നു്

ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഹി: 40ൽ തന്നെയാണു് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് ബസറയിൽനിന്നു് മക്കയിലേക്കു പോന്നതു്. ഹസ്രത്ത് അലിയെ വധിക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ബസറയിൽ ഗവർണ്ണരായിരുന്നു. എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. ഹ: ഹസൻ (റ) ഹ: മആവിയ (റ) ഇവരുടെ സന്ധി കരാറിലും ഇദ്ദേഹം ഹാജരായിട്ടുണ്ടു്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് ബസറയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കാരണം. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം അബുൽഅസ്വദ് എന്ന ഒരാളുടെ സമീപം പോകുമ്പോൾ അയാൾ അസഭ്യമായ ക്രമത്തിൽ കുറെ സംസാരിച്ചു. അതിനുശേഷം അയാൾ ഹ: അലിക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതി. "നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ഭരണാധികാരിയും വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും പണ്ഡിതനുമാണെന്നു എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ പിതൃസഹോദരപുത്രൻ നിങ്ങളുടെ അറിവുകൂടാതെ കൈവശം കിട്ടുന്നതു് എല്ലാം തിന്നുകളയുന്നു. ഈ രഹസ്യം മറച്ചു

വെക്കാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല. അല്ലാഹു അങ്ങയെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. സലാം." ഇതിനു ഒരു മറുപടി എന്നോണം ഹ: അലി ഇപ്രകാരം എഴുതി. "നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം നല്ലതുതന്നെ. ഈ വിഷയത്തെ പറ്റി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതുന്നുണ്ടു് നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വീക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഗുണത്തിനായി നിങ്ങൾ എന്തും പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സലാം." ഒരു കത്തു് ഇബുനുഅബ്ബാസിനും ഖലീഫ എഴുതി. അതിന്റെ മറുപടിയിൽ ഇപ്രകാരം ഇബു്നുഅബ്ബാസു് കാണിച്ചു. "എന്നെ സംബന്ധിച്ചു അവിടെക്കു ലഭിച്ച വിവരം അവാസ്തവമാണു്. എന്റെ കൈവശമുള്ള ധനം നിക്ഷിപ്തമാണു്. അതിനു ഖജാഞ്ചികളും ഉണ്ടു്. തെറ്റിദ്ധാരണകളെ അവിടുന്നു സത്യമാക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സലാം." വീണ്ടും ഖലീഫ എഴുതി. "നിങ്ങൾ വഴിയായി കിട്ടിയ കരം എത്രയാണെന്നും, എവിടെ നിന്നാണെന്നും എവിടെ സ്ഥാപിച്ചു എന്നും വിശദമായി അറിക്കുക" ഇതിനുള്ള മറുപടിയിൽ ഇബു്നുഅബ്ബാസു് വിശ്വസ്തനായ ഒരാളെ ഓഡിറ്ററായി അയക്കുവാനും അടുത്തുതന്നെ ഈ അധികാരത്തിൽനിന്നു താൻ രാജിവെക്കുകയാണെന്നും ഖലീഫക്കു് എഴുതിയിരുന്നു.

വിധിയുടെ ഗതി.

ഹിജ്റാ 40 ഉം റമളാൻ 19ഉം ആയി ഹ: അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അലി (റ) തന്റെ 63-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു ഖാരിജിയുടെ കയ്യാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അനസു്ബു്നുമാലിക്കു് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. "ഒരവസരം ഹ: അലിക്കു രോഗം ബാധിച്ചു. ഹ: അബൂബക്കർ, ഹ: ഉമർ എന്നിവരോടുകൂടി നബി അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. "നബിയേ! ഇദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടപോലെയാണല്ലൊ രൂപങ്ങൾ കാണുന്നതു്." എന്നു അവർ വിചാരിച്ചപ്പോൾ നബി പറഞ്ഞു. "ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മരിച്ചിട്ടില്ല. കോപത്താൽ നിറയുകയും വധിക്കപ്പെടുകയും ആയിട്ടത്രേ ഇദ്ദേഹം മരണപ്പെടുക." ഒരു ദിവസം ഹ: അലി തന്റെ താടിപിടിച്ചുകൊണ്ടു തലകൊള്ളെ ചൂണ്ടി ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. "ഇതിൽ നിന്നു ഇതിനെ ചുവപ്പിക്കുന്ന (ചായംപിടിപ്പിക്കുന്ന) നിർഭാഗ്യവാനെ എന്താണു് തടയുക." ഉസുമാനുബു്നുമുഗീറത്തു് പറയുന്നു. "ഖലീഫ റമളാനിൽ ഒരു രാത്രി ഹ: ഹസന്റെ വസതിയിൽനിന്നും ഒരു രാത്രി ഹ: ഹുസൈന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും മറ്റൊരു രാത്രി ഹ: അബീജഅ്ഫറിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നും ആയിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നതു്. മൂന്നു പിടി മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളു. വിശന്നവനായി അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ഈ മൂന്നു ദിവസങ്ങളിൽ ഖലീഫ പറഞ്ഞിരുന്നു. നാലാമത്തെ ദിവസം ആസന്നമാകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഹസ്രത്തു് അലി പള്ളിയിലേക്കു യാത്രയായപ്പോൾ അവിടെയുള്ള താറാവുകൾ കൂട്ടത്തോടെ തന്റെ നേരെ കരഞ്ഞടുത്തു. അതു ഒരു അസാധാരണ സംഭവമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഖലീഫ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "അവകളെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുക. അവരുടെ ഉദ്ദേശം നമ്മോടു പറയിക്കുവാനുള്ള കഴിവു് അവയ്ക്കില്ല." ആ പ്രഭാതത്തിലാണു് ഹ: ഖലീഫയെ ഇബു്നുമുൽജം വെട്ടിയതു്.

നികൃഷ്ടനായ ഇബ്നുമുൽജം

ഒരുപ്രാവശ്യംഖലീഫ ഹ:അലി യമനിലെ തന്റെ ഗവണ്മെന്റിക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതി. 'അതായതു് അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനായ അലി യമനിലെ ഗവണ്മെന്റായ ഹബീബുബ്നുമുനജ്ജിബിനു എഴുതുന്നതു്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ എനിക്കു മുമ്പുള്ളവൻ എപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവൊ അതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഭരണത്തിൽ മര്യാദ പാലിക്കേണമെന്നും പ്രജകളുടെ നേരെ കാരുണ്യമുണ്ടാവേണമെന്നും ഞാൻ ഒന്നുകൂടി നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. പത്തുപേരുടെ നേതാവായ ഒരുത്തൻ അവരിൽ മര്യാദ ചെയ്യാഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ രണ്ടു കൈ പിരടിയിലേക്കു വലിച്ചുകെട്ടിയക്രമത്തിൽ ആയിരിക്കും അന്ത്യനാളിൽ അവനെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക. ഈ എഴുത്തു് ജനങ്ങളിൽ വിതരണംചെയ്യുകയും അവരോടു പ്രതിജ്ഞ (ബൈഅത്ത) വാങ്ങുകയും ചെയ്യുക. അവർ പ്രതിജ്ഞ സ്വീകരിച്ചാൽ അവരിൽ സാഹിത്യകാരന്മാരും പ്രധാനികളുമായ പത്തുപേരെ തിരഞ്ഞു എന്റെ അടുക്കലേക്കു അയക്കുക. സലാം.'' കത്തു കിട്ടിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം ബഹുമാനപൂർവ്വം അതു് ചുംബിച്ചു കണ്ണിൽ വെച്ചതിനു ശേഷം ജനങ്ങളിൽ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്നു അവർ എല്ലാവരും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും പത്തു പേർ ഖലീഫയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു പുറപ്പെടുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. നികൃഷ്ടനും നിർഭാഗ്യവാനുമായ അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുമുൽജം അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കൂഫയിൽ ഖലീഫയുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തി അദ്ദേഹത്തെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. സാഹിത്യകാരനും സമർത്ഥനുമായ ഇബ്നുമുൽജം ഖലീഫയെ വളരെയധികം വാഴ്ത്തുകയുണ്ടായി. അവന്റെ പദ്യത്തിന്റേയും ഗദ്യത്തിന്റേയും ഗുണം കണ്ടപ്പോൾ അയാളുടെ പേരും വംശവും ഖലീഫ ആരാഞ്ഞു. മുറാദുവംശജനായ അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നുമുതൽജം ആണ് എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഖലീഫ അവന്റെ മുഖത്തേക്കു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ആപൽഘട്ടത്തിൽ ഉച്ചരിക്കേണ്ട ദിവ്യവചനം ഓതുകയുണ്ടായി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ചോദിച്ചു. 'അല്ലയൊ അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! അങ്ങ് എന്റെ നേരെ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് എന്താണ്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ സൌഭാഗ്യത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളോടു് സമരംചെയ്വാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

ഖലീഫ:— ''മുൽജമേ! ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ വാസ്തവം നീ എന്നെ അറിക്കുമോ.''

മുൽജം:— ''ഉവ്വ്. തീർച്ചയായും അവിടന്നു ചോദിക്കാം ഞാൻ അല്ലാഹുവാണെ ഒന്നും മാച്ചുവെക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.''

അലി:— ''മുൽജമേ! നീ ബാലൻ ആയിരിക്കുന്ന കാലം ഒരു യഹൂദസ്ത്രീയല്ലേ നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. വിലപിക്കുമ്പോൾ അവൾ നിന്നോടുപറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ? എടാ! നിർഭാഗ്യവാനേ! നീ സാലിഹ് നബിയുടെ ഒട്ടകത്തെ അറുത്തവനേക്കാൾ ഭാഗ്യം കെട്ടവനാണ്. നീ അടങ്ങി ഇരിക്കു. അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു പാത്രമാകുന്നതും നരകത്തിനു ബന്ധപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു കഠോര കൃത്യം നീ വല്ലതായാൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും.''

മുൽജം:— "ഉവ്വ്. ഇങ്ങിനെ അവരം ചിലപ്പോരം പറയാറുണ്ട്. പക്ഷെ, ഞാൻ അങ്ങയെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നു."

അലി:— "അതു് വാസ്തവമാണ്. എങ്കിലും നീ ആയിരിക്കും എന്റെ ഘാതകൻ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

മുൽജം:— "എന്നാൽ അങ്ങു് എന്നെ വല്ല ദൂരസ്ഥലത്തേക്കും നാടുകടത്തുക."

അലി:— "അതു വേണ്ട. നീ ഇവിടെത്തന്നെ ജീവിച്ചുകൊൾക. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന എങ്ങിനെ യാണെന്നു അതുപോലെ വരുമാകട്ടെ."

അവൻ ഒരു ദുഷ്യനെപ്പോലെ വേണ്ട ഒത്താശകരം ഖലീഫക്കു് ചെയ്തപ്പോരം അവന്റെ മുഖഭാവവും ആകൃതിയും സ്വഭാവവും നിമിത്തം ഖലീഫ അവനെ വളരെ സ്നേഹിക്കുകയുണ്ടായി. അഞ്ചുവർഷം ഖലീഫ ഒന്നിച്ചു കൂഫയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മുൽജം നഹർവാൻ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചു വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. ഈ വിജയവാർത്ത ഈജിപ്തുകാരോടു അറിയിക്കുവാനായി മുൽജം അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെടാനുള്ള അനുമതി ഖലീഫയോടാവശ്യപ്പെടുകയും ഖലീഫ അതു അവനു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രേമസ്മരണം.

ആഹ്ളാദത്താൽ മതിമറന്നു അഹംഭാവം നടിച്ചിരുന്ന ഒരു യാത്രയായിരുന്നു അതു്. ബനൂതമീമ്വംശക്കാർ തിങ്ങി താമസിക്കുന്ന ഭാഗത്തു് എത്തിയ ഉടനെ സൌന്ദര്യവതിയായ ഖത്താമിയെ അവൻ കാണുകയും പ്രഥമ നോട്ടത്തിൽതന്നെ അവൻ അവളുടെ ഭംഗിയിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ നഹർവാൻ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചിരുന്ന മുൽജം ആണു് എന്നു കേട്ടപ്പോരം യുദ്ധസംഭവങ്ങരം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹത്തിൽ അവരം അവന്റെ സമീപത്തേക്കു ഒരു ഭൃത്യനെ വിടുകയും അവരം അവന്റെ പക്കൽനിന്നു യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ സൌകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അല്പനേരം അവളുടെ ഭവനത്തിൽ ഇരുന്നുപോകാം എന്നും അവനെ ദാസൻ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ട ഉടനെ ഇബ്നുമുൽജം വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും വേഗം അവന്റെ കൂടെ നടക്കുകയും ചെയ്തു. അവരം അവന്റെ ആഗമനം കണ്ട ഉടനെ അവളുടെ സുഖസൌന്ദര്യങ്ങളും വെളിക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി അവിടെ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവളെ കണ്ട ഇബ്നുമുൽജം കുറെ നേരത്തിനു സംസാരിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തനായിത്തീർന്നു. സൌന്ദര്യലഹരി തലക്കടിച്ച അവൻ ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ചു "ഭവതി, എന്തിനാണു് എന്നെ ഇങ്ങോട്ടാക്ഷണിച്ചതു?" ശാന്തസ്വരത്തിൽ അവരം പറഞ്ഞു. "പ്രഭോ! ഞാൻ അങ്ങയെ അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചതു്. കാരണം യുദ്ധത്തിൽ എന്റെ പിതാവും സഹോദരനും ഭർത്താവും മരണം ഉണ്ടു്. അവരുടെ സ്ഥിതി അറിയിച്ചതുനാൽ ഞാൻ അങ്ങയോടുവളരെ നന്ദിയുള്ളവളായിരിക്കും."

ഇബ്നുമുൽജം:— "ഭവതീ! ഈ ഭയങ്കര ഉഷ്ണസമയത്തു് നൽകിയ സൽക്കാരത്തിനും ഞാൻ എന്തു് ഉപകാരമാണു് ചെയ്യണ്ടതു് എന്നു അറിച്ചാലും! യുദ്ധത്തിൽ നിന്റെ ഭർത്താവു്, പിതാവു്, സഹോദരൻ എന്നുവേണ്ട നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട 40 നു താക്കന്മാർ ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ ഖഡ്ഗമേ

റവു മുതിയടഞ്ഞ. ഈ സങ്കടവാർത്ത ഞാൻ എങ്ങിനെയാണു ഭവതിയെ അറീക്കുന്നതു്. ഭവതിയുടെ സൽക്കാരമോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇതു എങ്ങിനെ പറയും ഇനി ഭവതിക്കു വല്ല ആഗ്രഹവുമുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ അറിയിച്ചാൽ ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ ബലിചെയ്തിട്ടെങ്കിലും മഹതിക്കു അതു് സാധിപ്പിച്ചുതന്നേക്കാം." ഈ വാർത്ത അറിഞ്ഞഉടനെ അവൾ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീഴുകയും ഒരു ഭ്രാന്തുള്ള സ്ത്രീയെപോലെ പലതും പുലമ്പികൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ട മുൽജം അവളുടെ ആ ദുഃഖത്തിൽ വ്യസനം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഓരോ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ സമയത്തിന്നുശേഷം അവൾ എഴുന്നേറ്റു ഇബ്നുമുൽജമിന്റെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു അവൻ നിദ്രയിലായിരുന്നതിനാൽ അവൾ അവിടെനിന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി "അല്ലാഹുവേ! എന്റെ ഭാവിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ എനിക്കാരുണ്ടു്. എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ ഞാൻ ആരെയും കാണുന്നില്ല. എനിക്കു ബാധിച്ച ഈ ആപത്തിന്നു പ്രതികാരം ചോദിക്കുവാനായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ തടിയും ചോടിയും എന്നു വേണ്ട എന്റെ എല്ലാധനവും ഞാനും അവന്നു ഉള്ളതാണു്. ആരാണു് ഇതിൽ എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ ഓടിവരുന്നതു്. ഈ സൌന്ദര്യമധു കുടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ ഇല്ലെയൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ അതിന്നു തെയ്യാറാകട്ടെ." ഇബ്നുമുൽജം ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നു ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു. "അല്ലയോ ഭവതീ. സമാധാനപ്പെട്ടൂ! നിന്റെ അഭീഷ്ടം നിവ്വഹിക്കുമെന്നു ഉറപ്പിക്കുക." ഇതു കേട്ട ഉടനെ അവൾ അല്പം ശാന്തയാവുകയും അവളുടെ ആഗ്രഹം നിവ്വഹിക്കുമെന്നു തോന്നുകയാൽ അവളുടെ ഒഴുകേറിയ മാറിടം തുറന്നു അവളുടെ സുവ്വസൌന്ദര്യവും കാണിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ട ഉടനെ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കാമവികാരം കടുക്കുകയും അവളുടെ കൈ പിടിച്ചുവലിച്ചു അരികെ ഇരുത്തി ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയും ഉണ്ടായി. "അല്ലയൊ സുന്ദരീ! നീ സജിയ്യത്തിന്റെ പുത്രി ഖത്താമി അല്ലേ!"

ഇബ്നുമുൽജം:— "ഞാൻ നിന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻവേണ്ടി പല പ്രാവശ്യവും നിന്റെ പിതാവിനോടു് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്തു ചെയ്യാം അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടുപോയി. ഇനി ഈ വിഷയത്തിൽ നീ എന്തു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു."

അവൾ:— "ഭവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ അതിന്നു തയ്യാറാണു്. പക്ഷെ അതിന്നു മുന്നു നിബന്ധനയുണ്ടു്. ഞാൻ ഈ അടുത്ത സമയം എന്റെ ദേഹത്തോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതാണു് ആ കാര്യങ്ങൾ. അതു് നിവ്വഹിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമെ ഈ സൌന്ദര്യം കവർന്നെടുക്കുവാൻ കഴികയുള്ളു."

ഇബ്നുമുൽജം:— "പ്രിയേ! ഈ സൌന്ദര്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തുചെയ്യുവാനും സന്നദ്ധനാണു്. ഭവതി വ്യക്തമാക്കിയാലും."

അവൾ:— "രണ്ടുകാര്യം സാരമില്ല. ഒരു കാര്യമാണു് പ്രയാസമുള്ളതു്."

ഇബ്നുമുൽജം:— "കേൾക്കട്ടെ. എന്തുതന്നെയാവട്ടെ. മടിക്കേണ്ട. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് നിവ്വഹിച്ചേ കഴിയൂ."

അവൾ:— "അതു് എനിക്കു് അറിയാം.

അങ്ങു് ധീരനും സമർത്ഥനും ആണെന്നു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങയുടെ ശൌര്യപരാക്രമമാണു് നഹർവാനിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടിയ ചോരക്കളി.”

ഇബ്നുമുൽജം:— “ഞാൻ ഒരു കായ്യം തീരുമാനിച്ചാൽ അതു നിവ്വഹിച്ചേ വിശ്രമിക്കുകയുള്ളു. അതു് എന്റെ പതിവാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹത്വമാണു് ഖലീഫക്കു് എന്നോടുള്ള പ്രീതിയും ബഹുമാനവും.”

അവൾ:— “എന്നാൽ ആ മൂന്നു കായ്യത്തിൽ രണ്ടെണ്ണം എന്റെ സൌന്ദയ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ എനിക്കു തിനുപകരമായി തരേണ്ടവയാണു്. അതായതു് 1000 ദീനാരേയും 1000 ദാസികളേയും 1000 സ്വർണ്ണവും.”

ഇബ്നുമുൽജം:— “ഭവതീ! ഇതു സാരമില്ല. ഇതു് ഭവതി എപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അപ്പോൾ ഞാൻ തരാൻ തയ്യാറാണു്. മൂന്നാമത്തതു് കേൾക്കട്ടെ.”

അവൾ:— “പ്രിയരേ! ആ കായ്യമാണു് പ്രയാസം. ക്ഷമിക്കു. ഞാൻ പറയാം.”

അവൾ അവളുടെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു അവളുടെ വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം ധരിച്ചു. ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞു. മാണിക്കം, മുത്തു്, വൈരം എന്നീ രത്നങ്ങളാൽ ലങ്കിതിളങ്ങുന്ന കണ്ണാഭരണങ്ങളോടുകൂടി അവൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൾ തുടർന്നു “ഭവാൻ ഈ സുന്ദരിയുടെ അഴകിനും ധനത്തിനും അധികാരം ആരാണെന്നു അറിയുമോ. അതു് ആ ഒരു കായ്യം നിവ്വഹിക്കുന്നവനാണു്.” അവളുടെ നെഞ്ചിന്റെ വണ്ണവും ഭംഗിയും മുടിയുടെ കറുപ്പും മോടിയും കവിളിന്റെ മാർദ്ദവവും ചുണ്ടിന്റെ ചുവപ്പും വെണ്മയേറിയ പല്ലുകളുടെ അഴകും മുൻപല്ലിന്റെ ഇടയിലുള്ള അകൽച്ചയും കൈകാലുകൾക്കു് പ്രകൃതി കൊടുത്ത ആകൃതിയും മധുരമേറിയ സംസാരവും നേത്രത്തിന്റെ കറുപ്പും വെളുപ്പും ഇതെല്ലാം കണ്ടു അവൻ ചകിതനായി. അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. “ഖത്താമീ! നീ സാക്ഷാൽ ഖത്താമി അല്ലേ? നീ സപ്തലോകത്തു നിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന ഒരു ദേവസ്ത്രീയാണോ? എന്തു് നീ തുറന്നുപറയുക! നീ ആരാണെന്നു്.” അവൾക്കു മനസ്സിലായി അവനെ അവൾ വഞ്ചിച്ചുവെന്നു്. ഇനിഎന്തു പറയുന്നുവോ അതു് എല്ലാം അവൻ ചെയ്യും എന്നു അവൾ ഉറപ്പിച്ചു. അവൾ അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “പ്രിയപ്പെട്ട ഭവാൻ! അങ്ങു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ മധു ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഞാൻ തുറന്നു പറയാം, അതു മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ ഇരിക്കുന്ന വാളുകൊണ്ടു് ഖലീഫ അലിയെ വധിക്കൽ ഒന്നുമാത്രമാണു്.,, അതു കേട്ട മാത്രയിൽ അവൻ ഞെട്ടുകയും കോപിഷ്ടനാകുകയും ചെയ്തു. അതുവരെ അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സർവ്വ സന്തോഷങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും ആ ഒരു ശബ്ദം അവനിൽനിന്നുഎടുത്തുകളഞ്ഞു അവൻ തുടർന്നു. “ശപിക്കപ്പെട്ടവളേ! മനുഷ്യനാൽ എന്നുവേണ്ട ഭൂതങ്ങൾക്കുപോലും അപ്രാപ്തമായ ഈ കായ്യമാണോ നീ നിന്റെ കാമുകനോടു കല്പിച്ചതു്? ഇതാണോ സാദ്ധ്യമാവുക?” കുറെ സമയം തല താഴ്ത്തി ഇരുന്നതിനുശേഷം അവൻ വീണ്ടും തുടർന്നു. “ഖത്താമീ! ഹേ: അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി അവർകളെ ആരാണെന്നു നീ അറിയുമോ? അദ്ദേഹം എന്തു അപേക്ഷിക്കുന്നുവോ അതിനു ഉത്തരം അല്ലാഹു തൽക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതാണു്. അദ്ദേഹത്തെ ഭയന്നുകൊണ്ടു് ഭൂമിപോലും വിറകൊള്ളുന്നതായിരിക്കും. മലക്കുകൾപോലും സഹായത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി

യെ ആക്കാണ" വധിക്കുവാൻ കഴിയുക. എന്നതന്നെയൊ അദ്ദേഹം എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും പ്രഥമസ്ഥാനാത്ഥിയായി എന്നെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ ഞാൻ എങ്ങനെയാണ" അദ്ദേഹത്തോട് നന്ദികേട് കാണിക്കുക. ഖത്താമീ! നിനക്കുവേണ്ടി ഈ ഭൂലോകത്തിൽ ആരെ വേണമെങ്കിലും ഞാൻ വധിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാണ"! പക്ഷെ അലിയെ വധിക്കുവാൻ മനുഷ്യരാൽ സാദ്ധ്യമല്ല."

ഖത്താമി:— "പ്രിയ നാഥാ! അങ്ങ" അകത്തേക്കു വരിക. ഇതാ നോക്കു ഈ ഖജാനകം നിറയെ സ്വർണ്ണവും രത്നങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ആണ". ഈ ദ്രവ്യങ്ങളും സൌന്ദര്യവും അനുഭവിക്കാനുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം അങ്ങയ്ക്കു ഇല്ലേ? അങ്ങു ഒരു ഭീരുവാണെന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അലിയെ വധിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു. മുസ്ലീംകളും ഭക്തരുമായ സാധുജനങ്ങളെ കൂട്ടക്കൊല നടത്തുകയും സത്യമില്ലാതെ വിധിക്കുകയും ചെയ്ത അലിയെ വധിക്കുന്നവർക്കല്ലേ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം കൊടുക്കുക. അതു" സമ്പാദിക്കേണമെങ്കിൽ തീച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ ഭാഗ്യത്തിനു അർഹനും ശക്തനും നിങ്ങൾതന്നെയാണെന്നു" എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു". പക്ഷെ നേരിട്ടു അലിയോടു പോരാടി ജയിക്കുവാൻ മനുഷ്യരാൽ സാദ്ധ്യമല്ല. എങ്കിലും അലിയെ വധിക്കുവാനുള്ള യുക്തി ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. അപ്രകാരം നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഭൌതികവും പാരത്രീകവുമായ സൌഭാഗ്യം നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കാം. പ്രിയ നാഥാ: ഇതാ ഈ ഖഡ്ഗം അങ്ങു" പിടിക്കുക. നാല്പതുപ്രാവശ്യം കഠിനവിഷത്തിൽ മുക്കിയടിച്ചതാണ" ഇതു". ഈ വാൾകൊണ്ടല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മമിത്രമാണല്ലൊ. അദ്ദേഹം നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടു" അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കുവെട്ടുക! ഇതാണ" ആ തന്ത്രം. ഉടൻ നിങ്ങൾ മടങ്ങി ഇവിടെ എത്തണം. പിന്നീടുള്ള ജീവിതം ഹാ! ഈ സൌന്ദര്യമധുരങ്ങളുള്ളതാണ". ഇനി നിങ്ങൾക്കു" മടങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ എന്നേക്കാളും സൌന്ദര്യമുള്ള ദേവസ്ത്രീകളുമായി അങ്ങയ്ക്കു രമിക്കാമല്ലൊ?"

ഖത്താമിയുടെ പ്രസംഗംമൂലം കോപിഷ്ഠനായ മൽജം എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു വേഗം പുറപ്പെടാൻ ഒരുങ്ങിയ സമയം അവൾ എണീറ്റു അവനെ അവളുടെ മാറോട് ചേർത്തു ആലിംഗനംചെയ്തു. ചില പദ്യം കണ്ണാനന്ദകരമായ വിധത്തിൽ പാടുവാൻതുടങ്ങി. അതിൽ അവനെ സ്തുതിക്കയും ഹസ്രത്ത" അലിയെ വധിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഗുണഗണങ്ങളേയും അവൾ വർണ്ണിച്ചിരുന്നു, അനന്തരം പെട്ടെന്നു ഒരു വികാരം അവനിൽ കടന്നുകൂടി. ഒരു ഭ്രാന്തനെപോലെ അവൻ സ്വന്തം ദേഹത്തോടുതന്നെ ചില സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. "അല്ലയൊ ദേഹമെ! രണ്ടാൽ ഒരു കാര്യം നീ നിർവ്വഹിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമെ നിന്റെ ഇച്ഛകൾ സഫലീകരിക്കാൻ കഴികയുള്ളു. അതായതു" ഹ: അലിയെ വധിച്ചാൽ നിനക്കു ഭൌതികസുഖവും ചേരും എടുക്കാം, ഒരുപക്ഷെ, നിന്റെ ആഗ്രഹം നിർവ്വഹിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ നിനക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം" എന്നിങ്ങനെ അവൻ സ്വദേഹത്തോടുപറഞ്ഞു തുടങ്ങി. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഗാനങ്ങൾ അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. നിദ്രയുടെ സുഖം അവനു അറിഞ്ഞുകൂടെന്നും ഭക്ഷണം

ആവശ്യമില്ലെന്നും ദുഃഖങ്ങൾ അവന്റെ ദേഹത്തെ കഷ്ണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും മറുമായിരുന്ന ആ പദ്യങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരുന്നത്. മുമ്പ് അവന്ന ഖലീഫയുടെ നേരെ എത്രയോ ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നുവോ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വെറുപ്പ് ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ അവന്ന വന്നുകൂടിയത്. കഴിയുന്ന വേഗം അവന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുവാൻ അവൻ പരിശ്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് യമനിൽ ഉള്ള തന്റെ സഹോദരൻ മരണപ്പെട്ടു എന്ന അറിവു കിട്ടിയത്. അയാളുടെ ധനം വസൂലാക്കുവാൻ വേണ്ടി അങ്ങോട്ട് പുറപ്പെട്ടു. കൂഫാ അടുത്തുവെച്ചു ഒരു കൂട്ടം അക്രമികൾ അവന്റെ മുതൽ പിടിച്ചു പറുകയും അവൻ ആത്മരക്ഷക്കായി ഓടുകയും ചെയ്തു. വിശപ്പിന്റെയും ദാഹത്തിന്റെയും കാഠിന്യംമൂലം പരവശനായ മുൽജം ഒരു വീട്ടിൽ കയറിചെന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടുപേർ അവന്ന ഭക്ഷണവും വെള്ളവും കൊടുത്തു. അവന്റെ ചരിത്രങ്ങൾ ആരായുവാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ഇറാക്കിലേക്ക് പോകുകയാണ് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഹ: അലിയുടെ പാർട്ടിയാണെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കുകയും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ അവനെ വധിക്കണമെന്ന അവർ പരിപാടി ഇടുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ വേഷപകർച്ച കണ്ടറിഞ്ഞ ഇബ്നുമുൽജം സമീപത്തു് രോഗിയായി കിടന്നിരുന്ന പട്ടിയെ തടവിക്കൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "എന്നെ ബഹുമാനിക്കുകയും സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്ത അതിഥികളുടെ പട്ടിയല്ലെ നീ! ഞാൻ നിന്നോടുപോലും എന്റെ നന്ദിയെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതു കേട്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ട അവർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ സഹോദരാ! ഞങ്ങൾ താങ്കളെ സൽക്കരിച്ചുവെങ്കിലും ഹ: അലിയുടെ കക്ഷിയാണെന്നു അറിഞ്ഞ ഉടനെ നിങ്ങളെ വധിക്കുവാൻ ആണ് ഉറച്ചതു്. പക്ഷെ, ഞങ്ങളുടെ പട്ടിയോടു നിങ്ങൾ കാണിച്ച മനോഭാവം ഞങ്ങളെ അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. കാരണം അലി ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരേയും പിതൃവ്യന്മാരേയും മറ്റും നശിപ്പിച്ച ചരിത്രം നിങ്ങൾ അറിയുമല്ലൊ?" അവൻ പറഞ്ഞു. "അല്ലയൊ സഹോദരന്മാരെ! ഞാൻ എന്റെ ചരിത്രം നിങ്ങളെ മറച്ചുവെക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ആദ്യത്തിൽ അലിയുടെ പാർട്ടിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരുങ്ങിയവനാണ്. കാരണംഖത്താമിഎന്ന ലോകസുന്ദരിയെ നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലൊ. ഞാൻ അവളെ കാണുകയും അവളിൽ അനുരക്തനാവുകയും അവളുടെ ഇച്ഛക്കായി അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ ശപഥം ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു." ഇതു കേട്ട ഉടനെ അവരും തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം അവനോടു വ്യക്തമാക്കി. അവരിൽ ഒരുത്തൻ ബർക്കുബ്നുഅബ്ദുള്ളയും മറ്റവൻ ഉമറുബ്നുഅബ്ദുള്ളയും ആണ്. ലോകത്തുനിന്നു് ഹ: അലിയേയും ഹ: മുആവിയായെയും ഹ: അംറുബ്നുആസിയേയും വധിച്ചു ലോകത്തു സമാധാനമുണ്ടാക്കുവാൻ കരുതി ഇറങ്ങിയവരാണ് അവർ. പക്ഷെ, ഹ അലിയെ വധിക്കുവാനാണ് അവക്കു് പ്രയാസമുള്ള കായ്യം. ആ കായ്യം ഇബ്നുമുൽജം ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ മറുള്ളവരെ വധിക്കുവാൻ അവരും ഉറച്ചു. അവർ മൂന്നുപേരുംകൂടി കഅബത്തിൽവെച്ചു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്കയും ഈ കായ്യം റമളാൻ 19-ാംനു വിട്ടുപോകരുതു് എന്നും അവർ തിരുമാനിക്കുകയും ഉണ്ടായി. പ്രസ്തുത ക്രിയകൾക്കായി ബർക്കു ഈജിപ്തിൽ അംറുബ്നുആസിയുടെനേരേയും ഉമർദിംഷി

ക്കിൽ മഅ്വിയായുടെ സന്നിധിയിലേക്കും യാത്രയായി.

ബർക്കു് ഈജിപ്തു് പള്ളിയിൽ കടന്നു. അംറിന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന. ഭരണ പ്രഭാമതമസ്ഥാനത്തിനു അവിടത്തെ ഖാളി ഖാരിജത്തുബ്നുസൈദു് അംറിന്റെ വേഷത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ആണു് വന്നതു്. അംറാണെന്നു ഗണിച്ചു ബക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ വാൾ നീട്ടി. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം മൃതിയടഞ്ഞു. അനന്തരം ബക്കിനേയും വധിച്ചു. മഅ്വിയായെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉമർ അദ്ദേഹത്തെ വെട്ടുകയും ആ വെട്ടു അദ്ദേഹത്തിൽ വലിയ പരുക്കു് ഉണ്ടാക്കുകയും ഉടനെ വൈദ്യന്റെ ചികിത്സമൂലം അദ്ദേഹം രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഉമർ തൽക്ഷണം തന്നെ കൊലശിക്ഷക്കു പാത്രമായി. ഇബ്നുമുൽജം ഖത്താമിയുടെ ഭവനത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു അവിടെചെന്നു് അവൻ വാതിൽ മുട്ടി വിളിച്ചു. ഉടനെ അവൾ അവനെ സ്വീകരിച്ചു ഇരുത്തി. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ആ സ്ത്രീ അവനെ പലവട്ടം ആലിംഗനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവനും തന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കായി കുറെ നിഞ്ഞുവെങ്കിലും അതു് അവൾ അനുവദിച്ചില്ല. അവസാനമായി അവൻ പറഞ്ഞു "ഖത്താമി! ഈ രാത്രി ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി ഖലീഫയെ വധിക്കും. തീർച്ചതന്നെ" ഉടനെ അവൻ വാളെടുത്തു് അതിന്റെ മൂർച്ച നോക്കി അവളുടെ കയ്യിലേക്കു് കൊടുത്തു. അവൾ അതു വീണ്ടും നഞ്ഞാൻ ഉരുട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷെ, അവൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു "അതു് എന്തിനാണു് ഒരു മലയെപ്പോലും പിളർക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഈ ബഡ്ഗം എന്തിനാ വിഷത്തിൽ ഉരുട്ടുന്നു" അവൾ ഉടനെ പ്രിയരെ, ഹ: അലി നിങ്ങൾ വിചാരിക്കും പോലത്തെ ഒരു യോദ്ധാവല്ല. സിംഹത്തെപ്പോലും ജയിക്കുന്ന കൈകളാണു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു്. നഞ്ഞാൽ ഉരുട്ടപ്പെട്ട കാളസർപ്പത്തിനു തുല്യമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നം എന്നു വേണ്ട അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു സമയം ആയിരം പേരോടു് എതിർത്തുനില്ക്കുവാനുള്ള കെൽപ്പുമുണ്ടു്. നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ, സിഫീനിലും, ജമലിലും, നഹർവാനിലും അദ്ദേഹം കാട്ടിക്കൂട്ടിയ പരാക്രമം ഇതുഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിച്ചു പറയുകയല്ല; നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഉപദേശിച്ചതാണു്."

മുൽജം:— "ഖത്താമി! നിന്റെ വാർത്ത മതിയാക്കു! ഞാൻ ഈ രാത്രി അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ആത്മാവിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന കാലൻ (അസ്രായിൽ) ആണെങ്കിലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും."

ഹസ്രത്തു് അലി (റ) വധിക്കപ്പെട്ടു.

ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ ഓമനപുത്രി ഉമ്മുകുൽസൂം ഒരു പാത്രത്തിൽ തൊലിഗോതമ്പിന്റെ രണ്ടു റൊട്ടിയും മറെറാരു പാത്രത്തിൽ പാലും കുറച്ചു ഉപ്പുംകൂടി ഖലീഫയുടെ സമീപത്തിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നു വിരമിച്ച ഉടനെ അദ്ദേഹം അതു് നോക്കി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "പ്രിയ പുത്രി! ഒരു പാത്രത്തിൽ രണ്ടുതരം കറി നിങ്ങൾ എനിക്കു് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, ഞാൻ നബിയുടെ ചര്യകളെ അനുഗമിക്കുന്നവനാണെന്നു്! അവിടുന്നു് ഒരു പ്രാവശ്യവും ഒരു പാത്രത്തിൽ രണ്ടു കറി കഴിച്ചി

ട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ എന്റെ വിചാരണയെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാനാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്? പ്രിയ മകളെ! മേന്മയേറിയ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും വിശേഷപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ അതിന്റെ വിചാരണക്കായി തീച്ചയായും നാളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ നില്ക്കാതെ കഴികയില്ല. ഓമനേ! നിനക്കറിയാമല്ലൊ ഈ ഭൌതികം അതിലെ അനുവദനീയമായ സുഖത്തിലും ചച്ചയുണ്ടെന്നും വിരുദ്ധമായ എല്ലാറ്റിനും ശിക്ഷയുണ്ടെന്നും; എന്റെ സ്നേഹിതനും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനും ആയ നബി എന്നോടു ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പ്രാവശ്യം അവിടുത്തെ അടുക്കൽ ജിബ്രീൽ വരികയുണ്ടായി. ഭൂമിയിലുള്ള സുവ്നിക്ഷേപങ്ങളുടെ താക്കോലും ജിബ്രീലിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. ജിബ്രീൽ പറഞ്ഞു. "അല്ലയോ നബിയെ! അങ്ങയ്ക്കു് സർവ്വോന്നതനായ അല്ലാഹു സലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ മക്കയിലെ പർവ്വതങ്ങളെ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി മുതലായവയാക്കി മാറ്റി ഞാൻ അവിടുത്തെ നേരെ ചലിപ്പിച്ചേക്കാം. ഇതാ നോക്കു. ഇതു എല്ലാം ഭൂമിയിലുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളുടെ താക്കോലുകളാണു്. അവിടെക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതു് എടുത്തുകൊൾക. അല്ലാഹു പരലോകത്തു് അവിടത്തേക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അവകാശത്തിനും ഇതുകൊണ്ടു് കുറവുണ്ടാവുകയില്ല." നബിപറഞ്ഞു "എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ജിബ്രീൽ! ഞാൻ മരിക്കുക ഇല്ലയോ!" ജിബ്രീൽ "തീച്ചയായും അവിടുന്നു മരിക്കാതെ ഇരിക്കുകയില്ല." നബി:— "മരിക്കുന്നവനുള്ള ഭൌതിക സുഖത്തിനു എന്തു് മാത്രമാണുള്ളതു്. എനിക്കു ഈ ഭൌതികസുഖത്തിൽ ആഗ്രഹമില്ല. എന്നെ വിടൂ. ഞാൻ ഒരു ദിവസം വിശന്നവനായും ഒരു ദിവസം വിശപ്പില്ലാത്തവനായും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം. എന്നാൽ വിശപ്പുണ്ടാകുന്ന സമയം എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ എനിക്കു സ്തുതിക്കുവാനും നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കാനും കഴിഞ്ഞേക്കും." സൃഷ്ടികളുടേയും നേതാവായ നബിയേ! അങ്ങു് എല്ലാ ഗുണത്തേയും കരസ്ഥമാക്കി എന്നു ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ടു് ജിബ്രീൽ നബിയെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞു." അനന്തരം ഫാ: അലി ആ പാത്രത്തിൽനിന്നു ഒരു റൊട്ടി എടുത്തു ഭക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും നമസ്കാരത്തിനു നിന്നു. രാത്രിയുടെ കുറെ ഭാഗങ്ങൾ കഴിയുവോളം ആ പ്രാർത്ഥന അങ്ങിനെ നടന്നു. പെട്ടെന്നു ഖലീഫയെ ഉറക്കം ബാധിച്ചു. ഇരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ആ ഉറക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം നബിയെ സ്വപ്നം കണ്ടു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു. "ഹസ്സന്റെ പിതാവേ! അല്ലാഹു അടുത്തനിമിഷംതന്നെ നിങ്ങളെ നമ്മെ കൊള്ളുക്കും. അതുകൊണ്ടു് വേഗം നമ്മെ കൊള്ളെ വരൂ" പെട്ടെന്നു അദ്ദേഹം ഉണരുകയും വീട്ടുകാരെ എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഈ സംഭവം അറിക്കുകയും അവർ എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടിൽ ദുഃഖിക്കുകയും അതിഭീതിയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇബ്നുമുൽജം അന്നു രാത്രി പ്രസ്തുത സ്ത്രീയുടെ ഭവനത്തിൽ സുഖദുഃഖത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി സമയം നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. നിദ്ര അവനെ പിടികൂടുന്നില്ല. രാത്രി അർദ്ധഭാഗമായപ്പോൾ ഒരു മന്ദത അവനുണ്ടായി. പെട്ടെന്നു ഖലീഫയുടെ ബാങ്കുവിളി കേട്ടു. എല്ലാ വീട്ടുകാരും ഞെട്ടി ഉണർന്നു. പക്ഷെ, ഇബ്നുമുൽജം മാത്രം അപ്പോഴും ഉണർന്നിട്ടില്ല. പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഉറക്കംമൂലം അവൻ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. ഖത്താമി ഉടനെ അവനെ വിളിച്ചു ഉണർത്തി. ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. "പ്രിയ നാഥാ! അങ്ങയു

ടെ ഭാഗ്യസൂര്യൻ ഉദിക്കുവാൻ പോകുന്നവല്ലൊ! ആ ശോഭയിൽ അങ്ങു ആറാന്തിക്കുന്നില്ലേ? ഖലീഫ അല്ലേ ബാങ്കു വിളിച്ചതു്. ഈ സമയം അദ്ദേഹം നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. ഈ സമയം നിഷ്ഫലമായാൽ ഇനി അതു് വീണ്ടുകിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. സുജ്ജൂദിലോ....ഒക്കുഇലൊ വെച്ചു ഈ വാൾ കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കുമീതെ വെട്ടുക; ഞാൻ അങ്ങയുടെ വരവ് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് നില്ക്കാം. എന്റെ ഈ മാറിൽ ശയിക്കുവാൻ അങ്ങയ്ക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവതിയായി. അങ്ങയുടെ ഉത്സാഹം ഒന്നു മാത്രമാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം നിറവേറുവാനുള്ള പോംവഴി." അനന്തരം അവൾ അവനെ അഞ്ചുകുട്ടി ചുംബിക്കുകയും അവനു മുന്നോട്ടു ഗമിക്കാനുള്ള പ്രോത്സാഹനമുണ്ടാകത്തക്ക ക്രമത്തിൽ പല പദ്യങ്ങളും പാടുകയും ചെയ്തു. ഖലീഫ ബാങ്കിൽനിന്നു വിരമിച്ചുടൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തോത്രംചെയ്യുകയും നബിയുടെ മേൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം മിഹ്റാബിൽ പ്രവേശിച്ചു നമസ്കാരത്തിനായി നിന്നു. അവിടെപ്പറ്റി മാറിയിരുന്നിരുന്ന ഇബ്നുമുൽജമിനു ആ സമയം വളരെ അനുകൂലമായി കണ്ടു. രണ്ടാമത്തെ റക്അത്തിലെ സുജൂദിൽനിന്നു തലപൊക്കിയ ഉടൻ ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ ആ പുണ്യവാന്റെ തലക്കു ലക്ഷ്യമാക്കി ആഞ്ഞുവെട്ടി. ആ വെട്ടു് സുജൂദിന്റെ സ്ഥാനം വരെതലയിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കി. തൽക്ഷണം ഇമാം മിഹ്റാബിൽ വീണു. അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആ സ്ഥാനത്തു് അതു കാണുവാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തു ചെയ്യട്ടെ, വിധിയുടെ ഗതിയെന്നു് മാത്രമാണു് അതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുവാനുള്ളതു്. ലോകമെ! നീ അടിമതം വഹിക്കേണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം. കലഹം നിന്നെ ഉറ്റുനോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അന്യോന്യം കഴുത്തു അറുക്കുവാനും രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാക്കുവാനും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. നിനക്കു അതിനു് മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകണ്ടയൊ? രാജാധിപത്യം ഉടലെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നീ അതു കണ്ടു് ആനന്ദിക്കേണ്ടയൊ? നികൃഷ്ടരിൽ നികൃഷ്ടനായ വേശ്യാപുത്രാ! നിന്നെയാണൊ അല്ലാഹു ഇതിനുവേണ്ടി നിയോഗിച്ചതു്?

വീണുകിടക്കുന്ന ഖലീഫ അതിഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു "ലോകരെ! ശപിക്കപ്പെട്ട ഇബ്നുമുൽജം എന്നെ വധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവനെ നിങ്ങൾ പിടിക്കുവിൻ!" ഈ മുഴക്കം ജനങ്ങളെ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു. ഇത്ര ഭയങ്കര ശബ്ദം അവർ അതുവരെ കേട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ നാലുപാടും ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരുകൂട്ടം ഖലീഫയുടെ നേരെ തടിച്ചുകൂടി. രക്തം തലയേയും കവിളിനേയും താടിയേയും ചുവപ്പിച്ചിരുന്നു. നേത്രങ്ങൾ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി ഖലീഫ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു "അല്ലാഹുവെ! ഇതു നിന്റെ മഹാനിശ്ചയം. പ്രവാചകരുടെ വാക്കു് സത്യമായി പരിണമിച്ചു" അലിയെ വധിക്കപ്പെട്ട എന്നുള്ള മുഴക്കം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടു് ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ആ നിമിഷത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കൂഫാമസ്ജിദ് വിലാപമന്ദിരമായി പരിണമിക്കപ്പെട്ടു. ഹസ്സൻ, ഹുസൈൻ, മുഹമ്മദ് ഹനീഫ, ഉമ്മുകുൽസും എന്നിവർ തങ്ങളുടെ പിതാവിനെ ദർശിച്ച മാത്രയിൽ ഹൃദയം പൊട്ടുമാറു് വിലപിച്ചുതുടങ്ങി. അതു ശക്തിയായപ്പോൾ ഖലീഫ പറഞ്ഞു. "കാമന മക്കളെ! നിങ്ങൾ എന്തിനു ദുഃഖിക്കുന്നു., വിലപിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഗതിയും ഇതുതന്നെയാണു്." ഭയങ്കരമായ വിഷം ഖലീഫയെ പെട്ട

ന്നു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുത്തി. കുറെ സമയം അങ്ങിനെ കിടന്നു. അനന്തരം ഇബ്നുമുൽജമിനെ ഹസ്രത്ത് ഹസ്സൻ, ഹുസൈൻ എന്നിവരുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. "നന്ദികെട്ടവനെ, ഖലീഫ നിനക്കു ചെയ്ത ഗുണത്തിനുള്ള കൂലിയാണോ ഇതു?" എന്നു് അവർ ചോദിച്ചു. അവൻ മൌനമായി നിന്നു. കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുശേഷം ഖലീഫ കണ്ണു തുറന്നു. അവനെ കണ്ടു. അവനോടായി ചോദിച്ചു. "ഇതു ഭയങ്കര പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ നിന്നെ എന്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഞാൻ നിന്നെ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാണോ നീ ഇപ്രകാരം പ്രവൃത്തിച്ചതു്. പക്ഷെ, നീയാണു് എന്റെ ഘാതകൻ എന്നു എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷെ, നീ പ്രവൃത്തിക്കാത്ത കുറ്റത്തിൽ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു് മതവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻനിന്റെനേരെ അധികാരംപ്രവൃത്തിക്കാഞ്ഞതു്. പ്രിയപ്പെട്ട ഹസ്സൻ! ഇവനെ ബന്ധനത്തിൽ വെക്കുക ഞാൻ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ ശിക്ഷയെസംബന്ധിച്ചു് ഞാൻചിന്തിച്ചുകൊള്ളാം. അതല്ല ഞാൻ ഇതിൽ രക്ഷപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ അവനെ നിങ്ങൾ വധിക്കണം. പക്ഷെ, അവനെ അംഗഭംഗം വരുത്തരുതു്. കടിക്കുന്ന നായയെപോലും അംഗഭംഗം വരുത്തരുതു് എന്നു നബി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതു് അവനും ഭക്ഷിപ്പിക്കുക. ഞാൻ മരണപ്പെട്ട ഉടൻ അവനെ വധിക്കുകയും അഗ്നിക്കു് ഇരയാക്കുകയും ചെയ്യുക." ഖലീഫയുടെ മരണാനന്തരം അവനെ വധിക്കുകയും അഗ്നിയിൽ ഇടുകയും ചെയ്തു. ഖലീഫയുടെ ചുറ്റുഭാഗവും തടിച്ചുകൂടിയ ജനസമൂഹത്തെ നോക്കി ഖലീഫ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "എന്റെ അഭാവത്തിനു മുമ്പായി നിങ്ങൾക്കു് അറിയേണ്ടതു് ചോദിക്കുക" അതിനെതുടർന്നു ജനങ്ങൾ പലതും ചോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ, ഖലീഫയുടെ നാശത്തെ ഭയന്നു ഹ: ഹസ്സൻ അവരെ നിരോധിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് പറയുകയാണു് "ഞാൻ ഖലീഫക്കു് മുറി പറഞ്ഞിയ പിറ്റേ രാത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുകയാണു്. 70 മസ്അലകൾ (മതവിധികൾ) എനിക്കു് ചോദിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷമത കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ മൌനമായിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "അല്ല! ഇബ്നുഅബ്ബാസ്! എന്താണു് ഒന്നും ചോദിക്കാത്തതു?" ഞാൻ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ അങ്ങയെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നില്ല." അലി. "എനിക്കു് ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ചോദിച്ചുകൊൾക!" ഉടനെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ആ 70 മസ്അലകൾക്കു് ശരിയായ ഉത്തരം നല്കി. സംസാരമദ്ധ്യേ കൈകാലുകൾ ചുകന്നുതുടങ്ങുകയും നെറ്റിവിയർക്കുകയുംചെയ്തു. ഹ:മുഹമ്മദ്ഹനീഫ അതുതുടച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം അലി തന്റെ ഓരോ പുത്രരേയും വിളിച്ചു ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു. ഒരു ദീർഘമായ ഉപദേശത്തിനുശേഷമായി ഖലീഫ എന്നന്നേക്കുമായി യാത്രപിരിഞ്ഞു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

ഹ: അലിയുടെ മരണകാലവും മറ്റും.

നാല് കൊല്ലവും ഒമ്പതു മാസവുമായിരുന്നു അലിയുടെ ഭരണകാലം. അറുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നാണു് ബഹുമായ അഭിപ്രായം. കൂഫയിലുള്ള പള്ളിയുടെ സമീപമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖബർ

സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. തന്റെ ഗൃഹത്തിലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്.

വെളുത്ത നിറം, രണ്ടു കണ്ണും വലിയവയാണു്; വലിപ്പവും പൊക്കവും അധികമില്ലാത്ത ഒത്ത ഒരാൾ; വയറു് നെഞ്ചിനേക്കാൾ ഉയരവും അധികം മുടി ഉള്ളവരും താടി വട്ടമായതിനോടുകൂടി തിങ്ങിയവരും രണ്ടു ചുമലിടെ അകലമുള്ളവരും തണ്ടൽകാൽ തടിച്ചവരും മുഖം വളരെ ഭംഗിയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. ഹ: അലി തന്റെ ഗോത്രവഴി റസൂൽ (സ. അ.)യുടെ ഗോത്രവഴി തന്നെയാണു്. തന്റെ ഉമ്മ അബ്ദുമനാഫിന്റെ പുത്രനായ ഹാഷിമിന്റെ മകൾ ഫാത്തിമയാണു്. മാതാപിതാക്കൾ ഹാശിം ഗോത്രത്തിൽപെട്ടതായ ഒരു ഖലീഫ ഇദ്ദേഹവും തന്റെ പുത്രൻ ഹസ്സൻ (റ)വുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാര്യ റസൂലിന്റെ കാമനപുത്രിയായ ഫാത്തിമയായിരുന്നു. ഫാത്തിമ (റ) യുടെ ജീവിതകാലത്തു് അലി രണ്ടാം വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ല. 1) ഹസ്സൻ 2) ഹുസയിൻ 3) മുഹ്സിൻ എന്നീ പുത്രന്മാരുടെ മാതാവു് ഫാത്തിമ (റ)യായിരുന്നു. മുഹ്സിൻ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ മൃതിയടഞ്ഞു. 4) സൈനബ 5) ഉമ്മുകുൽസും എന്നീ രണ്ടു പേരും പ്രസ്തുത മഹതിയുടെ പുത്രികളാണു്.

ഫാത്തിമായുടെ മരണാനന്തരം കിലാബ് ഗോത്രക്കാരിയായ ഉമ്മുൽബനീനയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അതിൽ 6) അബ്ബാസ് 7) ജഅ്ഫർ 8) അബ്ദുള്ള 9) ഉസ്മാൻ എന്നീ പേരുകളായി ജനിച്ചു. ഇവരെല്ലാം ഖർബലായ ഖ്യത്തിൽ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണു്. ഇതിൽ അബ്ബാസ് എന്നവക്കു് സന്താനവഴി അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തമീൻ ഗോത്രക്കാരിയായ ഔലല എന്ന ഒരു സ്ത്രീയേയും വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ ഉബയ്ദുല്ല, അബൂബക്കർ എന്നീ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു് ഇവരും കർബലയിൽവെച്ചു് കാലഗതി പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഉബയ്ദുല്ലായുടെ ഘാതകൻ മുഖ്തറാണെന്നും ഉണ്ടു്. ഇവക്കു് സന്താനപാരമ്പര്യം അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഖസ്അമിയ ഗോത്രക്കാരിയായ അസ്മാ എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ മുഹമ്മദ്, യെഹ്യ എന്നീ രണ്ടു പുത്രന്മാരും ജനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവക്കും സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തഗ്ലബി ഗോത്രക്കാരിയായ സൈഹ്ബാഅ് എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ ഉമർ എന്ന ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. ഉമ്മാമത്ത് എന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ മുഹമ്മദ് എന്ന ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടായി. ഹനീഫിയെ ഗോത്രക്കാരിയായ ഖൗലത്തിനെ വിവാഹം ചെയ്തതിൽ മുഹമ്മദ് എന്ന പേരിൽ ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു മുഹമ്മദ്ബ്നു ഹനീഫ എന്നപേരിൽ പ്രസിദ്ധിനേടിയയോദ്ധാവു്. സഖ്ഫിയ്യ ഗോത്രക്കാരിയായ സഈദ എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ ഉമ്മുൽഅസൻ, റംലത്തു് ഉമ്മുകുൽസും എന്നീ മൂന്നു പുത്രികളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആകെ സന്താനങ്ങൾ പതിനാലു് പുരുഷന്മാരും പതിനഴു് സ്ത്രീകളുമാണു്. ഇതിൽനിന്നു് ഹസ്സൻ, ഹുസ്സയിൻ മുഹമ്മദ്ബ്നുഹനീഫിയ്യ അബ്ബാസ് ഉമർ എന്നി പേർക്കു് മാത്രമെ സന്താനപാരമ്പര്യം അറിയപ്പെട്ടതുള്ളു.

ഹസ്രത്തു് അലിയുടെ സ്വഭാവം.

റസൂലിന്റെ ഭൃത്യനായിരുന്ന അബൂറാ

ഫിഅ്, അലിയുടെ ഖജാന കാവൽക്കാരൻ ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അലി ഖജാനയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അബൂറാഫിഇന്റെ പുത്രിയുടെ കഴുത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന ഒരു മാല കാണപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ മാല ഇവർക്കു എവിടെനിന്നുകിട്ടിയെന്നു കോപസ്വരത്തിൽ ഖലീഫ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. ഖലീഫയുടെ നിർബ്ബന്ധം കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം വ്യസനപൂർവ്വം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ഖലീഫാ! അങ്ങു ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ എന്റെ പുത്രിയെ ഇതുകൊണ്ടു ഭംഗിയാക്കിയെന്നുമാത്രം." ഇതു കേട്ട മാത്രയിൽ ഖലീഫ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഹ: ഫാത്തിമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ച കാലത്തു് ഞങ്ങൾക്കു കിടക്കുവാനും പകൽ ഒട്ടകങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഇട്ടുകൊടുക്കുവാനുംകൂടി ഒരു ആട്ടിന്റെ തോൽ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വീട്ടുജോലിക്കായി ഭൃത്യരൊ ദാസിമാരോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല"

ഒരിക്കൽ സ്വെയിനിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ധനം ഏഴായി ഭാഗിച്ചു. ഒരു റൊട്ടി അതിൽ പെട്ടിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ അതിന്നായി നറുക്കിടുകയും അതു് കിട്ടിയ ആൾക്കു് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ഹ: അലി തന്റെ വീണുപോയ അങ്കി ഒരു ക്രൂസ്ത്യാനിയുടെ അടുക്കൽ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ആ ക്രൂസ്ത്യാനിയെപ്പറ്റി തന്റെ ജഡ്ജിയായ ശുറൈഹിന്റെ കോടതിയിൽ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. "ഇതു് എന്റെ അങ്കിയാണു്." എന്നു് അലി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ ക്രൂസ്ത്യൻ പറഞ്ഞു. "അതു് എന്റെ അങ്കിതന്നെയാണു്." അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞതു് കളവാണെന്നു അവൻ പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ ജഡ്ജി അമീറുൽമുഅ്മിനീനോടു നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷിയുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ പുത്രൻ ഹസ്സനും ഭൃത്യൻ കംബറും ഇതിന്നു സാക്ഷിയാണെന്നു് അലി പറഞ്ഞു. അവർ നിങ്ങളുടെ ആശ്രിതർ ആകയാൽ അവർ നിങ്ങൾക്കു തെളിവുകളായി കണക്കാക്കുകയില്ല." എന്നു ന്യായാധിപൻ പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഖലീഫ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു "ഇതുകൂടാതെ എനിക്കു തെളിവുകൾ ഒന്നുമില്ല." അതിനാൽ കോടതി കേസ് തള്ളുകയും ആ ക്രൂസ്ത്യൻ അങ്കിയുമായി പോകുകയും ചെയ്തു. അല്പം നടന്നതിന്നുശേഷം അവൻ മടങ്ങിവന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു "ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു ഇതു പ്രവാചകരുടെ വിധിയാണെന്നു.! അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജഡ്ജിയുടെ അടുക്കൽ എന്റെ പേരിൽ കേസ്സും ബോധിപ്പിച്ചു. ആ ജഡ്ജി അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു." പിന്നീടു് ആ ക്രൂസ്ത്യാനി ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു. ഈ അങ്കി അലി സിഫീനിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വീണുപോയതാണെന്നു ആ പുതു വിശ്വാസി സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചതിനാൽ അലി സന്തോഷിക്കുകയും ആ അങ്കിയും ഒരു കുതിരയും അദ്ദേഹത്തിന്നു ദാനമായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഖവാരിജികളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം അലിയുടെ പേരിയായി യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഉമറുബ്നു അബ്ദുൽഅസീസിന്റെ ടെർബാറിൽവെച്ചു ഉപവാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. "ജനങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ ഉപവാസി അലിയ്യിബ്നുഅബൂതാലിബാണെ"ന്നു് ഉമർബ്നുഅബ്ദുൽഅസീസ് അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

—★—

ഒഹ്ഹാബിയചരിത്രം

[ഇതു് ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥമായതിനാലും, ഒഹാബികൾ ഹമ്പലിയുടെ കാലത്തു് കലഹിച്ചു് പിരിഞ്ഞ ഖാരിജികളുടെ സന്താന പരമ്പരകളായതിനാലും കേരളത്തിൽ ഒഹ്ഹാബി പ്രസ്ഥാനം വളർന്നുവരുന്നതിനാലും ഒഹ്ഹാബിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചും അല്പം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് സന്ദർഭോചിതമായതുകൊണ്ടാണു് പ്രസ്തുത ചരിത്രത്തെകൂടി പറഞ്ഞു് ഈ ഗ്രന്ഥം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.]

ഒഹ്ഹാബിയത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ

ഒഹ്ഹാബി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻശൈഖ്മുഹമ്മദ്ബ്ൻഅബ്ദുൽഒഹാബ് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 18-ാം നൂറാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഹി: 1115-ൽ നെജിദ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ദർഹിയ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ പേർ അബ്ദുൽഒഹാബ് എന്നും പിതാമഹന്റെ പേർ സുലൈമാൻ എന്നുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വികന്മാർ അറബികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള തെമീൻ ഗോത്രക്കാരാണു്. അക്കാലത്തു് അയിനിയ്യായിലെ ന്യായാധിപനായിരുന്ന തന്റെ പിതാവു്. ശൈഖ്അബ്ദുൽഒഹാബ് ഒന്നിച്ചായിരുന്ന മുഹമ്മദ് ബാല്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. കഥാനായകൻ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പഠിപ്പിലും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും താല്പര്യമുള്ള ആളായിരുന്നു. ആദ്യം പിതാവിന്റെ പക്കൽനിന്നു തന്നെ ഹമ്പലിമദ്ഹബ് അനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയും നഹ്സീർ, ഹദീസു്, അക്കീദ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പാരായണം ചെയ്കയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം മക്കായിൽ ചെന്നു് ഹജ്ജ്കർമ്മം നടത്തി മദീനയിലേക്കുപോയി. അവിടെ അബ്ദുള്ള എന്നൊരു ശൈഖിന്റെ അടുക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം കുറെ കാലം താമസിച്ചു. അവിടെനിന്നു മടങ്ങി നജിദിൽ എത്തി. വീണ്ടും സിറിയായിലെക്കുപോയി. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ബുസറ പട്ടണത്തിൽ കുറെ താമസിക്കുകയും ഈ നാട്ടുകാരനായ മുഹമ്മദ്മജ്മൂഅ് എന്ന ആളുടെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അയിനിയ്യായിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ മുഹമ്മദ് അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ അധിക്ഷേപിച്ചുവെങ്കിലും ആരും അതിനു ചെവി കൊടുത്തില്ല. വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം താമസിച്ചുപോന്ന ബുസറ രാജ്യത്തു് പഴയ തൊഴിൽ എടുത്തപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ക്ഷോഭിച്ചിളകി. അദ്ദേഹത്തെ അവി

ടെനിന്നു ആട്ടിക്കളഞ്ഞു! മാത്രമല്ല ശൈഖ് മുഹമ്മദിനു അഭയം നല്കിയ ഗുരുവിനും നാട്ടുകാരിൽനിന്നു് ചില്ലറ ശല്യങ്ങളുണ്ടായി. ബുസറയിൽനിന്നു് ഓടിയ മുഹമ്മദിനു് വഴിമദ്ധ്യേ വളരെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ഇതു കണ്ടു കരുണതോന്നിയ ഒരുത്തൻ വെള്ളവും മറ്റും കൊടുത്തു് കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി ലെഖീറ എന്ന സ്ഥലത്തു് എത്തിച്ചു കൊടുത്തു.

അവിടെനിന്നു് സിറിയയിലേക്കു് പോകുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും വീണ്ടു മടങ്ങി നെജ്ദ്ദേശത്തിൽപെട്ട ഉറൈമിലാ എന്നിടത്തു് ചെന്നുചേർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് അയിനിയ്യായിലെ ഖാളി ആയിരുന്നുവെന്നു് മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലൊ. അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയുമായി പിതാവു് പിണങ്ങുകയാൽ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായി ഉറൈമിലായിൽ വന്നുചേർന്നു. അവിടെവെച്ചു പിതാവും പുത്രനും വീണ്ടും സന്ധിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ പുത്രൻ നജ്ദ് വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തെ നിശിതമായി ആക്ഷേപിച്ചതിനാൽ പിതാവും പുത്രനുമായി ശണ്ഠവീണു. ഇങ്ങിനെ ഈ വഴക്കു് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പിതാവു് ഹി: 1153ൽ പരലോകപ്രാപ്തനായി. പിതാവിന്റെ അഭാവശേഷം തന്റെ നവീനപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു് പരസ്യമായി ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുതുടങ്ങി. ചിലർ യോചിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ ഉയർന്നു തുടങ്ങി. ആ രാജ്യം അന്നു് പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു ഗോത്രക്കാർ വിഭജിച്ചു ഭരിക്കുകയായിരുന്നു. ശൈഖ് ഒരു കക്ഷിയിൽ ചേർന്നു മറുകക്ഷിയെ അധിക്ഷേപിക്കുകയാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ജീവൻ സുരക്ഷിതമല്ലെന്നു കാണുകയാൽ അദ്ദേഹം അയിനിയ്യായിൽ വന്നുചേർന്നു. ഉസ്മാനുബ്നുഹംന്തു് എന്ന ആളായിരുന്നു അവിടത്തെ ഭരണാധികാരി. തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പരത്തുന്നതിനു തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ നജ്ദ്കാരുടെ രാജാവാക്കുമെന്നു് ആശിർവദിച്ചു. അനന്തരം ശൈഖ് അദ്ദേഹത്തോടു സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ട നജ്ദ്രാജ്യത്തെ സർവ്വാധിപതി ആകാനുള്ള അഭിലാഷത്താൽ ആയിരിക്കണം ഉസ്മാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അഭയം നല്കിയതും പ്രബോധനസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചതും. പ്രബോധനമൂലം ശിഷ്യജനങ്ങൾക്കു് മതഭ്രാന്തു് മൂഴുത്തു് ചിലർ ചില്ലറ നാശങ്ങൾ ചെയ്തശേഷം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സൈദ്ബുനു ചെത്താബിന്റെ കബറിലെ കുമ്പു തകർത്തുകളഞ്ഞു. ഇതറിയുമ്പോൾ ശൈഖിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം അയൽ രാജ്യങ്ങളിൽ പരന്നു. കുചേഷ്ടിതങ്ങൾ കാട്ടി വരുന്ന ശൈഖ് മുഹമ്മദിനെ ഉടൻ കൊന്നുകളഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ താൻ കൊടുത്തുവരുന്ന കപ്പം നിർത്തിക്കളയുമെന്നു് അൽഅഹ്സായിലെ അധിപൻ ഉറൈമിലായിലെ ഭരണാധികാരിക്കു് എഴുതി അയച്ചു. മനുഷ്യജീവനിലുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ രാജ്യത്തു് നിർത്തുന്നതായാൽ ഇനിയും വീണ്ടും ആക്രമം ഉണ്ടാകുമെന്നു കരുതി നാട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. യാതൊരു സ്ഥലത്തും അഭയം കിട്ടാതെ നജ്ദിലെ ചുട്ടുപഴുത്ത മണൽപ്രദേശങ്ങളിൽ നടന്നു കഷ്ടപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് ഹിജറ 1160-ൽ ദർഹിയായിൽ തന്നെ മടങ്ങിയെത്തി. അവിടെ അബ്ദുല്ലാബ്നുശ്ശുവൈലം എന്ന ഒരാളുടെ വീട്ടിലാണ് താമസിച്ചതു്. വിപ്ലവകാരിയായ അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിക്കുന്നതുകണ്ടു അവിടത്തെ അമീർമുഹമ്മദുബ്നുസുഊദ് തന്നെ നേരെ കോപിക്കുമോ? എന്നു ഗ്രാമനായകൻ ഭയന്നു. എന്നാൽ നയജ്ഞനായ ശൈഖ്

സാന്ത്വന വാക്കുകളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീതി നീക്കി. അമീറ് മുഹമ്മദ്ബ്നുസുഊദുമായി അടുത്തുകൂടാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്താണെന്നു ആരാഞ്ഞു. അമീറിന്റെ സഹോദരന്മാരായിരുന്ന മുഷാർ, സെൻയാൻ എന്നീ രണ്ടു പേരെ ആദ്യമായി വശീകരിച്ചു. ഒടുവിൽ അമീറിന്റെ ഭാര്യയായ മൂതാ എന്ന സ്ത്രീയെയും ഏതോ ഉപായത്തിൽ അദ്ദേഹം പാട്ടിലാക്കി. ശൈഖിന്റെ ചില വിശേഷഗുണങ്ങളും പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ സ്നേഹം ജനിച്ചുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ നിരന്തരപരിശ്രമഫലമായി ഭർത്താവിന് ശൈഖിന്റെ നേരെ അനുകൂലാഭിപ്രായമുണ്ടാവുകയും കൂടിക്കാഴ്ചക്ക് ഇടയാവുകയുംചെയ്തു. ആദ്യത്തെ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ അമീറിനു് ശ്രേഷ്ഠതയും ആധിപത്യവും നജിദ്സംസ്ഥാനം മുഴുക്കെ വിജയവും ഉണ്ടാകുമെന്നു് ശൈഖ് അദ്ദേഹിനു വരംനല്കി. രാജ്യം പിടിച്ചടക്കുവാനുള്ള ആശ എല്ലാ രാജാക്കന്മാർക്കും ഉണ്ടാവുന്നതാണല്ലൊ. നാടുപിടിച്ചടക്കുവാനുള്ള കൊതികൊണ്ടോ, പ്രഭാവം വർദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടൊ എന്തൊ മുഹമ്മദ്ബ്നുസുഊദ് ശൈഖിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരത്തുന്നതിനു സഹായിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അവർ തമ്മിൽ കത്തുറച്ച കാര്യത്തിൽ അവസാനം വരെ ഉറച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഖരാർ ചെയ്തതിനു പുറമെ അതിനായി ധർമ്മയുദ്ധവുംകൂടി ചെയ്യാമെന്നു ബൈഅത്തു് ചെയ്തു. ക്രിസ്താബ്ദം 1760ൽ ആണു് ഇങ്ങിനെ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായതു്. ഇതുമുഖേന സുഖമായി പുറത്തിറങ്ങാമെന്നു ആയപ്പോൾ ശൈഖ് തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്വാൻതുടങ്ങി. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കന്നു് ലാഹിലാഹഇല്ലല്ലാഹു എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രസ്തുതവാക്യത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ എല്ലാം മൂലാധാരം. ഇതിനിടെ അമീർ ശൈഖിന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു തമ്മിൽ ഒരു ചാച്ചയും ഉണ്ടാക്കി. അനന്തരം മുൻപറഞ്ഞ ഖരാർ അനുസരിച്ചു വഹ്ഹാബി പ്രസ്ഥാനപ്രബോധത്തിനു ഇരുവരും ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടു.

മതാവേശം പിടിപ്പെട്ട ശൈഖും വിജയാഭിലാഷം നിറഞ്ഞ അമീറും ഒത്തുചേർന്നു ഇസ്ലാംമത നവീകരണം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ രക്തപ്രവാഹവും ജീവനാശവും വർണ്ണിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ മുന്നിൽ സ്വത്തിനെയോ ജീവനെയോ യാതൊന്നു വിലയും കല്പിച്ചിരുന്നില്ല. നിരന്തരം യുദ്ധംകൊണ്ടു നജിദ് മുഴുവനും അൽപ്പാഹസായും അവർ കൈവശപ്പെടുത്തി. അവിടങ്ങളിൽ എല്ലാം ശൈഖിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരത്തി. രാജ്യഭരണം യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം, മതപ്രബോധനം ഇത്യാദികൾ തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു നടത്തുകയും അമീർ കേവലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന കൊള്ളമുതലുകൾ തന്റെ അനുഗാമികളിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു കൊടുത്തുവന്നു. ഇങ്ങിനെ അയൽരാജ്യങ്ങൾ ഓരോന്നായി പിടിച്ചടക്കി. മതപ്രബോധനം ചെയ്തവരുമ്പോൾ ശൈഖ് ഹിജറ 1206ൽ പരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു.

ഔഹ്ഹാബികളുടെ അഭിവൃദ്ധി.

ശൈഖ് മുഹമ്മദ്ബ്നുഅൽഹ്ഹാബിനാൽ സ്ഥാപിതമായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രചാരകസ്ഥാനവും രക്ഷാസ്ഥലവും വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു് നജിദിലെ ഭരണാധികാരികളാണു്. അവരിൽ ചില പ്രധാനികളുടെ ചരിത്രം അനുക്രമമായി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മുഹമ്മദ് ബ്നുസഊദ്.

1760ൽ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ബ്നു അബ്ദുൽവഹാബുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്ത അവസരത്തിൽ ഇദ്ദേഹം നജ്ദ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ദർഇയ്യയെന്ന പ്രദേശത്തിലെ ഭരണാധികാരി മാത്രമായിരുന്നു. ശൈഖുമായി സഖ്യം കഴിഞ്ഞു. ഒഹാബിപ്രസ്ഥാനസംരക്ഷണാധികാരം കയ്യേറ ഉടൻതന്നെ ഇബ്നുസഊദ് അയൽരാജ്യങ്ങളിലേക്കുകണ്ണുവെച്ചുതുടങ്ങി. ഓഹാബിസിദ്ധാന്തംപരത്തുകയെന്നവ്യാജേന അയൽനാടുകൾ ഓരോന്നായിപിടിച്ചടക്കി. പിടിച്ചടക്കിയരാജ്യങ്ങളിൽമുതലുകൊണ്ടാരാളം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നുസ്വന്തംനാട്ടുകാരായദർഇയക്കാർക്കുകൊടുക്കുകയുംതന്മൂലം അവിടത്തുകാർ സമ്പൽസമൃദ്ധരായി തീരുകയും ചെയ്തു. രാജ്യം പിടിച്ചടക്കൽ ഇബ്നുസഊദും ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒഹാബിസം പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ചുമതല ശൈഖ്മുഹമ്മദുമാണ്. ഏകദേശം മുപ്പത് കൊല്ലംകൊണ്ട് നജ്ദ്സംസ്ഥാനം മിക്കവാറും ഒഹാബികൾക്ക് കീഴടങ്ങി. ഒന്നാമത്തെ ഒഹാബിരാജാധിപതിയായ മുഹമ്മദ് ബ്നുസുഊദ് 1790ൽ മരണപ്പെട്ടു.

അമീർ അബ്ദുൽഅസീസ്

തന്റെപിതാവ് തുടങ്ങിവെച്ച കൃത്യം ഇദ്ദേഹമാണ് പൂർത്തിയാക്കിയത്. പിതാവിന്റെ ചുവട്ടടിയിൽകൂടി നടന്നിരുന്ന ഈ പുത്രന്റെ കാലത്ത് ഒഹാബിസം വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. പിതാവിന്റെ അഭാവശേഷം അമീർ അബ്ദുൽഅസീസ് ദൃഷ്ടി ഓടിച്ചത് അയൽരാജ്യങ്ങളിലേക്കായിരുന്നു. അന്ന് ഇസ്ലാം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മ വഹിച്ചിരുന്നതുർക്കി ഖലീഫമാർ യൂറോപ്പുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട ക്ഷീണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഈ അവസരം പാഴാക്കരുതെന്നു കരുതി അമീർ അയൽരാജ്യങ്ങളും ഓരോന്നായി പിടിച്ചടക്കി. അറേബിയ ഭൂഖണ്ഡം മുഴുവൻ ഒഹാബിമതാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കണമെന്ന വാഞ്ഛയോടുകൂടി പടക്കൊരുങ്ങി. യുദ്ധങ്ങളിൽ വിജയിച്ചുപോന്ന ഈ ഒഹാബിയുടെ കുതിരപ്പട്ടാളം ആദ്യമായി ഇസ്ലാമിന്റെ പുണ്യഭൂമിയായ അറേബിയാമാതാവിന്റെ വക്ഷസിൽതന്നെ പതിച്ചു. 1793ൽ ആണ് ഹിജാസികളും ഒഹാബികളും തമ്മിൽ ഒന്നാമത്തെ സംഘട്ടനമുണ്ടായത്. അന്ന് മക്കയിലെ ശരീഫ് ഘാലിബ് എന്ന ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്ഷണത്തിനെ പരാജിതനാകയാൽ അബ്ദുൽഅസീസ് മക്കയും മദീനയും കീഴടക്കി. അനന്തരം ഖൈഫ്, ബഹ്റയിനും പിടിച്ചടക്കി. പിടിച്ചടക്കിയ രാജ്യങ്ങളിൽ മുച്ചൂടും ഏറിയ ഒഹാബിഡെഗ്രം മുറക്കു പ്രയോഗിച്ചു. ഇതിനാൽ പേഷ്യൻ ഉൾക്കടൽ തീരത്തും കിഴക്കെ ഉൾക്കടൽതീരത്തും ഉള്ള ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു വഴിപ്പെട്ടു. അനന്തരം സൈന്യവുമായി ഉമ്മാനിലേക്കു പുറപ്പെട്ട അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന സഹീദ് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഗത്യന്തരമില്ലാതായപ്പോൾ സെഹീദ് അമീറിനു കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. വിജയിയായ അമീർ കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തി, സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി.

ബാഗ്ദാദ് ഗവർണ്ണറായിരുന്ന സുലൈമാൻപാഷ 1797ൽ ഒഹാബികളെ എതിർക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. അൽഅഹ്സായിലെ ഭരണാധികാരി ഈ വിവരം അമീറിനെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു സേനയുമായി പുറപ്പെട്ടു. ഒരു മാസത്തോളം തുടർന്നിന്ന നിരോധനത്തിനുശേഷം രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ സ

ന്ധിയായി. ഈ സന്ധി വളരെ കാലം നീണ്ടുനിന്നില്ല. 1804ൽ അമീർ വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി ഇറാക്കിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. കർബലായിലും മറ്റുമുള്ള കബറുകളിലെ ഖുബ്ബകളും നശിപ്പിക്കണം എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഇതിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം. യൂഫ്രട്ടീസ് നദി കടന്നു ഖുവൈത്തിലെത്തിയിട്ട് ആദ്യമായി പറ്റുമുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളും കീഴടക്കി. അവിടങ്ങളിലെ ജനങ്ങളും ഒട്ടധികം ധനവും ധാരാളം സാമാനങ്ങളും വളരെ അടിമകളും അയച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം അവിടങ്ങളിൽ രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാക്കുകയോ അഴിമതികളും ചെയ്കയോ ചെയ്തില്ല. സൈന്യങ്ങളിൽ കുറെഭാഗത്തെ ഷുവൈഹ, സമാദ മുതലായ ചില അയൽപ്രദേശങ്ങളും പിടിച്ചടക്കുവാനായി അയച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം മഷ്ഹദ് അലിയിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടത്തെ കോട്ട സ്വാധീനമാക്കിയതിനുശേഷം അമീർ തന്റെ സൈന്യത്തെ കർബലായിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അമീറിന്റെ ഒഹാബിത്വം നഗരുപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. ഒഹാബിസൈന്യങ്ങളും ആ പുണ്യഭൂമിയിൽ വെച്ചു ഏതൊരാൾക്കും കേട്ടാൽ രോമാഞ്ചമുണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം കൊലയും കൊള്ളയും കവർച്ചയും വളരെ ദിവസം തുടർന്നുനടത്തി മാത്രമല്ല, ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ അലങ്കോലപ്പെടുത്തി. ഇമാം ഹുസൈന്റെ മഖ്ബറയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വർണ്ണധനങ്ങളും കവർന്നുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കർബാലയിലെ മഖ്ബറാധ്വംസനം ചെയ്തതിനുശേഷം അമീർ സൈന്യസമേതം ദർഹിയ്യായിലേക്കു മടങ്ങി. ഒഹാബികൾ കർബലായിൽ നടത്തിയ ഈ കൂട്ടക്കൊല ഇസ്ലാം സാമ്രാജ്യം മുഴുവൻ വലിയ ഇളക്കമുണ്ടാക്കി. പക്ഷെ, അക്കാലം പേഷ്യക്കാർ റഷ്യയുമായുള്ള യുദ്ധത്തിലും തുർക്കികൾ ആഭ്യന്തരകലഹത്തിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഒഹാബികളെ ഒരു നല്ല പാഠം പഠിപ്പിച്ചു വിടുവാൻ ആരും ഉണ്ടായില്ല. എങ്കിലും ബാഗ്ദാദിലെ ഗവർണ്ണർ കൊള്ളക്കാരെ അനുധാവനം ചെയ്യേണ്ടതിനു ഒരു തുർക്കി സൈന്യത്തെ അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ദർഹിയ്യാക്കു അടുത്ത ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു അമീർ തുർക്കിസൈന്യവുമായി ഏതിർത്തു. ഭയങ്കരമായ ഒരു യുദ്ധത്തിനുശേഷം അവരെ ചിന്നഭിന്നമാക്കി ഒഴിച്ചുകളഞ്ഞു.

ഒഹാബികൾ ഇറാക്കുയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കവേ ഹിജാസ് അവരുടെ പിടിയിൽനിന്നു ഒരു വിധം വിമുക്തമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അവർ വീണ്ടും ഒരു സൈന്യം ശേഖരിച്ചു താഇഫിലേക്കയച്ചു. 1803ൽ അമീറിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ അവിടം പിടിച്ചടക്കിയതിനുശേഷം കഴിഞ്ഞവർഷം കർബലായിൽചെയ്ത ഭീഭത്സവൃത്തികൾ അവിടെ ആവർത്തിച്ചു. ആ കൊല്ലം തന്നെ ജിദ്ദയിൽനിന്നു ഏഴു ദിവസത്തെ വഴിദൂരം തെക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഖുൻഫുദ എന്ന തുറമുഖവും ഒഹാബികൾ പിടിച്ചടക്കി. 1804ൽ അമീർ അബ്ദുൽഅസീസ് ഒരു സൈന്യം ശേഖരിച്ചു തന്റെ പുത്രൻ സഊദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മക്കയിലേക്കയച്ചു. ആ സൈന്യം മക്കാപട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. മൂന്നു മാസക്കാലം നിരോധനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ നിരോധനകാലത്തു മക്കാനിവാസികൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. "ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തീരെ തീർന്നുപോകയാൽ അക്കാലത്തു പട്ടിമാംസം തിന്നുന്നതിനുപോലും അവർ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ഇങ്ങിനെ പുറമെ നിന്നു യാതൊരു സഹായവും ലഭിക്കാ

തെ ശരീഫ് ഖാലിബ് തോല്പിക്കപ്പെട്ടകയും സഊദ് ജയഭേരിയോടുകൂടി പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ അദ്ദേഹം കൊള്ളയും, കൊലയും നിരങ്കുശമായി നടത്തി യതുകൂടാത ഒഹാബിസിദ്ധാന്തം കൈകൊള്ളുവാൻ ജനങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മക്കായിൽനിന്നു പലായനം ചെയ്തു. ജിദ്ദയിയിൽ ശരീഫ്ഖാലിബ് അവിടെ വെച്ച് ഒഹാബികളെ എതുക്കുവാനുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നു. മക്കാവിജയം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സഊദ് സൈന്യസമേതനായി ജിദ്ദയിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ ഏത്തി പതിനൊന്നു ദിവസത്തെ നിരോധനത്തിന്നുശേഷം പട്ടണം കൈവശപ്പെടുത്തി ഷരീഫ് ജേതാവിന്നു കീഴടങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെ കാഴ്ചസാധനങ്ങളും പാരിതോഷികങ്ങളും അയക്കുകയാൽ കർബലയിലേയും മക്കയിലേയും അനുഭവം ജിദ്ദക്കുണ്ടാവാതെ കഴിഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ ഹിജാസിലെ പട്ടണങ്ങളൊരോന്നായി പിടിച്ചടക്കി പുത്രൻ സഊദ് വിജയലഹരിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കെ, പിതാവ് തലസ്ഥാനമായ ദർഹിയ്യയിൽവെച്ച് വധിക്കപ്പെട്ടു. ഹിജറ 1218ൽ പള്ളിയിൽ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെയാണ് അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടതു്. ഘാതകൻ പേഷ്യക്കാരനായ അബ്ദുൽഖാതർ എന്ന പേരായ കുരു ഷീയ്യ ആയിരുന്നു. കർബലായിലെ കബറുകൾ ധ്വംസിക്കപ്പെടുകയാൽ തപ്തഹൃദനായിത്തീർന്ന ഷായുടെ ചാരനായിരുന്നു അയാൾ എന്നു പറയുന്നു. കർബലായിലെ കൂട്ടക്കൊലയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വത്തും കുടുംബത്തിന്നു പ്രതികാരം ചെയ്തതാണ് അയാൾ എന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

അമീർസഊദ്.

പിതാവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ പല യുദ്ധങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ട പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന അമീർസുഊദ് ഒരു പ്രഗൽഭയോദ്ധാവായിരുന്നു. ഏറ്റവും ധീരനും ശൂരനുമായതിന്നുപുറമെ അദ്ദേഹം അനന്യസാധാരണ രൂക്ഷതയുടെ മൂർത്തീകരവും കൂടിയായിരുന്നു. സഹജമായ ക്രൌര്യസ്വഭാവത്തെ ദ്വിഗുണീഭവിപ്പിച്ചു കാണിക്കുമാറുള്ള വലിയ മേൽമീശയും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ അബുഷാരിബ് (മീശക്കാരൻ) എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുപോന്നിരുന്നു. ക്രൌര്യപരാക്രമംകൊണ്ടും ഭയങ്കരാകൃതികൊണ്ടും ഒഹ്ഹാബികൾക്ക് മാതൃകയായി ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒഹ്ഹാബിസത്തിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിതാവുവധിക്കപ്പെട്ട എന്ന വൃത്താന്തം അറിഞ്ഞ പുത്രൻ സഊദ് ജിദ്ദയിൽനിന്നു ദർഹിയ്യായിൽ മടങ്ങി എത്തി. പിതാവിന്റെ സ്ഥാനം കയ്യേറി. ഈ മീശക്കാരൻ അമീർ ഒഹ്ഹാബി കിരീടം ചൂടിയതോടുകൂടി സമാധാനസൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു. അറേബ്യ ഉപദ്വീപു കലഹാന്ധകാരത്തിൽ മുഴുങ്ങി. 1804ൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. 1814ൽ പരമഗതി പ്രാപിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്തു കൊല്ലത്തെ ഭരണം അറേബ്യചരിത്രത്തിൽ ചുവന്ന മഷികൊണ്ട് രേഖപ്പെട്ടത്തെ പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മീശക്കാരൻ അമീർ ആദ്യമായി വേട്ട ആരംഭിച്ചതു് യംബൂഹ മുതലായ കടൽതീരപ്രദേശങ്ങളിലാണ്. അവിടെനിന്നു അദ്ദേഹം നേരെ മദീനയിലേക്ക് തിരിച്ചു. നബി (സ)

യുടേയും ഖലീഫമാരുടേയും കബറുകളിലെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം കവർന്നെടുത്തും ജനങ്ങളെ ഹിംസിച്ചും ഒഹ്ഹാബി ക്ഷായം സേവിപ്പിച്ചു. ഭയപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ ആ മൂക്കന്റെ കൈയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനായി അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെയൊക്കെ ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം മറ്റൊരു സൈന്യത്തെ യമനിലേക്കയച്ചു. ഈ സൈന്യം അവിടെ എത്തി പല പട്ടണങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തിപ്പോന്നു. ഇതു കണ്ട് ഭയാക്രാന്തനായ സൻആയിലെ അമീർ ഒഹ്ഹാബിസം കൈക്കൊണ്ട് ആത്മരക്ഷ നേടി. ഇതിനിടയ്ക്ക് സഊദ് കുട്ടിക്കുടെ മെസോപൊട്ടേമിയായിലേക്ക് (ഇറാഖ്) സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അവിടെ എത്തി ഓരോ സ്ഥലങ്ങളും സ്വാധീനമാക്കി. കഴിയുന്നിടത്തോളം ആളുകളേയും കൊന്നു. കിട്ടുന്നിടത്തോളം ധനവും അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോരുകയായിരുന്നു പതിവ്. കൂടാതെ അറേബ്യയായുടെ മിക്ക ഭാഗവും ചില അയൽനാട്ടുകളും കൂടി കത്തിയതു പോരാതെ ചില ഒഹാബികളും ചേഴ്സുൻ ഉൾക്കടലിൽ എത്തി കടൽക്കൊള്ളയും നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഈ ശല്യം അസഹനീയമായിത്തീർന്നപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മേണ്ട് 1809ൽ ഏതാനും യുദ്ധക്കപ്പലുകൾ അയച്ചു അവരെ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇറാക്കിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെ ഭദ്രമാക്കിയ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഷാമിനേയും തിരിച്ചുവിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. ഹറക്ക് എന്നപേരായ ഒരു ഭൃത്യനെ ഒരു സേനയോടുകൂടി അവിടേക്കയച്ചു. അയാളും സിറിയൻ അതിർത്തികളിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി യജമാനന്റെ തൊഴിൽതന്നെ ആരംഭിച്ചു. ചെന്നായയെ കണ്ട ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപോലെ ജനങ്ങൾ ആ വേട്ടക്കാരന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ജീവരക്ഷാർത്ഥം ഓട്ടം പിടിച്ച ജനങ്ങളെ അനുധാവനം ചെയ്ത അയാൾ ഹലബു പട്ടണംവരെ പോയി. അതിനുശേഷം യൂഫ്രട്ടീസ് മടികടന്നു മറുകരയിലെ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ സ്വച്ഛന്ദം വിഹരിച്ചു. 1810ൽ അമീർ തന്നെ ആറായിരം സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി സിറിയയിലേക്കു ഒരു യുദ്ധയാത്ര ചെയ്തു. വഴിമദ്ധ്യേ അനവധി പട്ടണങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു അനേകം ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കി ധനങ്ങളും കവർച്ച ചെയ്തു നേതാവെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഡമാസ്കസ്സ് (ദിമഷ്ഖ്) പട്ടണത്തിനു സമീപംവരെയെത്തി. ഇങ്ങിനെ ക്രിസ്താബ്ദം 1810 വരെ ഒഹാബികളുടെ ശക്തിയും പ്രാബല്യവും ഏറിഏറി വന്നു. നജ്ദിലെ ഒരു ചെറിയ പട്ടണമായ ദർഹിയ്യായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവർ ഏതാണ്ടു ഒരു അരനൂറ്റാണ്ടുകാലംകൊണ്ടു നജ്ദ് രാജ്യം മുഴുവനും പിടിച്ചടക്കി. ഒഹാബികളുടെ പ്രഭാവം അതിന്റെ മദ്ധ്യന്തത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഏതാനും ചില സമുദ്രതീരപ്രദേശങ്ങളൊഴിച്ചു്, അറേബിയ ഉപദ്വീപു് മുഴുവനും അവർക്കു സ്വാധീനമായിരുന്നു.

ഒഹാബികളുടെ അധഃപതനം

മുൻവിവരിച്ച പ്രകാരം പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് ഒഹാബികളുടെ ശക്തി അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിക്കയാൽ അറേബിയായിലും പുറത്തുമുള്ള മുസ്ലിമീങ്ങൾ ഭയവിഹ്വലരായി. ത്വായിഫ്, മദീന, കർബല മുതലായ പട്ടണങ്ങളും വിട്ടുപരത്തിയ ഒഹാബികൾ ഫലപുഷ്ടിയും ജനബാഹുല്യവുമുള്ള മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ കഥഎന്തായിരിക്കും. ഈ ഭയങ്കര ഭവിഷ്യത്തി

നെങ്കുത്തു ഇസ്‌ലാംലോകത്തെഒഹാബികളിൽ നിന്നു് രക്ഷിച്ചേ തീരുമെന്നു് അന്നത്തെ ഖലീഫ ആയിരുന്ന തുക്കിയിലെ സുൽത്താൻ മഹമ്മദ് തീരുമാനിച്ചു. ഒഹാബിസം എന്ന മഹാരോഗം അറേബ്യവിട്ട പുറംരാജ്യങ്ങളിൽകൂടി വ്യാപിക്കുവാൻ ഇടയായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാകുമായിരുന്നു. അതിനു ഇടവരാതിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒഹബിജന്തുവിന്റെ പത്തികം പറിച്ചുകളയുവാൻ സുൽത്താൻ മുഹമ്മദ് തീരുമാനിച്ചതു് ഏറ്റവും നല്ല ഒരു പ്രവർത്തിയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇസ്‌ലാംലോകത്തിനു് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കടപ്പാടു് ചില്ലറയല്ല. ഈ മഹാകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതിനു സുൽത്താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ആൾ ഈജിപ്ത് ഭരണാധികാരി ആയിരുന്ന പ്രസിദ്ധനായ മുഹമ്മദാലി പാഷായായിരുന്ന മുഹമ്മദലിപാഷാ ഈജിപ്തിനു പ്രത്യേകമായും ഇസ്‌ലാംലോകത്തിനു പൊതുവായും പലേ മഹത്തരങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവനാണു്. അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാകൃത്യം ഒഹാബിധ്വംസനം ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

മുഹമ്മദലി പാഷ വേണ്ട ഒരുക്കത്തോടുകൂടി ഒരു വലിയ സേനയെ തന്റെ സീമന്തപുത്രൻ തുസൂൻപാഷായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വഹ്ഹാബികളുടെ നേരെ അയച്ചു. ഈ സൈന്യം 28 കപ്പലുകളിലായി യംബൂഹ് എന്ന തുറമുഖത്തു് വന്നിറങ്ങി. അവിടെനിന്നു 1811 ആരംഭത്തോടുകൂടി മദീനയെ ലാക്കാക്കി പുറപ്പെട്ടു. അമീറിന്റെ പുത്രന്മാരായ അബ്ദുള്ളായുടേയും ഫൈസലിന്റേയും നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സൈന്യം മദീനക്കടുത്തുള്ള ഉഖൈദായെന്നിടത്തുവെച്ചു ഈജിപ്ഷ്യൻ സൈന്യങ്ങളുമായി കൂട്ടിമുട്ടി. അതിഭയങ്കരമായ ഒരു യുദ്ധംനടന്നു. അതിൽ തുഷ്മൂൻപാഷായുടെ സൈന്യങ്ങൾ പരാജിതരാകുകയും നാലു പീരങ്കികളുൾപ്പടെ ഒട്ടധികം യുദ്ധസാമഗ്രികളും മറ്റു സാമാനങ്ങളും വഹ്ഹാബികൾക്കു് സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിചാരിതമായ ഈ പരാജയത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ക്ഷീണം ക്ഷണേന തീർത്തു് മുഹമ്മദലിപാഷാ വീണ്ടും ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻസൈന്യത്തെ വഹ്ഹാബികളുടെനേരെ അയച്ചു. ആ സൈന്യം 1812 നവമ്പർ മാസത്തിൽ മദീനയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒഹ്ഹാബികളെ അവിടെ നിന്നു പുറത്താക്കി. 1814ൽ തുസൂൻപാഷാ മക്കയും കരസ്ഥമാക്കി. ഇതിനെ തുടർന്നു മിസ്രികളും വഹ്ഹാബികളും തമ്മിൽ പല യുദ്ധങ്ങളുമുണ്ടായി. ഒടുവിൽ ജിദ്ദാ, ഖുൻഫുദാ മുതലായ തുറമുഖങ്ങളും ഈജിപ്ത്കാർ പിടിച്ചടക്കി. ഇതിനെല്ലാം കാരണമായി പല യുദ്ധങ്ങളും നടക്കുകയും ജയാപജയങ്ങൾ കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുംചെയ്തു. വഹ്ഹാബികളെ വിചാരിച്ചപോലെ വേഗത്തിൽ ഒതുക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു് മുഹമ്മദലി പാഷാ തന്നെ അറേബ്യയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടുവന്നു. വഹ്ഹാബികളുമായി അദ്ദേഹം പല കഠിന യുദ്ധങ്ങളും നടത്തി പലയിടങ്ങളിലും വെച്ചു് അവരെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഹിജറ 1229 ജമാദുൽഅവ്വൽ മാസത്തിൽ (ക്രി. 1814) അമീർസുഊദ് തന്റെ 68-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു.

അമീർ അബ്ദുള്ള.

സുഊദിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുള്ള രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റു. അദ്ദേഹത്തിനു പിതാവിനെപ്പോലെതന്നെ സൈനികപരിശീലനം ധാരാളമുണ്ടാ

യിരുന്നുവെങ്കിലും അത്രത്തോളം മനോദാർഢ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകയാൽ ഈജിപ്ത്കാരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു പലേ തോൽവികളും പറ്റുകയും വഹ്ഹാബികളുടെ ശക്തി ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഈജിപ്ഷ്യൻ സൈന്യങ്ങളും മക്കായിൽ പ്രവേശിച്ചു. വഹ്ഹാബികളെ ഹനിച്ച് ഒടുക്കുകയാൽ അവർ സമാധാനത്തിന്നു അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ, മുഹമ്മദലി പാഷായുടെ കഠിനങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലാഞ്ഞതിനാൽ സന്ധി നടന്നില്ല. താമസിയാതെ മുഹമ്മദലി പാഷ മദീനയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെനിന്നു അദ്ദേഹം ജിദ്ദയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ആ പട്ടണവും സ്വാധീനമാക്കി. പിന്നീട് ഇരുസൈന്യങ്ങളും തമ്മിൽ കഠിനമായ പലയുദ്ധങ്ങളും നടന്നു. അവയിലെല്ലാം മിക്കവാറും ഈജിപ്ത്കാർക്ക് തന്നെ വിജയം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്നിമിത്തം വഹാബികൾ 1815ൽ വീണ്ടും സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. അക്കാലം മുഹമ്മദലി ഈജിപ്തിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് സന്ധി സംസാരിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വഹ്ഹാബി ദൂതന്മാർ ഖഹിറായിലേക്ക് പോയി. പാഷായുടെ വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാം സ്വീകരിപ്പാൻ വഹാബികൾ തയ്യാറില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ട് അത്തവണയും സന്ധി നടന്നില്ല. ഇപ്രകാരം ദൂതന്മാർ ഉദ്ദേശം സാധിക്കാതെ മടങ്ങിവരികയാൽ വഹാബികളുടെ ഭാവന പിന്നേയും പിഴച്ചു. അവർ വീണ്ടും യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ കൂട്ടുകയും അങ്ങുമിങ്ങും കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം മഹമ്മദലി തന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ ഇബ്രാഹിംപാഷയെ 1816ൽ സൈന്യസമേതനായി അറേബ്യയിലേക്കയച്ചു. മുഹമ്മദലി, തുഷ്ൻ എന്നീ രണ്ടുപേരുകൾ വഹാബികളെ ഒതുക്കുന്നതിൽ കായ്മയായി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ വഹാബികളുടെ കാലൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു് ഇബ്രാഹീം പാഷയെയാണ്. അദ്ദേഹം വഹാബികളുമായ യുദ്ധത്തിൽ അനിതരസാധാരണമായ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പ്രതിപക്ഷങ്ങളുമായി നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹം തുടരെ വിജയിയായി. വഹാബികൾ പലയിടങ്ങളിൽവെച്ചു തോല്ക്കുകയും അവരുടെ ധൈര്യം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തു. സൈന്യങ്ങൾ ശിഥിലങ്ങളായി പോവുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ പ്രധാനമായതു് 1817ൽ മാവിയായിൽവെച്ചും 1818ൽ ഉനൈസ, ഷഖ്റാ, സർമാ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽവെച്ചും നടന്ന യുദ്ധങ്ങളിലാണ്. ഇങ്ങിനെ തുടരെ രാജയങ്ങൾ പറഞ്ഞും പുറത്തിറങ്ങുവാൻ സാധിക്കാതെയായപ്പോൾ അമീർഅബ്ദുള്ള ശേഷിച്ച സൈന്യവുമായി തലസ്ഥാനനഗരിയായ ദർഹിയ്യായിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. വേണ്ടിടത്തോളം ഭക്ഷണസാധങ്ങളും ശേഖരിച്ചു. അവിടത്തെ കോട്ടയെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ഇബ്രാഹിം പാഷ അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് കോട്ടയെ നിരോധിച്ചു. ഈ നിരോധം കുറെകാലം നീണ്ടുനിന്നു. ഒടുവിൽ മിസർ സൈന്യങ്ങളുടെ പീരങ്കിവെടികൾ സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ 1818ൽ ഹിജറ 1234ൽ വഹാബികൾ കീഴടങ്ങി. കോട്ടയിൽ അഭയംപ്രാപിച്ച വഹാബികൾ കുറച്ചു കാലം വാശിയോടെ എതിർത്തു നില്ക്കുകയാൽ ഈജിപ്ത് സൈന്യങ്ങൾ പട്ടണത്തെ ലാക്കാക്കി തങ്ങളുടെ വലിയ തോക്കുകൾ ധാരാളമായി പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നിമിത്തം തർഹിയ്യാ പട്ടണത്തിന്നു വളരെ നാശങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമീർ അബ്ദുള്ളയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തേയും ഇബ്രാഹിംപാഷ തടവുകാരായി പിടിച്ചു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ

അബ്ദുല്ലായുടെ മകൻ തുർക്കി എന്നൊരാൾ മാത്രമേ രക്ഷപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അനന്തരം തടവുകാരനായ അബ്ദുള്ള ഒരു കാവൽ സൈന്യസമേതം ഈജിപ്തിലേക്കയക്കപ്പെട്ടു. മുഹമ്മദലിപാഷ അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടപോലെ ബഹുമാനിച്ചു സ്വീകരിച്ചശേഷം കാൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പിളിലേക്കയച്ചു. അവിടെ എത്തിയ ഉടൻതന്നെ ഖലീഫയുടെ കല്പനപ്രകാരം തടവുകാരനായ അമീർ അബ്ദുള്ള വധിക്കപ്പെട്ടു.

ഇബ്രാഹിംപാഷ വീണ്ടും ഏതാനും മാസങ്ങൾ ദർഹിയ്യായിൽതന്നെ താമസിച്ചു വഹ്ഹാബികളെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു് വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ അബ്ദുല്ലായുടെ നിര്യാണത്തോടുകൂടി വഹാബിനാടകത്തിലെ ഒന്നാംരംഗം പര്യവസാനിച്ചു. 18-ാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ നജ്ദിലെ ദർഹിയ്യാപട്ടണത്തിൽനിന്ന അമീർ മുഹമ്മദ്ബ്നുസഊദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻവാഴ്ച്ചക്കാരായ അബ്ദുൽ അസീസ്, സഊദ് ഇവരുടെ കാലത്തു് അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചു. അടുത്ത തലമുറക്കാരനായ അബ്ദുള്ളയുടെ കാലത്തു് അധോഗതിയടഞ്ഞതോടുകൂടി വഹാബികചരിത്രത്തിലെ പ്രഥമഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു. ഈ ചെറുവിവരണത്തിൽനിന്ന വഹാബിചരിത്രത്തിന്റെ രൂപമെന്തെന്ന വായനക്കാർക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ശൈഖ്മുഹമ്മദ്ബ്നു അബ്ദുൽവഹാബിനാൽ കത്തിക്കപ്പെട്ട ഒരു അരനൂറ്റാണ്ടിലധികം കാലം മങ്ങാതെ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ കലഹാഗ്നിയിൽ അറേബ്യക്കും തുർക്കുമണ്ടായ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും ഇന്നിന്നതെല്ലാമാണെന്നു വിവരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇബ്രാഹിംപാഷാ ദർഹിയ്യായിൽനിന്നു ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ മുഅമ്മർവംശജനായ മുഷാരി എന്ന ആൾ അവിടത്തെ അമീറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അനന്തരം വളരെ കാലത്തേക്കു സുഊദ്ഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ഭാഗത്തും അവരും മുഅമ്മർ, റഷീദ് ഈ ഗോത്രാംഗങ്ങളും തമ്മിൽ വേറൊരു ഭാഗത്തുമായി നജ്ദിലെ ഭരണാധികാരത്തിന്നായി നിരന്തരം പിണങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇബ്രാഹിംപാഷ ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങിപോകുന്നതിന്നുമുമ്പ് തന്നെ നജ്ദിന്റെ തലസ്ഥാനം ദർഹിയ്യായിൽനിന്നുരിയാസിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടിരുന്നു. രാജ്യാവകാശികളായി പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവർ ഇങ്ങിനെ കലഹിച്ചു രാജ്യത്തു സമാധാനം നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇടക്കിടെ ഈജിപ്ത് സൈന്യം വന്നു അവരെ മയ്യാദപഠിപ്പിച്ചു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ നജ്ദ്രാജ്യം അബ്ദുള്ളയുടെ മരണശേഷം അരനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തോളം അന്തഃഛിദ്രങ്ങളോടേയും ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങളോടേയും കളരിയായി ഭവിച്ചു. ഇത്രയും കാലത്തിന്നുള്ളിൽ എട്ടുപത്തുപേർ നജ്ദുസിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടരാവുകയും ഉത്തരക്ഷണത്തിൽതന്നെ ബഹിഷ്കൃതരാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അബ്ദുൽഅസീസ്

ദ്വിതീയൻ

ഇങ്ങിനെ വടി എടുത്തവൻ വേട്ടക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ കിടന്നിരുന്ന നജ്ദ്രാജ്യത്ത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സുഊദ്വംശജനായ അബ്ദുറഹ്മാൻ എന്നൊരാൾ പ്രബലനായി വന്നു. എന്നാൽ കുറച്ചുകാലം മാത്രമെ അദ്ദേഹത്തിന്നു രിയാ

സുൽത്താൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവംമൂലം അദ്ദേഹം രാജ്യം ഉപേക്ഷിച്ചു തന്റെ പുത്രൻ (ഇപ്പോഴത്തെ സുൽത്താന്റെ പിതാവു്) അബ്ദുൽഅസീസ് ഒന്നിച്ചു അവിടെനിന്നു ഓടി കുവൈത്തിൽചെന്നു അഭയം പ്രാപിച്ചു ക്രമേണ പിതാവിനു രാജ്യഭരണത്തിനുള്ള ആഗ്രഹമെല്ലാം വിട്ടുമാറി എങ്കിലും പുത്രനു കൊതി ഏറിക്കൊണ്ടുവന്നതേയുള്ളൂ. 1905ൽ ഹിജറ 1320ൽ യുവാവായ അബ്ദുൽഅസീസ് ഏതാനും സഹചരന്മാരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. ഒരുദിവസം അർദ്ധരാത്രി രിയാസുപട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഗൂഢമാർഗ്ഗേന കൊട്ടാരത്തിനകത്തു കടന്നു. അവിടത്തെ രാജാവിനെ ചതിയിൽ കൊന്നു അദ്ദേഹം നജ്ദിലെ അമീറായിരിക്കുന്നു എന്നു പരസ്യപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരം ഒരുദിവസം നജ്ദ്കാർ പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ തങ്ങളുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഒരു പുതിയ ആൾ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഇങ്ങനെയാണു് ഇപ്പോഴത്തെ സുൽത്താന്റെ പിതാവു് (ഇബ്നുസഊദ്) നജ്ദ് സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണംചെയ്തതു്. അദ്ദേഹത്തിനു് അന്നു സുമാർ 20 വയസ്സു് മാത്രമെ പ്രായമുള്ളൂ. അടുത്തുതന്നെ റഷീദ്ഗോത്രക്കാരുമായി പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നുവെങ്കിലും അവസാനവിജയം ഇബ്നുസഊദിനു തന്നെ ലഭിച്ചു. റഷീദ് ഗോത്രത്തെ കീഴടക്കിയതിനുശേഷം അബ്ദുൽഅസീസ് അയൽ രാജ്യങ്ങൾ ഓരോന്നായി പിടിച്ചു തന്റെ രാജ്യം വിസ്തീർണ്ണപ്പെടുത്തുവാൻ യത്നിച്ചുവന്നു. 1911—12ൽ ബാൾക്കാനിലെ നാലു രാജാക്കന്മാർ ഒത്തുചേർന്നു ആഭ്യന്തര പരിഷ്കരണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തുർക്കിയോടു് യുദ്ധത്തിനു് പുറപ്പെടുകയും തുർക്കിയെ യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങൾ എല്ലാം തട്ടിപ്പറിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തഞ്ചംനോക്കി ഇബ്നുസഊദ് ഖലീഫയായ തുർക്കിസുൽത്താന്റെനേരെ വാളയുത്തുകയും അന്നു തുർക്കിയുടെ അധീനത്തിലിരിക്കുന്ന അൽഅഹ്സാ, ഖത്തൈഫ് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു് തുർക്കികളെ സഹായിക്കേണമെന്നു ഖലീഫ ചെയ്ത അപേക്ഷയെ തിരസ്കരിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ഒരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി തുർക്കിയെ ഉപദ്രവിക്കുക എന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശത്തിൽ പ്രേരിതനായി നജ്ദിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കായ്മായി ബാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ചില വ്യവസ്ഥകളോടുകൂടി ബ്രിട്ടനുമായി ഒരു സന്ധിയിൽ ഒപ്പുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അമീർ എന്ന പേർ മാറ്റി അബ്ദുൽഅസീസ് ദ്വിതീയൻ, സുൽത്താൻ എന്ന നാമം പരസ്യപ്പെടുത്തി.

ഇന്ത്യയിലെ വഹ്ഹാബികൾ

വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ പലേടത്തും കണ്ടുവരാറുള്ള അഹ്ലുൽ ഹദീസ് എന്ന ഒരു സംഘക്കാരെപ്പറ്റി വായനക്കാരിൽ പലരും കേട്ടിരിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ ഇവരുടെ കേന്ദ്രം പഞ്ചാബാണു്. വടക്കെ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും ഈ സംഘക്കാരിൽപ്പെട്ട ചിലരെ കാണാറുണ്ടു്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലും ഈ സംഘക്കാർ ഇല്ലാതില്ല. ഇവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കു് വഹ്ഹാബികളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുമായി വളരെ സാദൃശ്യമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ സംഘം വഹാബിസത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ പതിപ്പാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വിചാരിക്കാൻ ധാരാളം കാരണങ്ങളുണ്ടെന്നതാണും. എന്നാൽ അഹ്ലുൽ ഹദീസ് സംഘത്തിനു വഹാബിസവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും ഈ

സംഘം ഒഹാബിസത്തിനു വളരെ മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഇസ്ലാമിയത്തിലെ നാലു മദ്ഹബുകളും ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ സംഘം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും മൌലവി സിദ്ദീഖ് ഹസൻഖാൻ പറയുന്നു. ഇപ്പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അഹ്ലുൽഹദീസു ഒരു പ്രത്യേക സംഘമേ അല്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ ആദിമ രൂപം മാത്രമാകുന്നുവെന്നാണ്. പക്ഷേ, ഒഹാബികളും ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ് പറയുന്നതും. ഇസ്ലാമിലെ ഓരോ കക്ഷികളും വാദിക്കുന്ന ഈ വാദത്തിന്റെ നിരർത്ഥതയെയുക്തിപൂർവ്വം വേറൊരു ടിക്കിൽ മൂന്നിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സിദ്ദീഖ് ഹസ്സൻ പ്രഭൃതികളുടെ ഈ വാദം ശ്രദ്ധാർഹമേയല്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

സംഗതിയുടെ പരമാർത്ഥം ഏതാണ്ട് ഇങ്ങിനെയാണ്. വഹാബിസം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പോ, ഉണ്ടായതിനുശേഷമോ എന്നുമാത്രമേൽക്കായാലും വഹാബിസിദ്ധാന്തങ്ങളോടു വളരെ അനുഭവമുള്ളൊരുകൂട്ടർ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 18-ാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭത്തിനുമുമ്പ് അക്കൂട്ടർക്ക് ഇവിടെപ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നേയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഇവിടത്തെക്കൈവശത്തിലും ധാരാളം വെടിമരുന്നു കിടന്നിരുന്നുവെന്നതിനു സംശയമില്ല. വഹാബി അറേബ്യൻ നജ്ദ് രാജ്യത്തുനിന്നു ഉഗ്രനാദത്തോടുകൂടി പൊട്ടിയപ്പോൾ ചില ചില്ലുകൾ തെറിച്ചു ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തും പതിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകയാൽ അവസ്ഥാനുസരണം ഇവിടേയും ചില പൊട്ടലും ചീറലുമുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. ഇങ്ങിനെ ഇന്ത്യൻ വഹാബിസത്തിൽ നിന്നു ഇവിടത്തെ സമുദായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടായ വിക്ഷോഭം മതവിഷയത്തിൽ നിഷ്പക്ഷവാദികളായ ഗവർമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയെകൂടി ആകർഷിച്ചു. അക്കാലത്ത് നജ്ദിലെ വഹാബികളുടെ പേര് ലോകമെങ്ങും അസഹനീയമായ ഉഗ്രന്ധം പരത്തിയിരുന്നു. വഹാബിയെന്നാൽ ദുഷ്ടഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂർത്തികരണമായ ഒരു ജന്തുവെന്നതെ ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ ഗവർമേണ്ടിനു തങ്ങളുടെ നേരെയുണ്ടായ സംശയം, ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ വെറുപ്പുള്ള രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ അഹ്ലുൽഹദീസുകാർ തങ്ങൾ ഒഹാബികളല്ലെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തു. എന്നാൽ നജ്ദിലെ വഹാബിമാരുതൻ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ വീശിയപ്പോൾ അതിന്റെ തരംഗങ്ങളാൽ നീതരായവർ ഈ അഹ്ലുഹദീസുകാർ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

ഇന്ത്യൻഒഹാബിസത്തിന്റെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി "മതാഹിബുൽ ഇസ്ലാം" മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ സംഗ്രഹിച്ചു ചുവടേ ചേർക്കുന്നു.

ഔദ് സംസ്ഥാനത്തിൽപെട്ട ബറേലി ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന സയ്യിദ് അഹമ്മദ് എന്ന ഒരാളായിരുന്നു വഹാബിവിത്തു ആദ്യമായി ഇന്ത്യയിൽ വിതച്ചതു്. ഈ സയ്യിദ് അഹമ്മദിനു ഒരു വിപ്രോൻ എന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം മതവിഷയത്തിൽ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ "തസവ്വുഫ്" അല്ലെങ്കിൽ ഇൽമുൽഅഖായിക്ക് എന്നു പറയുന്ന "സൂഫിസ"ത്തിൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ബാഹ്യങ്ങളായ മതാചാരങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തികാണിക്കാതെ ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൽ (ബാത്തിനിയ്യ) കൂടി സഞ്ചരിക്കാറുള്ള "ദർവ്വേഷ്" സംഘത്തിൽപെട്ട ഒരാളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം സയ്യിദ് സാഹിബു പ്രസിദ്ധ മതപണ്ഡിതനായ ഷാഹ്ഇസ്മായീലുള്ള

(ഡൽഹി) യുടെ പുത്രൻ ഷാഹ അബ്ദുൽ അസീസിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്നു. മക്കായിലേക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേകസംഘത്തിന്റെ നേതാവ് ആയിരുന്നുവെന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതികാണുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ വഹാബി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആദ്യമായിപ്രബോധനംചെയ്തിട്ടുള്ളതു് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നുവെന്നു ഇന്ത്യയിലെ വഹാബിസത്തെക്കുറിച്ചു എഴുതീട്ടുള്ളവർ എല്ലാംസമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. സയ്യിദുസാഹേബു ക്രിസ്താബ്ദം 1822ൽ ഹജ്ജ് കഴിഞ്ഞു ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങി തീവ്രമായ വഹാബിപ്രചരണം ആരംഭിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ആദ്യമായി വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ പലേടത്തും ചുറ്റിനടന്നു മതപ്രചരണം ചെയ്തു. സയ്യിദവംശനെന്നല്ല ഒരു വൈരാഗിയും കൂടി ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഒട്ടധികം ജനങ്ങൾക്കു ഇദ്ദേഹത്തിൽ ഭക്തിയുണ്ടാവുകയും ശിഷ്യന്മാർ വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. ഡൽഹിയിൽ മൌലവി മുഹമ്മദ്ഇസ്മാഈൽ എന്നൊരു പ്രധാന ശിഷ്യൻ ഇദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. മതപാണ്ഡിത്യത്തിലെന്നപോലെതന്നെ വാഗ്മിതയിലും സയ്യിദ്സാഹിബിനു വലിയ സ്ഥാനമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു കുറവുകളും മൌലവി മുഹമ്മദ്സാഹിബിനാൽ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു മൌലവിയും നല്ല വാഗ്മിയും ആയിരുന്നു. "തഖ്വിയത്തുൽഈമാൻ" "മൻസിബേഇമാമത്ത്" മുതലായിപലഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയായ വഹാബിപ്രസംഗങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വല്ലാതെ ഇളക്കമുണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഇന്ത്യൻജനതയെ ഇളക്കിയതിനുശേഷം 1822ൽ സയ്യിദ്സാഹിബു് സിക്കുകാരുടെനേരെ ജിഹാദ് (മതയുദ്ധം) പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. 1824ൽ സിക്കുകാരുടെ കൈവശമായ പെഷവാറിന്നടുത്തെത്തി. തദ്ദേശികളായ പട്ടാണികളെ ശേഖരിച്ചു യുദ്ധമാരംഭിച്ചു. അതിർത്തിപ്രദേശത്തിലെ പട്ടാണികൾ എല്ലാം ഹനഫികളും മതവിഷയത്തിൽ വലിയ ദൃഢവിശ്വാസക്കാരുമായിരുന്നു. സയ്യിദുസാഹിബിന്റെ പുതിയനിർദ്ദേശങ്ങളോടു് തങ്ങൾക്കുള്ള അനുഭവം കൊണ്ടല്ല അവർ ഈ വഴക്കിൽ ഏർപ്പെട്ടതു്. അക്കാലം സിക്കുകാരിൽനിന്നു അവർക്കു കുറെയധികം പീഡനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അതിനു പ്രതികാരമായി അവർ ഇതിൽ ഏർപ്പെട്ട എന്നേയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ പട്ടാണികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി 1828ൽ സയ്യിദുസാഹേബു പെഷവാർ ജയിച്ചടക്കി. വിജയാനന്തരം അദ്ദേഹം ആ ദേശത്തെ കാബൂൾ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ദോസ്തമുഹമ്മദ്ഖാന്റെ സഹോദരൻ സുൽത്താൻ മുഹമ്മദ്ഖാനെ ഭരമേല്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഏറെതാമസിയാതെതന്നെ അതു് സിക്കുകാർക്കു് മടക്കികൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ 1829ൽ പെഷവാർ വീണ്ടും സിക്കുകാരുടെ അധീനത്തിലായപ്പോൾ പട്ടാണികളുടെ നിറം മാറി. ക്രൂരന്മാരായ അവർ ഉടനെ വഹാബികളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. അവരിൽ പലരേയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടുസയ്യിദുസാഹിബിനും ശിഷ്യൻ ഇസ്മാഈൽസാഹിബിനും വല്ലാതെ ധൈര്യക്ഷയമുണ്ടായി. അസ്ഥിരചിത്തന്മാരായ പട്ടാണികളെ വിശ്വസിച്ചു വലിയ കായ്ങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു ദോഷമാണെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. പെഷവാറിൽ ഉണ്ടായ പരാജയം സയ്യിദ്സാഹേബിൽ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തിനു ഉലച്ചൽ തട്ടിച്ചു. അതിനെതുടർന്നു സയ്യിദ്സാഹേബു ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിപ്പാൻ അർഹനാണോ എന്നൊരു ശങ്കയും ജന

ങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അദ്ദേഹം ഒരു ഇമാമ് ആകാൻ യോഗ്യനല്ലെന്നു് വിധിപ്പെഴുതുകയും ചെയ്തു.

കയ്യുക്കുകൊണ്ടു് കാര്യം നടക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ സയ്യിദ്സാഹേബു് ഒരു കരണം മറിച്ചൽനടത്തി. സിക്കുകാരിൽനിന്നു നേരിട്ട പരാജയം പട്ടാണികളുടെ പ്രതിക്രിയ പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പരന്ന അപവാദം ഇവയെല്ലാം ചെന്നപ്പോൾ പഴയ സമ്പ്രദായം മുഴുവനും ഇനി നടക്കുകയില്ലെന്നു സയ്യിദ്സാഹിബിനു ബോദ്ധ്യമായി. അതുകയാൽ തന്റെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച ഇപ്പോൾ ജിഹാദ് പാടില്ലെന്നു അദ്ദേഹം നിരോധിച്ചു. പക്ഷെ, ഈ കരണംമറിച്ചൽകൊണ്ടും ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. എങ്കിലും ഈ വേലിയിറക്കത്തെ തടുത്തുനിർത്തുവാനായി ഇസ്മാഈൽസാഹിബു തന്റെ വാഗ്ദാഡി മുഴുവൻ പ്രയോഗിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുനോക്കി. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതീട്ടും പരിശ്രമിച്ചു എന്നിട്ടും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. സയ്യിദ്സാഹിബിൽ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം ജനങ്ങളിൽ നാൾക്കുനാൾകുറഞ്ഞുവന്നു. ഒടുവിൽ 1831ൽ സിക്കുകാരുമായുണ്ടായ ശണ്ഠയിൽ യുദ്ധക്കളത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി. അതോടൊപ്പംതന്നെ ഗുരുവോടൊന്നിച്ച ശിഷ്യനും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. സയ്യിദ്സാഹിബു ഇങ്ങനെ അകാലമരണമടഞ്ഞുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം വിതച്ച വിത്തു് തീരെ നശിച്ചുപോയില്ല. മൌലവി അബ്ദുൽ ഹയ്യ് മൌലവി ഇദായത്തലി, വിലായത്തലി എന്നീ മൌലവിമാരും സയ്യിദിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. അനുഗാമികളുടെ നശിച്ചുവരുന്ന ഉത്സാഹത്തിനു ശിഷ്യന്മാർ ഒരു കെട്ടുകഥയുണ്ടാക്കിവിട്ടു. സയ്യിദ്സാഹിബുമരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഏതോ ഗുഹയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഷിയാക്കളുടെ മഹദിയെപോലെ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷനാകുമെന്നുമായിരുന്നു ഇതിന്റെ സാരം. ഇതുകാരണം സയ്യിദ്സാഹിബിൽ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം വീണ്ടും ഉജ്ജീവിച്ചു. കൂടാതെ ഇസ്മാഈൽസാഹിബിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച പ്രചാരവേല ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു. പാറ്റ്നാ പട്ടണത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച ഈ വഹാബിപ്രസ്ഥാനം ക്രമേണ മറുഭാഗങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങി. പലയിടത്തും പലവക അസ്വസ്ഥതകൾക്കു കാരണമായി. ഇങ്ങിനെയിരിക്കയാണു് 1856ൽ ഇന്ത്യൻ ശിപായിലഹള ആരംഭിച്ചതു്. ലഹളയുടെ വ്യാപ്തിക്കു വഹാബികളുടെ മതഭ്രാന്തു് വളരെ സഹായകമായിത്തീർന്നു. തന്നിമിത്തം ലഹള വല്ലാതെ ശക്തിപ്പെടുകയും പലേയിടത്തും പരക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകയാൽ വഹാബികൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ നിഗ്രഹത്തിനു ലക്ഷ്യമായിത്തീരുകയും അവരിൽ പലർക്കും ഉപദ്രവങ്ങൾ നേരിടുകയും ചെയ്തു.

സയ്യിദ്സാഹിബിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരാളാണു് പെഷാവാർകാരനായ ഇമാംമുഹമ്മദ് സർഫ്രാസാർ എന്ന ഭോഹം അദ്ദേഹം നജ്ദിലെ അമീറന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ഫൈസലിന്റെ മകൾ അബ്ദുള്ളായുടെ പുത്രിയെ വിവാഹംചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഈ വിവാഹം നജ്ദിലേയും ഇന്ത്യയിലേയും വഹാബികൾക്കു് പരസ്പരബന്ധവും ചാർച്ചയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി നടത്തീട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

സയ്യിദ്സാഹിബിന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായിരുന്ന മുഹമ്മദ് ഇസ്മാഈൽസാഹിബു് ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ കൂടിആയിരുന്നുവെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ "തഖ്

വിയത്തുൽ ഈമാൻ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു "മതാഹ്ബുൽ ഇസ്ലാമി"ൽ ചില ഭാഗങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതു വായിച്ചാൽ മതകാര്യത്തിലും ആളുകളെ കാഫിറാക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഇന്ത്യൻ വഹാബികളും നജ്ദിലെ വഹാബികളേക്കാളും ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

വഹാബികളുടെ ഈ അസഹിഷ്ണുതാസ്വഭാവംകൊണ്ടു അവർ ഇന്ത്യയിൽ പലയിടത്തും അഹ്ലുസുന്നികളുമായി ഉരസ്സുവാൻ ഇടയായി. ലാഹ്പൂർ; അമൃതസർസ്സ്, ലധിയാനാ, മീററ, താജ്പൂർ, ദർഭംഗാ, പാറ്റ്നാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒക്കെ വഹാബികളും ഹനഫികളും തമ്മിൽ ശക്തിയോടെ വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഈ വഴക്കുകളിൽ മിക്കതും നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കികൊണ്ടു തന്നെയായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ വഹാബികളും അവരുടെ നജ്ദിലെ ഗുരുക്കന്മാരെപോലെതന്നെ മതത്തിന്റെ നാരായവേരിൽ കത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വഴക്കുകൾക്കു കാരണമായിട്ടുള്ളതു പ്രായേണ മതത്തിന്റെ മൂല സിദ്ധാന്തങ്ങളല്ല. നേരെ മറിച്ചു ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ ഫൈച്ചികനിയമങ്ങൾ (ഇഷ്ടംപോലെ എടുക്കാവുന്ന) ആണു്. നമസ്കാരത്തിൽ ആമീൻ ചൊല്ലുന്നതു ഉറക്കെയൊ പതുക്കെയൊ, "റുകൂഇൽ" നിന്നു ഉയർന്നശേഷം കൈ ഉയർത്തണമോ, വേണ്ടയൊ, അത്തഹിയ്യാത്തിൽ ചൂണ്ടുവിരൽ ഉയർത്തണമോ വേണ്ടയോ? നമസ്കാരത്തിൽ കൈകെട്ടുന്നതു നെഞ്ചിന്നുനേരെ താഴെയൊ പൊക്കിളിന്നു മീതെയൊ വേണ്ടതു്. ഇത്യാദിയായിരുന്നു വാദവിഷയങ്ങൾ. ഇത്തരം തർക്കങ്ങൾ കേരളത്തിലും കുറവല്ല. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾകൊണ്ടായിരുന്നു ഇന്ത്യൻ വഹാബികൾ മതപരിഷ്കരണത്തിനു ഇറങ്ങി നാടൊക്കെ കുട്ടിച്ചോറാക്കിയതു്. ഈ വക വിഷയങ്ങളിലൊക്കെ തങ്ങളെ തുടരാത്തവരെ അവർ മതഭ്രഷ്ടരെന്നും മതമില്ലാത്തവരെന്നും ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. ഈ ആക്ഷേപം സഹിക്കവയ്യാതെ ആയപ്പോൾ ഹനഫികളും പകരംവീട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങി. എന്തിനേറെ പലയിടത്തും കുട്ടവും കുറിയുമായി കോടതിവരെ എത്തി. ഇങ്ങിനെയുണ്ടായ വഴക്കുകളും കേസ്സുകളുംകൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെ പോലീസ് കമ്മീഷ്ണർ ഒരു ഉപായം ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം രണ്ടു കക്ഷികളിലേയും പ്രധാനികളെകൊണ്ടു ഒരു സന്ധിപത്രമെഴുതി രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ആ സന്ധി പത്രത്തിൽ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട 30 ഉലമാക്കൾ ഒപ്പിട്ടിരുന്നു. ഡൽഹിക്കാരൻ നസീർ ഹുസൈൻസാഹിബു് ലക്നോവിലെ മൌലവി അബ്ദുൽ ഹലീംസാഹിബു് മുതലായവരൊക്കെ അതിൽ ഒപ്പിട്ടിരുന്നു. ഹിജറ 1298 ദുൽഖഅദ മാസം 26-ാംനു-യാണ് സന്ധിപത്രം എഴുതപ്പെട്ടതു്. സന്ധിയുടെ സാരം ഇരുകക്ഷികളുടെയും വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ പരസ്പരം സംഹിഷ്ണുത പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു കക്ഷിയുടെ പ്രവൃത്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മറുകക്ഷി തടയരുതു് എന്നും പ്രസംഗവേളകളിൽ സ്വപക്ഷസ്ഥാപനാർത്ഥം വേണ്ടതു് പറയുക അല്ലാതെ പ്രതിപക്ഷഖണ്ഡനം അരുതെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു. വഹാബികൾ കാരണമായി നസ്രാണിയായ ഒരു പോലീസു കമ്മീഷണർ മുസ്ലീങ്ങൾക്കു മതസന്ധിയുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുവാൻ സംഗതിയായി. നഊദുബില്ലാ! വിധി വൈപരീത്യം എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ. നവാബ് മൌലവി സയ്യിദുമുഹമ്മദ് സിദ്ദീഖ്

ഹസ്സൻഖാന്റെ പേർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പലയിടത്തും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ഒഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പലതുകൊണ്ടും വിദ്യകൊണ്ടും സ്ഥാനംകൊണ്ടും പേരുകൊണ്ടും വളരെ ഔന്നത്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ആളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെപറ്റി വായനക്കാർ എല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്.

ഹി: 1248ൽ ആണ് ഹസ്സൻഖാൻ ജനിച്ചതു്. ജന്മഭൂമി ബറേലിയും വാസസ്ഥലം ഖന്നൂജുമായിരുന്നു. ഹൈദരാബാദിലെ ഖാസിയായിരുന്ന ഷൈഖ് ഹുസൈൻ അൻസ്വാരി ഡൽഹിക്കാരനായ മഹ്ത്തിസദ്ദീൻ, ലക്ക്നോക്കാരനായ മൌലാന യഅ്ഖൂബ് മുതലായ പണ്ഡിതന്മാരുടെപക്കൽനിന്നു് അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. ഇബ്നുതീമിയ, ഇബ്നുജൌസി, ഇസ്മാഈൽയമാനി, മുഹമ്മദ്ഷൌക്കാനി മുതലായ വിദ്വാന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം അധികമായി പാരായണം ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഖാൻസാഹിബ് ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പരിശ്രമശീലനും പാരായണപ്രിയനുമായി കാണപ്പെട്ടു. അറബി, ഉർദു, പാർസി ഈ ഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹം അനവധി പുസ്തകങ്ങളും എഴുതീട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറബു ഗദ്യരചനരീതി സരസവും സാഹിത്യഗാംഭീര്യത്തോടു കൂടിയതുമാണ്.

ഹി: 1275ൽ ഭോൽപ്പാൽ രാജ്ഞിയുടെ ക്ഷണനമനുസരിച്ച് സിദ്ദീഖ്ഹസൻഖാൻ അവിടെക്കു പോന്നു. വേണ്ടേ ആചാരോപചാരങ്ങളും ചെയ്തിട്ട സർക്കാർ സമ്മീസ്സിൽ പ്രതിമാസം 75രൂയുടെ ഒരുപണിയും രാജ്ഞിതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു. അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ മീർമുൻഷിയുടെ ഒഴിവുവന്നപ്പോൾ 200രൂ മാസ്സടിയായി അദ്ദേഹം അതിലേക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി ചില്ലറ രാജകീയസ്ഥാനവും കിട്ടുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു അടുത്തുതന്നെ വരുവാൻ ഇടവന്ന മഹാഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉദയകിരണങ്ങൾ മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളു. അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യനക്ഷത്രം ഉദയം ചെയ്തു. അതു അന്നത്തെ ഭോപ്പാൽ രാജ്ഞിയായിരുന്ന ഷാഹ്ജഹാൻബീഗംസാഹിബാ അദ്ദേഹത്തെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിച്ചതായിരുന്നു. ഈ വിവാഹം നടന്ന ഉടനെ പ്രതിമാസം 2000രൂ അലവൻസും അനേകലക്ഷം ഉറുപ്പിക വരുവാള്ള ജാഗീർകളും ഭോപ്പാൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു. കൂടാതെ രാജ്ഞിയുടെ ശുപാർശിയനുസരിച്ച "നവാബുദ്ദൌലാ" എന്നും മറ്റുമുള്ള ചില സ്ഥാനപ്പേരുകളും ആചാരവെടികളും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കയുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ ധനസംബന്ധമായ ക്ലേശങ്ങൾ എല്ലാം നീങ്ങി. അസാധാരണമായൈശ്വര്യങ്ങൾഎല്ലാം സിദ്ധമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ അറബുകൃതികളെല്ലാം ലക്ഷക്കണക്കായ ഉറുപ്പിക ചിലവാക്കി അടിപ്പിച്ചുവരുത്തി. ആ പുസ്തകങ്ങൾക്കെല്ലാം ഇസ്ലാംലോകത്തു് ധാരാളം പ്രചാരമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്കപുസ്തകങ്ങളും ഒഹാബിസിദ്ധാന്തത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും പ്രബോധനം ചെയ്കയുംചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. പഠിപ്പുകൊണ്ടും പരിശ്രമംകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥരചനകൊണ്ടും ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു പദവി പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു വലിയ ദോഷമുണ്ടായിരുന്നു. അതാകട്ടെ, സംഭവങ്ങളേയും അന്യാഭിപ്രായങ്ങളേയും വേണ്ടവണ്ണം ചുച്ചെയ്യായെ സ്വീകരിച്ചുകളയുക എന്ന സ്വഭാവമായിരുന്നു. തന്റെ സ്വൽ കലാവല്ലഭത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിക്കൂട്ടേണമെന്നല്ലാ

തെ എഴുതുന്നതെല്ലാം രേഖയാക്കുകയാണെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുസ്തകങ്ങളിൽ വലിയ അബദ്ധങ്ങളും വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതു സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. സയ്യിദ് അഹ്മദ്ഖാന്റെ വഹാബിസം നജ്ദിലെ വഹാബിസത്തേക്കാൾ എത്രയോ കാഠിന്യം കുറഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽകൂടി വഹാബിസം എവിടെപോയാലും ഏതു പേരിലായാലും വഹാബിസമല്ലാതാകുവാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനത്തെ വഹിക്കുന്ന ഭോപ്പാലിലും ഒരു വഹാബിസം കൊണ്ടു എന്തെന്നില്ലാത്ത അനർത്ഥമുണ്ടായി. സിദ്ദീഖ് ഹസ്സൻഖാൻ ക്രമേണ രാജ്ഞിയെ വശീകരിച്ചു ഭോപ്പാൽരാജ്യത്തു മുഴുവൻ വഹാബിസം കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. തന്നിമിത്തം രാജ്യത്തിൽ വളരെ അസ്വസ്ഥതയുണ്ടായി. ഭോപ്പാലിലും പുറത്തുമുള്ള ജനങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്കു പരാതികളയച്ചു. ഈ പരാതിമൂലം വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തിയശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ എല്ലാം മടക്കി എടുത്തുകളഞ്ഞു. ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികൾ ഒട്ടധികം കുറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ചുമത്തുകയുണ്ടായി. ഉദ്ഭരണം, ജനദ്രോഹം, ഹിന്ദുക്കൾ, ഷിയാക്കൾ, ഹനഫികൾ ഇവരെ അന്യായമായി ദ്രോഹിക്കുക ഇവ അതിൽ പ്രധാനമായതായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങളാൽ വെറുപ്പുകാരനായ സിദ്ദീഖ് ഹസ്സൻഖാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ വിരോധികളെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതുമായ ഒട്ടനേകം പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിവിട്ടു. നജ്ദിലെ വഹാബികളുമായി നമ്മുടെ രാജ്ഞിക്കു ബന്ധമില്ലെന്നും തങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഉണ്മാംക്ഷികളാണെന്നും അറിയുന്നതിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. പിന്നീടു് സാദ്ധ്യമായ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽകൂടിയും എല്ലാം അദ്ദേഹം വഹാബിസത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഹി. 1307ൽ അദ്ദേഹം കാലഗതിയടഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ വഹാബികൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ വിരോധികളാണെന്നു അറിഞ്ഞതോടുകൂടി ഇന്ത്യൻ വഹാബികൾ വളരെപരുങ്ങലിലായി. നിയമനിർമ്മാണസഭ മെമ്പറായിരുന്ന ഡാക്ടർ ഹണ്ടർ മുതലായവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ഈ സംശയത്തെ വല്ലാതെദൃഢപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ ഇന്ത്യയിലെ വഹാബികൾ ആപൽകരമായ ഒരു പതനത്തിലെത്തി. യാതൊരു മാറ്റവും കാണാതെ തങ്ങൾ വഹാബികളല്ലെന്നു അവർ നിഷേധിച്ചുതുടങ്ങി. തങ്ങളെ വഹാബികളെന്നു വിളിക്കുന്നവരെപറ്റി ആവലാതിഗവർമ്മേണ്ടിലേക്കു ബോധിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ആവലാതികളുടെ ശല്യത്താൽ ഇക്കൂട്ടരെ വഹാബികൾ എന്നു വിളിക്കരുതു് എന്നു് 1887ൽ ഇന്ത്യാഗവർമ്മേണ്ടും പഞ്ചാബ് ഗവർമ്മേണ്ടും ഒന്നുകൂടി ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇക്കൂട്ടർ ഐമുഖല്ലിദ് എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കാലക്രമേണ ആ പദത്തിനും വഹാബി ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ പേരും കൊള്ളാതെയായി. അതിനാൽ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ, യുണൈറ്റഡ് പ്രോവിൻസ്, പഞ്ചാബ്, ബോംബെ, മദ്രാസ് എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള അഹ്ലുഹദീസുകാർ ചേർന്നു ഗവർമ്മേണ്ടിനു ഒരു ഹരജി അയച്ചു. അതിലെ താല്പര്യം തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വഹാബി എന്ന

പേർ നിന്ത്യയതുപോലെ ഗൈറുമഖല്ലിദ് എന്ന പദവും നിന്ത്യണമെന്നും അഹ്ലുൽഹദീസ് എന്നല്ലാതെ യാതൊരു പേരും തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ആയിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു അവരുടെ അഭീഷ്ടം സാധിക്കുവാൻ ഒരു ഗവമേണ്ടു ആജ്ഞയും പുറപ്പെടീച്ചു. അതിനാൽ ഇന്ത്യയിലെ വഹാബികൾക്കു ഇപ്പോൾ സാവ്വതികമായിനടപ്പിലിരിക്കുന്ന പേർ അഹ്ലുൽഹദീസു എന്നാകുന്നു. കേരളത്തിലും വഹാബികൾ പലപ്രകാരത്തിലും പ്രചരണങ്ങളും കഴപ്പുങ്ങളും നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. തിരൂരങ്ങാടി അവരുടെ കേരളകേന്ദ്രമാണെന്നു് പറയാം സഊദിയ അറേബ്യയിൽനിന്നു് പ്രചരണത്തിന്നായി ഇവക്കു ധനസഹായം ലഭിച്ചുവരുന്നു.

ഹംബലിഇമാമും ഹംബലി മദ്ഹബും.

മദ്ഹബുകളെ പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന്നു മലയാളത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളും നന്ന ചുരുക്കമാണു്. അതിനാൽ ചില വിവരങ്ങളും ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു പലർക്കും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

പ്രസ്തുത മദ്ഹബിന്റെ സ്ഥാപകനായ ഹ:ഇമാംഅഹമ്മദ്(റ) ഹി: 164റബീഉൽഅവ്വൽ (ക്രി. 780 നവമ്പർ) ബാഗ്ദാദിൽ ജനിച്ചു. പിതാവിന്റെ പേർ മുഹമ്മദ് എന്നും പിതാമഹന്റെ പേർ ഹമ്പൽ എന്നും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വീകന്മാർ ഷൈബാനി എന്ന അറബുഗോത്രക്കാരാണു്. ബഗ്ദാദിൽ തന്നെയാണു് അദ്ദേഹം ചെറുപ്പകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ഹി: 183 വരെഅവിടെയുള്ള മദ്രസ്സയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തശേഷം 19-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ദീർഘമായൊരു സഞ്ചാരംചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം യമൻ, ഹിജാസ്, സിറിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. സഞ്ചാരത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം 196മുതൽ 197വരെ അദ്ദേഹം ഇമാംഷാഫിയുടെ പക്കൽനിന്നു ഫിക്ഹ്, ഉസൂൽ ഈ വിഷയങ്ങളും അഭ്യസിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതവിശ്വാസവും ആത്മശുദ്ധിയും പവിത്രതയും പലരും വാഴ്ത്തികൊണ്ടിരുന്നു. ബിദ്അത്തുകൾ എന്നു് അറിയപ്പെടുന്ന ചില ആചാരവിശ്വാസങ്ങളുടെനേരെ അതിരുകവിഞ്ഞ വെറുപ്പു് അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അബ്ബാസിയാ ഖലീഫമാരായ അൽമാമൂൻ, അൽമുഅ്തസിം, അൽവാസിഖ് ഇവരുമായി ഖുർആൻ സൃഷ്ടിയോ, അസൃഷ്ടിയോ (മഖ്ലൂഖ്-ഗൈറുമഖ്ലൂഖ്) എന്നുള്ള വാദത്തിൽ ഇമാം നിരന്തരം ഇടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നിമിത്തം മുഅ്തസിമിന്റെ കാലത്തു് ജയിൽവാസവും മാറനവധി കഷ്ടപ്പാടും അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. പ്രബലന്മാരായഖലീഫമാരുടെഭീഷണികൾക്കുംഭേദ്യങ്ങൾക്കുംവഴിപ്പെടാതെസ്വന്തവിശ്വാസങ്ങളെ അവസാനംവരെ മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇമാമിന്റെ സ്ഥൈര്യം അത്ഭുതാവഹമെന്നേ പറവാനുള്ളു. ഹി: 232ൽ (ക്രി. 866) സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത ഖലീഫ മുത്തവക്കലിനാൽ യഥാസ്ഥിതികമതം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇമാമിന്റെ ദുരിതങ്ങൾ ഒടുങ്ങി. അതിൽപിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു രാജകീയബഹുമതികളും സൽക്കാരങ്ങളും മുറക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പുറമെ തന്റെ കുടുംബത്തിനു ചങ്ങാതിയായ ഖലീഫ ഒരു പെൻഷനും അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഹിജറ 241റബീഉൽഅവ്വൽ 12-ാംതി-(855 ജൂലൈ) തന്റെ ജനനസ്ഥലമായ ബഗ്ദാദിൽ വെച്ചുതന്നെ ഇമാം

പരലോകപ്രാപ്തനായി.

ഇമാമിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമേറിയത് "മുസ്നദ്" എന്ന ഹദീസ് ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഇതു കഴിച്ചാൽ "കിത്താബുസ്സുഅദ്", "കിതാബു സലാത്ത്", "കിതാബു സുന്നാ", "കിതാബു ഹാഅത്തരസൂൽ" ഇവയാകുന്നു. കൂടാതെ തന്റെകാരാഗൃഹവാസകാലത്ത് ഇസ്ലാമത്തിലെ കക്ഷിവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചില ഖണ്ഡനഗ്രന്ഥവും ഇമാം എഴുതീട്ടുണ്ട്. ഇമാമിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തോട് വാക്കുമൂലം ചോദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നൽകിയ മറുപടികളും ശേഖരിച്ച് "മസായിലുസ്സാലിഹ്" എന്നപേരിൽ വേറെ ഒരു ഗ്രന്ഥവും എഴുതീട്ടുണ്ട് എന്നു ജൗസി പറയുന്നു.

ഇമാമിന്റെ ചിൻഗാമികളിൽ അതിപ്രധാനികളായ് ഇബുന്നതീമിയ്യ, ഇബുന്നഖയ്യിം ഇവർ രണ്ടുപേരും പില്ക്കാലത്ത് വളരെ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. റഷീദ്, മാമൂൽ മുതലായവരുടെ കാലംകഴിഞ്ഞ് ഇസ്ലാമികശരീഅത്തിന്റെ പ്രഭമങ്ങി. മുഅവക്കലിന്റെ യാഥാസ്ഥിതികത്തിനു പ്രഭാവമുണ്ടായപ്പോൾ ഹമ്പലിസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഉജ്ജീവിച്ചുതുടങ്ങി. ഏതാണ്ട് നൂറാണ്ടുകാലത്തോളം പ്രസ്തുത മദ്ഹബ് ഇസ്ലാം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പലേഭാഗങ്ങളിലും പ്രഭാവത്തിൽതന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. മുഖദ്ദസി എന്ന പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരൻ ഉസ്ഫഹാൻ, റെയ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു കാലം ഹമ്പലിമദഹബ് പ്രചരിച്ചിരുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്. സിറിയ, ഇറാക്ക്, ഈജിപ്ത് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു കാലം പ്രസ്തുത മദ്ഹബ് ജീവിച്ചിരുന്നു ഹിജറ 8-ാം നൂറാണ്ടിൽ ഇബുന്നതീമിയ്യാക്ക് പരാജയം പറ്റിയതോടുകൂടി പ്രസ്തുത മദ്ഹബും അധഃപതിച്ചു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഇസ്ലാംസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മിക്കഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രസ്തുത മദ്ഹബ് നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു.

സുന്നി വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട മുസ്ലീമിന്നും ധർമ്മശാസ്ത്രസംബന്ധമായ വിഷയത്തിൽ ഹനഫി, മാലിക്കി, ഷാഫി, ഹമ്പലി എന്നീ നാലു മദ്ഹബുകളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിലും (അക്കീദ) അവരുടെ ഇടയിൽ ചില പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയാകട്ടെ അഷ്അരിയ്യ, മാതുരീദിയ്യ, ഹനാബില എന്നു മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളാകുന്നു. മദ്ഹബുകളിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മദഹബുകളുടെ ഭിന്നതയ്ക്ക് നിദാനമായിരിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്ത, ഗുണം, വചനം ഇത്യാദികളെ പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായ വൈപരീത്യം വിശ്വാസവിഷയത്തിലുള്ള (അഖായിത്) ഭിന്നതയ്ക്കു കാരണമായിരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ മദഹബുകളിൽ ഹനഫി കളും മാതുരീദികളും മാലിക്കു ഷാഫി അഷ്അരികളും ആകുന്നു. ഹംബലിമദഹബുകാർ, ഹനാബില എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തിന്റെ നാരായവേരു് ദൈവവിശ്വാസമാണ്. അതിലുള്ള മിക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തിന്റെ ഗുണനിണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിലാണ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഉണ്ട്. അവൻ ഏകനാണ്. എന്നേടത്തോളം അഖിലമുസ്ലിമീങ്ങളും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയുടെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നുള്ളതിനെപറ്റി സൂ

ന്നികളിൽതന്നെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. തെക്ക്, വടക്ക്, പടിഞ്ഞാറ്, കിഴക്ക്, മേല്പോട്ട് ഈ സ്ഥലനിർദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ദാത്തിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ലെന്നാണ് അധികപേരുടേയും സിദ്ധാന്തം. എന്നാൽ ഹമ്പലിമദ്ഹബിലെ പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായ ശൈഖ് ഇബ്നുതീമിയ്യായുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതു്. അല്ലാഹുവിനും അവർ ദേശനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ്. പ്രസിദ്ധ ദേശസഞ്ചാരിയായ ഇബ്നുബത്തൂത്ത തന്റെ സഞ്ചാരവിവരണത്തിൽ ഭിമ്ശക്ക് വിശേഷങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "ഇബ്നുതീമിയ്യായുടെ വഅസ് (പ്രസംഗം) കേൾക്കാനായി വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം ഞാൻ ജൂമഅ പള്ളിയിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം പ്രസംഗപീഠത്തി (മിമ്പർ)ലിരുന്നു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഞാൻ ഈ ഇറങ്ങുന്നതുപോലെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിൽനിന്നും ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നുണ്ട്." ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം പ്രസംഗപീഠത്തിൽ ഒരു പടിയിൽനിന്നു മറെറാരു പടിയിലേക്കു ഇറങ്ങിക്കാണിച്ചു.

അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം (വജ്ഹുള്ള) അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ. (യദുല്ലാ) എന്നിങ്ങനെ ചില പ്രയോഗങ്ങളും പരിശുദ്ധ ഖുർആനിലുള്ളതു് എല്ലാ മുസ്ലിമീങ്ങളും അറിയുമല്ലോ. ആ വക വാക്കുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഓരോ ഗുണം ശക്തി ഇവയ്ക്കു പര്യായമായിട്ടാണ് ഭൂരിപക്ഷം സുന്നിയാക്കളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഖുർആനെ ഒരു വിധത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കാതെ പദാർത്ഥമനുസരിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുള്ളവർ ആ പദങ്ങളുടെ വാച്യമായ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്നു് മുഖമുണ്ടു്; കൈയുണ്ടു്. എന്നാൽ അവ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളുടെ കൈ, മുഖം പോലെയല്ല. അവ എങ്ങിനെ എന്നു നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. അമേയനായി, അരൂപിയായിരിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിനു ദേഹക്ലിപ്തം ചെയ്യുന്നതു് തത്വചിന്തകന്മാർ സഹിക്കുന്ന ഒരു കായ്മയല്ല. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ചർച്ചചെയ്യാതെ ഓരോ മദ്ഹബുകാർ തങ്ങളുടെ മദ്ഹബിൽ ഉറച്ചുകിടക്കുന്ന കാലത്തോളം അപ്രകാരം മതനിഷ്ഠകൾ അനുസരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഹിജറാ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഖലീഫാ അൽറാസീബില്ലാ, ഒരു രാജശാസനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "നിങ്ങളുടെ വികൃതമായ മുഖം പോലെയാണു് അല്ലാഹുവിന്റെമുഖമെന്നും നിങ്ങളുടെ ശരീരം പോലെയാണ് അവന്റെ ശരീരമെന്നും നിങ്ങളെപ്പോലെ ചടച്ച മുടിയുള്ളവനാണ് അല്ലാഹുവെന്നും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? അല്ലാഹു ആകാശത്തിൽ കയറുകയും ഭൂമിയിലേക്കു് ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ഈ മാതിരി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാത്ത കാലത്തോളം നിങ്ങളെ ഞാൻ കൊല്ലുകയും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതുമാണ്." അഹ്ലുസുന്നികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇസ്ലാംമതത്തിലെ നിയമങ്ങൾക്കു് അടിസ്ഥാനം ഖുർആൻ, ഹദീസ്, ഖിയാസ്, ഇജ്മാഅ് എന്നിങ്ങനെ നാലാണ്. ഈ നാലു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയാണ് സുന്നികൾ ഇസ്ലാംമതസംബന്ധമായി തങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന സകല നിയമങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഖുർആൻവ്യാഖ്യാനിക്കുകയില്ല. അതു് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ചാ

ടില്ലാത്ത ഗ്രന്ഥമാണ് എന്നാണ് അഹ്ലുൽ ഹദീസുകാർ പറയുന്നത്.

ഖുർആന്റെ ഗ്രന്ഥസമാഹരണം നബിയുടെ മരണശേഷം ഖലീഫാ അബൂബക്കർ (റ) ന്റെ കാലത്തുതന്നെ പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട ഇത്രയും വേഗത്തിൽ ഗ്രന്ഥസമാഹരണം നടന്നതുമൂലം ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ച വലിയ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കു ഒന്നും കാരണമില്ല. എന്നാൽ ഹദീസിന്റെ സ്ഥിതി അങ്ങിനെയല്ല. നബിയുടെ വചനങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്ന ഹദീസുകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചതുതന്നെ നബിയുടെ ഒഫാത്ത് കഴിഞ്ഞു 100 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ്. ഹിജ്റ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ശ്രമം തുടങ്ങി എന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലമായുള്ള യാതൊരു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അക്കാലത്തുണ്ടായ യാതൊരു ഹദീസുപുസ്തകങ്ങളും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഹദീസുശേഖരണത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നു കാണാവുന്ന നിലയിൽ ഫലപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ശ്രമം ആരംഭിച്ചതു് രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലംമുതല്ലാണ്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം നബി (സ) യുടെ 20 കൊല്ലത്തെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും മറ്റുമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതും അനേകലക്ഷമായി എണ്ണപ്പെടുന്നതും ആയ ഹദീസുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും യാതൊരു ദിക്കിലും എഴുതിവെയ്ക്കാതെ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽമാത്രമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യർ എല്ലാം ഒരുപോലെ ഓർമ്മശക്തിയുള്ളവരോ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവരോ അല്ല. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഓർമ്മയിലും പാഠത്തിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. ഹദീസിനു ബലഹീനത സംഭവിക്കുന്ന പല സംഗതികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതു് അല്പം പറയാം. മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായതു് ഇസ്ലാം സമുദായത്തിൽ പ്രാരംഭംമുതൽക്കുതന്നെ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള കക്ഷിവിഭാഗങ്ങളും അവതമ്മിലുള്ള ശൈത്രുവൈരവുമാകുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായ കക്ഷിവിഭാഗങ്ങൾ അമവി, ഹാഷിമി, അബ്ബാസിയ്യ എന്നിവയാണ്. അവയിൽ ഏതെല്ലാം രാജ്യങ്ങളിൽ വാസമുറപ്പിച്ചുവോ അവിടെയെല്ലാം ഈ കക്ഷിവിഭാഗങ്ങൾ വഴക്കുവൈരങ്ങളും അവരോടു ഒന്നിനൊന്നു താമസമുറപ്പിച്ചു. ഓരോ കക്ഷിക്കാരും രാഷ്ട്രീയമായും സാമുദായികമായും അവരുടെ കക്ഷിയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി ഈ തിരക്കിൽ സ്വപക്ഷസ്ഥാപനത്തിനു രേഖ അന്വേഷിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നവർക്കു നബിയുടെ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് ശരണീയങ്ങളായുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒന്നു ഖുർആനും രണ്ടാമത്തേതു് ഹദീസും. ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി രൂപപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അതിനെ കൈ കടത്തുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ഹദീസാണെങ്കിൽ അക്കാലത്തു ഗ്രന്ഥസമാഹരണം ചെയ്യാതെ കിടക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു മേൽ പറഞ്ഞ കക്ഷികളിൽനിന്നു മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്ത പലരും അവരുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അനുയോജ്യങ്ങളായ ഹദീസുകൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഹദീസുനിർമ്മാണം ആദ്യത്തെ മൂന്നുനാല് നൂറ്റാണ്ടുകാലം എത്ര ഭയങ്കരമായി നടന്നിരുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതുതന്നെ മഹാ സങ്കടമാണ്. ഈ കൃത്രിമ ഹദീസുകളുടെ സംഖ്യാബാഹുല്യത്തെയും അവ നിർമ്മിച്ചവരുടെ തോന്ന്യാസത്തെയും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞാൽ ഈ വിഷയത്തെ പറ്റി പഠിക്കാത്തവർക്കു വിശ്വാസം തോന്നുകയില്ല.

100കണക്കായി ഹദീസുകൾ കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയവർ ഉണ്ട്. ഇമാം അലി (റ) യുടെ മഹാത്മ്യത്തെ വാഴ്ത്തുന്ന ഹദീസുകൾ നശിപ്പിക്കുവാനും ഖലീഫ ഉസ്മാൻ (റ) നെ വാഴ്ത്തുന്ന ഹദീസുകൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും അമീർമുആവിയ തന്നെ ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നതായി തബ്രീ എന്ന പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. ധാരാളം കഥകളും വീരകഥകളും പൊല്ലി കേൾപ്പിച്ചു ജനങ്ങളെ രസിപ്പിക്കുകയും അവരിൽ നിന്നും പണം പിടുങ്ങി ജീവിതം കഴിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന ഖുസ്സാസ്സുകൾ എന്നൊരുവക ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെ കുറിച്ചു ചരിത്രത്തിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇവരും ഹദീസുനിർമ്മാണത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാനായ നബിയുടെ പവിത്രതയെ കേവലം അവഗണിച്ചു നബിയുടെ പേരിൽ കെട്ടിക്കൂട്ടിയ രാജപ്രസ്താവനകൾ ഹദീസുസാഹിത്യത്തിൽ ഇന്നും ഒരു തീരാക്കളങ്കമായിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ പറഞ്ഞുനിന്ന ഇമാം അലിയുടെ മഹാത്മ്യങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഹദീസുകൾ പൊല്ലി ജനങ്ങളെ രസിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതേ തെരുവിന്റെ മറ്റൊരുഭാഗത്തുനിന്ന അമീർ മുആവിയായുടെ ഗുണങ്ങളെ വാഴ്ത്തുന്ന ഹദീസു പൊല്ലി ജനങ്ങളെ ആമോദിപ്പിക്കും. ഇങ്ങനെ രണ്ടിടത്തു ഒരുമിച്ചുകൂടിയ ഷിയാക്കളിൽ നിന്നും അമവിയ്യാക്കളിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന പണം പങ്കിട്ടു ശാപ്പിടുകയും ചെയ്യും. ഏതാണ്ടു ഇങ്ങിനെയാണ് ഈ ഖുസ്സാസുകൾ നിവായത്തുചെയ്തിരുന്നതു്. റാകൂനൽ റശീദിന്റെയും മാമൂന്റെയും സമകാലീനനായ കൽസൂമ്പുനുഅംറ എന്ന കവി ഒരു ദിവസം ബഗ്ദാദിലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മുറവും കുറെ ആളുകൾ വന്നുകൂടി. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അദ്ദേഹം താഴെ കാണുംപ്രകാരം ഹദീസു ചൊല്ലി കേൾപ്പിച്ചു. "യാതൊരുത്തനും തന്റെ നാവിന്റെ അറ്റംകൊണ്ടു മൂക്കിന്റെ മുനയിൽ തൊടാൻ സാധിക്കുന്നുവൊ അവനെ നിശ്ചയമായും നരകാഗ്നി ബാധിക്കുന്നതല്ല" ഇതു കേട്ട ഉടനെ സ്വർഗ്ഗാർഹതയുള്ള ലക്ഷണമുണ്ടോ എന്നു നിജപ്പെടുത്തുവാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഓരോരുത്തരും നാക്കുകൊണ്ടു മൂക്കിൽതൊടാൻ ശ്രമിച്ചു; ചിന്തിക്കുവിൻ സഹോദരരേ! മഹാനായിരുന്ന നബിയുടെ പേരിനെ അവിടത്തെ അനുഗാമികൾ എങ്ങിനെ കളിപ്പണ്ടമായി ഉപയോഗിച്ചുവെന്നു ഒന്നു ചിന്തിക്കുവിൻ.

ഹദീസുസാഹിത്യത്തെ ദൂഷിപ്പിക്കുന്നതിനു കാരണമായ വേറെ ഒരു കാര്യംകൂടി പറഞ്ഞു ഇതു അവസാനിപ്പിക്കാം. ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ജൂതമതത്തിൽനിന്നും ക്രസ്തുമതത്തിൽനിന്നും അനവധി ആളുകൾ മേൽനിരുന്നുവെന്നു സകലരും അറിയുമല്ലൊ. അറബികൾ അക്കാലത്തു വളരെ വിവരംകുറഞ്ഞ ഒരു സമുദായമായിരുന്നു. അവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും വല്ല സംശയം തീർക്കാനോ അറിയുവാനോ വേണമെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞവരെ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നു. ആവക സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുസ്ലിംങ്ങൾക്കു് വിശ്വാസം തോന്നുവാനായി മേൽപറഞ്ഞ പുതുവിശ്വാസികൾ തൗറാത്ത് (പഴയനിയമം) മുതലായ അവരുടെ പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉള്ള പഴങ്കഥകളെ ഹദീസുരൂപേണ പൊല്ലികേൾപ്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ഇത്തരം കഥകൾ എല്ലാം ഹദീസുകളായി രൂപമെടുക്കുകയും ചെയ്തു ഈ ശോചനീയാവസ്ഥയെ ഇസ്ലാംചരിത്രകാരനായ ഇബ്നുഖൽദൂൻ എന്ന മഹാൻ ഹൃദയാവർജ്ജകമാംവണ്ണം വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

* സമാപ്തം *

ഞങ്ങളുടെ മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൾ.

	രൂ.	നപ.
അബലയുടെ ആവലാതി (3-ാംപതിപ്പ്) മൊഹർ	0	40
അറേബ്യൻ സിംഹം-കെ. ഹസ്സൻ (ഉമർകിസ്സ)	0	25
ആമിനക്കുട്ടി (എട്ടാംപതിപ്പ്)-മൊഹർ	0	50
ആമിനക്കുട്ടി-2-ാംഭാഗം (3-ാംപതിപ്പ്)—കെ. ഹസ്സൻ	0	50
ആമിന (രണ്ടാംപതിപ്പ്)—മുബാറക്ക്	0	25
കതീജക്കുട്ടി (മൂന്നാംപതിപ്പ്)-ആർ. മല്ലശ്ശേരി	0	25
ജമീല 3-ാംഭാഗം (3-ാംപതിപ്പ്)-മുനീർ	1	00
തങ്കക്കിനാവുകൾ (3-ാംപതിപ്പ്)-കെ. ബി. അബൂബക്കർ	0	25
തെരുവിന്റെ ചിന്ത (6-ാംപതിപ്പ്)-മൊഹർ	0	25
തേൻകിനാവുകൾ (2-ാംപതിപ്പ്)-ഗോവിന്ദൻകുട്ടി	0	25
ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ (2-ാംപതിപ്പ്)-ഒ. ആബു	0	50
നെടുവീർപ്പുകൾ (നാലാംപതിപ്പ്)-മൊഹർ	0	25
പൊന്നിൻകിനാവു് (രണ്ടാംപതിപ്പ്)-വെട്ടത്തു് രാഘവൻ	0	25
ബദറൽ മുനീർ—ഹസനൽജമാൽ 5-ാംപതിപ്പ് (മോയിൻകുട്ടിവൈദ്യർ)	1	00
മണമുള്ള മലരുകൾ (4-ാംപതിപ്പ്)-ഒ. ആബു	0	25
മുല്ലമാല (3-ാംപതിപ്പ്)-കെ. ബി. അബൂബക്കർ	0	25
മോയിൻകുട്ടി വൈദ്യർ (കരീം)	0	50
ഗാമിദിയ (അബുൽബശീർ)	0	25
മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ (ആർ. മല്ലശ്ശേരി)	0	25
നിക്കാഹിന്റെ കിനാക്കൾ—പിണ്ടാണി	0	25
പുന്നാരക്കന്നി (രണ്ടാംപതിപ്പ്)—ഒ. ആബു	0	15
വിരുത്തങ്ങൾ (ഒന്നാംഭാഗം)-ഇച്ചമസ്ഥാൻ	0	31
സങ്കല്പകുസുമങ്ങൾ (മൂന്നാംപതിപ്പ്)-പലകവികൾ	0	25
സുഹ്റ (3-ാംപതിപ്പ്)-കെ. ഹസ്സൻ	0	25
ഹജ്ജ്‌യാത്ര (പി. ടി. ബീരാൻകുട്ടി മൌലവി)	0	37

ആമിനാബുക്ക് സ്റ്റാൾ,

തൃശ്ശൂർ—1.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. 200 Acc. No. 11712

This book should be returned on or before the date last stamped below.

19 SEP 2008		
12 JAN 2010		
24 JAN 2015		
14 OCT 2019		

If the book is not returned on due date
a fine of 20 Ps. per day will be charged

M206 11712

കുഞ്ഞുബാവ മുസ്ലിയാർ. പി. ന്റെ

പ്രവാചകപ്രഭുവും നാല് ഖലീഫ-

മാരും

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
M200
Call No. Kuri-P Acc. No. 11712
Author കിഞ്ഞന്നവാവ രുൽലിയർ ചിറ്റ.
Title ശ്രീവാചകചോരുയ നാല് ചരിത്ര
വാദ്യം

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org